

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการศูนย์วิทยบริการมหาวิทยาลัยนเรศวร
กรุงเทพมหานคร ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อ
พัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการ
ท่องเที่ยว ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. พยอม ธรรมบุตร)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ดร. ศรีสุดา จงสิทธิผล)

ผู้อำนวยการศูนย์วิทยบริการ มหาวิทยาลัยนเรศวร กรุงเทพมหานคร

พฤษภาคม 2553

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. พยอม ธรรมบุตร ประธานที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำ ปรึกษา ตลอดจนตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จ สมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาค้นคว้า ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี และหน่วยงาน ทุกส่วนในจังหวัดสุพรรณบุรี ที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยนเรศวร คณาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา สัมฤทธิ์ผล รองศาสตราจารย์ ดร. จินดา เกาพิจิตร รองศาสตราจารย์ ดร. เบญจมา ส่งเจริญ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่ได้ให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนทุก ๆ ด้านเป็นอย่างดี ความสำเร็จของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ คณะผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบ และอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

เบญจพร เชื้อผึ้ง

ชื่อเรื่อง	การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี
ผู้ศึกษาค้นคว้า	เบญจพร เชื้อผึ้ง
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. พยอม ธรรมบุตร
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ศศ.ม. สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552
คำสำคัญ	การวางแผนยุทธศาสตร์ การท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมและความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนอย่างแท้จริง

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบตรวจสอบทรัพย์สินการท่องเที่ยว และแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว ใช้สถิติและวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีวิธีการหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่จำเป็นและเหมาะสม ควรประกอบด้วย

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวสัมพันธ์วิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น และจะพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ คือ การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก ควบคู่ไปกับการ

วางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ
และการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวความคิดด้านการท่องเที่ยว.....	9
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	16
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.....	25
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	33
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	35
ทรัพยากรท่องเที่ยวในประเทศไทย.....	36
แนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว.....	52
การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว.....	55
การตลาดด้านการท่องเที่ยว.....	57
แนวความคิดด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและบูรณาการ.....	62
การพัฒนาที่ยั่งยืน.....	62
การบูรณาการและการมีส่วนร่วม.....	63
การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น.....	65
การพัฒนาตามแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง.....	66
แนวความคิดด้านการวางแผนยุทธศาสตร์.....	69
การวางแผนยุทธศาสตร์.....	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว.....	74
การประเมินผลกระทบเชิงการวางแผนยุทธศาสตร์ (SEA).....	80
การจัดการประเมินผลด้านบริหารธุรกิจ (Balanced Scorecard).....	83
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10.....	92
แผนยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.....	96
แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.....	97
แผนการตลาดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.....	102
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตะวันตก 1.....	113
แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี.....	117
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	141
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	145
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	145
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	147
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	151
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	151
4 ผลการวิจัย.....	154
รายงานผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	154
รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม.....	223
ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาครัฐ ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัด สุพรรณบุรี.....	223

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคเอกชน ด้านแนวทางการวางแผน ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	250
ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคประชาชน ด้านแนวทางการวางแผน ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	275
ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ด้านแนวทางการวางแผน ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	303
ผลการศึกษาความคิดเห็นในภาพรวมของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาค ประชาชน และนักท่องเที่ยว ด้านแนวทางการวางแผน ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	338
ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และ นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาการท่องเที่ยว แบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	394
5 บทสรุป.....	398
สรุปผลการวิจัย.....	401
อภิปรายผลการวิจัย.....	416
ข้อเสนอแนะ.....	437
บรรณานุกรม.....	438
ภาคผนวก.....	444

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า.....

466

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ.....	103
2	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	147
3	แสดงรถโดยสารประจำทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ.....	207
4	แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอเมือง.....	209
5	แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอเดิมบางนางบวช.....	210
6	แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอศรีประจันต์.....	211
7	แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอสองพี่น้อง.....	211
8	แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอสามชুক.....	212
9	แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอคูททอง.....	212
10	แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอด่านช้าง.....	213
11	แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอดอนเจดีย์.....	213
12	แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอบางปลาม้า.....	214
13	แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ.....	223
14	แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ.....	225
15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ.....	226
16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศกาลงานประเพณี และมหรหรรมาการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ.....	227
17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ.....	228

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
18	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรด้านบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่ม ตัวอย่างภาคีรัฐ.....	229
19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง ของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ.....	230
20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน ของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ.....	231
21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาส ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่าง ภาคีรัฐ.....	233
22	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรค ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ	234
23	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของ กลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ.....	235
24	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของ กลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ.....	236
25	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	237
26	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ.....	240

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
27	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ.....	244
28	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ.....	246
29	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี..	249
30	แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ภาคเอกชน.....	251
31	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของ กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	253
32	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	254
33	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเทศกาล งานประเพณี และมหกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัด สุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	255
34	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	256
35	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรด้านบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่ม ตัวอย่างภาคเอกชน.....	257

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
36	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง ของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	258
37	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน ของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	259
38	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาส ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่าง ภาคเอกชน.....	260
39	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรค ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่าง ภาคเอกชน.....	261
40	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่าง ภาคเอกชน.....	262
41	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลยุทธ์ศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของ กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	263
42	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ.....	264
43	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	267
44	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างเอกชน.....	271

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
45	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	273
46	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนใน จังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน.....	275
47	แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน..	277
48	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของ กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	279
49	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่ม ตัวอย่างภาคประชาชน.....	280
50	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาคีเทศบาล งานประเพณี และมหกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของ จังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	281
51	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาคีทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	282
52	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของ กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	283
53	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง ของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	284
54	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	285

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
55	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	286
56	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	287
57	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	288
58	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	289
59	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.	290
60	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.	293
61	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.	297
62	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.	299

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
63	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนใน จังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน.....	302
64	แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	303
65	แสดงจำนวนร้อยละ ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยว.....	306
66	แสดงจำนวนของแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ.....	306
67	แสดงจำนวนของประเภทของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างสนใจ.	307
68	แสดงจำนวนร้อยละของจำนวนครั้งที่นักท่องเที่ยวเดินทางมายังจังหวัด สุพรรณบุรี.....	309
69	แสดงจำนวนร้อยละ วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่ม ตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	309
70	แสดงจำนวนร้อยละของลักษณะการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	310
71	แสดงจำนวนร้อยละของยานพาหนะของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	310
72	แสดงจำนวนร้อยละของการพักค้างคืนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	311
73	แสดงจำนวนร้อยละประเภทของที่พักรของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	311
74	แสดงจำนวนร้อยละของระยะเวลาในการพักค้างคืนของกลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยว.....	311
75	แสดงจำนวนร้อยละของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวันในจังหวัด สุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	312
76	แสดงจำนวนร้อยละ ฤดูกาลที่เดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว..	312
77	แสดงจำนวนร้อยละของการกลับท่องเที่ยวซ้ำในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่ม ตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	313
78	แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเดินทาง ท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	313
79	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว ในจังหวัดสุพรรณของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	314

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
80	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของ กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	315
81	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่ม ตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	316
82	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ เทศกาล งานประเพณี และมหกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของ จังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	317
83	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	318
84	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของ กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	319
85	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง ของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	320
86	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	321
87	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาส ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยว.....	322
88	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ อุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่ม ตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	323

สารบัญตาราง (ต่อ)

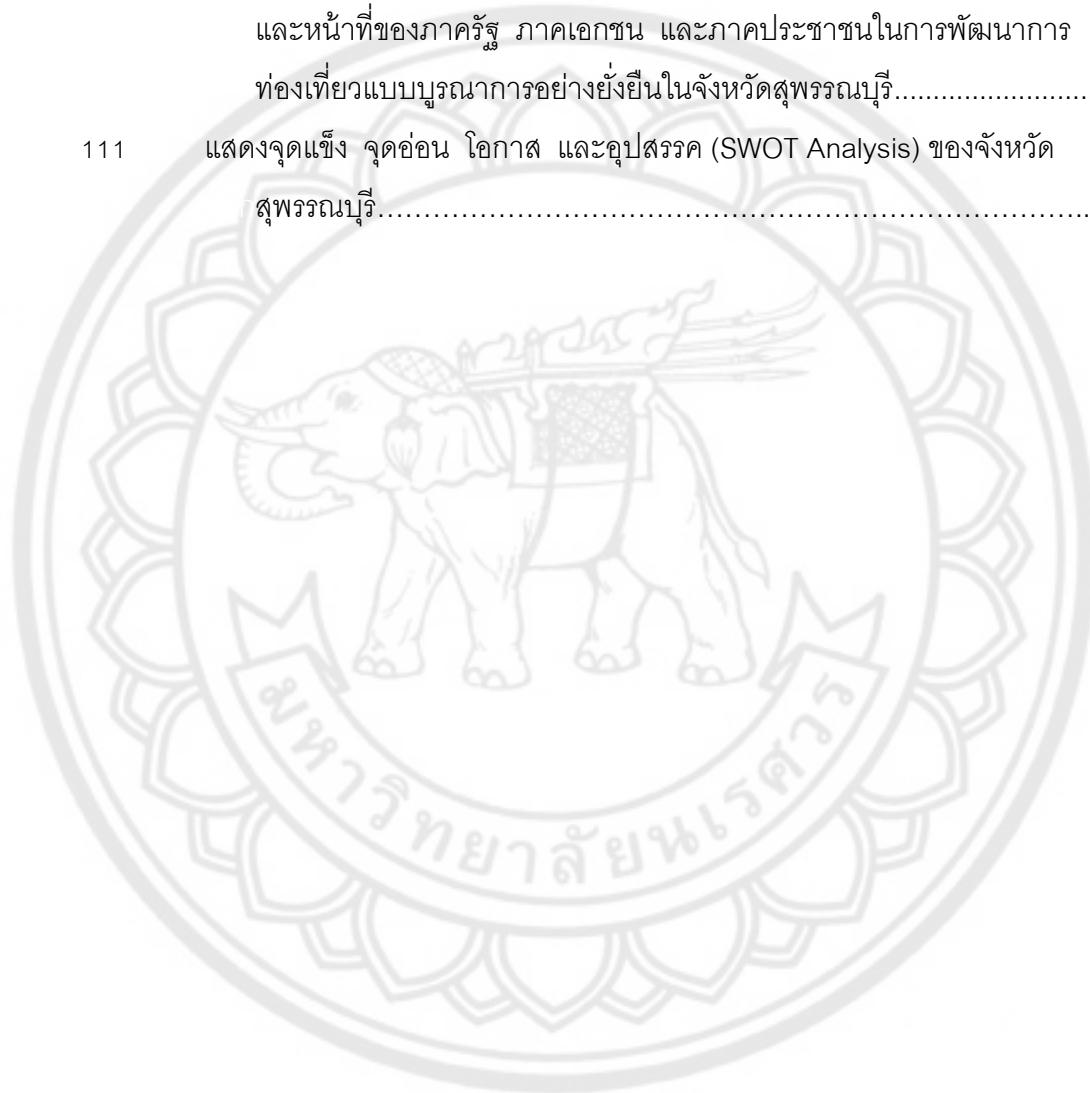
ตาราง		หน้า
89	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของ กลุ่มตัวอย่างประชาชน.....	324
90	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของ กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว.....	325
91	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว...	326
92	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว...	329
93	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว...	333
94	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ กลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว...	335
95	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	338
96	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	340
97	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรด้านนันทกรรม เทศกาล งานประเพณี ในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	342
98	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	344

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
99	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	346
100	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง ของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	349
101	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	352
102	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาส ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	355
103	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ อุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	357
104	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ กักกวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	359
105	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	361
106	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	363
107	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	369
108	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	378
109	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	383

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
110	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.....	390
111	แสดงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	407

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	กราฟแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลก.....	2
2	กราฟแสดงสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย	4
3	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
4	องค์ประกอบของการท่องเที่ยว.....	13
5	วงจรการวางแผนยุทธศาสตร์.....	74
6	กระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว.....	77
7	แผนที่กลยุทธ์.....	91
8	ตำแหน่งทางการตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทย.....	103
9	ตราสัญลักษณ์จังหวัดสุพรรณบุรี.....	117
10	ธงประจำจังหวัดสุพรรณบุรี.....	118
11	ดอกสุพรรณนิการ์.....	118
12	ต้นมะเกลือ.....	119
13	แผนที่จังหวัดสุพรรณบุรี.....	121
14	แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี.....	125
15	บรรยากาศตลาดเก้าห้อง.....	126
16	พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์.....	127
17	ตลาดร้อยปีสามชุก.....	130
18	อุทยานมังกรสวรรค์.....	131
19	บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ.....	132
20	หอคอยบรรหาร-แจ่มใส และสวนเฉลิมภัทรราชินี.....	135
21	วัดป่าเลไลยก์วรวิหาร.....	136
22	หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย.....	137
23	วัดบ้านกว้าง.....	138
24	อุทยานแห่งชาติพุเตย.....	155
25	วนอุทยานพุ่มวง.....	156
26	น้ำตกพุ่มวง.....	157

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
27	น้ำตกพุกระทิง.....	158
28	น้ำตกตะเพินคี.....	159
29	เขื่อนกระเสียว.....	160
30	การให้อาหารปลาในตู้ปลาที่บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ.....	161
31	อุทยานมัจฉาวัดพระนอน.....	162
32	วังมัจฉาวัดป่าพฤกษ์.....	163
33	วังมัจฉาวัดพระลอย.....	164
34	วังมัจฉาวัดบ้านกว้าง.....	165
35	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี.....	166
36	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชวนาไทย.....	168
37	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุทุมพร.....	170
38	อนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช.....	171
39	หลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์.....	173
40	พระพุทธรูปปางไสยาสน์สลักจากหิน.....	175
41	วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ.....	176
42	โบสถ์วัดลาดสิงห์.....	177
43	พระประธานในวัดบ้านกว้าง.....	179
44	การเกี่ยวข้าว.....	180
45	พิพิธภัณฑมั่งกรสวรรค.....	181
46	หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย.....	182
47	ตลาดสามชุก.....	184
48	ตลาดเก้าห้อง.....	185
49	ชาวกะเหรี่ยงที่อำเภอด่านช้าง.....	187
50	การแต่งกายชาวไทยทรงดำ.....	188
51	แสงสีเสียงงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์.....	189
52	การเดินทางบนเทศกาลทิ้งกระจาด.....	191

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
53	การตัดกบตาตรงกลางน้ำ.....	192
54	งานมหกรรมอาหารอร่อย.....	193
55	การแข่งขันเรือยาว.....	194
56	ควายแสนรู้.....	196
57	แม่น้ำสุพรรณบุรี.....	197
58	ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว.....	198
59	ป่าสนสองใบ.....	199
60	การปฏิบัติธรรมวัดไทรงาม.....	200
61	การปฏิบัติธรรมวัดประสพสุข.....	202
62	โสมสเคย์บางแม่หม้าย.....	204
63	แผนภูมิทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติจังหวัดสุพรรณบุรี.....	339
64	แผนภูมิทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี.....	341
65	แผนภูมิทรัพยากรด้านมหกรรม เทศกาลงานประเพณี จังหวัดสุพรรณบุรี.....	343
66	แผนภูมิทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	345
67	แผนภูมิด้านทรัพยากรด้านบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	347
68	แผนภูมิแสดงจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	350
69	แผนภูมิแสดงจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	353
70	แผนภูมิแสดงโอกาสของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	356
71	แผนภูมิแสดงอุปสรรคในการพัฒนาของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	358
72	แผนภูมิแสดงวิสัยทัศน์ของการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี.....	360
73	แผนภูมิยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	362
74	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์ที่ 1....	366
75	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 1.1.....	366
76	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 1.2.....	367
77	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์ที่ 2....	373

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
78	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 2.1.....	373
79	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 2.2.....	374
80	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 2.3.....	375
81	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์ที่ 3....	380
82	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 3.1.....	380
83	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 3.2.....	381
84	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์ที่ 4....	386
85	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 4.1.....	386
86	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 4.2.....	387
87	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 4.3.....	387
88	แผนภูมิแสดงภาพรวมระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของ ภาคีรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน.....	392
89	แผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของภาคีรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน.....	393
90	แผนภูมิกรอบแนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์โดยการประเมินผลกระทบเชิง ยุทธศาสตร์.....	430
91	แผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการ 4 ชั้นตอน.....	431
92	แผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัด สุพรรณบุรี.....	432
93	แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนใน จังหวัดสุพรรณบุรี.....	433
94	แผนยุทธศาสตร์ที่ 2 เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนใน จังหวัดสุพรรณบุรี.....	434
95	แผนยุทธศาสตร์ที่ 3 เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนใน จังหวัดสุพรรณบุรี.....	435

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ

หน้า

- 96 แผนยุทธศาสตร์ที่ 4 เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนใน
จังหวัดสุพรรณบุรี..... 436

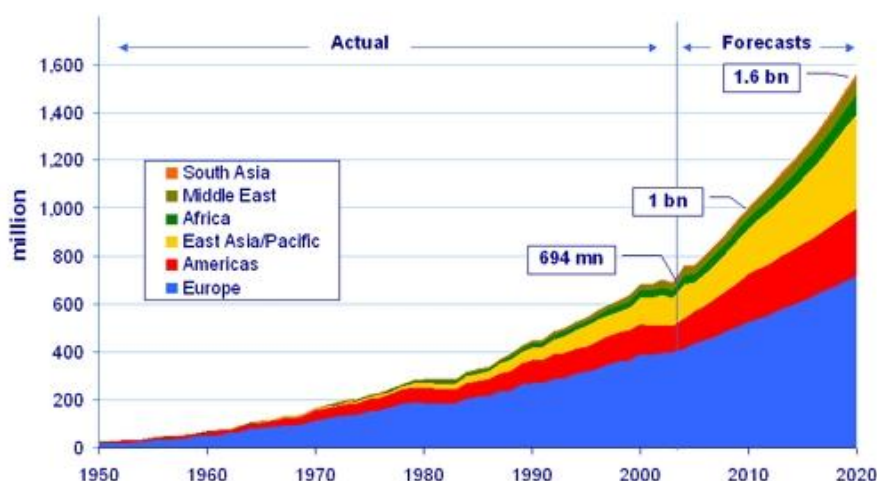
บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตเร็วที่สุดในโลกอุตสาหกรรมหนึ่ง โดยมีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่องซึ่งมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรมการใช้เวลาว่าง (Civilization of Leisure) การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ ได้แก่ ประชากรมีการศึกษาเพิ่มขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น มีเวลาว่างเพื่อการพักผ่อนมากขึ้นและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สะดวกสบาย ทำให้ประชากรภาคเมือง (Urban Population) มีความต้องการคุณภาพชีวิตโดยการใช้เวลาว่างเพื่อการพักผ่อน โดยการออกไปท่องเที่ยวในสถานที่ที่แตกต่างจากถิ่นที่อยู่จากการที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางออกไปท่องเที่ยวในต่างประเทศเพิ่มขึ้น World Tourism Organization หรือ WTO คาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 4.1 ในปี พ.ศ. 2550 โดยมีผู้เดินทางทั่วโลกประมาณ 877 ล้านคน และจนกระทั่งปี พ.ศ. 2563 การท่องเที่ยวโลกจะขยายตัวในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2553 จะมีนักท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า 1,000 ล้านคน และเพิ่มเป็น 1,600 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2563 (การประเมินสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว, 2550) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรในยุโรปที่มีผู้สูงวัยมากขึ้น ทำให้ตลาดยุโรปมีการขยายตัวในระดับปานกลาง การท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกามีแนวโน้มชะลอเนื่องจากปัญหาการเมืองระหว่างประเทศและความกังวลต่อการก่อการร้าย ตลาดที่มีโอกาสขยายตัวมากจะอยู่ในแถบเอเชียและแปซิฟิกและแอฟริกา ประเทศที่ส่งออกนักท่องเที่ยวมากที่สุดในโลกได้แก่ เยอรมนี ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศส ส่วนตลาดที่เกิดใหม่ ได้แก่ จีน และรัสเซีย ในปี พ.ศ. 2563 จีนจะเป็นตลาดส่งออกและนำเข้าท่องเที่ยวใหญ่ที่สุดในโลกโดยมีนักท่องเที่ยว 100-120 ล้านคน โดยนักท่องเที่ยวจีนรวมทั้งการเดินทางภายในประเทศจะมีจำนวนทั้งสิ้น 1.6 พันล้านครั้ง หรือสองเท่าของการเดินทางทั้งโลก แนวโน้มการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวจะรุนแรงขึ้น นานาประเทศต่างก็ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มาเป็นอาวุธสำคัญในการชิงชิงตลาดในโลกของการพาณิชย์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ความรู้ สารสนเทศ และสารสนเทศ กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความแตกต่างและสร้างคุณค่าของสินค้า นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่มีแนวโน้มที่จะใช้ข้อมูลท่องเที่ยวผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อทำการสืบค้นและเปรียบเทียบราคามากขึ้น เทคโนโลยีด้านการบินและการขยายตัวของกิจการสายการบินต้นทุนต่ำทำให้แนวโน้มการท่องเที่ยวโลกจะขยายตัวต่อเนื่อง แบบแผนการทำงานและการ

ดำรงชีวิตในประเทศตะวันตก มีผลให้การท่องเที่ยวนานาชาติในอนาคตมีแนวโน้มที่จะเป็นการท่องเที่ยวบ่อยครั้งในหนึ่งปี แต่มีระยะเวลาสั้นลงในแต่ละครั้งของการเดินทาง กระแสเช่นนี้อาจทำให้ความพยายามที่จะเพิ่มจำนวนวันพักของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีเยือนไทยเป็นไปได้ยากขึ้น และมูลค่ารายได้ต่อครั้งของการเดินทางลดลง (แผนยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2552, หน้า 18) การที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีอัตราการเติบโตอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว ทำให้ประเทศต่างๆ ให้ความสนใจในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง เพื่อใช้การพัฒนาดังกล่าวเป็นกลไกเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท เพราะการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้แก่เศรษฐกิจระดับมหภาคและเศรษฐกิจระดับรากหญ้าในชนบทที่ยากจนได้อย่างรวดเร็ว

ภาพ 1 แสดงกราฟแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลก

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกและพื้นที่ในมหาสมุทรแปซิฟิกเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง อาทิเช่น การเปิดประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีน และจีนเปิดโอกาสให้ประชาชนไปท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น (การเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขัน, 2551) จีนกำลังเป็นตลาดส่งออกและนำเข้านักท่องเที่ยวที่สำคัญของโลก การขยายตัวด้านรายได้ของจีนจะทำให้คนจีนมีรายได้มากขึ้นเกิดความต้องการด้านการท่องเที่ยวมาก ระหว่างปี ค.ศ. 2001-2005 การขยายตัวของนักท่องเที่ยวจีนที่ไปยังตลาดต่างประเทศสูงถึงร้อยละ 25 ต่อปี และตลาดที่ชาวจีนนิยมมากที่สุด คือ ยุโรป รองลงมาคือ ฮองกง และเอเชียอาคเนย์ ตามลำดับ มีการประมาณว่า ปัจจุบันประชาชนจีนท่องเที่ยวถึง 1.24 พันล้านครั้งใน 1 ปี ซึ่งเป็นการท่องเที่ยว

ในประเทศกว่าร้อยละ 90 เพราะรัฐบาลจีนจำกัดประเทศที่รัฐบาลยอมให้ประชาชนจีนสามารถออกไปท่องเที่ยวได้ แต่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป รัฐบาลได้อนุญาตให้คนจีนไปท่องเที่ยวได้ถึงกว่า 130 ประเทศทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยต้องแข่งขันในตลาดจีนมากขึ้น

ประเทศไทยถือเป็นประเทศมีความหลากหลายด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ประเพณีศิลปวัฒนธรรมที่สืบทอดต่อกันมาผนวกกับความเป็นผู้มีน้ำใจ มีอัธยาศัยไมตรีอันดีต่อชาวต่างชาติ ทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาพักผ่อนจำนวนมากขึ้นโดยลำดับ การเปรียบเทียบศักยภาพด้านการท่องเที่ยว 124 ประเทศ ของ World Economic Forum โดยใช้ The Travel & Competitiveness Index: TCI ของ (World Economic Forum, 2007) พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 43 ของโลก โดยประเทศไทยเป็นที่ยอมรับเรื่องการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติเพราะทำที่เป็นมิตรต่อนักเที่ยว และการเปิดรับนักท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมทางธุรกิจท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐาน การที่รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยว มีการทำการตลาดและการรณรงค์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ในงานแสดงสินค้าด้านการท่องเที่ยว (แผนยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2552, หน้า 20) โดยการศึกษารวบรวมข้อมูลทางสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่า ปี พ.ศ. 2540 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 7.22 ล้านคน ปี 2550 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 14.46 ล้านคน จำนวนนักท่องเที่ยวตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2540 ถึง 2550 มีอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.65 เปอเซ็นต์ (สถิตินักท่องเที่ยวปี, 2550) อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังคงมีจุดอ่อนอยู่ เช่น คุณภาพการขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว การก่อการร้ายและความไม่สงบทางการเมือง การก่อการร้ายระหว่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

Year	International						
	Tourist		Average	Average Expenditure		Revenue	
	Number	Change	Length of Stay	/person/day	Change	Million	Change
	(Million)	(%)	(Days)	(Baht)	(%)	(Baht)	(%)
1998	7.76	+ 7.53	8.40	3,712.93	+ 1.12	242,177	+ 9.70
1999	8.58	+ 10.50	7.96	3,704.54	- 0.23	253,018	+ 4.48
2000	9.51	+ 10.82	7.77	3,861.19	+ 4.23	285,272	+ 12.75
2001	10.06	+ 5.82	7.93	3,748.00	- 2.93	299,047	+ 4.83
2002	10.80	+ 7.33	7.98	3,753.74	+ 0.15	323,484	+ 8.17
2003	10.00	- 7.36	8.19	3,774.50	+ 0.55	309,269	- 4.39
2004	11.65	+ 16.46	8.13	4,057.85	+ 7.51	384,360	+ 24.28
2005	11.52	- 1.51	8.20	3,890.13	- 4.13	367,380	- 4.42
2006	13.82	+ 20.01	8.62	4,048.22	+ 4.06	482,319	+ 31.29
2007	14.46	+ 4.65	9.19 ^{np}	4,120.95 ^{np}	+ 1.80	547,782 ^{np}	+ 13.57

ภาพ 2 แสดงกราฟแสดงสถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

ปัจจุบันนี้ภาครัฐให้ความสนใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในทุกๆพื้นที่ (แผนปฏิบัติการ 4 กลุ่ม กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างกลุ่มที่ 1, 2551, หน้า 3) โดยให้ทุกจังหวัดบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารสูงสุด หรือ CEO: Chief Executive Office เพื่อตอบสนองด้านการหารายได้เข้าประเทศจากการท่องเที่ยว ในส่วนของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างกลุ่มที่ 1 อันประกอบไปด้วย จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี และสุพรรณบุรี โดยจังหวัดสุพรรณบุรีได้วางวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้ สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดชั้นนำในด้านแหล่งผลิตอาหาร และผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐานสากล เป็นศูนย์กลางการศึกษา การกีฬาและการท่องเที่ยว โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี ยึดการมีส่วนร่วม

จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นเมืองโบราณที่ผ่านอารยธรรมดั้งเดิมมาอย่างยาวนาน มีการพบหลักฐานทางโบราณคดียืนยันว่าเดิมสุพรรณบุรีคือ ทวารวดีศรีสุพรรณภูมิ หรือเมืองพันธุมบุรี จังหวัดสุพรรณตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 100 กิโลเมตร เป็นเมืองที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย ทั้งทางประวัติศาสตร์และทางธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑ์ลูกหลานพันธุ์มังกร พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอู่ทอง อุทยานแห่งชาติพุเตย บึงฉวาก ตลาดเก้าห้อง ตลาดสามชุก หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย อีกทั้งยังมีประเพณี ภาษาและวัฒนธรรมที่น่าสนใจที่ควรค่าแก่การศึกษาและอนุรักษ์

ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความจำเป็นในการทำการศึกษาวิจัยการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเน้นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนที่เกี่ยวข้องต่อธุรกิจการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและนักท่องเที่ยว ร่วมกันแสดงข้อคิดเห็นเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยว เพื่อนำแนวทางและผลของการวิจัยเหล่านี้ไปพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อผลประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวและประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีสืบไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี
3. เพื่อเสนอแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้วิจัยจะสามารถนำแผนยุทธศาสตร์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เสนอให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์มาปรับใช้ในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรีทุกท่าน เพื่อที่จะให้จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
 - 1.1 ภาครัฐ คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด สำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัด สำนักงานบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่พนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ภาคเอกชน คือ ผู้ประกอบการค้าด้านธุรกิจการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้องของจังหวัดสุพรรณบุรี หอการค้าจังหวัด องค์การอิสระ ผู้ประกอบการขนส่ง

1.3 ประชาชนในพื้นที่ คือ ประชากรในจังหวัดสุพรรณบุรี ที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

- วัดป่าเลไลยก์ สวนเฉลิมภัทรราชินี อุทยานมังกรสวรรค์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี
- ตลาดร้อยปีสามชุก อำเภอสามชุก
- หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย อำเภอศรีประจันต์
- บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเดิมบางนางบวช

1.4 นักท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

2. ขอบเขตด้านสถานที่และระยะเวลา ผู้วิจัยได้แบ่งสถานที่เก็บแบบสอบถามออกเป็น 6 แห่ง ในอำเภอที่มีสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสามชุก อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอเดิมบางนางบวช

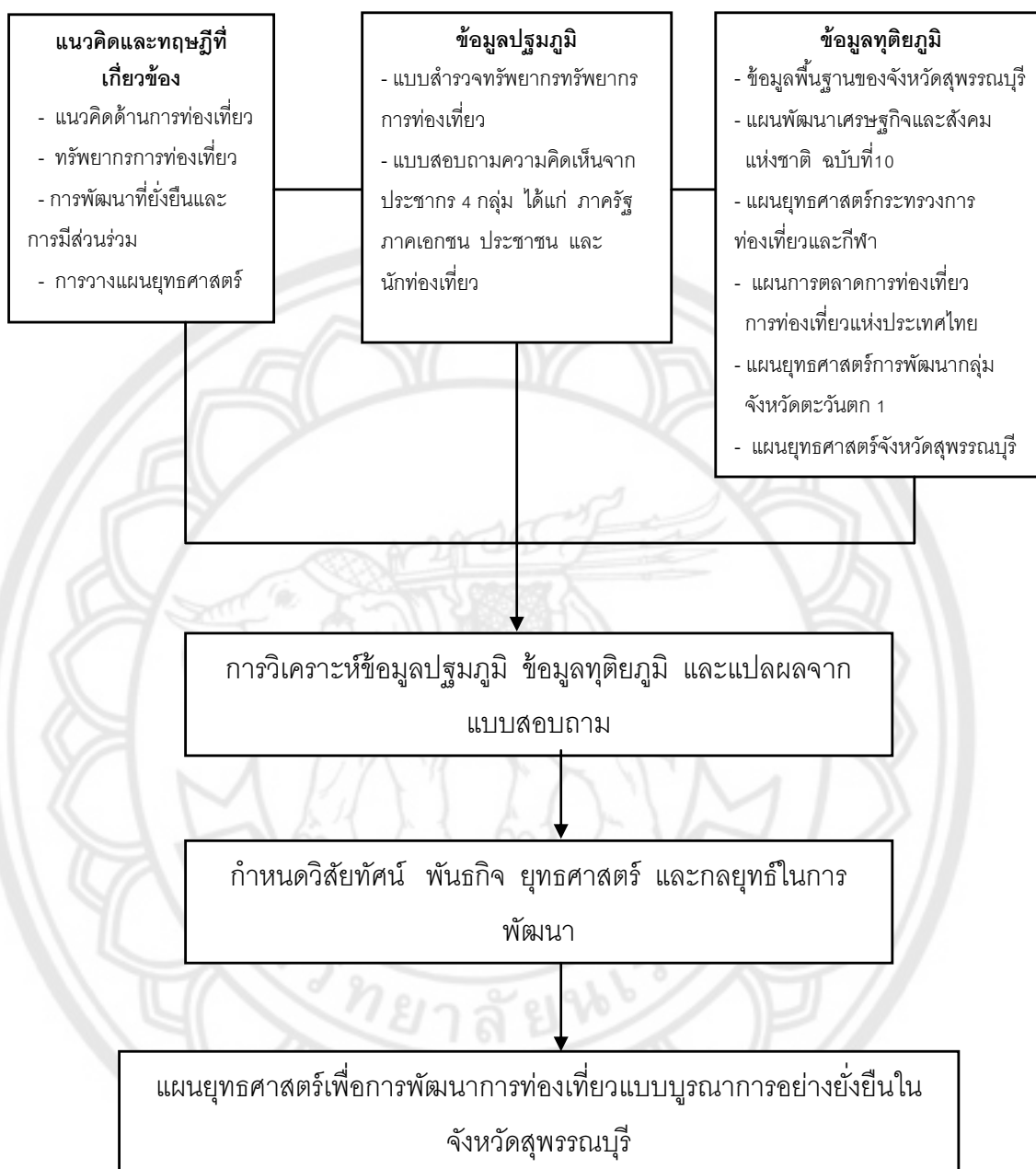
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนทั้ง 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ภาครัฐ ผู้วิจัยได้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่เกี่ยวข้องและมีข้อมูลการท่องเที่ยว โดยให้ครอบคลุมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 100 คน
2. ภาคเอกชน ผู้วิจัยเลือกวิธีแบบการเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience sampling) โดยให้ครอบคลุมทุกประเภทของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและให้ครอบคลุมทุกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน
3. ประชาชน ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนท้องถิ่นที่อยู่ในอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสามชุก อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอเดิมบางนางบวช จำนวน 100 คน
4. นักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจและแบบสอบถามจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพ 3 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากถิ่นที่พำนักไปยังสถานที่อื่น ๆ เป็นการชั่วคราว โดยมีเงื่อนไขเกี่ยวข้องกับกิจกรรมอยู่สามประการคือ มีการเดินทาง มีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน มีจุดมุ่งหมายของการเดินทางซึ่งการเดินทางต้องเป็นไปด้วยความเต็มใจและมีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพ โดยในที่นี้หมายถึง การท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกแห่งการรักษาระบบนิเวศ

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นซึ่งอยู่ภายใต้การรักษาสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ

การวางแผนยุทธศาสตร์ หมายถึง การวางแผนที่มุ่งเน้นการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่กำลังจะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม โดยการวางแผนพัฒนาให้องค์การบริหารทำงานเพื่อให้สามารถมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ตลอดเวลาทุกขณะที่กำลังไปในอนาคต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาแบบบูรณาการ หมายถึง การคิดนอกกรอบโดยมีกระบวนการที่ต้องการข้อมูลที่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และต้องการทัศนะในการมองปัญหาเชื่อมโยงทั้งภายในและภายนอกระบบจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคาม ตามแนวทาง SWOT ANALYSIS ซึ่งเป็นกระบวนการกำหนดยุทธศาสตร์ ที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างมากในปัจจุบัน โดยมีผลลัพธ์นำไปสู่การกำหนดองค์ประกอบของแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ วิสัยทัศน์ (VISION) ยุทธศาสตร์ (STRATEGY) ประเด็นยุทธศาสตร์ (STRATEGIC ISSUES) และแผนงานโครงการที่มุ่งตรงไปยังการแก้ปัญหาเชิงยุทธศาสตร์เป็นเรื่อยๆไป ภายใต้กรอบของความเข้าใจว่ายุทธศาสตร์เป็นเรื่องของการเลือกปฏิบัติไม่ใช่ทำทุกเรื่อง

แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี หมายถึง การวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มุ่งเน้นและคำนึงถึงการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อจังหวัดสุพรรณบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างความเข้าใจ และพัฒนากรอบแนวคิดในการวิจัยดังหัวข้อต่อไปนี้

1. กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. แนวความคิดด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและบูรณาการ
3. กรอบแนวคิดด้านการวางแผนยุทธศาสตร์
4. บริบทพื้นที่ศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำ โดยปกติการท่องเที่ยวจะหมายถึง การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกล และการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่

(ประเสริฐ วิทยารัฐ, 2530, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า

...การท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่มีความแตกต่างจากสินค้าอื่นๆ คือ ผู้ซื้อหรือนักท่องเที่ยวต้องมาหาสินค้าด้วยตนเองแทนที่สินค้าจะไปหาซื้อ สำหรับตัวสินค้าก็มีความแตกต่างจากสินค้าทั่วไป คือ ผู้ซื้อไม่สามารถเก็บสินค้าไว้เป็นสมบัติได้ แต่ผู้ซื้อจะได้รับความรู้สึก ความพึงพอใจ ความแปลกใหม่ ประเทืองปัญญา พักผ่อน สนุกสนาน ความคุ้มค่าของผู้ซื้อจึงอยู่ที่ความรู้สึกพึงพอใจ ประทับใจ และมีการบอกเล่าถึงความประทับใจแก่ผู้อื่นเพื่อชักชวนให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว

ธรรมบุญ ประจบเหมาะ (2533, หน้า 3) กล่าวว่า “การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยมีการเดินทางจากที่หนึ่งที่มีจุดหมายที่อยู่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งที่ตั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม”

นิคม จารุมณี (2535, หน้า 1) กล่าวว่า “การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่หนึ่ง ที่มักหมายถึงที่อยู่อาศัย ไปยังอีกที่หนึ่งถือเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมโดยมีแรงกระตุ้น (Motivator) จากความต้องการด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านการปฏิสัมพันธ์ และด้านสถานะหรือเกียรติคุณ”

อนุชา เลิศสกุลดิถิก (2541, หน้า 1) กล่าวว่า “การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการทางสังคม และกระบวนการทางเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบย่อยหลัก 3 ด้าน คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว บริการการท่องเที่ยว และตลาดการท่องเที่ยว ซึ่งแต่ละองค์ประกอบย่อยมีความสัมพันธ์กันจะเกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้ไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการหรือทัศนศึกษา”

(ปรีชา แดงโรจน์, 2544, หน้า 29-30) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขเกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ

1. ต้องมีการเดินทาง
2. ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน

3. ต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง และได้อธิบายเพิ่มเติมของจุดมุ่งหมายของการเดินทางท่องเที่ยวไว้ว่า การเดินทางท่องเที่ยวต้องมีใช้เพื่อการประกอบอาชีพ และการไปอยู่ประจำ และเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ ได้แก่ เพื่อพักผ่อนในวันหยุด เพื่อวัฒนธรรมหรือศาสนา เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬาและบันเทิง เพื่อชมประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ เพื่องานอดิเรก เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ และเพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

รัชพร จันทรสว่าง (2546, หน้า 15) ได้ให้คำนิยามการท่องเที่ยวว่า “เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันทั้งที่เป็นการเดินทางเพื่อการพักผ่อน ประกอบกิจกรรมตามความสนใจ หรือเพื่อประกอบธุรกิจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน แต่ไม่ได้เป็นการเดินทางเพื่อไปทำงานหรือประกอบอาชีพเป็นหลัก”

(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 12) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยว เป็นเรื่องของการเดินทาง ที่เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจมิใช่ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง แต่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การศึกษา ศาสนา กีฬา เยี่ยมญาติมิตร ติดต่อธุรกิจ การประชุมสัมมนา เป็นต้น มิฉะนั้นก็จะเป็นการเดินทางที่ไม่ใช่การท่องเที่ยว ถ้าหากการเดินทางอยู่ในเงื่อนไข 6 ประการดังต่อไปนี้ คือ

1. เป็นการเดินทางเพื่อประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งในประเทศที่เดินทางไป
 2. เป็นการเดินทางโดยตั้งใจจะไปตั้งถิ่นฐานถาวรในประเทศที่เดินทางไป
 3. เป็นการเดินทางเข้าไปประเทศใดประเทศหนึ่ง เพื่อปฏิบัติงานด้านการทูตหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือเอกชนอื่นๆ โดยได้รับค่าจ้างตอบแทน
 4. เป็นการเดินทางข้ามพรมแดนไปทำงานนอกประเทศทุกวันเป็นประจำ
 5. เป็นการเดินทางผ่านโดยไม่แวะลง แม้ว่าการเดินทางจะอยู่ในอาณาเขตของประเทศหนึ่งประเทศใดเป็นเวลานานมากกว่า 24 ชั่วโมงก็ตาม
 6. เป็นการเดินทางที่ถูกบังคับให้เดินทาง เช่น การนำกองทหารเคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง หรือการย้ายนักโทษจากที่คุมขังหนึ่งไปยังอีกที่คุมขังหนึ่ง เป็นต้น
- (มูลนิธิสิ่งแวดล้อมไทย, 2549, หน้า 5-6) กล่าวว่

...การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมเพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำของมนุษย์ โดยเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจในการไปสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว และมีจุดมุ่งหมายของการเดินทางที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เป็นการเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ต่อไปนี้ คือ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเพื่อวัฒนธรรมหรือศาสนา เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬาและบันเทิง เพื่อชมประวัติศาสตร์ เพื่องานอดิเรกเพื่อเยี่ยมญาติมิตร และเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ รวมทั้งเพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

Mcintosh and Goelner (1984, pp. 132-135) กล่าวว่ “การท่องเที่ยวเป็นผลรวมของปรากฏการณ์ต่างๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจบริการต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือสร้างความพอใจให้กับนักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน”

จี และชอย (Gee & Choy) (1989, pp. 98-101) กล่าวว่ “การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความเพลิดเพลินสนุกสนาน โดยที่นักท่องเที่ยวนั้นคือนักท่องเที่ยวนั่นเอง”

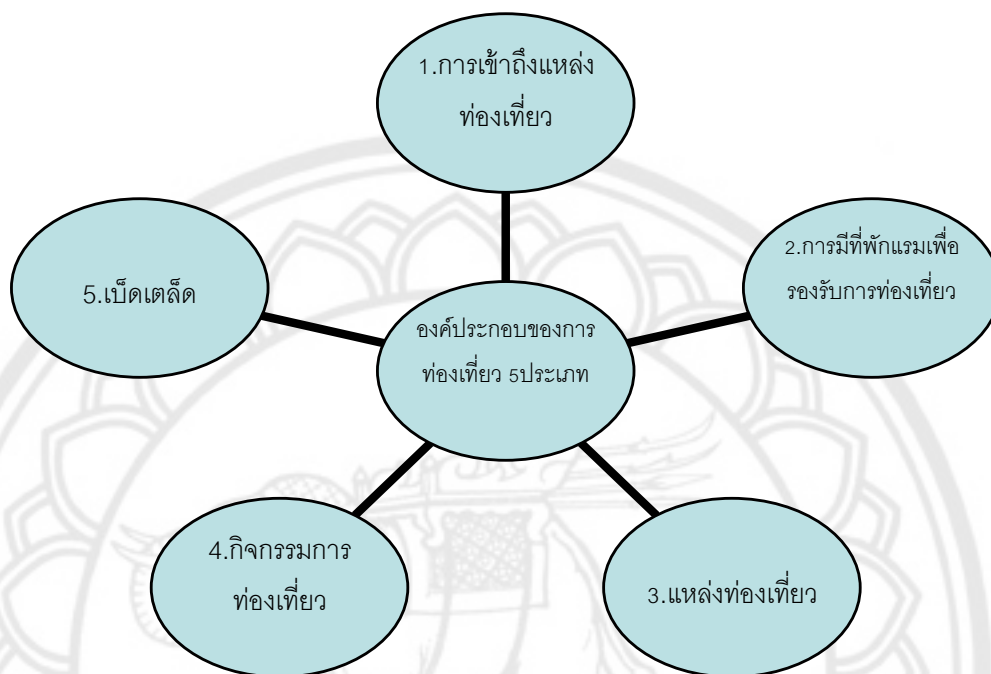
ผู้วิจัยขอสรุปว่ การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่พักอาศัยถาวรไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความเต็มใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน และทำกิจกรรมใดๆ ที่มีได้เป็นการได้มาซึ่งรายได้จากการประกอบอาชีพ

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

(พยอม ธรรมบุตร, 2549, หน้า 1-3) ได้แบ่งองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ได้แก่ การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม เช่น ระบบคมนาคม สนามบิน ตลอดจนบริการด้านอุตสาหกรรมขนส่ง เช่น การขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง (Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว (Attraction)
2. การมีที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) ที่ต้องการค้างคืน ได้แก่ ที่พักประเภทต่างๆ เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ โฮมสเตย์ ที่พักแรมประเภทต่างๆ จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับต่างๆกัน ซึ่งจะทำให้มีราคาและบริการในระดับต่างกัน ได้แก่ ภัตตาคาร สระว่ายน้ำ ฟิตเนสเซ็นเตอร์ ซาวน่า ศูนย์กลางธุรกิจ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ
3. แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) นับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสูงสุดของการเดินทาง เพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่น เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทพนมรุ้ง แสดงถึงความรุ่งเรืองของอาณาจักรขอม การท่องเที่ยวชนบทเพื่อสัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้าน เรียนรู้ถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนโบราณสถานยุคเก่าแก่ก่อนประวัติศาสตร์ เช่น วัฒนธรรมบ้านเชียง เป็นต้น
4. กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และกิจกรรมนันทนาการ (Tourist Activities และ Recreational Activities) นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในยุคปัจจุบันเพราะการท่องเที่ยวไม่ได้หมายถึงเพียงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถาน อนุสาวรีย์ ความงดงามของธรรมชาติเท่านั้น แต่เป็นการที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การเดินป่าศึกษาระบบนิเวศเขตเส้นศูนย์สูตรในป่าดิบชื้น การล่องแก่งในแม่น้ำ การปีนหน้าผา การดำน้ำในรูปแบบ Scuba Diving หรือ Snorkeling การพายเรือแคนูในบริเวณป่าชายเลน การตกปลาหมึกในทะเลลึก ตลอดจนการร่วมกิจกรรมกับชุมชนเจ้าบ้าน เช่น การดำนา การเกี่ยวข้าว การร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดจะเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมดังกล่าวมักก่อให้เกิดการกระจายรายได้
5. บริการเบ็ดเตล็ดทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว (Ancillary) อาทิเช่น บริการด้านร้านอาหาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์ สถานีบริการน้ำมัน ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ห้องสุขา ฯลฯ

องค์ประกอบทั้ง 5 ประการควรปรากฏอยู่บนระบบฐานข้อมูลการจัดการการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวทุกแหล่งที่เป็นจุดหมายปลายทาง (Destination Management System: DMS)

ภาพ 4 แสดงองค์ประกอบของการท่องเที่ยว

ที่มา: (สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, ม.ป.ป., หน้า 3)

ผู้วิจัยขอสรุปว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยวมีองค์ประกอบอยู่หลายองค์ประกอบ เช่น การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การมีที่พักแรมเพื่อรองรับการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวฯ การท่องเที่ยวจะบรรลุจุดประสงค์ได้ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ ด้วย

นักท่องเที่ยว

ความหมายของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่สามของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยว อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็เกิดขึ้นไม่ได้ เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับความสะดวกสบายและความพึงพอใจ

(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า136-139) กล่าวว่ นักท่องเที่ยว (Tourist) ตามความหมายของสันนิบาตชาติที่ได้ให้คำนิยามไว้ในปี พ.ศ. 2480 ว่า นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคล

ที่เดินทางอยู่ในประเทศหนึ่งประเทศใดที่มีบ้านเมืองที่อาศัยอยู่เป็นประจำเวลาไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมงและได้ขยายความต่อไปอีกว่า บุคคลเช่นใดนับเป็นนักท่องเที่ยวและบุคคลเช่นใดไม่นับเป็นนักท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

บุคคลที่นับเป็นนักท่องเที่ยว ได้แก่

1. ผู้เดินทางเพื่อพักผ่อนใจหรือเพื่อสุขภาพ
2. ผู้เดินทางไปประชุมหรือประกอบภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ผู้เดินทางเพื่อทำธุรกิจการค้าบางประการ
4. ผู้เดินทางมาที่เรือที่เพลินตากับทิวทัศน์สองฝั่งน้ำ แม้จะแวะพักอยู่น้อยกว่า 24 ชั่วโมงก็ตาม

บุคคลที่ไม่นับเป็นนักท่องเที่ยว ได้แก่

1. ผู้เดินทางมาเพื่อประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งหรือประกอบธุรกิจที่มีรายได้ในประเทศนั้น โดยจะมีสัญญาไว้กับผู้ใดหรือไม่ก็ตาม
2. ผู้เดินทางเพื่อตั้งถิ่นฐานที่อยู่อย่างถาวรในประเทศนั้น
3. ผู้เดินทางข้ามพรมแดนไปทำงานนอกประเทศของตน
4. ผู้เดินทางเพื่อเข้าไปเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในที่ที่จัดไว้เป็นหอพักนักเรียนนักศึกษา

5. ผู้เดินทางผ่านโดยมิได้แวะลงจากยานพาหนะเลย แม้ว่าจะเดินทางอยู่ในอาณาเขตของประเทศใดประเทศหนึ่ง เป็นเวลามากกว่า 24 ชั่วโมง ก็ตาม

6. ผู้ลี้ภัยทางการเมืองหรือผู้ลี้ภัยทางศาสนาไปอยู่ต่างประเทศหรือผู้ลี้ภัยสงคราม

ต่อมาในปี พ.ศ. 2493 สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หรือ IUOTO ได้หยิบยกคำนิยามของนักท่องเที่ยวมาพิจารณาใหม่ และได้ตกลงให้นักเรียนหรือนักศึกษาต่างประเทศนับเป็นนักท่องเที่ยวด้วย เพราะค่าใช้จ่ายของนักเรียนนักศึกษาเหล่านั้นมาจากต่างประเทศ นอกจากนั้นยังให้เรียกผู้เดินทางซึ่งรวมถึงผู้โดยสารที่เดินทางผ่านประเทศโดยมิได้ออกจากบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้เดินทางผ่านสนามบินด้วย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2506 องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ได้คิดคำขึ้นใหม่แทนคำว่า นักท่องเที่ยว คือ คำว่า ผู้มาเยี่ยมเยือนต่างประเทศ หรือ Foreign Visitor ซึ่งหมายถึง บุคคลที่เดินทางไปยังประเทศใดประเทศหนึ่งที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยถาวรของตนด้วยเหตุผลใดก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหารายได้ โดยแบ่งผู้มาเยี่ยมเยือนต่างประเทศออกเป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 นักท่องเที่ยวต่างประเทศ Foreign Tourist หมายถึง ผู้มาเยือนชั่วคราวที่มาพักอยู่ในประเทศที่มาเยือนอย่างน้อย 24 ชั่วโมง และเป็นการมาเยือนด้วยวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งหรือไปอยู่ประจำ

ประเภทที่ 2 นักทัศนาจรต่างประเทศ Foreign Excursionist หมายถึง ผู้มาเยือนชั่วคราวที่เข้าไปอยู่ในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง และมีได้พักค้างคืน ซึ่งรวมถึงผู้มาเยือนกับเรือเฟลินตากับทิวทัศน์สองฝั่งน้ำด้วย

สำหรับนักท่องเที่ยวภายในประเทศ Domestic Tourist หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของตน โดยใช้เส้นทางที่มีได้ให้อยู่เป็นปกติประจำวัน หรือออกไปนอกเขตจังหวัดภูมิลำเนาของตน

ส่วนประเทศไทยได้ให้ความหมายของนักท่องเที่ยวไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ว่านักท่องเที่ยวหมายถึงบุคคลที่เดินทางมาจากท้องถิ่นอันเป็นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์ที่มีใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

ประเภทของนักท่องเที่ยว

(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 138) ได้แบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1. นักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีรายได้สูง มักเรียกร่องบริการทางการท่องเที่ยวชนิดหรูหรา และพร้อมที่จะจ่ายค่าบริการในอัตราสูง ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีกำไรต่อหน่วยสูงจากการขายบริการให้นักท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยปกตินักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีจำนวนไม่มากนัก มักจู้จี้และเอาใจยากแต่จ่ายดี

2. นักท่องเที่ยวประเภทระดับกลาง เป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ปานกลาง ไม่จู้จี้หรือเรียกร่องบริการทางการท่องเที่ยวมากเหมือนนักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา นักท่องเที่ยวประเภทระดับกลางนี้มักเป็นนักท่องเที่ยวที่อารมณ์ดี มุ่งความสนุกสนานเป็นสำคัญ โดยมีบริการทางการท่องเที่ยวที่ไม่ต้องหรูหรามากนัก แต่ก็ไม่แยจนเกินไป โดยปกตินักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีจำนวนมากกว่านักท่องเที่ยวประเภทหรูหรา จึงทำให้ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวมีรายได้มากตามจำนวนนักท่องเที่ยว แต่สามารถทำกำไรต่อหน่วยไม่สูงนัก

3. นักท่องเที่ยวระดับมวลชน เป็นนักท่องเที่ยวประเภทที่มีจำนวนมากที่สุด ส่วนมากมีรายได้น้อยหรือไม่มีรายได้ประจำ ต้องการบริการทางการท่องเที่ยวแบบพื้ๆ ในราคาถูก เอาใจง่าย นักท่องเที่ยวประเภทนี้เพิ่งจะเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้เอง โดยได้รับการจูงใจจากการโฆษณาและบริการที่ธุรกิจนำเที่ยวจัดขึ้นเพื่อชักชวนนักท่องเที่ยวประเภทนี้มีจำนวนมากมาย ทำให้ผู้

ประกอบกิจการทางการท่องเที่ยวมีรายได้มากมายตามไปด้วย แต่สามารถทำกำไรต่อหน่วยน้อย อีกทั้งยังมีการแข่งขันสูง

สำหรับประเทศไทยนั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 6 ประเภท เพื่อประโยชน์ในงานสถิติ ดังต่อไปนี้

1. นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ International Visitor คือ บุคคลที่มีได้มีที่พำนักถาวร ในราชอาณาจักรไทย เดินทางเข้ามาเพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ การกีฬา การศาสนา ติดต่อธุรกิจ หรือประกอบภารกิจใดๆ ทั้งนี้ต้องมีได้รับค่าจ้างในการประกอบภารกิจนั้น จากผู้ใดในราชอาณาจักรไทย
2. นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน International Tourist คือ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทยแต่ละครั้งอย่างน้อย 1 คืน แต่ไม่เกิน 60 วัน
3. นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ไม่ค้างคืน International Excursionist คือ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยแต่ละครั้งโดยมิได้ค้างคืน
4. นักท่องเที่ยวภายในประเทศ Domestic Visitor คือ บุคคลทุกสัญชาติที่มีที่พำนักอาศัยถาวรอยู่ในราชอาณาจักรไทยและเดินทางไปยังสถานที่หนึ่งในอีกจังหวัดหนึ่ง ซึ่งมีใช้เป็นถิ่นที่อยู่ประจำของเขา เพื่อพักผ่อน เยี่ยมญาติมิตร ศึกษาหาความรู้ การกีฬา การศาสนา การประชุมสัมมนา ติดต่อธุรกิจ หรือประกอบภารกิจใดๆ ทั้งนี้ต้องมีได้รับค่าจ้างในการประกอบภารกิจนั้นจากผู้ใด ณ สถานที่แห่งนั้น
5. นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน Domestic Tourist คือ นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไปค้างคืนนอกที่พำนักอาศัยปัจจุบัน แต่ละครั้งอย่างน้อย 1 คืน
6. นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไม่ค้างคืน Domestic Excursionist คือ นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ได้พักค้างคืนนอกที่พำนักอาศัยอยู่ปัจจุบัน

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาจากคำว่า Ecotourism ซึ่งเป็นคำผสมกันระหว่าง Ecology หรือนิเวศวิทยา กับคำว่า Tourism หรือการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีคำที่ใช้แทนกันได้ เช่น Nature Tourism หรือ Biotourism หรือ Green Tourism เพื่อบ่งบอกให้ทราบว่าเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน อย่างไรก็ตามนิยามและความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศถูกกำหนดขึ้นจากบุคคลและกลุ่มคนต่างๆ ขึ้นมาอย่างมากมาย เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ นิเวศสัญจร ส่วนราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์คำนี้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และใช้เป็นภาษาราชการ

เสรี วงษ์ไพจิตร (2534, หน้า 22) กล่าวว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบของการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตไปในทิศทางที่เหมาะสม โดยรักษาสภาพแวดล้อมที่ดั้งเดิมและดั้งเดิมให้คงอยู่ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่มุ่งอนุรักษ์คุณค่าของธรรมชาติ เป็นการพัฒนาโดยถือว่าการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศ สามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมของระบบนิเวศโดยไม่ให้เป็นการเปลี่ยนแปลงหรือทำลาย”

(วัลลภพันธุ์ สถิติยุทธการ, สำอาง หิรัญบุรณะ และพยอม ธรรมบุตร, 2538, หน้า 3) ให้ความหมายว่า เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ต้องอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมเหล่านั้นให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม โดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือกระทบน้อยที่สุด รวมถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ตลอดจนวิถีชีวิตเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ต้องให้การศึกษาที่หยั่งรากลึกลงในจิตสำนึกของแต่ละคนให้ตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งยวด ในอันที่จะถนอมสภาพแวดล้อมรอบตัวเราได้ ประชาชนในพื้นที่ต้องมีส่วนร่วมในการวางแผน การตัดสินใจ สามารถได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว ต้องคำนึงถึงความพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2542, หน้า 2) ให้ความหมายว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติ มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน”

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544, หน้า 2) ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ “การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ ในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรม เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศโดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน”

กุลวรา สุวรรณพิมล (2548, หน้า 39) ได้ให้ความหมายว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา ชื่นชมและเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ สภาพธรรมชาติ สภาพสังคม วัฒนธรรม วิถีของคนในท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรู้และความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศ”

Hactor Ceballos Lascurain (1980, p. 118) กล่าวว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็น การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ชื่นชม ศึกษา เรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพันธุ์ สัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทาง วัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติเหล่านั้น”

Clare A Gunn (1993, p. 48) ได้กล่าวว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบการ พัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน สามารถทำให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการ พัฒนาการท่องเที่ยวได้ โดยให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติ และวัฒนธรรม ชุมชนท้องถิ่น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจด้วย”

ผู้วิจัยขอสรุปว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ ไม่มีการรบกวน รุกราน เป็นการท่องเที่ยวด้วยจิตสำนึก รับผิดชอบต่อสถานที่ โดย นักท่องเที่ยว ผู้เกี่ยวข้องและชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ ร่วมกันดูแลทรัพยากรที่มีอยู่นั้นให้คงอยู่ ตลอดไป

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

หลังจากที่การท่องเที่ยวแบบ Mass Tourism มาถึงจุดที่ธรรมชาติรับไม่ได้ เพราะมี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ช่วงนั้นเกิดนักอนุรักษ์ที่มีอุดมคติ และวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมได้ แพร่กระจายความคิดออกไปอย่างกว้างขวาง และบางประเทศรวมกลุ่มกันเป็นองค์การอนุรักษ์ ระดับชาติถึงนานาชาติ ทุกกลุ่มมีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ มีความคิดที่จะปกป้องและรักษาสภาพ ของแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมทั่วโลกให้ยั่งยืน โดยตั้งความประสงค์ที่จะนำการท่องเที่ยวเชิง นิเวศมาแก้ปัญหาการท่องเที่ยวแบบดั้งเดิม เน้นการรักษาสิ่งแวดล้อม สร้างจิตสำนึกให้แก่ นักท่องเที่ยว จัดกิจกรรมให้เป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนใน ท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ด้านอนุรักษ์ด้วย

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544, หน้า 2-3) ได้กำหนดองค์ประกอบของการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องเนืองกับ ธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Identity or Authentic or Endemic or Unique) รวมถึงแหล่ง วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ (Eco system) ในพื้นที่นั้นๆ องค์ประกอบ ด้านพื้นที่จึงเป็นการท่องเที่ยวพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ

2. องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึง

การอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อมการป้องกันและการกำจัดมลพิษ และการควบคุม การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable managed tourism)

3. องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) โดยให้มีการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจเพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวที่เรียกว่า สิ่งแวดล้อมศึกษา (Environment education-based tourism)

4. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of local community or people participation) มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับประโยชน์ติดตามตรวจสอบจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันก่อให้เกิดประโยชน์ในท้องถิ่น และกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน (Community participation-based tourism)

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, หน้า 260) กล่าวถึง องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ซึ่งมีจุดเด่นที่น่าสนใจหลากหลาย เช่น ทิวทัศน์ ป่าภูฏานทางธรณีวิทยา พรรณไม้ พรรณพืช สัตว์ป่า ปะการัง รวมทั้งอากาศที่เย็นสบาย ฉะนั้น การวางแผนการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จึงเน้นที่การป้องกันและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเป็นจำนวนมาก จะมีคุณค่าทางวัฒนธรรมอยู่ด้วย แม้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะเน้นที่คุณค่าทางธรรมชาติแต่อันที่จริงแล้ว เราไม่สามารถจะแบ่งแยกคุณค่าทางธรรมชาติและวัฒนธรรมออกจากกันได้ การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในพื้นที่ธรรมชาติจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ฉะนั้น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จึงครอบคลุมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ทั้งที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรม

2. ความยั่งยืนด้านระบบนิเวศและวัฒนธรรม กิจกรรมท่องเที่ยวที่ทำลายสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและไม่ก่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ชุมชนท้องถิ่น ไม่ถือว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ฉะนั้น จะต้องจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เกิดผลกระทบเสียหายน้อยที่สุด แต่ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด การวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ หลากประการ ถ้ามีผลกระทบเสียหายต่อพื้นที่มากจนเกิดขีดความสามารถที่จะรับได้ หรือมีการเปลี่ยน

สภาพของสิ่งแวดล้อมได้โดยเน้นการออกแบบสิ่งก่อสร้างและระบบกำจัดของเสียที่สอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติและเกิดผลกระทบต่อชนน้อยที่สุด

3. การศึกษาและการสื่อความหมาย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาสัมผัสและเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ฉะนั้น ผู้ประกอบการจะต้องว่าจ้างมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ความสามารถบริการนักท่องเที่ยว และนอกจากนี้ควรจะให้ข้อมูลต่างๆ แก่นักท่องเที่ยวล่วงหน้าและระหว่างการเดินทางด้วย ระดับและประเภทของการบริการให้ความรู้ขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว เทคนิคการให้ความรู้และสื่อความหมายมีทั้งการให้บุคคลและการใช้สื่อเรื่องราวที่สื่อความหมายแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม วิถีชีวิต รวมทั้งประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากร และทัศนคติของชุมชนท้องถิ่นด้วย

4. การให้ผลประโยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่นและภูมิภาคต่างๆ ผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะต้องกระจายสู่ชุมชนท้องถิ่น และธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชนต่างๆ ที่อยู่ใกล้เคียง ประโยชน์ที่ท้องถิ่นได้รับมีหลายประการ เช่น การจ้างมัคคุเทศน์ การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การขายสินค้า การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก การขนส่ง และการเป็นลูกจ้างในเขตอนุรักษ์ ประโยชน์ดังกล่าวต้องเห็นได้ชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบกับผลกระทบที่มีต่อท้องถิ่นอาจมีบ้างเล็กน้อยซึ่งสามารถแก้ไขได้

หลักการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

(วรรณ วรชวีนิช, 2539, หน้า 76-77) ได้กำหนดหลักสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวแบบ Ecotourism ว่ามี ดังนี้

- การกำหนดเขตของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (Zoning of the various activities) โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วย เช่น ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์
- การควบคุมนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบนิเวศที่มีความเปราะบางทางธรรมชาติ (Fragile Ecosystem) โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่
- การจัดเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับนักท่องเที่ยว ทั้งในแง่การอนุรักษ์ธรรมชาติและประสบการณ์ท่องเที่ยว เช่น การเล่าประวัติย่อๆ ของชุมชน หรือแหล่งท่องเที่ยว ก่อนหรือระหว่างการเดินทางไปถึง ตลอดจนลักษณะที่สำคัญๆ ของพื้นที่นั้นๆ หรืออาจจัดตั้งศูนย์ให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญๆ ซึ่งอาจมีทั้งภาพนิ่ง วิดีทัศน์ หรือแผ่นพับ เพื่อให้ภาพรวมหรือข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวกำลังจะไปเยือน

- ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงเพิ่มขึ้น เพื่อช่วยลดความแออัดให้กับพื้นที่ท่องเที่ยวหลัก

- การนำกฎหมายมาบังคับให้อย่างจริงจังสำหรับผู้กระทำผิดฝ่าฝืน เช่น การตัดต้นไม้ทำลายป่า การลักลอบเก็บหรือมีปะการังและพันธุ์สัตว์น้ำที่หายากไว้ในครอบครอง การล่าสัตว์ในเขตหวงห้าม ฯลฯ

- การควบคุมสิ่งก่อสร้างต่างๆ ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมรวมทั้งการควบคุมระบบกำจัดขยะสิ่งปฏิกูลและน้ำเสียจากสิ่งก่อสร้างต่างๆ

(พยอม ธรรมบุตร, 2546, หน้า 44) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นควรจะยึดหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรด้านวัฒนธรรม การวางแผน การพัฒนา และการสื่อสารความหมายแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อสร้างความสำนึกและห่วงใยในธรรมชาติ หัวใจของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ที่การมอบอำนาจให้กับชุมชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองและการท่องเที่ยว การก่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม นักท่องเที่ยวควรได้รับความพึงพอใจในขอบเขตที่ไม่มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

- การท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมชาติ (Nature based) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ทั้งสิ่งแวดล้อมด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ และด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี โดยจะยึดหลักสำคัญที่ว่าเราจะต้องอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมเหล่านี้ไว้ให้ดีที่สุด เพื่อใช้เป็นทรัพยากรท่องเที่ยวในระยะยาว เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

- การจัดการที่ยั่งยืน (Sustainably Managed) การท่องเที่ยวทุกประเภทจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเชิงเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ประเทศทุกประเทศ ท้องถิ่นทุกท้องถิ่นจำเป็นต้องพยายามจัดการท่องเที่ยวของตน โดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมหรือกระทบน้อยที่สุด

- ให้ความสำคัญกับสังคมและวัฒนธรรม (Inclusive of social and Cultural aspects) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์รวมถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ตลอดจนวิถีชีวิต เอกลักษณ์ของท้องถิ่นและประเทศซึ่งเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษาความแตกต่างทางด้านสังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลายเหล่านั้น

- การศึกษาสภาพแวดล้อม (Environmentally Educative) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะต้องให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมทั้งต่อนักท่องเที่ยวและประชากรในท้องถิ่น ตลอดจนผู้ที่

ต้องการจะหยั่งรากลึกกลงในจิตสำนึกของแต่ละคน ให้ตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งยวด ในอันที่จะทะนุถนอมไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมรอบๆตัวเรา

- สังคมชุมชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์ (Benefit and Involvement of Local people) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เน้นตรงจุดที่ว่าในการจัดการท่องเที่ยวประชาชนบนพื้นที่จะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การลงมือปฏิบัติการและการประเมินผล การพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนของตน จะต้องมึลักษณะโดดเด่นเป็นของจัดการได้

- เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ (Authentic) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากมุมมองเชิงตลาด มีจุดเน้นที่ว่าผลิตภัณฑ์ คือ ทัวร์ต่างๆ นั้นจะต้องเป็นทัวร์ที่มีลักษณะครบตามเกณฑ์ที่กล่าวมาแล้ว ในข้อ 1-5 มิใช่การนำเอาชื่อ Ecotourism ไปติดบนผลิตภัณฑ์เดิมเท่านั้น ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้องทำให้เกิดรายได้และสามารถได้รับผลประโยชน์จากกำไรของการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเป็นกุญแจสำคัญไขไปสู่การกระจายรายได้นั่นเอง

- นักท่องเที่ยวพึงพอใจ (Tourism Satisfaction) ความพอใจของนักท่องเที่ยวนับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวยั่งยืน นักท่องเที่ยวที่พอใจจึงจะกลับมาท่องเที่ยวอีก กิจกรรมที่บริษัททัวร์เสนอต่อนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จะต้องเป็นกิจกรรมที่ตรงต่อความคาดหวังของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้จะต้องอยู่ในกรอบของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ในภาพรวมของ Ecotourism ให้ความสำคัญกับการจัดการท่องเที่ยวแนวใหม่ โดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกคนบนพื้นที่ยึดถือหลัก 7 ประการ ดังกล่าว เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544, หน้า 39-40) กล่าวว่า กระบวนการของการท่องเที่ยวกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในแต่ละแหล่ง เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ เพลิดเพลิน มีความสุขและปลอดภัยจากการท่องเที่ยวหรือนันทนาการนอกเวลางานตามปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ความสำคัญต่อกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างยิ่ง เพราะกิจกรรมต่างๆ นั้นจะเป็นสื่อกลางนำการท่องเที่ยวไปสู่เป้าหมายได้ กิจกรรมที่เหมาะสมจึงควรเป็นกิจกรรมที่เน้นการศึกษาหาความรู้ในระบบนิเวศและวัฒนธรรมท้องถิ่นควบคู่ไปกับการได้รับความเพลิดเพลินทั้งนี้ต้องเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบน้อยที่สุดหรือเป็นผลกระทบที่สามารถป้องกันหรือแก้ไขได้

กิจกรรมท่องเที่ยวโดยทั่วไปอาจจำแนกเป็นกิจกรรมที่เน้นการพักผ่อนหย่อนใจ การแสดงออกและเน้นการศึกษาหาความรู้ จากการทบทวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการท่องเที่ยวทั้งสิ้นจำนวน 28 กิจกรรม พบว่า กิจกรรมประเภทที่เน้นการแสดงออกมากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรม

ในการแสวงหาความรู้ กิจกรรมต่างๆ นี้อาจมีความเหลื่อมซ้อนหรือสามารถปฏิบัติร่วมกันได้ แต่การประกอบกิจกรรมอาจมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจกรรมที่ต่างกัน

จากรายงานการศึกษาเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ (พ.ศ. 2542) ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ศึกษาโดยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วท.) ได้จัดแบ่งกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศออกเป็น 3 หมวด รวม 19 กิจกรรม ประกอบด้วย

- กิจกรรมเชิงนิเวศในแหล่งธรรมชาติ 9 กิจกรรม ได้แก่ การเดินป่า ศึกษาธรรมชาติ ส่องสัตว์/ดูนก เทียวถ้ำ/น้ำตก พายเรือ (แคนู คยัค เรือใบ กระดานโต้ลม) ดำน้ำดูปะการัง (น้ำตื้น น้ำลึก) ตั้งแคมป์ ล่องแพ/ล่องเรือยาง ซี่มา/นั่งช้าง

- กิจกรรมกึ่งนิเวศ 5 กิจกรรม ได้แก่ ถ่ายรูป บันทึกภาพ/เสียง ปีน/ไต่เขา ศึกษาท้องฟ้า ตกปลา ซ้ำจักรยานท่องเที่ยว (เสือภูเขา)

- กิจกรรมส่งเสริมทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ 5 กิจกรรม ได้แก่ ชมความงามความเก่าแก่ ลักษณะเฉพาะตัวของแหล่งประวัติศาสตร์ ศึกษาเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของแหล่งโบราณคดีและประวัติศาสตร์ ศึกษาชื่นชมงานศิลปกรรม และวัฒนธรรม ร่วมกิจกรรมเรียนรู้พฤติกรรมของผู้คน การศึกษาเรียนรู้การผลิตของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง

กิจกรรมที่ไม่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ควรพิจารณาเพื่อพัฒนาการจัดการให้มีโอกาสเสริมแนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ เช่น ล่องเรือชมธรรมชาติ ถ่ายภาพ ชมทิวทัศน์ ชม/เล่นกีฬา พักผ่อนปิกนิก ประชุมสัมมนา เล่นน้ำ วายน้ำ อาบแดด บันเทิง นมัสการ กราบไหว้วตามความเชื่อหรือแสวงบุญ

กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้มีลักษณะเฉพาะเหมาะสมกับบางพื้นที่ และบางกลุ่มนักท่องเที่ยวซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่างกัน มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกหรือเครื่องมือต่างกัน รวมทั้งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับที่ต่างกันด้วย ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าว เมื่อพิจารณาประกอบกับกรอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถประเมินความเหมาะสมในการจัดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ ซึ่งกิจกรรมที่มีแนวโน้มเป็นกิจกรรมเชิงนิเวศหรือกึ่งนิเวศ จะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับระบบนิเวศในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนหรือชุมชนในท้องถิ่นค่อนข้างมาก กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความเหมาะสมจะต้องมีการจัดการที่ลดผลกระทบด้วย หากปราศจากมาตรการลดผลกระทบที่ดีแล้วกิจกรรมเหล่านี้จะเป็นตัวเร่งการทำลายทรัพยากรเสียหายเร็วขึ้น

แนวโน้มของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับการผลักดันและส่งเสริมให้เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการพัฒนาอย่างยั่งยืน และสามารถใช้เป็นเครื่องมือหรือมาตรการหนึ่งในการ

ส่งเสริมเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะลดน้อยลงหรือเสื่อมโทรมลงอันเป็นผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และจากแนวโน้มสองประการ คือ แนวโน้มเกี่ยวกับการอนุรักษ์และความเปลี่ยนแปลงเรื่องอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำให้เกิดแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

(Elisabeth Boo, 1991, p. 148) กล่าวถึง แนวโน้มของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ ดังนี้

1. แนวโน้มเรื่องการอนุรักษ์ การที่ประชากรเพิ่มขึ้นและภาวะทางเศรษฐกิจถดถอยในหลายประเทศ กิจกรรมการพัฒนาต่างๆ เช่น การทำไม้ การทำเหมืองแร่ และการเกษตรเกิดขึ้นรอบๆ และภายในพื้นที่อนุรักษ์ ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบนิเวศจนทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาประเทศกำลังพัฒนาจึงพยายามผสมผสานเรื่องการอนุรักษ์เข้ากับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์ที่ได้จัดตั้งขึ้นให้เป็นแหล่งพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปกับการสงวนรักษาระบบนิเวศตามธรรมชาติโดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์อย่างเช่น ในอุทยานแห่งชาติ ด้วยความเชื่อว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นความเชื่อที่ว่าท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นทางเลือกหนึ่งที่เปิดโอกาสให้มีการจ้างงานและการสร้างรายได้จำนวนมากทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ตลอดจนเป็นแรงผลักดันให้กลุ่มอนุรักษ์และประชาชนทั่วไปยอมรับว่าการท่องเที่ยวที่มีการวางแผนที่ดีมีศักยภาพใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ และพื้นที่อนุรักษ์อื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

2. แนวโน้มเรื่องการท่องเที่ยว สำหรับแนวโน้มเรื่องการท่องเที่ยวปรากฏชัดในระยะ 7-8 ปีที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการใช้เวลาว่างในการเดินทางท่องเที่ยวโดยแนวโน้มว่าต้องการการท่องเที่ยวแบบผจญภัย การเข้าไปมีส่วนร่วมและสัมผัสกับธรรมชาติอย่างแท้จริง นอกจากนี้นักท่องเที่ยวอยากศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่ไปเยือนตั้งแต่ระบบนิเวศจนถึงพันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรือกำลังสูญพันธุ์และประเด็นปัญหาด้านการอนุรักษ์ เช่น การสูญพันธุ์ของทรัพยากรป่าไม้ การลักลอบล่าสัตว์ป่า เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติที่เพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้มีสาเหตุสำคัญมาจากการตื่นตัวและให้ความสนใจเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ

จากแนวโน้มสองประการนี้ จึงส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้น ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงมีความหมายมากกว่าการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติเพียงอย่างเดียว แต่หมายรวมถึงการท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์ควบคู่ไปด้วย และแนวโน้มทั้ง 2 ประการที่ได้กล่าวมาแล้ว จากการศึกษาก็เพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว และรักษาระบบนิเวศ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ยังระบุว่าแนวโน้มจากกระแสความต้องการพัฒนา

คน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มาจากประชาชนพื้นฐาน อันเป็นหลักประกันที่จะให้การพัฒนามีทิศทางที่ถูกต้อง มีการกระจายรายได้ที่เหมาะสมเป็นไปตามความต้องการของผู้ที่อยู่ในพื้นที่มากขึ้น

ผู้วิจัยขอสรุปว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติหรือแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบโดยไม่ทำให้เกิดการทำลายสภาพแวดล้อม และระบบนิเวศ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาหาความรู้เพื่อให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และจัดการการท่องเที่ยวแล้วจะต้องเกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนอีกด้วย

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

ความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

ราโพนธรณ แก้วสุริยะ (2543, หน้า 3) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนว่า "หมายถึง การพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสุนทรีย์ภาพ โดยใช้ทรัพยากรอันทรงคุณค่าอย่างชาญฉลาด สามารถรักษาเอกลักษณ์ของธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้นานที่สุด เกิดผลกระทบน้อยที่สุด และใช้ประโยชน์ได้ตลอดกาลยาวนานที่สุด"

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2547, หน้า 16) กล่าวว่า "การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน คือ การบริหารจัดการท่องเที่ยวให้พัฒนาในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบระมัดระวัง เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคม และความงดงามทางสุนทรีย์ภาพ มีการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างชาญฉลาด เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดและยาวนาน โดยไม่ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น"

(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ว่า

...หมายถึง การท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กที่มีการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพื่อสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดอย่างไม่เสื่อมคลาย ธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุงคุณภาพให้มีผลกำไรอย่างเป็นธรรม ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างเหมาะสม โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลยอย่างยั่งยืนยาว

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน มีลักษณะสำคัญอยู่ 6 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท ทั้งแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ โบราณสถานโบราณวัตถุ และแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมประเพณีกิจกรรม
2. เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว
3. เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว
4. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรม
5. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
6. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น และคืนประโยชน์กลับสู่ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นด้วย

สฤษฏ์ แสงอรุณ (2550, หน้า 87) ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน คือ “การพัฒนาที่สามารถตอบสนองของความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีการปกป้องและสงวนรักษา โอกาสต่างๆของอนุชนรุ่นหลังด้วย การท่องเที่ยวนี้ความหมายรวมถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองของความจำเป็นทางเศรษฐกิจสังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศด้วย”

หลักการพื้นฐานของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 8-9) ได้นำความหมายของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน มาแปลเป็นหลักการพื้นฐานของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน 10 ประการ คือ

1. การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Using Resource Sustainable) เป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างพอดีเท่าที่จำเป็นและประหยัด เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรให้มีการใช้ยาวนานขึ้น
2. การลดการบริโภคและของเสียที่เกิดจากความจำเป็น (Reducing over Consumption and Waste) เป็นการลดการบริโภคที่มากเกินไปและความจำเป็นและการลดของเสีย เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายในระยะยาว และเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยวด้วย
3. การรักษาความหลากหลาย (Maintaining Diversity) เป็นการรักษาความหลากหลายของธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว และช่วยขยายฐานของการท่องเที่ยวด้วย

4. การรวมการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้าอยู่ในการวางแผน (Integrating Tourism into Planning) เป็นการรวมการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้ากับแผนพัฒนาแห่งชาติและแผนพัฒนาท้องถิ่น อีกทั้งประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Environment Impact Assessment - EIA) ซึ่งการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง การใช้หลักวิชาการในการคาดการณ์เกี่ยวกับผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบของการดำเนินโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวที่จะมีผลต่อสิ่งแวดล้อมด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อหาทางป้องกันผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นให้เกิดขึ้นน้อยลงที่สุด อันจะช่วยขยายศักยภาพการท่องเที่ยวในระยะยาว

5. การสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น (Supporting Local Economics) เป็นการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาควบคู่ไปกับด้านราคาและคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยให้เกิดการประหยัด แต่ยังป้องกันการทำลายสิ่งแวดล้อมด้วย

6. การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น (Involving Local Communities) เป็นการให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมโดยรวม แต่ยังช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการท่องเที่ยวด้วย

7. การปรึกษากันระหว่างผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน (Consulting Stakeholders and the Public) เป็นการปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างรัฐบาล ผู้ประกอบการ ประชาชนท้องถิ่น องค์กรและสถาบันที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าร่วมงานในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งร่วมแก้ปัญหาและลดข้อขัดแย้งในผลประโยชน์

8. การฝึกอบรมบุคลากร (Training Staff) เป็นการฝึกอบรมบุคลากรท้องถิ่นทุกประเภททุกระดับให้มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการพัฒนาแบบยั่งยืน ซึ่งจะช่วยยกระดับของการบริการท่องเที่ยว

9. การตอบสนองตลาดท่องเที่ยว (Undertaking Research) เป็นการวิจัยและติดตามตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยในการแก้ไขปัญหา และเพิ่มผลประโยชน์ให้กับแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว รวมถึงนักลงทุน

องค์ประกอบของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, หน้า 19) กล่าวว่า แนวคิดของการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนสามารถพิจารณาจากองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวในขอบเขตความสามารถของธรรมชาติชุมชนชนบทธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว

2. การตระหนักในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อชุมชน ชนบทธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่มีต่อการท่องเที่ยว

4. การประสานความต้องการทางเศรษฐกิจ การคงอยู่ของสังคม และการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 21-22) ได้กำหนดองค์ประกอบของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนว่า มี 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาสถานที่อันเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเยี่ยมชม โดยมีการประเมินศักยภาพขีดความสามารถในการรองรับพื้นที่ และกำหนดกิจกรรมท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวด้วย

2. องค์ประกอบด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพเดิมหรือดีกว่าเดิม และห้ป้องกันผลกระทบด้านลบจากการท่องเที่ยว โดยต้องมีการติดตามประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

3. องค์ประกอบด้านการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาธุรกิจด้านบริการอำนวยความสะดวกโดยตรงแก่นักท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับความพึงพอใจ โดยมีความรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

4. องค์ประกอบด้านการพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาเพื่อแสวงหานักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ซึ่งมีลักษณะเป็นคุณประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เข้ามาท่องเที่ยว โดยให้นักท่องเที่ยวเหล่านี้ได้รับความรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยวตามที่เขาพึงพอใจ

5. องค์ประกอบด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวของชุมชนท้องถิ่น เป็นการพัฒนาในการสร้างโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการการท่องเที่ยวของตนเองและได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว อันจะทำให้ชุมชนท้องถิ่นเกิดความหวงแหนและรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ตลอดไป

6. องค์ประกอบด้านการพัฒนาจิตสำนึกทางการท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทุกฝ่าย

โดยการให้ความรู้และสื่อความหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกทางการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนให้ทุกฝ่ายเกิดความรักความหวงแหนทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

(จำไพพรรณ แก้วสุริยะ, 2543, หน้า 14-16) ได้กล่าวถึง การจัดการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนไว้ว่า การบริหารจัดการนี้ สามารถแยกลักษณะการบริหารจัดการตามหน้าที่ที่รับผิดชอบของแต่ละส่วนโดยยึดหลักการ 10 ประการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการเที่ยวและมัคคุเทศก์ การพัฒนาสินค้าของที่ระลึกที่รักษาสิ่งแวดล้อม (Green Products) รวมถึงการส่งเสริมการตลาดและการพัฒนาตลาดด้วย ได้จำแนกองค์ประกอบสำคัญของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

1. คงรักษาไว้ให้มีสภาพดั้งเดิมมากที่สุด และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
2. การออกแบบสิ่งก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกการท่องเที่ยว (ที่พัก การเดินทาง การบริการอาหารและเครื่องดื่ม-ห้องสุขา) ต้องกลมกลืนกับธรรมชาติแวดล้อมและวัฒนธรรมพื้นบ้าน ไม่เป็นสิ่งแปลกปลอมเข้าไป การออกแบบสิ่งก่อสร้างที่ทางเดินต้องคำนึงถึงคนพิการด้วย
 - 2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ควรหลีกเลี่ยงการตัดต้นไม้เป็นสำคัญ คำนึงกระแสน้ำจะไม่ก่อให้เกิดการพังทลาย ไม่กีดขวางเส้นทางเดินของสัตว์ป่า
 - 2.2 การเดินทางเข้าชมที่สะดวก (มิได้หมายถึงถนนลาดยางจรดถึงแหล่งท่องเที่ยว) ทางเดินในแหล่งธรรมชาติที่เปราะบาง ควรทำทางเดิน (Board Walk) คำนึงถึงความปลอดภัย มีระบบการสื่อความหมายที่ดี (แม้เดินทางคนเดียวก็ได้) รวมถึงการใช้เส้นทางเพื่อคนพิการ นอกจากนี้ ต้องคำนึงถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน ป้ายสื่อความหมายควรออกแบบใช้ได้ทนนาน
 - 2.3 แหล่งบริการอาหารและเครื่องดื่ม ต้องคำนึงถึงการกำจัดขยะและน้ำเสีย
 - 2.4 ในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ควรสร้างห้องสุขาบริการตามระยะทางเดินห่างกันอย่างน้อย 3 กิโลเมตร ต่อหนึ่งแห่ง ห้องสุขาต้องสะอาด (คิดค่าบริการเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการจัดจ้างแรงงานดูแล)
3. มีการจัดการสาธารณูปโภคพื้นฐานต้องคำนึงถึงขีดความสามารถ ขอบเขตในการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยว (จำนวนนักท่องเที่ยว) โดยใช้หลักการสภาพแวดล้อม ขีดความสามารถรองรับทางกายภาพ (Physical Carrying Capacity) และขีดความสามารถ

รองรับทางสภาพแวดล้อม (Environment Carrying Capacity) อาทิ น้ำประปา ไฟฟ้า ขยะมูลฝอย ต้องมีแผนการจัดการที่ดีพอต่อการใช้

4. ศึกษาวิเคราะห์ความอ่อนไหวของระบบนิเวศ ทั้งทรัพยากรทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งโบราณคดี โบราณสถานต่างๆ แม้เป็นเพียงเนินดินร้าง ย่อมสะท้อนอดีตกาลที่ทรงคุณค่า ซึ่งเราสามารถศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะการตั้งถิ่นฐานชุมชนโบราณได้

5. ศึกษาและสำรวจแหล่งพลังงาน เพื่อนำมาใช้ก่อประโยชน์มากที่สุด อาทิ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานกระแสมล พลังงานความร้อนใต้พิภพ เป็นต้น ควรใช้พลังงานจากธรรมชาติมากที่สุด หลีกเลี่ยงการใช้น้ำธรรมชาติให้ใช้ใช้อย่างคุ้มค่า หลีกเลี่ยงการใช้เครื่องปรับอากาศมากที่สุด

6. การกำจัดของเสีย จะต้องมีระบบการกำจัดน้ำที่มีประสิทธิภาพ การบำบัดน้ำเสียก่อนทิ้งตามธรรมชาติ การกำจัดขยะและปฏิกูล ถือหลักใช้แล้วใช้ซ้ำและเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์อีก (Reused / Recycle) สำหรับของเสียจากห้องสุขา อาจใช้ระบบการทำแก๊สมูลชีวภาพ (Biogas) เป็นต้น

7. การบริหารจัดการ การบริการ ควรคำนึงถึงระดับมาตรฐานสากล ปัจจุบันต้องคำนึงถึง ISO 9000 /ISO14000 /ISO 18000 ด้วย

8. การให้การศึกษาต้องรู้วิธีการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยว จะต้องให้การศึกษาต่อประชาชนในท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีการเรียนรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ รู้วิธีการบริการ การฝึกอบรม ดูงาน ให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ทันต่อเหตุการณ์เสมอ

9. มีการตรวจสอบผลกระทบ การประเมินศักยภาพให้แหล่งท่องเที่ยว จะต้องกำหนดสถานภาพให้เหมาะสม โดยหารายละเอียด รวบรวมข้อมูลสภาพแวดล้อมในที่แห่งนั้นว่า ควรอยู่ในระดับไหน หาความสมดุลระหว่างความสามารถรองรับของพื้นที่กับความต้องการของนักท่องเที่ยวและการยอมรับของชุมชนท้องถิ่นต่อการพัฒนา รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลจะต้องมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายของการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวนั้นจะต้องมีความสอดคล้องจากฝ่ายบริหารทุกระดับ การจัดการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยว จะต้องคำนึงถึงการลงทุน ต้นทุนของสิ่งแวดล้อมด้วย

10. การบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวนั้น ต้องมีการวางแผน ปรับปรุง พัฒนา กฎระเบียบระหว่างผู้ประกอบการ ภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชนกับประชาชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมดำเนินการอย่างเสมอภาคกัน การพัฒนามากฎระเบียบนั้น ผู้ดำเนินการจะต้องอยู่ในกรอบของกฎหมายที่บังคับใช้ต่อการรักษา

ทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยุคแห่งโลกาภิวัตน์จะต้องอยู่ในกรอบกฎหมาย 2 ประเภท คือ กฎหมายในประเทศ และกฎหมายระหว่างประเทศ

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, หน้า 19-21) กล่าวว่า การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ประกอบด้วยหลักการ 10 ประการ คือ

1. อนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวและผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องมีวิธีการจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิม ทั้งมรดกทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ดั้งเดิมอย่างเพียงพอหรือใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้อย่างประหยัดให้คุ้มค่า โดยคำนึงถึงต้นทุนอันเป็นคุณค่าคุณภาพของธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย

1.1 การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง การสงวนรักษาคุณภาพของทรัพยากรให้มีคุณค่าต่อชีวิตที่ดี รู้วิธีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ปรับปรุง บำรุงให้เกิดประโยชน์ได้นาน เพิ่มพูนและเสริมสร้างไว้ให้มีมากเพียงพอต่อการใช้เพื่อการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม

1.2 การปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรต้องคงความเป็นเอกลักษณ์อย่างดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุด เกิดผลกระทบอันเป็นผลเสียน้อยที่สุด โดยการใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านประยุกต์กับเทคโนโลยีแบบใหม่ การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและเหมาะสมนั้นจะเป็นแนวทางให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยาวนาน

2. ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นและลดการก่อของเสีย ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องร่วมกันวางแผนกับผู้เกี่ยวข้องจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพหรือจัดหาทรัพยากรอื่นที่มีคุณสมบัติ มีคุณภาพเหมือนกัน ใช้ทดแทนกันได้เพื่อลดการใช้ทรัพยากรที่หายาก เช่น สิ่งก่อสร้างที่ใช้ไม้จากธรรมชาติ หากลดการใช้ไม้ลง โดยใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติคล้ายไม้สร้างเสริมประกอบ จะเป็นการช่วยลดการตัดไม้ลงได้ หรือกรณีที่สร้างอาคารเพื่อบริการนักท่องเที่ยวอาจใช้วัสดุโปร่งแสงประกอบเพื่อรับแสงสว่างจากธรรมชาติเพื่อลดแสงสว่างจากการใช้ไฟฟ้า เป็นต้น การลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและลดการใช้พลังงานไฟฟ้ามีส่วนช่วยในการลดค่าใช้จ่ายหรือลดต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการสามารถนำงบประมาณที่เหลือไปใช้ในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเพิ่มคุณค่าให้กับแหล่งท่องเที่ยวได้

ส่วนการลดการก่อของเสีย เช่น ขยะปฏิภูลต้องหาวิธีการจัดการโดยการแยกประเภท ขยะ ขยะแห้งอาจนำระบบการหมุนเวียนการใช้ การใช้ซ้ำ และการแปรรูปกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ส่วนขยะเปียกอาจนำไปทำปุ๋ยอินทรีย์ได้

3. รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องวางแผนขยายฐานการท่องเที่ยว โดยการรักษาและส่งเสริมให้มีความหลากหลายเพิ่มขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิม โดยการเพิ่มคุณค่า และมาตรฐานการบริการเพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาท่องเที่ยวในสถานที่นั้นนานขึ้น หรือกลับไปเที่ยวซ้ำอีก เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นน้ำตก อาจเพิ่มกิจกรรมการดูนก การปีนผา หรือหมู่บ้านวัฒนธรรมและแหล่งโบราณคดีอาจเพิ่มกิจกรรมการนั่งเกวียนเทียมวัวหรือควาย เป็นต้น

4. ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ทำงานตามแผนที่วางไว้ จะต้องประสานแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวกับแผนกลยุทธ์การพัฒนาแห่งชาติ แผนพัฒนาของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่น แผนพัฒนาของสำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาของกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จะช่วยขยายศักยภาพการท่องเที่ยวในระยะยาว

5. ดึงนำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องประสานงานกับองค์กรปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยสรรหาความโดดเด่นของทรัพยากรในท้องถิ่นนำไปประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขายการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปเที่ยวให้มากขึ้น เป็นการสร้างรายได้กระจายสู่ประชากรที่ประกอบการในท้องถิ่น

6. การมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมทำงานกับท้องถิ่นแบบเป็นองค์กรรวมโดยเข้าร่วมในลักษณะหน่วยงานร่วมจัด เช่น เป็นหน่วยงานร่วมทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ เป็นหน่วยงานร่วมวิเคราะห์หรือร่วมแก้ปัญหา เป็นหน่วยงานร่วมส่งเสริมการขายการท่องเที่ยวด้วยกัน เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องประสานเครือข่ายระหว่างองค์กรและท้องถิ่นเพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

7. ประชุมปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องประสานกับประชาคมในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวสถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบในพื้นที่ ร่วมประชุมปรึกษาหารือทั้งการเพิ่มศักยภาพให้กับแหล่งท่องเที่ยว การประเมินผลกระทบการท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและด้านการตลาด โดยจัดการประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน เป็นการลดข้อขัดแย้งในผลประโยชน์

ที่ต่างกัน เช่น การใช้ที่สาธารณประโยชน์ การใช้น้ำดื่มเพื่อบริโภคจากแหล่งเดียวกัน การจัดการขยะ การบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

8. การพัฒนาบุคลากร การให้ความรู้ การฝึกอบรม การส่งพนักงานดูงานอย่างสม่ำเสมอให้มีความรู้ มีแนวคิด และวิธีปฏิบัติในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นับเป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์กร เป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

9. จัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องร่วมกับผู้เกี่ยวข้องจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ข่าวสารการบริการการขายให้พร้อม เพียงพอต่อการเผยแพร่ อาจจัดทำในรูปแบบสื่อทัศนูปกรณ์รูปแบบต่างๆ เช่น คู่มือการท่องเที่ยว คู่มือการตลาด การท่องเที่ยวที่เป็นเอกสารแผ่นพับ หนังสือคู่มือวิดีโอแผ่นซีดีรอม เป็นต้น

10. ประเมินผล ตรวจสอบและวิจัย ความจำเป็นการการช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มคุณค่าคุณภาพต่อแหล่งท่องเที่ยวต่อการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว ผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการจะต้องมีการประเมินผล การตรวจสอบผลกระทบ และการศึกษาวิจัยอย่างสม่ำเสมอ โดยการสอบถามจากผู้ใช้บริการโดยตรง จากใบประเมินผล หรือการวิจัยตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้ทราบผลการบริการนำมาปรับปรุงและแก้ไขการจัดการ การบริการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความประทับใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวได้

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

วิชาไพพรรณ แก้วสุริยะ (2543, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไว้ว่า “หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้และได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น”

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ว่า

...การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งความสนใจไปยังกิจกรรมการเกษตรหรือสภาพแวดล้อมทางการเกษตรเป็นหลัก โดยมีความพร้อมในดำเนินการสามารถควบคุมและดำเนินการปัจจัยภายในและภายนอกของแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งมีกลไกกระจายรายได้ไปยังเกษตรกร และก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการได้รับความรู้เพลิดเพลิน เกิดการพักผ่อนหย่อนใจ การสร้างเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ

(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 297) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรว่า การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อชมการเกษตรที่ผสมผสานกลมกลืนกับธรรมชาติที่มีทัศนียภาพสวยงามในชนบท อันเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่ได้พบเห็น อีกทั้งยังเป็นแหล่งให้ความรู้ทางด้านการเกษตร ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และค่าบริการท่องเที่ยว โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่นชนบทให้เกิดประโยชน์และเป็นการช่วยแก้ปัญหาแรงงานว่างงาน ในขณะที่เดียวกันก็มีความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของพื้นที่เกษตรกรรมนั้น อันเป็นระบบนิเวศทางธรรมชาติอย่างหนึ่งที่เกษตรกรสามารถสร้างขึ้นให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์และจูงใจให้นักท่องเที่ยวอยากรู้ อยากเห็น อยากเข้าชม อยากเข้าชิมผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

(กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร, 2550) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

...คือ การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรม สวนเกษตร สวนเกษตร สมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และสัตว์เลี้ยงแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่างๆ สถานที่ราชการ ตลอดจนสถานบันการศึกษาที่มุ่งวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตทางการเกษตร ที่ทันสมัย ฯลฯ เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในกิจกรรมทางการเกษตรในลักษณะต่างๆ ได้รับความรู้ได้ประสบการณ์ใหม่ๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษา

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

(จำไพพรรณ แก้วสุริยะ, 2543, หน้า 4-5) กล่าวว่า กิจกรรมใน Amazing Thailand คือ การเกษตรไทย หรือ Amazing Agricultural Heritage) ซึ่งแบ่งกิจกรรมย่อยๆ ได้แก่

1. การทำนา (Rice Cultivation) การทำนาปี การทำนาปรัง การทำนาหว่านน้ำตาม การทำนาขั้นบันได พิพิธภัณฑชาข้าว ความรู้เรื่องข้าวสายพันธุ์ต่างๆ ประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับข้าว วัฒนธรรมการกินข้าวไทย ฯลฯ
2. การทำสวนไม้ตัดดอก (Cutting Flowers) การทำสวนไม้เพื่อการตัดดอกขายทุกชนิด เช่น กุหลาบ ฟาร์มกล้วยไม้ สวนไม้ดอกไม้ประดับนานาชนิด ไม้กระถางทุกประเภท รวมถึงไร่ทานตะวัน
3. การทำสวนผลไม้ (Horticulture) การทำสวนผลไม้ทุกประเภท รวมถึงการวนเกษตร การทำเกษตรแผนใหม่ รวมถึงการทำสวนยางพารา สวนไผ่ สวนปาล์มน้ำมัน

4. การทำสวนผัก (Vegetables) การปลูกพืชผักสวนครัวทุกประเภท รวมถึงการทำไร่ผัก ไร่ถั่ว ไร่ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ไร่พริกไทย เป็นต้น

5. การทำสวนสมุนไพร (Herbs) การปลูกพืชสมุนไพรนานาชนิด เพื่อใช้เป็นอาหารเสริมพืช ผักสวนครัวข้างบ้าน เพื่อใช้เป็นเครื่องดื่ม เพื่อใช้เป็นเครื่องสำอาง และเพื่อใช้ในการแพทย์แผนไทย

6. การทำฟาร์มปศุสัตว์ (Animal Farming) การเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจนานาชนิด อาทิ การเลี้ยงไหม การทำฟาร์มผึ้ง การทำฟาร์มปลา ทั้งปลาสวยงาม ปลาน้ำจืด ปลาน้ำกร่อย การทำฟาร์มมุก การเลี้ยงหอยแมลงภู่ หอยแครง หอยนางรม หอยตะเภา ฟาร์มจระเข้ บางแห่งเพราะขยายพันธุ์สัตว์ป่าหายาก เช่น ฟาร์มนกยูง ฟาร์มไก่ฟ้า ฟาร์มกวาง รวมถึงสวนของสมาคมอากาศชาติไทยด้วย

7. เทศกาลผลิตภัณฑ์ต่างๆ (Festival) การจัดงานเพื่อส่งเสริมการขายผลิตผลทางการเกษตร เมื่อถึงฤดูที่พืชผลเหล่านั้นออกซุก อาทิ มหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ งานเทศกาลลั่นจี่ งานเทศกาลลำไย งานเทศกาลกินปลา เป็นต้น

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 283-290) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง

...การเดินทางของผู้คนหรือกลุ่มคนจากสถานที่ที่อาศัยอยู่ประจำไปยังถิ่นอื่น เพื่อชื่นชมเอกลักษณ์ความงดงามทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติอื่น ทั้งนี้จะต้องเคารพในวัฒนธรรมของกันและกัน เพื่อก่อให้เกิดมิตรภาพ ความรู้ความเข้าใจ และความซาบซึ้งตรึงใจในวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ อีกทั้งต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อบุคคลวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนนั้นให้น้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันชุมชนท้องถิ่นเป็นเจ้าของวัฒนธรรมก็ได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวในด้านการสร้างรายได้ และการจ้างงาน อันนำมาซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2551) ได้ให้ความหมาย การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ

...การท่องเที่ยวเพื่อชมสิ่งๆที่แสดงความเป็นวัฒนธรรม เช่น ปราสาท พระราชวัง วัด โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณี วิถีการดำเนินชีวิต ศิลปะทุกแขนง และสิ่งต่างๆที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองที่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัย ผู้ท่องเที่ยวจะได้รับทราบประวัติความเป็นมา ความเชื่อ มุมมองความคิด ความศรัทธา ความนิยมของบุคคลในอดีตที่ถ่ายทอดมาถึงคนรุ่นปัจจุบันผ่านสิ่งเหล่านี้

ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, หน้า 5) กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวจัดเป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยวหลายทรรศนะ ดังนี้

วรรณ วรชวานิช (2539, หน้า 5) กล่าวว่า “ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งรวมถึงสถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น ที่มีลักษณะเด่น ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว”

รุ่งทิพ ว่องปฏิการ (2545, หน้า 5) กล่าวว่า “ทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือทรัพยากรนันทนาการ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น และหลักฐานทางโบราณคดีหรือร่องรอยของสิ่งมีชีวิตในยุคต่างๆ ซึ่งมนุษย์สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและประกอบกิจกรรมนันทนาการ อันนำมาซึ่งความพึงพอใจและความสุขในรูปแบบต่างๆ ได้”

จะเห็นได้ว่า จากทรรศนะต่างๆ ที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวหมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมสามารถสัมผัสได้ด้วยการจับต้อง และลักษณะที่เป็นนามธรรมไม่สามารถสัมผัสได้ด้วยการจับต้อง ซึ่งมนุษย์สามารถนำมาใช้ประโยชน์เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวทั้งยังเป็นมรดกที่ทรงคุณค่าของประเทศ โดยจะอยู่ในลักษณะที่เรียกว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่อยู่ในลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวก็ได้ เช่น ภาษา วิถีชีวิต การแต่งกาย อาหารประจำชาติ เป็นต้น

ความสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, หน้า 5-7) กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งประเภทที่เป็นทรัพยากรทางธรรมชาติ โบราณสถานและศิลปวัฒนธรรมจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบการท่องเที่ยว นอกจากนี้บริการการท่องเที่ยวและตลาดการท่องเที่ยว ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือนได้ จึงนับได้ว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสำคัญมากต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ดังนี้

1. ความสำคัญด้านจิตวิทยา ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสำคัญด้านจิตวิทยา คือ

1.1 เป็นสิ่งดึงดูดใจให้มีการเดินทางท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวนับเป็นปัจจัยหลักที่นักท่องเที่ยวนำมาพิจารณาในการตัดสินใจเลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้นหรือไม่

1.2 เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความสุขลดความตึงเครียด ทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งประเภทความสวยงามตามธรรมชาติ หรือประเภทโบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมสามารถใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปพักผ่อนหย่อนใจให้หายจากความเครียดจากภาระหน้าที่ประจำได้

2. ความสำคัญด้านเศรษฐกิจ ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความสำคัญด้านเศรษฐกิจ คือ

2.1 เป็นแหล่งที่มาของรายได้ของท้องถิ่น เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวย่อมก่อให้เกิดการสร้างงาน อาชีพให้กับท้องถิ่นในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น การผลิตสินค้าที่ระลึกจำหน่ายให้นักท่องเที่ยว การจัดบริการที่พักในลักษณะโฮมสเตย์ให้กับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

2.2 เป็นแหล่งที่มาของรายได้ของธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เมื่อนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวโดยย่อมก่อให้เกิดการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในรูปแบบต่างๆ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวจึงทำให้สามารถกระจายรายได้สู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องหลายประเภท เช่น ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจขายของที่ระลึก ธุรกิจขนส่ง เป็นต้น

2.3 เป็นแหล่งที่มาของรายได้ภาครัฐ รัฐบาลสามารถเรียกเก็บภาษีอากรจากการค้าและภาษีเงินได้จากผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งรัฐสามารถนำไปใช้พัฒนาประเทศ และช่วยชดเชยภาวะการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศได้

3. ความสำคัญด้านสังคม ทรัพยากรการท่องเที่ยวเอื้อประโยชน์ต่อสังคมในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 ช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวอุดมสมบูรณ์จะมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น เพราะสามารถใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจทำให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์แข็งแรง และยังช่วยให้มาตรฐานการครองชีพของประชาชนดีขึ้นด้วยการมีรายได้จากการท่องเที่ยวทำให้มีอำนาจซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภคต่างๆ ได้มากขึ้น ทั้งยังช่วยลดปัญหาอาชญากรรมในสังคมได้

3.2 ช่วยเปิดโลกทัศน์ให้กับประชาชน เนื่องจากการเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ได้สัมผัสของจริง ได้รับประสบการณ์ตรงย่อมส่งผลให้เกิดทัศนคติที่กว้างไกล เกิดความประทับใจและช่วยเสริมสร้างให้เกิดความรักและหวงแหนในทรัพยากรการท่องเที่ยวเหล่านั้น

3.3 ช่วยสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับของคนทั่วโลก ย่อมนำมาซึ่งความภาคภูมิใจของคนในพื้นที่ เช่น นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมักกล่าวชมประเทศไทยเสมอว่าเป็นประเทศที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สวยงาม น่าสนใจ มีความหลากหลาย น่าตื่นตาตื่นใจ ซึ่งนำความภาคภูมิใจมาสู่คนไทยทุกคน

4. ความสำคัญด้านวัฒนธรรม ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลายประเภทสามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม ดังนี้

4.1 แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เช่น ภาษา การแต่งกาย วิถีชีวิต การละเล่น งานเทศกาล ประเพณีต่างๆ เป็นต้น นับเป็นสื่อซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและของประเทศชาติ

4.2 สะท้อนให้เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาบรรพชน ทรัพยากรการท่องเที่ยวจำนวนมากได้สะท้อนให้เห็นภูมิปัญญาของบรรพชนที่ล้ำลึก เป็นความรู้ที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบัน เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีที่แสดงถึงการมีวัฒนธรรม เช่น การไหว้ ความมีน้ำใจไมตรี ลักษณะของสถาปัตยกรรมอันประณีตงดงาม เป็นต้น

5. ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ซึ่งแตกต่างจากอุตสาหกรรมอื่นที่เน้นการนำเอาทรัพยากรขึ้นมาใช้ประโยชน์ จากประโยชน์ที่เกิดขึ้นมากมายที่ตนได้รับจากทรัพยากรการท่องเที่ยวทำให้เกิดกระแสการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมไม่เสื่อมสลาย การนำทรัพยากรไปใช้อย่างระมัดระวัง มีจิตสำนึกและมีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

คุณลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยว

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, หน้า 7-9) กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลายประเภทที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปที่ท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวนั้นควรมีลักษณะหลักที่สำคัญ 4 ประการ หรือเรียกว่า 4As คือ

1. ความดึงดูดใจ (Attraction) ทรัพยากรการท่องเที่ยวควรดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ หรือมีลักษณะชวนตา ชวนใจ มีเสน่ห์เฉพาะตัวอันมีสาเหตุมาจาก

1.1 มีความงามตามธรรมชาติ เช่น ชายหาดทรายขาว แนวปะการังที่มีสีสันสวยงาม รวมทั้งปลานชนิดต่างๆ ป่าที่มีพันธุ์ไม้นานาชาติหรือความงามที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ทะเลสาบ รีสอร์ทในหุบเขา เป็นต้น

1.2 มีลักษณะของเหตุการณ์สำคัญเฉพาะกาล เช่น งานประเพณีในเทศกาลสำคัญของแต่ละท้องถิ่น การจัดขบวนบุปผชาติหรือการตกแต่งขบวนพาเหรดและการแสดงในเทศกาลต่างๆ การแสดงแสง สี เสียง ในแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2. ความสามารถในการเข้าถึงง่าย (Accessibility) ทรัพยากรการท่องเที่ยวจะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้มากหากมีความสะดวกในการเดินทางที่สะดวก หากนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและใกล้ชิด นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวจะเกิดอรรถรสในการท่องเที่ยวได้มาก ดังนั้น แม้แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามแต่ขาดความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวจะไม่เดินทางไปเที่ยวชม หน่วยงานที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องดำเนินการจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน ที่จอดรถ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแก่นักท่องเที่ยว

3. ความประทับใจ (Amenity) ทรัพยากรการท่องเที่ยวควรก่อให้เกิดความประทับใจ สุขใจ และซาบซึ้งในการเที่ยวชม เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทราชวัง วัด โบราณสถานต่างๆ ที่แสดงถึงอารยธรรมในอดีต หรือแม้แต่ทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมแก่การพักผ่อน อาทิ อุทยานแห่งชาติทางบกและทางทะเล หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดคสามสนุกสนาน เช่น การร่วมงานเทศกาลประเพณีต่างๆ เช่น งานคาร์นิวัลในประเทศบราซิล งานประเพณีสงกรานต์ในประเทศไทย เป็นต้น

4. องค์ประกอบของการบริการ (Ancillary Service) สถานที่ท่องเที่ยวควรจัดสรรการบริการด้านต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว หน่วยงาน และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกและดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้ ได้แก่

4.1 การบริการด้านการตลาด เช่น การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

4.2 การประสานความร่วมมือด้านการพัฒนาและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การวางแผนการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และการจัดระบบการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

นอกจากคุณลักษณะหลักของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วยังมีคุณลักษณะอื่นของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถบ่งบอกถึงความหลากหลายและแตกต่างกันไปโดยใช้เกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

1. กรรมสิทธิ์หรือการถือครอง (Ownership) กรรมสิทธิ์หรือการถือครองทรัพยากรการท่องเที่ยว นับเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญซึ่งจะต้องคำนึงถึงในการจัดการซึ่งกรรมสิทธิ์ในการถือครองจะเป็นได้ทั้งของรัฐและของเอกชน กล่าวคือ หากเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ แหล่งประวัติศาสตร์พระนครหรืออยุธยา เป็นต้น รัฐจะเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณในการจัดการ วางแผน กำหนดนโยบาย และตัดสินใจ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อทางสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก มากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับเรื่องผลกำไรหรือผลตอบแทนที่จะได้รับจากพื้นที่ดังกล่าว การวางแผนจัดการจึงเน้นระยะยาวมากกว่าระยะสั้น

2. ทิศทางการดำเนินการ (Orientation) ทิศทางการดำเนินการมีรูปแบบทั้งในลักษณะของการแสวงหากำไรและไม่แสวงหากำไร แต่โดยทั่วไปความมุ่งหวังจากการดำเนินการมักจะเกี่ยวพันกับเรื่องของผลตอบแทน เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทอุทยานแห่งชาติ การดำเนินการอาจเป็นในลักษณะการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการเข้ามาใช้พื้นที่ เพื่อนำค่าธรรมเนียมที่ได้รับไปใช้ในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวนั้นต่อไป หรือการให้สัมปทานเอกชนเข้าไปดำเนินการ เช่น นครวัดในประเทศกัมพูชา สวนสัตว์เปิดเขาเขียวในประเทศไทย เป็นต้น

3. ลักษณะพื้นที่ท่องเที่ยว (Spatial Configuration) ลักษณะพื้นที่ท่องเที่ยวจะมีทั้งลักษณะที่เป็นพื้นที่กว้างหรือเป็นจุดท่องเที่ยวเฉพาะ ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวที่มีพื้นที่กว้าง เช่น อุทยานแห่งชาติ วนอุทยานแห่งชาติ เป็นต้น อาจมีการจัดแบ่งพื้นที่ออกเป็นส่วนๆ มีการกำหนดจุดท่องเที่ยวที่ชัดเจน เพื่อความมีประสิทธิภาพในการควบคุมดูแลและจัดการ หรือพื้นที่บางแห่งถูกกำหนดให้เป็นจุดท่องเที่ยวเฉพาะ เช่น ดริมเวิลด์ที่ประเทศไทย ดิสนีย์แลนด์ที่ประเทศฝรั่งเศส และโอเชียนเวิลด์ที่ประเทศออสเตรเลีย เป็นต้น

4. ลักษณะความเป็นของแท้หรือดั้งเดิม (Authenticity) ลักษณะทรัพยากรการท่องเที่ยวจะมีทั้งลักษณะที่เป็นของแท้ดั้งเดิม และของที่เลียนแบบ บางครั้งอาจมีการโต้แย้งกันในเรื่องที่ว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวนั้นเป็นของแท้หรือเลียนแบบ คุณค่าที่นักท่องเที่ยวจะได้รับแตกต่างกัน

หรือไม่ เช่น ภาพวาดสมัยหินที่ลาสโคซ์ บริเวณใกล้ถ้ำแห่งหนึ่งในประเทศฝรั่งเศส ถูกจำลองขึ้นเกือบเหมือนจริงเพื่อให้นักท่องเที่ยวชมได้สะดวกมากขึ้นนั่นทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความกังขา การจำลองภาพวาดในกรณีนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาและการให้เหตุผล เช่น การจำลองภาพดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์และปกป้องภาพวาดดั้งเดิม นักท่องเที่ยวก็จะเห็นว่าการสร้างหรือลอกเลียนแบบเป็นสิ่งที่ดี

5. ความหายาก (Scarcity) ลักษณะความหายากของทรัพยากรการท่องเที่ยวอาจจะ เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งพิเศษ มีเพียงหนึ่งเดียวหรือเป็นสิ่งที่มียู่ทั่วไป ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หายากมีอยู่เพียงหนึ่งเดียว ไม่ซ้ำกับใครที่ไหนหรือมีจำนวนน้อยจะสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเยี่ยมชมเป็นอันมาก เช่น ทะเลสาบเดดซี ซึ่งเป็นทะเลสาบที่มีน้ำเค็มที่สุดในโลก สามเหลี่ยมทองคำ ภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์ที่ผาแต้มในประเทศไทย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นสิ่งหายากบางอย่างจะมีความเสี่ยงต่อการสูญสลายหรือถูกทำลายได้ง่ายมากกว่าสิ่งที่มีอยู่ทั่วไป

6. สถานภาพ (Status) สถานภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลัก ซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมเยือน เช่น พีระมิดของประเทศอียิปต์ พระบรมมหาราชวังของประเทศไทย เป็นต้น และทรัพยากรการท่องเที่ยวอันดับรอง ซึ่งนักท่องเที่ยวจะให้ความสนใจเป็นอันดับถัดไป หลังจากที่เดินทางไปเยี่ยมชมเยือนทรัพยากรการท่องเที่ยวหลักแล้ว จากความสามารถในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวของทรัพยากรการท่องเที่ยวหลัก จึงนับเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้รัฐบาลหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบ และผู้เกี่ยวข้องพิจารณาให้ความสำคัญกับทรัพยากรการท่องเที่ยวหลักเป็นอันดับแรก

7. ความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ทรัพยากรการท่องเที่ยวแต่ละประเภทอาจมีความสามารถในการรองรับในแต่ละด้านและในแต่ละช่วงเวลาแตกต่างกันไปทั้งในระดับสูง และในระดับต่ำ เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยวบางประเภทอาจมีความสามารถในการรองรับในแง่ของการบริการด้านการท่องเที่ยวในระดับต่ำ เช่น ไม่มีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น แต่ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดี โดยมีรั้วรอบขอบชิดและมีระบบการกำจัดขยะที่เหมาะสม เป็นต้น

8. ตลาด (Market) ทรัพยากรการท่องเที่ยวแต่ละประเภทจะเหมาะสมกับตลาดหรือกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันไป ได้แก่ ตลาดเฉพาะกลุ่มหรือตลาดทุกกลุ่ม ตลาดที่เป็นคนท้องถิ่นหรือตลาดที่เป็นนักท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยวกลุ่มโบราณคดีในประเทศเคนยา

สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวกลุ่มยุโรปได้ ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวเอเชียนิยมแหล่งท่องเที่ยวประเภทแหล่งช้อปปิ้งมากกว่า เป็นต้น นอกจากนี้ทรัพยากรบางประเภทก็เป็นที่ยอมรับของทั้งคนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วย เช่น อาหารไทย เป็นต้น

9. ภาพลักษณ์ (Image) ภาพลักษณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถสะท้อนให้เห็นได้ในลักษณะของความเป็นที่รู้จัก ไม่รู้จัก มีภาพลักษณ์ทางบวก และมีภาพลักษณ์ทางลบ ภาพลักษณ์จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากต่อการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเดินทางท่องเที่ยว เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มสตรีนิยมไปเที่ยวประเทศสิงคโปร์เนื่องจากเป็นแหล่งช้อปปิ้ง เป็นต้น ดังนั้น การตรวจสอบภาพลักษณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก

ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, หน้า 10-13) กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นมรดกที่ทรงคุณค่าของประเทศเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม การแบ่งประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวมีหลายลักษณะขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งและการนำทรัพยากรการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

การแบ่งประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวตามลักษณะ คุณค่า และความสนใจของนักท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แบ่งประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีทั้งหมดออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะ คุณค่าและความสนใจของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

1. **ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ** หมายถึง ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีความสวยงาม และนับว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด โดยแบ่งย่อยออกเป็น 4 ประเภท คือ

1.1 ทิวทัศน์ ทิวทัศน์ต่างๆ ทางธรรมชาติทั้งที่สวยงามและแปลกประหลาดจะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้าไปเยี่ยมชม เช่น แพะเมืองผี หรือสภาพที่เปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล

1.2 สัตว์ป่าและพรรณไม้ สัตว์ป่าและพรรณไม้เป็นส่วนหนึ่งของความงามตามธรรมชาติที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มาก เพราะชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์ป่าเป็นสิ่งที่น่าศึกษาหาความรู้ รวมทั้งความหลากหลายของพรรณไม้ในป่าประเภทต่างๆ ซึ่งนับวันจะหมดไป แต่ยังคงมีที่ให้ท่องเที่ยวได้ เช่น อุทยานแห่งชาติ แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า สวนสัตว์เปิด สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ เป็นต้น

1.3 สภาพภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป เช่น แสงแดด สายลม อากาศอบอุ่น หรือหิมะตกในฤดูหนาว ตลอดจนลักษณะอากาศที่แตกต่างไปจากถิ่นเดิมของตน จะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้นมาได้ เช่น ฤดูร้อนนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปยังชายฝั่งทะเล หรือฤดูหนาวชาวยุโรปนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศแถบตะวันออกซึ่งมีอากาศที่อบอุ่นกว่า เป็นต้น

1.4 ปრაกฏการณ์ทางธรรมชาติ เป็นลักษณะของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น พระอาทิตย์เที่ยงคืน การเกิดสุริยุปราคา การเกิดฝนดาวตก เป็นต้น

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน และศาสนา หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งในฐานะที่เป็นหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศาสนา ซึ่งได้แก่

2.1 โบราณสถาน หมายถึง สิ่งของโบราณที่เคลื่อนที่ไม่ได้ เช่น โบสถ์ วิหาร วัง โดยมีอายุเก่าแก่กว่า 100 ปีขึ้นไป เช่น อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสขนาลัย จังหวัดสุโขทัย วัดไชยวัฒนาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น

2.2 โบราณวัตถุ หมายถึง สิ่งของโบราณที่เคลื่อนย้ายได้ เช่น พระพุทธรูป เทวรูป ศิลาวารึก มีอายุเก่าแก่กว่า 100 ปีขึ้นไป

2.3 ศาสนสถานหรือปูชนียสถาน หมายถึง สถานที่ควรแก่การนับถือหรือควรแก่การบูชา เช่น พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพมหานคร และวัดพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เป็นต้น

2.4 ศาสนวัตถุหรือปูชนียวัตถุ หมายถึง วัตถุที่ควรแก่การบูชา เคารพนับถือ เช่น พระพุทธรูป เทพเจ้า เป็นต้น

2.5 แหล่งประวัติศาสตร์ หมายถึง สถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น สถานที่กระทำยุทธหัตถีของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จังหวัดสุพรรณบุรี สุสานสัมพันธมิตร จังหวัดกาญจนบุรี ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน เป็นต้น

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปะ และขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วยงานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ชนเผ่าต่างๆ สวนสนุก สวนสัตว์ กิจกรรม เช่น การพายเรือที่จักรยานภูเขา และล่องแก่ง เป็นต้น

การแบ่งประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวตามช่วงชั้นโอกาสเชิงนันทนาการ

การแบ่งประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวตามช่วงชั้นโอกาสเชิงนันทนาการ อาศัยแนวคิดของการวางแผน การจัดการและการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะประเภทอุทยานแห่งชาติใช้ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ ลักษณะทางสังคมและลักษณะการจัดการพื้นที่เป็นตัวกำหนด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ให้นิยามและความหมายแบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ

1. **พื้นที่สันโดษ (Primitive: P)** เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ห่างไกลที่ยังคงสภาพความเป็นธรรมชาติหรือภูมิทัศน์ดั้งเดิมอย่างสมบูรณ์ มีปริมาณการท่องเที่ยวเบาบาง เนื่องจากการเข้าถึงกระทำได้ยากลำบาก ปრაการุร่องรอยของผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์น้อยและการควบคุมการจัดการนักท่องเที่ยวตลอดจนการพัฒนาต่างๆ ไม่มีปรากฏในพื้นที่ เหมาะสำหรับกิจกรรมนันทนาการที่เน้นการสัมผัสและศึกษาเรียนรู้จากธรรมชาติอย่างแท้จริง เช่น การเดินป่า การศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมดูนก และส่องสัตว์ ประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวจะได้รับ เช่น การได้สัมผัสเรียนรู้พฤติกรรมของธรรมชาติอย่างใกล้ชิด การพึ่งพาตนเองในการประกอบกิจกรรม เป็นต้น

2. **พื้นที่กึ่งสันโดษระดับที่ 1 (Semi-Primitive Class I: SP-I)** เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สภาพพื้นที่โดยรวมยังคงมีความเป็นธรรมชาติไม่แตกต่างไปจากพื้นที่สันโดษมากนัก แต่ปริมาณการใช้ประโยชน์ โอกาสการพบเห็นนักท่องเที่ยวจะสูงกว่าพื้นที่สันโดษ เน้นการจัดการในลักษณะการใช้โปรแกรมสื่อความหมาย การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เหมาะสำหรับกิจกรรมนันทนาการประเภทเดียวกันกับกลุ่มพื้นที่สันโดษโดยเพิ่มกิจกรรมทางน้ำบางประเภท การดำน้ำ การเล่นเรือ ประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับเช่นเดียวกับพื้นที่สันโดษ แต่จะสัมผัสความสงบจากธรรมชาติน้อยกว่า

3. **พื้นที่สันโดษระดับที่ 2 (Semi-Primitive Class II: SP-II)** แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้โดยรวมยังคงความเป็นธรรมชาติ แต่การเข้าถึงกระทำได้สะดวกมากกว่าแหล่งท่องเที่ยว 2 กลุ่มแรก ส่งผลให้ปริมาณการใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น โอกาสผู้มาเยือนจะพบปะกับกลุ่มนักท่องเที่ยวอื่น ๆ จึงสูงกว่าในแหล่งท่องเที่ยว 2 กลุ่มแรก การจัดการนักท่องเที่ยวกระทำในรูปของการใช้กฎระเบียบ การใช้โปรแกรมสื่อความหมายและการควบคุมโดยอาศัยสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีการพัฒนาในระดับปานกลาง มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่จำเป็นต่อการประกอบกิจกรรมให้กับผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น เช่น ห้องสุขา ลานจอดรถ เป็นต้น

4. **พื้นที่ธรรมชาติที่พัฒนา (Developed Natural: DN)** แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ยังคงมีสภาพแวดล้อมโดยรวมเป็นธรรมชาติ หากแต่เป็นพื้นที่ธรรมชาติที่พัฒนาปรับเปลี่ยนไปแล้ว เพื่อสนองตอบค่อกิจกรรมการใช้ประโยชน์ของผู้มาเยือน การเข้าถึงกระทำได้โดยสะดวกโดยทาง

รถ เรือ ปริมาณการใช้ประโยชน์พื้นที่กลุ่มนี้ค่อนข้างหนาแน่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูกาลท่องเที่ยว ปรากฏร่องรอยผลกระทบชัดเจน มาตรการในการจัดการและควบคุมนักท่องเที่ยวถูกนำมาใช้ทุกรูปแบบเท่าที่มีความเป็นไปได้ เช่น มีห้องอาบน้ำ ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและอื่นๆ โดยการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเน้นความกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ กิจกรรมทั้งหมดคือกิจกรรมที่กล่าวถึงใน SP-II และกีฬาทางน้ำประเภทต่างๆ ที่ไม่ขัดกับกฎหมายหรือข้อบังคับของพื้นที่ ประสบการณ์ที่ได้รับทุกส่วนจะเหมือนกับ SP-II โดยเพิ่มโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ และความสะดวกสบายในการประกอบกิจกรรมอันเนื่องมาจากสิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้บริการในพื้นที่

5. **พื้นที่ชนบท (Rural: R)** เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะพื้นฐานของแหล่งเป็นชุมชนในชนบทที่มีสภาพแวดล้อมเป็นธรรมชาติ การเข้าถึงมีความสะดวกปานกลางถึงสูงโดยทางรถ เรือ มีการจัดการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนที่อาศัยอยู่ในแหล่งควบคู่กับการจัดการพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว เป็นแหล่งที่มีกิจกรรมการใช้ประโยชน์ของมนุษย์เกือบทุกรูปแบบทั้งที่ปรากฏในพื้นที่แบบ DN และกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการเล่นหรือการแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมของชุมชน ประสบการณ์ที่ได้รับคือ การได้สัมผัสและเรียนรู้กับวัฒนธรรมท้องถิ่น การมีปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ และกับราษฎรในท้องถิ่น และความสะดวกสบายจากบริการด้านการท่องเที่ยว

การแบ่งประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวตามการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ

การแบ่งประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวตามการกำหนดมาตรฐานคุณภาพเป็นการนำหลักการในการแบ่งประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวตามลักษณะ คุณค่า และความสนใจของนักท่องเที่ยว และการแบ่งประเภทตามช่วงชั้นโอกาสเชิงนันทนาการผสมผสานเพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่และทรัพยากรการท่องเที่ยวทุกประเภท เพื่อสามารถกำหนดมาตรฐานคุณภาพได้ โดยแบ่งเป็น 9 ประเภทย่อย ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 แหล่งธรรมชาติในสภาพดั้งเดิมปราศจากการดัดแปลงอยู่ใกล้ชุมชน คุณค่าอยู่ที่ความอุดมสมบูรณ์เป็นธรรมชาติมีปรากฏการณ์และ/หรือสภาพทางธรรมชาติ เช่น ภูเขาและธรณีสันฐาน คุณค่าต่อผู้มาเยี่ยมชมอยู่ที่การได้สัมผัสกับธรรมชาติในระดับประสบการณ์จริง และได้รับความรู้ความเข้าใจในปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น วนอุทยาน อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เป็นต้น

1.2 แหล่งธรรมชาติที่มีการดัดแปลง ปรับปรุงแต่ง แต่ยังรักษาสภาพตามธรรมชาติ การปรุงแต่งกระทำไปเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงและเพิ่มความสามารถในการรองรับ คุณค่า

ต่อผู้มาเยี่ยมชมอยู่ที่ได้สัมผัสกับธรรมชาติในระดับภายนอกและได้รับความสะดวกในการเยี่ยมชม เช่น ชายหาด ถ้ำ น้ำตก เป็นต้น

1.3 แหล่งธรรมชาติที่มีการตัดแปลงหรือมีการก่อสร้างเพิ่มเติมมีการจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของผู้เยี่ยมชม มีสิ่งอำนวยความสะดวกเต็มรูปแบบ คุณค่าต่อผู้มาเยี่ยมชมอยู่ที่การได้พักผ่อนอยู่ในสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ แต่ได้รับความสะดวกสบายอย่างครบถ้วน เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทรีสอร์ท เป็นต้น

2. แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์โบราณสถาน โบราณวัตถุและศาสนา แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณได้รับการรักษาไว้ในสภาพดั้งเดิม มีการตัดแปลงแต่น้อยที่สุด และกระทำไปเพื่อการเข้าถึงคุณค่าต่อส่วนรวมอยู่ที่ความเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์และศาสนาของชาติ คุณค่าต่อผู้มาเยี่ยมชมอยู่ที่การได้รับรู้และการมีวิสัยทัศน์ที่ดีต่อสังคม

2.2 อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน วัดที่มีความสำคัญทางศาสนาและศาสนสถานอื่นๆ คุณค่าต่อส่วนรวมอยู่ที่ค่านิยมที่ดีทางวัฒนธรรมและจริยธรรมที่สถานที่เหล่านี้สื่อให้ทราบ คุณค่าต่อผู้มาเยี่ยมชมอยู่ที่ความพอใจและความสุขทางจิตใจที่ได้รับจากการสัมผัส

2.3 กำแพงเมือง คูเมือง พิพิธภัณฑสถาน และอื่นๆ คุณค่าต่อส่วนรวมอยู่ที่ความเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ คุณค่าต่อผู้มาเยี่ยมชมอยู่ที่การได้รับความรู้และวิสัยทัศน์จากการทราบถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง

3. แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.1 แหล่งความเป็นอยู่และวิถีชีวิต ผู้เยี่ยมชมสามารถสังเกตความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของชุมชนนั้นโดยตนเองมีได้เข้าไปมีส่วนร่วม เช่น ชุมชนของชนเผ่า ศูนย์วัฒนธรรม คุณค่าต่อส่วนรวมอยู่ที่การช่วยรักษาความหลากหลายของเชื้อชาติ คุณค่าต่อผู้เยี่ยมชมอยู่ที่การได้รับความรู้ วิสัยทัศน์ ความเข้าใจอันดีระหว่างกลุ่มชนเผ่าต่างๆ และภูมิปัญญาของชนเผ่า

3.2 แหล่งวัฒนธรรม ประเพณี และหัตถกรรมพื้นเมือง ผู้เยี่ยมชมสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรมประเพณี และซื้อสินค้าของที่ระลึกจากผู้ประกอบการหัตถกรรม คุณค่าต่อส่วนรวมอยู่ที่การรักษาความหลากหลายของวัฒนธรรม คุณค่าต่อผู้เยี่ยมชมอยู่ที่ความพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม ประเพณี และการได้ซื้อของที่ระลึกที่พอใจ

3.3 แหล่งกิจกรรม ประกอบอาชีพ ศูนย์วิจัยและสถานีทดลองเป็นแหล่งที่ผู้เยี่ยมชมได้รับความรู้ใหม่ๆ และความผ่อนคลายในสิ่งที่ตนเองไม่คุ้นเคยมาก่อนเกี่ยวกับการประกอบ

อาชีพ กิจกรรม และความก้าวหน้าทางวิทยาการ คุณค่าอยู่ที่ความรู้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และความท้าทายที่ผู้เยี่ยมชมได้รับ ทั้งนี้รวมไปถึงสถานที่ที่นักท่องเที่ยวได้รับความบันเทิงและจับจ่ายซื้อของ แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้นอกจากศูนย์วิจัย และสถานที่ทดลองทางวิทยาศาสตร์ และการเกษตรหรืออย่างอื่นแล้ว ยังรวมไปถึงศูนย์การค้า สวนสนุก และแหล่งท่องเที่ยวแบบผจญภัยรูปแบบต่างๆด้วย

สถานภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, หน้า 14-16) กล่าวว่า ประเทศไทยมีศักยภาพการท่องเที่ยวโดยรวมสูงเพราะมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม หลากหลายทางธรรมชาติ มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นที่มีชื่อเสียง มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเหล่านี้กระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยได้รับความสนใจและนำรายได้สู่ประเทศอย่างมหาศาล ในการที่จะจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องทราบถึงบริเวณที่ตั้ง การกระจายตัว และลักษณะการใช้ประโยชน์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

บริเวณที่ตั้งและการกระจายตัวของทรัพยากรการท่องเที่ยว

ในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยจะประกอบด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย

1. **ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคเหนือ** ภาคเหนือของประเทศไทยตั้งอยู่ตอนบนสุดของประเทศ ลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นภูเขาและที่สูงสลับกับที่ราบระหว่างภูเขา มีทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญหลายสายของประเทศ ความสวยงามของธรรมชาติรวมทั้งลักษณะภูมิอากาศ และความล้ำค่าของขนบธรรมเนียมประเพณี ทำให้ภูมิภาคมีรายได้ทางเศรษฐกิจภาคบริการโดยเฉพาะการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องสูง ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคเหนือ แบ่งออกเป็น

1.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ด้วยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาและที่สูงเป็นส่วนใหญ่มีป่าไม้ค่อนข้างมาก ทำให้ภาคเหนือมีความได้เปรียบภูมิภาคอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ ดอยปุย ดอยอินทนนท์ ดอยหลวง ขุนตาลและแจ้ห่ม เป็นต้น ประเภทถ้ำ ซึ่งมีลักษณะส่วนใหญ่เป็นเขาหินปูน เช่น ถ้ำหลวงเชียงดาว ถ้ำนางนอน และถ้ำผาไทย เป็นต้น ประเภทน้ำตก เช่น น้ำตกห้วยแก้ว น้ำตกแม่สา น้ำตแม่กลาง น้ำตกแม่ยะ เป็นต้น ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะทางกายเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น ดอยตุง ดอยอ่างขาง เสาดิน และแพเมืองผี เป็นต้น

1.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน ภาคเหนือเคยมีความเจริญรุ่งเรืองมาแต่สมัยอาณาจักรล้านนาทำให้มีโบราณสถานโบราณวัตถุซึ่งยังคงปรากฏหลักฐานให้เห็นอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะสิ่งปลูกสร้างเกี่ยวเนื่องทางศาสนา เช่น พระธาตุดอยสุเทพ พระธาตุดอยตุง พระธาตุนครไชย พระธาตุนครชัย พระธาตุนครชัย พระธาตุนครชัย เป็นต้น

1.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ศิลปวัฒนธรรมของภาคเหนือจะมีเอกลักษณ์เฉพาะแตกต่างจากภูมิภาคอื่น ๆ ด้วยลักษณะภูมิอากาศที่ค่อนข้างหนาวเย็นกว่าภูมิภาคอื่น ประกอบกับความร่มรื่นของป่าไม้ทำให้งานศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาคมีลักษณะอ่อนช้อย นุ่มนวล และสวยงาม โดยจะแสดงออกในลักษณะของการแต่งกาย การพูดจา การฟ้อนรำ การเล่นดนตรี งานหัตถกรรม สถาปัตยกรรม เช่น การทอผ้า ทำร่ม แกะสลักเครื่องเงินเครื่องเงิน หมู่บ้านชาวเขาเผ่าต่างๆ เทศกาลดอยตุง เทศกาลดอกบัวตอง ประเพณีสงกรานต์ ประเพณียี่เป็ง เป็นต้น

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคกลาง ภาคกลางของประเทศไทยมีลักษณะเป็นที่ราบ ส่วนใหญ่เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพัดพา ที่ตั้งของภูมิภาคได้เปรียบภูมิภาคอื่นทั้งในแง่เศรษฐกิจและการเมือง ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคกลางที่โดดเด่นแบ่งออกเป็น

2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ภาคกลางมีทรัพยากรหรือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทป่า เขา ถ้ำ น้ำตก ในบริเวณที่อยู่ติดกับขอบของที่ราบของภูมิภาค ซึ่งมีพื้นที่ป่าไม้ปรากฏอยู่ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่รู้จักกันทั่วไป คือ อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว น้ำตกสาริกา น้ำตกนางรอง น้ำตกแก่งโสภา เป็นต้น

2.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน ภาคกลางมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณสถานค่อนข้างสมบูรณ์ เพราะเคยเป็นที่ตั้งของราชธานีเก่าหลายแห่งตั้งแต่สุโขทัย กรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี และกรุงรัตนโกสินทร์ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย-ศรีสัชนาลัย-กำแพงเพชร และอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้รับการประกาศให้เป็นมรดกโลกทางด้านวัฒนธรรมจากองค์การสหประชาชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) เป็นต้น มรดกทางสถาปัตยกรรมที่ทรงคุณค่า เช่น พระราชวังนารายณ์ราชนิเวศ พระปรางค์สามยอด พระพุทธบาทจังหวัดสุพรรณบุรี พระบรมมหาราชวัง พระที่นั่งวิมานเมฆ เป็นต้น

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีพื้นที่และประชากรมากที่สุดของประเทศ ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็น

ที่ราบสูงเกิดจากการยกตัวของเปลือกโลก ลักษณะภูมิประเทศจะคล้ายคลึงกับภาคเหนือและภาคตะวันตก มีทรัพยากรการท่องเที่ยวค่อนข้างสมบูรณ์โดยแบ่งออกเป็น

3.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมากมาย เช่น อุทยานแห่งชาติภูกระดึง อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว ภูหลวง น้ำตกมวกเหล็ก น้ำตกธารทิพย์ ถ้ำผาพวง และถ้ำวัวแดง พุทธรักษาไร่ให้ ซากไดโนเสาร์ เป็นต้น

3.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีโบราณสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น พระธาตุพนม พระธาตุมุเตา พระธาตุขามแก่น ส่วนปราสาทหินซึ่งเป็นโบราณสถานที่ได้รับอิทธิพลมาจากขอม เช่น ปราสาทหินพิมาย ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง ปราสาทหินเมืองต่ำ นอกจากนี้ยังมีอนุสาวรีย์ย่าจัน อุทยานประวัติศาสตร์บ้านเชียง เป็นต้น

3.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรประเภทศิลปวัฒนธรรมมากคล้ายๆกับภาคเหนือ มีการละเล่นการแสดง ตลอดจนวิถีชีวิตของประชาชนที่มีเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะ เช่น ภาษา อาหารพื้นเมือง นาฏศิลป์ ดนตรีพื้นเมือง เช่น หมอลำ เพลงแคน โปงลาง นอกจากนี้ยังมีงานศิลปหัตถกรรมที่เด่น เช่น เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน และแหล่งที่ตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี เป็นต้น

4. ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคตะวันออก ภาคตะวันออกของประเทศเป็นภูมิภาคที่มีพื้นที่น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นๆ ลักษณะภูมิประเทศมีที่ราบลุ่มแม่น้ำตอนบนและมีชายฝั่งติดทะเลทางด้านตะวันตกและด้านใต้ ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ แบ่งออกเป็น

4.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ภาคตะวันออกค่อนข้างสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทชายหาดและเกาะแก่ง เช่น หาดพัทยา หาดบางแสน อุทยานแห่งชาติทางทะเลเกาะเสม็ด หาดทรายแก้ว เกาะช้าง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่าเขาและน้ำตก เช่น น้ำตกพลิ้ว สวนสัตว์เปิดเขาเขียว เป็นต้น

4.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน ภาคตะวันออกมีโบราณสถานหลายแห่ง เช่น โบราณสถานสระมรกต โบราณสถานเมืองศรีมโหสถ เมืองโบราณตำบลเมืองไผ่ ปราสาทเพชรมรกต ปราสาทเขาน้อยสี่ชมพู วัดโสธรวรารามวรวิหาร เป็นต้น

4.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น อาหารทะเล ผลไม้ รัตนชาติ ประเพณีวิ่งควาย งามมาฆบูชาศรีปราจีน เป็นต้น

5. ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคตะวันตก ภาคตะวันตกเป็นภาคที่มีจำนวนจังหวัดน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่น ลักษณะภูมิประเทศมีรูปร่างเรียวยาว และมีเทือกเขาขวางตัวในแนวเหนือใต้ บริเวณตอนกลางไปจนถึงด้านตะวันตกที่ติดกับประเทศสหภาพเมียนมา ภูมิภาคนี้มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งลักษณะที่เป็นธรรมชาติและสิ่งปลูกสร้าง ดังนี้

5.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ภาคตะวันตกมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลากหลายประเภท เช่น อุทยานแห่งชาติเอราวัณ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง หุบเขาภูหลวง ซึ่งได้รับการประกาศให้เป็นมรดกโลกด้านสิ่งแวดล้อมจากองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ นอกจากนี้ยังมีถ้ำและน้ำตกที่สวยงาม เช่น ถ้ำธารลอด ถ้ำดาวดึงส์ ถ้ำละว้า น้ำตกไทรโยค น้ำตกเอราวัณ เป็นต้น ส่วนบริเวณชายฝั่งทะเลใน 2 จังหวัด คือ เพชรบุรี ปลายประจวบคีรีขันธ์จะมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว เช่น หาดหัวหิน หาดชะอำ และหาดเจ้าสำราญ เป็นต้น

5.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถานในภูมิภาคนี้มักเกี่ยวเนื่องกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ เช่น ด้านเจดีย์สามองค์ สะพานข้ามแม่น้ำแคว ทางรถไฟสายมรณะ สุสานสัมพันธมิตร อุทยานประวัติศาสตร์เมืองสิงห์ เป็นต้น

6. ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคใต้ ภาคใต้มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างจากภูมิภาคอื่นหลายอย่าง เช่น รูปทรงและที่ตั้งของภูมิภาคนี้มีลักษณะเรียวยาวเป็นคาบสมุทรที่ติดกับทะเล 2 ด้าน ภูมิอากาศที่มีฤดูกาลไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน มีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปี ส่วนของประชากรมีความแตกต่างเรื่องศาสนาและเชื้อชาติ ทรัพยากรการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น

6.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ภาคใต้อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทป่าเขา ถ้ำ น้ำตก ชายหาด และเกาะแก่ง เช่น อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า อุทยานแห่งชาติทะเลน้อย อุทยานแห่งชาติทางทะเล เช่น อุทยานแห่งชาติตะรุเตา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ หาดทรายรี หาดนราทัศน์ หาดราไวย์ หาดเจ้าไหม ถ้ำเสด็จ ถ้ำคูหาภิมุข ถ้ำลอด น้ำตกอินทศร น้ำตกละออวัง น้ำตกโตนเพชร น้ำตกจืดรวาริน เป็นต้น

6.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน ภาคใต้มีโบราณสถานที่มีความสำคัญทางศาสนา ซึ่งเป็นที่รู้จักและดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอย่างมาก เช่น พระธาตุไชยา พระมหาธาตุนครศรีธรรมราช วัดเขากง มัสยิด 300 ปี สุสานเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว อุโมงค์ประวัติศาสตร์เขาน้ำค้าง เป็นต้น

6.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ภาคใต้มีความหลากหลายในด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น การเชิดหนังตะลุง รำมโนราห์ ประเพณีปล่อยลูกเต่า ประเพณีลอยเรือของชาวเลที่เกาะลันตา วิถีชีวิตของชาวบ้าน เช่น หมู่บ้านประมง หมู่บ้านซาไก เป็นต้น

การใช้ประโยชน์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, หน้า 16-17) กล่าวว่า การใช้ประโยชน์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในอดีตที่ผ่านมา จะเน้นการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่เหมือนๆ กัน เน้นการท่องเที่ยวในสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติ เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก การประกอบกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวยังขาดจิตสำนึก เช่น การทิ้งขยะในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว การขีดเขียนข้อความต่างๆ บนใบไม้ บนกำแพงบริเวณแหล่งโบราณสถาน การเก็บเปลือกหอยเป็นที่ระลึก หรือการส่งเสริมดังขณะเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวบางแห่ง เป็นต้น การกระทำเหล่านี้ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมของทรัพยากรการท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ในอดีตที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยวจะเป็นนโยบายในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก ด้วยความคิดพื้นฐานที่ว่าประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลาย จึงถูกนำมาเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและเน้นความสำคัญเชิงเศรษฐกิจเป็นหลักโดยให้ความสำคัญต่อผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันดับรอง นโยบายและกลยุทธ์ต่างๆ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจึงอาจไม่สอดคล้องและไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ในปัจจุบันแนวโน้มการใช้ประโยชน์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไป นักท่องเที่ยวมีทัศนคติที่ดีและมีจิตสำนึกต่อการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวจะเน้นถึงคุณค่าของทรัพยากรเหล่านั้นมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคุณค่าในเชิงความงดงามตามธรรมชาติ คำนึงถึงระบบนิเวศวิทยา คุณค่าทางศิลปะ วัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นมากขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ทรัพยากรการท่องเที่ยวเหล่านั้นมีลักษณะที่ยั่งยืน และเป็นมรดกสืบทอดแก่เยาวชนรุ่นหลังต่อไป รูปแบบของการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงมีลักษณะที่เน้นการจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและชนบท การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นต้น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังได้เน้นการ

พัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะเชิงรุกมากขึ้น ด้วยความตระหนักในความสำคัญเชิงเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวควบคู่กับสภาพความเสื่อมโทรมของทรัพยากรการท่องเที่ยวและภาวะการแข่งขันด้านธุรกิจการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่สูงมาก ทำให้รัฐจัดทำนโยบายและกิจกรรมต่างๆ เพื่อรองรับกลยุทธ์ดังกล่าว เช่น การจัดทำแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยวของประเทศ จัดทำแผนฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว การรณรงค์ปีท่องเที่ยวไทย การจัดทำระบบมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศ เป็นต้น

แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว

ความหมายของการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว

(วรรณา วงษ์วานิช, 2539, หน้า 63-65) ให้ความหมายและกำหนดหลักการเกี่ยวกับแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวดังนี้

การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง ขบวนการเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขและรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีอยู่ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศาสนสถาน ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และกิจกรรมต่างๆ ให้คงความงดงาม และคงคุณค่าเป็นทรัพยากรของประเทศชาติสืบต่อไป พร้อมทั้งหาวิธีการให้ทรัพยากรท่องเที่ยวเหล่านั้น ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังท้องถิ่นของตน

การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว ยังหมายรวมถึงการละเว้นการกระทำหรือการประพฤติปฏิบัติบางอย่างต่อแหล่งท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น ละเว้นจากการทำลายป่าไม้ต้นน้ำลำธาร น้ำตก ขีดเขียนตามผนังหรือขีดหิน ทุบหรือทำลายหินงอกหินย้อยภายในน้ำ ทิ้งขยะ ตลอดจนกระทำการใดๆ อันเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายสภาพธรรมชาติให้เสื่อมโทรม

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวนี้ ไม่เพียงแต่รักษาสภาพแวดล้อมให้คงสภาพเดิม มีความงดงาม คงความเป็นสมบัติและวัฒนธรรมของประเทศชาติเท่านั้น ยังก่อให้เกิดผลทางเศรษฐกิจของแต่ละท้องถิ่นด้วย เพราะทรัพยากรธรรมชาติเหล่านั้นจะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปเยือน ก่อให้เกิดการสร้างงานและสร้างระบบเศรษฐกิจให้แก่ท้องถิ่นนั้นๆ เช่น บริการด้านที่พักอาศัย ร้านอาหารเครื่องดื่ม การค้าขายสินค้าพื้นเมือง ของที่ระลึก ตลอดจนบริการรถนำเที่ยว เป็นต้น

พื้นฐานสำคัญของการท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มาก คือ ทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นมรดกที่มีค่าของประเทศ โดยเฉพาะมรดกทางธรรมชาติเช่น ภูเขา หาดทราย น้ำตก ป่าไม้ สัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะภูมิประเทศที่สวยงาม ปัจจุบันทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ ถูกใช้ไปใน

ด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาประเทศ โดยยังไม่มีแผนการการจัดการที่ดี ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติที่เหลืออยู่มีสภาพเสื่อมโทรม จำเป็นต้องมีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไว้เพื่อเป็นประโยชน์ทางด้านท่องเที่ยวอันจะนำมาซึ่งรายได้ซึ่งสำคัญของประเทศ

แนวความคิดหลักในการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

คำว่า อนุรักษ์ หมายถึง การรู้จักใช้อย่างฉลาด ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด นานที่สุด และให้สูญเสียทรัพยากรโดยเปล่าประโยชน์น้อยที่สุด และจะต้องกระจายการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรโดยทั่วถึงกันจากความหมายนี้จะได้นำแนวความคิดหลักในการอนุรักษ์ 3 ประการ คือ

1. การใช้อย่างฉลาด
2. การประหยัด
3. การใช้ทรัพยากรอย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด

แนวความคิดของการอนุรักษ์จะประสบผลสำเร็จได้จะต้องมีหลักในการปฏิบัติ ดังนี้ คือ

1. การใช้อย่างฉลาด คือ การใช้ทรัพยากรแต่ละชนิดจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงผลดี ผลเสีย การขาดแคลน การหายาก หรือหายาก
2. การประหยัด หมายถึง ทรัพยากรใดที่มีน้อยหรือหายากจะต้องพยายามรักษาไว้ให้นานที่สุด หรือใช้ทรัพยากรอย่างอื่นแทน
3. หาวิธีการฟื้นฟูทรัพยากรที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น
4. ดูแลรักษาทรัพยากรที่หายากและมีน้อยให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ยาวนาน และทำให้เพิ่มมากขึ้น เช่น สัตว์ป่า เป็นต้น
5. ทรัพยากรแต่ละชนิดมีความสัมพันธ์กัน การใช้ทรัพยากรอย่างหนึ่งจะต้องคำนึงถึงทรัพยากรอีกอย่างหนึ่งที่สัมพันธ์กัน เพราะอาจจะมีผลกระทบต่อกันหรือก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การทำลายป่าไม้ ทำให้เกิดอุทกภัย หรือสัตว์ป่าสูญพันธุ์ เป็นต้น
6. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก นอกจากเพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์แล้ว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติยังเป็นผลทางจิตใจด้วย เช่น การอนุรักษ์สภาพธรรมชาติ ให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาตินั้น ถ้าขาดการจัดการที่ดีจะมีผลทำให้ทรัพยากรนั้นมีสภาพเสื่อมโทรม เช่น การทำลายป่าไม้ส่งผลกระทบมาถึงดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ขาดแหล่งต้นน้ำลำธารและเกิดน้ำท่วม เหตุการณ์เหล่านี้จะแก้ไขโดยการอนุรักษ์ป่าไม้ไว้ในรูปของอุทยานแห่งชาติ วนอุทยานและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ปัจจุบันพื้นที่อุทยานแห่งชาติและวนอุทยานแห่งชาติเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ มีนักท่องเที่ยวไปพักผ่อนมาก

ก่อให้เกิดรายได้โดยตรงต่อกองทุนแห่งชาติ ตลอดจนธุรกิจบริการรูปแบบต่างๆ ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถที่จะรองรับได้ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และวนอุทยานแห่งชาติที่เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร จึงมีความจำเป็นต้องอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวด้วยวิธีการจัดการทรัพยากรในพื้นที่ เพื่อการประสานประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีแนวคิดหลักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติบริเวณแหล่งท่องเที่ยว 2 ประการ คือ

1. การให้บริการและอำนวยความสะดวก ตลอดจนให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว
2. การรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ให้คงอยู่ต่อไป

ความสามารถที่จะรองรับได้ของพื้นที่ (Carrying Capacity)

ในการจัดการเพื่อการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงขีดความสามารถที่จะได้รับของพื้นที่ มี 3 ประการ คือ

1. ความสามารถที่จะรับได้ในเชิงกายภาพ (Physical Carrying capacity) หมายถึง สภาพหรือลักษณะของพื้นที่จะเอื้ออำนวยให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว
2. ความสามารถที่จะรับได้ทางสังคม (Social Carrying capacity) หมายถึง สภาพหรือลักษณะของพื้นที่จะเอื้ออำนวยให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว หมายถึง ความสามารถที่จะอำนวยความสะดวกต่างๆ ของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อนักท่องเที่ยวหรือความสามารถของสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถให้บริการแก่ผู้มาเที่ยวได้สูงสุด โดยปกติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทชายหาด จะมีความสามารถที่จะรับนักท่องเที่ยวได้สูงกว่าสถานที่ท่องเที่ยวประเภทอุทยานแห่งชาติ
3. ความสามารถที่จะรับได้เชิงนิเวศวิทยา (Ecological Carrying capacity) หมายถึง ความสามารถของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติในสถานที่นั้นและในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่แหล่งท่องเที่ยวนั้นในการรองรับธุรกิจการท่องเที่ยว

ทั้งนี้ในพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะมีวิธีการและเทคนิคของการจัดการต่างกัน โดยคำนึงถึงความสามารถที่จะรองรับได้ของพื้นที่ โดยวิธีการดังนี้

การกระจายจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อไม่ให้นักท่องเที่ยวไปรวมกันในที่ใดที่หนึ่งของพื้นที่ จะช่วยลดผลกระทบต่อการใช้ทรัพยากรในพื้นที่นั้น ซึ่งอาจทำได้โดย

1. การแบ่งเขตแหล่งท่องเที่ยว เป็นเขตย่อยๆ เช่น บริเวณชมทิวทัศน์ แหล่งที่อยู่ของสัตว์ป่า เป็นต้น
2. เก็บค่าธรรมเนียมเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว

การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด เช่น การสร้างถนนเพื่อเชื่อมโยงจุดสำคัญในพื้นที่อุทยานและวนอุทยานต้องไม่ทำให้ภูมิทัศน์ของบริเวณนั้นๆ เสียไป

การจัดกิจกรรมเสริมในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความเพลิดเพลินและพึงพอใจ และให้ความรู้ความเข้าใจในทรัพยากรธรรมชาติ อันจะนำไปสู่ความหวงแหนทรัพยากรในพื้นที่นั้นๆ กิจกรรมต่างๆ มีดังนี้

1. การออกไปบรรยายนอกสถานที่
2. การจัดศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
3. จัดนิทรรศการประเภทต่างๆ
4. การนำนักท่องเที่ยวไปตามจุดต่างๆ พร้อมทั้งบรรยายประกอบ
5. การจัดทำทางเท้า พร้อมทั้งแนบแผ่นป้ายบรรยายหรือเอกสารแนะนำ
6. ฉายภาพสไลด์และคำบรรยาย
7. จัดทำเครื่องหมายและคำเตือนต่างๆ

นอกจากนี้อาจกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์ กฎข้อบังคับ ตลอดจนมีการตรวจตราพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวและออกกฎหมายลงโทษผู้ละเมิดกฎข้อบังคับต่างๆ เพื่อป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ด้วย

การตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยว

(สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, 2548, หน้า 77-79) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยว สรุปได้ดังนี้

1. การทำความเข้าใจทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยการแยกประเภททรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย ทรัพยากรหลักที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว และทรัพยากรสนับสนุนที่ใช้ในการสนับสนุนทรัพยากรหลัก เพื่อการดึงดูดนักท่องเที่ยว อีกทั้งทำความเข้าใจกับชนิดของทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้ง 5 ชนิด คือ

- 1.1 ทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ พืช สัตว์ ภูมิทัศน์ ภูมิอากาศ น้ำ
- 1.2 ทรัพยากรวัฒนธรรม ได้แก่ ศาสนา มรดกทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์
- 1.3 ทรัพยากรเหตุการณ์สำคัญ ได้แก่ งานมหกรรม งานประเพณี การแข่งขันกีฬา การแสดงโชว์ต่างๆ และงานที่เกี่ยวกับการติดต่อทางธุรกิจ

- 1.4 ทรัพยากรกิจกรรม ได้แก่ นันทนาการ สิ่งอำนวยความสะดวก
- 1.5 ทรัพยากรบริการ ได้แก่ การขนส่ง ที่พัก การต้อนรับ อาหาร บริการ

2. การตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยเขียนรายงานทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และนำมาประเมินซึ่งการตั้งคำถามในการประเมินทรัพยากรการท่องเที่ยวมีดังต่อไปนี้ เช่น มีอะไรที่น่าสนใจให้นักท่องเที่ยวชมบนพื้นที่ มีสิ่งดึงดูดรูปแบบใดบ้าง นักท่องเที่ยวต้องการ

3. หลักการประเมินทรัพยากรการท่องเที่ยว มีหลักการดังต่อไปนี้

3.1 คุณภาพทรัพยากร โดยศึกษาจากโจทย์คำถามดังนี้ อะไรทำให้ทรัพยากรนี้เด่นกว่าหรือด้อยกว่าทรัพยากรอื่นในที่ต่างๆ และอะไรเป็นจุดอ่อน ตรงไหนที่เสียหาย ทรัพยากรได้รับการดูแลรักษาดีหรือไม่ การบริการมีคุณภาพสม่ำเสมอหรือไม่ จะปรับปรุงทรัพยากรการท่องเที่ยวได้อย่างไร อะไรจะเป็นผลเสียหายของการพัฒนาต่อไป

3.2 ความโดดเด่นของทรัพยากร ว่าในพื้นที่มีสิ่งใดที่ทำให้ทรัพยากรมีความโดดเด่นและมีองค์ประกอบใดที่ทำให้แตกต่างกับทรัพยากรอื่นๆ อีกทั้งทรัพยากรดังกล่าวสะท้อนให้คิดถึงความภาคภูมิใจในสถานที่นั้นๆ ได้อย่างไร

3.3 อำนาจในการดึงดูดนักท่องเที่ยว คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวนั้นมีบทบาทอะไรในกิจกรรมปัจจุบันของนักท่องเที่ยว โดยให้มีการวัดระดับการใช้ การประเมินการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างไร และจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวนี้มีเสน่ห์ดึงดูดมากขึ้นอย่างไร

3.4 ฐานข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยทำการตรวจสอบว่าอะไรทำให้ทรัพยากรนี้มีคุณค่าต่อแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาว่า ในปัจจุบันการท่องเที่ยวประเภทใดเหมาะสมเป็นที่น่าพึงพอใจและถ้าจะให้บทบาทสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคตจะต้องเพิ่มความดึงดูดอย่างไร นอกจากนี้ทรัพยากรนั้นมีลักษณะอะไรที่จะเป็นปัญหา อุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคต เช่น มีการตัดไม้ทำลายป่าเพิ่มขึ้น และอาจมีน้ำท่วมหรือแผ่นดินถล่มบนพื้นที่ท่องเที่ยว เป็นต้น

4. การตั้งคำถามในการประเมินทรัพยากรการท่องเที่ยวแต่ละชนิด ดังนี้

4.1 รายการทรัพยากรธรรมชาติ มีการตั้งคำถามว่าอะไรทำให้ทรัพยากรนี้โดดเด่นบนพื้นที่ สิ่งนั้นเป็นของที่มีทั่วไปในแหล่งอื่นไหม และสิ่งนั้นมีความสำคัญเพียงพอเพื่อดึงดูดในปัจจุบันหรือในอนาคตไหม

4.2 รายการทรัพยากรวัฒนธรรม มีการตั้งคำถามว่าอะไรทำให้สิ่งนี้ได้โดดเด่น มีความรู้สึกรักดึงดูดเกี่ยวกับเอกลักษณ์วัฒนธรรมสังคมไหม มีนักท่องเที่ยวมากพอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวไหม

4.3 รายการทรัพยากรเทศกาล งานประเพณีและเหตุการณ์สำคัญ โดยใช้คำถามว่าอะไรทำให้เหตุการณ์นั้นโดดเด่น สามารถดึงดูดผู้ที่ไม่ใช่คนในท้องถิ่นที่มาร่วมไหม

เหตุการณ์นั้นจะเสริมหรือเป็นคู่แข่งกับเหตุการณ์คล้ายๆ กันในท้องถิ่นที่อื่นๆ หรือไม่ และความถี่ของการเกิดเหตุการณ์ขึ้นนั้นเป็นอย่างไร

4.4 รายงานทรัพยากรกิจกรรม มีลักษณะการตั้งคำถามว่า กิจกรรมนั้นโดดเด่นอย่างไรในแหล่งท่องเที่ยว นั้น สามารถดึงดูดผู้ใช้ซึ่งไม่ใช่คนท้องถิ่นใหม่ กิจกรรมนั้นอยู่ในช่วงเวลาใด มีระดับกิจกรรมอยู่ในระดับใด

4.5 รายงานทรัพยากรการบริการ โดยใช้คำถามดังนี้ ใครใช้ทรัพยากรการบริการใช้เวลาใดบ้าง มีคนใช้กี่คน เพื่อจุดประสงค์อะไร ซึ่งแบ่งเป็นการเก็บข้อมูลทรัพยากรการบริการเป็นการต้อนรับ การบริการด้านที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร การบริการข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

5. การเก็บข้อมูล โดยทำแผนที่ทรัพยากรท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว มีวิธีการดังนี้

5.1 แสดงที่ตั้งทางกายภาพของทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรวัฒนธรรม

5.2 จุดที่จะพบทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านกิจกรรม เมื่อกิจกรรมนั้นต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรวัฒนธรรม

5.3 จุดที่ตั้งทางกายภาพของบริการต่างๆ เช่น ที่พักแรม ร้านอาหารและบริการที่สำคัญ ตลอดจนการบริการให้แก่นักท่องเที่ยว การตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยวนั้น จะทำให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อยที่ควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อประเมินดูว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวมีศักยภาพเพียงใดและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะยาว

การตลาดด้านการท่องเที่ยว

ความหมายของการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ธรรมบุญ ประจวบเหมาะะ (2529, หน้า 4-5) ได้ให้ความหมายว่า “การศึกษาองค์ประกอบ (การผลิตและการบริโภคสินค้าและบริการ) ทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้กำหนดลู่ทางในการพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เกิดนักท่องเที่ยว โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ อุปสงค์ทางการท่องเที่ยว (Tourism Demand) และอุปทานทางการท่องเที่ยว (Tourism Supply)”

วินิจ วีรยางกูร (2538, หน้า 83) ได้ให้ความหมายของคำว่า การตลาดการท่องเที่ยวว่า หมายถึง “ปรัชญาทางการจัดการที่มุ่งเน้นไปสู่ความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยอาศัยการวิจัยตลาด การพยากรณ์ การคัดเลือกทรัพยากรการท่องเที่ยวที่กำลังอยู่ในความต้องการเพื่อให้ธุรกิจได้รับผลประโยชน์สูงสุด ในการเสนอบริการแก่นักท่องเที่ยวตามเป้าหมายที่กำหนดไว้”

ลักษณะการตลาดด้านการท่องเที่ยว

(ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์, 2548, หน้า 15-18) ตลาดการท่องเที่ยวเป็นตลาดบริการที่ลูกค้ามีอิสระในการเลือกบริโภคสินค้าและบริการมากที่สุด องค์ประกอบของตลาดมีลักษณะเฉพาะดังนี้

ผู้ซื้อ ได้แก่ นักท่องเที่ยว นักทัศนาจร ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ความต้องการเดินทางท่องเที่ยวและบริโภคสินค้าการท่องเที่ยวมีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงสูงมาก เนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ราคาการท่องเที่ยว ฤดูกาล สมัยนิยม รสนิยม ทัศนคติ ประสบการณ์ส่วนตัวของนักท่องเที่ยว และเหตุการณ์สำคัญอื่นๆ ที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ แต่อาจสามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าว่าจะมีผลกระทบอะไรบ้างต่อการตลาดการท่องเที่ยวและทำให้การวางแผนการตลาดมีความลำบากมากขึ้น ผู้วางแผนจำเป็นต้องศึกษาความต้องการของตลาดและเตรียมกิจกรรมทางการตลาด เพื่อแก้ไขสถานการณ์ทางการตลาดที่อาจเปลี่ยนแปลงไป

ความต้องการของนักท่องเที่ยวแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ (Mathieson and Wall, 1996, pp. 16-17)

1. ความต้องการปัจจุบัน หมายถึง ความต้องการเดินทางท่องเที่ยวมีความพร้อมและเต็มใจที่จะจ่ายค่าสินค้าและบริการที่กำหนดไว้ในขณะนั้น นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการประเภทนี้ที่ซื้อสินค้าและบริการและเดินทางทันที
2. ความต้องการที่มีแนวโน้ม หมายถึง นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะเดินทาง เพราะมีความต้องการอยู่แล้ว แต่ขาดองค์ประกอบอื่น เช่น เงิน เวลา และการจัดการเพื่อเดินทาง ซึ่งความต้องการแบบนี้สามารถโน้มน้าวให้เป็น Actual Demand ได้โดยอาศัยการพัฒนาการให้บริการและระบบการตลาดของธุรกิจ
3. ความต้องการที่อาจเกิดขึ้นได้ หมายถึง ความต้องการท่องเที่ยวอยู่ในส่วนลึกของจิตใจทุกคน แต่ไม่มีความรู้ หรือไม่มีข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่น่าสนใจ ความต้องการแบบนี้อาจชักจูงให้เกิดขึ้นได้ โดยอาศัยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เทคนิคการขาย การอำนวยความสะดวกในการติดต่อต่างๆ ตลอดจนจนพัฒนาระบบข้อมูล ก็อาจกระตุ้นให้เกิดความต้องการท่องเที่ยวได้โดยไม่ยาก

ผู้ขาย ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจจัดหาสินค้าและบริการการท่องเที่ยว (Travel Suppliers) ผลิตภัณฑ์ในลักษณะการแปรรูปสินค้าและบริการ เช่น ที่พักในโรงแรม การเดินทางโดยเครื่องบิน การบริการอาหารและเครื่องดื่ม การเข้าชมการแสดงในสถานที่และแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และสินค้าและบริการอื่นๆ ในสายของสินค้าเดียวกัน และขายให้แก่กลุ่มผู้ซื้อ

สินค้าและบริการ

สินค้าในตลาดการท่องเที่ยว แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

สินค้าที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่างๆ เช่น น้ำตก ภูเขา ทะเล เขตรักษาพันธุ์พืช และสัตว์ป่า ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ฯลฯ

สินค้าที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งออกเป็นหลายชนิด ได้แก่

- สิ่งก่อสร้างที่สำคัญ เช่น อนุสาวรีย์ทางประวัติศาสตร์ วัด โบสถ์ สถานที่สำคัญ ทางศาสนา ศิลปะ สถาปัตยกรรม พิพิธภัณฑ์ สวนสาธารณะ สวนสนุก ท่าเรือ โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกทางการคมนาคมขนส่ง ฯลฯ
- สิ่งดึงดูดใจทางวัฒนธรรมและสังคม ทั้งรูปธรรมและนามธรรม เช่น ศาสนา ภาษา เทศกาล ประเพณี ศิลปะหัตถกรรม สิ่งบันเทิงต่างๆ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม อาหาร การแต่งกาย ทักษะคติ ความเชื่อ ฯลฯ
- สินค้าและบริการที่อำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ สายการบินและการขนส่ง ที่พักแรม อาหารและเครื่องดื่ม การจําหน่ายเที่ยว สินค้าของที่ระลึก กิจกรรมการท่องเที่ยว บ้านพักและพักผ่อน

องค์ประกอบทางการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(ฉลองศรี พิมลสมพงษ์, 2548, หน้า 59-60) องค์ประกอบหรือส่วนประสมทางการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึง องค์ประกอบหลายๆอย่างที่อยู่ประกอบธุรกิจใช้เป็นเครื่องมือหรือกลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถควบคุมหรือพัฒนาได้ และปัจจัยทางการตลาดที่ควบคุมได้ยากหรือควบคุมไม่ได้ เพื่อให้ธุรกิจการท่องเที่ยวประสบความสำเร็จ องค์ประกอบเหล่านี้ ได้แก่

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สินค้าและบริการทุกอย่างที่ผู้ประกอบการนำเสนอขาย เช่น รายการทัวร์ เรือสำราญ
2. ราคา (Price) หมายถึง ราคาของสินค้าและบริการทุกอย่างที่ผู้ประกอบการเสนอขาย
3. ช่องทางจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง กระบวนการหรือช่องทางจำหน่ายสินค้าและบริการไปให้ถึงลูกค้าโดยรวดเร็วและสะดวกที่สุด
4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง วิธีการที่จะกระตุ้นให้ลูกค้าต้องการซื้อสินค้าและบริการเร็วขึ้น ซื้อจำนวนมากขึ้น เช่น การโฆษณา การส่งเสริมการขาย
5. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) หมายถึง บรรยากาศขณะซื้อขายสินค้าและบริการ และขณะที่ลูกค้าบริโภคสินค้า ซึ่งจะสามารถสร้างความรู้สึกพอใจไม่พอใจได้ในทันที

6. กระบวนการซื้อ (Purchasing Process) หมายถึง การศึกษาข้อมูลทางการตลาด เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการซื้อของนักท่องเที่ยงและการเลือกสรรผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยง

7. การจัดรวมผลิตภัณฑ์ (Packaging) หมายถึง การจัดรวมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวหลายอย่างที่เหมาะสมเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองกลุ่มตลาดเป้าหมายของธุรกิจ เช่น ราบการนำเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ

8. ความร่วมมือทางธุรกิจ (Partnership/Participation) หมายถึง การประสานงานร่วมมือกันทางธุรกิจ ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ในธุรกิจท่องเที่ยวการร่วมมือกันเสนอขายสินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยงและได้รับความพอใจสูงสุด โดยรักษาคุณภาพมาตรฐานการบริการและระดับราคาที่เหมาะสม

นอกจาก 8Ps ข้างต้นแล้ว องค์ประกอบทางการตลาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังมีอีกหลายอย่างที่ธุรกิจควบคุมได้ยากหรือควบคุมไม่ได้ เช่น บุคลากรการท่องเที่ยว ประชาชน การเมือง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อสถานการณ์การตลาดท่องเที่ยว การเพิ่มหรือลดจำนวนนักท่องเที่ยว

ขั้นตอนของการวางแผนการตลาดของการท่องเที่ยว

การวางแผนการตลาดเป็นการวางแผนเพื่อให้การตลาดของการท่องเที่ยวดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยง มีขั้นตอนดังนี้ (โกมุทพันธุ์ ผลสินธุ์, 2542, หน้า 92-99)

1. การวิเคราะห์ (Analysis)

การวิเคราะห์นี้จะช่วยให้องค์กรสามารถที่จะทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของการตลาด และจัดวางการวางรูปแบบให้เป็นไปตามหน้าที่และเป้าหมาย นอกจากนี้ยังต้องทำการตรวจสอบสิ่งที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน ซึ่งจะเป็นเครื่องช่วยให้การบอกคุณลักษณะ โทษ และประโยชน์ของการวางตลาด

2. การทำการวิจัยการตลาด (Market Research)

การตัดสินใจทางด้านธุรกิจจำเป็นต้องมีข้อมูลที่เพียงพอ การวิจัยตลาดก็คือการรวมข้อมูลอย่างมีระบบ ตามความต้องการและผลผลิตทางการท่องเที่ยว การวิจัยทางการตลาดจะต้องกำหนดคำถามที่จะถาม 2 ข้อ คือ ใครคือนักท่องเที่ยง และทำไมนักท่องเที่ยงเหล่านี้จึงซื้อผลผลิตทางการท่องเที่ยว ประเภทของข้อมูลที่จะใช้ถาม ได้แก่

- ประเทศของนักท่องเที่ยง
- อายุ เพศ อาชีพ

- เวลาที่จะเดินทาง
- เหตุผลในการเดินทาง
- ทักษะเกี่ยวกับการเดินทาง
- พาหนะที่ใช้ในการเดินทางสู่จุดหมายปลายทาง
- กิจกรรมหลักเมื่อถึงจุดหมายปลายทาง
- ประเภทของที่พักรวม
- ระยะเวลาที่พักรวม
- จำนวนเงินที่ใช้จ่าย
- ทักษะเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว

จะเห็นได้ว่า จากข้อมูลที่ต้องการถาม สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลทางด้านคุณภาพ
2. ข้อมูลทางด้านปริมาณ

3. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (Market Segmentation)

ขั้นตอนในการกำหนดเป้าหมายทางการตลาด คือ การกำหนดกลุ่มลูกค้าที่มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. - กลุ่มอายุและเพศ เพราะการที่นักท่องเที่ยวมีกลุ่มอายุและเพศที่แตกต่างกันจะทำให้การเลือกสถานที่เที่ยวและกิจกรรมต่างกันออกไป
2. - กลุ่มสภาพสังคม นักท่องเที่ยวที่มาจากสภาพสังคมที่ต่างกัน ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวต่างกัน และพฤติกรรมของการเที่ยวก็จะแตกต่างกันด้วย
3. - กลุ่มรายได้ของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มีฐานะดี รายได้สูง ความต้องการในการท่องเที่ยวและบริการจะมีมาก และมีอำนาจในการซื้อค่อนข้างสูง
4. - กลุ่มลูกค้าตามความชอบ นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในสิ่งเดียวกัน เช่น ชอบธรรมชาติ วัฒนธรรม ช้อปปิ้ง ผู้ประกอบการจะต้องจัดการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย

4. การกำหนดเป้าหมายของการวางสินค้าและการตลาด (Product Positioning and Target Marketing)

ผู้ประกอบการจะต้องสามารถให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวได้ในด้านความแตกต่างของการให้บริการ และเลือกแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะแตกต่างจากผู้ประกอบการอื่นๆ เพื่อนักท่องเที่ยวจะได้มีข้อมูลเพียงพอในการตัดสินใจเลือกสินค้า

5. ส่วนผสมของการดำเนินการด้านการตลาด (Marketing Mix)

การบริหารงานทางด้านการตลาด ประกอบด้วย การจัดการด้านสินค้า การจัดการด้านราคา การจัดช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการขาย ผู้ประกอบการท่องเที่ยวจะต้องหาวิธีการที่จะส่งเสริมการขายสินค้า เช่น ที่พัก ที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยว ให้กับผู้สนใจ

แนวคิดด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและบูรณาการ

การพัฒนาที่ยั่งยืน

ความหมาย

ปิยะ อุทาโย (2543, หน้า 32) กล่าวว่า “การพัฒนาเป็นกระบวนการใการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ความเป็นธรรมทางสังคม ความเสมอภาคทางสังคม การรักษานโยบายนิยมประเพณีวัฒนธรรมที่ดี มุ่งเน้นต่อการอนุรักษ์ มีคุณภาพในการจัดสรรและกระจายทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และประชาชนพึ่งตนเองได้”

กระบวนการวางแผนพัฒนา

กมล ส่งวัฒนา (2534, หน้า 11) กล่าวว่า “สิ่งที่ได้มีการกำหนดขึ้นมาเพื่อเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความมุ่งหวัง การคาดการณ์ต่างๆ ในอนาคต ส่วนการวางแผนเป็นวิธีการหรือกระบวนการเพื่อที่จะได้มาซึ่งแผนนั่นเอง ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ การเตรียมหัวข้อต่างๆ ของแผน การอนุมัติข้อเสนอของแผน กำหนดตัวบุคคลและผู้วางแผน หาตัวเลขจำเป็นที่ต้องสรุปตลอดจนการขออนุมัติ”

(อภิรมย์ พรหมจรรยา, 2544) กล่าวว่า การวางแผนเป็นเรื่องของการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคต โดยมีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิธีการสำหรับผู้ปฏิบัติไว้ล่วงหน้า โดยอาศัยข้อมูลต่างๆ ในปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ กำหนดแนวทางเลือกที่เหมาะสมและถูกหลักการมากที่สุด เพื่อให้กิจกรรมบรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่วางไว้

การวางแผนพัฒนาสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ

1. การวางแผนจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง (Top-down planning)
2. การวางแผนจากเบื้องล่างสู่เบื้องบน (Bottom-up planning)

การวางแผนพัฒนา 2 ลักษณะนี้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สะท้อนความต้องการ และปัญหาของท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับแผนส่วนกลาง แต่การวางแผนที่สมบูรณ์และเหมาะสม ควรเป็นการวางแผนแบบผสมผสาน (Integrative planning)

แผนพัฒนาที่ดี หมายถึง การประสานงานกับด้านต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพ ศักยภาพ ข้อจำกัด ปัญหา การเปลี่ยนแปลงต่างๆ สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ปัญหาความ ต้องการของประชาชน และสอดคล้องกับระบบและระเบียบการบริหารงานพัฒนาในปัจจุบัน

นอกจากนี้ การวางแผนพัฒนาจึงต้องคำนึงถึงความต้องการพัฒนาของรัฐ ปัญหาและ ความจำเป็นของประชาชน และขีดความสามารถหรือข้อจำกัดในการพัฒนา และยังต้องเปิด โอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผน

การมีส่วนร่วม

แนวคิดการมีส่วนร่วม (Participation)

การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหลัก ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประกอบกันในการประชุมเรื่องการพัฒนายั่งยืนที่นครริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล เมื่อปี พ.ศ. 2535 ตามแผนปฏิบัติการที่ 21 (กรมควบคุมมลพิษ, 2535) มีการ เรียกร้องให้เกิดการพัฒนายั่งยืนเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการพัฒนาต่างๆ ให้คำนึงถึง สิวแวดล้อมและให้ความสำคัญกับประชาชน และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้วางรากฐานทางกฎหมายเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสิทธิของ ชุมชนท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากร สิทธิของประชาชนในการมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี สิทธิใน การรับรู้ข่าวสาร สิทธิในการแสดงความคิดเห็นต่อโครงการหรือกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อตนเอง นอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ยังได้มุ่งเน้นให้เกิด ความสำคัญกับการพัฒนาแบบให้ชุมชนเข้มแข็งและเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา

ความหมายของการมีส่วนร่วม

สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้ให้ความหมายและแนวคิด การมีส่วนร่วม ไว้ในมุมมองที่กว้างว่า เป็นการเข้าร่วมอย่างแข็งขันของประชาชนในการ ดำเนินการตัดสินใจในทุกระดับ และทุกรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โดยเฉพาะในบริบทของกระบวนการวางแผนที่มีการกำหนดรูปแบบ แนวคิดการมีส่วนร่วม สัมพันธ์กับการเข้าร่วมของมวลชนอย่างกว้างขวางในการเลือก การบริการ และการประเมินผล ของแผนงาน และโครงการต่างๆ ที่จะนำมาซึ่งการยกระดับความเป็นอยู่ให้สูงขึ้น ซึ่งการมีส่วนร่วม จะประกอบด้วยลักษณะ 3 ประการ คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นอิทธิพลของประชาชนต่อการตัดสินใจนโยบาย ที่เกี่ยวข้องกับการ จัดสรร และการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรเพื่อการผลิต
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน และการดำเนินการกิจกรรมต่างๆ จะ สร้างโอกาสด้านสังคม และเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับรายได้ การจ้างงาน และเพิ่มการกินดีอยู่ดี

3. การมีส่วนร่วมเป็นการตัดสินใจของประชาชนที่สนองต่อความต้องการในการที่จะปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคน ฉะนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมือง จึงเป็นสิ่งจำเป็นจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านเศรษฐกิจและสังคม เพราะการมีส่วนร่วมทางการเมืองนำมาซึ่งการกระจายอำนาจทางการบริหารและทรัพยากรสู่ท้องถิ่น

ลักษณะการมีส่วนร่วม

(ไพรัช เดชะรินทร์, 2516, หน้า 91-95) ได้สรุปหลักการและแนวทางการพัฒนาให้ประชาชนเข้ามาส่วนร่วมได้ว่า

1. ต้องยึดหลักความต้องการ และปัญหาของประชาชนเป็นจุดเริ่มต้นของกิจกรรม
2. กิจกรรมต้องดำเนินการในรูปแบบกลุ่ม เพื่อสร้างพลังกลุ่มในการรับผิดชอบร่วมกัน
3. ให้คำนึงถึงขีดความสามารถของประชาชน ปลูกฝังให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ
4. กิจกรรมที่ต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทรัพยากร วัฒนธรรมชุมชน
5. การเริ่มต้นควรอาศัยผู้นำชุมชนที่ชาวบ้านเคารพนับถือ
6. ขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้น

(ปกรณ์ ปรียา, 2527, หน้า 49-64) ได้ให้แนวคิดว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา คือ การที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไข และร่วมมีผลประโยชน์ซึ่งกระทำได้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. เป็นผู้มึบทบาทสำคัญในการกำหนดว่าอะไรคือความจำเป็นพื้นฐานของชุมชน
2. เป็นผู้ระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อตอบสนองความจำเป็นพื้นฐาน
3. เป็นผู้มึบทบาทในการปรับปรุงวิธีการกระจายสินค้า และบริการให้สมบูรณ์ขึ้น
4. เป็นผู้ที่พึงพอใจ และมีแรงจูงใจที่จะสร้างกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นแนวทางและจุดหมายปลายทางโดยตัวของมันเอง ในแง่ที่ประชาชนทุกคนต่างมีจิตปรารถนา และเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการที่จะได้เข้าไปมีบทบาทในการตัดสินใจ และร่วมปฏิบัติงานที่เกื้อหนุนต่อการตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของตน จากคำนิยามการมีส่วนร่วม แสดงถึงความสอดคล้องของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ที่กล่าวถึงการสร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งได้ให้องค์การส่วนปกครองท้องถิ่น มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย และหาทุนได้เอง และจัดสรรหน้าที่ให้ อนุรักษ์ศิลป ประเพณี ความรู้ท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมที่ดี พิทักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และในการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติได้นั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนร่วมกับภาครัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืน และการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของตน รวมถึงการลดการบุกรุก

พื้นที่ป่าหรือลักลอบทำลายทรัพยากรธรรมชาติโดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม การวางแผนโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อพัฒนาสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การวางแผนจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง หรือการวางแผนจากส่วนกลาง กำหนดให้ส่วนท้องถิ่นหรือระดับล่างปฏิบัติ และการวางแผนจากเบื้องล่างสู่เบื้องบน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สะท้อนความต้องการ และปัญหาท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับแผนของส่วนกลาง แต่การวางแผนที่จะสมบูรณ์และเหมาะสมมีประสิทธิภาพ ควรเป็นแผนพัฒนาแบบ (Comprehensive Planning) หรือเป็นการวางแผนแบบผสมผสาน ซึ่งคำนึงถึงการประสานแนวทางการพัฒนาจากเบื้องบนกับเบื้องล่าง การประสานการพัฒนาระหว่างสาขาพัฒนา และการประสานการพัฒนาระหว่างพื้นที่

แผนพัฒนาที่ดี นอกจากต้องมีการประสานกันต่างๆ ในการวางแผนแล้วจะต้องมีความเหมาะสม (Appropriated plan) กับสภาพศักยภาพ ข้อจำกัด ปัญหา การเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ปัญหา และความต้องการของประชาชน และสอดคล้องกับระบบและระเบียบการบริหารงานพัฒนาในปัจจุบันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น

(พยอม ธรรมบุตร, 2549, หน้า 45-48) ได้กำหนดบทบาทของชุมชนในการมีส่วนร่วมของการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นไว้ 4 ระดับ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมระดับการตัดสินใจ (Decision Making Level) ชุมชนท้องถิ่นควรมีโอกาสเข้าร่วมตัดสินใจ ก่อนเริ่มการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตน โดยชุมชนควรได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ ที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชน ถ้ามีการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในชุมชน ควรจะมีการประชุมแล้วลงความเห็นร่วมกันมรการตัดสินใจว่าควรหรือไม่ควรพัฒนาการท่องเที่ยว และถ้าจะพัฒนาควรจะไปในลักษณะใด

2. การมีส่วนร่วมระดับการวางแผน (Planning Level) ชุมชนควรร่วมกันวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชน เพราะชุมชนเป็นเจ้าของทรัพยากร มีหน้าที่ดูแลรักษาทรัพยากร การร่วมวางแผน คือ การร่วมกันรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่างๆ ของการพัฒนา

3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว (Implementation Level) ชุมชนควรเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ด้านการท่องเที่ยว เช่น ที่พักแรม โฮมสเตย์ ร้านอาหารท้องถิ่น ร้านขายสินค้า OTOP บริการนำเที่ยว บริการรถเช่า เช่าเรือ ดำน้ำ และการเดินป่า

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน (Evaluation Level) ชุมชนควรร่วมประเมินผลของการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อปรับปรุงแผนพัฒนาให้ยั่งยืน และระยะยาว

การมีส่วนร่วมของชุมชนในทั้ง 4 ระดับดังกล่าว ทำให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและสร้างความเป็นเจ้าของ (Ownership) ของธุรกิจชุมชน ทำให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นชุมชนที่เข้มแข็งต่อไป

การบูรณาการ

(พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2542) ได้นิยามคำว่า บูรณาการไว้ว่า การทำให้หน่วยงานย่อยๆทั้งหลายที่สัมพันธ์อิงอาศัยซึ่งกันและกัน เข้ามาร่วมทำหน้าที่ประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียวที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัว ได้กล่าวถึงลักษณะและองค์ประกอบของการบูรณาการว่า ในการบูรณาการนั้นจะเอาหน่วยย่อยหนึ่งมาร่วมเข้าในองค์รวมที่มีหน่วยย่อยหน่วยอื่นแล้วก็ได้ หรือจะเอาหน่วยย่อยทั้งหลายที่ต่างกันแยกกันอยู่มารวมเข้าด้วยกันเป็นองค์รวมก็ได้ อันนี้เรียกว่าบูรณาการทั้งสิ้น แต่ข้อสำคัญจะต้องมีตัวยืนเป็นหลักอยู่ 3 อย่าง ในเรื่องบูรณาการ คือ

1. มีหน่วยย่อย องค์ประกอบ ชิ้นส่วน หรือชั้น ระดับ แ่ง ด้าน ที่จะเอามาประมวลเข้าด้วยกัน อันนี้คือ สิ่งที่จะเอามาประมวลเข้าด้วยกัน คือ สิ่งย่อย ส่วนย่อย
2. หน่วยย่อยเป็นต้นนั้น มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง อิงอาศัยซึ่งกันและกัน อันนี้อาจจะเลยไปถึงลักษณะที่ว่า ยืดหยุ่น ปรับตัวได้ มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลาด้วย
3. เมื่อรวมเข้าด้วยกันแล้วก็จะต้องมีความครบถ้วนเต็มบริบูรณ์ โดยมีความประสานกลมกลืน เกิดภาวะได้ที่ พอดี หรือสมดุลพอได้ที่ หรือพอดีสมดุลแล้ว องค์รวมนั้นมีชีวิตชีวาดำรงอยู่และดำเนินไปด้วยดี อันเป็นภาวะของบูรณาการ

โดยสรุปความของ บูรณาการ คือ การจัดสรรและระดมสรรพกำลังขององค์กร ตั้งแต่ วัตถุประสงค์ ทรัพยากร บุคลากร กระบวนการและปัจจัยต่างๆ โดยทำให้เกิดการประสานร่วมกันอย่างสอดคล้อง กลมกลืนกันในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น การผลิตสินค้าหรือให้บริการที่ลูกค้าพึงพอใจ

และในการวิจัยครั้งนี้ การบูรณาการ หมายถึง การพัฒนาควบคู่กันไปทั้งด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านจิตสำนึก และยังมีบูรณาการกับ 4 กลุ่มประชากร ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว

การพัฒนาตามแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง

หลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(เศรษฐกิจพอเพียง, 2552) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ถือว่าเป็นนวัตกรรมที่มีคุณค่ายิ่ง และยังมีความลึกซึ้งก้าวหน้าและเหมาะสมสำหรับสังคมหลักการสำคัญ 5 ประการ ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ

1. ความพอประมาณ คือ ความพอดี ๆ ไม่น้อยเกินไป ไม่มากเกินไป ไม่เติบโตเกินไป ไม่ช้าเกินไป และไม่โดดเด่นเกินไป
2. ความมีเหตุผล คือ ทุกอย่างต้องมีที่มาที่ไปอธิบายได้ การส่งเสริมกันในทางที่ดีสองคล้องกับหลักพุทธธรรม คือ ความเป็นเหตุเป็นผลเพราะสิ่งนี้ ทำให้เกิดทุกสิ่ง ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นตามเหตุผลปัจจัย
3. ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี จะต้องปกป้องคุ้มครองไม่ให้เกิดความเสี่ยงที่ไม่ควรจะเป็น เช่น เกิดความเสี่ยงเพราะมีความโลภมากเกินไป
4. ความรอบรู้ ต้องมีความรอบคอบ มีการใช้ความรู้ใช้วิทยาการ ด้วยความระมัดระวัง มีการจัดองค์ความรู้ที่ดี ดำเนินการอย่างรอบคอบ ครบถ้วนรอบด้าน ครบทุกมิติ
5. คุณธรรมความดี เป็นพื้นฐานของความมั่นคง ซึ่งประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ สุจริต มานะ และพากเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

ความหมาย

เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชและแนวทางดำเนินชีวิตแก่ พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดยาวนานกว่า 30 ปี เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำเนินชีวิต และการปฏิบัติตนของประชาชนในทุกกระดับ ครอบคลุมชุมชน จนกระทั่งถึงระดับชาติ ทั้งในการพัฒนาการบริหารประเทศให้ดำเนินต่อไป

ในทางสายกลางความพอเพียง หมายถึง ความประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่ร้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่มีพอควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงและภายนอก ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง เป็นอย่างยิ่งนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมตลอดจนดำเนินชีวิตในความอดทน มีความพากเพียร มีสติ และมีความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี บางคนพูดบอกว่า เศรษฐกิจพอเพียงนี้ไม่ถูกทำไม่ดี ไม่ดี ได้ยินเค้าว่าส่วนใหญ่บอกว่าดี แต่พวกเขาส่วนใหญ่ที่บอกว่าดีนี้เข้าใจแค่นี้ไหนก็ไม่ทราบแต่ยังงี้ก็ตาม เศรษฐกิจ หรือความประพัตติที่ทำอะไรเพื่อให้เกิดผล โดยมีเหตุผล คือ เกิดผลมักมาจากเหตุ ถ้าทำเหตุที่ดีถ้าคิดดีให้ผลที่ออกมาคือ สิ่งที่ดีติดตามเหตุการณ์ กระทบก็จะเป็นการกระทำที่ดี และผลของการกระทำนั้นก็จะเป็นการกระทำที่ดี ดีแปลว่ามีประโยชน์ ดีแปลว่าทำให้มีความสุข

กรอบความคิดเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ตอกรอรับป้ายเรือนตัวอาคาร ใว้แน่นอนสิ่งก่อสร้างที่จะมั่นคงได้ก็อยู่ที่ เสาเข็มนี้เองแต่คนส่วนมาก มองไม่เห็นเสาเข็ม และถือเสาเข็มเสียด้วยซ้ำ (พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, 2551)

หลักปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

1. การพึ่งตนเองเป็นหลัก
2. การพิจารณาถึงความพอดี พอเหมาะ พอควร สมเหตุสมผล
3. การสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นบนพื้นฐานของความสมดุล
4. ความครอบคลุมทั้งทางด้านจิตใจ สังคม เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจพอเพียง

หลักของความประมาท (พอดี) 5 ประการ

1. พอดีด้านจิตใจ เข้มแข็ง มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประนีประนอม นึกถึงประโยชน์ส่วนรวม
2. พอดีด้านสังคม ช่วยเหลือเกื้อกูล รู้รักสามัคคี สร้างความเข้มแข็งให้ครัวเรือนและชุมชน
3. พอดีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดและรอบคอบและเกิดความยั่งยืนสูงสุด
4. พอดีด้านเทคโนโลยี รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและสอดคล้องต่อความต้องการ เป็นประโยชน์สภาพแวดล้อมและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม และพัฒนาจากภูมิปัญญาชาวบ้านก่อน
5. พอดีด้านเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ดำรงชีวิตอย่างพอควรพออยู่ พอกินสมควรตามอัตภาพและฐานะของตนเอง

หลักของความมีเหตุผล

1. ยึดความประหยัด ตัดทอนค่าใช้จ่ายในทุกด้าน ลดความฟุ่มเฟือยในการดำรงชีพ
2. ยึดถือการประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง สุจริต แม้จะตกอยู่ในภาวะขาดแคลนในการดำรงชีพ
3. ละเลิกการแย่งผลประโยชน์ และแข่งขันในทางด้านการค้าขาย ประกอบอาชีพแบบต่อสู้กันอย่างรุนแรง
4. ไม่หยุดนิ่ง หาทางในชีวิตให้หลุดพ้นจากความทุกข์

5. ปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลด เลิก สิ่งชั่วกิเลสให้หมดสิ้นไป ไม่ก่อความชั่วให้เป็นเครื่องทำลายตัวเองทำลายผู้อื่น

หลักของการมีภูมิคุ้มกัน

1. มีความรอบคอบและระมัดระวัง
2. มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน และแบ่งปัน

ข้อคิดในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรม การศึกษานอกโรงเรียนสู่ชุมชน

1. การพัฒนาต้องเกิดจากภายในจึงจะมั่นคง
2. การพัฒนาต้องเป็นลำดับขั้นตอน ไม่ใช่ก้าวกระโดด
3. เน้นเรื่องความสามารถพึ่งตนเองเป็นมาตรฐานขั้นตอน
4. ศึกษาทดลองจนหาวิธีที่เหมาะสม
5. การพัฒนาที่ยั่งยืนต้องอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ

แนวความคิดด้านการวางแผนยุทธศาสตร์

การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning)

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

คำว่า กลยุทธ์ในภาษาไทยนั้น หากเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในทางทหาร หมายถึง แนวทางในการต่อสู้แข่งขัน ในบางแห่งก็มีผู้ใช้ว่า ยุทธศาสตร์ อย่างไรก็ตามในทางธุรกิจมีความนิยมใช้คำว่า กลยุทธ์มากกว่ายุทธศาสตร์ ความหมายของกลยุทธ์มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ธงชัย สันติวงศ์ (2539, หน้า 73) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง “เป้าหมายต่างๆ และวัตถุประสงค์พื้นฐานทั้งหลายขององค์การรวมทั้งแผนงานหลักต่างๆ ที่ซึ่งได้มีการจัดทำขึ้นมาเพื่อจะนำมาปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ต่างๆ ดังกล่าว ตลอดจนแบบวิธีการที่สำคัญเกี่ยวกับการแบ่งสรรทรัพยากรทั้งหลายที่นำมาใช้ เพื่อให้องค์การปรับตัวสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม”

दनัย เทียนพุดม (2540, หน้า 14) กล่าวว่า “กลยุทธ์ คือ วิธีการออกแบบให้เหมาะสมต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายปลายทางของธุรกิจในอนาคต หรือสิ่งที่ธุรกิจต้องการจะเป็นในอนาคต”

สมยศ นาวิการ (2543, หน้า 3) กล่าวว่า “กลยุทธ์ จะอธิบายถึงวิธีการที่องค์การจะดำเนินตามวัตถุประสงค์ขององค์การภายใต้อุปสรรคและโอกาส ภายในสภาพแวดล้อมภายนอกและทรัพยากร และความสามารถภายในองค์การ กลยุทธ์จะให้ความเข้าใจพื้นฐานว่าองค์การจะแข่งขันอย่างไร ตามกำหนดกลยุทธ์ขององค์การมีอยู่ 3 อย่าง คือ สภาพแวดล้อมภายนอก สภาพแวดล้อมภายใน และวัตถุประสงค์ขององค์การ”

(กึ่งพร ทองใบ, 2546, หน้า 4) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการที่องค์กรเลือก เพื่อจำดำเนินการจากจุดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปยังจุดหมายปลายทางในอนาคตที่องค์กรกำหนดไว้ กระบวนการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจ เป็นกระบวนการวางแผนระยะยาวขององค์กรธุรกิจที่ต้องมีการประเมินสถานการณ์แวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างเหมาะสม เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน จากนั้นจึงพิจารณาพัฒนาทางเลือกที่ดีที่สุดในการเปลี่ยนแปลงองค์การจากจุดปัจจุบันไปสู่ตำแหน่งที่องค์กรต้องการในอนาคต ถึงแม้ในทางธุรกิจมีความนิยมใช้คำว่า กลยุทธ์ มากกว่า ยุทธศาสตร์ แต่ในขณะเดียวกันภาคราชการได้ใช้คำว่า ยุทธศาสตร์ แทนคำว่ากลยุทธ์ โดยมีบทบาทที่ครอบคลุมมากกว่าและรวมถึงความหมายที่เชื่อมโยงถึงกระบวนการการวางแผนที่ให้ความสำคัญกับการมองไปในอนาคต

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546, หน้า 41) กล่าวว่า “กลยุทธ์ (Strategy) เป็นรูปแบบของการกระทำซึ่งผู้จัดการใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร เป็นกลยุทธ์ที่เป็นจริง ซึ่งบริษัทได้วางแผนไว้ และใช้ได้ต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์”

ถึงแม้ในทางธุรกิจมีความนิยมใช้คำว่า กลยุทธ์ มากกว่า ยุทธศาสตร์ แต่ในขณะเดียวกันภาคราชการได้ใช้คำว่า ยุทธศาสตร์ แทนคำว่า กลยุทธ์ โดยมีบทบาทที่ครอบคลุมมากกว่าและรวมถึงความหมายที่เชื่อมโยงถึงกระบวนการวางแผนที่ให้ความสำคัญกับการมองไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ความหมายคำว่าแผนยุทธศาสตร์แทนคำว่าแผนกลยุทธ์

ความหมายการวางแผนยุทธศาสตร์

(ธงชัย สันติวงษ์, 2539, หน้า 74-75) ได้ให้ความหมายของการวางแผนกลยุทธ์ในความหมายกว้างๆ ว่าเป็นการวางแผนที่มุ่งการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม โดยการวางแผนพัฒนาให้องค์กรปรับการทำงานเพื่อให้สามารถมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงสุดตลอดเวลาทุกขณะที่ก้าวไปในอนาคต การวางแผนกลยุทธ์มีกลไกหลายประการประกอบอยู่ คือ

1. เป็นการวางแผนปรับทิศทางขององค์กรไปสู่วัตถุประสงค์ใหม่ที่จะสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลง
2. เป็นการวางแผนการใช้ทรัพยากรขององค์กรเพื่อพัฒนาระบบการทำงานต่างๆ ทั้งระบบการผลิตและการขาย การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ตลอดจนการบริหารงานต่างๆ ให้เปลี่ยนแปลงไปเป็นรูปแบบและระบบการทำงานใหม่ๆ ที่มีผลให้สภาพและระบบการทำงานเดิมต้องถูกปรับหรือยกเลิกไป แล้วทดแทนด้วยเครื่องจักร ระบบ และวิธีการทำงานใหม่ๆ ที่นำเข้ามาทดแทน
3. เป็นการวางแผนที่มีการวิเคราะห์พิจารณาในเชิงกลยุทธ์ต่างๆ ที่มุ่งจะให้องค์กรประสบความสำเร็จมากที่สุดดีที่สุด โดยประหยัดการใช้ทรัพยากรมากที่สุดด้วย

กิ่งพร ทองใบ (2546, หน้า 8) ได้กล่าวถึง การวางแผนกลยุทธ์ว่า “เป็นกระบวนการคิด วิเคราะห์เพื่อการวางแผนกลยุทธ์และจะต้องมีขั้นตอนของการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ รวมถึงการ ควบคุมประเมินกลยุทธ์ด้วย ซึ่งเป็นกระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อให้ได้วิธีการที่ดีที่สุดสำหรับ องค์การ”

(ดำรง วัฒนา, 2548) ได้ให้ความหมายของยุทธศาสตร์ว่า

1. เอกสารที่ระบุ วิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategies) ต่างๆ ในการดำเนินงานขององค์การหนึ่งๆ

2. เป็นแผนระยะยาวที่บอกถึงทิศทางดำเนินงานขององค์การ สำหรับใช้เป็น เครื่องมือในการประสานงาน และกำกับติดตามดำเนินงานในส่วนงานต่างๆ ขององค์การให้เป็นไป ในทิศทาง และจังหวะเวลาที่สอดคล้องกัน

3. เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นจากการวิเคราะห์สภาพการณ์ภายนอกและภายในองค์การ เพื่อคาดคะเนแนวโน้มของสถานการณ์ และกำหนดแนวทางการดำเนินการขององค์การให้ สอดคล้องเหมาะสมกับแนวโน้มของสถานการณ์ดังกล่าว

จากการศึกษาการวางแผนยุทธศาสตร์ในประเทศไทย เริ่มขยายกรอบการนำไปปฏิบัติใช้ อย่างกว้างขวางและแพร่หลายมากยิ่งขึ้น จากหน่วยงานของเอกชนเป็นหลักจนกระทั่งสู่ทุก หน่วยงานของภาครัฐ ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และกระบวนการทำงานของตนใหม่ เห็น ได้จากรัฐบาลได้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2546 เห็นชอบให้ทุกจังหวัดใช้รูปแบบ การบริหารแบบบูรณาการในคำของงบประมาณปี พ.ศ. 2547 (ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546) เป็นต้น มา แต่ละจังหวัดต้องเรียนรู้ที่จะวางแผนในรูปแบบของการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) และต้องพยายามพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนและแบบบูรณาการ สำหรับการท่องเที่ยวนั้น การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์เป็นตัวแปรที่จะทำให้การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและอัตราการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้นด้วย อีกทั้งยังต้องปรับกลยุทธ์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนของ แหล่งท่องเที่ยวและชุมชนในท้องถิ่นนั้นโดยในการวางแผนกลยุทธ์นั้นประกอบไปด้วยกระบวนการ ต่างๆ

กระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์

การวางแผนยุทธศาสตร์มีกรอบแนวทางการดำเนินงานโดยละเอียดที่แตกต่างกันออกไป ตามกรอบแนวทางของวิชาการ หรือของหน่วยงานแต่ละแห่ง ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ชวินทร์ ชุณหพันธ์ (2544, หน้า 15-17) ได้กล่าวถึง กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ไว้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม เป็นการพิจารณาตรวจสอบและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรทั้งภายนอก และภายในอย่างรอบคอบเพื่อค้นหาโอกาส (Opportunities) อุปสรรค (Threats) จุดเด่น (Strengths) และจุดด้อย (Weaknesses) ขององค์กรเพื่อให้ผู้บริหารจะสามารถกำหนดภารกิจและเป้าหมายของกิจการได้อย่างเหมาะสม หลังจากนั้นจะได้พิจารณากำหนดกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานที่เกิดจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ไป เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการแข่งขัน อันได้แก่ คู่แข่ง ลูกค้า และชุมชน เป็นต้น ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาจุดเด่นและจุดด้อยจากการดำเนินงานในด้านต่างๆ ขององค์กรเอง เช่น การดำเนินงานด้านการตลาด การผลิต การเงินและการบัญชี เป็นต้น ในการวางแผนกลยุทธ์ผู้บริหารจะต้องพยายามหาโอกาสในการดำเนินธุรกิจ หลีกเลี่ยงอุปสรรคต่อการดำเนินงาน โดยใช้จุดเด่นซึ่งกิจการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ลดจุดด้อยหรือเปลี่ยนจุดด้อยให้เป็นจุดเด่นให้ได้ เพื่อการดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เป็นการกำหนดเป้าหมายกว้างๆ ขององค์กรถึงสิ่งที่ต้องการในอนาคต โดยยังไม่ได้กำหนดวิธีการในการดำเนินการไว้ วิสัยทัศน์เป็นสิ่งที่ทำให้ทราบถึงทิศทางขององค์กรในอนาคต นอกจากนั้นจะเป็นแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางในการชี้แนะว่าองค์กรพยายามจะทำอะไรและจะเป็นอะไร

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดภารกิจ (Mission) เพื่อระบุขอบเขตการดำเนินงานขององค์กร โดยมีการกำหนดไว้เป็นข้อความภารกิจ (Mission Statement) เพื่อกำหนดทิศทางขององค์กรในอนาคต โดยทั่วไปข้อความภารกิจจะมุ่งเน้นประเด็นที่แสดงออกอย่างชัดเจน และมีความเฉพาะเจาะจงคุณลักษณะของแต่ละหน่วยขององค์กรว่ามีอะไรบ้าง

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดเป้าหมาย (Goals) เป็นการกำหนดผลลัพธ์ที่องค์กรคาดหวังไว้หรือเป็นจุดมุ่งหมายที่องค์กรต้องการจะบรรลุ เป้าหมายจะเป็นสิ่งที่ทำให้ภารกิจขององค์กรเป็นจริงยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives) วัตถุประสงค์ คือ สิ่งที่องค์กรต้องการที่บรรลุ แต่จะมีรายละเอียดที่มากกว่าเป้าหมาย วัตถุประสงค์เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับองค์กรที่จะใช้เป็นแนวทางขั้นพื้นฐานสำหรับการวางแผน การจัดองค์กร การจูงใจ และการควบคุม รวมทั้งเป็นตัวกำหนดแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดนโยบาย (Policies) เป็นการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรอย่างชัดเจน เพื่อให้กลยุทธ์ที่กำหนดไว้บรรลุตามที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 7 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) การกำหนดกลยุทธ์จะเกี่ยวข้องกับการกำหนดแนวทางปฏิบัติต่างๆ เพื่อให้องค์กรบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ โดยทั่วไปกลยุทธ์จะมี 3 ระดับ ได้แก่ (1) กลยุทธ์ระดับองค์การ มักถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูง กลยุทธ์ระดับนี้ถูกกำหนดเพื่อบรรลุเป้าหมายโดยรวมขององค์การ มีการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดทิศทางขององค์กรนั้นๆ (2) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ เป็นกลยุทธ์ที่จะทำให้กลยุทธ์ระดับองค์การบรรลุสิ่งสำคัญของกลยุทธ์ระดับนี้ คือ เป็นการค้นหาวิธีการแข่งขันให้กับแต่ละธุรกิจที่องค์กรดำเนินงานอยู่ (3) กลยุทธ์ระดับหน้าที่ทางธุรกิจ เป็นกลยุทธ์ที่ถูกกำหนดขึ้นตามหน้าที่ต่างๆ ขององค์กรเพื่อจะทำให้การดำเนินงานบรรลุตามกลยุทธ์ระดับธุรกิจ

พิบูล ทีปะपाल (2546, หน้า 12-19) ได้อธิบายถึง ขั้นตอนการวางแผนกลยุทธ์ไว้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การตรวจสอบสภาพแวดล้อม เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุปัจจัยเชิงกลยุทธ์ ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่กำหนดอนาคตขององค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นการวิเคราะห์ตัวแปร 2 ตัว ได้แก่ โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ซึ่งอยู่ภายนอกองค์กร ไม่สามารถควบคุมได้ในระยะสั้นและเป็นปัจจัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีผลกระทบต่อองค์กรโดยตรง ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยอีก 2 ตัว ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างวัฒนธรรม และทรัพยากร

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดพันธกิจ (Mission) เป็นการกำหนดความมุ่งหมายหรือเหตุผลขององค์กรได้จัดตั้งขึ้นมา พันธกิจจะบอกถึงความมุ่งหมายพื้นฐานที่เป็นเอกลักษณ์ชัดเจนที่ทำให้องค์กรมีความแตกต่างจากองค์กรอื่น

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives) เป็นการกำหนดเป้าหมายที่องค์กรต้องการที่จะบรรลุ ซึ่งควรกำหนดในรูปแบบของปริมาณหรือตัวเลขที่ชัดเจนสามารถวัดได้

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) เป็นการกำหนดแผนแม่บท เพื่อให้เห็นว่าองค์กรจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุพันธกิจและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กลยุทธ์จะเป็นการนำข้อได้เปรียบทางการแข่งขันมาใช้มากที่สุด ในขณะที่เดียวกันจะลดข้อเสียเปรียบทางการแข่งขันให้เหลือน้อยที่สุด กลยุทธ์โดยทั่วไป แบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ (1) กลยุทธ์ระดับบริษัท เป็นกลยุทธ์ที่แสดงให้เห็นทิศทางการดำเนินงานขององค์กรโดยรวม (2) กลยุทธ์ระดับหน่วยธุรกิจ เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันขององค์กร (3) กลยุทธ์ระดับหน้าที่ เป็น

กลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติการ ทั้งในแง่กิจกรรมและกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้การใช้ทรัพยากรที่จัดสรรมาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ทั้งในระดับบริษัทและระดับธุรกิจ

(ดำรงศ์ วัฒนา, 2548) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนวงจรการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

ภาพ 5 แสดงวงจรการวางแผนยุทธศาสตร์

แนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว

(พยอม ธรรมบุตร, 2551) กล่าวว่า ใ้ว่า การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวมี 4 แนวคิด คือ

1. การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีองค์ประกอบเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมที่พักแรม อุตสาหกรรมกาขนส่ง อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมด้านนันทนาการ ตลอดจนอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าต่างๆ ทั้งสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและสินค้าทั่วไป อุตสาหกรรมกาท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัฒนธรรม ตลอดจนภาคบริการและระบบโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมาก การวางแผนและการจัดการอุตสาหกรรมนี้อย่างยิ่งย่อนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง การวางแผนด้านการท่องเที่ยวได้มีแนวความคิดที่หลากหลายในช่วงห้า

ทศวรรษที่ผ่านมา ในปัจจุบันเราจำเป็นต้องเพิ่มแนวความคิดในการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว เพื่อสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในโลกยุคใหม่ ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงและมีอุปสรรค กายพิบัติรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วโลกเจริญเติบโตไปในทิศทางที่ยั่งยืน

2. ประวัติความเป็นมาของการวางแผนพัฒนา

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในราว ค.ศ. 1945 เป็นต้นมา ประเทศในกลุ่มสังคมนิยมได้ริเริ่มวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาวสำหรับช่วงเวลา 5 ปี และกลุ่มประเทศทุนนิยมก็ได้นำแนวความคิดในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาว 5 ปี มาประยุกต์ใช้แทนการวางแผนพัฒนาระยะสั้นปีต่อปี สำหรับประเทศไทยนั้น จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้เป็นผู้ริเริ่มให้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจสำหรับระยะ 5 ปี และได้เริ่มทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 1 (2505-2509) ในปัจจุบันได้มีการทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวม 10 ฉบับ

3. แนวคิดด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว

แนวคิดด้านการวางแผนการท่องเที่ยวมี 5 แนวคิด ดังนี้

3.1 การวางแผนการท่องเที่ยวที่เน้นการสร้างเงิน (Boosterism)

นักพัฒนา คือ ผู้คิดสร้างกำไร โดยใช้ทรัพยากรท้องถิ่นโดยปราศจากความคิดเรื่องอนุรักษ์ ชุมชนชาวบ้านไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนา นักพัฒนาต้องการสร้างโรงแรมเพื่อสนองความต้องการลูกค้า โดยไม่คำนึงถึงการทำลายสภาพแวดล้อมของธรรมชาติและวัฒนธรรม

3.2 การวางแผนการท่องเที่ยวแนวเศรษฐกิจ (Economic Based)

นักพัฒนา คือ นักเศรษฐศาสตร์ ซึ่งพิจารณาว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นภาคหนึ่งของเศรษฐกิจ ใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือเพื่อการเติบโตและฟื้นฟูเศรษฐกิจของชาติ เป็นการสร้างเงินสร้างงาน และการพัฒนาภูมิภาคต่างๆ โดยยังไม่มีแนวคิดด้านการอนุรักษ์ และการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

3.3 การวางแผนการท่องเที่ยวแนวอนุรักษ์พื้นที่การท่องเที่ยว (Destination Based)

นักพัฒนา คือ นักวางแผนการใช้ที่ดินและนักวางแผนผังเมือง ซึ่งให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์พื้นที่ท่องเที่ยว การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว การกำหนดขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ การจัดการผลกระทบที่เกิดจากนักท่องเที่ยว การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนการกระจายการท่องเที่ยวเพื่อลดผลกระทบต่อพื้นที่

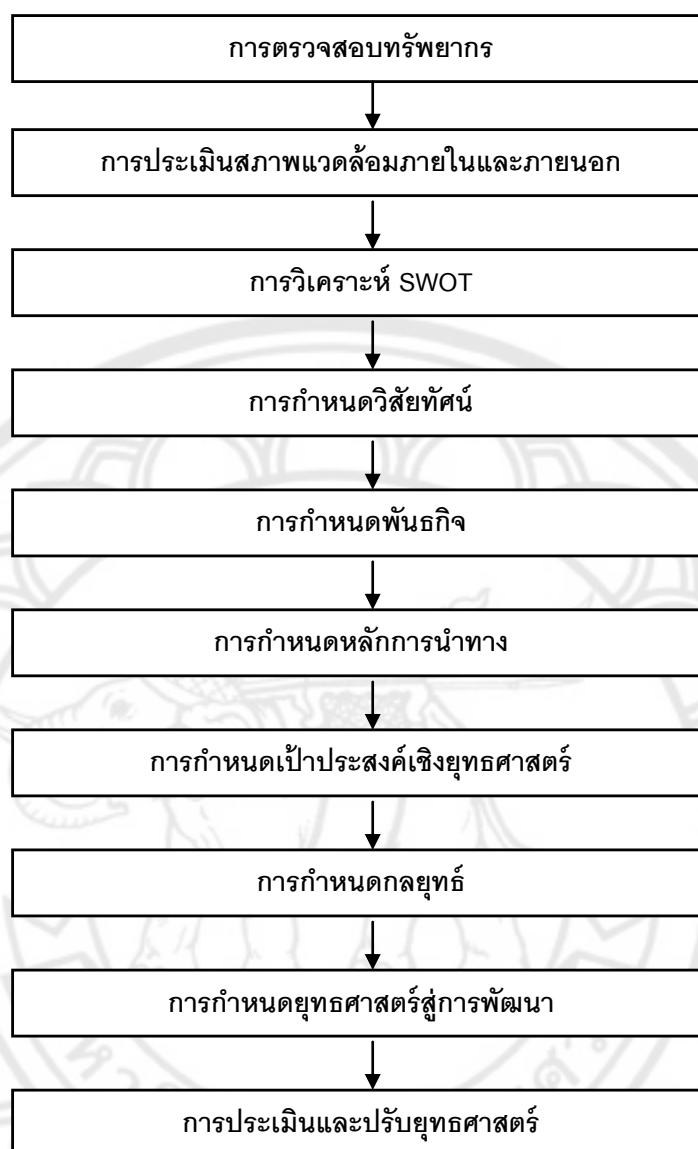
3.4 การวางแผนการท่องเที่ยวแนวยึดชุมชนเป็นศูนย์กลาง (Community Based)

นักพัฒนา คือ ผู้ประสานงาน การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาชุมชน โดยให้ชุมชนมีบทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการการท่องเที่ยว แทนการเป็นแรงงานราคาถูก มีการวางแผนการพัฒนาท่องเที่ยวควบคู่กับการวางแผนพัฒนาชุมชน การประเมินผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคม การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชนอย่างเป็นธรรม การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือพัฒนาชุมชนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

3.5 การวางแผนท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Tourism Development)

นักพัฒนา คือ นักวางแผนแบบบูรณาการ มีการวางแผนท่องเที่ยวบูรณาการเข้ากับการวางแผนพัฒนาด้านจิตสำนึกไปในแผนพัฒนา ที่มุ่งเน้นการกำหนดกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ตั้งไว้ แนวคิดในแนวนี้คือ แนวคิดด้านการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั่นเอง

การวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการที่เป็นวงจร ดังนี้ (พยอม ธรรมบุตร, 2549)

ภาพ 6 แสดงกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (SEA)

การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

(พยอม ธรรมบุตร, 2546, หน้า 17) แนวคิดของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้ว่า กิจกรรมหลายอย่างของมนุษย์จัดเป็นสาเหตุสำคัญในการก่อให้เกิดมลพิษ ไม่ว่าจะเป็นโรงงาน อุตสาหกรรม การจราจร การก่อสร้างอาคารสถานที่ สถานบริการต่างๆ เช่น โรงแรม เกสต์เฮาส์ ร้านอาหาร กิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การนั่งช้าง การแข่งขันขับเคี้ยวแข่งม้าในเขตพื้นที่ป่า กิจกรรมผจญภัย เป็นต้น มลพิษอาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกัน เช่น ของแข็ง ของเหลว ก๊าซ

เสียง ชยะ กลิ่น มลพิษเหล่านี้ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสภาพแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือแม้แต่มนุษย์เอง ผลกระทบที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะออกมาในรูปแบบใดย่อมก่อให้เกิดความเสียหายตามมา บางครั้งก่อให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บ บางครั้งมีผลต่อผลผลิต การเกษตร บางครั้งก่อให้เกิดผลเสียหายทางเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม แต่ที่สำคัญ คือ ผลที่เกิดต่อเผ่าพันธุ์มนุษย์และสัตว์ จากสาเหตุที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดนโยบายเพื่อควบคุมกิจกรรมทั้งหลายของมนุษย์ และผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนั้นๆ หนึ่งในนั้น คือ การดำเนินการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อที่จะปกป้องผลที่เกิดขึ้นต่อสภาพแวดล้อม แกไขสาเหตุและแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ และเพื่อควบคุมกิจกรรมทั้งหลายของมนุษย์ให้เป็นไปในแนวทางที่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด เพื่อรักษา สภาพแวดล้อมที่ดีให้คงอยู่สืบไป ดังนั้น การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นระบบของ กรรมวิธีซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่การนำเสนอ วัตถุประสงค์ของการพัฒนา การเสนอสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบ การประเมิน ความเป็นไปได้ของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น การออกข้อกำหนดเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม การเฝ้า ระวังการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม และการจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อลดผลกระทบ

อย่างไรก็ตาม การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะบรรลุผลสำเร็จได้ต้องประกอบด้วย หลักการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ดี จำเป็นต้องอาศัยหลักการที่ดี เพื่อให้โครงการต่างๆ ดำเนินไปโดยส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้

หลักการที่ 1 มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะต้องพยายามไม่เสนอหัวข้อที่ไม่ใช่ประเด็นที่ น่าสนใจ

หลักการที่ 2 เป็นที่รวมของสหสาขาวิชาการ

ระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต้องประกอบด้วยกลุ่มบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถจากหลากหลายสาขา เพื่อให้โครงการดำเนินไปได้ด้วยวัตถุประสงค์

หลักการที่ 3 มีข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจโครงการ

การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมควรจะต้องมีข้อมูลที่เพียงพอเพื่อเป็นพื้นฐานในการ ตัดสินใจขั้นตอนต่างๆ ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะต้องสามารถ นำไปพิจารณาวางแผนเขตการศึกษาของโครงการได้ สามารถนำไปพิจารณาเลือกที่ตั้งของ โครงการได้ สามารถนำไปสู่การคาดการณ์ความเป็นไปได้ของโครงการได้ และสามารถใช้เป็น ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการออกแบบโครงการได้

หลักการที่ 4 ต้องเสนอมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ต้องนำเสนอข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปฏิบัติได้

(สถาบันพัฒนาท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, 2542, หน้า 2) ได้แสดงกระบวนการพัฒนา EIA คู่ SEA ดังนี้

- ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เป็นเพียงการคาดการณ์ล่วงหน้า หรือการพัฒนาไปล่วงหน้าก่อนในจินตนาการ ว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง ถ้าทำการพัฒนาตามโครงการ การใช้ EIA ประเมินผลกระทบจึงเป็นการขาดการชี้แนะให้ย้ายโครงการไปในที่ๆ ก่อให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด หรือย้ายโครงการไปจากสถานที่อื่นๆ เพราะบางทีสุดท้ายในด้านสิ่งแวดล้อมและโครงการ EIA นั้นไม่พิจารณาถึงผลกระทบที่สะสมและผลกระทบในภาพรวมของการพัฒนาทั้งหมด ตลอดจนผลกระทบต่างๆ ซึ่งโครงการพัฒนาอาจก่อให้เกิดขึ้นได้

- โครงการ EIA ไม่สามารถเสนอแนวทางเลือกหรือมาตรฐานการป้องกันผลกระทบที่สมบูรณ์ได้ เพราะทางเลือกที่เสนอนั้นอาจมีข้อจำกัดและไม่สามารถเลือกได้ ดังนั้น โครงการพัฒนามักจะมีความเฉพาะด้านและมีการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงไปไม่ได้แล้วตั้งแต่เริ่มทำโครงการ EIA และไม่สามารถพิจารณาถึงผลกระทบของการปฏิบัติในโครงการนั้น ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหาย และอาจไม่ปรากฏอยู่ในโครงการที่ได้รับความเห็นชอบ

- โครงการ EIA มักจะปฏิบัติเพียงระยะเวลาสั้นๆ และรวดเร็ว เนื่องด้วยมีข้อจำกัดด้านการเงินและเวลาของการวางแผน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่ไม่สมบูรณ์ และโครงการ EIA มักไม่ได้เกิดจากการปรึกษาหารือกับชุมชนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ด้วยข้อจำกัดด้านเวลาในการให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกระบวนการของการประเมินผลกระทบ

อนึ่ง การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ จึงเป็นสิ่งที่ต้องลงมือทำกันตั้งแต่ในช่วงที่จะมีการตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำโครงการ และเป็นการรวบรวมประเมินผลกระทบของทุกๆ โครงการในของทุกๆ บริเวณที่จะเกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนา ซึ่งการใช้ยุทธศาสตร์ประเมินผลกระทบในลักษณะดังกล่าว สามารถทำให้มีการประเมินทางเลือกที่หลากหลายได้อย่างเต็มที่ โดยผลกระทบสะสมและภาพรวมจะถูกประมวลได้โดยรอบ ทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีโอกาสร่วมรับรู้และแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางอย่างจริงจัง ในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการต่างๆ นั้น จะเป็นในลักษณะป้องกันผลกระทบไม่ให้เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาสู่ความยั่งยืนในอนาคต

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ SEA เป็นกระบวนการที่มีระบบแบบแผนที่สมบูรณ์แบบในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ของระดับนโยบาย

แผนงาน โปรแกรมงาน โครงการต่างๆ ตามทางเลือกที่หลากหลายของโครงการดังกล่าว ซึ่งจะรวมถึงการเตรียมรายงานเกี่ยวกับสิ่งที่ค้นพบในระหว่างการประชุมผล และนำข้อค้นพบดังกล่าวมาร่วมพิจารณาในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการอย่างเปิดเผย ซึ่งอาจสรุปได้ว่า การทำ EIA ในระดับนโยบาย ระดับแผน และระดับโปรแกรมของโครงการพัฒนาโครงการใดโครงการหนึ่ง แต่เราต้องตระหนักเสมอว่า กระบวนการประเมินผลกระทบในระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องมีลักษณะเดียวกันกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการพัฒนาเกี่ยวกับนั้น ในระดับโครงการ ถึงแม้ว่าทั้งนโยบาย แผนงาน และโปรแกรมมักจะถูกจัดเป็นยุทธศาสตร์ของการประเมินผลกระทบ แต่นโยบาย แผนงาน และโปรแกรมต่างก็มีความแตกต่างกัน และจะต้องมีแนวทางการประเมินผลกระทบในระดับดังกล่าวที่ไม่เหมือนกัน

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ SEA

แบ่งได้เป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ระดับที่หนึ่ง คือ ระดับโครงการ ได้แก่ การทำ EIA ของโครงการ (Project)
2. การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ระดับที่สอง คือ ระดับกลุ่มโครงการ (Programme) หรือระดับโปรแกรม ได้แก่ การกำหนดยุทธศาสตร์ในการประเมินผลกระทบสะสมในภาพรวมของกลุ่มโครงการ คือ การทำ SEA ของ Programme
3. การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ระดับที่สาม คือ ระดับแผนงาน (Plan) ได้แก่ แผนงานสำคัญที่จำเป็นต้องดำเนินงานอย่างสอดคล้องกันและภายในช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติการ คือ ระดับแผนงาน จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ในการประเมินผลกระทบของทุกโปรแกรมที่อยู่ภายใต้แผนงานหลักเดียวกัน คือ การทำ SEA ของ Plan นั้นเอง

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ SEA และพัฒนาที่ยั่งยืน

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ SEA ซึ่งเป็นการประเมินผลกระทบในระดับที่สูงกว่า EIA ถึง 3 ระดับนั้น สามารถลดปัญหาหลายประการของการทำโครงการ EIA ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นในปัจจุบันจึงได้ปรับโครงการ EIA ของระดับโครงการขยายสู่การใช้ SEA เพื่อให้มีการปฏิบัติการที่เหมาะสมและมียุทธศาสตร์ที่ยั่งยืน และมีการรวบรวมปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่หลากหลายเข้าด้วยกันเพื่อนำมาพิจารณาในระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนา การป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางด้านลบ การมีส่วนร่วมของประชาชนตลอดจนความโปร่งใสของการประเมินที่เพิ่มขึ้นทุกระดับ โดยเน้นให้มีขั้นตอนที่ชัดเจนของการอนุญาต และความพยายามดังกล่าวทั้งหมด เพื่อที่จะนำไปสู่การประเมินผลกระทบที่ก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งการ

ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์อย่างยั่งยืนนั้น อาจนำมาประยุกต์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ

1. แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนรูปแบบระดับบนสู่ระดับล่าง (Top Down) คือ เริ่มจากการตั้งเป้าหมายระดับบน คือ การพัฒนาที่ยั่งยืนลงสู่การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่โครงการ ตลอดจนการกำหนดนโยบาย แผนงาน โปรแกรม ตามลำดับขั้นตอนลงมาจนถึงระดับโครงการ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับหลักต่อไปนี้

- การให้คำมั่นสัญญาเกี่ยวกับจุดประสงค์ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 1) การกำหนดตัวแปรและปัจจัยที่จะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ ทรัพยากร งบประมาณ และพื้นที่ เป็นต้น
- 2) การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับ
- 3) การกำหนดยุทธศาสตร์การประเมินผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย แผนงาน โปรแกรม และโครงการ โดยใช้โครงการและแผนการพัฒนาทางเลือกซึ่งเคารพความสามารถในการรองรับ
- 4) การเลือกแนวทางการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ดีที่สุด
- 5) การทำการประเมินผลกระทบโครงการย่อย แต่ละโครงการภายใต้ขอบเขตข้อกำหนดที่ตั้งไว้โดย SEA
- 6) การกำหนดแนวทางการประเมินผล เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงขั้นตอนที่กล่าวในข้างต้น

2. แนวทางการวางแผนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนรูปแบบ Incremental ซึ่งจะเป็นการวางแผนที่มีการตั้งเป้าหมายสูงสุด เช่น การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนจุดยืนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเปลี่ยนหน้าที่ของเครื่องมือ จากเครื่องมือเพื่อประเมินผลกระทบเครื่องมือเพื่อลดผลกระทบให้น้อยที่สุดเพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะมีการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นจุดหมายปลายทาง โดยมีการเสนอแนวที่จะมองไปข้างหน้าในอนาคต โดยมุ่งเน้นความสำคัญกับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมที่ยั่งยืน ตั้งแต่ระดับฐาน คือ ระดับโครงการ โดยผ่านหลักการที่มีมาตรการป้องกันสองหน้า มีนโยบายซึ่งจะไม่มีการเสียใจภายหลังและการประยุกต์ใช้แบบทดสอบเรียงง่ายที่บ่งบอกถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน

อย่างไรก็ตาม แนวความคิดที่จะทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ สู่ความยั่งยืน ซึ่งอาจมีอุปสรรคเช่นกัน เพราะหลายประเทศมีเป้าหมายประสงค์ของการพัฒนาระยะสั้น

ซึ่งเป็นเพียงปฏิภณองเหตุการณและปัญหาเฉพาะดานมากกว่าการให้ความสำคัญกับเป้าประสงค ดานการปกองกันระยะยาว เช่น การพัฒนาที่ยั่งยืน การกำหนดบัจจยเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนก็เป็นสิ่งที่ทำได้ยากระดับนานาชาติ การกำหนดความสามารถในการรองรับภายใต้บัจจยดานการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น

จากรายงานสรุปผลการประชุมสัมมนาทางวิชาการ ระดมความคิดเห็นเรื่องการจัดทำแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมสัมมนา 150 คน ได้กำหนดประเด็นให้ร่วมระดมความคิดเห็นรวม 6 ประเด็น ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นรวมข้อเสนอแนะโดยสรุป ดังนี้

1. ชื่อและนิยามของ Strategic Environmental Assessment: SEA

จากมติการประชุมได้มีการเสนอชื่อเรื่องของ SEA รวม 3 ชื่อ ได้แก่ การประเมินสิ่งแวดล้อมในระดับยุทธศาสตร์ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่ และการประเมินทางเลือกในระดับยุทธศาสตร์ และมีข้อเสนอเรื่องนิยามรวม 3 นิยาม ได้แก่

1. เป็นการศึกษาประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงาน/นโยบายตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาประเทศในแต่ละด้าน เพื่อให้ได้แผนงาน/โครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ อันสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้เกิดผลกระทบจากด้านต่างๆ น้อยที่สุด และเกิดผลประโยชน์จากการพัฒนาที่ยั่งยืนมากที่สุด

2. เป็นการประเมินศักยภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อยุทธศาสตร์การพัฒนา

3. SEA is a systematic, on-going process for evaluating, at the earliest appropriate stage of publicly accountable decision making, the environment quality, and consequences, of alternative vision and development intention in policy, or program initiative, ensuring full integration of relevant biophysical, economic, social and political consideration (Part Dario, 1990)

2. ขนาดโครงการและชนิดโครงการ

โครงการที่มีการพัฒนาโดยมีผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้จัดทำรายงาน SEA โดยพิจารณาในหลายมิติที่เกี่ยวข้อง เช่น เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร สุขภาพ และความมั่นคง

3. ระดับของการนำ SEA ไปใช้

ระดับของการนำ SEA ไปใช้ในการกำหนดทิศทางในการพัฒนา สามารถพิจารณาได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับ Sector และระดับ Area โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

4. รูปแบบของ SEA ในประเทศไทย

จากมติที่ประชุมได้เสนอให้มีการบังคับใช้กฎหมาย และให้หน่วยงานพัฒนาจัดทำ รายงาน SEA โดยระยะแรกอาจกำหนดเป็นมติคณะรัฐมนตรีและมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมโยธาธิการและผังเมือง สำนักนโยบายและแผน ของทุกกระทรวง

5. กระบวนการ SEA ที่นำมาใช้ในประเทศไทย

ภาครัฐควรเร่งสนับสนุนให้มีการทำฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ ทันสมัยและถูกต้อง โดยกำหนดศักยภาพและข้อจำกัดของพื้นที่ พร้อมทั้งมีการเลือกในการพัฒนา ซึ่งจะต้องพิจารณาจากมติสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. ความพร้อมของการใช้ SEA ในประเทศไทย

สำหรับการใช้ SEA ในประเทศไทยนั้น ควรดำเนินการเป็น 2 ระยะ ได้แก่

- ระยะสั้น คือ นำ SEA มาใช้ทันที โดยใช้เครื่องมือในการจัดทำแผนแม่บทเชิง พื้นที่/แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดหรือรายจังหวัด
- ระยะยาว คือ นำ SEA มาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ ของชาติ ผ่านสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานประมาณและพรรค การเมือง

การทำการประเมินผลด้านบริหารธุรกิจ (Balanced Scorecard)

การประเมินองค์กรถือเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นเพราะถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญใน การพัฒนาองค์กร Balanced Scorecard ถือเป็นเครื่องมือการประเมินรูปแบบหนึ่งที่มี ประสิทธิภาพโดยอาศัยการวัดหรือการประเมินเป็นหลัก

(สิทธิศักดิ์ พุทธิพิบัติกุล, 2546, หน้า 15) กล่าวว่า เป็นระบบจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ของงานแบบสมดุลรูปแบบหนึ่ง ประกอบด้วยมุมมองด้านต่างๆ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน ด้าน ลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้ Balanced Scorecard มีรูปแบบวิธีที่ช่วยให้ การถ่ายทอดทิศทางขององค์กร กลยุทธ์ และเป้าหมาย ลงสู่การปฏิบัติเป็นไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ดีในการสื่อสารกลยุทธ์และผลงานสู่พนักงานทุกระดับในองค์กร อันจะนำไปสู่การพัฒนาผลงานอย่างต่อเนื่องต่อไป

(พสุ เดชะรินทร์, 2546) กล่าวว่า Balanced Scorecard ประกอบด้วย 4 มุมมอง ได้แก่

1. มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) เป็นมุมมองที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสำหรับองค์กรธุรกิจที่มุ่งแสวงหาผลกำไร มักจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเพิ่มขึ้นของรายได้ (Revenue Growth) และด้านการลดลงของต้นทุน (Cost

Reduction) หรือการเพิ่มขึ้นของผลิตภาพ (Productivities Improvement) ซึ่งสามารถประกอบไปด้วยการใช้สินทรัพย์ให้เป็นประโยชน์มากขึ้น (Asset Utilization)

2. มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) ภายใต้มุมมองด้านลูกค้าจะประกอบด้วย วัตถุประสงค์หลักที่สำคัญอยู่ 5 ประการ ได้แก่

2.1 ส่วนแบ่งการตลาด (Market Share) โดยตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ส่วนแบ่งการตลาดเปรียบเทียบกับคู่แข่งสำคัญ

2.2 การรักษาลูกค้าเก่า (Customer Retention) เป็นการวัดความสามารถในการรักษาลูกค้าเดิมขององค์กร

2.3 การเพิ่มลูกค้าใหม่ (Customer Acquisition) เป็นการวัดความสามารถขององค์กรในการแสวงหาลูกค้าใหม่ โดยตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น จำนวนลูกค้าใหม่ต่อจำนวนลูกค้าทั้งหมด หรือจำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้น หรือรายได้จากลูกค้าใหม่ต่อรายได้ทั้งหมด

2.4 ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) เป็นการวัดความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อสินค้าและบริการขององค์กร หรือตัวองค์กรเอง

3. มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal / Business-Process Perspective) ภายใต้มุมมองนี้จะต้องพิจารณาว่าอะไรคือกระบวนการที่สำคัญภายในองค์กรที่จะต้องช่วยทำให้องค์กรสามารถนำเสนอคุณค่าที่ลูกค้าต้องการ และช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองด้านการเงิน มุมมองนี้จะให้ความสำคัญกับกระบวนการภายในองค์กรที่มีความสำคัญที่จะช่วยนำเสนอคุณค่าที่ลูกค้าต้องการ

4. มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) เป็นมุมมองที่มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นมุมมองที่ให้ความสำคัญต่ออนาคตขององค์กร ถ้าขาดมุมมองนี้ไปจะทำให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองด้านการเงิน ด้านลูกค้า และกระบวนการภายใน องค์กรจะต้องมีการเรียนรู้ การพัฒนา และเตรียมตัวอย่างไรบ้าง โดยส่วนใหญ่วัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองนี้แบ่งเป็น 3 ด้านหลักๆ ได้แก่ ด้านเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคลภายในองค์กร ด้านเกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ และด้านเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กร ระบบการจูงใจ และโครงสร้างองค์กร โดยภายใต้แต่ละมุมมอง ดังต่อไปนี้

4.1 วัตถุประสงค์ (Objective) ที่สำคัญของแต่ละมุมมอง ซึ่งความหมายของคำว่า วัตถุประสงค์ตามแนวคิดของ BSC นั้น คือ สิ่งที่องค์กรมุ่งหวังหรือต้องการที่จะบรรลุในด้านต่างๆ

4.2 ตัวชี้วัด (Measures หรือ Key Performance Indicators) ได้แก่ ตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์ในแต่ละด้าน ซึ่งตัวชี้วัดนี้จะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดว่าองค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่

4.3 เป้าหมาย (Target) ได้แก่ เป้าหมายหรือตัวเลขที่องค์กรต้องการจะบรรลุของตัวชี้วัดแต่ละประการ

4.4 แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม (Initiative) ที่องค์กรจะจัดทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดขึ้น โดยขั้นนี้ยังไม่ใช่แผนปฏิบัติการที่จะทำเป็นเพียงแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมเบื้องต้นที่ต้องทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

(อัจฉรา จันทรฉาย, 2546, หน้า 85-105) กล่าวถึง Balanced Scorecard (BSC) คือ กระบวนการควบคุมทางการบริหารจัดการแบบองค์รวม ซึ่งประกอบไปด้วย การทำให้เกิดความสมดุลของการประเมินผลหรือการวัดผลทางด้านการเงินด้วยการประเมินผลและการวัดผล หรือเป็นเครื่องมือในการวัดผลการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาขอบเขตทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการบริหารภายใน ด้านบุคลากร/นวัตกรรม/การเติบโต หรือเป็นเครื่องมือทางการบริหารจัดการที่ช่วยในการนำกลุ่มกลยุทธ์ไปปฏิบัติ โดยอาศัยการวัดผลหรือประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมุ่งเน้นในสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร

1.1 วัตถุประสงค์ที่สำคัญของแต่ละมุมมอง โดยที่วัตถุประสงค์ตามแนวคิดของ Balanced Scorecard คือ สิ่งที่ต้องการมุ่งหวังหรือต้องการที่จะบรรลุในด้านต่างๆ เช่น

1.1.1 วัตถุประสงค์ที่สำคัญของแต่ละมุมมองด้านการเงิน ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของรายได้ การลดลงของต้นทุน

1.1.2 วัตถุประสงค์ที่สำคัญภายใต้มุมมองของลูกค้า ได้แก่ ส่วนแบ่งการตลาดที่เพิ่มขึ้น การรักษาลูกค้า การสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า

1.3 วัตถุประสงค์ที่สำคัญภายใต้มุมมองด้านกระบวนการธุรกิจภายใน ได้แก่ การดำเนินงานที่รวดเร็วขึ้น กระบวนการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

1.4 วัตถุประสงค์ที่สำคัญภายใต้มุมมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต ได้แก่ การรักษาพนักงานที่มีคุณภาพ การเพิ่มทักษะของพนักงาน การมีโครงการพื้นฐานทางเทคโนโลยี

2. การวัดผล ได้แก่ ตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์ในแต่ละด้าน ซึ่งถือเป็นเครื่องมือที่จะบอกได้ว่า องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่ เช่น

2.1 วัตถุประสงค์ในการเพิ่มขึ้นของรายได้ของมุมมองด้านการเงิน ตัวชี้วัดที่นิยมใช้ ได้แก่ รายได้ที่เพิ่มขึ้นเทียบกับปีที่ผ่านมา

2.2 วัตถุประสงค์ในการรักษาลูกค้าของมุมมองด้านลูกค้า ตัวชี้วัดที่นิยมใช้ ได้แก่ จำนวนลูกค้าทั้งหมด จำนวนลูกค้าที่หายไป ดัชนีความจงรักภักดีของลูกค้า

2.3 วัตถุประสงค์ในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพของมุมมองด้านกระบวนการภายใน ตัวชี้วัดที่นิยมใช้ ได้แก่ จำนวนของเสียที่เกิดขึ้นจากการผลิต หรือร้อยละของสินค้าที่ผ่านการตรวจคุณภาพ

2.4 วัตถุประสงค์ในการพัฒนาทักษะพนักงานของมุมมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต ตัวชี้วัดที่นิยมใช้ ได้แก่ ระดับความสามารถของพนักงานที่เพิ่มขึ้น จำนวนวันในการฝึกอบรมต่อปี

3. เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายหรือตัวเลขที่องค์กรต้องการจะบรรลุของตัวชี้วัดแต่ละประการ เช่น

3.1 เป้าหมายของการเพิ่มขึ้นของรายได้เท่ากับร้อยละ 30 ต่อปี

3.2 เป้าหมายของจำนวนลูกค้าเก่าที่ลดลงต้องไม่เกินร้อยละ 7 ต่อปี

3.3 เป้าหมายของจำนวนของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิต ต้องไม่เกินร้อยละ 4 ต่อปี

3.4 เป้าหมายของจำนวนวันในการฝึกอบรมเท่ากับ 15 วัน ต่อคนต่อปี

4. การริเริ่ม ได้แก่ แผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่องค์กรจะจัดทำเพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมาย โดยในขั้นนี้ยังไม่ใช่แผนปฏิบัติการที่จะมาเป็นเพียงแผนงานโครงการ หรือกิจกรรมเบื้องต้นที่ต้องทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น สิ่งที่จะทำเพื่อให้ลูกค้าอย่างน้อยร้อยละ 70 มีความพึงพอใจ ตัวอย่างเช่น การเพิ่มช่องในการให้บริการให้มากขึ้น

(วีรวิธ มาษะศิริานนท์ และณัฐพันธุ์ เขจรนันท์, 2547, หน้า 80) ได้กล่าวถึง Balanced Scorecard ว่า คือ การเลือกใช้อัตราส่วนหลายๆ อย่างในจำนวนที่เหมาะสม ซึ่งสามารถจะติดตามผลการดำเนินงานและสร้างความเข้าใจในกลยุทธ์และเป้าหมายของธุรกิจไปยังทุกๆ ส่วนขององค์กร นอกจากนี้ Balanced Scorecard ยังเป็นเครื่องมือที่สร้างสมดุลของปัจจัยต่างๆ ที่ธุรกิจควรให้ความสำคัญซึ่งมักเป็นทางเลือกเชิงกลยุทธ์ขององค์กรและจะมีความหมายเชิงเศรษฐศาสตร์ที่ลึกซึ้งกว่าความสำเร็จทางการเงินเพียงอย่างเดียว โดยจะครอบคลุมถึงความสามารถในการจัดการทรัพยากรหลายๆ ด้านขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย Balanced Scorecard ประกอบด้วยมุมมองด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) มุมมองนี้จะเป็นตัวแสดงผลของกลยุทธ์ต่างๆ ทั้งที่อยู่ในมุมมองด้านการเงินและมุมมองด้านอื่นๆ เป็นส่วนใหญ่ พร้อมกับกับที่จะเป็นเป้าหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวขององค์กร รวมถึงพื้นฐานและทรัพยากรที่สำคัญของมุมมองด้านอื่นๆ ด้วย

2. มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) มุมมองนี้จะเป็นตัวอธิบายถึงวิธีสร้างคุณค่าแก่ลูกค้า และจะช่วยสะท้อนให้เราเข้าใจได้ว่าคุณค่าในลักษณะใดที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจรวมถึงว่าทำไมลูกค้าจึงยินดีจะจ่ายเงินเพื่อสิ่งนั้น ซึ่งเท่ากับว่ากระบวนการภายในและความพยายามในการพัฒนาด้านต่างๆ นั้นจะต้องถูกชี้้นำด้วยมุมมองนี้เอง จนกระทั่งมีบางคนระบุว่ามุมมองด้านนี้เองที่เป็นหัวใจของ Balanced Scorecard เพราะถ้าหากบริษัทใดไม่สามารถขายสินค้าและบริการให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า ให้ลูกค้าพึงพอใจภายใต้ประสิทธิภาพด้านต้นทุนในระยะสั้นและระยะยาว รายได้ก็จะลดน้อยลง ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ธุรกิจนั้นจะอับเฉาและตายไปในที่สุด

3. มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal / Business-process Perspective) ถ้าจะถามว่า กระบวนการอะไรที่จะทำให้เกิดคุณค่าแก่ลูกค้าอย่างแท้จริง และนำไปสู่ผลสำเร็จตามความคาดหวังของผู้ถือหุ้น คำตอบก็คงจะต้องเริ่มต้นที่มุมมองด้านกระบวนการภายในหรือกระบวนการธุรกิจนี้เอง โดยกระบวนการเริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าไปจนถึงกระบวนการในการจัดส่งสินค้าและบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะขจัดกระบวนการที่ไม่สร้างคุณค่าแก่ลูกค้า (ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม) ออกไป มุมมองด้านกระบวนการภายในนี้เน้นที่การวิเคราะห์กระบวนการภายในองค์กรเป็นส่วนใหญ่ โดยเริ่มต้นตั้งแต่การวิเคราะห์และกำหนดทรัพยากรที่ต้องการและขีดความสามารถ ทักษะที่จำเป็นต่อการที่จะทำให้องค์กรมีศักยภาพที่สูงขึ้น ทั้งนี้ก็ต้องมีการเชื่อมต่อกันในแต่ละกระบวนการทั้งหลายทั้งปวง

4. มุมมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and growth perspective) มุมมองนี้จะช่วยให้องค์กรสามารถมั่นใจได้ว่า ศักยภาพและความสามารถในระยะยาวจะยังคงอยู่และได้รับการต่อยอดเพิ่มพูนอยู่ตลอด กระบวนการนี้นอกจากจะต้องพยายามพัฒนาและคงไว้ซึ่งวิธีการที่จะทำความเข้าใจในความต้องการของลูกค้ารวมถึงทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจแล้วยังต้องพยายามหาวิธีที่จะคงความเป็นเลิศทางด้านประสิทธิภาพและผลิตผล

นอกจากมุมมองทั้ง 4 ด้านแล้ว ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของ Balanced Scorecard คือ ความสัมพันธ์ระหว่างมุมมองทั้ง 4 ด้าน โดยมุมมองทั้ง 4 ด้าน ได้ถูกกำหนดขึ้นมาโดยอาศัยปรัชญาในการดำเนินธุรกิจต่างๆ ไป ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกันในเชิงเหตุผล ใน

ลักษณะที่องค์กรจะมีกำไรได้ต้องมาจากลูกค้า ซึ่งการจะหาลูกค้าได้นั้นองค์กรต้องมีกระบวนการในการดำเนินงานภายในที่ดี พนักงานจะต้องมีทักษะและความสามารถ มีขวัญและกำลังใจในการทำงานที่ดี ตลอดจนมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล และลักษณะที่สำคัญทำให้ Balanced Scorecard มีความแตกต่างจากเครื่องมือในการประเมินผลทั่วไป

Balanced Scorecard ในฐานะเครื่องมือในการประเมินผลองค์กร ปัจจุบันนี้การประเมินผลองค์กรกำลังได้รับความนิยมอย่างมากในองค์กรต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน เนื่องจากสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้องค์กรธุรกิจจะต้องมีเครื่องมือที่ช่วยในการตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานของตนเองอยู่ตลอดเวลา

ปัจจุบันการประเมินผลเป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงตลอดเวลา และสามารถนำมาใช้ได้ทุกขณะ สำหรับความสำคัญของการประเมินผล มีดังต่อไปนี้

1. การประเมินผลทำให้องค์กรสามารถรู้ถึงสถานะของตนเองว่า อยู่ ณ จุดไหน หรือ สถานการณ์ในขณะนั้นเป็นอย่างไร ดังนั้น ถ้าองค์กรไม่สามารถประเมินผลการดำเนินงานของตนเองได้ จะทำให้ไม่สามารถบริหารตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะบริหารตนเองได้นั้นจะต้องรู้สถานการณ์ของตนเอง คู่แข่งขัน และสภาพแวดล้อม

2. การพัฒนาองค์กร หรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ภายในองค์กรจะต้องเริ่มจากการประเมินผลก่อน เนื่องจากการที่องค์กรจะมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง จะต้องรู้จุดเริ่มต้นหรือสถานะปัจจุบัน รวมทั้งรู้ว่าองค์กรมีการพัฒนาหรือมีการเปลี่ยนแปลงเพียงใด การที่จะรู้คำตอบได้องค์กรต้องมีการประเมินผล

3. ตามธรรมชาติมนุษย์ ถ้าสิ่งใดที่สนใจหรือมีการประเมินผล ผู้ที่รับผิดชอบหรือผู้ดำเนินกิจกรรมนั้นจะมีความรับผิดชอบและมีความมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรมนั้นมากขึ้น นอกจากความรู้สึกรู้ว่าได้รับความสนใจแล้ว ยังมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน

ข้อจำกัดของตัวชี้วัดด้านการเงิน (Financial Indicators) ในอดีตการประเมินผลองค์กรมักจะใช้เครื่องมือทางด้านบัญชีและการเงินเป็นหลัก เช่น อัตราส่วนทางการเงิน ต้นทุน รายได้ เป็นต้น แต่ปัจจุบันผู้บริหารพบว่าการใช้ตัวชี้วัดด้านการเงินเป็นหลักไม่เพียงพอต่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน เพราะว่าตัวชี้วัดด้านการเงินมีข้อจำกัดหลายประการ ดังนี้

1. ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันสำหรับองค์กรต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นทรัพยากรหรือความสามารถที่ไม่สามารถจับต้องได้ เช่น ภาพพจน์ขององค์กร ความรู้

ความพึงพอใจของลูกค้า เป็นต้น ปัจจัยที่ไม่สามารถจับต้องได้เหล่านี้ไม่สามารถใช้ตัวชี้วัดด้านการเงินหรือบัญชีมาประเมินได้

2. ตัวชี้วัดด้านการเงินที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันให้ความสำคัญกับมุมมองภายในองค์กร เช่น ความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการบริหารสินค้าคงคลัง แต่ตัวชี้วัดเหล่านี้ไม่สามารถที่จะวัดหรือประเมินปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงาน และกลยุทธ์ในระยะยาวขององค์กร เช่น ความพึงพอใจของลูกค้า ความสัมพันธ์กับผู้ชาย ปัจจัยการผลิต เป็นต้น

3. การมุ่งเน้นตัวชี้วัดด้านการเงินเพียงอย่างเดียวทำให้ผู้บริหารและองค์กรมุ่งเน้นที่ผลการดำเนินงานในระยะสั้นมากกว่าการเสริมสร้างความสามารถทางการแข่งขันในระยะยาว

4. ตัวชี้วัดด้านการเงิน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นให้ผู้บริหารทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต แต่ตัวชี้วัดด้านการบริหารอื่นๆ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงโอกาสหรือปัญหาในอนาคต

สรุปความสำเร็จในการจัดทำ BSC มีดังนี้

1. เมื่อองค์กรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์แล้ว จำเป็นต้องแปลงกลยุทธ์ไปสู่ภาคปฏิบัติโดยการจัดทำ Strategy Map หรือ BSC โดยใช้ตัวชี้วัดครอบคลุม 4 มิติ ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการบริหารภายใน และด้านการเรียนรู้และเติบโต (และมีมิติด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม)

2. เชื่อมโยงการวัดผลระดับขององค์กรกับหน่วยงาน ซึ่งในองค์กรอาจแบ่งตามหน่วยธุรกิจที่มีหน่วยกิจกรรมหลักและหน่วยสนับสนุน บัญชี จัดซื้อ ต้องมีการทำความเข้าใจในการให้บริการ และเชื่อมโยงต่างๆ ขององค์กรเพื่อให้เกิดพลังร่วม (Synergy)

3. ต้องให้กลยุทธ์และ BSC เป็นหน้าที่ของทุกๆ คน และทุกๆ หน้าที่งาน ต้องมีการสื่อสารให้ความรู้และมีระบบการให้รางวัลตามผลงาน

4. ทำให้กลยุทธ์และการวัดเป็นงานที่ต่อเนื่อง โดยองค์กรมีการกำหนดกลยุทธ์ตัวชี้วัดและงบประมาณ เมื่อดำเนินการก็มีการรายงานผลเพื่อวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบความเป็นเหตุและผลจากกลยุทธ์ที่วางไว้

5. การเปลี่ยนแปลงพัฒนาองค์กรโดยผ่านความเป็นผู้นำ โดยสร้างทัศนคติและบรรยากาศในการเปลี่ยนแปลง โดยเข้าสู่ระบบบริหารเชิงกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติและการติดตามประเมินกลยุทธ์โดยมีระบบธรรมาภิบาลที่ดีในองค์กร

จากเนื้อหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าในปัจจุบันการประเมินผลองค์กรไม่สามารถใช้ตัวชี้วัดด้านการเงินเพียงอย่างเดียว ผู้บริหารจะต้องใช้มุมมองด้านอื่นๆ ด้วย ซึ่งมุมมองทั้ง 4 ด้านภายใต้ Balanced Scorecard

จากหลักการและแนวคิดของ Balanced Scorecard ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ สามารถสรุปว่า Balanced Scorecard มีความสมดุลในด้าน ต่อไปนี้

1. มีความสมดุลในด้านตัวชี้วัดด้านการเงิน และตัวชี้วัดที่ไม่ใช่การเงิน ทำให้องค์กรไม่มุ่งเน้นในด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป
2. มีความสมดุลในด้านวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดที่แสดงถึงปัจจัยทั้งภายในองค์กร และภายนอกองค์กร
3. มีความสมดุลในด้านตัวชี้วัดที่มุ่งเน้นทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว
4. มีความสมดุลในด้านตัวชี้วัดที่เป็นเหตุ และตัวชี้วัดที่เป็นผล

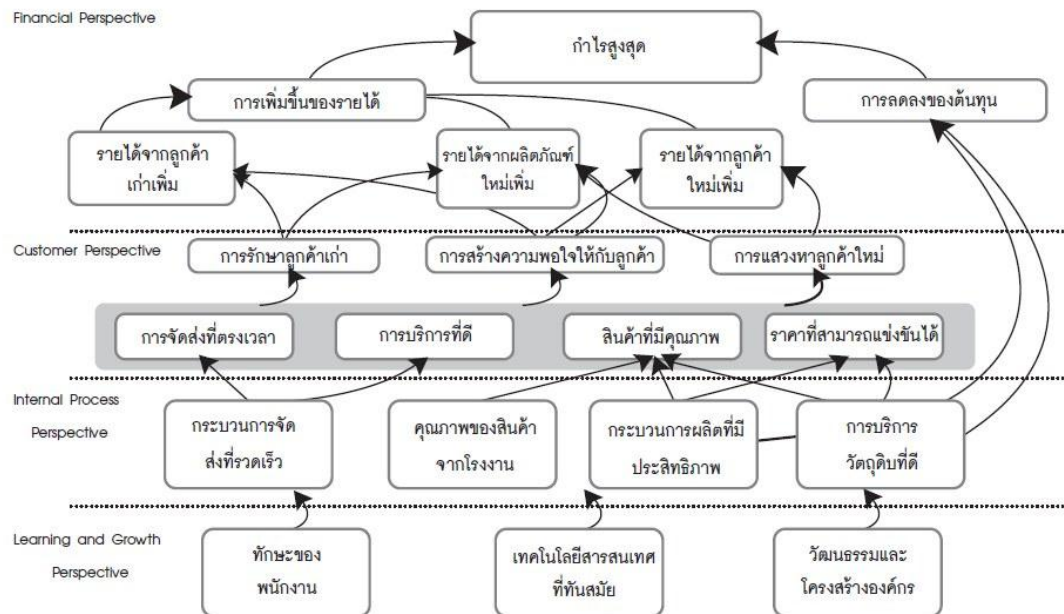
นอกจากนี้ Balanced Scorecard ยังเป็นแนวคิดที่ยืดหยุ่น ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามแนวคิดที่ Kaplan and Norton นำเสนอไว้ในตอนแรกก็ได้ เช่น การมีมุมมองต่างๆ ไม่จำเป็นต้องมี 4 มุมมองตามแนวคิดดั้งเดิม การจะมีกี่มุมมองหรือการจัดการเรียงลำดับของมุมมองต่างๆ ไม่จำเป็นต้องเริ่มจากการเงิน ลูกค้า กระบวนการภายใน และการเรียนรู้ก็ได้ ขึ้นอยู่กับปรัชญาและพื้นฐานขององค์กรธุรกิจ

สรุปได้ว่าเมื่อเราได้ทำโครงการใดๆ แล้ว การนำ Balanced Scorecard มาวัดผล เราจะได้ทราบถึงงบประมาณที่ใช้ และเป็นตัววัดผลตัวชี้วัดของผลงานทั้งหมด

แผนที่ยุทธศาสตร์

(พสุ เดชะรินทร์, 2546, หน้า 136-138) ในการจัดทำ Balanced Scorecard นั้น การทำแผนที่ยุทธศาสตร์ หรือ Strategy Map นับเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งนอกเหนือจากเป็นเครื่องมือที่แสดงยุทธศาสตร์ขององค์กรให้มีความชัดเจนแล้ว การทำแผนที่ยุทธศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการทดสอบสมมติฐานของยุทธศาสตร์ขององค์กร

การจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) นับเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ผู้บริหารสามารถจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงสมมติฐานเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ขององค์กร กล่าวคือ แผนที่ยุทธศาสตร์นั้นประกอบด้วยวัตถุประสงค์ภายใต้แต่ละมุมมอง และวัตถุประสงค์แต่ละประการมีความเชื่อมโยงกันในลักษณะของเหตุปละผล ซึ่งความเชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์แต่ละประการนี้ก็เปรียบเสมือนสมมติฐานของยุทธศาสตร์แต่ละด้าน

ภาพ 7 แสดงแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map)

จากตัวอย่างแผนที่ยุทธศาสตร์ จะพบว่า ภายในแผนที่ยุทธศาสตร์ประกอบด้วยกลยุทธ์หลักอยู่ 3 ประการ ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของรายได้จากลูกค้าใหม่ การเพิ่มขึ้นของรายได้จากลูกค้าเดิม และการลดต้นทุน ภายใต้กลยุทธ์หลักทั้ง 3 ประการ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ภายใต้แต่ละมุมมอง และวัตถุประสงค์แต่ละมุมมองมีความเชื่อมโยงกันด้วยหลักของเหตุและผล

แผนที่ยุทธศาสตร์นี้ โดยข้อเท็จจริงแล้วก็คือแผนที่ของสมมติฐานทางยุทธศาสตร์ (Map of Hypothesis) ทั้งนี้เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์แต่ละด้านนั้นเป็นเพียงสมมติฐานที่ผู้บริหารได้กำหนดขึ้น เช่น

- การที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น เกิดขึ้นเนื่องจากที่มีรายได้จากลูกค้าใหม่เพิ่ม
- การที่มีรายได้จากลูกค้าใหม่เพิ่ม เกิดขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนลูกค้าใหม่
- การเพิ่มขึ้นของจำนวนลูกค้าใหม่ เกิดจากการที่องค์กรมีภาพพจน์ที่ดี
- การที่องค์กรมีภาพพจน์ที่ดี เกิดจากความสามารถในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ และจากกระบวนการในการบริหารลูกค้าที่รวดเร็วและถูกต้อง
- ความสามารถในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ และจากกระบวนการในการบริหารลูกค้าที่รวดเร็วและถูกต้อง เกิดจากพนักงานที่มีคุณภาพและกำลังใจในการการทำงาน รวมทั้งระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย

การจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์นั้นเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถที่จะนำกลยุทธ์ที่ได้จัดทำขึ้น มาจัดทำเป็นสมมติฐานของกลยุทธ์และเมื่อมีสมมติฐานแล้วก็ต้องมีการพิสูจน์สมมติฐานนั้น ดังนั้น การจัดทำแผนที่กลยุทธ์จึงเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้บริหารสามารถพิสูจน์และทดสอบได้ว่า กลยุทธ์ที่ได้วางไว้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

(สำนักงานคณะกรรมการแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549)
คณะรัฐมนตรีรับทราบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุติธรรม ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี

พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ภายใต้แนวปฏิบัติของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

1. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรมนำความรอบรู้อย่างเท่าทัน
2. เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม
3. ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม
4. พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถานการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่าง

สมดุลระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2. เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ฟื้นฟูใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ

3. เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้ และนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น

4. เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน และระบบบริหารความเสี่ยงให้กับภาคการเงิน การคลัง พลังงาน ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดแรงงาน และการลงทุน

5. เพื่อสร้างระบบการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนให้เป็นธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งสร้างกลไกในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม

6. เพื่อเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ และการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสร้างกลไกในการรักษาผลประโยชน์ของชาติอย่างเป็นธรรมและอย่างยั่งยืน

7. เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศสู่ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน และขยายบทบาทขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควบคู่กับการเสริมสร้างกลไกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

เป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชน

การพัฒนาคน

- คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

- เพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเป็น 10 ปี พัฒนากำลังแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพเพิ่มเป็นร้อยละ 60 ของกำลังแรงงานทั้งหมด และเพิ่มสัดส่วนบุคลากรด้านการศึกษาและพัฒนาเป็น 10 คน ต่อประชากร 10,000 คน

- อายุคาดหมายเฉลี่ยของคนไทยสูงขึ้นเป็น 80 ปี ควบคู่กับการลดอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคป้องกันได้ใน 5 อันดับแรก คือ หัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมอง และมะเร็ง นำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และลดรายจ่ายด้านสุขภาพของบุคคลลงในระยะยาว

การพัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน ทุกชุมชนมีแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม และองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นนำแผนชุมชนไปใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณเพิ่มกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมและบรรเทาปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และลดสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลงเหลือร้อยละ 4 ภายในปี 2554

เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ

- โครงสร้างเศรษฐกิจ สัดส่วนภาคเศรษฐกิจในประเทศต่อภาคการค้าระหว่างประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75 ภายในปี 2554 และสัดส่วนภาคการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15 ภายในปี 2554

- เสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยร้อยละ 3.0-3.5 ต่อปี สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่เกินร้อยละ 50 และความยืดหยุ่นการใช้พลังงาน เฉลี่ยไม่เกิน 1:1 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

- ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สัดส่วนรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 20 แรก ต่อรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 20 ไม่เกิน 10 เท่าภายในปี 2554 และสัดส่วนผลผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

เป้าหมายการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- รักษาความสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้มีพื้นที่ป่าไม้ไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 33 และต้องเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 18 ของพื้นที่ประเทศ รวมทั้งรักษาพื้นที่ทำการเกษตรในเขตชลประทานไว้ไม่น้อยกว่า 31,000,000 ไร่

- รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ดีและไม่เป็นภัยคุกคามต่อระบบนิเวศ ตลอดจนคุณภาพชีวิตของคนไทย

เป้าหมายด้านธรรมาภิบาล

- มุ่งให้ธรรมาภิบาลของประเทศดีขึ้น มีคะแนนภาพลักษณ์ของความโปร่งใสอยู่ที่ 5.0 ภายในปี 2554 ระบบราชการมีขนาดที่เหมาะสม และมีการดำเนินงานที่คุ้มค่าเพิ่มขึ้น ลดกำลังคนภาครัฐการให้ไว้ร้อยละ 10 ภายในปี 2554 ธรรมาภิบาลในภาครัฐกิจเอกชนเพิ่มขึ้น ท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้และมีอิสระ ในการพึ่งตนเองมากขึ้น ภาคประชาชนมีความ

เข้มแข็ง ภูมิปัญญา หน้าที่ และมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตัดสินใจและรับผิดชอบในการบริหารจัดการประเทศ

- สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลในบริบทไทย ให้มีการศึกษาวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ในด้านวัฒนธรรมประชาธิปไตย วัฒนธรรมธรรมาภิบาล และวัฒนธรรมสันติวิธีเพิ่มขึ้นในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม ดังนี้

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน

- ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็งด้วยการส่งเสริมการรวมตัวร่วมคิด ร่วมทำในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน

- ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการผลิตให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิตและบริการ บนฐานการเพิ่มคุณค่าสินค้าและบริการจากองค์ความรู้สมัยใหม่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและนวัตกรรม และการบริหารจัดการที่ดี รวมทั้งสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การปฏิรูปองค์กร การปรับปรุงกฎระเบียบ การพัฒนามาตรฐานในด้านต่างๆ และการดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พร้อมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันและระบบบริหารความเสี่ยงของระบบเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ

- ยุทธศาสตร์การพัฒนามาตรฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน

- ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สู่การปฏิบัติ ต้องให้ภาคีพัฒนาทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน โดยนำเอาแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนมาแปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ ควบคู่ไปกับการปรับระบบการจัดสรรทรัพยากร การ

ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ การสร้างองค์ความรู้ รวมทั้งการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

- เสริมสร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนา จัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ ที่บูรณาการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- กำหนดแนวทางการลงทุนที่สำคัญตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10
- ส่งเสริมปรับปรุงและพัฒนากฎหมายเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล
- ศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สู่การปฏิบัติ
- พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลและสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกระดับ
- สนับสนุนการพัฒนากระบวนการฐานข้อมูลในทุกระดับและการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานกลางระดับนโยบาย ตลอดจนระดับพื้นที่และท้องถิ่น

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (2550-2554)

วิสัยทัศน์

1. ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มีคุณภาพและได้มาตรฐานระดับโลก
2. คุณภาพมาตรฐานของประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันระดับนานาชาติ และเป็นหนทางสำคัญของการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ

พันธกิจ

1. สร้าง ส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืน
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวให้แก่ทุกภาคส่วน
3. พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
4. พัฒนา ยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. สร้างความมั่นใจ อำนวยความสะดวก และให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
6. พัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยว
7. ส่งเสริม สนับสนุนการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย

8. ส่งเสริม สนับสนุน อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การขจัดความยากจนระดับชุมชนด้วยการท่องเที่ยว
2. การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้สมดุล และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
3. การต่างประเทศ และเศรษฐกิจระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยว
4. การพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว
2. มีมาตรการส่งเสริมสนับสนุนการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย เพื่อนำรายได้เข้าประเทศ
3. บทบาทของประเทศไทยในการเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวในเวทีโลก
4. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ที่สอดคล้องระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น (จังหวัดที่มีโอกาสทางการท่องเที่ยวสูง และกลาง 80% โอกาสน้อย 20%)
5. พัฒนามาตรฐานในด้านการบริการ (40%) ความปลอดภัย (20%) และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน(40%)
6. พัฒนาคู่มือการด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองต่อภารกิจทั้ง 3 ด้าน
7. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความยั่งยืนและสมดุลกับสภาพแวดล้อม

กลยุทธ์

1. พัฒนาขีดความสามารถของชุมชน และองค์กรปกครองท้องถิ่นให้สามารถพัฒนารูปแบบสินค้าและบริการท่องเที่ยว เพื่อการสร้างรายได้
2. สร้าง ส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนา หรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืนมีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล
3. พัฒนายกระดับมาตรฐาน การให้บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว
4. พัฒนารัฐกิจบริการถ่ายทำภาพยนตร์ ให้มีศักยภาพ และส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทย
5. ผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว

แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2550-2554)

วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ให้ก้าวสู่มาตรฐานที่มีคุณภาพ (Quality) และเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainability) ที่สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก (Competitiveness)

เป้าหมาย

ตลาดต่างประเทศ

รายได้จากการท่องเที่ยวขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 10 ต่อปี

จำนวนนักท่องเที่ยวขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 6 ต่อปี

ตลาดในประเทศ

รายได้จากการท่องเที่ยวขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 7 ต่อปี

จำนวนการเดินทางของคนไทยขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 3 ต่อปี

ยุทธศาสตร์

1. ยกระดับตำแหน่ง Brand ประเทศไทย ให้มีคุณค่าเพิ่มขึ้น

แนวทางการดำเนินงาน

- สร้างความเชื่อมั่นต่อ Brand ประเทศไทย เพื่อรักษาฐานตลาดและยกระดับตำแหน่งทางการท่องเที่ยวของไทย โดยการศึกษาเพื่อกำหนดตำแหน่งทางการตลาด และกำหนด Brand ประเทศไทย การโฆษณา ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ Brand ในกลุ่มตลาดเดิมและตลาดใหม่

2. ส่งเสริมให้มีการกระจายการท่องเที่ยวอย่างสมดุลทั้งในเชิงพื้นที่ เวลา กลุ่มตลาด และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินงาน

- ขยายฐานตลาดในกลุ่มตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ อาทิ ตอนใต้ของเกาหลีใต้ ตอนเหนือของญี่ปุ่นและอังกฤษ เขตไซบีเรียและฝั่งตะวันออกของรัสเซีย และกลุ่มประเทศ CIS & Baltic State เป็นต้น

- ขยายตลาดคนไทยและตลาดต่างประเทศในกลุ่มตลาดเฉพาะ อาทิ กลุ่ม Health Tourism กลุ่ม Golf กลุ่มดำน้ำ กลุ่ม Eco Tourism กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มเยาวชน เป็นต้น

- ส่งเสริมประเทศไทยเป็น Year Round Destination

- นำเสนอสินค้าการท่องเที่ยวใหม่

3. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานด้านการตลาด

แนวทางการดำเนินงาน

- เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการพัฒนา ระบบ e-information, e-marketing
 - ขยายช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านเครือข่ายธุรกิจ ทั้งกลุ่ม Wholesale และ Retail Agents
 - การดำเนินงานร่วมกับกลุ่มพันธมิตรต่างๆ
 - การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการวิจัยด้านการตลาด
 - การส่งเสริมศักยภาพบุคลากรและองค์กรเครือข่ายด้านการตลาดการท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัด และระหว่างภูมิภาค
- แนวทางการดำเนินงาน
- การจัดงานเที่ยวแลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค สำหรับนักท่องเที่ยวคนไทย
 - สร้างการรับรู้เส้นทางท่องเที่ยวใหม่ๆ (ตลาดคนไทย)
 - สร้างการรับรู้จังหวัดท่องเที่ยวใหม่ที่มีความพร้อม (ตลาดคนไทย)
5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้ และการสร้างสรรค์ประโยชน์แก่สังคม
- แนวทางการดำเนินงาน
- สนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดสู่กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ผู้ด้อยโอกาส
 - สนับสนุนกิจกรรมการศึกษาดูงานแก่หน่วยงาน องค์กรต่างๆ
 - การประชาสัมพันธ์เผยแพร่โดยใช้นักคนผู้มีชื่อเสียง (Celebrity)
6. นำเสนอสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้สนับสนุนการยกระดับ Brand
- แนวทางการดำเนินงาน
- คัดเลือกสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวทั่วไปที่มีความพร้อม
 - คัดเลือกสินค้าเพื่อสร้าง Value Creation
 - การส่งเสริมกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว
 - ส่งเสริมการลงทุนด้านธุรกิจท่องเที่ยว

ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีผลต่อการส่งเสริมตลาดในระยะยาว ขึ้นอยู่กับคุณภาพของสินค้าทางการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ดังนั้นสิ่งที่ต้องพิจารณาดำเนินการควบคู่ไปกับการส่งเสริมตลาด คือ การพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวให้ได้คุณภาพและมีมาตรฐาน [สินค้าทางการท่องเที่ยว หมายถึงรวมถึง แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) และการบริการ (Service & Person)]

เนื่องจากสินค้าทางการท่องเที่ยวเกือบทั้งหมด อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ และเอกชนหลายแห่ง ดังนั้น การที่จะพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพ ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ ความร่วมมือจากหน่วยงานเกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

1. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม

สาเหตุของการเสื่อมโทรมเกิดขึ้นจาก การกระทำตัวของนักท่องเที่ยวจนเกินขีดความสามารถในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยว การขาดมาตรการรักษาสิ่งแวดล้อมและขาดการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ (ขาดหน่วยงานกลางในการแก้ไขปัญหาในเชิงบูรณาการ ขาดบุคลากรในระดับพื้นที่ที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนา)

2. ปัญหาในด้านการเข้าถึงและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนับเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยว ดังนั้น จึงควรมีการดำเนินการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการขนส่งและมาตรฐานการให้บริการในประเด็นต่างๆ ดังนี้

- การพัฒนาระบบการขนส่งทางบกให้มีความเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด ระหว่างจังหวัด ภูมิภาค รวมถึงการปรับปรุงคุณภาพของเส้นทางคมนาคมให้รองรับปริมาณการใช้รถ ได้อย่างเพียงพอ

- การพัฒนาระบบบริการโดยสารทางรถไฟ

- การพัฒนาระบบการขนส่งทางเรือเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยเฉพาะพื้นที่ภาคใต้ ฝั่งตะวันตกตอนบน และเส้นทางเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการขจัดปัญหาข้อจำกัดด้านกฎระเบียบการเดินทางโดยเรือ

- การพัฒนาระบบการขนส่งทางอากาศ สนับสนุนเพิ่มเส้นทางบินในเที่ยวบินที่หนาแน่นช่วงในฤดูกาลท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ จัดเที่ยวบิน Charter flight เสริมหรือเปิดเส้นทางบินใหม่ในเส้นทาง ที่มี demand สูง เปิดเส้นทางบินภายในประเทศไปในแหล่งท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มและมีศักยภาพ เพื่อเป็นการสนับสนุนการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ

3. ปัญหามาตรฐานการบริการและมาตรฐานบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดย

- การจัดทำมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น สถานที่พักประเภทต่างๆ ร้านอาหาร ภัตตาคาร บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น

- สร้างมาตรฐานและคุณภาพบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น พนักงานโรงแรม ร้านอาหาร พนักงานบริการขนส่ง มัคคุเทศก์อาชีพและมััคคุเทศก์ท้องถิ่น เป็นต้น

- อบรมมััคคุเทศก์ภาษาต่างประเทศ เช่น จีน เกาหลี รัสเซีย สวีเดน ฯลฯ ให้เพียงพอในการให้บริการ

- แก้ไขปัญหามัคคุเทศก์เถื่อน

4. ปัญหาการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยการแก้ไขปัญหาต่างๆ อาทิ

- การหลอกลวงนักท่องเที่ยวซื้อสินค้าอัญมณีที่มีราคาแพงเกินคุณภาพสินค้า

- การเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เช่น ปัญหาคุณภาพโรงแรมไม่สัมพันธ์กับราคาที่พัก การปรับขึ้นราคาสินค้าโดยไม่แจ้งล่วงหน้า เป็นต้น

- การโจรกรรมในสถานที่พักแรม

- ปัญหาทัวร์ศูนย์เหรียญ: จีน ฝรั่งเศส

5. ปัญหาด้านการบริหารจัดการทางการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการนับว่ามีส่วนสำคัญที่สุดในการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีการดำเนินการประสานงานกันหลายหน่วยงานที่มีบทบาทต่างๆ กัน ทั้งภาครัฐ ผู้ประกอบการในพื้นที่ ผู้นำชุมชน การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นที่จะต้องเข้ามา เริ่มตั้งแต่การวางแผนดำเนินงานร่วมกัน ประสานการทำงานอย่างเป็นระบบ และมีระบบการติดตามและตรวจสอบผลการดำเนินงานเพื่อมิให้เกิดปัญหาของการบริหารจัดการที่อาจเป็นปัญหาต่อเนื่องจนกลายเป็นปัญหาเรื้อรังที่ยืดเยื้อจนยากที่จะแก้ไขปัญหการบริหารจัดการส่วนใหญ่ที่พบ คือ

- ปัญหาการบริหารจัดการของรัฐ เช่น ขาดการประสานงาน ดำเนินงานให้ความสำคัญเฉพาะ ตามวัตถุประสงค์และหน้าที่ของหน่วยงานเป็นหลัก เป็นต้น

- ปัญหาความไม่เป็นระเบียบของผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยว ใช้โอกาสฉกฉวยผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง เช่น การตั้งหาบเร่ แผงลอย เตียงผ้าใบ หมอนวดชายหาด โดยขาดเจ้าหน้าที่ในการสอดส่อง ตรวจสอบเข้มงวด และเอาผิดลงโทษทางกฎหมาย

- ปัญหาผู้มีอิทธิพลท้องถิ่น

- ปัญหาการบริหารจัดการของชุมชนท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของชุมชน และความไม่เข้าใจ การท่องเที่ยวของชุมชนได้อย่างเหมาะสม เนื่องด้วยกระแสของการท่องเที่ยวมีความสำคัญเพิ่มขึ้นเป็นอันมากและเข้าถึงในเกือบทุกชุมชน ดังนั้นจึงเกิดการหันมาพัฒนาการ

ท่องเที่ยวของชุมชนเพื่อหวังให้การท่องเที่ยวเข้ามาซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน ทั้งการสร้างงานและรายได้ จนทำให้เกิดการเบี่ยงเบนการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนเป็นไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพและพื้นที่

6. ปัญหาการใช้กลยุทธ์การตัดราคาเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

การขยายตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ทำให้ธุรกิจมีการแข่งขันสูงขึ้น บริษัทนำเที่ยวจึงหันมาใช้วิธีการตัดราคาเป็นเทคนิคที่ง่ายที่สุด ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและมีแนวโน้มที่รุนแรงมากขึ้น เป็นลำดับ ซึ่งท้ายสุดได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสินค้าและบริการลดต่ำลง การเอาวัดเอาเปรียบ นักท่องเที่ยวทวีเพิ่มขึ้น และยากจะแก้ไข ในขณะที่การทำตลาดลักษณะนี้เป็นช่องทางที่ทำให้ได้นักท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น สวนทางกับแนวทางที่ต้องการพัฒนาประเทศไทยไปสู่แหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ

นอกเหนือจากปัญหาในการพัฒนาสินค้าท่องเที่ยวที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ปัญหาหลักด้านการส่งเสริมตลาดที่ประสบอยู่คือ

1. ปัญหาข้อจำกัดด้านงบประมาณ ทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง งบประมาณด้านการส่งเสริมตลาดต่างประเทศไม่เพียงพอ โดยในจำนวนที่จัดสรรให้สามารถทำได้เพียงการรักษาตลาดเท่านั้น การทำตลาดในเชิงรุกโดยเฉพาะการสร้างการรับรู้เพื่อขยายสินค้าท่องเที่ยวใหม่ และ/หรือเจาะกลุ่มตลาดใหม่ที่ต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง หรือไม่สามารถดำเนินการได้

2. ปัญหาภาครัฐ-เอกชน องค์กรมหาชน ขาดเอกภาพในการทำงานร่วมกัน เนื่องจากเอกชนขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของททท. ทำให้ไม่ให้ความสำคัญในการทำตลาดร่วมกับภาครัฐ นอกจากนี้ เอกชนไม่รวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง โดยการรวมตัวเป็นลักษณะรวมกลุ่มผลประโยชน์ ทำให้ความเห็นที่ได้รับจากภาคเอกชนที่เป็นตัวแทนสมาคมที่มาาร่วม มักจะเป็นความเห็นส่วนตัว หรือเป็นแนวทางที่จะทำให้เกิดประโยชน์กับเฉพาะบางกลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่เสียประโยชน์มีความขัดแย้งและไม่ให้ความร่วมมือ

แผนการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551) สรุปแผนการตลาดการท่องเที่ยว ปี 2552

กรอบแนวคิดของแผนการตลาดการท่องเที่ยว

แผนการตลาดการท่องเที่ยวปี 2552 ถูกจัดทำขึ้นจากกรอบนโยบายและแผนยุทธศาสตร์หลัก 3 กรอบ ได้แก่

1. กรอบนโยบายรัฐบาล:

- เน้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- เน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพและยั่งยืน ทั้งในมิติมูลค่า และคุณค่าด้วย สะดวก สะอาด ปลอดภัย
 - ให้เอกลักษณ์ที่ชัดเจนง่ายต่อการรับรู้ จดจำในลักษณะกลุ่มพื้นที่ (Cluster)
2. กรอบนโยบายคณะกรรมการ ททท. ส่งเสริมการท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่เชื่อมโยงกลุ่มพื้นที่ (Cluster)
 3. แผนวิสาหกิจ ททท. (ปี 2551 – 2554) ดำเนินการตลาดภายใต้แนวคิดเชิงกลยุทธ์ โดยสร้างความแตกต่างในจุดขาย ประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านการตลาดใหม่ๆ และพัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์

เป้าหมายด้านตำแหน่งทางการตลาด

(แผนการตลาดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552)

แหล่งท่องเที่ยวคุณภาพที่หลากหลาย ให้ประสบการณ์ที่ทรงคุณค่าและน่าประทับใจ

ภาพ 8 แสดงตำแหน่งทางการตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทย

เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ

ตาราง 1 แสดงเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ

	ตลาดต่างประเทศ	ตลาดในประเทศ
เป้าหมายรายได้	เพิ่มขึ้นร้อยละ 5	เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
ทางการท่องเที่ยว	(ประมาณการรายได้ 630,000 ล้านบาท)	(ประมาณการรายได้ 407,600 ล้าน บาท)
ประมาณการ		
จำนวนนักท่องเที่ยว	16 ล้านคน	87.06 ล้านคน

กลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานในปี 2552

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ในปี 2552 ททท. จะเน้นการสร้างกระแสการเดินทางทั้งตลาดต่างประเทศและในประเทศให้เกิดขึ้นตลอดทั้งปี ภายใต้กลยุทธ์รณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย 2551-2552 ตามนโยบายของรัฐบาล ผันว่ร่วมกับการดำเนินงานสานต่อกลยุทธ์การตลาดในปีที่ผ่านมา ซึ่งจะมีจุดเน้นที่แตกต่างกันไปตามสภาวะและแนวโน้มตลาดในแต่ละพื้นที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยทั้งในตลาดต่างประเทศและในประเทศ แนวทางการดำเนินงาน

สร้างกระแสให้เกิดการรับรู้และความร่วมมือสนับสนุนปีท่องเที่ยวไทย โดยยังคงนำเสนอแคมเปญ Amazing Thailand และสินค้าหลัก 7 มหวิด (7 Wonders of Amazing Thailand) ในตลาดต่างประเทศ ซึ่งได้แก่

1. Thainess: The World's Friendliness Culture นำเสนอความเป็นตัวตนของคนไทย วิถีชีวิตที่เป็นรากเหง้า ที่มีความเรียบง่าย สงบ เป็นเสน่ห์ของไทย โดยนำเสนอสินค้าที่สะท้อนแนวคิดของสังคมไทย อาทิ วิถีชีวิตของชุมชน การทำอาหารไทย มวยไทย ประเพณีไทย ฯลฯ
2. Treasures: Land of Heritage and History นำเสนอกลุ่มสินค้าด้านวัฒนธรรมไทย ที่สร้างความภูมิใจในความเป็นชาติ และพร้อมที่จะอวดสู่สายตาชาวโลก กลุ่มสินค้าเหล่านี้ อาทิ สถานที่ซึ่งเป็นมรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา รวมไปถึงพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ฯลฯ
3. Beaches: Sun Surf and Serenity นำเสนอความแตกต่างที่หลากหลายของทะเลไทย สามารถสร้างความสุข และตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ทุกรูปแบบ อาทิ พักผ่อน หัวหิน-ชะอำ ฯลฯ
4. Nature: The Beauty of Natural Wonders นำเสนอกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ Green Tourism การท่องเที่ยวแบบประหยัดพลังงาน สร้างความตระหนักและเกิดความเข้าใจคุณค่าของการเป็นผู้ห่วงใยสิ่งแวดล้อม อาทิ การเดินชมเส้นทางศึกษาธรรมชาติและระบบนิเวศ ส่องสัตว์ ดูนก การล่องแก่ง ฯลฯ
5. Health & Wellness: The Beauty of Wellness and Wellbeing นำเสนอสินค้าและบริการที่ให้ความสำคัญต่อการบำรุงและบำบัดสุขภาพกายและใจ อาทิ สปา สมาธิ การแพทย์ที่ทันสมัย ฯลฯ
6. Trends: Your Senses with Unique Trends นำเสนอกลุ่มสินค้าบริการที่สอดคล้องตามกระแสนิยม หรือ In Trend ซึ่งเป็นจุดขายด้วยรูปแบบที่ทันสมัย แปลกตาในแนว Chic,

Hip, Modern ทั้งร้านอาหาร แหล่งช้อปปิ้ง บูติกโฮเต็ล รวมถึงสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น อาทิ สวนสนุก ห้างสรรพสินค้าชั้นนำ ฯลฯ

7. Festivities: The Land of Year Round Festivities กิจกรรมท่องเที่ยวที่ควบคู่ไปกับความสนุกสนานรื่นเริง และความบันเทิง โดยนำเอางานเทศกาลระดับโลกและระดับนานาชาติต่างๆ เป็นตัวดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว และสื่อมวลชนต่างชาติ อาทิ Pattaya Music Festival, The Royal Trophy Europe vs Asia Golf Championship ฯลฯ

นอกจากนี้ ในส่วนของ Festivities จะนำเสนอแนวคิดหลัก (Theme) ในการท่องเที่ยวในแต่ละเดือน เพื่อให้ประเทศไทยมีสิ่งที่น่าสนใจตลอดทั้งปี คือ

- เดือนมกราคม: สวัสดิ์เมืองไทย - Thailand Extravaganza
- เดือนกุมภาพันธ์: ดอกไม้กับความรัก - Flower Paradise
- เดือนมีนาคม: หรรษา กีฬา ดนตรี – Summer Music & Sports
- เดือนเมษายน: เย็นทั่วหล้า มหาสงกรานต์ – Songkran Splendours
- เดือนพฤษภาคม: อร่อยทุกไร่ ชิมไปทุกสวน – Thai Fruit
- เดือนมิถุนายน: เที่ยวไทยหัวใจสีเขียว – Lively Green Journey
- เดือนกรกฎาคม: สืบศาสตร์ สานศิลป์ – Timeless Thai Elegance
- เดือนสิงหาคม: ครอบครัวสุขสันต์ – Family Festival
- เดือนกันยายน: สูดยอชเรือสยาม – International Boat Races
- เดือนตุลาคม: มหัศจรรย์ฝั่งโขง – The Magnificent Mekhong River
- เดือนพฤศจิกายน: ลีลนแห่งสายน้ำ มหกรรมลอยกระทง – Loi Krathong Festival
- เดือนธันวาคม: สยามสนุก – Siam Sanook

ผนวกกับการต่อยอดแข่งขันในด้านภาพลักษณ์มิตรไมตรี และลีลนของแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ภายใต้การชูจุดขายภาพลักษณ์ที่โดดเด่นและแตกต่างของแต่ละพื้นที่ในแต่ละภาค ซึ่งได้แก่

ภาคเหนือ

คุณภาพลักษณ์ แหล่งวัฒนธรรมล้านนาผาสานความมีระดับ (Classy Lanna) นำเสนอความโดดเด่นของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมล้านนา ผสมผสานกับความมีสไตล์และมีระดับของสินค้าและบริการ

กรุงเทพฯ

คุณภาพลักษณ์ วิถีชีวิตเมืองกรุง (The Touch of Bangkok) นำเสนอบรรยากาศของชุมชนชาวบางกอกดั้งเดิม ที่แฝงอยู่ในชีวิตทันสมัยสไตล์ชาวกรุงปัจจุบัน

ภาคกลาง

คุณภาพลักษณะ การท่องเที่ยวแบบถวิลหาอดีต (Nostalgia Tourism) นำเสนอความสงบสบายตามรูปแบบการใช้ชีวิตของชาวไทยภาคกลางในอดีต

ภาคตะวันออก

คุณภาพลักษณะ เทียบสนุก ทุกระดับ (Affordable Active Beach) นำเสนอความสนุกสนานของกิจกรรมชายหาด ที่ทุกคนสามารถสัมผัสได้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คุณภาพลักษณะ แหล่งเรียนรู้ คู่อารยธรรม (The Cradle of Learning and Civilization) นำเสนอความลึกซึ้งของอารยธรรมอีสาน ที่สืบสายย้อนไปได้ถึงยุคดึกดำบรรพ์

ภาคใต้

คุณภาพลักษณะ ป่าสวย ทะเลใส (Blue and Green: Clean and Clear) นำเสนอความบริสุทธิ์ สดใสของผืนป่าและท้องทะเล ที่ได้รับการยอมรับในระดับโลก

นอกจากนี้ ททท. ได้ย้ำเจตนารมณ์อย่างต่อเนื่องที่จะรณรงค์ให้เกิดการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นผลงานในอดีตที่ทำต่อเนื่องถึงปัจจุบัน อาทิ การให้รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดีเด่นด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม (Tourism Awards) การสนับสนุนการให้มาตรฐานโรงแรมสีเขียว (Green Leaf Hotel) การสนับสนุนกิจกรรมด้านรักษาสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ประกอบกับแนวโน้มโลกที่นักท่องเที่ยวหันมาให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับสภาวะวิกฤตโลกร้อน ททท. จึงจะใช้โอกาสนี้ ตอกย้ำภารกิจของการท่องเที่ยวที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยนำเสนอขายสินค้าการท่องเที่ยวและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยว ภายใต้แนวคิด 7 Greens ซึ่งประกอบด้วย

Green Hearts

การสร้างความรู้สึกรักให้นักท่องเที่ยวและชุมชนมีหัวใจที่เปี่ยมไปด้วยรัก ความศรัทธา ใส่ใจ และให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม

Green Logistics

การปรับเปลี่ยนวิธีการเดินทางหรือรูปแบบการให้บริการด้านการคมนาคมขนส่ง เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเน้นการเสนอขายกิจกรรมท่องเที่ยวที่ใช้ยานพาหนะเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การขี่จักรยาน การเดินทางด้วยขนส่งมวลชน (รถไฟฟ้า รถประจำทาง)

Green Attractions

สนับสนุนการเสนอขายแหล่งท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการบริหารจัดการที่ดี ที่ตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เป็นหลัก

Green Communities

สนับสนุนการเสนอขายแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ทั้งชุมชนเมืองและชนบท ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน

Green Activities

สนับสนุนการเสนอขายกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอยู่ภายใต้ขอบเขตความเหมาะสมของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่/ครั้ง

Green Services

สนับสนุนการเสนอขายรูปแบบการให้บริการของธุรกิจท่องเที่ยวต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ที่สามารถสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ด้วยมาตรฐานและคุณภาพที่ดี ภายใต้การคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่มีการดูแลอย่างเหมาะสม

Green Plus

เน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ตอบสนองสู่สังคม ด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยการลด ละ เลิก พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสร้างสิ่งแวดล้อมใหม่ที่ดี เช่น การปลูกป่า เป็นต้น

ซึ่ง ททท. จะสื่อสารข้างต้นไปยังนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและทั่วโลก เพื่อตอกย้ำภาพลักษณ์ คุณค่าของแบรนด์ประเทศไทย ให้นักท่องเที่ยวรู้สึกและเกิดความเชื่อว่าปี 2552 เป็นปีที่คุ้มค่าที่จะท่องเที่ยวไทย

แคมเปญโฆษณาปีท่องเที่ยวไทย

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์รณรงค์ปีท่องเที่ยวไทยในต่างประเทศ จะยังคงใช้แคมเปญ Amazing Thailand เป็นตัวหลัก และเสริมด้วยแคมเปญ Visit Thailand Year 2009 ส่วนตลาดในประเทศ จะรณรงค์การเดินทางภายใต้แนวคิดเที่ยวไทยครีกครีน เศรษฐกิจไทยคึกคัก เพื่อสร้างความรู้สึกให้นักท่องเที่ยวเกิดความภาคภูมิใจในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของไทยให้ฟื้นตัว โดยระดมออกสื่อที่หลากหลายครอบคลุมทุกช่องทาง และผ่านบุคคลผู้มีชื่อเสียง รวมถึงการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ (Below the Line) ทั้งในและต่างประเทศ เช่น สร้างเครือข่ายประชาสัมพันธ์ โดยจัดอบรมให้ความรู้แก่เยาวชน เพื่อประชาสัมพันธ์ปีท่องเที่ยวไทย เป็นต้น

ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทยในตลาดต่างประเทศ

เน้นการดำเนินงานให้เกิดกระแสการเดินทางมาไทยตลอดทั้งปี ซึ่งเป็นการขยายผลโครงการจากเฉพาะบางพื้นที่ตลาด ไปสู่การดำเนินงานพร้อมๆ กันในหลายตลาดหลักทั่วโลก โดยมี

โครงการหลักใน 12 เดือน ดังนี้ (โครงการอาจมีการปรับเปลี่ยนกำหนดเวลาการดำเนินงานอีกครั้งตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ในอนาคต)

- โครงการ Visit Thailand Year 2009 (ตุลาคม 2551): จัด Mega Familiarization Trip ครั้งใหญ่ เชิญผู้ประกอบการนำเที่ยว และสื่อมวลชนทั่วโลกเดินทางมาสำรวจสินค้าของไทย เน้นเสนอขายสินค้าใหม่ ภายใต้ 7 Wonders of Amazing Thailand และชูจุดขายเอกลักษณ์ของพื้นที่ที่แตกต่างกัน

- โครงการ Amazing Thailand: Friends Forever (พฤศจิกายน 2551): สานสัมพันธ์สร้างความรักดีกับลูกค้า ด้วยการนำเสนอบัตร Amazing Thailand Fan Club เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เป็นส่วนลดสินค้าไทยทั้งในต่างประเทศ และในประเทศไทย

- โครงการ Lady Paradise (ดำเนินการตลอด 12 เดือน): สร้างภาพลักษณ์ให้ประเทศไทยเป็นสวรรค์ของแหล่งท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มตลาดสตรี เน้นเสนอขายสินค้าเกี่ยวกับสุขภาพและความงาม สินค้าเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ ฯลฯ และกิจกรรมนำสมัย อาทิ กอล์ฟ เรียนการทำอาหารไทย ฯลฯ

- โครงการ Thailand Health & Wellness (ดำเนินการตลอด 12 เดือน): เสนอขายสินค้าสุขภาพและความงามเข้าสู่ตลาดโลก โดยชูจุดเด่นด้านเอกลักษณ์ของสินค้าไทยที่แตกต่างกัน อาทิ นวดแผนไทย การบริการทางการแพทย์ที่คุ้มค่าเงิน ฯลฯ

- โครงการ 72 Hours in Thailand (ดำเนินการตลอด 12 เดือน): เสนอขายรายการนำเที่ยว 3 วัน 2 คืน สำหรับตลาดระยะใกล้

- โครงการ E-Marketing (ดำเนินการตลอด 12 เดือน): ใช้สื่อ IT เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมตลาด และเพิ่มขีดความสามารถด้านความรู้เกี่ยวกับสินค้าของไทยเข้าสู่กลุ่มผู้บริโภคและเครือข่ายธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

- โครงการ Amazing Thailand: Romancing the Kingdom (กุมภาพันธ์ 2552): คัดเลือกคู่แต่งงานจากทุกตลาดทั่วโลก ให้เดินทางมาจัดงานแต่งงานที่เมืองไทยในคราวเดียวกัน เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าแพคเกจแต่งงาน และสร้างการรับรู้ถึงความพร้อมของประเทศไทยสำหรับกลุ่มตลาดดังกล่าว

- โครงการ Amazing Songkran Festival (เมษายน 2552): ใช้งานเทศกาลสงกรานต์ ซึ่งเป็น World Event ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น ดึงดูดตลาดทั่วโลก

- โครงการ Amazing Thailand: Adrenaline Rush (พฤษภาคม 2552): เสนอขายสินค้าด้านกีฬาและการผจญภัย เช่น กอล์ฟ มาราธอน ปีนหน้าผา ฯลฯ โดยจัดงาน/กิจกรรมดังกล่าวหลายๆ งาน เพื่อดึงดูดตลาดในคราวเดียวกัน
- โครงการ Thailand Travel Mart+ 2009 (มิถุนายน 2552): จัดเวทีให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวในต่างประเทศทั่วโลก เดินทางมาพบปะกับผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวของไทย
- โครงการ Amazing Thailand: Learn to Love (มิถุนายน – สิงหาคม 2552): ส่งเสริมกลุ่มตลาดนักเรียน/นักศึกษา ให้เดินทางมาเรียนรู้อวัฒนธรรมไทย และภาษาอังกฤษในประเทศไทยในช่วงปิดเทอม โดยจัดเป็น Student Camp หรือจัดคอร์สด้านภาษาร่วมกับสถาบันการศึกษาต่างๆ
- โครงการ Amazing Thailand Through the Lens (สิงหาคม 2552): เชิญชวนให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกส่งภาพถ่ายประเทศไทยเข้าประกวด โดยผู้ชนะจะได้รับการคัดเลือกให้เดินทางมาเที่ยวและถ่ายรูปในประเทศไทย
- โครงการ Amazing Loy Krathong Festival (พฤศจิกายน 2552): นำเสนอเทศกาลลอยกระทงของไทยเพื่อดึงดูดตลาด

กระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวในกลุ่มคนไทย

จัดให้มีกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการเดินทาง อาทิ โครงการท่องเที่ยวประทับใจ เพื่อไทยทุกคน ส่งเสริมให้คนไทย 12 กลุ่มเป้าหมาย อาทิ กลุ่มคนท้อง กลุ่มเยาวชน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มท่องเที่ยวพร้อมสัตว์เลี้ยงแสนรัก กลุ่มท่องเที่ยวทางบุญ เป็นต้น โดยจัดทำคู่มือและร่วมกับพันธมิตรจัดทำรายการท่องเที่ยวพิเศษเสนอขาย และการจัดงานเทศกาลเที่ยวเมืองไทย รวมทั้งสร้างกระแสการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวรองคือ ภาคอีสาน ต่อจากปี 2551 ภายใต้การประกาศเป็นปีท่องเที่ยวอีสาน 2551-2553 โดยจะจัดงานส่งเสริมการขาย Amazing I-san Fair นำผู้ประกอบการในภาคอีสานมาออกบูธเจรจาธุรกิจกับผู้ประกอบการในกรุงเทพฯ และจัดทำโครงการ Check in I-san ร่วมกับสื่อต่างๆ จัดกิจกรรมร่วมสนุกเสนอรางวัลรายการนำเที่ยวภาคอีสานและร่วมกับพันธมิตรเสนอรายการนำเที่ยวราคาพิเศษ

การส่งเสริมตลาดต่างประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

นอกเหนือจากการดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์ปีท่องเที่ยวไทย ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ในตลาดต่างประเทศ จะยังมุ่งสานต่อการดำเนินงานต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา ในอีก 4 กลยุทธ์ คือ

1. กลยุทธ์สร้างความเข้มแข็งให้กับแบรนด์ประเทศไทย: ดำเนินการโดยนำเสนอสารที่เน้นย้ำความมีมิตรไมตรีของคนไทยผ่านรอยยิ้ม และสร้างความรู้สึกให้นักท่องเที่ยวสามารถยิ้มได้เมื่อมาเที่ยวเมืองไทย โดยประเทศไทยมีสินค้าแห่งความสุขที่จะนำเสนอได้ตลอดทั้งปี ภายใต้

แคมเปญ Amazing Thailand ซึ่งจะเป็นการต่อยอดภาพลักษณ์ คุณค่าของแบรนด์ประเทศไทย ผ่านสื่อต่างๆ เข้าถึงนักท่องเที่ยวทั่วโลก ทั้งสื่อระดับโลก (Worldwide) เช่น ทางโทรทัศน์ผ่านช่อง National Geographic และสื่อระดับท้องถิ่น (in market) เช่น ป้ายโฆษณาในสนามบินฟ้า ตั๋วถึงรถประจำทาง/รถแท็กซี่ บิลบอร์ด ฯลฯ รวมทั้งเชิญสมาคมนักเขียนระดับโลกให้เดินทางมาประชุมประจำปีในประเทศไทย เพื่อให้มีการเขียนบทความเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวของไทยไปเผยแพร่ในต่างประเทศ

2. กลยุทธ์ขยายตลาดกลุ่มคุณภาพ: เพื่อเพิ่มค่าใช้จ่ายต่อครั้งของนักท่องเที่ยว จะเน้นเจาะตลาดระดับบน ซึ่งมีกำลังซื้อสูง และสามารถที่จะเดินทางท่องเที่ยวได้ภายใต้ภาวะวิกฤตพลังงานโลก โดยเฉพาะการเข้าถึงกลุ่มผู้มีรายได้สูงและกลุ่มตลาดความสนใจพิเศษ ซึ่งจะดำเนินการโดยเน้นสร้างความร่วมมือด้านการตลาดกับพันธมิตรทั้งในและนอกอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อเสนอขายสินค้าคุณภาพที่สนับสนุนแบรนด์ ในลักษณะการนำเสนอสินค้าที่มีแนวคิดเน้นเรื่องราวสู่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น จัดงานแต่งงานแบบวิถีล้านนาในประเทศไทย จัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ (มารารอน/กอล์ฟ) จัดการแข่งขันช้อปปิ้งในห้างระดับหรู จัดการแข่งขันผจญภัยในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เป็นต้น และเข้าร่วมงานเสนอขายเฉพาะกลุ่ม อาทิ Luxury Mart, Golf Mart ฯลฯ

3. กลยุทธ์ปกป้องฐานตลาดนักท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนทั่วไป (Leisure): เพื่อรักษาฐานตลาดลูกค้าเก่า (Revisitors) ควบคู่ไปกับการขยายฐานตลาดใหม่ (First Visitors) ทั้งในพื้นที่ตลาดเดิมและพื้นที่ตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ ทั้งนี้ ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำจากวิกฤตพลังงานโลก จะมุ่งสร้างความรักดีและบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้าเก่า รวมถึงการกระตุ้นตลาด โดยชูจุดแข็งด้านความคุ้มค่าเงิน ผ่านการนำเสนอบัตร Amazing Thailand Card ซึ่งเป็น Value Card ใช้เป็นส่วนลดสินค้า/บริการของไทยในราคาพิเศษ ทั้งในต่างประเทศและในประเทศ และสานสัมพันธ์ต่อเนื่องผ่านทาง Web Blog หรือส่งข่าว Update สินค้าของผ่านทาง E-mail Blast ไปสู่สมาชิก เป็นต้น

สำหรับตลาดระยะใกล้ เช่น เอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ และอาเซียน จะพลิกวิกฤตพลังงานโลกเป็นโอกาสในการดึงดูดตลาด ด้วยการสร้างภาพลักษณ์ให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน (Holiday Breaks Destination) ภายใต้การนำเสนอกิจกรรมท่องเที่ยว 3 วัน 2 คืน ในโครงการ 72 Hours in Thailand ซึ่งจะเป็นเสมือน gimmick สร้างแรงจูงใจให้เกิดการเดินทางในระยะสั้น ก่อนที่จะขยายผลให้นักท่องเที่ยวขยายวันพักจากการนำเสนอกิจกรรมที่หลากหลายเพิ่มเติมต่อไป

นอกจากนี้ ยังคงส่งเสริมการท่องเที่ยวในช่วง Green Season อย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำ Green Season Special Package ร่วมกับสายการบินและพันธมิตร รวมถึงการจัด Road Show เข้าสู่เมืองใหม่ๆ ของตลาดที่มีศักยภาพ เช่น จีน รัสเซีย อินเดีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ฯลฯ รวมประมาณ 14 ครั้ง เพื่อขยายฐานลูกค้าใหม่ (First visitors)

4. กลยุทธ์เสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน: โดยเน้นใช้ประโยชน์จากเทคนิคนำสมัยในการเข้าถึงนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง อาทิ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของไทยผ่านทาง Internet TV ในออสเตรเลีย และเยอรมนี ในลักษณะข้อมูลภาพเคลื่อนไหวผ่านหน้าเว็บไซต์ รวมทั้งสร้างช่องทางในเวปไซต์ของ ททท. ให้เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างนักท่องเที่ยวในสหรัฐอเมริกากับผู้ประกอบการในไทย (E-Marketing) เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังใช้สื่อร่วมสมัยดังกล่าว เพิ่มขีดความสามารถให้เครือข่าย โดยร่วมกับนิตยสารธุรกิจนำเที่ยวในอเมริกา จัดทำคู่มือ Thailand Travel Planner ให้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์สำหรับการส่งเสริมการขายประเทศไทย โดยข้อมูลจะอยู่ในรูปของเอกสารและดิจิทัลที่บริษัทนำเที่ยวสามารถดาวน์โหลดเพื่อใช้ประโยชน์ได้ และเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการไทยได้ประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ ททท. ไปยังผู้ประกอบการในตลาดอเมริกาโดยตรง รวมถึงโครงการ Thailand Ecademy (E-Learning) ที่จะสร้างระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทยอย่างเป็นระบบให้แก่ผู้ประกอบการในต่างประเทศผ่านทางเว็บไซต์

ในขณะเดียวกัน จะมีการขยายการเปิดสำนักงานสาขา เพิ่มขึ้นอีก 3 แห่ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเข้าถึงตลาดเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง โดยเน้นตลาดระยะใกล้ ได้แก่ สำนักงานเซี่ยงไฮ้และสำนักงานคุนหมิง ในประเทศจีน และสำนักงานมุมไบในประเทศอินเดีย

การส่งเสริมตลาดในประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

สำหรับตลาดในประเทศ นอกเหนือจากการดำเนินงานในกลยุทธ์ปีท่องเที่ยวไทยแล้ว จะยังคงดำเนินการสานต่อกลยุทธ์ของปี 2551 เพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อเนื่องในอีก 5 กลยุทธ์ คือ

1. กลยุทธ์สร้างกระแสให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต: จะใช้แนวคิดในการโฆษณาประชาสัมพันธ์เช่นเดียวกับกลยุทธ์ปีท่องเที่ยวไทย ในการสร้างกระแสให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต คือ เที่ยวไทยครีกครั้น เศรษฐกิจไทยคึกคัก และเพื่อรองรับการสร้างกระแสให้มีการเดินทางท่องเที่ยว จะนำเสนอกิจกรรมท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไปและกิจกรรมท่องเที่ยวแปลกใหม่ในหลากหลายมิติ ตามความชอบและความสนใจของนักท่องเที่ยว อาทิ การงานเทศกาลท่องเที่ยวภาคใต้ เพื่อส่งเสริมให้มีการเดินทางไปยังภาคใต้มากขึ้น การจัดงาน Northern Eco & Adventure Mart ภาคเหนือ สำหรับกลุ่มผู้รักการผจญภัย การส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวในรูปแบบประหยัดพลังงาน โดยการเดินทางท่องเที่ยวโดยใช้รถตู้ (พลังงานหาร 10) รถบัส (พลังงานหาร 30) และรถไฟ (พลังงานหาร 100) รวมถึงการใช้จักรยานและสามล้อถีบในการเดินทางในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

นอกจากนั้น ได้จัดตั้งสำนักงาน ททท. ในประเทศ เพิ่มขึ้นอีก 13 แห่ง พร้อมทั้งปรับพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อเพิ่มศักยภาพการทำงานและการดูแลรับผิดชอบให้ครอบคลุมทุกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญได้อย่างใกล้ชิด และสามารถรองรับการเติบโตของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

2. กลยุทธ์ส่งเสริมการเดินทางเชื่อมโยง: จะเน้นการส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวระยะใกล้และภายในภูมิภาค โดยจะจัดทำเส้นทางและคู่มือท่องเที่ยว รวมทั้งเสนอขายแพคเกจภายใต้โครงการขับรถสุขใจเที่ยวเมืองไทยใกล้กรุงเทพฯ (ท่องเที่ยวภายในภาคกลาง) โครงการร้อยเรื่องเมืองใต้ (ท่องเที่ยวภายในภาคใต้) และมีกรนำนวัตกรรมทางการตลาดมาใช้ในส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยว เช่น โครงการขับรถสุขใจไปกับ Mobile Phone โครงการขับรถสุขใจไปภาคกลางกับ GPS

ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยวข้ามภูมิภาค โดยการจัดงาน Road Show ข้ามภูมิภาค และกิจกรรมกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวทั่วไทย เช่น โครงการบินไปบินกลับขับรถเที่ยว เป็นต้น

3. กลยุทธ์สร้างการรับรู้ความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่: จะนำเสนอจุดต่างภาพลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รู้ถึงความแตกต่างของแต่ละพื้นที่ โดยโฆษณาประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมที่สะท้อนภาพลักษณ์ของพื้นที่ที่แตกต่างตามแนวคิดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

4. กลยุทธ์รณรงค์ให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างรู้ค่า รักษาแหล่งท่องเที่ยว: จะรณรงค์ให้เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งในมุมของการเป็นนักท่องเที่ยวที่ดีและการเป็นเจ้าบ้านที่ดีต่อเนื้อจากปี 2551 ภายใต้แคมเปญ เก็บเมืองไทยให้สวยงาม ผ่านสื่อต่างๆ และจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่ปลูกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น โครงการรู้รักษ์สิ่งแวดล้อม โครงการเที่ยวอีสานสุขใจ...ตระหนักภัยโลกร้อน โครงการตามรอยกินรี (การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยว ที่พัก ชุมชน และรายการนำเที่ยวที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) ซึ่งจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในระยะยาว

นอกจากนั้น ททท. ได้จัดทำโครงการปฏิญญารักษาสีสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างกระแสการรับรู้เรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยรณรงค์และกระตุ้นการมีส่วนร่วมของ

ทุกภาคส่วนให้เกิดการตระหนักและเห็นความสำคัญในการร่วมมือดำเนินการเพื่อลดภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้น ภายใต้กิจกรรมหลัก 4 กิจกรรม คือ

4.1 การรณรงค์ เทียวไทย ต้านภัยโลกร้อน ตามแนวคิด 7 Greens

4.2 การจัดทำฐานข้อมูลสินค้าการท่องเที่ยวที่มีการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

4.3 การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวตัวอย่าง โดยคัดสรรสินค้าการท่องเที่ยวที่มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับแนวคิดการต้านภัยโลกร้อน

4.4 การจัดประชุมสัมมนาเชิงวิชาการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยุคใหม่ร่วมต้านภัยโลกร้อน

5. บทกลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในมิติของการเรียนรู้: จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากการเดินทางท่องเที่ยว เช่น จัดค่ายเยาวชนให้ความรู้ด้านต่างๆ ระบบนิเวศทางทะเล ระบบนิเวศทางบก จัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดตะวันตก 1

วิสัยทัศน์ กลุ่มจังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี พ.ศ. 2551-2554

เป็นฐานการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ส่งเสริมการค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. มุ่งเป็นฐานการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรม ด้วยระบบการผลิตที่ปลอดภัย

2. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

3. ยกระดับคุณภาพชีวิต

4. ส่งเสริมการค้าชายแดน

5. พัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

6. ส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

7. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. เพิ่มมูลค่าและการส่งออกสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรม

2. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

3. แหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพ

4. เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว
5. เพิ่มมูลค่าผลผลิตของสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น และวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SME)
6. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
7. พัฒนาและยกระดับการค้าชายแดน
8. เพิ่มความพึงพอใจและความเชื่อถือให้แก่ประชาชนในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ภาครัฐ และกระบวนการยุติธรรมของรัฐ

9. มีระบบการจัดการแรงงานและแรงงานต่างด้าวที่มีประสิทธิภาพ
10. ยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบบประชาธิปไตย
11. ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและบริหารจัดการภารกิจของตนได้อย่างดี
12. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและมีระบบการบริหารจัดการ Logistic ที่มีประสิทธิภาพ
13. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบการผลิตให้มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรม
2. เสริมสร้างเครือข่ายการศึกษาและประสานการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการผลิต สินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมที่ปลอดภัย
3. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชพลังงานทดแทน และแปรรูปสู่อุตสาหกรรมพลังงาน ทดแทน
4. การพัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยว การบริการ และความปลอดภัย
5. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมูลค่าผลผลิตของ สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น และวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SME)
6. เสริมสร้างครอบครัว ชุมชน และสังคมให้เข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อย่างยั่งยืน
7. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
8. พัฒนาการศึกษให้สอดคล้องกับการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นและนำไปสู่ความเป็นเลิศอย่างมีคุณธรรม และความสุข
9. พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนโดยการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม จัดตั้งเขต เศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาและยกระดับจุดผ่อนปรนทางการค้าให้เป็นจุดผ่านแดนถาวร

10. ปรับปรุงรูปแบบการทำงาน อำนวยความสะดวก ลดขั้นตอน และกระบวนการทำงาน ขยายการให้บริการประชาชน
11. ให้มีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อสร้างความสงบเรียบร้อยและความเป็นธรรมในสังคม
12. ปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่
13. วางมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ
14. สร้างเสริมศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับกระบวนการผลิตและการบริการ
15. แก้ไขปัญหาผู้ลักลอบเข้าเมืองและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย โดยการพัฒนา ระบบตรวจคนเข้าเมือง การสกัดกั้น การปราบปรามและการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย
16. ส่งเสริมให้ประชาชนมีวิถีชีวิตตามระบอบประชาธิปไตย
17. ส่งเสริมบทบาทผู้นำชุมชนหรือปราชญ์ท้องถิ่นในการแสดงความคิดเห็นในกิจการบ้านเมือง
18. พัฒนาระบบขนส่งทางรถยนต์ ทางราง และทางน้ำ ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด
19. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

วิสัยทัศน์จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2553-2556

สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดชั้นนำในด้านแหล่งผลิตอาหาร และผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐานสู่สากล เป็นศูนย์กลางการศึกษาการกีฬาและการท่องเที่ยว โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี ยึดการมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรอุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การแปรรูปและผลิตภัณฑ์ เพื่อการบริโภคและการส่งออก
2. การเสริมสร้างและพัฒนากองท่องเที่ยวการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. การขยายฐานโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการประชาชน

5. การส่งเสริมให้กีฬาอยู่ในหัวใจชาวสุพรรณบุรีและมีความสามารถด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศในระดับชาติ

6. การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

เป้าประสงค์

1. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและการส่งออก

2. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น

3. เกษตรกร ฟื้นฟู และบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อ่อนแอวยประโยชน์อย่างยั่งยืน

4. ส่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและแก้ไขปัญหาความยากจน

5. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาชาติ

6. ยกระดับการกีฬาของจังหวัดสุพรรณบุรี เข้าสู่มาตรฐานสากล

7. ยกระดับคุณภาพการบริการและบริหารด้วยความโปร่งใส

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบและการตลาดให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อการแข่งขันทางการค้าและส่งออก

2. พัฒนาการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน

3. สนับสนุนและพัฒนาข้อมูลสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตร

4. สนับสนุนฟื้นฟู พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากรและเทคโนโลยีการผลิต

5. พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงาน ดูแลสวัสดิการ สุขภาพอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน

6. ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวและการตลาด

7. สร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด

8. ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น (OTOP)

9. ฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำและคลองสาขาให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

10. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วม

11. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านสาธารณสุข

12. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

13. เสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนปราศจากยาเสพติด

14. พัฒนาคนเป็นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาสังคม (คนดีศรีสุพรรณ)
15. ส่งเสริมระบบข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
16. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันการศึกษาทุกระดับ
17. ยกกระดับคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ
18. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน
19. พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
20. บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและโปร่งใส
21. ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างภาคราชการและเอกชน

บริบทพื้นที่ที่ศึกษา

สัญลักษณ์จังหวัดสุพรรณบุรี (ตราประจำจังหวัด)

ภาพ 9 แสดงตราสัญลักษณ์จังหวัดสุพรรณบุรี

ตราประจำจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นภาพยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราชกับพระมหาอุปราชาแห่งพม่า ที่มาคือ เมื่อครั้งสงครามยุทธหัตถีที่องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงกระทำศึกกับพระมหาอุปราชาแห่งพม่า ณ ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอดอนเจดีย์ ด้วยพระปรีชาสามารถพระองค์ทรงมีชัยเหนือฝ่ายศัตรู และถือเป็นมหาวีรกรรมคชยุทธ์อันยิ่งใหญ่ ส่งผลให้ไทยได้รับอิสรภาพและที่แห่งนี้ได้รับการจัดบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ด้วย สงครามยุทธหัตถีจึงได้รับการเชิดชูให้เป็นสัญลักษณ์ประจำจังหวัดสุพรรณบุรี (สายน้ำ เสฏฐพงษ์, 2542, หน้า9-11)

คำขวัญของจังหวัดสุพรรณบุรี

เมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำ
ประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง

ธงประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพ 10 แสดงธงประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

ธงมี 2 สี แถบขอบบนและขอบล่างเป็นสีน้ำเงิน แถบกลางใหญ่เป็นสีแดง ตรงกลางมี
ตราประจำจังหวัดสุพรรณบุรีอยู่ในรูปวงกลม
ดอกไม้ประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพ 11 แสดงดอกสุพรรณนิการ์

ต้นไม้ประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพ 12 แสดงต้นมะเกลือ

(วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์เอกลักษณ์และภูมิปัญญาจังหวัดสุพรรณบุรี, 2544, หน้า 183) กล่าวว่า ต้นมะเกลือ เป็นไม้มงคลได้รับพระราชทานจากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2537 เพื่อให้เป็นสิริมงคลแก่พสกนิกรชาวจังหวัดสุพรรณบุรี

ลักษณะของต้นมะเกลือเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูง 8-15 เมตร หรืออาจสูงถึง 30 เมตร ลำต้นตรง เรือนยอดเป็นพุ่มกลม กิ่งอ่อนมีขนนุ่มทั่วไป แตกกิ่งก้านสาขาทุกส่วนของลำต้น เปลือกนอกเป็นสีดำขรุขระ เป็นไม้ที่ใช้ประโยชน์ได้ทั้งต้น เช่น ผลมะเกลือนำมาใช้ย้อมผ้า ย้อมเครื่องมือทำประมง ใช้เป็นยาถ่ายพยาธิ ลำต้นใช้ทำไม้ถักบ (ใสไม้) ทำเครื่องตกแต่งบ้าน เปลือกใช้ผสมเครื่องตีหมกนบุด ไม้ใช้ทำตะเกียบ ทำลูกคิด

ความเป็นมาของจังหวัดสุพรรณบุรี

สุพรรณบุรีเป็นเมืองโบราณที่ผ่านอารยธรรมดั้งเดิมมาอย่างยาวนาน มีการพบหลักฐานทางโบราณคดีที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 3,500-3,800 ปี ตั้งแต่ยุคหินใหม่ ยุคสัมฤทธิ์ และยุคเหล็ก สืบทอดมาจนถึงสมัยสุวรรณภูมิ ฟูนัน อมราวดี ทวารวดี และศรีวิชัย

จากหลักฐานทางโบราณคดียืนยันว่าเดิมสุพรรณบุรี คือ ทวารวดีศรีสุพรรณภูมิ หรือเมืองพันธุมาลี สร้างขึ้นระหว่างพุทธศักราชที่ 1,420-1,425 ตั้งอยู่บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าสุพรรณบุรีหรือแม่น้ำท่าจีนแถบตำบลรั้วใหญ่ไปจรดตำบลพิหารแดง

เมื่อสิ้นยุคพันธุมบุรี พระเจ้ากาแตผู้มีเชื้อสายไทยพม่าได้ย้ายเมืองมาอยู่ทางฝั่งขวาของแม่น้ำ และโปรดให้ชนกลุ่มมอญน้อยไปสร้างวัดสนามไชยและบูรณะวัดป่าเลไลยก์ พร้อมเชิญชวนให้ข้าราชการ 2,000 คนบวช เมืองพันธุมบุรีจึงได้รับการขนานนามใหม่ว่า เมืองสองพันบุรี

ครั้นถึงสมัยพระเจ้าอู่ทองทรงย้ายเมืองมาสร้างใหม่ทางฝั่งใต้หรือฝั่งตะวันตกของแม่น้ำท่าจีน และเปลี่ยนชื่อเป็นเมืองอู่ทอง จนถึงสมัยขุนหลวงพะงั่ว มีการเปลี่ยนชื่ออีกครั้งเป็นสุพรรณบุรี และใช้นามนี้เป็นชื่อเมืองตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ความสำคัญของสุพรรณบุรีถูกลดลงกลายเป็นเมืองลูกหลวงและเมืองหน้าด่านที่ผ่านประวัติศาสตร์การศึกสงครามมานับครั้งไม่ถ้วน ในที่สุดสุพรรณบุรีก็กลายเป็นเมืองร้างจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ดังที่กวีเอกสุนทรภู่ได้พรรณนาไว้อย่างชัดเจนถึงสภาพของเมืองสุพรรณบุรีในนิราศสุพรรณ เมื่อปีพุทธศักราช 2379 ว่า

ตะวันเห็นหาดหน้า	ท่ามี
เมืองสุพรรณบุรี	รกร้าง
ศาลดั่งฝั่งนี้	ที่หาด ลาดแฮ
โรงเหล้าเขาดัมค่าง	ขอบคุ้งหุงสุรา
วัดกระโกรไถ่บ้าน	ศรีประจัน
ถามเหล่าชาวสุพรรณ	เพื่อนชี่
ทองประศรีที่สำคัญ	ข้างวัด แคนแฮ
เดินสนุกทุกวันนี้	รกเรือเสื่อคะนอง

สภาพเมืองร้างของสุพรรณบุรีดำเนินมาถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 จึงเริ่มมีผู้คนเกาะกลุ่มรวมตัวกันเป็นชุมชนเล็กตามสองฟากฝั่งแม่น้ำสุพรรณบุรีจนกลับมาเป็นชุมชนใหญ่อีกครั้ง และมีการย้ายที่ตั้งเมืองมาอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำสุพรรณบุรีในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6

ถึงวันนี้จังหวัดสุพรรณบุรีได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกด้าน จากกลายเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงอีกแห่งหนึ่งในภาคกลาง และมีแนวโน้มการขยายอย่างไม่สิ้นสุด

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งอยู่บริเวณภาคกลางด้านทิศตะวันตกของประเทศไทย อยู่ที่เส้นละติจูด (Latitude) 14 องศา 4 ลิปดา ถึง 15 องศา 5 ลิปดาเหนือ และเส้นลองจิจูด (Longitude) ที่ 99 องศา 17 ลิปดา ถึง 100 องศา 16 ลิปดาตะวันออก โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดชัยนาท และจังหวัดอุทัยธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดอุทัยธานี

จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลาง 3-10 เมตร มีเนื้อที่ประมาณ 5,358.008 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,348,755 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวง หมายเลข 340 ประมาณ 107 กิโลเมตร โดยทางรถไฟประมาณ 142 กิโลเมตร (วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์เอกลักษณ์และภูมิปัญญาจังหวัดสุพรรณบุรี, 2544, หน้า 2)

การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดสุพรรณบุรีมีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ 110 ตำบล 977 หมู่บ้าน ประกอบไปด้วย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชูก อำเภอดอนเจดีย์ อำเภออู่ทอง อำเภอบางปลาม้า อำเภอสองพี่น้อง อำเภอด่านช้าง และอำเภอหนองหญ้าไซ

ภาพ 13 แสดงแผนที่จังหวัดสุพรรณบุรี

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ คือ เทือกเขาที่ราบสูง และที่ราบลุ่ม มีรายละเอียด ดังนี้

เทือกเขา เป็นลักษณะของสันเขาหรือแนวของสันเขาที่เกิดจากการโค้งงอไปทางเดียวกับ หินโครงสร้าง เนื่องจากถูกตัดขาดหรือบริเวณใกล้เคียงยุบตัวลง ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด บริเวณทิศตะวันตกเฉียงใต้ของอำเภออุ้มถ่องและอำเภอด่านช้าง ซึ่งเป็นเทือกเขาในแนวเดียวกับเทือกเขาตะนาวศรี มียอดเขาสูงสุดประมาณ 1,002 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง อยู่ใกล้กับบ้านห้วยดินดำ

ที่ราบสูง อยู่บริเวณทิศตะวันออกของอำเภอด่านช้างและทิศตะวันตกของอำเภอเดิมบางนางบวช เกิดจากการปรับระดับพื้นที่ของโลก มีความลาดชันประมาณ 5-30 เปอร์เซ็นต์ ลักษณะพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดสลับกับเนินเขา แล้วย่อยุบลาดเทลงมาทางทิศตะวันออกจนถึงแม่น้ำท่าจีน

ที่ราบลุ่ม แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

พื้นที่ลุ่มแบบเพียดมอนท์ (Piedmont Sloping type) เป็นพื้นที่ที่เกิดจากการทับถมของตะกอนเนื้อหยาบที่ถูกกระแสน้ำเซี่ยวพัดพามาจากภูเขา มีความลาดชันไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ พบทางทิศตะวันตกของอำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอหนองหญ้าไซ อำเภอดอนเจดีย์ และอำเภออุ้มถ่อง

ที่ราบตะกอนลำนํ้า พบในบริเวณทิศตะวันออกของจังหวัดบริเวณอำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอสามชุก และอำเภอศรีประจันต์ เป็นลักษณะตะกอนที่เกิดจากลำนํ้าใหญ่ ในอำเภอเมืองฯ และอำเภอสองพี่น้อง เป็นลักษณะของตะกอนลำนํ้ารูปพัดซึ่งเกิดจากลำนํ้าห้วยกระเสียวและลำนํ้าเล็กๆทั่วไปในพื้นที่ที่มีความลาดชันประมาณ 1-3 เปอร์เซ็นต์

ที่ราบน้ำทะเลเคยท่วมถึง เป็นพื้นที่ที่เกิดจากการทับถมของตะกอนทะเลเก่า มีความลาดชัน 0-1 เปอร์เซ็นต์ เป็นลักษณะที่ราบลุ่มต่ำ น้ำท่วมสูงและท่วมนาน อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดบริเวณพื้นที่อำเภอบางปลาม้า และด้านตะวันออกของอำเภอสองพี่น้อง (ปิติชัยพงษ์วานิชอนันต์, 2543, หน้า 34-41)

ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีทรัพยากรน้ำอุดมสมบูรณ์มีทั้งแหล่งน้ำบนดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำชลประทานมากมาย และครอบคลุมพื้นที่กว้างขวาง แหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่

แหล่งน้ำบนดิน

วิถีชีวิตของชาวสุพรรณบุรีมีความผูกพันกับสายน้ำมาตั้งแต่อดีต สายน้ำได้เอื้ออำนวยประโยชน์ทั้งในด้านอุปโภคบริโภค การคมนาคมขนส่งและการเกษตรแก่ชาวสุพรรณบุรีตลอดมาจนถึงปัจจุบัน สายน้ำที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่

แม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณบุรี แยกจากแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดชัยนาท ไหลเข้าสู่จังหวัดสุพรรณบุรีที่อำเภอเดิมบางนางบวช แล้วไหลผ่านอำเภอสามชูก อำเภอศรีประจันต์ อำเภอเมืองฯ อำเภอบางปลาม้า และอำเภอสองพี่น้องตามลำดับ รวมระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัดสุพรรณบุรีทั้งสิ้น 117 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่มีความสำคัญมากตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากประชาชนได้อาศัยน้ำจากแม่น้ำสายนี้ในการอุปโภคบริโภค การคมนาคมขนส่ง และการเกษตรตลอดมา

ห้วยกระเสียวหรือลำน้ำกระเสียว เกิดจากลำน้ำสายต่างๆที่ไหลมาจากภูเขาแถบจังหวัดอุทัยธานี และในอำเภอด่านช้าง สายน้ำเหล่านี้ไหลมารวมกันที่ด้านตะวันตกของอำเภอด่านช้าง กลายเป็นห้วยกระเสียว แล้วไหลมาทางด้านตะวันออกผ่านที่ราบแล้วลงสู่แม่น้ำท่าจีนที่อำเภอสามชูก ห้วยกระเสียวเป็นสายน้ำที่มีน้ำไหลตลอดปี สามารถใช้ประโยชน์ในด้านการเพาะปลูก และการอุปโภคบริโภคได้ตลอดทั้งปี

นอกจากนี้ยังมีลำน้ำอื่นๆ ซึ่งสามารถให้ประโยชน์ในด้านอุปโภคบริโภค และการเพาะปลูกแก่พื้นที่การเกษตรสองฝั่งลำน้ำในฤดูน้ำหลากก็ยังเป็นเส้นทางช่วยระบายน้ำที่มากเกินไปออกจากพื้นที่ชลประทานได้อีกด้วย ซึ่งลำน้ำสายเล็กๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่ไหลลงสู่แม่น้ำท่าจีน ได้แก่ คลองสองพี่น้อง คลองสาละยี่หน และคลองบางลี่ เป็นต้น แหล่งน้ำธรรมชาติเหล่านี้ยังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาตามธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรีอีกด้วย

แหล่งน้ำใต้ดิน

แหล่งน้ำใต้ดินของจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เป็นแหล่งน้ำที่มีปริมาณน้อยประมาณ 1-30 ลูกบาศก์เซนติเมตรต่อชั่วโมง โดยทั่วไปเป็นน้ำคุณภาพดี แต่บางพื้นที่มีคุณภาพปานกลาง เป็นน้ำกร่อยและมีตะกอนสนิมเจือปน ส่วนแหล่งน้ำใต้ดินที่มีปริมาณน้ำมากนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในท้องที่อำเภอด่านช้าง

แหล่งน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทานเป็นแหล่งน้ำที่สำคัญอีกประเภทหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตการทำเกษตรกรรมแบบพึ่งตนเองมาเป็นเกษตรแผนใหม่ อันเป็นแบบพึ่งพาระบบตลาดมากขึ้นทำให้เกษตรกรจำเป็นต้องใช้น้ำมากขึ้น ทางราชการจึงได้สร้างระบบชลประทานเพื่อจัดสรรน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร ซึ่งจังหวัดสุพรรณบุรีได้รับการจัดสรรโครงการจากรัฐบาลทั้งโครงการขนาดใหญ่ขนาดเล็ก ดังนี้

- โครงการชลประทานขนาดใหญ่ เป็นโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา รวม 11 โครงการ มีเนื้อที่ชลประทานในจังหวัดสุพรรณบุรี ประมาณ 1,602,978 ไร่

- โครงการชลประทานขนาดเล็ก รวม 40 โครงการ เป็นโครงการที่ใช้น้ำเพื่อการเกษตร ได้แก่ โครงการฝายน้ำล้น 23 โครงการ และอ่างเก็บน้ำ 17 โครงการ รวมพื้นที่ได้รับประโยชน์ 73,000 ไร่ รวมพื้นที่ชลประทานทั้งหมด 1,712,978 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 51.15 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยครอบคลุมพื้นที่ราบลุ่มทางทิศตะวันออกของจังหวัดในแนวเหนือจรดใต้

ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสุพรรณบุรีมีป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมด 7 แห่ง มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 825,102.52 ไร่ กระจายอยู่ทางตอนเหนือและตะวันตกของจังหวัด ครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอด่านช้าง อำเภอหนองหญ้าไซ อำเภอดูหลวง และอำเภอสองพี่น้อง ป่าไม้เหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้เบญจพรรณ ประกอบด้วย ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่าโมง ไม้มะค่าแต้ ไม้ชิงชัน ไม้ซาก และไม้ตะเคียนทอง

ป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 7 แห่ง ดังนี้

1. ป่าสักกระยาเยียม อยู่ในท้องที่อำเภอดูหลวง มีพื้นที่ 443.75 ไร่
2. ป่าห้วยขมิ้น-ป่าพุน้ำร้อน-ป่าหนองหญ้าไซ อยู่ในท้องที่อำเภอด่านช้าง มีพื้นที่ 318,561 ไร่
3. ป่าองค์พระ-ป่าเขาพระกำ-ป่าเขาห้วยพลู อยู่ในท้องที่อำเภอด่านช้าง มีพื้นที่ 439,375 ไร่
4. ป่าโป่งลาน-ป่าทุ่งคอก อยู่ในท้องที่อำเภอสองพี่น้อง มีพื้นที่ 20,431.25 ไร่
5. ป่าตะโกปิดทอง-ป่าเพชรน้อย อยู่ในท้องที่อำเภอดูหลวง มีพื้นที่ 14,972.52 ไร่
6. ป่าเขาทุ่งดินดำ-ป่าเขาตาแก้ว อยู่ในท้องที่อำเภอดูหลวง มีพื้นที่ 21,250 ไร่
7. ป่าบ้านช้าง อยู่ในท้องที่อำเภอดูหลวงมี มีพื้นที่ 10,069 ไร่

อุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติพุเตย อยู่ในท้องที่อำเภอด่านช้าง

วนอุทยาน 1 แห่ง คือ วนอุทยานพุม่วง อยู่ในท้องที่อำเภอดูหลวง

เขตห้ามล่าสัตว์ป่า 1 แห่ง คือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก อยู่ในท้องที่อำเภอเดิมบางนางบวช

สวนรุกขชาติ 1 แห่ง คือ สวนรุกขชาติดอนเจดีย์

สภาพป่าไม้ของจังหวัดสุพรรณบุรีในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมาก เนื่องจากผลของการสัมปทานป่าไม้และการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อใช้เป็นที่ทำกินของราษฎร ทำให้พื้นที่ป่าสงวนฯหลายแห่งกลายเป็นพื้นที่ไร่อ้อย มันสำปะหลัง และที่นา นอกจากนี้ พื้นที่บางส่วนกลายเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมอีกด้วย (สำนักป่าไม้จังหวัดสุพรรณบุรี, 2537) พบว่า พื้นที่ที่ยังคงสภาพเป็นป่าในปัจจุบันของจังหวัดสุพรรณบุรี เหลือเพียง 486,797.02 ไร่ หรือร้อยละ 59 ของพื้นที่ป่าสงวนฯ และป่า

ตลาดเก่าห้อง

ภาพ 15 แสดงบรรยากาศตลาดเก่าห้อง

ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน เป็นตลาดเก่าแก่ที่เคยเจริญรุ่งเรืองมาในอดีต ปัจจุบันแม้ตลาดเก่าห้องจะเจียบเหงาลง เพราะเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์ที่เจริญขึ้น ประชาชนหันไปเดินทางโดยรถยนต์และเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองได้สะดวก แต่ก็ยังคงดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของตลาดเก่าห้องอยู่ โดยเฉพาะหอดูใจที่ยังปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

บ้านเก่าห้องเดิมที่บ้านเก่าห้องนี้ ล้วนแล้วไปด้วยป่าดงพงแขม ไม่มีบ้านเรือนอยู่เลย ก่อนจะมาตั้งบ้านเก่าห้องอยู่นี้มีตำนานอยู่ว่า เมื่อครั้งพม่าได้มาตีเวียงจันทน์แตกไปครั้งหนึ่ง ผู้คนพากันอพยพหนีพม่ามีหัวหน้าชื่อขุนกำแหง ภรรยาชื่อ นางต๋น พาพวกพวกอพยพลงมามาก เห็นว่าสถานที่บ้านเก่าห้องเป็นที่ว่าง ก็มาปลูกเป็นบ้านไม้ไผ่เป็นสี่ห้องขึ้น ต่อมาเกิดไฟไหม้ ไม่ทราบสาเหตุว่าไฟนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ขุนกำแหงเกิดความสงสัย จึงให้โหรทำนายทายทัก โหรทำนายไว้ให้ว่า บ้านหลังนี้จะต้องปลูกให้ได้เก้าห้องและให้มีที่เคารพบูชาไว้หลังหนึ่งให้ชื่อว่า ศาลเจ้าปู่บ้านย่าเมือง จึงอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อท่านขุนกำแหงทำตามที่โหรทำนายไว้ให้แล้ว แต่นั้นมาก็ไม่มี

อะไรเกิดขึ้น จนปัจจุบันนี้ และศาลเจ้าปู่บ้านยาเมืองนั้นพอถึงปีก็มีประชาชนแถบนั้นไปกราบไหว้กันทุกปี และถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของผู้นับถือ

เมื่อครั้งโบราณตั้งแต่สมัยอำเภอบางปลาหมังยังไม่ได้ตั้ง บ้านเก่าห้องปลูกด้วยไม้ไผ่ผ่าขัดแตะมุงหลังคาด้วยจาก ถ้าใครเกิดความหรือมีเรื่องราวต่างๆ ก็มาตัดสินความกันที่นั่น ตลอดกระทั่งการเสียภาษีอากรก็มาเสียกันที่นั่น เพราะสมัยนั้นท่านขุนกำแหงเปรียบเสมือนเป็นนายอำเภอสมัยนี้ เพราะท่านมีความรู้ในทางกฎหมายและมีวิชาทาสบริวารมาก เมื่อท่านขุนกำแหงถึงแก่กรรม ก็มีชั้นลูกครองประวัตินบ้านเก่าห้องสืบมา พอมีเงินและมีฐานะดีขึ้นจึงได้มาเปลี่ยนตัวบ้านเก่าห้องเป็นฝากระดาน มุงด้วยกระเบื้องเมื่อ พ.ศ. 2470 ครั้นจะเปลี่ยนตัวบ้านเก่าห้องเป็นรูปอื่น ก็เกรงว่าจะเกิดไฟไหม้เหมือนเมื่อครั้งก่อนอีก เมื่อชั้นลูกท่านขุนตายก็มีชั้นหลาน เมื่อชั้นหลานตาย ก็มีชั้นเหลนปกครองบ้านเก่าห้องสืบเนื่องกันต่อๆ มา

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ภาพ 16 แสดงพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ ประกอบด้วย พระบรมราชานุสรณ์ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงคชาธารกับองค์เจดีย์ยุทธหัตถี ตั้งอยู่ที่ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ เจดีย์ยุทธหัตถี เป็นเจดีย์ที่สร้างเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ในโอกาสทรงชนะสงครามยุทธหัตถี ที่ทุ่งหนองสาหร่าย เจดีย์องค์นั้นค้นพบเมื่อปี พ.ศ. 2456 โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงรับสั่งให้เจ้าเมืองสุพรรณบุรีและเจ้าเมืองกาญจนบุรีออกค้นหาไม่พบ ส่วนเจ้าเมืองสุพรรณบุรี พระทวิประชาชน (อ๊ กวรรณสูต) ออกค้นหาจากเจดีย์เก่าองค์หนึ่ง ในเขตตำบลหนองสาหร่าย กลางป่าไม้เบญจพรรณ เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2456 เจดีย์ที่ค้นพบอยู่ห่างจากหนองสาหร่ายไปทางตะวันตกเฉียงใต้ 150 เส้น ลักษณะเป็นเจดีย์ฐานสี่เหลี่ยมกว้าง 10 วา ส่วนสูงไม่อาจกำหนด เพราะยอดชำรุด ทับลงบนฐาน เหลือแต่ฐานสูง 6 วา 3 คอก จากเรื่องพระเจดีย์ยุทธหัตถี กล่าวว่า

พระยาสุพรรณฯ ได้ออกไปที่ตำบลนั้นสืบถามถึงพระเจดีย์โบราณ พวกชาวบ้านบอกว่า มีอยู่ในป่าตรงที่เรียกว่า ดอนพระเจดีย์ องค์หนึ่ง พระยาสุพรรณฯ ถามต่อไปว่า เป็นพระเจดีย์ของใครสร้างไว้ รู้หรือไม่ พวกชาวบ้านตอบว่า ไม่มีใครสร้าง เป็นแต่ผู้หลักผู้ใหญ่บอกเล่าสืบมาว่า พระนเรศวรกับพระมหาอุปราชาชนช้างกันตรงนั้น ก็เป็นอันได้เรื่องที่ตั้งให้สืบไป...

เมื่อได้ความดังนั้น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ จึงนำความขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ทรงปิติโสมนัสตรัสว่า พระเจดีย์ยุทธหัตถี เป็นอนุสาวรีย์เฉลิมพระเกียรติของเมืองไทยสำคัญอย่างยิ่งแห่งหนึ่งถึงอยู่ไกลไปลำบากก็จะเสด็จไปสักการบูชา จึงทรงพระอุตสาหะเสด็จไปเมื่อ พ.ศ. 2456 เป็นการบวงสรวงครั้งแรก

วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2456 โปรดให้มีการบวงสรวงสมโภชเจดีย์ยุทธหัตถี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นายกองเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสด็จไปทรงอ่านประกาศอัญเชิญเสด็จแล้ว ทรงรับสั่งให้กระทำวันทยาวัธ ชาวพนักงานประโคมแตรเดี่ยว แตรวง และพิณพาทย์ขึ้นพร้อมกัน เมื่อสุดเสียงประโคมแล้ว พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีรับสั่งพระบรมราโชวาทเป็นเวลานาน และในที่สุดพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสรุปพระบรมราโชวาทว่า

และในวันอันเป็นมหาอุดมมงคลฤกษ์ที่พวกเราเหล่านี้ครบทั้งหลาย ผู้สืบเชื้อสายบรรพบุรุษเฝ้าไทยของเรา ได้มีโอกาสมาสู่สถานศักดิ์สิทธิ์อันมีเกียรติประวัตินี้ เราจึงขอถือวาวาระนี้เสมือนหนึ่งเราทั้งหลายได้มาชุมนุมกันเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์ของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ผู้มีพระคุณแก่ชาติไทยแล้ว ฉะนั้น เราจึงขอนำคำว่ามีชัยนี้มาใช้เป็นปฐมฤกษ์บัดนี้

ขอจงทุกคนที่มาชุมนุม ณ ที่นี้ จงเปล่งเสียงไชโยตามเราเป็นการถวายราชสดุดีจงพร้อมเพียงกันเถิด

ครั้นสิ้นพระกระแสรับสั่งแล้ว ก็ทรงเปล่งพระสุรเสียงดังกังวานนำขึ้นว่า ชัย ทันใดนั้นเสียงโย จากปากเสือป่า และลูกเสือทั้งหลายก็สะท้อนสะท้อนขึ้นพร้อมกัน เป็นเสียงเดียวกัมปนาทหวั่นไหวนั้นพรักพร้อมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างประหลาด ดังนั้น คำที่เราท่านเปล่งเสียงไชโยนั้น เกิดที่จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2456 เป็นปฐม

ในปี พ.ศ. 2493 กองทัพบกมีดำริจะบูรณะเจดีย์ยุทธหัตถี ต่อมา ปี พ.ศ. 2495 จึงตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการบูรณะเสร็จเรียบร้อย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จพระราชดำเนินมาเปิดพระบรมราชานุสรณ์ เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2502

การบูรณะโดยการสร้างเป็นเจดีย์องค์ใหม่ครอบเจดีย์องค์เดิมไว้ เจดีย์องค์ใหม่ที่สร้างเป็นสถาปัตยกรรมรัตนโกสินทร์ ทรงลังกากลม ฐานกว้าง 36 เมตร สูงจากระดับพื้นถึงยอด 66 เมตร และสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรทรงพระศรรายออกศึกหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ กว้าง 2.90 เมตร ยาว 5.45 เมตร สูง 7.00 เมตร ไว้ด้านหน้าองค์เจดีย์

ระหว่างวันที่ 24 มกราคม ถึงวันที่ 31 มกราคม ของทุกปี จังหวัดสุพรรณบุรีได้จัดให้มีงานรัฐพิธี ที่บริเวณพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์นี้ เพื่อรำลึกวีรกรรมอันหาญกล้าขององค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช และบรรดาทหารหาญของชาติในอดีตที่พลีชีพเพื่อชาติ ประกาศศักดานุภาพ ป้องกันอาริราชศัตรูผู้รุกรานแผ่นดินไทย โดยร่วมกับพ่อค้าประชาชนหน่วยราชการต่างๆ ออกกรำ มีมหรสพสมโภช มีการแสดงแสงและเสียงเพื่อรำลึกถึงการยุทธหัตถี เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญของชาติไทย นับเป็นงานเทศกาลที่สำคัญและน่าชมงานหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี

ต่อมามีข้อขัดแย้งว่า เจดีย์ยุทธหัตถี มิได้อยู่ที่ดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ดังที่เข้าใจกัน แต่ตั้งอยู่ที่ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ข้อขัดแย้งนี้ เริ่มตั้งแต่ ปี 2515-2516 คณะรัฐมนตรีจึงพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง ทำหน้าที่สืบหาข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาปัญหาดังกล่าว ทั้งทางด้านโบราณคดี ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ยุทธวิธีภูมิศาสตร์ เพื่อหาข้อยุติ ปรากฏว่า คณะกรรมการลงมติด้วยเหตุผลว่า บริเวณยุทธหัตถีควรอยู่ที่บริเวณหนองสาหร่ายอย่างแน่นอน

การเดินทางไปยังพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ทุกวันนี้สะดวกมาก คือ ใช้เส้นทางบ้านอุยยา (แยกจากถนนมาลัยแมน) ดอนเจดีย์ ระยะทางประมาณ 24 กิโลเมตร หรือใช้เส้นทางศรี

ประจันต์-ดอนเจดีย์ ระยะทางประมาณ 13 กิโลเมตร ทั้งสองเส้นทางจะไปบรรจบกันที่บริเวณพระบรมราชานุสรณ์พอดี้

ตลาดร้อยปีสามชุก

ภาพ 17 แสดงตลาดร้อยปีสามชุก

ตลาดสามชุก หรือตลาดริมน้ำร้อยปี ตั้งอยู่ริมทางหลวงหมายเลข 340 แยกเข้าอำเภอสามชุก อยู่ริมแม่น้ำท่าจีนติดกับที่ว่าการอำเภอสามชุก เป็นชุมชนชาวจีนเก่าแก่ที่ยังคงสภาพบ้านเรือน และตลาดแบบดั้งเดิม สิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ อาคารพิพิธภัณฑ์ เป็นอาคารไม้โบราณติดลูกไม้ขนาด 3 ชั้น ของขุนจันทน์ จินารักษ์ นายภาษีเก่า ซึ่งท่านเจ้าของตลาดมอบให้เป็นแหล่งรวบรวมภาพถ่ายวิถีชีวิตของผู้คนในสมัยก่อน ร้านถ่ายรูปโบราณที่ยังมีกล้องถ่ายภาพเก่าแก่อายุกว่าร้อยปีให้บริการ ร้านขายยาสมุนไพร และผลิตผลิตภัณฑ์ขนม อาหารพื้นเมือง และกาแฟโบราณที่ยังใช้เครื่องคั่วกาแฟแบบดั้งเดิมบริเวณริมน้ำ

อุทยานมังกรสวรรค์

ภาพ 18 แสดงอุทยานมังกรสวรรค์

พิพิธภัณฑสถานลูกหลานพันธุ์มังกร (อุทยานมังกรสวรรค์) ตั้งอยู่ในบริเวณศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสุพรรณบุรี ก่อตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสที่ประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนมีความสัมพันธ์ทางการทูตครบ 20 ปี เมื่อปี พ.ศ. 2539 ขณะที่ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ 21 ของประเทศไทย พิพิธภัณฑสถานลูกหลานพันธุ์มังกร ออกแบบขึ้น เพื่อนำเสนอเรื่องราวประวัติศาสตร์ของอารยธรรมจีนที่ยาวนานถึง 5,000 ปี ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นอารยธรรมที่เก่าแก่และสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ภายใต้รูปแบบมังกรสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ที่รู้จักกันดี ภายในห้องจัดแสดงเรื่องราวประวัติศาสตร์จีนตั้งแต่สมัยตำนานการสร้างโลก ยุคแรกเริ่มทางประวัติศาสตร์ ลำดับราชวงศ์ตั้งแต่ยุคหวงตี้ถึงราชวงศ์ชิง ซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง และการแสดงประวัติความเป็นมาของพี่น้องชาวไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทย เรื่องราวที่น่าสนใจ ประกอบด้วย เหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ประวัตินบุคคลสำคัญ ปรัชญา ภูมิปัญญา และการค้นพบประดิษฐ์กรรมสำคัญของบรรพบุรุษชาวจีน ผ่านสื่อจัดแสดงที่น่าสนใจ และสวยงาม การจัดแสดงนิทรรศการภายในตัวมังกรใช้สื่อจัดแสดงที่ทันสมัย เช่น ภาพยนตร์ ระบบโสตทัศนูปกรณ์ที่ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ แสง เสียง หุ่นจำลอง นอกจากนี้ ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างครบครัน เป็นต้นว่า ห้องฉายภาพยนตร์ ห้องรับฝากของ จำหน่ายหนังสือ และห้องจำหน่ายของที่ระลึก มุ่งเน้นให้ผู้เข้าชมได้รับความรู้และความเพลิดเพลินในเวลาเดียวกัน อีกทั้งสอดแทรกคุณธรรมสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ที่บรรพบุรุษชาวจีนยึดถือ และได้ปรากฏให้เห็นตลอดเวลายาวนานของประวัติศาสตร์ เพื่อให้ผู้

เข้าชมได้นำเอาความรู้และคุณธรรมไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับชีวิตในโอกาสต่อไป อีกทั้งยังเป็นการสร้างแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญระดับประเทศให้เกิดขึ้นในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งปัจจุบันได้รับการยอมรับว่าเป็นจังหวัดตัวอย่างในการพัฒนาของประเทศไทย

บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ

ภาพ 19 แสดงบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ

เป็นบึงน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 2,700 ไร่ อยู่ห่างจากตัวอำเภอเมืองสุพรรณประมาณ 64 กิโลเมตร บึงฉวากมีพื้นที่ติดต่อกับอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาทและอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนที่อยู่ในเขตอำเภอเดิมบางนางบวช มีพื้นที่ประมาณ 1,700 ไร่ บึงฉวากได้รับประกาศให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่ามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 และในปี พ.ศ. 2541 ได้รับการจัดให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติตามอนุสัญญาแรมซาร์ที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคี เนื่องจากความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่มีในบึง ลักษณะที่เรียกว่า เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำตามอนุสัญญาแรมซาร์ คือ พื้นที่ลุ่ม พื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่ลุ่มชื้นแฉะ พื้นที่ฉ่ำน้ำ มีน้ำท่วม น้ำขัง พื้นที่พุ่มน้ำ พื้นที่แหล่งน้ำ ทั้งที่เกิดเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้าง ทั้งที่มีน้ำขังหรือน้ำท่วมถาวรและชั่วคราว ทั้งแหล่งน้ำนิ่งและน้ำไหล แหล่งน้ำจืด น้ำกร่อยและน้ำเค็มรวมไปถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเลและทะเลในบริเวณซึ่งเมื่อน้ำลดต่ำสุด น้ำลึกไม่เกิน 6 เมตร ซึ่งบึงฉวากเข้าข่ายลักษณะดังกล่าว คือ เป็นบึงน้ำจืดที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีความลึกเฉลี่ย

ประมาณ 1–3 เมตร พื้นที่บึงฉวากอยู่ในความดูแลของหน่วยราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เช่น กรมประมง กรมส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรม เป็นต้น

เมื่อปี พ.ศ. 2538 ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้พัฒนาบึงฉวากเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติครบรอบ 50 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นที่มาของชื่อ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ และมีการสร้างสวนสัตว์ อาคารแสดงพันธุ์สัตว์น้ำอุทยานผักพื้นบ้าน เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์มีความหลากหลาย ภายในบึงฉวากมีบริการนวดแผนไทย และเรือเร็วบริการอีกด้วย บึงฉวากมีบรรยากาศร่มรื่น ลมพัดเย็นสบายตลอด ในบริเวณบึงเต็มไปด้วยดอกบัวสีแดงและชมพู ในช่วงตอนเช้าบัวจะบานสวยงาม นักเป็ดแดงฝูงใหญ่จับกลุ่มอยู่ตามกอบัวในช่วงฤดูหนาว ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมีนาคมและนกจะทยอยกลับในช่วงเดือนเมษายน มีศาลาสำหรับเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน มีบริการที่จักรยานน้ำ นักท่องเที่ยวสามารถขออนุญาตทางเดินที่พักริมบึง ปัจจุบันกำลังมีการพัฒนาบึงฉวากให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในความดูแล เช่น สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ เป็นหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ภายในอาคารแสดงพันธุ์สัตว์น้ำรวบรวมพันธุ์ปลาน้ำจืด ปลาสวยงามและพันธุ์ปลาหายากเอาไว้ให้ประชาชนได้ศึกษา แบ่งเป็น 3 อาคาร อาคารแสดงสัตว์น้ำหลังที่ 1 จัดแสดงพันธุ์สัตว์น้ำจืดและสัตว์น้ำเค็ม ทั้งพันธุ์ปลาไทย และพันธุ์ปลาต่างประเทศกว่า 50 ชนิด เช่น ปลาน้ำจืด ปลากะโหลก ปลาม้า ปลาทราย ปลาช่อนงูเห่า ปลาเสือตอ เป็นต้น อาคารแสดงสัตว์น้ำหลังที่ 2 ประกอบด้วย ตู้ปลาขนาดใหญ่สวยงามบรรจุน้ำได้กว่า 400 ลูกบาศก์เมตร และมีอุโมงค์ความยาวประมาณ 8.5 เมตร ผู้ชมสามารถเดินลอดผ่านใต้ตู้ปลาได้บรรยากาศเหมือนอยู่ใกล้สัตว์น้ำ ซึ่งถือว่าเป็นอุโมงค์ปลาน้ำจืดแห่งแรกของประเทศไทย มีนักประดาน้ำหญิงสาธิตการให้อาหารปลานอกจากนั้นโดยรอบยังมีตู้ปลาน้ำจืดอีก 30 ตู้ และตู้ปลาทะเลสวยงามอีก 7 ตู้ การแสดงตู้ปลาใหญ่ มีเฉพาะในวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์

อาคารสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำหลังที่ 3 (สวรรค์แห่งโลกใต้ทะเล) จัดแสดงพันธุ์ปลาทะเลมากมายหลายชนิดให้ได้ชมกัน มีตู้ปลาขนาดใหญ่ และตู้ปลารูปทรงแปลกตา เพื่อคอยบริการนักท่องเที่ยวให้ได้ชื่นชมกับความสวยงาม และบรรยากาศของโลกใต้ท้องทะเล รวมทั้งตื่นตาตื่นใจกับอุโมงค์ปลา และบันไดเลื่อน ขนาดความยาว 75 เมตร เพื่อให้ได้ศึกษาสภาพความเป็นอยู่ของสัตว์ทะเลอย่างใกล้ชิด รวมทั้งบ้านของเจ้าแห่งท้องทะเล หรือปลาฉลามอีกจำนวนมาก บ่อจระเข้ น้ำจืด เป็นบ่อจระเข้ที่ได้จำลองให้มีสภาพใกล้เคียงกับธรรมชาติมากที่สุด พื้นที่ประมาณ 3 ไร่ มีจระเข้ น้ำจืดพันธุ์ไทยขนาด 1.5–4.0 เมตร ประมาณ 60 ตัว ซึ่งผู้ชมจะได้เห็นความเป็นอยู่แบบ

ธรรมชาติของจระเข้และสามารถเข้าชมอย่างใกล้ชิด มีการแสดงจระเข้วันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์

ในส่วนของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีศูนย์พัฒนาการจัดการสัตว์ป่า บึงฉวาก สร้างขึ้นเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสทรงครองราชย์เป็นปีที่ 50 ประกอบไปด้วย อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยง สัตว์ป่าชนิดต่างๆ การดูนก สภาพทางภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมาของบึงฉวาก มีตู้จำลองระบบนิเวศ ห้องฉายสไลด์วีดิทัศน์ ด้านนอกอาคาร มีกรงเลี้ยงนกขนาดใหญ่ มีพื้นที่ประมาณ 5 ไร่ สูง 25 เมตร ภายในกรงได้รับการตกแต่งให้ดูคล้ายสภาพธรรมชาติ ประกอบด้วย นกกกว่า 45 ชนิด ที่น่าสนใจ ได้แก่ นกกาบบัว นกเป็ดแดง ไก่ฟ้าพญาลอ และไก่ฟ้าสีทอง ซึ่งกล่าวกันว่า เป็นไก่ฟ้าที่มีความสวยงามที่สุดในโลก มีการจำลองน้ำตกขนาดเล็กเอาไว้ภายในกรง ผู้เข้าชมจะเดินตามทางเดินที่จัดไว้และได้สัมผัสใกล้ชิดกับนกต่างๆ ที่ปล่อยให้ใช้ชีวิตอยู่ในสภาพแบบธรรมชาติ เดินผ่านหน้าเราไป หากเดินถัดไปจากกรงนก จะเป็นกรงเลี้ยงขนาดใหญ่ กรงเลี้ยงขนาดเล็ก มีเสือชนิดต่างๆ ให้ชม และที่พิเศษคือ มีลูกเสือคูดนมหมู และสัตว์สวยงามอีกหลายชนิด สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่ ศูนย์พัฒนาการจัดการสัตว์ป่าบึงฉวาก เปิดทุกวัน จันทร์-ศุกร์ 08.00-16.30 น. เสาร์-อาทิตย์ 08.00-18.00 น. กรงเสือและสิงโต ลักษณะภายในตกแต่งเป็นถ้ำและเนินหินให้ดูคล้ายสภาพธรรมชาติ ซึ่งเป็นกรงเลี้ยงสัตว์ป่าตระกูลแมว อันได้แก่ สิงโต เสือโคร่ง เสือลายเมฆ เสือดาว แมวดาว เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีกรงสัตว์ป่าหายากอีกหลายประเภทที่จัดแสดงไว้ เช่น นกน้ำ นกยูง และไก่ฟ้าชนิดต่างๆ ม้าลาย อูฐ และนกกระเจอกเทศ เกาะกระต่าย พื้นที่คล้าย เกาะ สร้างเป็นที่พักของกระต่าย 2 สายพันธุ์ คือ สายพันธุ์เจอร์ซี่ วูลลี่ และสายพันธุ์แองโกล่า ที่มีความน่ารักและสวยงาม รวมทั้งยังมีกวางดาว เนื้อทราย และจากสาเหตุที่เป็นเกาะมีพื้นที่น้ำ ล้อมรอบ จึงเลี้ยงปลาไว้ในกระชังอีกจำนวนมาก เพื่อให้ผู้คนที่พักผ่อนอีกประเภทหนึ่ง โดยการให้อาหาร เช่น ปลาทอง ปลาคาร์ฟ ปลาสวายเผือก ฯลฯ ศูนย์จำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ อาคารสองชั้นติดกรงนกขนาดใหญ่ รวบรวมสินค้าทั้งของกินและของใช้จากจังหวัด สุพรรณบุรีมาไว้ที่นี่ นอกจาก จะแสดงสินค้าภายในจังหวัดแล้ว ยังรวบรวมสินค้าจากจังหวัดใกล้เคียงมาไว้ในอาคารนี้อีกด้วย

หอคอยบรรหาร-แจ่มใส และสวนเฉลิมภัทรราชินี

ภาพ 20 แสดงหอคอยบรรหาร-แจ่มใส และสวนเฉลิมภัทรราชินี

ตั้งอยู่ถนนนางพิม เป็นสวนสาธารณะมีเนื้อที่ 17 ไร่ ในสวนมีสถานที่ต่างๆให้แวะชมไม่ว่าจะเป็นหอคอยบรรหาร-แจ่มใส อาคารแสดงผลงานของ ฯพณฯ บรรหาร สวนน้ำพร้อมสไลเดอร์ สวนลายไทย สวนนกพิราบ สวนดอกไม้ สนามเด็กเล่น น้ำพุดนตรี สนามออกกำลังกาย ประชาชนนิยมมาเดินเล่นและออกกำลังกายในสวนตอนเย็นๆ เวลากลางคืนจะมองเห็นหอคอยเปิดไฟเป็นจุดเด่นของเมืองสุพรรณบุรี หอคอยบรรหาร-แจ่มใส ตั้งอยู่ในสวนเฉลิมภัทรราชินี เป็นหอคอยชมวิวแห่งแรก และสูงที่สุดในประเทศไทยมองเห็นโดดเด่นอยู่กลางเมือง มีความสูงถึง 123.25 เมตร ฐานกว้าง 30 เมตร การขึ้นเที่ยวชมหอคอย จะมีจุดแวะพักชมวิว 4 ชั้น ชั้นที่ 1 เป็นที่จำหน่ายบัตรและของที่ระลึก ชั้นที่ 2 เป็นร้านจำหน่ายเครื่องดื่มอาหารว่างและจุดนั่งชมสวน ชั้นที่ 3 เป็นร้านจำหน่ายของที่ระลึกและจุดชมตัวเมือง ชั้นที่ 4 อยู่ในระดับสูงสุด 78.75 เมตร เป็นจุดชมทิวทัศน์ของจังหวัดสุพรรณบุรีโดยรอบ มีกล้องส่องทางไกลบริการ ผนังห้องแสดงภาพวาดสีน้ำมันเกี่ยวกับสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

วัดป่าเลไลยก์วรวิหาร

ภาพ 21 แสดงวัดป่าเลไลยก์วรวิหาร

ตั้งอยู่ที่ริมถนนมาลัยแมน ตำบลรั้วใหญ่ ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำสุพรรณบุรี เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร เป็นวัดเก่าแก่หน้าบ้านของวิหารวัดป่าเลไลยก์มีเครื่องหมายพระมหามกุฏอยู่ระหว่างฉัตรคู่ บอกให้ทราบว่า พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จจุดธูปมาพบสมัยยังทรงผนวชอยู่ เมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์แล้วจึงทรงมาปฏิสังขรณ์ สันนิษฐานว่า วัดนี้สร้างในสมัยที่เมืองสุพรรณบุรีรุ่งเรือง ในพงศาวดารเหนือกล่าวว่า พระเจ้ากาแตทรงให้มอญน้อยมาบูรณะวัดป่าเลไลยก์ภายหลัง พ.ศ. 1724 ที่วัดแห่งนี้ประชาชนนิยมมานมัสการหลวงพ่โต ซึ่งประดิษฐานอยู่ในวิหารสูงเด่นเห็นแต่ไกล เป็นพระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ ศิลปะสมัยอุทงสุพรรณภูมิมีลักษณะประทับนั่งห้อยพระบาท พระหัตถ์ซ้ายวางคว่ำบนพระชานุ พระหัตถ์ขวาวางหงายบนพระชานุอีกข้างหนึ่งในท่าทรงรับของถวาย องค์พระสูง 23.46 เมตร รอบองค์ 11.20 เมตร มีนักปราชญ์หลายท่านว่า หลวงพ่โตเดิมคงเป็นพระพุทธรูปปางปฐมเทศนา สร้างไว้กลางแจ้งเหมือนพระพนัญเชิงในสมัยแรกๆ เพราะมักจะพบว่า พระพุทธรูปขนาดใหญ่ที่สร้างในสมัยก่อน

อยุธยาและอยุธยาตอนต้น ส่วนมากชอบสร้างไว้กลางแจ้งเพื่อให้สามารถมองเห็นได้แต่ไกล ภายในองค์พระพุทธรูปนี้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่ได้มาจากพระมหาเถรไถลหลายจำนวน 36 องค์ หลวงพ่อโตเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดใกล้เคียง ทุกปีจะมีงานเทศกาลสมโภชและนมัสการหลวงพ่อดป่าเลไลยก์ 2 ครั้ง คือ ในวันขึ้น 7-9 ค่ำ เดือน 5 และ เดือน 12 ตรงข้ามวิหารวัดมีร้านขายสินค้าที่ระลึกพื้นเมืองหลายร้านให้แวะเลือกซื้อ ด้านหลังวัดมีคุ้มขุนช้าง ซึ่งสร้างเป็นเรือนไทยไม้สักหลังใหญ่กว้างขวาง ตามบทพรรณนาเรือนของขุนช้างในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน ขึ้นไปบนเรือนจะเห็นฉากภาพวาดตัวละครขุนช้างสำหรับให้นักท่องเที่ยวถ่ายรูปเป็นที่ระลึก บนเรือนแต่ละห้องมีภาพบรรยายเล่าเรื่องขุนช้างขุนแผน มีตู้จัดแสดงภาชนะเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆไม่ว่าจะเป็นฉากกั้นหรือถ้วยโถโอชามเก่าแก่แบบต่างๆ

บ้านควาย (หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย)

ภาพ 22 ... แสดงหมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย

ตั้งอยู่ริมทางหลวงหมายเลข 340 (สุพรรณบุรี-ศรีประจันต์) กิโลเมตรที่ 115-116 เป็นสถานที่รวบรวมวิถีชีวิตแบบพื้นบ้านภาคกลาง มีพื้นที่ 100 กว่าไร่ แบ่งออกเป็นสวนต่างๆ เช่น หมู่บ้านชาวนาแสดงวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย มีลานนวดข้าว คอกควาย โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ บ้านเรือนไทยภาคกลาง เรือนแต่ละหลังมีกิจกรรมสำหรับผู้สนใจ เช่น เรือนแพทย์แผนไทย การนวดแผนไทย และการใช้สมุนไพร เรือนโหราศาสตร์ มีลานแสดงควาย วันจันทร์-ศุกร์ มีการแสดงรอบ 11.00 น. และ 15.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ มี

การแสดงรอบ 11.00 น., 14.30 น. และ 16.00 น. ด้านหน้าทางเข้ามีร้านขายสินค้าที่ระลึกของบ้านควายสำหรับนักท่องเที่ยว บ้านควายเปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00–18.00 น.

วัดบ้านกร่าง

ภาพ 23 แสดงวัดบ้านกร่าง

วัดบ้านกร่าง เป็นวัดเก่าแก่ตั้งแต่สมัยอยุธยา สันนิษฐานว่า น่าจะมีอายุร่วม 400 ปี เป็นวัดที่มีกรุพระขุนแผนบ้านกร่าง เป็นเนื้อดินเผาศิลปะอยุธยา สันนิษฐานว่า สร้างขึ้นหลังสงครามยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราชกับพระมหาอุปราชา เมื่อตอนยกทัพกลับผ่านอำเภอศรีประจันต์ ได้พักทัพริมฝั่งแม่น้ำสุพรรณบุรี ทรงรับสั่งให้ทหารสร้างพระเครื่องซึ่งเล่ากันว่า เป็นจำนวนถึง 84,000 องค์ บรรจุในกรุวัดบ้านกร่าง เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ทหารที่เสียชีวิต พระพิมพ์บ้านกร่างคู่เป็นพระที่มีความหมายมาก ในการสร้างพระครั้งนี้แม่พิมพ์แกะเป็นสององค์คู่กัน โดยสมมติให้เป็นองค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถ พระรูปแบบนี้หายากในกรุอื่นๆ ทั่วประเทศไทย สิ่งที่น่าสนใจภายในวัด ได้แก่ พระอุโบสถและวิหาร เป็นโบราณสถานเก่าแก่ที่สร้างขึ้นในสมัยอยุธยา ภายในประดิษฐานพระประธานองค์ใหญ่ ศิลปะสมัยลพบุรี ไบเสมาที่เรียงรายรอบพระอุโบสถมีที่มาจาก การนำพระวัดกร่างพิมพ์ทรงพลใหญ่มาจำลองให้มีขนาดเท่าไบเสมา ไบเสมาของวัดนี้จึงมีลักษณะโดดเด่นไม่เหมือนวัดใด ส่วนวิหารมีอายุราว 450 ปี ประดิษฐานหลวงพ่อก้าวและพระประธานภายในวิหาร มณฑป อยู่ถัดจากวิหาร ประดิษฐานรอยพระพุทธบาทจำลอง สร้างขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 ด้านหลังวิหาร ประดิษฐานเจดีย์ ที่ได้รับการปฏิสังขรณ์ใหม่ จากองค์เดิมที่สร้างในสมัยอยุธยาซึ่งชำรุด ความสูงจากฐานถึงยอดเจดีย์ราว 5.70

เมตร สร้างขึ้นเพื่อบรรจุพระเครื่องตระกูลวัดบ้านกว้าง (พระขุนแผน) และภายในพระเจดีย์ เคยพบพระพุทธรูปเนื้อสัมฤทธิ์จำนวน 20-30 องค์ และพระเครื่องซึ่งมีลักษณะเป็นแก้วสีเขียว บริเวณริมแม่น้ำประดิษฐาน เจดีย์กลางน้ำ สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 มีอายุราว 150 ปี มีลักษณะย่อมุมไม้สิบสองแต่เดิมองค์พระเจดีย์ตั้งอยู่กลางแม่น้ำท่าจีน สร้างขึ้นไว้สำหรับคนทั่วไปสักการบูชาในวันลอยกระทง แต่เนื่องจากกระแสน้ำเปลี่ยนทิศ เป็นเหตุให้พระเจดีย์ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เคยเสด็จทรงนมัสการเจดีย์กลางน้ำองค์นี้ คราวเสด็จประพาสเมืองสุพรรณบุรีเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2451 และตั้งพลับพลาที่ตำบลบ้านกว้างบริเวณหน้าวัดริมแม่น้ำมีปลาอาศัยจำนวนมาก ทางวัดสร้างแพหลังคาทรงไทยขนาดใหญ่ให้ผู้มาเที่ยวชมสามารถทำบุญเลี้ยงปลา นับเป็นอุทยานมัจฉาแห่งหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี นอกจากนี้ จะสังเกตเห็นเรือนแถวหน้าทางเข้าวัดบ้านกว้าง เป็นเรือนแถวไม้สองชั้น แบบโบราณบรรยากาศเงียบสงบ สะท้อนความเป็นอยู่เรียบง่ายแบบดั้งเดิมของผู้คนแถวนี้

งานประเพณี

จังหวัดสุพรรณบุรีมีรากฐานทางประวัติศาสตร์มายาวนาน ประกอบกับมีผู้คนหลากหลายเผ่าพันธุ์ งานบุญงานประเพณีของจังหวัดจึงเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ เช่น งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ เกี่ยวพันกับวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน เช่น ประเพณีไหว้หลวงพ่อดโต ประเพณีกำฟ้าของชาวไทยพวน ประเพณีไหว้พระเชษฐาของชาวไทยเชื้อสายเขมร เป็นต้น

งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์

จัดขึ้นเพื่อระลึกถึงวีรกรรมของสมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่ทรงกระทำยุทธหัตถีชนะพระมหาอุปราชาและรักษาเอกราชของบ้านเมืองไว้ได้ ถือเป็นงานใหญ่ประจำปีของจังหวัดสุพรรณบุรี งานที่ช่วงปลายเดือนมกราคม เป็นเวลา 9 วัน (โดยวันที่ 25 มกราคม เป็นวันสำคัญ) บริเวณพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ สิ่งที่น่าสนใจ คือ มีการแสดงมหรสพ และแสดงกระทำยุทธหัตถี อำเภอ หน่วยงานราชการ และประชาชน ร่วมกันออกร้านจำหน่ายสินค้าและอาหาร นอกจากนี้ ยังมีการประกวดธิดาดอนเจดีย์ด้วย

ประเพณีไหว้หลวงพ่อดโต

ชาวสุพรรณบุรีให้ความเคารพสักการะหลวงพ่อดโตวัดป่าเลไลยก์มากเพราะถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง ประเพณีไหว้หลวงพ่อดโตจึงถือเป็นประเพณีที่มีมาช้านานแล้ว ดังปรากฏอยู่ในเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ซึ่งบอกเล่าถึงชีวิตผู้คนในช่วงปลายสมัยอยุธยาจนถึงต้นรัตนโกสินทร์ วันที่จัดงาน วันขึ้น 5 ค่ำ ถึงขึ้น 9 ค่ำ เดือน 5 ผู้คนจากทั่วสารทิศต่างหลั่งไหลมานมัสการหลวงพ่อดโตพระพุทธรูปปางลีลาองค์ใหญ่กันอย่างเนืองแน่น ลานวัดหน้าโบสถ์มีการออกร้านขายสินค้ากันอย่างเนืองแน่น

ประเพณีกำฟ้า

เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวไทยพวนซึ่งอพยพมาจากประเทศลาว ในช่วงต้นรัตนโกสินทร์และยังคงรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมไว้อย่างเหนียวแน่น ผู้สนใจไปศึกษาประเพณีของชุมชนนี้ควรขออนุญาตก่อน จัดงานวันขึ้น 3 ค่ำ และขึ้น 7 ค่ำ เดือน 3 ที่บ้านโพธิ์ศรี อำเภอบางปลาม้า ในวันที่ชาวไทยพวนจะหยุดการทำงานต่างๆ และแต่งกายด้วยเสื้อผ้าพื้นเมือง แล้วนำอาหารและขนมรวมทั้งข้าวหلامที่ตระเตรียมไว้ไปถวายพระ ในช่วงกลางคืนมีการเลี้ยงฉลองกัน

ประเพณีบุญบั้งไฟ

เป็นประเพณีที่สืบเนื่องมาจากความเชื่อในเรื่องการบูชาเทวดา โดยเชื่อกันว่า การบวงสรวงด้วยบั้งไฟ เทวดาจะดลบันดาลให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล นำความอุดมสมบูรณ์มาสู่ผืนแผ่นดิน งานมีวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ชาวบ้านจะช่วยกันทำบั้งไฟและจัดขบวนแห่ไปยังบริเวณวัดเพื่อทำพิธีบวงสรวงและจุดขึ้นฟ้า บรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนาน

เทศกาลทิ้งกระจาด

เป็นประเพณีของชาวไทยเชื้อสายจีน ซึ่งจัดขึ้นตามความเชื่อในพุทธศาสนาสายมหายาน เป็นการทำทานและอุทิศส่วนกุศลแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว วันที่จัดคือ วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 7 ตามปฏิทินจีน ตรงกับเดือน 9 ของไทย บริเวณศาลหลักเมือง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี ในงานมีการบริจาคข้าวของแก่ผู้ยากไร้และทำพิธีอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับ มีผู้คนมาร่วมงานกันเป็นจำนวนมาก

ประเพณีตักบาตรเทโว

เป็นประเพณีตักบาตรที่จัดขึ้นตามวัดต่างๆ หลักวันออกพรรษา โดยมีการถวายอาหารแต่พระสงฆ์เป็นจำนวนมาก ที่วัดหัวเขา อำเภอเดิมบางนางบวช จะเป็นงานที่ค่อนข้างใหญ่เนื่องจากวัดตั้งอยู่บนเขา ต้องขึ้นบันไดกว่า 200 ขั้น จึงมีพื้นที่สำหรับพุทธศาสนิกชนมาร่วมทำบุญตักบาตรเป็นบริเวณกว้าง

ประเพณีไหว้พระแช

เป็นประเพณีของชาวไทยเชื้อสายเขมรซึ่งอาศัยอยู่ใน ตำบลบ้านโพธิ์ และอำเภอตลิ่งชัน เขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ผู้สนใจสามารถเข้าไปชมศึกษาได้ แต่ควรได้รับอนุญาตจากทางชุมชน งานมีวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ที่วัดประชุมชน วัดสกุลปักซี่ วัดสามทอง และวัดสุวรรณนาดี สิ่งที่น่าสนใจ คือ คำว่า แช เป็นภาษาเขมร หมายถึง ดวงจันทร์ ไหว้พระแชก็คือ ไหว้พระจันทร์ ประเพณีไหว้พระแชทำกันในเวลาเที่ยงคืน โดยมีการตั้งเสาสองเสา มีราวเหล็กสำหรับปักเทียน ด้านล่างราววางภาชนะใส่น้ำเพื่อรองรับน้ำตาเทียนซึ่งสามารถนำมาเป็นคำทำนายในเรื่องต่างๆ ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องและปรากฏว่ามีผลงานที่เกี่ยวข้องคล้ายกัน คือ (กริยาพร อ่ำพันธุ์, 2552) ได้ศึกษาการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนจังหวัดปทุมธานีที่จำเป็นและเหมาะสม ควรประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดปทุมธานีเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมอญ เป็นศูนย์การเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาในระดับภูมิภาคและเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ คือ การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก ควบคู่ไปกับการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ การพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน และการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม

(ปิยะวรรณ คงประเสริฐ, 2551) ได้ศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า แนวทางการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีมาตรฐานระดับโลก เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง และสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนโดยยึดหลักการพัฒนาตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ เกษตรยั่งยืน และเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน

(ภฤศสร ฤทธิมนตรี, 2551) ได้ศึกษาศึกษาแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนของในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่จำเป็นและเหมาะสม ควรประกอบด้วย

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ชุมชน สังคมและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีคุณภาพได้มาตรฐานโดดเด่น และเป็นเมืองมรดกโลก
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ คือ การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก ควบคู่ไปกับการวางแผน

พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ การพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน และการพัฒนาการท่องเที่ยวทางด้านสิ่งแวดล้อม

(ภัสสร คณโทเงิน, ลัลลทริญา สุวรรณศรี และสุภาภรณ์ ศุภพลกิจ, 2550) ได้ศึกษาแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนบนพื้นที่กรุงรัตนโกสินทร์ พบว่า การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนบนพื้นที่กรุงรัตนโกสินทร์ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ คือ กรุงรัตนโกสินทร์จะพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ได้รับการพิจารณาพัฒนาให้เป็นมรดกโลก เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก คือ เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชีวิต (Urban Living Museum) และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและมาตรฐานระดับโลก (WorldClass) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งประกอบด้วย 1. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านวัฒนธรรม จิตใจและการปลูกจิตสำนึก 2. ยุทธศาสตร์การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว 3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการท่องเที่ยว 4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบรวมกลุ่ม (Cluster) โดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลาง

(วีรพล จินตามณี, 2550) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโครงการหลวง กรณีศึกษาโครงการหลวงดอยอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า แนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโครงการหลวงแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของโครงการหลวงดอยอ่างขาง ได้แก่ การพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยการปลูกพืชเมืองหนาว การเป็นแม่แบบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมระดับสากล การปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน และเป็นแม่แบบด้านการเกษตรที่ราบสูงเพื่อการพัฒนาชุมชนเฝ้าต่างๆ บนพื้นที่แบบบูรณาการและการสร้างคุณภาพเพื่อเปิดตัวเป็น Brand แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับนานาชาติ

(บุปผา มีระหันนอก, 2549) ได้ศึกษาวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดลพบุรี จากการสำรวจและการประเมินศักยภาพของการท่องเที่ยว พบว่า ภาพลักษณ์ของจังหวัดลพบุรีเป็นเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม โดยมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญในอำเภอเมืองลพบุรี เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในอำเภอพัฒนานิคม จุดแข็งของจังหวัดลพบุรี มีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ ส่วนจุดอ่อนและอุปสรรคแสดงให้เห็นถึง ประชาชนมีความตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อมและปัญหาภัยธรรมชาติ ทำให้สร้างโอกาสเรื่องสินค้าเกษตรปลอดภัยจากสารพิษและเกษตรอินทรีย์ วิสัยทัศน์และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดลพบุรี คือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แสดงถึงจังหวัดลพบุรี มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงและมีความตระหนักในการอนุรักษ์ ควรพัฒนาทรัพยากร

การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นอันดับแรก แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมืองควร กำหนดนโยบายการบำรุงรักษาโบราณสถานและกำหนดผังเมืองที่ชัดเจน เพื่อแสดงความเป็นเมือง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

(พะจิต ตามประทีป, 2549) ได้ศึกษาแนวทางการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน จังหวัดชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว สนใจท่องเที่ยวโบราณสถานในจังหวัด ชัยนาทเป็นลำดับแรก และสนใจสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นลำดับสอง กลุ่มตัวอย่างมุ่งหวังให้ ภาครัฐบูรณะโบราณสถานและที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว ต้องการมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการ ตัดสินใจวางแผนและพัฒนากการท่องเที่ยว และต้องการได้รับความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จากหน่วยงานภาครัฐด้วย

(พรพรรณ จิรภัทรสกุล, 2549) ได้ศึกษาแนวทางการวางแผนพัฒนากการท่องเที่ยวเชิง นิเวศอย่างยั่งยืนในจังหวัดระนอง พบว่า แผนพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในจังหวัด ระนอง ประกอบด้วย วิสัยทัศน์จังหวัดระนอง คือ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีสภาพแวดล้อม เป็นเมืองน่าอยู่ และมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่โดดเด่นและใช้น้ำแร่คุณภาพดี ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 บริหารจัดการสภาพแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่วนประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 มีการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

(วรรณิ ศิริมานะพงษ์, 2549) ได้ศึกษาการวางแผนพัฒนากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า แผนยุทธศาสตร์พัฒนากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของสมุทรปราการ คือ เป็นแหล่งรองรับการ ขยายตัวของสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมต่อเนื่องและเชื่อมโยงสากลโลก เป็นศูนย์กลางล่อจัสติกส์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การแก้ปัญหาคความยากจนและการ กระจายรายได้ การพัฒนาจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แพทย์แผนไทย และ การเกษตรสู่ตลาดโลก และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(วีณา ชุ่มบัณฑิต, 2549) ได้ศึกษาแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อ การพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า แผน ยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัด สมุทรสาคร ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสาครที่จะพัฒนาสู่การเป็นเมืองประมงใน ฐานะส่วนหนึ่งของครัวโลก เป็นเมืองน่าอยู่ใกล้กรุงเทพฯ เป็นอีกทางเลือกใหม่สำหรับการ

ท่องเที่ยว และเป็นผู้นำด้านการศึกษาระบบประมงและสัตว์น้ำ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ มีทิศทางการพัฒนาสู่การเป็นเมืองประมง ศูนย์กลางแหล่งการผลิตอาหารทะเลเพื่อความเป็นหนึ่งในฐานะส่วนหนึ่งของครัวโลก พัฒนาเป็นศูนย์วิจัยและศึกษาระบบประมงและสัตว์น้ำ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัย และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทางเลือกใหม่ที่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ นอกเหนือจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี เป้าประสงค์ คือ จะสามารถสร้างสินค้าอาหารทะเล เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกและการใช้ภายในประเทศ ให้มีคุณภาพ มีการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ และมีศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาด มีศูนย์การศึกษาระบบประมงและสัตว์น้ำในภูมิภาค ระบบนิเวศในจังหวัดได้รับการฟื้นฟู เพื่อประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นเมืองน่าอยู่อาศัยโดยหลักธรรมภิบาล ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวโดยเน้นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการวิจัยออกเป็นการทบทวนเอกสารรายงานวิจัยต่างๆ และการสำรวจข้อมูลในพื้นที่ศึกษา โดยมีกระบวนการ ขั้นตอน และวิเคราะห์วิจัย ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด สำนักงานจังหวัด สุพรรณบุรี ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัด สำนักงานบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี องค์รปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่พนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง
2. ภาคเอกชน คือ ผู้ประกอบการค้าด้านธุรกิจการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้องของจังหวัดสุพรรณบุรี หอการค้าจังหวัด องค์การอิสระ ผู้ประกอบการขนส่ง ภัตตาคารและร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ผู้ประกอบการด้านที่พัก
3. ประชาชนในพื้นที่ คือ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี
4. นักท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายใน 4 อำเภอ ที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสามชูก อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอดิสมบางนางบวช

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ภาครัฐ ผู้วิจัยได้ใช้การเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่เกี่ยวข้องและมีข้อมูลการท่องเที่ยว โดยให้ครอบคลุมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 100 คน

2. ภาคเอกชน ผู้วิจัยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้ประกอบการค้าด้านธุรกิจการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้องของจังหวัดสุพรรณบุรี หอการค้าจังหวัด องค์การอิสระ ผู้ประกอบการขนส่ง ภัตตาคารและร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ผู้ประกอบการด้านที่พัก จำนวน 100 คน

3. ประชาชน จำนวน 260,013 คน (ทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2552) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) จำนวน 100 คน โดยเทียบจากตารางของ Taro Yamane (ปัญญา ธีรวิทย์เลิศ, 2545) ที่ค่าความเชื่อมั่น 90 เปอร์เซ็นต์ ขนาดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ± 10 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะให้มีระดับนัยสำคัญเป็น 0.05

4. นักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1,149,130 คน (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, ม.ป.ป.) ผู้วิจัยจึงเลือกเก็บข้อมูลในอำเภอที่แหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น ได้แก่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสามชุก อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอเดิมบางนางบวช โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน โดยเทียบจากตารางของ Taro Yamane (ปัญญา ธีรวิทย์เลิศ, 2545) ที่ค่าความเชื่อมั่น 90 เปอร์เซ็นต์ ขนาดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ± 10 เปอร์เซ็นต์

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลหลักในการทำวิจัยครั้งนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. หน่วยงานภาครัฐ	-	100
2. หน่วยงานภาคเอกชน	-	100
3. ประชาชน	260,013	100
4. นักท่องเที่ยวชาวไทย	1,149,130	100
รวมทั้งสิ้น	1,409,143	400

เพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและนักท่องเที่ยว ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี อย่างเสมอภาค ผู้วิจัยจึงเลือกประชากรกลุ่มต่างๆ กลุ่มละ 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือ 2 ประเภท ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้วิจัยเชิงสำรวจ ได้แก่ แบบตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว (Resource Audit) ของสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำมาเป็นเครื่องมือเพื่อตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิทัศน์และภูมิอากาศ พืช สัตว์ น้ำ
2. ทรัพยากรวัฒนธรรม มรดกวัฒนธรรม ศาสนา ศิลปะ/ชาติพันธุ์
3. ทรัพยากรมหกรรมที่สำคัญ งานมหกรรม การแข่งขันกีฬา งานแสดงสินค้า งานแสดงอื่นๆ
4. ทรัพยากรกิจกรรม นันทนาการ สิ่งอำนวยความสะดวก
5. ทรัพยากรด้านบริการ ขนส่ง ที่พักแรม การต้อนรับ ร้านอาหาร บริการอื่นๆ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อสอบถามความคิดเห็นของลูกค้ายในส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยวชาวไทย เกี่ยวกับการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน แบบสอบถามนี้ได้จัดทำเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการนำเสนอสินค้าและบริการ

ด้านการท่องเที่ยว (Supply side) ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้ต้องการสินค้า และการบริการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี (Demand side) คือ นักท่องเที่ยว

แบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการนำเสนอสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวท่องเที่ยว (Supply side) ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติแบบพรรณนา (Descriptive Statistics) ด้านประชากรศาสตร์ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ใช้หลักเกณฑ์คะแนนเป็นค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตอนที่ 2 ข้อมูลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม มหกรรม กิจกรรม และการบริการด้านการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ช่วงคะแนน (Mean)	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการจัดการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

แบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยว โดยการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติแบบพรรณนา (Descriptive Statistics) ด้านประชากรศาสตร์ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ใช้หลักเกณฑ์คะแนนเป็นค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว และแรงจูงใจให้เดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีก ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม มหกรรม กิจกรรม และการบริการด้านการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นด้านการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT) ของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนการ

ประเมินค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ช่วงคะแนน (Mean)	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการจัดการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ

ขั้นแรก ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน และนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามนั้น

ขั้นที่สอง นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ราย แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
n	แทน	ค่าจำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

เมื่อคำนวณค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวแล้ว ถ้าค่าความเชื่อมั่นต่ำกว่า .83 ก็ต้องนำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จนกว่าจะได้ค่าสูงกว่าเดิม จึงจะถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการวิจัยที่ได้มาตรฐาน เพื่อไปเก็บข้อมูลภาคสนามต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้มีการทบทวนข้อมูลทฤษฎีที่ได้รวบรวมมา และการสำรวจพื้นที่ภาคสนาม ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นระยะการติดต่อประสานงานเพื่อขอเก็บข้อมูลการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยไปยังหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กลุ่มงานยุทธศาสตร์จังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานสุพรรณบุรี (สุพรรณบุรี อ่างทอง ชัยนาท) สำนักงานจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสามชุก อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอเดิมบางนางบวช สำนักงานพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี สำนักงานพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติมังกรสวรรค์ สำนักงานบ้านอนุรักษ์ควายไทย ศูนย์พัฒนาการจัดการสัตว์ป่าบึงฉวาก จำนวน 100 ชุด พร้อมกันนั้น ผู้วิจัยได้ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยไปยังหน่วยงานภาคเอกชน ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านที่พักแรม บริษัทนำเที่ยว บริการขนส่ง ภัตตาคารและร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก หอการค้าจังหวัดสุพรรณบุรี และเก็บข้อมูลจำนวน 100 ชุด จากภาคเอกชน

หนึ่ง ในเวลาเดียวกันผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากประชาชน จำนวน 100 ชุด และเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสามชุก อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอเดิมบางนางบวช จำนวน 100 ชุด

ระยะที่ 2 การรวบรวมและตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบตรวจสอบทรัพยากรธรรมชาติ และแบบสอบถามอย่างครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้อง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบตรวจสอบทรัพยากรธรรมชาติ นำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามจากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. รวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. บันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูล
ต่างๆ

ค่าร้อยละ	$P = \frac{n}{N} \times 100$
เมื่อ P แทน	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
n แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N แทน	ขนาดของประชากร

การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Means) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่างๆ

ค่าเฉลี่ย	$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$
เมื่อ \bar{x} แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\sum x$ แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูล
ต่างๆ

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	$S = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$
เมื่อ S แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x} แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลในชุดนั้น
N แทน	จำนวนข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_r^2} \right]$$

เมื่อ α แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
n แทน	ค่าจำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$ แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
S_r^2 แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

สถิติสำหรับการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความต้องการของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน นักท่องเที่ยว ต่อการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีในด้านต่างๆ ระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 4 กลุ่ม มาวิเคราะห์หายุทธศาสตร์ โดยใช้การหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การประเมินผลและรายงานผลวิจัย

การประเมินผล วิเคราะห์ข้อมูล และรายงานผลการวิจัย จากการวิเคราะห์ข้อมูลทฤษฎีภูมิการสำรวจพื้นที่ การตรวจสอบทรัพยากรธรรมชาติ ผลการสำรวจด้วยแบบสอบถาม การวิเคราะห์ผล ได้จัดทำออกมาด้วยรูปแบบการนำเสนอด้วย ตาราง กราฟ พร้อมการบรรยาย ดังนี้

1. ผลการตรวจสอบทรัพยากรธรรมชาติ นำเสนอทรัพยากรท่องเที่ยว ภูมิอากาศ กิจกรรมท่องเที่ยว โดยการบรรยายพร้อมภาพประกอบ
2. ผลการวิเคราะห์ประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ บุคลากรในหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว สรุปรายงานผลในรูปของตาราง กราฟ ประกอบการบรรยาย
3. กำหนดแผนยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี
4. ผลสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยกำหนดหัวข้อและรายละเอียดให้สอดคล้องกับแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- รายงานผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี
- รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาครัฐ ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคเอกชน ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคประชาชน ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการศึกษาความคิดเห็นในภาพรวมของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

รายงานผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

1. ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

อุทยานแห่งชาติพุเตย

ที่ตั้ง: บ้านห้วยหินดำ ตำบลวังยาง อำเภอด่านช้าง

การเข้าถึง: อยู่ห่างจากอำเภอด่านช้างประมาณ 80 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดสุพรรณบุรีประมาณ 160 กิโลเมตร จากอำเภอด่านช้างไปตามทางหลวงหมายเลข 333 ถึงบ้านวังคันพบทางแยกเลี้ยวซ้ายเข้าไปราว 15 กิโลเมตร ถึงบ้านป่าซีให้ตรงไปอีก 5 กิโลเมตร ถึงหน่วยพิทักษ์ อช. ที่ พต. 1 (พุเตย) จากนั้นใช้ถนนลูกรังต่อไปอีก 12 กิโลเมตร ถึงที่ทำการ

ภาพ 24 แสดงอุทยานแห่งชาติพุเตย

ความเป็นมา: อุทยานแห่งชาติพุเตยมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 198,422 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 2 จังหวัด คือ ป่าองค์พระ ป่าเขาพระกำ และป่าเขาห้วยพูล อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี และวนอุทยานถ้ำเขาวง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี มีสภาพป่าอุดมสมบูรณ์ สัตว์ป่าชุกชุม

ความสำคัญ: เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารด้านการเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดกาญจนบุรี บนยอดเขามีป่าสนสองใบหลายพันต้น เป็นจุดชมวิวที่สวยงาม

ลักษณะเด่น: สนสองใบ อยู่บนเทือกเขาพุเตย ห่างจากบ้านป่าซืด และที่ทำการอุทยานแห่งชาติพุเตย ประมาณ 7 กิโลเมตร ทางไปจะผ่านศาลเลาดำห์ ซึ่งเครื่องบินโดยสารเลาดำห์แอร์ตก เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2534 มีผู้เสียชีวิต 223 คน มีต้นสนสองใบขนาด 2-3 คนโอบ อายุประมาณ 200-300 ปี ขึ้นอยู่ทั้งหมด 1,376 ต้น เมื่อขึ้นไปถึงบนป่าสนสองใบจะสามารถชมวิวทิวทัศน์ได้กว้างไกล มองเห็นเหมือนทะเลภูเขาซึ่งมีลมเย็นพัดผ่านตลอดเวลา เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบเดินป่าชมความงามของพฤษชาติ

สภาพปัจจุบัน: มีความอุดมสมบูรณ์ดี

ปัญหา: เนื่องจากอุทยานแห่งชาติอยู่ห่างไกลจากตัวอำเภอไปไกล การบริการทางรถท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอพร้อมนัก นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปควรศึกษาก่อนไปและควรใช้รถขับเคลื่อนสี่ล้อที่มีกำลังแรงสูงเพื่อในการท่องเที่ยวอุทยานฯ

ข้อจำกัด: ขาดการสนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจากทั้งภาครัฐและเอกชน

แนวโน้ม: เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของภาคกลาง

วนอุทยานพุ่มวง

ที่ตั้ง: หมู่ที่ 5 ตำบลจระเข้สามพัน อำเภออุ้มผาง

การเข้าถึง: ห่างจากจังหวัดประมาณ 40 กิโลเมตร ไปตามทางหลวงหมายเลข 321 กิโลเมตรที่ 128 – 129 แล้วเข้าทางหลวงหมายเลข 3342 ไป 500 เมตร

ภาพ 25 แสดงวนอุทยานพุ่มวง

ความเป็นมา: วนอุทยานพุ่มวงมีเนื้อที่ประมาณ 1,725 ไร่ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาตะโกปิดทองและป่าเขาเพชรน้อย มีเนื้อที่ประมาณ 1,725 ไร่ โดยกรมป่าไม้ได้ประกาศจัดตั้งเป็นวนอุทยานเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2527

ความสำคัญ: เป็นป่าเบญจพรรณสลับกับป่าไผ่รวก

ลักษณะเด่น: มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะทาง 1.5 กิโลเมตร ระหว่างเดินจะพบไม้เบญจพรรณจำพวกมะค่า ไผ่ จันทน์กะพ้อ จันทน์ผา มีโบราณสถาน เช่น สุสานวิหารศิลาแลง ถ้ำเสือ และคอกช้างดินสมัยทวารวดี ในฤดูฝนจะมีน้ำตกพอสมควรอยู่ถึงสามชั้น มีทิวทัศน์สวยงาม มีสถานที่น่าสนใจเกี่ยวกับภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ เรื่องขุนช้าง-ขุนแผน

สภาพปัจจุบัน: มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในวนอุทยานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

ปัญหา: ไม้ที่ปักและอาหารไว้บริการนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต้องเตรียมไปเอง ถ้าหากพักค้างคืนจะต้องติดต่อขออนุญาตล่วงหน้ากับหัวหน้าวนอุทยานพุ่มวง

ข้อจำกัด: ขาดการสนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจากทั้งภาครัฐและเอกชน

แนวโน้ม: เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์ที่สำคัญ

น้ำตกพุ่มวง

ที่ตั้ง: หมู่ที่ 5 ตำบลจระเข้สามพัน อำเภออุ้มทอง

การเข้าถึง: ห่างจากจังหวัดประมาณ 40 กิโลเมตร ไปตามทางหลวงหมายเลข 321 กิโลเมตรที่ 128 – 129 แล้วเข้าทางหลวงหมายเลข 3342 ไป 500 เมตร

ภาพ 26 แสดงน้ำตกพุ่มวง

ความเป็นมา: น้ำตกพุ่มวงอยู่ภายในวนอุทยานพุ่มวง ซึ่งน้ำตกมีชื่อปรากฏอยู่ในวรรณกรรมเรื่องขุนช้างขุนแผน

ความสำคัญ: เป็นต้นน้ำลำธารของเกษตรกรในตำบลจระเข้สามพัน และเป็นแหล่งศึกษาพรรณไม้นานาชาติ

ลักษณะเด่น: น้ำตกมีทั้งหมด 5 ชั้น ตลอดเส้นทางที่น้ำตกไหลผ่านมีจุดที่น่าสนใจคือ คอกช้างดินและฐานศิลาแลง มีลานหินก้อนน้อยใหญ่วางสลับกัน บางแห่งก็รวมกันเป็นเชิงชั้น มีต้นปรงขึ้นสลับ เป็นป่าไผ่เมืองที่หาได้ยากแห่งหนึ่ง

สภาพปัจจุบัน: มีการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

ปัญหา: ไม้ที่ปักและอาหารไว้บริการนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต้องเตรียมไปเอง ถ้าหากพักค้างคืนจะต้องติดต่อขออนุญาตล่วงหน้ากับหัวหน้าวนอุทยานพุ่มวง ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ

ข้อจำกัด: ขาดการสนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจากทั้งภาครัฐและเอกชน

แนวโน้ม: น้ำตกพุ่มวงจะเป็นน้ำตกแห่งหนึ่งที่อยู่ในป่าไผ่เมือง และมีสภาพป่าที่สมบูรณ์

น้ำตกพุกระทิง

ที่ตั้ง: บ้านคลองเหล็กไหลใกล้บ้านวังโหรา บลวังยาง อำเภอด่านช้าง

การเข้าถึง: จากอำเภอด่านช้าง ใช้ทางหลวงหมายเลข 3086 ไปทางอำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อถึงแยกปลักประดูให้เลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 3480 ไปจนถึงแยกบ้านหนองผักแว่นแล้วเลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ 6 กิโลเมตร ถึงหน่วยพิทักษ์ อช. ที่ พต. 2 (พุกระทิง) แล้วไปตามทางลูกรังอีก 6 กิโลเมตร

ภาพ 27 แสดงน้ำตกพุกระทิง

ความเป็นมา: น้ำตกขนาดเล็กแต่มีความสวยงาม อยู่ในอุทยานแห่งชาติพุเตย

ความสำคัญ: -

ลักษณะเด่น: ลักษณะเป็นชั้นหกชั้นลดหลั่นกัน มีน้ำเฉพาะในช่วงเดือนตุลาคม – พฤศจิกายนเท่านั้น

สภาพปัจจุบัน: บริเวณน้ำตกมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ น้ำจะมีช่วงฤดูฝนเท่านั้น

ปัญหา: การเดินทางที่ลำบาก ต้องใช้รถขับเคลื่อนสี่ล้อ และทางเดินเท้าค่อนข้างลำบาก

ข้อจำกัด: ขาดการสนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจากทั้งภาครัฐและเอกชน

แนวโน้ม: เป็นท่องเที่ยวที่น้ำตกที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ

น้ำตกตะเพินคี

ที่ตั้ง: ตำบลบ้านกล้วย อำเภอด่านช้าง

การเข้าถึง: ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นหมู่บ้านกะเหรี่ยงตะเพินคี ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติพุเตย ประมาณ 18 กิโลเมตร

ภาพ 28 แสดงน้ำตกตะเพินคี

ความเป็นมา: น้ำตกที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพสูง ซึ่งลำธารสายนี้เกิดจากผืนป่าตะเพินคีอันอุดมสมบูรณ์ นักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสความเป็นธรรมชาติ ควรเดินทางท่องเที่ยวในช่วงปลายฝน ถึงต้นหนาว ตั้งแต่เดือนกันยายน-ธันวาคม

ความสำคัญ: เป็นน้ำตกที่สวยงาม มีน้ำตกไหลตลอดปี ซึ่งลำธารสายนี้เกิดจากผืนป่าตะเพินคีอันอุดมสมบูรณ์

ลักษณะเด่น: เป็นน้ำตกขนาดเล็กที่คงความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติได้เป็นอย่างดี และเป็นน้ำตกตะกอนหินปูนทำให้ไม่ลื่น เมื่อมองจากน้ำตกจะเห็นยอดเขาเทวดาสุง 1,123 เมตร และสามารถปีนป่าย เล่นน้ำเหนือน้ำตกได้ง่ายและปลอดภัย

สภาพปัจจุบัน: มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ

ปัญหา: ไม่มีเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว อาจเกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยวได้

ข้อจำกัด: ทางเดินไปน้ำตกค่อนข้างลาดชันและเป็นดินลูกรัง เดินทางลำบากในช่วงฤดูฝน เวลาที่เหมาะสมที่จะท่องเที่ยวคือช่วงปลายฝนต้นหนาว

แนวโน้ม: เป็นท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมตามธรรมชาติ

เขื่อนกระเสียว

ที่ตั้ง: บ้านนาตาปิ่น ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง

การเข้าถึง: จากที่ว่าการอำเภอด่านช้าง ใช้ทางหลวงหมายเลข 3350 ไปทางสี่แยกตลาดด่านช้าง ถึงสี่แยกให้ตรงไปอีกประมาณ 1.5 กิโลเมตร จะถึงที่จอดรถบริเวณเขื่อน

ภาพ 29 แสดงเขื่อนกระเสียว

ความเป็นมา: เป็นพื้นที่ของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาห้วยกระเสียว กรมชลประทาน

ความสำคัญ: เป็นเขื่อนกักเก็บน้ำสร้างกั้นลำห้วยกระเสียว เป็นเขื่อนดินยาว 4,250 เมตร สูง 32.5 เมตร พื้นที่กักเก็บน้ำที่ระดับน้ำสูงสุด 28,750 ไร่ ปริมาณน้ำที่สามารถกักเก็บน้ำได้สูงสุด 240 ล้านลูกบาศก์เมตร ไว้เพื่อใช้ในการเกษตรหลายอำเภอในจังหวัดสุพรรณบุรี

ลักษณะเด่น: เป็นเขื่อนดินที่มีความยาวมากที่สุดในประเทศไทย และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีทัศนียภาพสวยงาม

สภาพปัจจุบัน: ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม นักท่องเที่ยวนิยมไปตั้งแคมป์ริมเขื่อน ตกปลา ถ่ายภาพพระอาทิตย์ตก

ปัญหา: ที่พักรับนักท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ นักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมไปเอง

ข้อจำกัด: ขาดเงินสนับสนุนจากทางภาครัฐอย่างเพียงพอเพื่อที่จะนำมาปรับปรุงภูมิทัศน์ ที่พัก และการบริการทางการท่องเที่ยว

แนวโน้ม: เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ เหมาะแก่การตั้งแคมป์และตกปลา

บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ

ที่ตั้ง: ตำบลเดิมบางนางบวช อำเภอเดิมบางนางบวช

การเข้าถึง: ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ระยะทางจากกรุงเทพฯ ประมาณ 160 กิโลเมตร เมื่อถึงอำเภอเดิมบางนางบวช สามารถเข้าได้ 2 ทาง คือ 1. บนทางหลวงหมายเลข 340 กิโลเมตรที่ 147 ด้านซ้ายมือ จะมีป้ายทางเข้าบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ และทางเข้าวัดเดิมบาง ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนซอยข้างวัด ข้ามแม่น้ำแล้วตรงไปเรื่อยๆ เมื่อถึงสามแยกตัดกับถนนเลียบบคลองชลประทาน ให้เลี้ยวขวาไปตามถนนจนพบ สะพานข้ามคลองชลประทานด้านซ้ายมือให้เลี้ยวซ้ายข้ามสะพานแล้ว ตรงไปเรื่อยๆ จะถึงบึงฉวาก 2. บนทางหลวงหมายเลข 340 กิโลเมตรที่ 151 ด้านซ้ายมือ จะมีป้ายทางเข้าบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนข้าม สะพานบึงฉวากแล้วตรงไปเรื่อยๆ เมื่อถึงสามแยกตัดกับถนนเลียบบคลอง ชลประทานให้เลี้ยวขวาไปตามถนน จนพบสะพานข้ามคลองชลประทาน ซ้ายมือ ให้เลี้ยวซ้ายข้ามสะพานแล้วตรงไปจะถึงบึงฉวาก

ภาพ 30 แสดงการให้อาหารปลาในตู้ปลาที่บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ

ความเป็นมา: เป็นบึงน้ำธรรมชาติเนื้อที่กว่า 2,000 ไร่ เป็นที่อยู่อาศัยของนกจำนวนมาก ทั้งนกประจำถิ่นและนกอพยพ ได้รับการจัดเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าในปี พ.ศ. 2526 ต่อมามีการสร้างส่วนต่างๆเพิ่มขึ้น ทั้งสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ อุทยานผักพื้นบ้าน และสวนสัตว์

ความสำคัญ: เป็นสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียง

ลักษณะเด่น: เป็นบึงน้ำขนาดใหญ่ มีสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ อุทยานผักพื้นบ้าน และสวนสัตว์

สภาพปัจจุบัน: มีความเพียบพร้อมในทุกๆด้าน นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมทุกวัน

ปัญหา: ขาดบริการรถโดยสารเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ข้อจำกัด: ในระยะยาวควรนำเงินค่าผ่านประตูมาเป็นค่าดูแลรักษาแทนการใช้งบประมาณแผ่นดิน

แนวโน้ม: เป็นสถานที่แสดงพันธุ์สัตว์น้ำที่ใหญ่ที่สุดในโลก

อุทยานมัจฉาวัดพระนอน

ที่ตั้ง: ถนนสมภารคง ตำบลพิหารแดง อำเภอเมือง

การเข้าถึง: จากแยกหอนาฬิกา ใช้ถนนมาลัยแมน ข้ามสะพานข้ามแม่น้ำสุพรรณบุรี แล้วให้ชิดขวาเพื่อกลับรถ เมื่อกลับรถแล้วเลี้ยวซ้ายเข้า ถนนสมภารคงหรือทางหลวงหมายเลข 3507 วัดอยู่ทางขวามือ

ภาพ 31 แสดงอุทยานมัจฉาวัดพระนอน

ความเป็นมา: อุทยานมัจฉาวัดพระนอนตั้งริมแม่น้ำหน้าวัดพระนอนซึ่งเป็นวัดเก่าแก่สมัยคู່ทองสุพรรณภูมิ ที่ปรักหักพังแล้วและได้บูรณะขึ้นมาใหม่ วัดอยู่ติดกับแม่น้ำสุพรรณบุรี มีปาลมาอาศัยอยู่อย่างชุกชุม

ความสำคัญ: ภายในวัดพระนอนมีวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปปางไสยาสน์สลักจากหิน มีลักษณะแปลกกว่าที่อื่น คือ เป็นพระพุทธรูปอยู่ในลักษณะนอนหงายขนาดเท่าคนโบราณยาวประมาณ 2 เมตร ลักษณะคล้ายกับพระนอนที่เมืองกุสินารา ประเทศอินเดีย สถานที่ปรินิพพานของพระพุทธเจ้า และมีวังมัจฉาที่มีปลานานาชนิดชุกชุม ทั้งปลาสร้อย ปลาตะเพียน ปลาแรด ทางวัดประกาศเป็นเขตอภัยทาน

ลักษณะเด่น: วัดได้จัดอาหารปลาจำหน่าย ปลุกไม้ ทั้งไม้ผลและไม้ประดับบริเวณวัดจึงร่มรื่นสวยงาม และเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ

สภาพปัจจุบัน: วัดได้รับการดูแลเป็นอย่างดี สะอาด ร่มรื่น

ปัญหา: ห้องน้ำภายในวัดมีไม่เพียงพอ

ข้อจำกัด: มีวัดอื่นๆ ที่มีวังมัจฉาอยู่ในละแวกเดียวกันหลายวัด

แนวโน้ม: วัดทุกวัดควรร่วมกันดูแลและสร้างอุทยานมัจฉาร่วมกันให้มีเป็นอุทยานมัจฉาที่ใหญ่ที่สุดในโลก

วังมัจฉาวัดป่าพุทธ

ที่ตั้ง: ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาหม้อ

การเข้าถึง: จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ไปทางอำเภอบางปลาหม้อ ผ่านโรงพยาบาลบางปลาหม้อ แล้วเลี้ยวเข้าทางหลวงหมายเลข 3351 ไปประมาณ 900 เมตร พบสามแยกให้ตรงไปอีกประมาณ 6 กิโลเมตร วัดอยู่ทางซ้ายมือ

ภาพ 32 แสดงวังมัจฉาวัดป่าพุทธ

ความเป็นมา: อุทยานมัจฉาวัดป่าพุทธศเป็นอุทยานมัจฉาอีกแห่งหนึ่งของจังหวัด บริเวณหน้าวัดป่าพุทธศ

ความสำคัญ: วัดได้อนุรักษ์ปลาในแม่น้ำสุพรรณบุรีบริเวณหน้าวัด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปลา สวาย

ลักษณะเด่น: มีฝูงปลาโดยเฉพาะปลาสรวย ปลานิล เป็นจำนวนมาก นักท่องเที่ยว สามารถยื่นชมและให้อาหารปลาได้อย่างใกล้ชิด มีทิวทัศน์โดยรอบเป็นชนบท ธรรมชาติสองฝั่งลำ น้ำร่มรื่นเขียวขจี มีเก้าอี้สำหรับนั่งให้อาหารปลาและชมทิวทัศน์ซึ่งร่มรื่นด้วยไม้ใหญ่น้อยและ บ้านเรือนไทย

สภาพปัจจุบัน: ได้รับการดูแลจากทางวัดเป็นอย่างดี ร่มรื่น

ปัญหา: ห้องน้ำของวัดมีน้ำน้อยเกินไป ไม่สะอาด

ข้อจำกัด: แหล่งท่องเที่ยวใกล้วัดไม่ค่อยมี อาจทำให้มีนักท่องเที่ยวไปเที่ยวชมน้อย

แนวโน้ม: หากทางวัดได้รับการประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปเที่ยวชม จะ ทำให้เงินอุดหนุนสำหรับค่าอาหารปลาเพิ่มมากขึ้น วัดจะได้ลดภาระค่าใช้จ่ายค่าอาหารปลา และ ชุมชนรอบๆ วัด อาจมีรายได้จากการท่องเที่ยวด้วย

วังมัจฉาวัดพระลอย

ที่ตั้ง: ถนนสมภารคง ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง

การเข้าถึง: จากแยกหอนาฬิกาใช้ ถนนมาลัยแมน ข้ามสะพานแม่น้ำสุพรรณบุรีแล้วให้ ชิดขวาเพื่อกลับรถแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนสมภารคงหรือทางหลวงหมายเลข 3507 วัดอยู่ทาง ขวามือ

ภาพ 33 แสดงวังมัจฉาวัดพระลอย

ความเป็นมา: อุทยานมัจฉาวัดพระลอย อยู่ที่ริมแม่น้ำสุพรรณบุรี ทางวัดได้ทำแพปลาเอาไว้เพราะแม่น้ำมีปลาชุกชุม หลังจากที่ได้ให้อาหารปลาก็ขยายพันธุ์และอยู่บริเวณวัดเป็นจำนวนมาก

ความสำคัญ: บริเวณหน้าวัดเป็นที่สงวนพันธุ์สัตว์น้ำ มีฝูงปลาหลายชนิดเป็นจำนวนมาก อาศัยความร่มเย็นของวัดพระลอย ซึ่งทางวัดได้จัดอาหารจำหน่ายนำรายได้เข้าวัด ถือเป็นอุทยานมัจฉาอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี

ลักษณะเด่น: มาปลาหลากหลายชนิด บริเวณวัดมีความร่มรื่น

สภาพปัจจุบัน: ปลาอยู่กันอย่างชุกชุม มีการดูแลบริเวณวัดเป็นอย่างดี

ปัญหา: ห้องน้ำในวัดมีไม่เพียงพอ และไม่สะอาด

ข้อจำกัด: มีวัดในบริเวณเดียวกันที่มีวังมัจฉา

แนวโน้ม: หากวัดทุกวัดร่วมกันดูแลและสร้างอุทยานวังมัจฉาร่วมกัน จังหวัดสุพรรณจะมีวังมัจฉาที่ใหญ่ที่สุดในโลก

วังมัจฉาวัดบ้านกร่าง

ที่ตั้ง: บ้านกร่าง ตำบลบ้านกร่าง อำเภอศรีประจันต์

การเข้าถึง: จากอำเภอเมืองใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ไปทางอำเภอศรีประจันต์ แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 3038 ข้ามสะพานแม่น้ำสุพรรณบุรี แล้วให้เลี้ยวซ้ายเข้าซอยแรกไปราว 400 เมตร วัดอยู่ริมน้ำ

ภาพ 34 แสดงวังมัจฉาวัดบ้านกร่าง

ความเป็นมา: วัดมัจฉาอยู่ด้านหน้าวิหาร ทางวัดสร้างแพมีหลังคาและมีเก้าอี้ให้นั่งปลาในอุทยานเป็นปลาสวยงามขนาดใหญ่

ความสำคัญ: วัดมัจฉาบริเวณหน้าวิหารเป็นที่สงวนพันธุ์สัตว์น้ำ มีฝูงปลาหลายชนิดเป็นจำนวนมาก อาศัยความร่มเย็นของวัดบ้านกว้าง ซึ่งทางวัดได้จัดอาหารจำหน่ายนำรายได้เข้าวัด ถือเป็นอุทยานมัจฉาอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี

ลักษณะเด่น: มีปลาสวยงามและปลาตะเพียนมากมาย ฝั่งตรงข้ามชุมชนริมน้ำ ปลูกบ้านด้วยเรือนไม้ ช่วงบ่ายอากาศดีลมเย็นสบาย มีประชาชนคนละแวกดังกล่าวและนักท่องเที่ยวเข้ามาให้อาหารปลา

สภาพปัจจุบัน: วัดได้ต่อเติมแพปลาให้ได้มาตรฐานและซ่อมแซมส่วนที่พังไป แพลามีหลังคาแล้วมีที่ให้นั่ง สะอาดตา แต่ในช่วงฤดูฝนน้ำจะมากทำให้น้ำท่วมขึ้นมาถึงลานวัด

ปัญหา: น้ำท่วมในฤดูฝนทำให้ไม่สะดวกแก่การท่องเที่ยว ห้างน้ำมีน้อย

ข้อจำกัด: น้ำท่วมในฤดูฝน

แนวโน้ม: วัดมัจฉาวัดบ้านกว้างจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในจังหวัดสุพรรณบุรี

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี

ที่ตั้ง: อยู่ฝั่งตรงข้ามกับศูนย์ราชการฯ ถนนสายสุพรรณบุรี-ชัยนาท อ.เมือง

การเข้าถึง: จากตัวเมืองสุพรรณบุรี ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ไปทางอำเภอศรีประจันต์ประมาณ 4 กิโลเมตร พบศูนย์ราชการฯทางซ้ายมือ ให้เตรียมขีดซ้ายเพื่อออกจากทางคู่ขนานเพื่อกลับรถ พิพิธภัณฑสถานอยู่ทางซ้ายมือ

ภาพ 35 แสดงพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี

ความเป็นมา: พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สุพรรณบุรี จัดตั้งขึ้นตามโครงการพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ประจำเมืองเมื่อปีพุทธศักราช 2538 เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านโบราณคดี ประวัติศาสตร์มานุษยวิทยา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อสนองแนวพระราชดำริในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีที่ได้พระราชทานให้กรมศิลปากรเพิ่มสาขาวิชาการอื่นๆ ในการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

ความสำคัญ: ภายในพิพิธภัณฑ์จัดแสดงพระพุทธรูปหลายยุคหลายสมัยทั้งลพบุรี ทวารวดี อุทอง ส่วนใหญ่เป็นพระที่พบในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี และมีส่วนที่จัดแสดงเป็นห้องต่าง

ลักษณะเด่น: สามารถชมพระพิมพ์ที่โด่งดังหนึ่งในพระเครื่องเบญจภาคี ได้แก่ พระผงสุพรรณ จากกรุวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ และพระขุนแผนวัดบ้านกร่าง ปางสมาธิและปางมารวิชัย จากกรุวัดบ้านกร่าง มีห้องเพลงพื้นบ้านสุพรรณบุรีจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับศิลปพื้นบ้าน และห้องวรรณกรรมท้องถิ่น จัดแสดงตำรายา ตำราโหราศาสตร์ และหนังสือเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน

สภาพปัจจุบัน: ได้รับการดูแลจากเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี มีการรักษาความปลอดภัย สถานที่และวัตถุโบราณเป็นอย่างดี

ปัญหา: นักท่องเที่ยวทั่วไปมักไม่ให้ความสำคัญในการเข้าชม เพราะมองว่าน่าเบื่อ จะมีแต่กลุ่มของนักเรียน นักศึกษา ที่มาเป็นเข้าชมเป็นหมู่คณะเท่านั้น

ข้อจำกัด: ขาดสิ่งดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยว ควรสร้างสิ่งที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจเข้าชมให้มากขึ้น

แนวโน้ม: เป็นพิพิธภัณฑ์ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของจังหวัดสุพรรณบุรีไว้อย่างลึกซึ้งและครบถ้วน

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชวนาไทย

ที่ตั้ง: ถนนพระพันวษา ตำบลท่าพี่เลี้ยง ในบริเวณที่ว่าการอำเภอเมืองสุพรรณบุรี

การเข้าถึง: จากอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ระยะทางประมาณ 69 กิโลเมตร ให้ออกไปตามเส้นทาง 3431 ถนนหมื่นหาญ เลี้ยวขวาและเลี้ยวซ้าย ปลายทางอยู่ทางขวา

ภาพ 36 แสดงพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชวนาไทย

ความเป็นมา: ก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ในคราวเสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประธานในพิธีทำบุญหมักรวมชาติ และทรงทำนาเกี่ยวข้าวในท้องที่จังหวัดสุพรรณบุรี รวม 3 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประธานในพิธีทำบุญหมักรวมชาติ ณ บ้านแหลมสะแก (บึงฉวาก) อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2528

ครั้งที่ 2 เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประธานในการทำนาสาธิตโดยใช้บุญหมัก ณ ทุ่งนาบริเวณบึงไผ่แขก ตำบลดอนโพธิ์ทอง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2529 ในครั้งนั้น ทรงหว่านข้าวในแปลงนาสาธิตพร้อมด้วยคณะรัฐมนตรีและข้าราชการ

ครั้งที่ 3 ทรงนำคณะรัฐมนตรีและข้าราชการลงเกี่ยวข้าวในแปลงนาสาธิต ณ บึงไผ่แขก ทรงทดลองใช้เครื่องนวดข้าวและพระราชทานพันธุ์ข้าวให้แก่พสกนิกร เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2529 จากพระราชกรณียกิจของพระองค์ท่าน ยิ่งความปลาบปลื้มปิติแก่พสกนิกรและเกษตรกรชาวไทย ในด้านการพัฒนาการทำนาและด้านการบำรุงขวัญ กำลังใจแก่ชาวนาอย่างใหญ่หลวง จังหวัดสุพรรณบุรีจึงมีดำริที่จะจัดตั้งพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชวนาไทยขึ้น เพื่อเทิดพระเกียรติพระองค์ท่าน โดยมีนายอารีย์ วงศ์อารยะ (ขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี) เป็นประธานในการจัดหาทุนทรัพย์เพื่อก่อสร้างอาคารและการจัดแสดง ซึ่งได้รับ

การสนับสนุนจากหลายฝ่าย และกรมศิลปากรรับผิดชอบการออกแบบอาคารและการจัดแสดง อาคารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชวนาไทย ได้ก่อสร้างแล้วเสร็จในปลายปี พ.ศ. 2532 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชวนาไทย เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2537 หลังจากนั้นได้เปิดให้เข้าชมอย่างเป็นทางการ นับแต่นั้นเป็นต้นมา

ความสำคัญ: เป็นที่จัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับการทำนาของคนไทยภาคกลาง

ลักษณะเด่น: มีเคียวด้ามทองคำ ตัวด้ามหุ้มด้วยทองคำ น้ำหนักประมาณ 8 บาท แกะสลักลวดลายพญานาคและเทพธิดาฟ่อนรำ สลักข้อความว่า สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จเป็นองค์ประธานเก็บเกี่ยวข้าว ณ บึงไผ่แขก อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี วันพฤหัสบดีที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2529 เวลา 14.00 น. ส่วนที่โบมิดแกะสลักลายพันธุ์พฤกษา เคียวด้ามทองคำ เป็นเคียวประวัติศาสตร์ที่ข้าราชการในจังหวัดสุพรรณบุรี ร่วมสมทบทุนจัดทำขึ้น ทูลเกล้าฯ ถวาย สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงใช้เกี่ยวข้าวเป็นปฐมฤกษ์ ในแปลงนาสาธิต ณ บึงไผ่แขก อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2529 ซึ่งต่อมาได้พระราชทานเคียวด้ามทองคำนี้ มาจัดแสดงในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชวนาไทยตราบจนปัจจุบัน

สภาพปัจจุบัน: นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมน้อย ขาดผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของพิพิธภัณฑ

ปัญหา: ขาดเงินสนับสนุนจากทางภาครัฐเพื่อบำรุงและพัฒนาให้พิพิธภัณฑที่มีความน่าสนใจ

ข้อจำกัด: ขาดงบประมาณในการพัฒนาพิพิธภัณฑ

แนวโน้ม: จะเป็นแหล่งเรียนรู้การทำนาแบบดั้งเดิมที่น่าสนใจที่สุดในจังหวัดสุพรรณบุรี

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง

ที่ตั้ง: ถนนมาลัยแมน ติดกับที่ว่าการอำเภออู่ทองและโรงเรียนอู่ทองศึกษาลัย

การเข้าถึง: จากอำเภอเมืองใช้ถนนมาลัยแมนหรือทางหลวงหมายเลข 321 ไปทางอำเภออู่ทอง ตรงไปตามทางจนพบแยกหอนาฬิกาอู่ทอง ให้เลี้ยวซ้ายแล้วไปกลับรถที่หน้าโรงเรียนอู่ทองศึกษาลัย พิพิธภัณฑสถานอยู่ติดกับโรงเรียน

ภาพ 37 แสดงพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุบลราชธานี

ความเป็นมา: บริเวณนี้เดิมคือเมืองโบราณอุบลราชธานี เมื่อมีการขุดค้นพบโบราณวัตถุจำนวนมากในเวลาต่อมา จึงสร้างเป็นพิพิธภัณฑสถานเพื่อจัดแสดงสิ่งที่ขุดพบ โดยเปิดให้เข้าชมเมื่อปี พ.ศ. 2509 อาคารพิพิธภัณฑสถานเป็นอาคารสองชั้นเชื่อมต่อกันสองหลัง บริเวณสนามหญ้าหน้าอาคารมีเรือนของลาวซึ่งตั้งแสดงอยู่

ความสำคัญ: เป็นสถานที่รวบรวมศิลปะโบราณวัตถุในสมัยต่างๆที่ขุดค้นพบ แสดงวิวัฒนาการของมนุษย์ยุคต่างๆ ที่เคยอาศัยอยู่ในดินแดนแถบสุวรรณภูมิ

ลักษณะเด่น: มีเศียรพระพุทธรูปทองคำศิลปะทวารวดี สูง 5.3 เซนติเมตร ประติมากรรมดินเผารูปพระสงฆ์อุ้มบาตรสามองค์ กว้าง 20 เซนติเมตร สูง 16 เซนติเมตร แม้จะเหลือเพียงส่วนลำตัวและลายจีวร แต่ก็ยังคงเห็นร่องรอยของศิลปะแบบอมราวดี

สภาพปัจจุบัน: ภูมิทัศน์โดยรอบพิพิธภัณฑสถานมีต้นไม้คร่อมขาดการดูแล ตึกและสถานที่ดูทรุดโทรม

ปัญหา: บริเวณรอบนอกพิพิธภัณฑสถานดูทรุดโทรม มีต้นไม้ใหญ่คร่อม ทำให้ดูไม่น่าสนใจ ขาดการรักษาความปลอดภัยด้านหน้าพิพิธภัณฑสถาน

ข้อจำกัด: ขาดงบประมาณในการดูแลรักษาและบุคคลากรในการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว

แนวโน้ม: หากได้งบประมาณเพียงพอ มีบุคลากรเพียงพอ พิพิธภัณฑ์จะเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับศิลปะทวารวดี และเมืองโบราณคู່ทองที่น่าสนใจ

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ที่ตั้ง: ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์

การเข้าถึง: จากอำเภอเมืองใช้ถนนมาลัยแมนหรือทางหลวงหมายเลข 321 ไปทางอำเภอคู່ทอง ประมาณ 7 กิโลเมตร พบแยกคู່ยาให้ตรงไปตามทางหลวงหมายเลข 322 ไปจนถึงตัวอำเภอดอนเจดีย์ มองเห็นเจดีย์ยุทธหัตถีได้ชัดเจน

ภาพ 38 แสดงอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

ความเป็นมา: จารึกในพงศาวดาร ฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ์มีข้อความบางส่วนกล่าวถึงสถานที่กระทำยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราชกับพระมหาอุปราชาว่า เกิดที่ตำบลหนองสาหร่าย เมื่อวันที่จันทร์ เดือนยี่ แรม 2 ค่ำ ปีมะโรง จุลศักราช 954 (พ.ศ. 2135) สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสนพระทัยในเรื่องนี้และพยายามตามหาสถานที่ที่เป็นเจดีย์ซึ่งเชื่อกันว่า สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสร้างไว้หลังจากได้รับชัยชนะ โดยก่อนหน้านั้นมีความพยายามค้นหาที่ตั้งของตำบลหนองสาหร่าย ซึ่งสันนิษฐานว่า อยู่ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี แต่ไม่พบ จนกระทั่งเจ้าเมืองสุพรรณฯ รายงานว่า ตำบลหนองสาหร่ายที่กล่าวถึงในพงศาวดารยัง

มีอยู่ที่เมืองสุพรรณฯ และได้พบเจดีย์โบราณที่ชาวบ้านเรียกว่า ดอนพระเจดีย์ ในป่า มีต้นไม้ปกคลุมอยู่ เมื่อทำการแผ้วถางจึงพบว่า เป็นเจดีย์ฐานสี่เหลี่ยมกว้างราว 8 วา ซ้อนกันสามชั้น ส่วนยอดหักพังหมดแล้ว สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงนำขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และในวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2456 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปประกอบพิธีบวงสรวงสมโภชเจดีย์นี้ ต่อมาภายหลังมีการกั้นพื้นที่รอบองค์เจดีย์และสร้างเจดีย์ครอบเจดีย์องค์เก่าในปี พ.ศ. 2499 จากนั้นได้ก่อสร้างอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชขึ้นทางทิศตะวันตกขององค์เจดีย์ ศ. ศิลป์ พีระศรี เป็นผู้ออกแบบ การก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2501 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปประกอบพิธีเปิดอนุสาวรีย์เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2502 ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดให้วันที่ 25 มกราคมของทุกปี เป็นวันถวายราชสักการะพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ และถือเป็นวันกองทัพไทย พร้อมกันนั้นทางจังหวัดได้จัดให้มีงานเฉลิมฉลองพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ทุกปี

ความสำคัญ: สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสร้างเจดีย์ขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองชัยชนะในสงครามยุทธหัตถีที่ทรงมีต่อพระมหาอุปราชาแห่งพม่า เมื่อเดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2135

ลักษณะเด่น: อนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช เป็นพระบรมรูปสมเด็จพระนเรศวรมหาราชประทับบนหลังช้างในท่าออกศึกสร้างด้วยสำริด ใหญ่กว่าองค์จริงประมาณเท่าครึ่ง สูง 7 เมตร ตั้งอยู่บนฐานซึ่งด้านหนึ่งเป็นรูปยุทธหัตถี อีกด้านเป็นรูปการหลั่งน้ำประกาศอิสรภาพ ด้านหน้าเป็นรูปโกศหิน ซึ่งเชื่อกันว่าสมเด็จพระนเรศวรมหาราชโปรดการชนไก่

เจดีย์ยุทธหัตถีเป็นเจดีย์ทรงลังกา ฐานกว้าง 36 เมตร สูง 66 เมตร สร้างครอบเจดีย์องค์เก่าที่เหลือเพียงส่วนฐาน

ตำหนักสมเด็จพระนเรศวรมหาราช อยู่ใกล้ทางเข้าพระบรมราชานุสรณ์ฯ ด้านทิศตะวันออก เป็นศาลจัตุรมุข ภายในประดิษฐานพระบรมรูปสมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระรูปสมเด็จพระเอกาทศรถ และพระนางสุพรรณกัลยา

สภาพปัจจุบัน: ได้รับการดูแลองค์พระเจดีย์ และภูมิทัศน์โดยรอบเป็นอย่างดี

ปัญหา: มีแม่ค้าตั้งร้านขายของด้านหน้าอนุสาวรีย์มากมาย ทำให้ดูไม่สวยงาม

ข้อจำกัด: ขาดแนวคิดใหม่ๆ ในการทำให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ภาครัฐควรดึงความเป็นประวัติศาสตร์มาทำการตลาดด้านการท่องเที่ยวให้มากกว่านี้

แนวโน้ม: อาจเป็นเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยยุทธหัตถี สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สร้างรถรางเพื่อไปเที่ยวชมสถานที่ๆ สมเด็จพระนเรศวรเคยทำการรบ อาจเล่าเป็นเรื่องราวให้เกิดความน่าสนใจ

วัดป่าเลไลยก์

ที่ตั้ง: ถนนมาลัยแมน ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง

การเข้าถึง: จากแยกหอนาฬิกาใช้ถนนมาลัยแมนหรือทางหลวงหมายเลข 321 ไปแยกคูยาข้ามสะพานข้ามแม่น้ำสุพรรณบุรี ผ่านคูเมืองไปประมาณ 1 กิโลเมตร วัดอยู่ทางซ้ายมือ

ภาพ 39 แสดงหลวงพ่อดโตวัดป่าเลไลยก์

ความเป็นมา: สันนิษฐานว่า พระเจ้าสุวรรณหราชา สมัยอุททองโปรดให้สร้างหลวงพ่อดโตวัดป่าเลไลยก์ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1369 โดยประดิษฐานไว้ที่เมืองพันธุมบุรี เดิมหลวงพ่อดโตเป็นพระพุทธรูปปางปฐมเทศนา แต่เนื่องจากประดิษฐานไว้กลางแจ้ง องค์พระจึงชำรุด พระกรหักพังเสียหาย จึงมีการบูรณะ หลักการบูรณะรายละเอียดขององค์พระเปลี่ยนไปเป็นปางป่าเลไลยก์ (ป่าลีไลยก์) ส่วนวัดป่าเลไลยก์นั้น เมื่อมีพระสงฆ์จำพรรษาก็มีการบูรณปฏิสังขรณ์กันเรื่อยมาโดยวิหารซึ่งเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อดโตนั้น สมเด็จพระเพทราชา กษัตริย์ราชวงศ์บ้านพลูหลวงโปรดให้พระยาสิทธิราชเดโชไชยสร้างขึ้น ในสมัยรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า

เจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยานิกรบดินทร์ทำการบูรณะเนื่องจากขณะนั้นวัดป่าเลไลยก์ค่อนข้างทรุดโทรม ทั้งทำการบูรณะองค์หลวงพ่อโตและสร้างพระพุทธรูปขึ้นอีกสององค์ รวมถึงตกแต่งหน้าบันวิหารด้วยเครื่องหมายประจำพระองค์รัชกาลที่ 4 วัดป่าเลไลยก์ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นพระอารามหลวงชั้นตรีเมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2462 ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และมีการบูรณปฏิสังขรณ์ครั้งล่าสุดในช่วงปี พ.ศ. 2538-2540

ความสำคัญ: ชาวสุพรรณบุรีและผู้คนทุกสารทิศนับถือองค์หลวงพ่อโตกัน ถึงกับกล่าวว่า ใครมาสุพรรณแล้วไม่ได้มาสักการะหลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์ ถือว่ามายังไม่ถึงสุพรรณ

ลักษณะเด่น: หลวงพ่อโตประดิษฐานอยู่ในวิหาร เป็นพระพุทธรูปก่ออิฐถือปูน นั่งห้อยพระบาท พระหัตถ์ซ้ายวางคว่ำบนพระชานุซ้าย พระหัตถ์ขวาวางห้อยบนพระชานุขวา สูงราว 23 เมตร ด้านหน้าองค์พระมีปูนปั้นรูปลิงนั่งถวยรวงผึ้งและช้างหมอบถวยกระบองน้ำ โดยจะอยู่ด้านหน้าประตูวิหาร อันเป็นลักษณะของพระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ นอกจากนี้ ก็มีลักษณะของปางปฐุมเทศนาซึ่งเป็นปางเดิมขององค์หลวงพ่อโตด้วย คือ มีรูปกวางหมอบและธรรมจักร

สภาพปัจจุบัน: ได้รับการดูแลจากทางราชการ พระลูกวัด และประชาชนในท้องถิ่นที่เป็นอย่างดี มีที่จอดรถสะดวกสบาย

ปัญหา: ที่จอดรถเป็นพื้นหินกรวด ทำให้เกิดฝุ่นฟุ้งกระจายไปทั่ว และการจราจรที่ตัดขาดด้านหน้าประตูวัด เพราะวัดอยู่ในตัวเมืองทำให้มีรถสัญจรมากมาย

ข้อจำกัด: ต้นไม้ในวัดและพื้นที่สีเขียวของวัดมีน้อยมาก เพราะทำเป็นลานจอดรถ

แนวโน้ม: วัดป่าเลไลยก์จะเป็นวัดที่ดูแลและจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดในจังหวัดสุพรรณบุรี

วัดพระนอน

ที่ตั้ง: ถนนสมภารคง ตำบลพิหารแดง อำเภอเมือง

การเข้าถึง: จากแยกหอนาฬิกา ใช้ถนนมาลัยแมน ข้ามสะพานข้ามแม่น้ำสุพรรณบุรี แล้วให้ชิดขวาเพื่อกลับรถ เมื่อกลับรถแล้วเลี้ยวซ้ายเข้า ถนนสมภารคงหรือทางหลวงหมายเลข 3507 วัดอยู่ทางขวามือ

ภาพ 40 แสดงพระพุทธรูปปางไสยาสน์สลักจากหิน

ความเป็นมา: วัดอยู่ติดกับแม่น้ำสุพรรณบุรี โดยสร้างขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์

ความสำคัญ: มีวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปปางไสยาสน์สลักจากหิน มีลักษณะแปลกกว่าที่อื่น คือ เป็นพระพุทธรูปอยู่ในลักษณะนอนหงายหนุนแขน พระหัตถ์ขวาวางทับพระหัตถ์ซ้าย อยู่บนพระนาภี ประดิษฐานอยู่บนแท่นกว้าง 1 เมตร ยาว 3 เมตร

ลักษณะเด่น: พระนอนในวิหารและอุทยานมัจฉา

สภาพปัจจุบัน: บริเวณวัดร่มรื่นสวยงาม

ปัญหา: ด้านความสะอาดของห้องน้ำ และบริเวณวัด เพราะมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมมาก

ข้อจำกัด: ขาดคนดูแลทำความสะอาดบริเวณวัดที่เพียงพอ

แนวโน้ม: เป็นวัดที่มีความสวยงามเหมาะแก่การมาทำบุญและพักผ่อนหย่อนใจ ได้รับความเพลิดเพลินไปกับอุทยานมัจฉา

วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ

ที่ตั้ง: ถนนสมภารคง ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง

การเข้าถึง: จากแยกหอนาฬิกาใช้ถนนมาลัยแมนข้ามสะพานข้ามแม่น้ำสุพรรณบุรีแล้วให้ชิดขวาเพื่อเตรียมกลับรถ กลับรถแล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนสมภารคงไปอีก 100 เมตร วัดอยู่ทางซ้ายมือ

ภาพ 41 แสดงวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ

ความเป็นมา: วัดนี้เรียกสั้นๆว่า วัดพระธาตุ ถือเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองของสุพรรณบุรี มีอายุไม่ต่ำกว่า 600 ปี เดิมเชื่อกันว่า วัดตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำสุพรรณบุรี ต่อมาจึงย้ายข้ามมายังฝั่งตะวันออก คราวเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 สุพรรณบุรีซึ่งเป็นเมืองหน้าด่านถูกเผาทำลาย วัดนี้จึงกลายเป็นวัดร้าง กระทั่งปี พ.ศ. 2456 ชาวจีนคนหนึ่งซึ่งปลูกผักอยู่ในบริเวณใกล้วัด ได้ปีนขึ้นไปบนองค์ปรางค์และลงไปยังกรุง จึงพบสิ่งของมีค่ามากมาย ชาวบ้านเมื่อรู้ข่าวก็พากันเข้าไปในกรุงนี้ นำพระเครื่องพระบูชาออกมาเป็นจำนวนมาก ในบรรดาของมีค่าเหล่านี้มีลานทองจารึกอักษรขอมหลายแผ่นรวมอยู่ด้วย

ความสำคัญ: วัดนี้มีปรางค์องค์ใหญ่เป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งสันนิษฐานว่า อาจจะสร้างในสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่ทอง (พ.ศ. 1893-1912) หรือไม่กี่ในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 2 (พ.ศ. 1967-1991)

ลักษณะเด่น: ปรางค์ขนาดใหญ่ก่อด้วยอิฐสอดินและฉาบปูน ฐานเป็นลูกฟักสี่เหลี่ยมซ้อนลดหลั่นกันสี่ชั้น รองรับเรือนธาตุซึ่งเป็นทรงสอบย่อมุมรับกับส่วนฐาน มีซุ้มจระนำสี่ด้านโดยด้านตะวันออกลักษณะเป็นคูหาและมีบันไดทางขึ้น ภายในประดิษฐานพระปรางค์จำลองซึ่งถูกปิดทองทั่วองค์เรียกว่า หลวงพ่อน้อย

วิหารยาว อยู่ด้านทิศตะวันออกของปราสาท ภายในประดิษฐานหลวงพ่อบิณฑสวะสี่และพระพุทธรูปหินทรายสมัยอู่ทองถึง 279 องค์

สภาพปัจจุบัน: ปราสาททรุดโทรมลงไปมาก ควรหาวิธีดูแลรักษาและให้ความรู้แก่คนที่มาเยี่ยมชมถึงคุณค่าของสถานที่

ปัญหา: ขาดการดูแลรักษา

ข้อจำกัด: ขาดงบประมาณในการดูแลรักษา

แนวโน้ม: ใช้งบประมาณในการดูแลรักษา วัด ทำให้วัดได้รับการบูรณะ

วัดลาดสิงห์

ที่ตั้ง: ตำบลบ้านสระ อำเภอคอนเจดีย์

การเข้าถึง: จากตัวอำเภอคอนเจดีย์ ใช้ทางหลวงหมายเลข 3038 ไปประมาณ 1.25 กิโลเมตร ข้ามคลองชลประทานแล้วให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเลียบคลองชลประทานไปประมาณ 7 กิโลเมตร วัดอยู่ทางซ้ายมือ

ภาพ 42 แสดงโบสถ์วัดลาดสิงห์

ความเป็นมา: เป็นวัดเก่าแก่เดิมชื่อ วัดราชสิงห์ มีคำเล่าสืบทอดกันมาว่า สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสร้างวัดนี้ขึ้นมาภายหลังจากที่ประสบชัยชนะในสงครามยุทธหัตถีและทรง

ทราบข่าวว่า พระสุพรรณกัลยาที่เป็นตัวประกันอยู่ที่เมืองพม่าถูกประหารชีวิต เป็นการล้างแค้นที่มหาอุปราชนั้นพระชนม์ด้วยพระแสงของ้าว พระองค์จึงทรงสร้างวัดเพื่ออุทิศพระกุศลให้แก่พระสุพรรณกัลยา

ความสำคัญ: มีร่องรอยประวัติศาสตร์ ที่กล่าวถึงคือ หลวงพ่อดำ พระพุทธรูปศิลาแดงปางสะดุ้งมาร (มารวิชัย) เกตุบัวตูมอายุประมาณ 500 ปี ภายในบริเวณเป็นที่ประดิษฐานของอนุสาวรีย์ 3 พระองค์ อันได้แก่ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระเอกาทศรถ และพระสุพรรณกัลยา

ลักษณะเด่น: พระบรมราชานุสรณ์ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ประดิษฐานอยู่บนเนินกึ่งกลางวัด ในท่าประทับบนพระแท่นพร้อมด้วยสมเด็จพระเอกาทศรถและพระนางสุพรรณกัลยาทางเดินโดยรอบปูด้วยหินและตกแต่งด้วยไม้ดอกไม้ประดับสวยงาม

โบสถ์ของวัดเป็นโบสถ์เก่าแก่ ก่ออิฐไม่ถือปูน เหนือประตูทางเข้ามีรูปปั้นสิงห์สองตัว พระประธานในโบสถ์เป็นพระพุทธรูปศิลาแดงปางมารวิชัย เหนือองค์พระมีฉัตรห้าชั้นกางกั้นชาวบ้านเรียกว่าหลวงพ่อดำ และเคารพนับถือในเรื่องของความศักดิ์สิทธิ์

สภาพปัจจุบัน: ภูมิทัศน์โดยรอบได้รับการปรับปรุงให้สวยงาม ยังมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ยังคงของบของทางองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะมาปรับปรุงเรื่องการเทพื้นปูน เนื่องจากในช่วงฝนตก พื้นที่เป็นพื้นดิน จะอ่อนตัวกลายเป็นโคลน เกิดหลุมบ่อ

ปัญหา: พื้นทีในวัดเป็นหลุมเป็นบ่อบางส่วน ทำให้การเที่ยวชมวัดไม่สะดวก

ข้อจำกัด: ขาดป้ายบอกทางไปวัด และขาดการประชาสัมพันธ์เรื่องราว และความสำคัญของวัด ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ทราบถึงความสำคัญ

แนวโน้ม: ได้รับการประชาสัมพันธ์และได้รับงบประมาณเพื่อสร้างและบูรณะวัด ทำให้วัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

วัดบ้านกว้าง

ที่ตั้ง: บ้านกว้าง ตำบลบ้านกว้าง อำเภอสรีประจันต์

การเข้าถึง: จากอำเภอมืองใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ไปทางอำเภอสรีประจันต์ แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 3038 ข้ามสะพานข้ามแม่น้ำสุพรรณบุรีแล้วให้เลี้ยวซ้ายเข้าซอยแรกไปราว 400 เมตร วัดอยู่ริมน้ำ

ภาพ 43 แสดงประธานในวัดบ้านกร่าง

ความเป็นมา: เป็นวัดเก่าแก่ตั้งแต่สมัยอยุธยา สันนิษฐานว่า น่าจะมีอายุประมาณ 400 ปี เป็นวัดที่มีกรุพระขุนแผนบ้านกร่าง เนื้อดินเผา ศิลปะอยุธยา สันนิษฐานว่า สร้างขึ้นหลังสงครามยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราชกับพระมหาอุปราชา เมื่อตอนยกทัพกลับผ่านอำเภอศรีประจันต์ ได้พักทัพริมฝั่งแม่น้ำสุพรรณบุรี ทรงรับสั่งให้ทหารสร้างพระเครื่องจำนวน 84,000 องค์ บรรจุในกรุวัดบ้านกร่าง เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่ทหารที่เสียชีวิต พระพิมพ์บ้านกร่าง คู่เป็นพระที่สำคัญมากในการสร้างพระครั้งนี้ แม่พิมพ์แกะเป็นสององค์คู่กัน โดยสมมติให้เป็นองค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถ

ความสำคัญ: วัดเก่าแก่สมัยอยุธยา

ลักษณะเด่น: วิหารสร้างในสมัยอยุธยาภายในประดิษฐานหลวงพ่อก้าวซึ่งเป็นพระประธาน ศิลปะอยุธยาเป็นพระศักดิ์สิทธิ์ของวัด นอกจากนี้ ด้านหลังวิหารมีสถูปองค์เล็กอันเป็นกรุพระขุนแผนอันลือลั่น เจดีย์กลางน้ำสร้างในสมัยรัชกาลที่ 4 เป็นเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองทาสีขาวเดิมองค์เจดีย์ตั้งอยู่กลางน้ำเพื่อให้ชาวบ้านได้สักการะในวันลอยกระทง แต่ต่อมาแม่น้ำไหลเปลี่ยนทาง ปัจจุบันเจดีย์จึงตั้งอยู่ริมฝั่ง

สภาพปัจจุบัน: บริเวณวัดกว้างขวาง ร่มรื่น ได้รับการดูแลเรื่องความสะอาดเป็นอย่างดี

ปัญหา: น้ำท่วมเกือบทุกปี แต่ทางวัดพยายามทำที่กั้นน้ำเพื่อป้องกันน้ำเข้ามาท่วมทำลายสิ่งก่อสร้างภายในวัด

ข้อจำกัด: วัดจะน้ำท่วมบ่อย จะสร้างสิ่งใดภายในวัดค่อนข้างมีปัญหา

แนวโน้ม: วัดบ้านกร่างเป็นวัดที่มีชื่อเสียงเรื่องพระเครื่องและเป็นวัดที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและปลาน้ำจืดที่สำคัญที่สุด

ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง

ที่ตั้ง: จังหวัดสุพรรณบุรี

การเข้าถึง: เดินทางจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศตะวันตก ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 340 เป็นระยะทางประมาณ 107 กิโลเมตร

ภาพ 44 แสดงการเกี่ยวข้าว

ความเป็นมา: สุพรรณบุรี เป็นเมืองแห่งท้องทุ่งและสายน้ำ อาชีพหลักของชาวสุพรรณบุรี ก็คือ การทำไร่ทำนา วัฒนธรรมในท้องถิ่นจึงเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการงานดังกล่าว

ความสำคัญ: เกษตรกรรมในจังหวัดสุพรรณบุรีคือการปลูกข้าว ซึ่งข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญมากต่อการส่งออกของประเทศไทย

ลักษณะเด่น: พื้นที่การเกษตรมีอยู่ทุกอำเภอในจังหวัดสุพรรณบุรี

สภาพปัจจุบัน: พื้นที่เกษตรกรรมมีความสมบูรณ์

ปัญหา: มีการใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อกำจัดศัตรูพืชกันมากทำให้ต้นทุนทางการผลิตสูงขึ้น

ข้อจำกัด: เกษตรกรขาดความเข้าใจเรื่องผลกระทบการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชต่อสิ่งแวดล้อม

แนวโน้ม: เกษตรกรลดการใช้สารเคมีและหันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

อุทยานมังกรสวรรค์

ที่ตั้ง: ตั้งอยู่ภายในบริเวณศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสุพรรณบุรี อำเภอเมือง

การเข้าถึง: ทางหลวงหมายเลข 340 ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเข้าสู่เขตจังหวัดสุพรรณบุรีที่อำเภอบางปลาม้า ถนนเข้าเมืองสุพรรณบุรี

ภาพ 45 แสดงพิพิธภัณฑน์มังกรสวรรค์

ความเป็นมา: ก่อเกิดจากความสัมพันธ์ไทย - จีนที่แนบแน่นสัมพันธ์ไทย - จีน นานยาวหลายศตวรรษ ชาวจีนได้ร่วมพระบรมโพธิสมภารต่างแห่งซึ่งสุดดี แสดงความกตัญญูต่อแผ่นดินไทยในทุกโอกาส อาคารหลังนี้ สร้างขึ้นโดยแรงบันดาลใจของนายบรรหาร ศิลปอาชา ประธานคณะกรรมการศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสุพรรณบุรี ร่วมกับพ่อค้า ประชาชน ที่สนใจในประวัติศาสตร์วัฒนธรรมสัมพันธ์ไทย - จีน และเพื่อฉลองความสัมพันธ์ทางการทูตไทย - จีน ที่มีอายุครบ 20 ปี ใน พ.ศ. 2538 จึงได้ริเริ่มรวบรวมเงินจากผู้ศรัทธาออกมาออกแบบก่อสร้าง จัดแสดงนิทรรศการถาวรลำดับประวัติศาสตร์วัฒนธรรมจีนที่ยาวนานกว่า 5,000 ปี ให้นุชนรุ่นหลังได้ศึกษา ทบทวน เพื่อสานต่อสัมพันธ์อันน่ายกย่องระหว่างไทย - จีน

ความสำคัญ: พิพิธภัณฑน์ถูกออกแบบรูปทรงมังกรที่ออกแบบขึ้นเพื่อนำเสนอเรื่องราวประวัติศาสตร์ของอารยธรรมจีนที่ยาวนาน

ลักษณะเด่น: อาคารทรงมังกรที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ความยาว 135 เมตร สูง 35 เมตร กว้าง 18 เมตร ภายในเป็นห้องจัดแสดงประวัติศาสตร์อารยธรรมของชาวจีนย้อนหลังไปถึง 5,000 ปี ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองเป็นประติมากรรมสลักหินแบบนูนต่ำสันนิษฐานว่า เป็นรูปพระนารายณ์สี่กร มีอายุประมาณ 1,300-1,400 ปี เป็นที่เคารพสักการะของพี่น้องชาวไทยเชื้อสายจีน หอระฆังสัมฤทธิ์ เป็นระฆังสำริดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย สูง 3.47 เมตร ปากระฆังกว้าง 2.14 เมตร น้ำหนัก 3.28 ตัน ศาลากลางน้ำเจ็ดชั้น สูง 27 เมตร กว้าง 14 เมตร

สภาพปัจจุบัน: ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี ภูมิทัศน์สวยงาม ห้างน้ำสะอาด มีที่จอดรถพร้อมและเพียงพอ

ปัญหา: ค่าบัตรเข้าชมมีราคาสูง ไม่สามารถเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำได้

ข้อจำกัด: ค่าบัตรเข้าชมมีราคาสูงเนื่องจากค่าดูแลรักษาสถานที่ใช้งบประมาณมาก

แนวโน้ม: อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค

หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย

ที่ตั้ง: ถนนสายสุพรรณบุรี-ชัยนาท อำเภอศรีประจันต์

การเข้าถึง: จากอำเภอศรีประจันต์ ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ไปทางอำเภอสามชูก ประมาณ 2.5 กิโลเมตร พบโรงพยาบาลศรีประจันต์ทางขวา ให้ตรงไปอีกเล็กน้อยมีทางแยกขวาไปอำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ให้เลี้ยวเข้าไปอีกเล็กน้อยถึงบริเวณหมู่บ้าน

ภาพ 46 แสดงหมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย

ความเป็นมา: โครงการเส้นท่องเที่ยวแห่งใหม่บนเส้นทางพระบรมราชานุสรณ์ ดอนเจดีย์ – วัดบ้านกว้าง เรือนไทยหมู่ภาคกลาง บ้านควาย อำเภอศรีประจันต์ สุพรรณบุรี เป็นโครงการส่งเสริมเอกลักษณ์และวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบชุมชนริมน้ำของไทยในอดีต ซึ่งเปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของสังคมไทยตลอดจนเป็นแหล่งความรู้ให้กับเยาวชนรุ่นหลังได้ศึกษาหาความรู้ รวมถึงการถ่ายทอดวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชาวนาไทยภาคกลางให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้ศึกษาเรียนรู้และใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ความสำคัญ: หมู่บ้านชาวนาแสดงวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย มีลานนวดข้าว คอกควาย โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ บ้านเรือนไทยภาคกลาง

ลักษณะเด่น: การแสดงความสามารถของควายแสนรู้ นั่งเกวียนเทียมควาย หมู่บ้านไทยภาคกลางแบบต่างๆ และพิพิธภัณฑ์ประมง

สภาพปัจจุบัน: มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมมากมาย ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี มีเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องการเดินทางสถานที่

ปัญหา: อำเภอใกล้เคียงมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญมากของจังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อจำกัด: หมู่บ้านควายมีบริเวณกว้างขวาง จำเป็นต้องใช้ในการดูแลสูง

แนวโน้ม: เป็นหมู่บ้านที่จำลองการทำนาของคนไทย การเลี้ยงควายเพื่อใช้ในการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและเชิงอนุรักษ์

ตลาดร้อยละปีสามชุก

ที่ตั้ง: ตำบลสามชุก ข้างที่ว่าการอำเภอสามชุก

การเข้าถึง: จากอำเภอเมือง ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ผ่านอำเภอศรีประจันต์ไปราว 17 กิโลเมตร ถึงอำเภอสามชุก ให้เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 3365 ข้ามสะพานแม่น้ำสุพรรณบุรี พบแยกขวามือให้เลี้ยวเข้าไปอีกเล็กน้อย ถึงบริเวณตลาด จอดรถได้บริเวณที่ว่าการอำเภอ

ภาพ 47 แสดงตลาดสามชุก

ความเป็นมา: สามชุกเป็นเมืองเล็กๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นแหล่งที่รวมผู้คนหลากหลายเชื้อชาติทั้งไทย จีน มอญ เป็นศูนย์รวมของการค้าขาย การคมนาคม และพัฒนาไปสู่การสร้างถิ่นฐานที่มั่นคง มีเอกลักษณ์ของตนเอง โดยมีแม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณบุรีเป็นสายน้ำหล่อเลี้ยงคนในชุมชนและใกล้เคียง ให้ก้าวไปสู่ความเจริญทั้งทางเศรษฐกิจสังคมและศิลปวัฒนธรรม เดิมทีราชพัสดุซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินบริเวณนี้ มีนโยบายรื้อตลาดเก่าซึ่งทรุดโทรมแล้วสร้างใหม่ แต่ประชาชนในพื้นที่ทั้งพ่อค้า แม่ค้า ชาวบ้าน ข้าราชการ นักการเมืองท้องถิ่นรวมตัวกันตั้งเป็นคณะกรรมการพัฒนาตลาดสามชุก มีการประชุมระดมความคิด หาแนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนาตลาด ทั้งได้เดินทางไปศึกษาดูงานจากชุมชนอื่น โดยมีมูลนิธิชุมชนไทให้คำปรึกษา ด้วยความร่วมมือร่วมใจของหลายฝ่าย ปัจจุบันตลาดนี้จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันโดดเด่นแห่งหนึ่งของประเทศไทย

ความสำคัญ: สามชุกเป็นตลาด 100 ปี ที่มีคุณค่ามีชีวิตชีวา เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ของเยาวชนและคนทั่วไป

ลักษณะเด่น: ตลาด 100 ปีสามชุกตลาดมีชีวิต พิพิธภัณฑสถานบ้านจางงจินารักษ์ ที่จัดแสดงในตลาดสามชุก เป็นพิพิธภัณฑสถานที่แสดงถึงชีวิต ชุมชน ความเป็นอยู่ ความเคลื่อนไหว ความเจริญ ทั้งด้านศิลปวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมอันเก่าแก่

สภาพปัจจุบัน: ได้รับการดูแลและพัฒนาจากคณะกรรมการพัฒนาตลาดเชิงอนุรักษ์สามชุก และได้รับความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่าย ทำให้ตลาดสามชุกเป็นตลาดมีชีวิตจนได้รับรางวัลมากมาย

ปัญหา: ที่จอดรถมีไม่เพียงพอทำให้การจราจรติดขัด

ข้อจำกัด: พื้นที่จอดรถมีไม่เพียงพอ

แนวโน้ม: ตลาดสามชุกจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่สำคัญของโลก

ตลาดเก่าห้อง

ที่ตั้ง: บ้านเก่าห้อง ตำบลบางปลาหมอ อำเภอบางปลาหมอ

การเข้าถึง: จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ไปทางอำเภอบางปลาหมอ ผ่านโรงพยาบาลบางปลาหมอ แล้วเลี้ยวเข้าทางหลวงหมายเลข 3351 ไปประมาณ 900 เมตร พบสามแยกให้เลี้ยวขวาไปอีกประมาณ 4 กิโลเมตร ตลาดอยู่ทางขวามือ

ภาพ 48 แสดงตลาดเก่าห้อง

ความเป็นมา: เดิมที่บ้านเก่าห้องนี้ ล้วนแล้วไปด้วยป่าดงพงเขม ไม่มีบ้านเรือนอยู่เลย ก่อนจะมาตั้งบ้านเก่าห้องอยู่นี้มีตำนานอยู่ว่า เมื่อครั้งพม่าได้มาตีเวียงจันทน์แตกไปครั้งหนึ่ง ผู้คนพากันอพยพหนีมา มีหัวหน้าชื่อ ขุนกำแหง ภรรยาชื่อ นางต๋น พาพวกพวกรวมพลมากมาย เห็นว่าสถานที่บ้านเก่าห้องเป็นที่ว่าง ก็มาปลูกเป็นบ้านไม้ไผ่เป็นสี่ห้องขึ้น ต่อมาเกิดไฟไหม้ ไม่ทราบสาเหตุว่าไฟนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ขุนกำแหงเกิดความสงสัย จึงให้โหรทำนายทายทัก โหรทำนายไว้ให้ว่า บ้านหลังนี้จะต้องปลูกให้ได้เก้าห้องและให้มีที่เคารพบูชาไว้หลังหนึ่งให้ชื่อว่า ศาลเจ้าปู่บ้านย่าเมือง จึงอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อท่านขุนกำแหงทำตามที่โหรทำนายไว้ให้แล้ว แต่นั่นมาก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น จนปัจจุบันนี้ และศาลเจ้าปู่บ้านย่าเมืองนั้นพอถึงปีก็มีประชาชนแถบนั้นไปกราบไหว้กันทุกปี และถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของผู้นับถือ

เมื่อครั้งโบราณตั้งแต่สมัยอำเภอบางปลาหมอนี้ยังไม่ได้ตั้ง บ้านเก่าห้องปลูกด้วยไม้ไผ่ผ่าขัดตะมุงหลังคาด้วยจาก ถ้าใครเกิดความหรือมีเรื่องราวต่างๆ ก็มาตัดสินใจความกันที่นั่น ตลอด

กระทั่งการเสียภาษีอากรก็มาเสียกันที่นั่น เพราะสมัยนั้นท่านขุนกำแหงเปรียบเสมือนเป็น นายอำเภอสมัยนี้ เพราะท่านมีความรู้ในทางกฎหมายและมีวิชาทาสบริวารมาก เมื่อท่านขุนกำแหง ถึงแก่กรรม ก็มีชั้นลูกครองประวัตบ้านเก่าห้องสี่มา พอมีเงินและมีฐานะดีขึ้นจึงได้มาเปลี่ยนตัว บ้านเก่าห้องเป็นฝากระดาน มุงด้วยกระเบื้องเมื่อ พ.ศ. 2470 ครั้นจะเปลี่ยนตัวบ้านเก่าห้องเป็น รูปอื่น ก็เกรงว่าจะเกิดไฟไหม้เหมือนเมื่อครั้งก่อนอีก เมื่อชั้นลูกท่านขุนตายก็มีชั้นหลาน เมื่อชั้น หลายตาย ก็มีชั้นเหลนปกครองบ้านเก่าห้องสืบเนื่องกันต่อๆมา

ความสำคัญ: เป็นตลาดเก่าแก่ที่เคยเจริญรุ่งเรืองมาในอดีต ปัจจุบันแม้ตลาดเก่าห้อง จะเงียบเหงาลง เพราะเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์ที่เจริญขึ้น ประชาชนหันไปเดินทางโดย รถยนต์และเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองได้สะดวก แต่ก็ยังคงดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของตลาดเก่าห้อง อยา โดยเฉพาะหอดูใจที่ยังปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

ลักษณะเด่น: เรือนแถวไม้เก่าแก่ และหอดูใจ

สภาพปัจจุบัน: ตลาดเริ่มปรับตัวให้เข้ากับการท่องเที่ยวมากขึ้น เริ่มมีการพัฒนาตลาด ให้เกิดความน่าสนใจ

ปัญหา: ขาดงบประมาณที่เพียงพอในการฟื้นฟูสภาพบ้านเรือนให้คงเดิมเพื่อต้อนรับ การท่องเที่ยว

ข้อจำกัด: คนในชุมชนมีรายได้อย่างจำกัด ไม่สามารถจะนำเงินมาซ่อมแซมบ้านเรือน หรือลงทุนเพื่อสาธารณูปโภคเพื่อการท่องเที่ยวได้ ภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณและสร้างสิ่ง อำนวยความสะดวกแทนชาวบ้าน

แนวโน้ม: เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวได้คล้ายๆ กับตลาด ร้อยปีสามชุก

วิถีชีวิตไทยกระเหรี่ยงที่ด่านช้าง

ที่ตั้ง: บ้านตะเพินคี ตำบลบ้านกล้วย อำเภอด่านช้าง

การเข้าถึง: ต้องใช้รถขับเคลือนสี่ล้อ จากที่ทำการไปทางบ้านกล้วยประมาณ 13 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายไปตามทางลูกรัง ผ่านน้ำตกตะเพินคีไปราว 7 กิโลเมตร จะถึงหมู่บ้าน

ภาพ 49 แสดงชาวกะเหรี่ยงที่อำเภอด่านช้าง

ความเป็นมา: เป็นชุมชนกะเหรี่ยงที่ใช้วิถีชีวิตอย่างเรียบง่ายสอดคล้องกับธรรมชาติ กลางหมู่บ้านมีพระธาตุจุฬามณีซึ่งเป็นเจดีย์ขนาดเล็ก ชาวกะเหรี่ยงให้ความเคารพนับถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของหมู่บ้าน

ความสำคัญ: ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 5 ของทุกปีตลอด 3 วัน 3 คืน จะมีการพิธีไหว้จุฬามณี ซึ่งนับถือกันว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทำจากไม้ไผ่เหลาแหลมปักไว้ที่ลานหมู่บ้าน

ลักษณะเด่น: กะเหรี่ยงบ้านตะเพินคี่เป็นหมู่บ้านปลอดอบายมุขของมีนเมาทุกประเภท เป็นกะเหรี่ยงด้ายเหลือง นับถือศาสนาพุทธ

สภาพปัจจุบัน: หมู่บ้านยังดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายกลมกลืนกับธรรมชาติ หาของป่า และรับจ้างทำไร่

ปัญหา: หมู่บ้านห่างไกลความเจริญ การเดินทางลำบาก ห่างไกลแพทย์

ข้อจำกัด: ขาดสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

แนวโน้ม: จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาทางชาติพันธุ์ชายกะเหรี่ยงในจังหวัดสุพรรณบุรีที่สำคัญ

วิถีชีวิตไทยทรงดำที่อุ้มทองและสองพี่น้อง

ที่ตั้ง: ตำบลดอนมะนาว อำเภอสองพี่น้อง และตำบลดอนมะเกลือ อำเภออุ้มทอง

การเข้าถึง: ตำบลดอนมะนาว อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสองพี่น้อง ไปทางทิศใต้ประมาณ 13 กิโลเมตร สามารถเดินทางติดต่อได้โดยถนนบางลี่-วัดไผ่โรงวัว และแยกเข้าถนนดอนกลาง-วัดศรีเฉลิมเขต และตำบลดอนมะเกลือ อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภออุ้มทองไปทางทิศ

ตะวันออก ใช้ทางหลวงหมายเลข 321 ไปประมาณ 16 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าถนน รพช. สพ 3353 ไปอีกประมาณ 1 กิโลเมตร

ภาพ 50 แสดงการแต่งกายชาวไทยทรงดำ

ความเป็นมา: ไทยทรงดำเป็นชื่อเรียกชนชาติไทยกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีถิ่นกำเนิดในดินแดนสิบสอง จุไท ดินแดนแห่งนี้ตั้งอยู่บริเวณรอยต่อระหว่างประเทศเวียดนาม ประเทศลาว และประเทศจีน ในปัจจุบันดินแดนสิบสองจุไทถูกผนวกเข้ากับประเทศเวียดนาม ชื่อเรียกชนชาติไทยกลุ่มนี้ ในเอกสารทางประวัติศาสตร์และตำนานจากคำบอกเล่าเรียกกันหลายชื่อ อาทิ ลาวโซ่ง ไทยดำ ไทยทรงดำ ไทยโซ่ง ลาวโซ่งดำ และลาวทรงดำ ซึ่งสรุปแล้วชื่อเรียกต่างๆ ดังกล่าว หมายถึงชนชาติไทยทรงดำกลุ่มเดียวกัน ชาวไทยทรงดำกลุ่มนี้ได้มีการกล่าวถึงเส้นทางอพยพที่ใช้แม่น้ำน่านและแม่น้ำเจ้าพระยา ออกสู่อ่าวไทยและลัดริมชายฝั่งไปถึงจังหวัดเพชรบุรี เส้นทางดังกล่าวแตกต่างจากเส้นทางอพยพของกลุ่มไทยทรงดำอื่นๆ ที่เดินทางมาจากดินแดนสิบสองจุไท ผ่านประเทศลาวและเข้าสู่ประเทศไทยทางภาคอีสาน ผ่านนครราชสีมา ผ่านกรุงเทพ ราชบุรี แล้วจึงเข้าสู่จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอาจสันนิษฐานว่า เส้นทางอพยพทางแม่น้ำน่านและแม่น้ำเจ้าพระยา อาจจะเป็นเส้นทางอพยพของชาวไทยทรงดำอีกเส้นทางหนึ่ง ที่ไม่ปรากฏเป็นหลักฐานในประวัติศาสตร์

ความสำคัญ: ชาวไทยทรงดำที่ยังคงวิถีชีวิตความเป็นลาวโซ่ง และยังอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม

ลักษณะเด่น: เครื่องแต่งกายของชาวไทยทรงดำที่สวมใส่เสื้อผ้าสีดำ และพิธีกรรมต่างๆ ที่ยังรักษาเอาไว้

สภาพปัจจุบัน: การแต่งกายและวิถีชีวิตของชาวไทยทรงดำเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามกาลเวลา

ปัญหา: ขาดงบประมาณเพื่อสร้างและบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ชาวบ้านต้องลงทุนกันเอง ทำให้การท่องเที่ยวในชุมชนพัฒนาไปอย่างช้าๆ

ข้อจำกัด: ขาดงบประมาณจากภาครัฐและการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน

แนวโน้ม: หมู่บ้านไทยทรงดำบ้านดอนมะนาว และดอนมะเกลือ จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี

3. ทรัพยากรด้านเทศกาล งานประเพณี งานอนุรักษ์ดอนเจดีย์

ภาพ 51 แสดงแสงสีเสียงงานอนุรักษ์ดอนเจดีย์

ความเป็นมา: จารึกในพงศาวดาร ฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ์มีข้อความบางส่วนกล่าวถึงสถานที่กระทำยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราชกับพระมหาอุปราชาว่า เกิดที่ตำบลหนองสาหร่าย เมื่อวันจันทร์ เดือนยี่ แรม 2 ค่ำ ปีมะโรง จุลศักราช 954 (พ.ศ. 2135) สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงเสด็จมาตามหาสถานที่ที่เป็นเจดีย์ซึ่งเชื่อกันว่า สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสร้างไว้หลังจากได้รับชัยชนะ โดยก่อนหน้านั้นมีความพยายามค้นหาที่ตั้งของตำบลหนองสาหร่าย ซึ่งสันนิษฐานว่า อยู่ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี แต่ไม่พบ จนกระทั่งเจ้าเมืองสุพรรณฯ รายงานว่า ตำบลหนองสาหร่ายที่กล่าวถึงในพงศาวดารยังมีอยู่ที่เมืองสุพรรณฯ และได้พบเจดีย์โบราณที่ชาวบ้านเรียกว่า ดอนพระเจดีย์ ในป่า มีต้นไม้ปกคลุมอยู่ เมื่อทำการแผ้วถางจึงพบว่าเป็นเจดีย์ฐานสี่เหลี่ยมกว้างราว 8 วา ซ้อนกันสามชั้น ส่วน

ยอดหักทั้งหมดแล้ว สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงนำขึ้นกราบบังคมทูล พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และในวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2456 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปประกอบพิธีบวงสรวงสมเด็จพระเจดีย์นี้ ต่อมาภายหลังมีการกั้นพื้นที่รอบองค์เจดีย์และสร้างเจดีย์ครอบเจดีย์องค์เก่าในปี พ.ศ. 2499 จากนั้นได้ก่อสร้างอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชขึ้นทางทิศตะวันตกขององค์เจดีย์ ศ. ศิลป์ พีระศรี เป็นผู้ออกแบบ การก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2501 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปประกอบพิธีเปิดอนุสาวรีย์เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2502 ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดให้วันที่ 25 มกราคมของทุกปีเป็นวันถวายราชสักการะพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ และถือเป็นวันกองทัพไทย พร้อมกันนั้นทางจังหวัดได้จัดให้มีงานเฉลิมฉลองพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ทุกปี

ความสำคัญ: เพื่อเฉลิมฉลองพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ ถือเป็นงานใหญ่ประจำปี

ลักษณะเด่น: จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ณ บริเวณพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ งานนี้จะจัดในช่วงเดือนมกราคม ระยะเวลาประมาณ 10 วัน โดยจะกำหนดให้ตรงกับ 18 ม.ค. - 2 ก.พ. มีการแสดงแสงสีเสียงยุทธหัตถี การประกวดธิดาดอนเจดีย์ การจัดแสดงนิทรรศการของหน่วยงานราชการและเอกชน การออกร้านจำหน่ายสินค้า OTOP การออกร้านธรรมาชาติ ปิงโก การแสดงมหรสพต่างๆ อาทิ ดนตรี ลิเกภาพยนตร์

สภาพปัจจุบัน: มีนักท่องเที่ยวมาร่วมงานมากมาย งานเฉลิมฉลองยิ่งใหญ่ การร้านค้ามาออกร้านขายสินค้ากันอย่างหนาแน่น

ปัญหา: การจราจรที่ติดขัดในช่วงจัดงาน

ข้อจำกัด: พื้นที่มีอยู่อย่างจำกัดทำให้เบียดเสียดเวลาวันจัดงาน และการประชาสัมพันธ์ที่น้อยเกินไป

แนวโน้ม: การแสดงแสงสีเสียง จะเป็นที่รู้จักมากขึ้นมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมเพิ่มขึ้น
งานปิดทองไหว้หลวงพ่อดโตวัดป่าเลไลยก์

ความเป็นมา: ชาวสุพรรณบุรีให้ความเคารพสักการะหลวงพ่อดโต วัดป่าเลไลยก์มาก เพราะถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคูเมือง ประเพณีไหว้หลวงพ่อดโตจึงเป็นประเพณีที่มีมาช้านานแล้ว ดังปรากฏอยู่ในเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ซึ่งบอกเล่าถึง ชีวิตผู้คนในช่วงปลายสมัยอยุธยาจนถึงต้นรัตนโกสินทร์

ความสำคัญ: เพื่อสักการะหลวงพ่อดโตวัดป่าเลไลยก์ จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ปีละ 2 ครั้ง ในเดือนมีนาคม และเดือนพฤศจิกายน คือ แรม 5 ค่ำ เดือน 5 ระหว่างวันที่ 23-27 มี.ค. และขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ในเดือนพฤศจิกายน จำนวน 5 วัน 5 คืน

ลักษณะเด่น: ภายในงานจะได้พบกับการแสดงมหรสพต่างๆ ปิดทองหลวงพ่อโต และการออกร้านสินค้าราคาถูก

สภาพปัจจุบัน: งานปิดทองจะมีผู้คนล้นหลามมาสักการะและมาร่วมงานนี้

ปัญหา: ที่จอดรถเป็นพื้นหินกรวด ทำให้เกิดฝุ่นฟุ้งกระจายไปทั่ว และการจราจรที่ติดขัดด้านหน้าประตูวัด เพราะวัดอยู่ในตัวเมืองทำให้มีรถสัญจรมากมาย ใช้ช่วงการจัดงาน การจราจรจะติดขัดมาก

ข้อจำกัด: พื้นที่วัดมีอยู่อย่างจำกัด และอยู่ในตัวเมือง การจราจรติดขัดในวันงาน

แนวโน้ม: เป็นเทศกาลที่สำคัญของชาวสุพรรณบุรีและชาวไทยทุกคน

งานเทศกาลที่กระจายที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

ภาพ 52 แสดงการเดินขบวนเทศกาลที่กระจาย

ความเป็นมา: เป็นประเพณีของชาวไทยเชื้อสายจีน ซึ่งจัดขึ้นตามความเชื่อในพุทธศาสนาสามหายาน เป็นการทำทานและอุทิศส่วนกุศลแด่ผู้ล่วงลับไปแล้ว

ความสำคัญ: ในงานมีการบริจาคข้าวของแก่ผู้ยากไร้ และทำพิธีอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับ มีผู้คนมาร่วมงานกันเป็นจำนวนมาก

ลักษณะเด่น: มีการแห่ขบวนของชาวสุพรรณเชื้อสายจีน และแจกข้าวของแก่ผู้ยากไร้ งานจัดขึ้น วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 7 ตามปฏิทินจีน ตรงกับเดือน 9 ของไทย (อยู่ในระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน)

สภาพปัจจุบัน: ได้รับความสนใจจากคนในจังหวัด และคนต่างจังหวัด เพราะงานจัดอย่างยิ่งใหญ่

ปัญหา: เกิดการจลาจลติดขัดในวันงาน

ข้อจำกัด: -

แนวโน้ม: เทศกาลทิ้งกระจาดจะเป็นเทศกาลหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวยังจังหวัดสุพรรณบุรี

ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณทำนอตลาดวัง วัดป่าพฤษ์

ภาพ 53 แสดงการตักบาตรกลางน้ำ

ความเป็นมา: ตามประวัติอันเป็นต้นเหตุให้เกิดประเพณีตักบาตรกลางน้ำเล่ากันว่า ในช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวข้าว ซึ่งจะตรงกับช่วงเดือนพฤศจิกายน ชาวบ้านแหลม จะต้องย้ายที่อาศัย จากบ้านเรือนปกติไปสร้างกระท่อมอยู่ชั่วคราวกลางนา ที่ภาษาถิ่นปักษ์ใต้เรียกว่า ชาน้ำ เพื่อทำการเก็บเกี่ยวข้าวเป็นระยะเวลาประมาณ 2 เดือน เมื่อเสร็จภารกิจการเก็บเกี่ยวข้าวแล้วจึงจะเดินทางกลับบ้าน ทำให้ในช่วงเวลานี้ ชาวนาเหล่านี้จึงไม่ได้ตักบาตรตอนเช้าที่หน้าบ้านตนเอง และพอถึงวันพระก็ไม่ได้ไปตักบาตรทำบุญที่วัด ชาวบ้านบ้านแหลมจึงมาคิดกันว่า จะทำอย่างไรไม่ให้พระสงฆ์ที่วัดเดือดร้อน ในที่สุดด้วยความเลื่อมใสศรัทธา และมีจิตใจเปี่ยมล้นด้วยกุศล ที่จะทำนุบำรุงพระศาสนา จึงได้ร่วมกันจัดงานทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง ก่อนที่จะเดินทางไปเก็บเกี่ยวข้าว เพื่อถวายเป็นภัตตาหาร ให้พระสงฆ์เก็บไว้ฉันในช่วงเวลาที่ชาวบ้านไม่อยู่ วิถีชีวิตของชาวบ้านแหลม ส่วนใหญ่จะอยู่ริมแม่น้ำสุพรรณ ใช้แม่น้ำเป็นเส้นทางคมนาคม พระ เณรจะพายเรือมาบิณฑบาต ในวันก่อนเดินทางไปอยู่โรงนา จึงมีชาวบ้านจำนวนมากมาพร้อมกัน สองฟากฝั่งแม่น้ำสุพรรณ เตรียมข้าวสารอาหารแห้ง อาหารสด มาตักบาตรกันเรียงรายไปตลอดลำน้ำ ไม่เพียงตำบลบ้านแหลมเท่านั้น หากแต่เริ่มต้นบริเวณหน้าวัดป่าพฤษ์ หมู่ 4 ตำบลบ้านแหลม อำเภอ

บางบางม้า ไปสิ้นสุดที่วัดรางบัวทอง (วัดบ้านกลุ่ม) อำเภอสองพี่น้อง รวมระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร จึงเกิดเป็นประเพณีตักบาตรกลางน้ำสืบต่อมา

ความสำคัญ: ประเพณีตักบาตรกลางน้ำ เป็นประเพณีที่แสดงถึงความเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างยิ่ง ของชาวบ้านบ้านแหลมและชาวบ้านในลุ่มแม่น้ำสุพรรณ (แม่น้ำท่าจีน) เป็นการปฏิบัติที่สืบทอดกันมากกว่า 80-90 ปี

ลักษณะเด่น: มีกิจกรรมตักบาตรกลางน้ำ ชักพระ ทอดผ้าป่า เล่นเพลงเรือ เพลงพื้นบ้าน และร่วมปิดทองไหว้พระหลวงพ่อดีสง พร้อมชมระชนงโบราณอายุกว่า 300 ปีงานจัดขึ้นแรม 12 ค่ำ เดือน 12 ของทุกปี บริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพฤกษ์ มีการตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง โดยพระสงฆ์รับบิณฑบาตรทางเรือจากประชาชน 2 ฝั่งแม่น้ำ การแข่งขันเรือมาศ 4 แจว การแข่งขันเรือมาศ 6 แจว การแข่งขันเรือหัวใบท้ายบอด

สภาพปัจจุบัน: ชาวบางปลาหมอและอำเภอใกล้เคียงมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก

ปัญหา: ขาดการประชาสัมพันธ์ให้คนต่างถิ่นทราบถึงวันจัดงาน และความสำคัญของงาน

ข้อจำกัด: ขาดการประชาสัมพันธ์และงบประมาณที่มากพอ

แนวโน้ม: งานประเพณีตักบาตรกลางน้ำจะเป็นประเพณีที่นักท่องเที่ยวสนใจและมาเที่ยวชมกันมากขึ้น

งานมหกรรมอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

ภาพ 54 แสดงงานมหกรรมอาหารอร่อย

ความเป็นมา: การออกร้านจำหน่ายอาหารของฝากของดีเมืองสุพรรณบุรี นิทรรศการให้ความรู้และการออกร้านของทางราชการ

ความสำคัญ: การออกร้านอาหารที่มีสัญลักษณ์และมีชื่อเสียงของจังหวัดสุพรรณบุรี พร้อมทั้งการแสดงศิลปวัฒนธรรม

ลักษณะเด่น: จัดขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ระหว่างวันที่ 12-18 กุมภาพันธ์ ของทุกปีมีการแสดงศิลปวัฒนธรรม การแสดงของศิลปินชื่อดัง การประกวดร้องเพลงลูกทุ่ง และการประกวดวาดภาพระบายสี การแข่งขันชิงแชมป์จัดตะกร้าผักผลไม้ และประชันเมนูสุขภาพ

สภาพปัจจุบัน: ชาวสุพรรณบุรีและจังหวัดใกล้เคียงเข้ามาร่วมงานมหกรรมกันมากมาย มีการออกร้านขายอาหารขึ้นชื่อของจังหวัดสุพรรณบุรี

ปัญหา: ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างจริงจัง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ไปงานมักไปเพียงเพราะทางผ่าน ไม่ใช่เพราะต้องการไปเป็นสถานที่แรก

ข้อจำกัด: ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการท่องเที่ยวให้มากขึ้น มีร้านค้าให้มากขึ้น และจัดหมวดหมู่อาหารของร้านค้าให้ดีขึ้น

แนวโน้ม: เป็นเทศกาลที่นักท่องเที่ยวสนใจมาท่องเที่ยว

ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงส์

ภาพ 55 แสดงการแข่งขันเรือยาว

ความเป็นมา: เดิมการแข่งขันเรือยาวมักจัดขึ้นมีงานทอดกฐิน ทอดผ้าป่า หรืองานประจำปีของวัดส่วนมากเป็นช่วงหน้าน้ำ เรือยาวที่ใช้แข่งขันส่วนใหญ่เป็นของวัด เช่น เรือมะนาวกลิ้งของวัดมะนาว เรือศรีสุพรรณบุรีของวัดคู่อทอง เรือเหลืองประดับของวัดทุ่งอุทุมพร เรือมณี

เมขลาของวัดมณีวรรณ เรือเพชรสุพรรณของวัดบ้านหมี่ ปัจจุบันวัดสวนหงส์ได้ฟื้นฟูประเพณีนี้ขึ้นมาใหม่

ความสำคัญ: การแข่งขันเรือยาวซึ่งถ้ายพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา

ลักษณะเด่น: จัดขึ้นในช่วงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี การแข่งเรือจะแข่งขันในสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนพฤศจิกายน

สภาพปัจจุบัน: วัดสวนหงส์ร่วมกับภาคเอกชน ประชาชน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันสนับสนุนและส่งเสริมกันจัดการแข่งขันเรือยาวขึ้นเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด

ปัญหา: ขาดการประชาสัมพันธ์งาน

ข้อจำกัด: พื้นที่ริมตลิ่งที่ใช้ชมการแข่งขันเรือยาวริมตลิ่งตลอดเส้นทางทำให้บางครั้งนักท่องเที่ยวเกิดความไม่สะดวกในการไปรับชม ควรสร้างพื้นที่และเตรียมพื้นที่ริมตลิ่งให้มีความเหมาะสมแก่การท่องเที่ยว

แนวโน้ม: ได้รับเงินสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อการจัดงานและอนุรักษ์ประเพณีการแข่งขันเรือยาว

4. ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ไหว้พระแก้ววัดดงเมืองสุพรรณ

ที่ตั้ง: วัดป่าเลไลยก์ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดสุวรรณภูมิ วัดพระลอย วัดหนองพุทธรังษี วัดพระนอน วัดไร่โรงวัว วัดบ้านกว้าง และวัดแค

การเข้าถึง: วัดในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี

ความเป็นมา: เพื่อไหว้พระ ทำบุญ เสริมสิริมงคลแก่ตนเอง

ความสำคัญ: เป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ลักษณะเด่น: วัดมีชื่อเสียงและเป็นที่เคารพสักการะของชาวสุพรรณบุรี

สภาพปัจจุบัน: กิจกรรมดังกล่าวไม่ค่อยเด่นชัด มักเข้าวัดเพราะเป็นทางผ่านไปแหล่งท่องเที่ยวอื่น

ปัญหา: ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี

ข้อจำกัด: ไม่มี

แนวโน้ม: เป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดพุทธศาสนิกชนให้มาทำบุญและสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคลต่อตนเอง

การประกวดควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมด้านที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย

ที่ตั้ง: ถนนสายสุพรรณบุรี-ชัยนาท อำเภอศรีประจันต์

การเข้าถึง: จากอำเภอศรีประจันต์ ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ไปทางอำเภอสสามชุก ประมาณ 2.5 กิโลเมตร พบโรงพยาบาลศรีประจันต์ทางขวา ให้ตรงไปอีกเล็กน้อยมีทางแยกขวาไป อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง ให้เลี้ยวเข้าไปอีกเล็กน้อยถึงบริเวณหมู่บ้าน

ภาพ 56 แสดงควายแสนรู้

ความเป็นมา: โครงการเส้นท่องเที่ยวแห่งใหม่บนเส้นทางพระบรมราชานุสรณ์ ดอนเจดีย์ – วัดบ้านกว้าง เรือนไทยหมู่ภาคกลาง บ้านควาย อำเภอศรีประจันต์ สุพรรณบุรี เป็นโครงการส่งเสริมเอกลักษณ์และวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบชุมชนริมน้ำของไทยในอดีต ซึ่งเปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของสังคมไทยตลอดจนเป็นแหล่งความรู้ให้กับเยาวชนรุ่นหลังได้ศึกษาหาความรู้ รวมถึงการถ่ายทอดวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชาวนาไทยภาคกลาง ให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้ศึกษาเรียนรู้และใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ความสำคัญ: หมู่บ้านชาวนาแสดงวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย มีลานนวดข้าว คอกควาย โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ บ้านเรือนไทยภาคกลาง

ลักษณะเด่น: การแสดงความสามารถของควายแสนรู้ นั่งเกวียนเทียมควาย หมู่บ้านไทยภาคกลางแบบต่างๆ และพิพิธภัณฑ์ประมง

สภาพปัจจุบัน: มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมมากมาย ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี มีเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องการเที่ยวชมสถานที่

ปัญหา: -

ข้อจำกัด: ควรทำการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไปในสื่อต่างประเทศ เพื่อให้เป็นที่รู้จัก นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอาจชื่นชอบการท่องเที่ยวประเภทนี้

แนวโน้ม: เป็นหมู่บ้านที่จำลองการทำนาของคนไทย การเลี้ยงควายเพื่อใช้ในการเกษตร เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและเชิงอนุรักษ์

ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน)

ที่ตั้ง: แม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน) ที่ไหลผ่านอำเภอต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี

การเข้าถึง: เดินทางด้วยทางหลวงหมายเลข 340 เป็นระยะทาง 107 กิโลเมตร ถึงจังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพ 57 แสดงแม่น้ำสุพรรณบุรี

ความเป็นมา: แม่น้ำสุพรรณบุรี หรือแม่น้ำท่าจีน แยกมาจากแม่น้ำเจ้าพระยาและเข้าสู่จังหวัดสุพรรณบุรี ที่อำเภอเดิมบางนางบวช แล้วไหลผ่านอำเภอสามชูก อำเภอศรีประจันต์ อำเภอเมือง อำเภอบางปลาม้า และอำเภอสองพี่น้อง ตามลำดับ ก่อนจะไหลไปยังจังหวัดนครปฐมแล้วลงสู่อ่าวไทยที่จังหวัดสมุทรสาคร

ความสำคัญ: เป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อเป็นการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้วิถีชีวิตริมน้ำของคนไทยภาคกลาง

ลักษณะเด่น: ล่องแม่น้ำสุพรรณบุรีชมวิถีชีวิตริมน้ำและเที่ยวชมวัดเก่าแกริมน้ำ

สภาพปัจจุบัน: กิจกรรมไม่เด่นชัด

ปัญหา: ขาดการประชาสัมพันธ์และการสนับสนุนจากภาครัฐ

ข้อจำกัด: ขาดงบประมาณจากทางภาครัฐในการสนับสนุนและพัฒนากองท่องเที่ยว

แนวโน้ม: กิจกรรมท่องเที่ยวแม่น้ำสุพรรณบุรีเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว

ที่ตั้ง: บ้านนาตาป็น ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง

การเข้าถึง: จากที่ว่าการอำเภอด่านช้าง ใช้ทางหลวงหมายเลข 3350 ไปทางสี่แยกตลาดด่านช้าง ถึงสี่แยกให้ตรงไปอีกประมาณ 1.5 กิโลเมตร จะถึงที่จอดรถบริเวณเขื่อน

ภาพ 58 แสดงตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว

ความเป็นมา: เป็นพื้นที่ของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาห้วยกระเสียว กรมชลประทาน

ความสำคัญ: เป็นเขื่อนกักเก็บน้ำสร้างกั้นลำห้วยกระเสียว เป็นเขื่อนดินยาว 4,250 เมตร สูง 32.5 เมตร พื้นที่กักเก็บ น้ำที่ระดับน้ำสูงสุด 28,750 ไร่ ปริมาณน้ำที่สามารถกักเก็บน้ำได้สูงสุด 240 ล้านลูกบาศก์เมตร ไว้เพื่อใช้ในการเกษตรหลายอำเภอในจังหวัดสุพรรณบุรี

ลักษณะเด่น: เป็นเขื่อนดินที่มีความยาวมากที่สุดในประเทศไทย และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีทิวทัศน์สวยงาม

สภาพปัจจุบัน: ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม นักท่องเที่ยวนิยมไปตั้งแคมป์ริมเขื่อน ตกปลา ถ่ายภาพพระอาทิตย์ตก

ปัญหา: ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ นักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมไปเอง

ข้อจำกัด: ขาดเงินสนับสนุนจากทางภาครัฐอย่างเพียงพอเพื่อที่จะนำมาปรับปรุงภูมิทัศน์ ที่พัก และการบริการทางการท่องเที่ยว

แนวโน้ม: เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ เหมาะแก่การตั้งแคมป์และตกปลา

เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย

ที่ตั้ง: บ้านห้วยหินดำ ตำบลวังยาง อำเภอด่านช้าง

การเข้าถึง: อยู่ห่างจากอำเภอด่านช้างประมาณ 80 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดสุพรรณบุรีประมาณ 160 กิโลเมตร จากอำเภอด่านช้างไปตามทางหลวงหมายเลข 333 ถึงบ้านวังคันพบทางแยกเลี้ยวซ้ายเข้าไปราว 15 กิโลเมตร ถึงบ้านป่าซี้ให้ตรงไปอีก 5 กิโลเมตร ถึงหน่วยพิทักษ์ อช. ที่ พต. 1 (พุเตย) จากนั้นใช้ถนนลูกรังต่อไปอีก 12 กิโลเมตร ถึงที่ทำการ

ภาพ 59 แสดงป่าสนสองใบ

ความเป็นมา: ยอดเขาที่สูงที่สุดในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี คือ เขาเทวดา สูงประมาณ 1,223 เมตร เป็นป่าสมบูรณ์และเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ โดยมีป่าไม้ที่สำคัญ คือ ป่าสนสองใบ ซึ่งนับเป็นเรื่องพิเศษ เพราะสนสองใบเป็นไม้เมืองหนาว มักขึ้นในที่อากาศหนาวเย็นและมีความสูงเกิน 1,000 เมตร แต่อุทยานแห่งชาติพุเตยในเขตอำเภอด่านช้างซึ่งสูงเพียง 700 กว่าเมตร กลับ

มีต้นสนสองใบที่ลำต้นมีความสมบูรณ์ขึ้นอย่างหนาแน่น โดยปะปนกับไม้เบญจพรรณในพื้นที่ราว 2,000 ไร่ สนบางต้นมีขนาดใหญ่ราวสามคนโอบและสูงถึง 30 เมตร

ความสำคัญ: ป่าสนสองใบที่มีความอุดมสมบูรณ์

ลักษณะเด่น: ต้นสนสองใบที่ขึ้นบนพื้นที่ต่ำกว่า 1,000 เมตร

สภาพปัจจุบัน: อุทยานได้ควบคุมและดูแลกิจกรรมการเดินป่าชมต้นสนสองใบเป็นอย่างดี

ปัญหา: การเดินทางที่ไม่สะดวก จำเป็นต้องใช้รถขับเคลื่อนสี่ล้อเข้าไปในพื้นที่

ข้อจำกัด: -

แนวโน้ม: การเดินป่าชมสนสองใบจะเป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ทางเลือกใหม่ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม

ที่ตั้ง: ศูนย์วิปัสสนากัมมัฏฐาน วัดไทรงามธรรมธาราม ตำบลดอนมะสังข์ อำเภอเมือง

การเข้าถึง: จากอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 มุ่งหน้าจังหวัดสุพรรณบุรี ระยะทางประมาณ 75 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 3195 ระยะทางประมาณ 6.6 กิโลเมตร เลี้ยวขวาใช้ทางหลวงหมายเลข 3451 ประมาณ 600 เมตร วัดอยู่ทางซ้าย

ภาพ 60 แสดงการปฏิบัติธรรมวัดไทรงาม

ความเป็นมา: เดิมทีเป็นสำนักสงฆ์ สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นศูนย์ปฏิบัติธรรมวิปัสสนากัมมัฏฐาน ฝ่ายวิปัสสนาธุระ สร้างเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2514 ในการเปิดศูนย์ปฏิบัติธรรมวิปัสสนากัมมัฏฐาน โดยสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น ปุณฺณสิริ) วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร สมัยดำรงตำแหน่งสมณศักดิ์เป็นสมเด็จพระราชาคณะที่ สมเด็จพระวันรัต ทรงเป็นประธานในการเปิดสำนักสงฆ์ และทรงปลูกต้นไทร ไร่ 1 ต้น เป็นต้นแรก อันมีลักษณะงามเต็มไปด้วยใบและต้นที่สมบูรณ์ยิ่ง และได้ประทานชื่อว่า ไทรงาม ไร่เป็นอนุสรณ์

ความสำคัญ: เป็นสถานที่สำหรับปฏิบัติกัมมัฏฐาน สงบ สบาย มีพื้นที่เกือบ 100 ไร่

ลักษณะเด่น: ในแต่ละปีจะมีพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา คณะครู นักเรียนข้าราชการ รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ ไปเข้าฝึกอบรมปฏิบัติธรรมเป็นจำนวนมาก โดยมีบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ให้การแนะนำตลอดการฝึกอบรม มีการจัดกิจกรรมประกอบการศึกษาแนวทางการปฏิบัติธรรมการทำสมาธิต่างๆ และการศึกษาระบบการละสังขารในแต่ละรูปแบบ

สภาพปัจจุบัน: วัดมีความเงียบสงบ สะอาด เหมาะแก่การปฏิบัติธรรมเพื่อให้จิตใจสงบ

ปัญหา: ไม่สะดวกแก่การเดินทาง นักท่องเที่ยวจำเป็นต้องใช้รถส่วนตัวเพื่อเข้าถึงวัด

ข้อจำกัด: ขาดงบประมาณที่เพียงพอที่จะบำรุงรักษาวัด

แนวโน้ม: ศูนย์วิปัสสนากัมมัฏฐาน วัดไทรงามธรรมธาราม จะเป็นสถานที่เพื่อแสวงหาความสงบแก่ชาวพุทธศาสนิกชน

ปฏิบัติธรรมที่วัดประสพสุข

ที่ตั้ง: 106 หมู่ 2 ตำบลทับตีเหล็ก อำเภอมะเอนก

การเข้าถึง: จากอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ประมาณ 65 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเพื่อใช้ทางหลวงหมายเลข 357 ระยะทาง 2.5 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเพื่อใช้ทางหลวงหมายเลข 3318 ตรงไปอีกประมาณ 1.5 กิโลเมตร วัดอยู่ทางซ้าย

ภาพ 61 แสดงปฏิบัติธรรมวัดประสพสุข

ความเป็นมา: ตามหลักฐานที่ค้นพบ ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2220 เดิมเรียกว่า วัดศพ เนื่องจากหน้าวัดติดกับแม่น้ำท่าจีน ตั้งอยู่ในช่วงเปลี่ยนของทางน้ำ ถ้ามีน้ำมากและกระแสน้ำไหลแรง น้ำก็จะเซาะตลิ่งทำให้ดินพังทลาย และถ้ามีศพคนตายลอยน้ำมา ก็จะมาเกยตื้นอยู่ริมตลิ่งบริเวณหน้าวัดเป็นจำนวนมาก ต่อมาภายหลังจึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นวัดประสพสุขเพื่อเป็นนามมงคล

ความสำคัญ: เป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสุพรรณบุรีแห่งที่ 2

ลักษณะเด่น: มีการบวชนกขัมมะทั้งชาย-หญิง ตลอดทุกวันและทั้งปี เจริญจิตภาวนา วันละ 4 รอบทุกวัน ให้การอนุเคราะห์ที่พักแก่สถานศึกษาและหน่วยงานราชการต่างๆ อบรมปฏิบัติธรรมเป็นหมู่คณะ แก่หน่วยงานทั่วไป

สภาพปัจจุบัน: วัดมีความเงียบสงบ สะอาด เหมาะแก่การปฏิบัติธรรมเพื่อให้จิตใจสงบ

ปัญหา: ขาดงบประมาณและการสนับสนุนจากภาครัฐ

ข้อจำกัด: ขาดงบประมาณที่เพียงพอที่จะบำรุงรักษาวัด

แนวโน้ม: วัดประสพสุขจะเป็นสถานที่เพื่อแสวงหาความสงบแก่ชาวพุทธศาสนิกชน

ส่องนกนานาชาติที่สวนนกท่าเสด็จ

ที่ตั้ง: บ้านท่าเสด็จ ตำบลสระแก้ว อำเภอเมือง

การเข้าถึง: ห่างจากตัวเมืองประมาณ 15 กิโลเมตร ไปตามทางสายสุพรรณบุรี-ดอนเจดีย์ (ทางหลวงหมายเลข 332) กิโลเมตรที่ 6-7 เข้าถนนคันคลองไปประมาณ 2 กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวซ้ายเข้าไปอีก 200 เมตร

ความเป็นมา: สวนนกแห่งนี้ตั้งอยู่ในที่ดินของบ้านก พันธ์เฝือก และลู่จวมกับป่าถนอม มาลัย เดิมเป็นสวนผลไม้ในระยะแรกยังมีนกไม่มาก ต่อมาเริ่มเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ เจ้าของที่ดินเป็นคนใจดีจึงปล่อยให้นกมาอาศัยทำรังจนนกเพิ่มเป็นจำนวนนับหมื่นตัว นับเป็น

เวลากว่า 40 ปีแล้วมีนกหลายชนิด เช่น นกปากห่าง นกกระสา นกยาง และนกช้อนหอย เป็นต้น ต่อมาทางราชการเข้ามาดำเนินการพัฒนาส่วนนกให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี อยู่ในความดูแลของกรมป่าไม้และจัดตั้งเป็นหน่วยอนุรักษ์นกทำเสด็จ

ความสำคัญ: เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพื่อกิจกรรมการส่องนก

ลักษณะเด่น: มีหอดูนกไว้ขึ้นชมนกจากมุมสูง เวลากลางวันจะมีนกมาก ให้ชมอยู่บ้าง ส่วนตอนเย็นจะเห็นนกบินกลับรังจนดูมืดฟ้ามัวดิน ช่วงนกมาก คือ ช่วงเดือนตุลาคม

สภาพปัจจุบัน: มีนกจำนวนมากมาย แต่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมน้อยเนื่องจากกลัวโรคระบาดจากสัตว์ปีก

ปัญหา: เนื่องจากนกมีจำนวนมากของเสียจากการขับถ่ายนกส่งกลิ่นรบกวนชาวบ้าน ระแวกนั้น ชาวบ้านในระแวกนั้นกลัวเรื่องโรคระบาดจากนกสู่คน

ข้อจำกัด: นกตามธรรมชาติ จะสามารถควบคุมโรคได้ยากหากเกิดการระบาด

แนวโน้ม: ถ้าการระบาดของโรคจากสัตว์ปีกสู่คนหมดไป สวนนกแห่งนี้จะมาเป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อยู่ทอง

ที่ตั้ง: หมู่ 2 ตำบลพลับพลาไชย อำเภออยู่ทอง

การเข้าถึง: จากหอนาฬิกาอำเภออยู่ทอง มุ่งไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ไปตามทางหลวงหมายเลข 321 ประมาณ 300 เมตร เลี้ยวซ้ายถึงองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย

ความเป็นมา: บ้านขามโฮมสเตย์ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2547 เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะมาเที่ยว และพักผ่อน จากตำนานเล่ากันว่า กลุ่มชาวลาวชาย-หญิง จากนครเวียงจันทน์ เดินทางข้ามแม่น้ำโขงมา บุกหลักท่ามาหากิน และสร้างบ้านเรือนรายล้อมต้นมะขามใหญ่อยู่จนถึงในปัจจุบัน จึงเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้าน บ้านขาม

ความสำคัญ: โฮมสเตย์สัมผัสการเกษตร ได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์ปี พ.ศ. 2549

ลักษณะเด่น: เป็นชุมชนที่อพยพมาจากประเทศลาว ตั้งถิ่นฐานอยู่กลางทุ่งนาชมวิถีชีวิตแบบเรียบง่าย ชมผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ขึ้นชื่อของชุมชนมีจำนวน 12 หลัง ราคา 150 บาทต่อคนต่อคืน, ค่าอาหาร 50 บาทต่อคนต่อมื้อ

สภาพปัจจุบัน: มีนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบวิถีชีวิตอย่างเรียบง่าย แวะเวียนมาพักอยู่ตลอด ชาวบ้านเป็นมิตร ที่พักสะอาด

ปัญหา: ในบางครั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติมาพัก อาจไม่เข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทย ดังนั้น ทางโฮมสเตย์จึงต้องคอยระมัดระวังและควบคุมให้ถูกต้องตามธรรมเนียมคนไทย

ข้อจำกัด: งบประมาณที่จะนำมาปรับปรุงภูมิทัศน์และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน

แนวโน้ม: จะเป็นแหล่งที่พักโฮมสเตย์ที่สัมพันธ์ชีวิตที่มีการบริหารจัดการที่ดีที่สุด

นอนโฮมสเตย์บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ

ที่ตั้ง: ที่อยู่ 9 หมู่ 4 บ้านบางแม่หม้าย ตำบลบางใหญ่ อำเภอบางปลาหมอ

การเข้าถึง: จากอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ใช้ทางหลวงหมายเลข 340 ระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร เมื่อเห็นวัดช่องลมที่อยู่ทางขวาให้เลี้ยวซ้ายไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร ปลายทางอยู่ทางขวา

ภาพ 62 แสดงโฮมสเตย์บางแม่หม้าย

ความเป็นมา: เรือนไทยบ้านบางแม่หม้ายโฮมสเตย์เป็นชุมชน บ้านทรงไทยเก่าที่อยู่กันมาหลายชั่วคน มีลักษณะเป็นเรือน เครื่องสับมีได้ดูสูง ซึ่งเป็นความภูมิใจของคนในชุมชน ที่ยินดีนำเสนอแก่นักท่องเที่ยว จึงได้รวมกลุ่มจัดตั้งเป็นหมู่บ้านโฮมสเตย์ขึ้น เพื่อนำเสนอวิถีชีวิตชาวบ้านที่ผูกพันกับแม่น้ำลำคลอง ที่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติอันงดงาม นักท่องเที่ยวที่เข้ามาจะได้พักผ่อนพร้อมกับสัมผัสชีวิตชนบทที่ชาวบ้านได้สะสมภูมิปัญญาสืบทอดต่อกันมา โดยมีการทำไม้กวาดใบมะพร้าว ซึ่งกลายเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่สร้างชื่อเสียงและแสดงถึงเอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของชุมชน

ความสำคัญ: โฮมสเตย์สัมผัสวัฒนธรรม วิถีชีวิต ได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์ ปี พ.ศ. 2549

ลักษณะเด่น: ล่องเรือชมทิวทัศน์อันสวยงาม ชมสินค้า OTOP ชมฝูงค้างคาวอยู่รวมกันเป็นกลุ่มนับล้านตัว ชมอุทยานวังมัจฉา นั่งรถชมวิว ท้องทุ่งเขียวขจี ต้นตาล 100 แถว ชมการแสดง (รำถวายพระพรต้อนรับและรำไม้กวาด)

สภาพปัจจุบัน: มีนักท่องเที่ยวเข้ามาพักอยู่เป็นประจำ ชาวบ้านดูแลนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี

ปัญหา: ขาดงบประมาณ

ข้อจำกัด: งบประมาณที่จะนำมาปรับปรุงภูมิทัศน์และการประชาสัมพันธ์การ

แนวโน้ม: จะเป็นแหล่งที่พักโฮมสเตย์ที่สัมพันธ์ชีวิตที่มีการบริหารจัดการที่ดีที่สุด

5. ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจังหวัดสุพรรณบุรี

สำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี

ศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี ถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท อำเภอเมือง

จังหวัดสุพรรณบุรี 72000

โทรศัพท์ 0-3553-5376

การเดินทาง

1. รถยนต์

จากกรุงเทพมหานคร ถึงจังหวัดสุพรรณบุรีระยะทางเพียง 107 กิโลเมตร เป็นถนนขนาดสี่ช่องทางสภาพดี ใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมง ก็ถึงตัวจังหวัด เดินทางออกจากกรุงเทพมหานคร โดยใช้ถนนรัตนานิเบศร์ซึ่งเชื่อมต่อมาจากถนนกาญจนาภิเษกหรือวงแหวนรอบนอก ไปทางบางบัวทอง แล้วเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 340 ซึ่งผ่านอำเภอลาดบัวหลวง อำเภอสนา อำเภอบางซ้าย จังหวัดอยุธยา และเข้าสู่เขตอำเภอบางปลาม้าและตัวเมืองสุพรรณบุรี รวมระยะทางราว 160 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางมากกว่าเส้นทางหลัก

2. รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ

โทรศัพท์ติดต่อรถโดยสารที่สถานีขนส่งหมอชิต กรุงเทพฯ

บริษัท	ประเภทรถ	โทรศัพท์
สุพรรณบุรีสายใหม่	ปรับอากาศชั้น 1, 2	02-936-3505
สมบุญพัฒนาทัวร์	ปรับอากาศชั้น 1	02-936-2250

โทรศัพท์ติดต่อรถโดยสารที่สถานีขนส่งสายใต้ กรุงเทพฯ

บริษัท	ประเภทรถ	โทรศัพท์
แอร์สุพรรณบุรีทัวร์	ปรับอากาศชั้น 1, 2	02-884-9522
ท่าช้างแอร์	ปรับอากาศชั้น 1, 2	02-435-7502
ด่านช้างทัวร์	ปรับอากาศชั้น 1	02-435-2727

โทรศัพท์ติดต่อรถโดยสารที่สถานีขนส่งสุพรรณบุรี

บริษัท	ประเภทรถ	โทรศัพท์
สุพรรณบุรีสายใหม่	ปรับอากาศชั้น 1, 2	0-3552-2414
สมบุญพัฒนาทัวร์	ปรับอากาศชั้น 1	0-3528-1029
แอร์สุพรรณบุรีทัวร์	ปรับอากาศชั้น 1, 2	0-3550-0817

โทรศัพท์ติดต่อรถโดยสารที่สถานีขนส่งด่านช้าง

บริษัท	ประเภทรถ	โทรศัพท์
ด่านช้างทัวร์	ปรับอากาศชั้น 1	0-3559-5306

3. รถตู้โดยสาร

โทรศัพท์ติดต่อรถตู้โดยสารกรุงเทพมหานคร

บริษัท	โทรศัพท์
กรุงเทพฯ-อู่ทอง	02-224-3389
ธราทัวร์	02-226-4750
เพชรพวงทอง	0-3052-9489
สามสหายทัวร์	02-222-8091
สุพรรณกรู๊ป	0-4087-7346

โทรศัพท์ติดต่อรถตู้โดยสารสุพรรณบุรี

บริษัท	โทรศัพท์
ธราทัวร์	0-3550-0428
สามสหายทัวร์	0-3551-1789
สุพรรณกรู๊ป	0-3554-6191

โทรศัพท์ติดต่อรถตู้โดยสารอำเภอสามชุก

บริษัท	โทรศัพท์
เพชรพวงทอง	0-3052-9491

โทรศัพท์ติดต่อรถตู้โดยสารอำเภออู่ทอง

บริษัท	โทรศัพท์
กรุงเทพฯ-อู่ทอง	0-3556-5205

โทรศัพท์ติดต่อรถตู้โดยสารอำเภอด่านช้าง

บริษัท	โทรศัพท์
ลูกนเรศวร	0-9259-1452, 0-6573-6815

4. รถไฟ

โทรศัพท์ติดต่อสอบถามรถไฟ

สถานี	โทรศัพท์
กรุงเทพฯ(หัวลำโพง)	0-2220-4334, 0-2223-3762
สุพรรณบุรี	0-3551-1950
สอบถามตารางรถไฟ (ปชส.)	1690

ตาราง 3 แสดงรถโดยสารประจำทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

เส้นทาง	ประเภทรถ/สี	เส้นทางที่ผ่าน	จุดขึ้นรถ
ตลาดโพธิ์พระยา	สองแถวใหญ่สีเหลือง	วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดแค วัดพระนอน วัดพระลอย วัดหน่อพุทธางกูร	สี่แยกนางพิม
ตลาดวัดป่า เลไถยก	สองแถวสีขา-เหลือง	วัดป่าเลไถยก วัดสุวรรณภูมิ ศาลหลักเมือง หอคอยบรรหารแจ่มใส	ตลาดเทศบาล
รอบเมือง	สองแถวสีเหลือง	วัดประตูลำ วัดพระรูป พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สุพรรณบุรี	ตลาดเทศบาล
สุพรรณบุรี- กาญจนบุรี	รถโดยสารสีส้ม	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติคูทอง	ตลาดเทศบาล
สุพรรณบุรี- ชัยนาท	รถโดยสารสีส้ม	หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	สถานีขนส่ง
สุพรรณบุรี- ดอนเจดีย์- สระกระโจม	สองแถวใหญ่สีเทา- เหลือง	ท่าเสด็จ เจดีย์ยุทธหัตถี	สี่แยกนางพิม

ตาราง 3 (ต่อ)

เส้นทาง	ประเภทรถ/สี	เส้นทางที่ผ่าน	จุดขึ้นรถ
สุพรรณบุรี- นครสวรรค์	รถโดยสารสีส้ม	ตลาดศรีประจันต์ ตลาดท่าช้าง ตลาดสามชุก วัดสามชุก ตลาดนางบวช วัดเดิมบาง	สถานีขนส่ง
สุพรรณบุรี- บางแม่หม้าย	สองแถวสีเหลือง	ตลาดเก้าห้อง วัดป่าพุกฤษ์	สี่แยกนางพิม
สุพรรณบุรี- บางลี่	สองแถวสีเทา-เหลือง	ตลาดบางลี่	สี่แยกนางพิม
สุพรรณบุรี- โพธิ์พระยา	สองแถวสีขาว	วัดพร้าว	ตลาดเทศบาล
สุพรรณบุรี- วังยาง	สองแถวสีเหลือง	วัดลาวทอง	สี่แยกนางพิม
สุพรรณบุรี- วัดไผ่โรงวัว	สองแถวสีเหลือง	วัดไผ่โรงวัว	สี่แยกนางพิม
สุพรรณบุรี- คู่งทอง	สองแถวสีเทา-เหลือง	ตลาดคู่งทอง	สี่แยกนางพิม
สุพรรณบุรี- คู่งทอง-ด่านช้าง- บ้านไร่	รถโดยสารสีแดง เลือดหมู	ถ้าเวฟวัน	สถานีขนส่ง
โลดัส- กาญจนนา	สองแถวสีเหลือง	โบราณสถานวัดสนามชัย	ตลาดเทศบาล
คู่งทอง-เลาขวัญ	สองแถวสีเหลือง	วัดเขาดิ่สลัก	ตลาดคู่งทอง

โรงแรมที่พัก

ตาราง 4 แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอเมือง

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา (บาท)
บ้านสวนแผ่นดินแม่	147 หมู่ 5 ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาร้า	0-3542 4018	1,390 – 1,390
		08-6327-9036	
		08-1172-8859	
วิถีสอร์ท	29 หมู่ 6 ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง	08-1880-1244	600 – 1,500
		08-7042-2566	
ไม้เอก รีสอร์ท	400 หมู่ 1 ถนนมาลัยแมน ตำบลดอนก้ายาน	0-3541-3556	500 – 1,200
โรงแรมมายด์	195 ถนนนครแก้ว ตำบลท่า ระหัด อำเภอเมือง	0-3552-3588-9	250 – 550
กีฬาและสุขภาพ	(ใกล้วัดป่าเลไลยก์ ตรงข้ามคลอง ส่งน้ำ) ถนนมาลัยแมน ตำบลรั้ว ใหญ่ อำเภอเมือง	0-3555-5112-3	495 – 700
กรีนวิว	91/1 หมู่ 1 ถนนมาลัยแมน ตำบลดอนก้ายาน อำเภอเมือง	0-3541-3361	160 – 500
กีฬาสุพรรณบุรี	กีฬาสุพรรณบุรี ถนนริมคลองวัด ป่าเลไลยก์ (ใกล้วัดป่าเลไลยก์ ตรงข้ามคลองส่งน้ำ) ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง	0-3555-5112-3	550 – 700
โรงแรม 99	189 ซอย 2 ถนนประชาธิปไตย ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง	0-3552 2094	250-450
สองพันบุรี	135/1 ถนนประชาธิปไตย ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง	0-3552-2555-7	800 – 2,300
		0-3554-6667-71	
ศรีสุพรรณ	31-33 ถนนขุนไกร ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง	0-3551-1122	200 – 400

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา (บาท)
พชร	1 ถนนนางสร้อยฟ้า	0-3552-1007	150 - 450
	ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง	0-3552-1637	
บิกอินน์ไฮเทิล	125/6 หมู่ 8	0-3553-5846	250 - 600
	ถนนชัยนาท-สุพรรณบุรี ตำบลโพธิ์พระยา อำเภอเมือง		
กิงโพธิ์ไทร	72 ถนนนครแก้ว	0-3552-1216	200-300
	ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง	0-3552-1259	
คุ้มสุพรรณ	28/2 ถนนหมื่นหาญ	0-3552-2273	1,000 – 3,000
	ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง	08-1832-2666	
ศรีอุทองแกรนด์	19 ถนนนางพิม ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง	0-3550-1290-3	1,200-2,200

ตาราง 5 แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอเดิมบางนางบวช

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา(บาท)
บึงฉวากรีสอร์ท	(อยู่ก่อนถึงบึงฉวาก) หมู่ 3 ถนน สุพรรณบุรี-ชัยนาท บริเวณบึง ฉวาก ตำบลเดิมบางนางบวช อำเภอเดิมบางนางบวช	0-3543-0099-100	800 – 8,000
สยามสุพรรณ	3/5 หมู่ 6 ตำบลนางบวช	0-3551-5943	1,400
โฮมสเตย์	อำเภอเดิมบางนางบวช		
โรงแรมดำรงเกียรติ	120 หมู่ 5 ตำบลเขาพระ อำเภอเดิมบางนางบวช	0-3557-8146	250 - 400
เรือนรักษ์สมุนไพโร	3/5 หมู่ 6 ตำบลนางบวช	0-3551-5366	1,200
	อำเภอเดิมบางนางบวช	0-3551-5943	

ตาราง 6 แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอศรีประจันต์

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา(บาท)
บ้านเรือนไทย รีสอร์ท	222/2 หมู่ 1 ถนนสุพรรณบุรี- ชัยนาท ตำบลวังน้ำซับ อำเภอศรีประจันต์	0-3558-2891-3 08-6345-9815	950 – 1,750
บ้านทรายทอง รีสอร์ท	22/1 หมู่ 5 ถนนสุพรรณบุรี- ชัยนาท ตำบลปลายนา อำเภอศรีประจันต์	0-3558-1865 08-6113-8614 08-4884-1654	600 – 1,100
ไม้งามรีสอร์ท	88 หมู่ 2 ตำบลวังยาง อำเภอศรีประจันต์	0-3558-1777	550 - 650
บ้านไทยรีสอร์ท	222/2 ถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท ตำบลวังน้ำซับ อำเภอศรี ประจันต์	0-3558-2591-3 0-2619-6326	1,150 – 1,750
ไม้งามรีสอร์ท ริเวอร์ไซด์	112/2 หมู่ 2 ถนนโพธิ์พระยา- ศรีประจันต์ (ฝั่งตะวันตก) ตำบลมดแดง อำเภอศรีประจันต์	0-3553-5747 0-3553-5155 08-1705-3521 08-9772-4343	600 – 1,500
วังยางรีสอร์ท ไฮเทลแอนด์สปา	28/1 หมู่ 6 ถนนสุพรรณบุรี- ชัยนาท ตำบลวังยาง กม.ที่ 105- 106 อำเภอศรีประจันต์	0-3554-8870-1 08-1216-2835	700 – 3,200

ตาราง 7 แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอสองพี่น้อง

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา (บาท)
แอลพีไฮเต็ล	229 ถนนมาลัยแมน ตำบลสอง พี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง	0-3554-2730	200 - 500

ตาราง 8 แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอสามชุก

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา (บาท)
เกสต์เฮาส์ทัศนีย์	จากสี่แยกอำเภอสามชุก ไปทาง ที่ว่าการอำเภอสามชุก 500 เมตร 799 หมู่ 2 ตำบลสามชุก อำเภอสามชุก	0-3557-1139	200 - 750
บ้านสวนรีสอร์ท	193 หมู่ 9 ถนนสุพรรณบุรี- ชัยนาท ตำบลย่านยาว อำเภอ สามชุก	0-3554-4143 08-1012-1253	900 - 3,000
สามชุก รีสอร์ท	131 หมู่ 1 ถนนสุพรรณบุรี- ชัยนาท ตำบลสามชุก อำเภอ สามชุก	0-3554-4235 0-3550-4210	200 - 700

ตาราง 9 แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอลำลูกกา

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา (บาท)
บ้านขามโฮมสเตย์	หมู่ 2 บ้านขาม ตำบลพลับพลาชัย อำเภอลำลูกกา	08-9550-5317 0-3542-1773	150
สระปลายสวน รีสอร์ท	199 หมู่ 4 ถนนมาลัยแมน ซอย 7/1 ตำบลสระยายโสม อำเภอลำลูกกา	0-3555-9838-9 08-1840-6480	1,500 - 1,900
27 รีสอร์ท	49 หมู่ 11 บ้านหนองกาไร่ ตำบลพลับพลาไชย อำเภอลำลูกกา	0-3548-1319-20	700 - 1,500
ฝันฟ้าแมนชั่น	1111/2 หมู่ 6 ถนนท้าวอุ้มทอง ตำบลอุ้มทอง อำเภอลำลูกกา	08-1736-5754 08-6393-5353	500 - 3,000
ทุ่งดินดำ รีสอร์ท	199/2 หมู่ 4 ตำบลบ้านช้าง อำเภอลำลูกกา	0-3559-5792 08-1941-3430	500 - 1,700
อุ้มทองธานี	19/2 หมู่ 6 ถนนท้าวอุ้มทอง ตำบลอุ้มทอง อำเภอลำลูกกา	0-3555-1840	200 - 300

ตาราง 10 แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอด่านช้าง

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา (บาท)
โรงแรมเอพี	149 หมู่ 1 ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง	0-3559-5027 0-3559-5488	300 - 380
โรงแรมอิงดอย	934/16 หมู่ 5 ตำบลหนอง มะค่าโมง อำเภอด่านช้าง	0-3559-5016	500 - 700
ชัยพฤกษ์ เกสต์ เฮาส์	19/4 หมู่ 1 ถนนอุทอง-ด่านช้าง ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง	0-3559-5088	400
โรงแรมฉัตรแก้ว	94/1 หมู่ 19 ถนนด่านช้าง-เดิม บางนางบวช ตำบลหนอง มะค่าโมง อำเภอด่านช้าง	0-3550-9490	400 - 800
แพขาวเขื่อน	152/3 ถนนริมเขื่อนกระเสียว ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง	08-7112-4675	300 - 600
ด่านช้าง แค้มป์ปิ้งเฮาส์	(ตรงข้ามวิทยาลัยเกษตรและ เทคโนโลยีสุพรรณบุรี) 296/1 หมู่ ที่ 1 ตำบลด่านช้าง อำเภอด่าน ช้าง	0-3559-5647 08-1736-6311 08-1736-6322	500 - 1,200

ตาราง 11 แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอดอนเจดีย์

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา (บาท)
คันทรี รีสอร์ท	779 ถนนสุพรรณบุรี-ดอนเจดีย์ ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์	0-3559-2321	450-500

ตาราง 12 แสดงโรงแรมที่พักในอำเภอบางปลาม้า

ชื่อที่พัก	ที่ตั้ง	โทรศัพท์	ราคา (บาท)
บ้านสวนแผ่นดินแม่	147 หมู่ 5 ตำบลบ้านแหลม	0-3542-4018	
	อำเภอบางปลาม้า	08-6327-9036	1,390
		08-1172-8859	
โฮมสเตย์เรือนไทย บางแม่หม้าย	องค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่ ตำบลบางใหญ่ อำเภอ	08-1309-2075	150
	บางปลาม้า	0-3542-4167	
สาลีวิวิธสิทธิ์	83 หมู่ 1 ถนนตลิ่งชัน- สุพรรณบุรี หมู่ที่ 73 ตำบลสาลี อำเภอบางปลาม้า	0-3567-1274-5	500 - 800

ร้านอาหาร

ระเบียงน้ำ

อยู่ในไม่งามริเวอร์ไซด์รีสอร์ท ตำบลมดแดง อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3553-5747, 08-6605-9940, 08-9667-5954, 08-7900-4755

เดอะสตอรี่

แยกอาชาสีหมอก 108 ถนนพันศรโยธา ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3543-1134, 0-3543-1234, 08-1371-0718

ขนานน้ำ

124/1 หมู่ 2 ตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมือง สุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3541-2580, 08-9206-2077

ก้วยจับน้องแตน

ถนนสมภาร ตำบลพิหารแดง อำเภอเมือง สุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3552-2680, 08-1941-3349

ก้วยเตี่ยวเปิดป่าแหลว

115 ตำบลวังน้ำซับ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3558-1308

อ. ข้าวต้ม ข้าวสวย

140/13-14 ใกล้คูเมือง ถนนมาลัยแมน ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3554-5668

ด้านข้างแค้มป์อิงแฮส

(ตรงข้ามวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี) 296/1 หมู่ 1 ตำบลด้านข้าง อำเภอ
ด้านข้าง จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3559-5647, 08-1736-6311, 08-1736-6322

เรือนรักษ์

3/5 หมู่ 6 ตำบลนางบวช อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3551-5943-4

ลายไม้

10 หมู่ 9 ตำบลเดิมบาง อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 08-1795-2282

สองพี่น้อง

57 ถนนราษฎร์อุทิศ เทศบาลเมืองสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3553-1317

บ้านดอน

54 ถนนโพธิ์อิน-หวายสอ ตำบลสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3553-1888, 08-1880-0664

สาลิวิ

83/1 ถนนสุพรรณบุรี-บางบัวทอง ก. หมู่ที่ 74 ตำบลสาละ อำเภอบางปลาม้า จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3552-2103

ลิ้มไฉ่จ๊ะ

148/2 ตลาดเก้าห้อง ถนนสุพรรณบุรี-บางบัวทอง อำเภอบางปลาม้า จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-7119, 08-1941-6679

แม่บัว

(ตรงข้ามธนาคารออมสิน) 279 หมู่ 5 ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-6416

กุ่มหอม

(ข้างที่ว่าการ อ.บางปลาม้า) 328 หมู่ 5 ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-7256, 08-9515-1302

ก๊วยเตี๋ยวนายเท้า

88/1 ถนนบางบัวทอง-สุพรรณบุรี ตำบลตะค่า กิโลเมตรที่ 82-83 อำเภอบางปลาม้า
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-6091

เพ็ญจันทร์

1277 หมู่ 5 ถนนดอนเจดีย์-ศรีประจันต์ ก.หมู่ที่ 2 ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3559-1386

สวนอาหาร ก ไทยเดิมพัฒนา

254 หมู่ 1 ถนนคู่งทอง-สระกระโจม ตำบลดอนคา อำเภอคู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3542-1467, 08-1757-7786

บ้านริมน้ำคู่งทอง-สุพรรณ

1297 หมู่ 6 ถนนวัดเขาพระ ตำบลคู่งทอง อำเภอคู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

บ้านก๊วยเตี๋ยวมุขผู้ใหญ่ลี

88 หมู่ 10 ถนนกาญจนบุรี-คู่งทอง ตำบลจรเข้สามพัน อำเภอคู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3556-5388

ครัว 27

49 หมู่ 11 ตำบลพลับพลาไชย อำเภอคู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3548-1319-20

แพขาวเขื่อน

152/3 ถนนริมเขื่อนกระเสียว ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 08-7112-4675, 08-1298-7783

แพกระเสียว

ริมอ่างเก็บน้ำกระเสียว ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

จินดา 2

271 หมู่ 2 ริมถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท ตำบลเขาพระ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3551-6005-6

เจ้เน้ย

(อยู่ตรงข้ามโรงพักสามชุก) 39 ถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท ตำบลสามชุก อำเภอสามชุก
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3550-4273 โทรสาร: 0-3550-4384

เรือนแพป่าสร้อย

(ริมแม่น้ำหน้าว่าการอำเภอศรีประจันต์) 179 หมู่ 3 ถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท ตำบล
ศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-1113

ทองประศรี

(ในโรงแรมวังยาง ริเวอร์ พาร์ค รีสอร์ท) 28/1 หมู่ 6 ตำบลวังยาง อำเภอศรีประจันต์
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3554-8869-71 โทรสาร: 0-3554-8872

สวนอาหารบ้านตอไม้

88/2 หมู่ 2 ถนนสมภารคง ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 08-1658-6996, 08-1753-2232

สวนอาหารเรือดาป้อ

88 หมู่ 2 ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

एमไอช

35 ถนนอาชาสีหมอก ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3554-3352, 08-1378-4494

ทำจิ้น

32 ถนนนางพิม ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3552-5538, 08-7408-2112

สวนอาหารไผ่ขวาง

167 หมู่ 2 ถนนไผ่ขวาง-ป่าโมก ตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3552-3014-5, 08-1736-6084

เรือดนครสวรรค์

(หลังศูนย์ราชการใหม่) 99 หมู่ 3 ถนนโพธิ์พระยา-สุพรรณ ตำบลสนามชัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3552-4209, 0-3552-3057 โทรสาร: 0-3552-4209, 0-3552-3057

บ้านเรือนไทย

21 ถนนนางเทพทอง ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3552-1582, 0-3554-6644

ระเปียงไม้

(ติดโรงแรมเลิศธานี) 285/31 หมู่ 5 ตำบลท่าระหัด อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3552-5755-6 โทรสาร: 0-3552-5757

ไบเงิน

(บริเวณหลังห้างนาซามอลล์) 74/39-40 ถนนแฉกรแก้ว ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3550-0599-600

บัวเงิน

359/2 ถนนไผ่ขวาง-ลาดताल ตำบลท่าระหัด อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3552-3816

นพรัตน์ภัตตาการ

(ตรงข้ามวัดป่าเลไลยก์) 338/2 ถนนมาลัยแมน ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3555-5842, 08-1587-5214 โทรสาร: 0-3555-5842

ศรีวเอส. เอ็ม

(ติดกับร้านขุนแผนศูนย์ของดีเมืองสุพรรณ) 168 หมู่ 4 ถนนสุพรรณบุรี-ท่าระหัด ตำบล
ท่าระหัด อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3550-2932

ศรีวันถุมล

(อยู่อาคารเดียวกับเอกชัย สาลีสุพรรณ) 222/4 ถนนสุพรรณบุรี-บางบัวทอง ตำบลท่า
ระหัด อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3552-5152

ข้าวต้มน้องปู

28 ถนนหมื่นหาญ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
โทรศัพท์: 0-3550-2971, 0-3551-1203

ก๊วกโอซา

(เชิงสะพานไผ่ขวาง) 30/1 หมู่ 2 ถนนไผ่ขวาง-ลาดताल ตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมือง
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3541-2387, 08-1856-6048

สวนอาหารบ้านทรายทองรีสอร์ท

(ใกล้หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย) 238 หมู่ 2 ถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท ตำบลปลายนา
อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-1865-6, 08-6113-8614

ปลาบูโภชนา 1

724/1 ซอย 4 ถนนหน้าโรงเรียนบรรหาร 3 ตำบลหนองมะค่าโมง (ผ่านหน้าธนาคาร
ไทยพาณิชย์) อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3559-5231

ปลาบูโภชนา 2

913/3-4 หมู่ 18 ถนนคูทอง-บ้านไร่ ตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอด่านช้าง จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3559-5451

ดำ

(สี่แยกตลาดสามชุก) 941 หมู่ 2 ถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท ตำบลสามชุก อำเภอสามชุก
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3557-1768, 0-3550-4576, 08-6544-3941

ครัวตายนม

(บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ) 16/2 หมู่ 3 ตำบลเดิมบาง อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3543-9194

ริมคลองเฮาส์

29/1 หมู่ 2 ถนนมะขามล้มเก่าห้อง ตำบลบางปลาเ้า อำเภอบางปลาเ้า จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-7141, 08-9172-6820

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

จังหวัดสุพรรณบุรีมีหัตถกรรมพื้นบ้าน สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่เป็นของฝากที่ขึ้นชื่อ เช่น เครื่องจักสานประเภทไม้ไผ่และหวาย โดยเฉพาะลายดอกพิกุล ลายดอกลิ้นทม และหนามทุเรียนสุพรรณ เป็นลายที่ได้รับความนิยมและประณีต มีที่อำเภอสองพี่น้อง อำเภอกู่ทอง อำเภอเดิมบางนางบวช เครื่องทองเหลือง มีที่อำเภอดอนเจดีย์ เครื่องเบญจรงค์ มีที่อำเภอเมืองผลิตภัณฑ์จากผักตบชวาและการทอผ้า มีอำเภอเมือง อำเภอกู่ทอง และอำเภอสองพี่น้อง

นอกจากนี้ ยังมีอาหาร ขนม ของฝาก ได้แก่ สาลี่สุพรรณเนื้อเบานุ่ม รสชาติกลมกล่อม และขนมไทยอื่นๆ แห้วกระป๋อง หน่อไม้กระป๋อง เห็ดโคน เบ็ดย่างน้ำผึ้ง ปลาเ้า ไก่อบฟาง ปลาแดดเดียว เนื้อแดดเดียว มีจำหน่ายอยู่ทั่วไปตามท้องตลาดและสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

ร้านขายของที่ระลึก

ชื่อร้าน: เบญจรงค์

จำหน่ายเครื่องเบญจรงค์ เปิดบริการ 08.00-18.00 น.

ที่อยู่: 79 หมู่ 2 ถนนสุพรรณบุรี-ชัยนาท (ทางหลวงหมายเลข 340) ตำบลวังน้ำซับ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3554-8992, 08-1596-8245

ชื่อร้าน: เบญจรงค์บ้านหนองหิน

จำหน่ายเบญจรงค์น้ำทองเขียนมุก เปิดบริการ 08.00-20.00

ที่อยู่: 349/2 ม.5 บ้านหนองพันง ตำบลตลิ่งชัน อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 08-6011-5325, 08-5935-2403

ชื่อร้าน: ข้าวกล้อหอมมะลิ

ที่อยู่: 30/2 หมู่ 1 บ้านบัลลังก์ ตำบลหนองหญ้าไซ อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3557-7131, 08-9800-2294, 08-1943-8507

ชื่อร้าน: ผ้าไหม

จำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าตีนจก ผ้าม่อฮ่อม

ที่อยู่: 628 หมู่ 9 บ้านทุ่งแสม ถนนด่านช้าง-หนองเตย ตำบลหนองขาม อำเภอหนอง
หญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3546-7261, 08-7067-2297

ชื่อร้าน: ปลาหมี่

ที่อยู่: 9 หมู่ 4 ถนนบางสนุ่น ตำบลต้นตาล อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3554-2213, 0-3554-2270

ชื่อร้าน: กล้วยเลย์ กล้วยม้วน

ที่อยู่: 441 หมู่ 4 ถนนทุ่งคอก-พระแท่นดงรัง ตำบลปอสุพรรณ อำเภอสองพี่น้อง
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3540-2041, 08-1726-4349

ชื่อร้าน: สาทอ บางม่า

ที่อยู่: บริษัท บัณฑิตพัฒนา-เทค จำกัด 84 หมู่ 8 ถนนคอวัง-บางแม่หม้าย ตำบลบาง
ปลาม้า อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-7387

ชื่อร้าน: ผลิตภัณฑ์ไม้กวาดพื้นปี

ไม้กวาดทำจากใยมะพร้าวและดอกหญ้า

ที่อยู่: 1 หมู่ 4 ถนนสุพรรณบุรี-บางสาม ตำบลวังใหญ่ อำเภอบางปลาม้า จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3542-4249

ชื่อร้าน: ตั้งกุ่มกุ่ม

จำหน่ายขนมเปียะ ขนมจันอับ ขนมงานพิธีมงคลต่างๆ

ที่อยู่: 122 หมู่ 2 ตลาดเก้าห้อง ตำบลบางปลาม้า อำเภอบางปลาม้า จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0 3558 7065 โทรสาร: 0-3540-0094

ชื่อร้าน: กลุ่มแม่บ้านบ้านไผ่เ่ง

จำหน่ายชาตะไคร้ กล้วยตาก กล้วยม้วน มะขามแช่อิ่ม

ที่อยู่: 336 หมู่ 1 ถนนสุพรรณ-สวนแดง (ไปทางวัดตะลุ่ม) ตำบลวังน้ำเย็น อำเภอบาง
ปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ชื่อร้าน: กลุ่มศิลปินไม้ไผ่

จำหน่ายเครื่องประดับ เครื่องเรือน เครื่องตกแต่งบ้านจากไม้ไผ่

ที่อยู่: 85 หมู่ 10 ถนนสุพรรณบุรี-บางบัวทอง ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 08-6887-8329, 08-9983-5952, 08-7972-4721

ชื่อร้าน: กลุ่มหัตถกรรมจักสานบ้านโพธิ์ศรี (วัดโพธิ์ศรี)

จำหน่ายเครื่องจักสานประเภทตะกร้า กระบุง

ที่อยู่: 2/3 หมู่ 3 ตำบลบางปลาเ้า อำเภอบางปลาเ้า จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 08-1274-6092, 0-3558-7684

ผัก ผลไม้ประดิษฐ์

จำหน่ายผักและผลไม้ประดิษฐ์

ที่อยู่: 298 หมู่ 6 ถนนท่าพระยาจักร ตำบลอุ้มทอง อำเภอบุ่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3555-2991, 08-1941-1030

ชื่อร้าน: พฤษศาสตร์

จำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพร ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพแผนไทย โรงพยาบาลอุ้มทอง

เปิดบริการทุกวัน 09.00-20.00 น.

ที่อยู่: 220 หมู่ 15 ถนนมาลัยแมน ตำบลจระเข้สามพัน อำเภอบุ่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3556-5554, 08-1981-0568, 08-9949-3167, 0-3555-1422 ต่อ 141

ชื่อร้าน: กลุ่มผ้าปักต้นมือ

จำหน่ายผ้าปักต้นมือ ลวดลายสวยงาม เช่น ผ้าห่มเด็กและกระเป๋า เปิดบริการทุกวัน

ที่อยู่: 142 หมู่ 3 ถนนมาลัยแมน ตำบลจระเข้สามพัน อำเภอบุ่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 0-3555-1300

ชื่อร้าน: กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแก้วเจ้าจอม

จำหน่ายผลิตภัณฑ์ของม้วนซึ่งสมาชิกร่วมกันพัฒนาจากรสกะทิ

ที่อยู่: ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

โทรศัพท์: 08-1195-0727, 08-1403-0998

ชื่อร้าน: ผ้าทอพื้นเมืองโบราณ ลาวสี่-ลาวครั้ง

เปิดบริการทุกวัน จำหน่ายผ้าทอพื้นเมือง

ที่อยู่: 25/1 หมู่ 5 (บ้านทุ่งก้านเหลือง) ตำบลป่าสะแก อำเภอดำเนินนางบวช จังหวัด

สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 08-9926-28646

ชื่อร้าน: ผลิตภัณฑ์เรือนรักษ์สมุนไพร

บริษัท เรือนรักษ์สมุนไพร จำกัด

ที่อยู่: 3/5 หมู่ 6 ถนนสุพรรณ-ชัยนาท ตำบลนางบวช อำเภอดำเนินนางบวช จังหวัด

สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3551-5943, 0-2676-1348

ชื่อร้าน: จักสานผักตบชวา

จำหน่ายตะกร้า เฟอร์นิเจอร์ ของข้าวไร่ทำจากผักตบชวา เปิดบริการทุกวัน

ที่อยู่: 27 หมู่ 2 บ้านห้วยหวาย ตำบลโคกช้าง อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 08-1858-3548

ชื่อร้าน: กลุ่มจักสานบ้านทุ่งแฝก

ผลิตภัณฑ์จักสาน ตะกร้า

ที่อยู่: (จากวัดทุ่งแฝกไป 11 กิโลเมตร) 47/1 หมู่ 2 ถนนสุพรรณ-ชัยนาท ตำบลวังลึก
อำเภอสามชูก จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-1101

ชื่อร้าน: เอกชัย สาขาสุพรรณ สาขาปราสาททอง

ที่อยู่: (ติดประตูทางเข้าวัดปราสาททอง) 151 ถนนหมื่นหาญ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอ
เมือง จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3551-1202, 0-3551-1205

ชื่อร้าน: ร้านขุนแผน (ศูนย์ของดีเมืองสุพรรณ)

ศูนย์แห่งนี้เปิดวันธรรมดา 08.30-19.30 น. วันเสาร์-อาทิตย์ 08.30-20.30 น.

ที่อยู่: ตั้งอยู่ริมถนนสายสุพรรณ-บางบัวทอง หน้าวัดโพธิ์คอย ตำบลท่าระหัด อำเภอ
เมือง จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3552-3599

ชื่อร้าน: เจริญชัย 1

จำหน่ายสาขาสุพรรณ บั๊นขลิบ ขนมลูกเต่า เปิดบริการ 06.30-20.00 น.

ที่อยู่: สี่แยกแขวงกรมทางหลวง 10 ถนนมาลัยแมน ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง
จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3552-2454

ชื่อร้าน: แม่บัว

จำหน่ายสาขาสุพรรณ หม้อแกง สาขาทิพย์ ขนมหั่น วั่นกะทิ

ที่อยู่: 279 หมู่ 5 ตลาดบางปลาหมอ ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3558-7077, 0-3558-6416

ชื่อร้าน: ร้าน OTOP สุพรรณบุรี

(ศูนย์ของดีเมืองสุพรรณ) เป็นศูนย์รวมของสินค้าพื้นเมืองสุพรรณบุรี นานาชนิด

ที่อยู่: ริมถนนสายสุพรรณ-บางบัวทอง หน้าวัดโพธิ์ ตำบลท่าระหัด อำเภอเมือง จังหวัด
สุพรรณบุรี โทรศัพท์: 0-3552-3599

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาครัฐ ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของภาครัฐ เกี่ยวกับแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งการศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ จำนวน 100 ราย โดยนำเสนอข้อมูลในรูปของความถี่และร้อยละ สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	41	41.00
หญิง	59	59.00
รวม	100	100.00
2. อายุ		
17-24 ปี	6	6.00
25-34 ปี	35	35.00
35-44 ปี	30	30.00
45-54 ปี	10	10.00
55-64 ปี	19	19.00
รวม	100	100.00
3. สถานภาพ		
โสด	29	29.00
สมรส	57	57.00
หม้าย	3	3.00
หย่าร้าง	11	11.00
รวม	100	100.00

ตาราง 13 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. การศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	6	6.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	17	17.00
อนุปริญญา/ปวส.	19	19.00
ปริญญาตรี	44	44.00
ปริญญาโท	14	14.00
รวม	100	100.00
5. อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	76	76.00
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท	24	24.00
รวม	100	100.00
6. รายได้/ต่อเดือน		
5,001 - 10,000 บาท	24	24.00
10,001 - 15,000 บาท	14	14.00
15,001 - 20,000 บาท	25	25.00
20,001 - 25,000 บาท	17	17.00
25,001 บาทขึ้นไป	20	20.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างภาครัฐ เป็นชาย ร้อยละ 41.00 เป็นหญิง ร้อยละ 59.00 มีช่วงอายุระหว่าง 17-24 ปี ร้อยละ 6.00 ช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปี ร้อยละ 35.00 ช่วงอายุระหว่าง 35-44 ปี ร้อยละ 30.00 ช่วงอายุระหว่าง 45-54 ปี ร้อยละ 10.00 และช่วงอายุระหว่าง 55-64 ปี ร้อยละ 19.00 โดยส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 57 โสด ร้อยละ 29.00 หย่าร้าง ร้อยละ 11.00 และหม้าย ร้อยละ 3.00

จากตาราง 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างภาครัฐ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 44.00 รองลงมาอันดับ 2 อนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 19.00 อันดับ 3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/

ปวช. ร้อยละ 17.00 อันดับ 4 ปริญญาโท ร้อยละ 14 และอันดับ 5 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 6.00

จากตาราง 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างภาครัฐ ส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 76.00 และพนักงาน/ลูกจ้างบริษัท ร้อยละ 24.00 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 24.00 รายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 14 รายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 25.00 รายได้ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท ร้อยละ 17.00 และรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 20.00

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง	3.66	.92	มาก
2. น้ำตกพุม่วง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี เชื่อนกระเสี้ยว	3.54	.90	มาก
3. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.35	.55	มากที่สุด
4. อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดป่าพฤกษ์ วัดมัจฉา วัดพระลอย วัดมัจฉาวัดบ้านกร่าง	3.91	.77	มาก
รวม	3.86	.52	มาก

จากตาราง 14 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.86 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า สถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดอันดับ 1 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดมัจฉา วัดป่าพฤกษ์ วัดมัจฉาวัดพระลอย วัดมัจฉาวัดบ้านกร่าง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.91 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ

อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุ่มม่วง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ น้ำตกพุ่มม่วง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี เขื่อนกระเสียว โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชวนาไทย พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอู่ทอง	4.03	.67	มาก
2. พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์	4.16	.76	มาก
3. วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกร่าง	4.44	.65	มากที่สุด
4. ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.71	.98	มาก
5. อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	4.35	.79	มากที่สุด
6. ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง	4.49	.62	มากที่สุด
7. วิถีชีวิตชาวไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่อู่ทอง และสองพี่น้อง	3.42	1.05	มาก
รวม	4.08	.44	มาก

จากตาราง 15 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า สถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดอันดับ 1 คือ ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.49 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกร่าง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

เทศกาล งานประเพณี และมหรหรรมาการท่องเทียวที่นำท่องเทียวของจังหวัด
สุพรรณบุรี

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เทศกาล งานประเพณี และมหรหรรมาการท่องเทียวที่นำท่องเทียวของจังหวัด
สุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครรัฐ

ทรัพยากรด้านเทศกาล/ประเพณี	\bar{x}	SD	ระดับความ คิดเห็น
1. งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์	4.19	.70	มาก
2. งานปิดทองไหว้หลวงพ่อดาวัดป่าเลไลยก์	4.52	.79	มากที่สุด
3. งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	4.34	.81	มากที่สุด
4. ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพุกฤษ์	4.08	.77	มาก
5. งานมหรหรรมาอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณ เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	3.74	.92	มาก
6. ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์	3.80	.69	มาก
รวม	4.11	.48	มาก

จากตาราง 16 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเทียวด้านมหรหรรมา
เทศกาล งานประเพณี ของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครรัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความ
คิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า เทศกาลและงานประเพณี
มีความสามารถในการดึงดูด อันดับ 1 คือ งานปิดทองไหว้หลวงพ่อดาวัดป่าเลไลยก์ โดยมีค่าเฉลี่ย
ระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.52 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ งานประเพณีทิ้งกระจาดที่
ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.34 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด
และอันดับ 3 คือ งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ใน
ระดับมาก

กิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ

ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ไหว้พระเก้าวัดดังเมืองสุพรรณ	4.37	.73	มากที่สุด
2. การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ ควายไทย	4.18	.78	มาก
3. ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน)	3.63	1.09	มาก
4. ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว	3.58	1.10	มาก
5. เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย	3.90	.82	มาก
6. ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข	3.43	1.03	มาก
7. ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ	3.35	1.05	ปานกลาง
8. นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อยู่ทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ	3.60	1.02	มาก
รวม	3.75	.61	มาก

จากตาราง 17 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.75 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ดึงดูดคนมาท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ ไหว้พระเก้าวัดดังเมืองสุพรรณ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.37 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

การบริการการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ	4.21	.68	มากที่สุด
2. มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม	3.99	.85	มาก
3. มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว	3.79	1.00	มาก
4. ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม	3.73	.89	มาก
5. ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม	3.76	.87	มาก
6. ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP	3.77	.90	มาก
7. โรงพยาบาล สถานีอนามัย คลินิก บริการสปา	3.44	.92	มาก
8. ปั้มน้ำมัน ปั้มแก๊ส ปั้มNGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	3.30	.85	ปานกลาง
9. ห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ	3.35	1.30	ปานกลาง
รวม	3.70	.66	มาก

จากตาราง 18 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.70 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า การบริการทางการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมมากที่สุด อันดับ 1 คือ มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่ง

ท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.79 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ

จุดแข็ง/ข้อดี	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์	4.17	.80	มาก
2. มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.20	.66	มาก
3. อำเภออู่ทองเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี	3.96	.81	มาก
4. มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.81	.89	มาก
5. จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุนหมิง	4.15	.83	มาก
6. สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอร์ริดอร์ เพื่อท่องเที่ยวมะละแหม่ง สะหวันนะเขตเว้ ดานัง	3.98	.73	มาก
7. มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี	4.12	.93	มาก
8. มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด	3.87	.91	มาก
รวม	4.03	.58	มาก

จากตาราง 19 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.03 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดแข็งในการพัฒนาการท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุนหมิง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.15 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอคอร์ริดอร์เพื่อท่องเที่ยวมะละแหม่ง สะหวันนะเขต เวียดนาม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.98 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ อำเภออู่ทองเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 8 คือ มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

จุดอ่อน	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.79	.94	มาก
2. ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.95	.95	มาก
3. ขาดการอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต	3.78	.84	มาก
4. ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว	3.95	.94	มาก
5. ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น	3.76	.88	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

จุดอ่อน	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
6. มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร	3.87	.87	มาก
7. ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล	4.00	.89	มาก
8. มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ	3.82	1.06	มาก
9. ขาดองค์การจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	3.91	.82	มาก
รวม	3.87	.72	มาก

จากตาราง 20 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคีรัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดอ่อนในการพัฒนาการท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.95 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ ขาดองค์การจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.91 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.82 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.79 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ ขาดการอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.78 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 8 คือ ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

โอกาสในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวិชาลัยอารยธรรมทวารวดี	4.23	.72	มากที่สุด
2. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก	4.24	.90	มากที่สุด
3. อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค	4.24	.81	มากที่สุด
4. วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน	4.02	.79	มาก
รวม	4.18	.56	มาก

จากตาราง 21 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า โอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุดคือ อันดับ 1 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 โดยค่า S.D. เท่ากับ .90 และอุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 โดยค่า S.D. เท่ากับ .81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวิชาลัยอารยธรรมทวารวดี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

อุปสรรคในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย	3.90	.84	มาก
2. ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน	3.61	.94	มาก
3. ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน	3.74	1.01	มาก
4. มีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางการท่องเที่ยว	3.86	.94	มาก
5. ความไม่มั่นคงทางการเมือง	3.74	1.06	มาก
6. มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด	3.86	1.04	มาก
รวม	3.78	.76	มาก

จากตาราง 22 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.78 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า อุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุดคือ การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.86 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ 1.04 และมีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางการท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.86 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ .94 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ ความไม่มั่นคงทางการเมือง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.74 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.61 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

วิสัยทัศน์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น	4.16	.74	มาก
2. จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.98	.69	มาก
3. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น	4.03	.70	มาก
4. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.12	.65	มาก
รวม	4.07	.57	มาก

จากตาราง 23 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.07 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า วิสัยทัศน์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เหมาะสมมากที่สุด อันดับ 1 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.03 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ

จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.98 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

ยุทธศาสตร์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.12	.74	มาก
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ	4.22	.71	มากที่สุด
3. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.25	.71	มากที่สุด
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมจิตใจ และการปลูกจิตสำนึก	4.32	.70	มากที่สุด
รวม	4.22	.57	มากที่สุด

จากตาราง 24 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่า ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนการท่องเที่ยวที่เหมาะสมมากที่สุด อันดับ 1 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.32 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.25 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 4 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม			
กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.43	.63	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.14	.68	มาก
โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.02	.71	มาก
โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนต์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง	4.23	.72	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุ่มม่วง และสวนนกท่าเสด็จ	4.12	.87	มาก
โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหน่อพุทธางกูร	4.24	.74	มากที่สุด
โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.14	.65	มาก
รวมโครงการ	4.14	.72	มาก
กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว	4.13	.66	มาก
โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้บ่อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs)	4.21	.80	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์	4.11	.85	มาก
โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก	4.24	.79	มากที่สุด

ตาราง 25 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน	4.17	.88	มาก
โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรม และภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.22	.82	มากที่สุด
โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย	4.18	.70	มาก
โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี	4.26	.69	มากที่สุด
โครงการที่ 8 ยกกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง	4.24	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา	4.23	.66	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.20	.76	มาก
รวมกลยุทธ์	4.28	.64	มากที่สุด

จากตาราง 25 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.43 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหน่อพุทธางกูร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนต์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 โดยค่า S.D. เท่ากับ .68 และโครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 โดยค่า S.D. เท่ากับ .65 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

อันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง และสวนนกท่าเสด็จ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์มากที่สุดเป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.13 โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.26 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 โดยค่า S.D. เท่ากับ .79 และโครงการที่ 8 ยกกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 โดยค่า S.D. เท่ากับ .68 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 6 คือ โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 8 คือ โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ			
กลยุทธ์ที่ 2.1 การจัดการด้านการตลาด	4.19	.69	มาก
โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.28	.85	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก	4.15	.95	มาก
โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย	4.32	.82	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี	3.94	.90	มาก
โครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.23	.83	มากที่สุด
โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์ และเชิญสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี	4.10	.67	มาก
โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า	4.05	.70	มาก
รวมโครงการ	4.15	.81	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว	4.00	.89	มาก
โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล	4.24	.81	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.03	.79	มาก
โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยซึ่งที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม	4.07	.83	มาก
โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี	4.43	.72	มากที่สุด

ตาราง 26 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 5 ยกกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล	4.41	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 6 ยกกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก	4.08	.73	มาก
โครงการที่ 7 ยกกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์	4.11	.76	มาก
โครงการที่ 8 ยกกระดับการเดินทางศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ พุเตย	4.19	.82	มาก
โครงการที่ 9 ยกกระดับการท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่มาตรฐานสากล	4.26	.64	มากที่สุด
โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว	4.37	.74	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.21	.75	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.09	.62	มาก
โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ	4.30	.70	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.11	.86	มาก
โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด	4.36	.79	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	4.11	.91	มาก
โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด	4.30	.75	มากที่สุด
โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล	4.06	.82	มาก
โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.36	.62	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.22	.77	มากที่สุด
รวมกลยุทธ์	4.09	.73	มาก

จากตาราง 26 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากโดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 2.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.32 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.10 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ริมน้ำท่าจีน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.94 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 2.3 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.36 โดยค่า S.D. เท่ากับ .79 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และโครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.36 โดยค่า S.D. เท่ากับ .62 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.30 โดยค่า S.D. เท่ากับ .75 และโครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.30 โดยค่า S.D. เท่ากับ .70 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการ

การท่องเที่ยวระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 โดยค่า S.D. เท่ากับ .91 และโครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 โดยค่า S.D. เท่ากับ .86 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือโครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.06 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 2.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.43 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 5 ยกกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.41 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.37 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 9 ยกกระดับการเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.26 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 6 คือ โครงการที่ 8 ยกกระดับการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ โครงการที่ 7 ยกกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัดพิพิธภัณฑน์ โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 8 คือ โครงการที่ 6 ยกกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรมร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 9 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยซึ่งที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.07 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 10 คือ โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.03 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน			
กลยุทธ์ที่ 3.1 การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.30	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.29	.80	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง	4.22	.82	มากที่สุด
โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมืองและอำเภอสสามชุก	4.34	.69	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก และตลาดเก้าห้อง	4.14	.69	มาก
รวมโครงการ	4.24	.75	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 3.2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น	4.25	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว	4.42	.65	มากที่สุด
โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน	4.31	.66	มากที่สุด
โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น	4.06	.74	มาก
โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4.43	.62	มากที่สุด
โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	4.31	.70	มากที่สุด
โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.30	.62	มากที่สุด
โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว	4.29	.78	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.30	.68	มากที่สุด
รวมกลยุทธ์	4.27	.68	มากที่สุด

จากตาราง 27 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.30 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมืองและอำเภอสามชูก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.34 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก และตลาดเก้าห้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 3.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.25 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 4 การอบรมภาคีเครือข่ายท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.43 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.42 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.31 โดยค่า S.D. เท่ากับ .70 และโครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน วัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.31 โดยค่า S.D. เท่ากับ .66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.30 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.06 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม พัฒนาจิตใจและปลูกจิตสำนึก			
กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว	4.40	.65	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง	4.32	.60	มากที่สุด
โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภอคูทอง และอำเภอดอนเจดีย์	4.19	.72	มาก
โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	4.29	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำทำน้ำตลาดวังวัดป่าพฤกษ์	4.33	.76	มากที่สุด
โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์	4.26	.84	มากที่สุด
โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาว และบ้านขาม	4.11	.77	มาก
โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช้อยทุกเทศกาลสงกรานต์	4.38	.70	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.11	.77	มาก
กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาจิตใจ	4.35	.67	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.27	.77	มากที่สุด
โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ	4.46	.59	มากที่สุด
โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน	4.23	.69	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่	4.37	.61	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับ นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	4.09	.84	มาก
รวมโครงการ	4.28	.70	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4.3 การปลูกจิตสำนึก	4.25	.74	มากที่สุด
โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี	4.04	.89	มาก
โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี	4.17	.84	มาก
โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์ แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.14	.80	มาก
โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่	4.37	.61	มากที่สุด
โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับ นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	4.09	.84	มาก
รวมโครงการ	4.28	.70	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4.3 การปลูกจิตสำนึก	4.25	.74	มากที่สุด
โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี	4.04	.89	มาก
โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี	4.17	.84	มาก
โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์ แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.14	.80	มาก
โครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด	4.17	.81	มาก
รวมโครงการ	4.13	.83	มาก
รวมกลยุทธ์	4.33	.68	มากที่สุด

จากตาราง 28 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.33 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.40 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช่อย ทุกเทศกาลสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.38 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำทำน้ำตลาตวง วัดป่าพุกฤษ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.32 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.26 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 6 คือ โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภออุ้มทอง และอำเภอดอนเจดีย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาวและบ้านขาม มีค่าเฉลี่ยของระดับ 4.11

กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาจิตใจ มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์มากที่สุดเป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.35 โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.46 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.37 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 5 คือ โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 4.3 การปลูกจิตสำนึก มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์มากที่สุดเป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.25 โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 โดยค่า S.D. เท่ากับ .84 และโครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ .81 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

บทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ

บทบาทในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ภาครัฐ			
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	4.74	.54	มากที่สุด
2. บทบาทในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	4.47	.88	มากที่สุด
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	4.82	.43	มากที่สุด
รวม	4.68	0.62	มากที่สุด
ภาคเอกชน			
1. บทบาทในการมีส่วนร่วมลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	4.68	.56	มากที่สุด
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	4.58	.55	มากที่สุด
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว	4.63	.58	มากที่สุด
รวม	4.63	0.56	มากที่สุด

ตาราง 29 (ต่อ)

บทบาทในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ภาคประชาชน			
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น	4.57	.63	มากที่สุด
2. บทบาทในการร่วมลงทุนด้านสาธารณูปโภค	4.67	.62	มากที่สุด
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	4.75	.60	มากที่สุด
รวม	4.66	.62	มากที่สุด
ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน	4.66	.60	มากที่สุด

จากตาราง 29 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่าภาครัฐควรมีบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีมากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.68 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาอันดับ 2 คือ ภาคประชาชน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ ภาคเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.63 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคเอกชน ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 1 ผลข้อมูลทั่วไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของภาคเอกชน เกี่ยวกับแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งการศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชนจำนวน 100 ราย โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของความถี่และร้อยละ สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

ตาราง 30 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	44	44.00
หญิง	56	56.00
รวม	100	100.00
2. อายุ		
17-24 ปี	14	14.00
25-34 ปี	29	29.00
35-44 ปี	21	21.00
45-54 ปี	20	20.00
55-64 ปี	12	12.00
65 ปีขึ้นไป	4	4.00
รวม	100	100.00
3. สถานภาพ		
โสด	46	46.00
สมรส	34	34.00
หม้าย	3	3.00
หย่าร้าง	7	7.00
รวม	100	100.00
4. การศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	5.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	13	13.00
อนุปริญญา/ปวส.	25	25.00
ปริญญาตรี	46	46.00
ปริญญาโท	8	8.00
รวม	100	100.00

ตาราง 30 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. อาชีพ		
ตัวแทนขายสินค้า	16	16.00
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	37	37.00
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท	47	47.00
รวม	100	100.00
6. รายได้/ต่อเดือน		
5,001 - 10,000 บาท	15	15.00
10,001 - 15,000 บาท	28	28.00
15,001 - 20,000 บาท	16	16.00
20,001 - 25,000 บาท	12	12.00
25,001 บาทขึ้นไป	29	29.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน เป็นชาย ร้อยละ 44.00 เป็นหญิง ร้อยละ 56.00 มีช่วงอายุระหว่าง 17-24 ปี ร้อยละ 14.00 ช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปี ร้อยละ 29.00 ช่วงอายุระหว่าง 35-44 ปี ร้อยละ 21.00 ช่วงอายุระหว่าง 45-54 ปี ร้อยละ 20.00 ช่วงอายุระหว่าง 55-64 ปี ร้อยละ 12.00 และอายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.00 โดยส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 46 สมรส ร้อยละ 44.00 หย่าร้าง ร้อยละ 7.00 และหม้าย ร้อยละ 3.00

จากตาราง 30 พบว่า กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 46.00 อันดับ 2 อนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 25.00 อันดับ 3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 13.00 อันดับ 4 ปริญญาโท ร้อยละ 8.00 อันดับ 5 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 6.00 และประถมศึกษา ร้อยละ 3.00

จากตาราง 30 พบว่า กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 47.00 อันดับ 2 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 37.00 และอันดับ 3 อาชีพตัวแทนขายสินค้า ร้อยละ 16.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 15.00 รายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 28.00 รายได้ระหว่าง 15,001

– 20,000 บาท ร้อยละ 16.00 รายได้ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท ร้อยละ 12.00 และรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 29.00

**ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี
ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี**

**ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของ
กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน**

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง	4.05	.88	มาก
2. น้ำตกพุม่วง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี เชื่อนกระเสี้ยว	3.72	.92	มาก
3. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.55	.50	มากที่สุด
4. อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วังมัจฉาวัดป่าฤกษ์ วังมัจฉาวัดพระลอย วังมัจฉาวัดบ้านกว้าง	4.38	.69	มากที่สุด
รวม	4.17	.57	มาก

จากตาราง 31 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า แหล่งท่องเที่ยวที่นำท่องเที่ยวมากที่สุด คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.55 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วังมัจฉาวัดป่าฤกษ์ วังมัจฉาวัดพระลอย วังมัจฉาวัดบ้านกว้าง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.38 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่ม ตัวอย่างภาคเอกชน

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ชวนาไทย พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอู่ทอง	4.03	.79	มาก
2. พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์	4.21	.71	มากที่สุด
3. วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกร่าง	4.37	.76	มากที่สุด
4. ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.71	.97	มาก
5. อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	4.53	.50	มากที่สุด
6. ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง	4.76	.65	มากที่สุด
7. วิถีชีวิตชาวไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่อู่ทอง และสองพี่น้อง	3.71	1.14	มาก
รวม	4.18	.39	มาก

จากตาราง 32 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ จังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด อันดับ 1 คือ ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.76 ซึ่งจัดอยู่ใน ระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับ ความคิดเห็นเท่ากับ 4.53 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกร่าง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.37 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

เทศบาล งานประเพณี และมหรหรรมาการท่องเทียวที่นำท่องเทียวของจังหวัด
สุพรรณบุรี

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เทศบาล งานประเพณี และมหรหรรมาการท่องเทียวที่นำท่องเทียวของจังหวัด
สุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

ทรัพยากรด้านเทศบาล/ประเพณี	\bar{x}	SD	ระดับความ คิดเห็น
1. งานอนุรักษ์มรดกอนเจดีย์	4.59	.57	มากที่สุด
2. งานปิดทองไหว้หลวงพ่อดาวัดป่าเลไลยก์	4.71	.45	มากที่สุด
3. งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	4.58	.57	มากที่สุด
4. ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพุทไธศวรรย์	4.16	.80	มาก
5. งานมหรหรรมาอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณ เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	4.09	.76	มาก
6. ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์	3.97	.84	มาก
รวม	4.35	.45	มากที่สุด

จากตาราง 33 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านมหรหรรมา
เทศบาล งานประเพณี ของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับ
ความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่า งานมหรหรรมา
เทศบาล ประเพณีที่สามารถดึงดูดให้ท่องเที่ยวมากที่สุด อันดับ 1 คือ งานปิดทองไหว้หลวงพ่อดาวัด
ป่าเลไลยก์ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.71 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2
คือ งานอนุรักษ์มรดกอนเจดีย์ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.59 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก
ที่สุด และอันดับ 3 คือ งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความ
คิดเห็นเท่ากับ 4.58 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

กิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 34 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ให้อำนาจแก่วัดตั้งเมืองสุพรรณ	4.55	.57	มากที่สุด
2. การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	4.50	.77	มาก
3. ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน)	3.90	1.16	มาก
4. ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว	3.89	1.08	มาก
5. เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย	4.05	.88	มาก
6. ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข	3.91	1.04	มาก
7. ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ	3.81	.95	มาก
8. นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อุ้มทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาร้า	3.83	.89	มาก
รวม	4.05	.66	มาก

จากตาราง 34 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวที่สุด อันดับ 1 คือ ให้อำนาจแก่วัดตั้งเมืองสุพรรณ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.55 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.50 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

การบริการการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่ม
ตัวอย่างภาคเอกชน

ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ	4.30	.61	มากที่สุด
2. มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม	4.24	.66	มากที่สุด
3. มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ ท่องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว	3.80	.91	มาก
4. ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม	3.88	.83	มาก
5. ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม	3.88	.83	มาก
6. ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP	4.03	.84	มาก
7. โรงพยาบาล สถานีอนามัย คลินิก บริการสปา	3.49	1.15	มาก
8. ปั้มน้ำมัน ปั้มแก๊ส ปั้มNGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	3.13	1.30	ปานกลาง
9. ห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ	2.96	1.23	ปานกลาง
รวม	3.74	.68	มาก

จากตาราง 35 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า การบริการด้านการท่องเที่ยวที่

เหมาะสมมากที่สุด อันดับ 1 คือ มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.55 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.50 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 36 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

จุดแข็ง/ข้อดี	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์	4.16	.82	มาก
2. มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.14	.77	มาก
3. อำเภออู่ทองเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี	4.13	.77	มาก
4. มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.93	.75	มาก
5. จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุนหมิง	4.29	.53	มากที่สุด
6. สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอร์ริดอร์ เพื่อท่องเที่ยวมะละแหม่ง สะหวันนะเขตเว้ ดานัง	4.12	.67	มาก
7. มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี	4.36	.57	มากที่สุด
8. มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด	4.27	.60	มากที่สุด
รวม	4.17	.36	มาก

จากตาราง 36 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดแข็งในการพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุด อันดับ 1 คือ มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.36 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุนหมิง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 37 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

จุดอ่อน	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.38	.69	มากที่สุด
2. ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.26	.66	มากที่สุด
3. ขาดการอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต	4.26	.77	มากที่สุด
4. ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว	4.29	.67	มากที่สุด
5. ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น	4.30	.67	มากที่สุด
6. มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร	4.29	.67	มากที่สุด
7. ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล	4.38	.63	มากที่สุด
8. มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ	4.25	.72	มากที่สุด
9. ขาดองค์การจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	4.19	.80	มาก
รวม	4.28	.52	มากที่สุด

จากตาราง 37 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดอ่อนในการพัฒนาการท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.38 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.30 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว และมีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 38 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

โอกาสในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวินิจฉัยอารยธรรมทวารวดี	4.60	.69	มากที่สุด
2. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก	4.76	.42	มากที่สุด
3. อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวินิจฉัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค	4.66	.57	มากที่สุด
4. วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน	3.92	1.10	มาก
รวม	4.48	.54	มากที่สุด

จากตาราง 38 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวม

เท่ากับ 4.48 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่า โอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยว อันดับ 1 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.60 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 39 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

อุปสรรคในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย	4.62	.56	มากที่สุด
2. ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน	4.66	.47	มากที่สุด
3. ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน	4.58	.49	มากที่สุด
4. มีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางการท่องเที่ยว	4.50	.64	มากที่สุด
5. ความไม่มั่นคงทางการเมือง	4.46	.64	มากที่สุด
6. มีภาวะระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด	4.23	.94	มากที่สุด
รวม	4.50	.39	มากที่สุด

จากตาราง 39 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.50 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่า อุปสรรคในการพัฒนามากที่สุด อันดับ 1 คือ ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับ

ความคิดเห็นเท่ากับ 4.62 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.58 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 40 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

วิสัยทัศน์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น	4.67	.47	มากที่สุด
2. จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.48	.50	มากที่สุด
3. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น	4.55	.57	มากที่สุด
4. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.59	.49	มากที่สุด
รวม	4.57	.36	มากที่สุด

จากตาราง 40 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.57 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่า วิสัยทัศน์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เหมาะสม อันดับ 1 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิต

ท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.59 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.59 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.55 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และ อันดับ 4 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.48 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 41 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

ยุทธศาสตร์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.63	.69	มากที่สุด
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ	4.59	.49	มากที่สุด
3. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.43	.63	มากที่สุด
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมจิตใจ และการปลูกจิตสำนึก	4.54	.65	มากที่สุด
รวม	4.54	.45	มากที่สุด

จากตาราง 41 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 1 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.63 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.59 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ที่สุด และอันดับ 3 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด
**ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 ในจังหวัดสุพรรณบุรี**

ตาราง 42 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม			
กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.42	.63	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.30	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.46	.50	มากที่สุด
โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนต์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง	4.43	.70	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง และสวนนกท่าเสด็จ	4.39	.85	มากที่สุด
โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหนองพุทราขาม	4.22	.81	มากที่สุด
โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.47	.80	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.38	.72	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว	4.36	.84	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้ย่อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs)	4.47	.80	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์	4.39	.98	มากที่สุด

ตาราง 42 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก	4.43	.70	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน	4.39	.89	มากที่สุด
โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.40	.89	มากที่สุด
โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย	4.43	.75	มากที่สุด
โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี	4.47	.75	มากที่สุด
โครงการที่ 8 ยกกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง	4.43	.80	มากที่สุด
โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา	4.51	.75	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.44	.81	มากที่สุด
รวมกลยุทธ์	4.39	.74	มากที่สุด

จากตาราง 42 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.39 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.42 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.46 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนต์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.43 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุง

ภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุ่มม่วง และสวนนกท่าเสด็จ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.39 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.30 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหน่อพุทธางกูร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์มากที่สุดเป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.36 โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.51 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 โดยค่า S.D. เท่ากับ .80 และโครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 โดยค่า S.D. เท่ากับ .75 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 8 ยกมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.43 โดยค่า S.D. เท่ากับ .80 โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.43 โดยค่า S.D. เท่ากับ .75 และโครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.43 โดยค่า S.D. เท่ากับ .70 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภาคการในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.40 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.39 โดยค่า S.D. เท่ากับ .98 และโครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.39 โดยค่า S.D. เท่ากับ .89 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 43 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ			
กลยุทธ์ที่ 2.1 การจัดการด้านการตลาด	4.51	.85	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.27	.96	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก	4.26	.91	มากที่สุด
โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย	4.42	.75	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี	4.49	.64	มากที่สุด
โครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.44	.64	มากที่สุด
โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์ และเชิญสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี	4.63	.63	มากที่สุด
โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า	4.47	.90	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.43	.78	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว	4.44	.57	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล	4.34	.79	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.60	.69	มากที่สุด
โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยซึ่งที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม	4.47	.90	มากที่สุด
โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี	4.59	.69	มากที่สุด
โครงการที่ 5 ยกกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล	4.35	.74	มากที่สุด

ตาราง 43 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 6 ยกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก	4.72	.53	มากที่สุด
โครงการที่ 7 ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์	4.47	.64	มากที่สุด
โครงการที่ 8 ยกระดับการเดินทางศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ พุเตย	4.46	.75	มากที่สุด
โครงการที่ 9 ยกระดับการเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง สู่มาตรฐานสากล	4.46	.57	มากที่สุด
โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว	4.50	.50	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.50	.68	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 2.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.34	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ	4.30	.67	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.40	.69	มากที่สุด
โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด	4.25	.59	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	4.35	.79	มากที่สุด
โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด	4.29	.72	มากที่สุด
โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล	4.41	.57	มากที่สุด
โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.38	.74	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.34	.68	มากที่สุด
รวมกลยุทธ์	4.43	.70	มากที่สุด

จากตาราง 43 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.43 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 2.1 การจัดการด้านการตลาด มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.51 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์และเชิญสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.63 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายและสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.49 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.42 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 6 คือ โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 7 คือ โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.26 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

กลยุทธ์ที่ 2.2 ความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 6 ยกกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.72 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.60 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.59 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.50 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับ 5 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยเชิงที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 โดยค่า S.D. เท่ากับ .90 และโครงการที่ 7 ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑน์ โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 โดยค่า S.D. เท่ากับ .64 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับ 6 คือ โครงการที่ 8 ยกระดับการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.46 โดยค่า S.D. เท่ากับ .75 และโครงการที่ 9 ยกระดับการท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.46 โดยค่า S.D. เท่ากับ .57 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับ 7 คือ โครงการที่ 5 ยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับ 8 คือ โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.34 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

กลยุทธ์ที่ 2.3 ความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.34 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 6 หลักรัฐธรรมนูญเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.41 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.40 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับ 3 คือ โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.38 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับ 5 คือ โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.30 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

อันดับ 6 คือ โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.25 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 44 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน			
กลยุทธ์ที่ 3.1 การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.52	.57	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.36	.62	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง	4.39	.80	มากที่สุด
โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมืองและอำเภอสามชูก	4.43	.63	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก และตลาดเก้าห้อง	4.60	.56	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.45	.65	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 3.2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น	4.51	.70	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว	4.62	.48	มากที่สุด
โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน	4.55	.57	มากที่สุด
โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น	4.58	.49	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4.40	.69	มากที่สุด
โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	4.63	.56	มากที่สุด
โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.71	.53	มากที่สุด
โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว	4.67	.47	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.59	.54	มากที่สุด
รวมกลยุทธ์	4.52	.64	มากที่สุด

จากตาราง 44 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.52 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.52 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก และตลาดเก้าห้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.60 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมือง และอำเภอสามชุก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.43 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.39 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 4 คือ โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.36 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

กลยุทธ์ที่ 3.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.51 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.71 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.67 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.63 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.62 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.58 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 6 คือ โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.55 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.40 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 45 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม พัฒนาจิตใจและปลูกจิตสำนึก			
กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว	4.59	.75	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุมาง	4.39	.85	มากที่สุด
โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภอคูทอง และอำเภอดอนเจดีย์	4.47	.64	มากที่สุด
โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	4.35	.84	มากที่สุด
โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำทำน้ำตลาตวังวัดป่าพุทไธสง	4.33	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์	4.42	.81	มากที่สุด
โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาวและบ้านขาม	4.46	.82	มากที่สุด
โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช้อยทุกเทศกาลสงกรานต์	4.47	.75	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.41	.77	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาจิตใจ	4.63	.48	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.76	.42	มากที่สุด
โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ	4.58	.49	มากที่สุด
โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน	4.67	.47	มากที่สุด
รวมกลยุทธ์	4.46	.61	มากที่สุด

จากตาราง 45 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.46 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 4.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.63 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.71 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.67 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.63 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 5 คือ โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.58 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

กลยุทธ์ที่ 4.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.59 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช้อย ทุกเทศกาลสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 โดยค่า S.D. เท่ากับ .75 และโครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภออู่ทอง และอำเภอดอนเจดีย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 โดยค่า S.D. เท่ากับ .64 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาวและบ้านขาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.46 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.42 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุ่มม่วง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.39 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 4

สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำทำน้ำตลัดวัง วัดป่าฤกษ์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

กลยุทธ์ที่ 4.3 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.37 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 โดยค่า S.D. มีค่าเท่ากับ .68 และโครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 โดยค่า S.D. มีค่าเท่ากับ .55 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 5 บทบาทและหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

บทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน

บทบาทในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ภาครัฐ			
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	4.67	.55	มากที่สุด
2. บทบาทในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	4.70	.62	มากที่สุด
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	4.82	.50	มากที่สุด
รวม	4.73	.56	มากที่สุด
ภาคเอกชน			
1. บทบาทในการมีส่วนร่วมลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	4.87	.44	มากที่สุด
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	4.79	.54	มากที่สุด

ตาราง 46 (ต่อ)

บทบาทในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว	4.79	.49	มากที่สุด
รวม	4.82	.49	มากที่สุด
ภาคประชาชน			
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น	4.79	.40	มากที่สุด
2. บทบาทในการร่วมลงทุนด้านสาธารณูปโภค	4.78	.41	มากที่สุด
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	4.91	.28	มากที่สุด
รวม	4.83	.36	มากที่สุด
ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน	4.79	.47	มากที่สุด

จากตาราง 46 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.79 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่าภาคประชาชน ควรีบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีมากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.83 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาอันดับ 2 คือ ภาคเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.82 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ ภาคภาครัฐ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.75 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคประชาชน ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของภาคประชาชน เกี่ยวกับแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งการศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน จำนวน 100 ราย โดยนำเสนอข้อมูลในรูปของความถี่และร้อยละ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตาราง 47 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	41	41.00
หญิง	59	59.00
รวม	100	100.00
2. อายุ		
17-24 ปี	40	40.00
25-34 ปี	8	8.00
35-44 ปี	12	12.00
45-54 ปี	20	20.00
55-64 ปี	16	16.00
65 ปีขึ้นไป	4	4.00
รวม	100	100.00
3. สถานภาพ		
โสด	44	44.00
สมรส	35	35.00
หม้าย	17	17.00
หย่าร้าง	4	4.00
รวม	100	100.00
4. การศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	20	20.00
อนุปริญญา/ปวส.	21	21.00
ปริญญาตรี	34	34.00
ปริญญาโท	8	8.00
ปริญญาเอก	1	1.00
รวม	100	100.00

ตาราง 47 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. อาชีพ		
เกษตรกร	12	12.00
รับจ้าง	20	20.00
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	28	28.00
นักเรียน/นักศึกษา	40	40.00
รวม	100	100.00
6. รายได้/ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	16	16.00
5,001 - 10,000 บาท	48	48.00
10,001 - 15,000 บาท	16	16.00
15,001 - 20,000 บาท	8	8.00
20,001 - 25,000 บาท	12	12.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 47 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน เป็นชาย ร้อยละ 41.00 เป็นหญิง ร้อยละ 59.00 มีช่วงอายุระหว่าง 17-24 ปี ร้อยละ 40.00 ช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปี ร้อยละ 8.00 ช่วงอายุระหว่าง 35-44 ปี ร้อยละ 12.00 ช่วงอายุระหว่าง 45-54 ปี ร้อยละ 20.00 ช่วงอายุระหว่าง 55-64 ปี ร้อยละ 16.00 และอายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.00 โดยส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 44 สมรส ร้อยละ 35.00 หม้าย ร้อยละ 17.00 และหย่าร้าง ร้อยละ 4.00

จากตาราง 47 พบว่า กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 34.00 อันดับ 2 อนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 21.00 อันดับ 3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 20.00 อันดับ 4 มัธยมศึกษา ร้อยละ 16.00 อันดับ 5 ปริญญาโท ร้อยละ 8.00 และปริญญาเอก ร้อยละ 1.00

จากตาราง 47 พบว่า กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน ส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา เป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 40.00 อันดับ 2 อาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน ร้อยละ 28.00 อันดับ 3 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 20.00 และอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 12.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 16.00 รายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 48.00 รายได้ระหว่าง 10,001 -

15,000 บาท ร้อยละ 16.00 รายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 8.00 และรายได้ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท ร้อยละ 12.00

**ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี
ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี**

**ตาราง 48 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของ
กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน**

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง	3.80	.85	มาก
2. น้ำตกพุม่วง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี เชื่อนกระเสี้ยว	3.64	.89	มาก
3. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.20	.85	มากที่สุด
4. อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วังมัจฉาวัดป่าพฤกษ์ วังมัจฉาวัดพระลอย วังมัจฉาวัดบ้านกร่าง	3.72	.92	มาก
รวม	3.84	.61	มาก

จากตาราง 48 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า แหล่งท่องเที่ยวที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.80 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วังมัจฉาวัดป่าพฤกษ์ วังมัจฉาวัดพระลอย วังมัจฉาวัดบ้านกร่าง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ น้ำตกพุม่วง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี เชื่อนกระเสี้ยว โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.64 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 49 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่ม ตัวอย่างภาคประชาชน

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ชวนานาไทย พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอู่ทอง	4.00	.80	มาก
2. พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์	3.84	.92	มาก
3. วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกร่าง	3.80	.94	มาก
4. ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.80	.85	มาก
5. อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	4.20	.94	มาก
6. ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง	4.44	.75	มากที่สุด
7. วิถีชีวิตชาวไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่อู่ทอง และสองพี่น้อง	3.92	.80	มาก
รวม	4.00	.59	มาก

จากตาราง 49 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ จังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า แหล่งท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชวนานาไทย พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอู่ทอง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

เทศบาล งานประเพณี และมหรหรรมาการท่องเทียวที่นำท่องเทียวของจังหวัด
สุพรรณบุรี

ตาราง 50 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เทศบาล งานประเพณี และมหรหรรมาการท่องเทียวที่นำท่องเทียวของจังหวัด
สุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

ทรัพยากรด้านเทศบาล/ประเพณี	\bar{x}	SD	ระดับความ คิดเห็น
1. งานอนุรักษ์ดอนเจดีย์	3.96	.82	มาก
2. งานปิดทองไหว้หลวงพ่อดำวัดป่าเลไลยก์	3.84	1.05	มาก
3. งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	3.60	.94	มาก
4. ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพุทธ	3.68	.88	มาก
5. งานมหรหรรมาอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณ เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	3.92	.89	มาก
6. ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์	3.76	.99	มาก
รวม	3.79	.62	มาก

จากตาราง 50 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านมหรหรรมา
เทศบาล งานประเพณี ของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับ
ความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.79 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า งานมหรหรรมา
เทศบาล และงานประเพณีที่สามารถดึงดูดให้ท่องเที่ยวมากที่สุดอันดับ 1 คือ งานอนุรักษ์ดอน
เจดีย์ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ งาน
มหรหรรมาอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยมีค่าเฉลี่ย
ระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ งานปิดทองไหว้หลวงพ่อดำ
วัดป่าเลไลยก์ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 51 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ไหว้พระแก้ววัดดังเมืองสุพรรณ	3.92	.93	มาก
2. การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	4.04	.92	มาก
3. ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน)	3.84	.83	มาก
4. ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว	3.52	.85	มาก
5. เติมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย	3.92	.80	มาก
6. ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข	3.72	.87	มาก
7. ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ	3.60	.85	มาก
8. นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อุทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ	3.85	.97	มาก
รวม	3.80	.56	มาก

จากตาราง 51 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.80 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า กิจกรรมท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดให้ท่องเที่ยวมากที่สุดอันดับ 1 คือ การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ไหว้พระแก้ววัดดังเมืองสุพรรณและการเติมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อุทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.85 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

การบริการการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่ม
ตัวอย่างภาคประชาชน

ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ	4.08	.80	มาก
2. มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม	4.04	.84	มาก
3. มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ ท่องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว	3.68	.73	มาก
4. ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม	3.77	.70	มาก
5. ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม	3.92	.80	มาก
6. ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP	4.00	.69	มาก
7. โรงพยาบาล สถานีอนามัย คลินิก บริการสปา	3.64	.62	มาก
8. ปั้มน้ำมัน ปั้มน้ำ ปั้มแก๊ส ปั้มNGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	3.68	.78	มาก
9. ห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ	3.00	1.10	ปานกลาง
รวม	3.75	.49	มาก

จากตาราง 52 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.75 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า การบริการทางการท่องเที่ยวมีที่

ความสำคัญมากที่สุดอันดับ 1 คือ มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ ร้านอาหารของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 53 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

จุดแข็ง/ข้อดี	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์	4.04	.77	มาก
2. มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.00	.75	มาก
3. อำเภออุทุมพรเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี	3.84	.83	มาก
4. มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.68	.67	มาก
5. จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุนหมิง	3.32	1.09	ปานกลาง
6. สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอร์ริดอร์ เพื่อท่องเที่ยวมะละแหม่ง สหวันนะเขตเว้ ดานัง	3.00	1.33	ปานกลาง
7. มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี	4.28	.77	มากที่สุด
8. มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด	3.92	.84	มาก
รวม	3.76	.53	มาก

จากตาราง 53 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดแข็งการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มากที่สุด อันดับ 1 คือ มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกว้าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 54 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

จุดอ่อน	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.80	.69	มาก
2. ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.56	.85	มาก
3. ขาดการอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต	3.64	.93	มาก
4. ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว	3.56	.85	มาก
5. ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น	3.64	.84	มาก
6. มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร	3.72	.96	มาก
7. ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล	3.72	.82	มาก
8. มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ	3.60	.94	มาก
9. ขาดองค์การจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	3.84	.92	มาก
รวม	3.67	.62	มาก

จากตาราง 54 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.67 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดอ่อนของการพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุด อันดับ 1 คือ ขาดองค์การจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.80 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 ค่า S.D. เท่ากับ .96 และขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 ค่า S.D. เท่ากับ .82 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 55 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

โอกาสในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวินิจฉัยอารยธรรมทวารวดี	4.08	.74	มาก
2. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก	4.16	.67	มาก
3. อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค	4.24	.76	มากที่สุด
4. วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน	4.04	.77	มาก
รวม	4.13	.50	มาก

จากตาราง 55 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวม

เท่ากับ 4.13 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า โอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มากที่สุด อันดับ 1 คือ อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 56 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

อุปสรรคในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย	4.12	.76	มาก
2. ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน	3.72	.77	มาก
3. ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน	3.80	.98	มาก
4. มีจังหวัดอุทยานี่และจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางการท่องเที่ยว	3.64	.97	มาก
5. ความไม่มั่นคงทางการเมือง	3.80	1.06	มาก
6. มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด	3.60	1.13	มาก
รวม	3.78	.70	มาก

จากตาราง 56 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.78 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า อุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุด อันดับ 1 คือ การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ความไม่มั่นคงทางการเมือง

และทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.80 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 57 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

วิสัยทัศน์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น	4.12	.91	มาก
2. จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.84	.78	มาก
3. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น	4.16	.67	มาก
4. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.00	.98	มาก
รวม	4.03	.66	มาก

จากตาราง 57 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.03 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า วิสัยทัศน์ที่เหมาะสมที่สุด อันดับ 1 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ จังหวัด

สุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 58 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.00	.69	มาก
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ	3.96	.96	มาก
3. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	3.80	.80	มาก
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก	3.96	.87	มาก
รวม	3.93	.69	มาก

จากตาราง 58 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.93 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมที่สุด อันดับ 1 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ค่า S.D. เท่ากับ .96 และยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ค่า S.D. เท่ากับ .87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อ

พัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.80 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 59 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม			
กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.28	.72	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.24	.76	มากที่สุด
โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.20	.56	มากที่สุด
โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนต์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง	3.84	.73	มาก
โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง และสวนนกท่าเสด็จ	3.76	.58	มาก
โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหนองพุทธรังษี	3.60	.80	มาก
โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.04	.87	มากที่สุด
รวมโครงการ	3.95	.72	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว	4.24	.58	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs)	4.00	.69	มาก
โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์	3.88	.76	มาก

ตาราง 59 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก	4.00	.80	มาก
โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน	3.92	.84	มาก
โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.20	.69	มาก
โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย	3.92	.80	มาก
โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี	3.72	1.08	มาก
โครงการที่ 8 ยกกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง	3.64	.74	มาก
โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา	4.00	.80	มาก
รวมโครงการ	3.92	.80	มาก
รวมกลยุทธ์	3.93	.76	มาก

จากตาราง 59 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.93 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากโดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรีมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรด์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น

เท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง และสวนนกท่าเสด็จ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหน่อพุทธางกูร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.60 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 1.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 โดยค่า S.D. เท่ากับ .80 และโครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 โดยค่า S.D. เท่ากับ .69 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 โดยค่า S.D. เท่ากับ .84 และโครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 โดยค่า S.D. เท่ากับ .80 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 8 ยกกระต๊อบมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.64 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 60 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ			
กลยุทธ์ที่ 2.1 การจัดการด้านการตลาด	4.40	.63	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.12	.76	มาก
โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก	3.92	.69	มาก
โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย	3.72	.77	มาก
โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี	4.00	.75	มาก
โครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.00	.69	มาก
โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์ และเชิญสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี	4.04	.87	มาก
โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า	3.96	1.00	มาก
รวมโครงการ	3.97	.79	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว	3.96	.82	มาก
โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล	3.96	.87	มาก
โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี	3.84	.54	มาก
โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยซึ่งที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม	3.56	.70	มาก
โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี	3.52	.64	มาก
โครงการที่ 5 ยกกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล	4.00	.75	มาก

ตาราง 60 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 6 ยกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก	4.08	.69	มาก
โครงการที่ 7 ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์	4.08	.74	มาก
โครงการที่ 8 ยกระดับการเดินทางศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ พุเตย	4.16	.73	มาก
โครงการที่ 9 ยกระดับการเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่มาตรฐานสากล	4.04	.77	มาก
โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว	3.76	.65	มาก
รวมโครงการ	3.90	.71	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.20	.63	มาก
โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ	3.96	.87	มาก
โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.12	.76	มาก
โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด	3.88	.91	มาก
โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	3.92	.80	มาก
โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด	4.00	.75	มาก
โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล	4.20	.75	มาก
โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.08	.93	มาก
รวมโครงการ	4.02	.82	มาก
รวมกลยุทธ์	3.96	.77	มาก

จากตาราง 60 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 2.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.40 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขยายตรง เว็บไซต์และเชิญสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 โดยค่า S.D. เท่ากับ .75 และโครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 โดยค่า S.D. เท่ากับ .69 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 2.3 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ระดับจังหวัดแบบบูรณาการ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารการจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 2.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 8 ยกกระดับการเดินทางไปศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 7 ยกกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 โดยค่า S.D. เท่ากับ .74 และโครงการที่ 6 ยกกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 โดยค่า S.D. เท่ากับ .69 จัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 9 ยกกระดับการเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 ยกกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 8 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยเชิงที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.56 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 9 คือ โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัดโบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.52 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 61 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน			
กลยุทธ์ที่ 3.1 การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.28	.81	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.08	.84	มาก
โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง	4.04	.82	มาก
โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมืองและอำเภอสสามชุก	4.20	.89	มาก
โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก และตลาดเก้าห้อง	4.28	.72	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.15	.82	มาก
กลยุทธ์ที่ 3.2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น	4.00	.69	มาก
โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว	3.96	.77	มาก
โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน	4.08	.64	มาก
โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น	3.96	.60	มาก
โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4.00	.80	มาก
โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	4.00	.75	มาก
โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	3.84	.61	มาก
โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว	4.12	.71	มาก
รวมโครงการ	3.99	.70	มาก
รวมกลยุทธ์	4.14	.75	มาก

จากตาราง 61 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.14 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก และตลาดเก้าห้องมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมืองและอำเภอสสามชุก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 3.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 โดยค่า S.D. เท่ากับ .80 และโครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 โดยค่า S.D. เท่ากับ .75 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 โดยค่า S.D. เท่ากับ .77 และโครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 โดยค่า S.D. เท่ากับ .60 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 5 คือ โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 62 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม พัฒนาจิตใจและปลูกจิตสำนึก			
กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว	4.32	.61	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุมาง	4.20	.69	มาก
โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภอคูทอง และอำเภอดอนเจดีย์	4.20	.75	มาก
โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	3.84	.83	มาก
โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำทำน้ำตลาตวังวัดป่าพุทธ	4.08	.93	มาก
โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์	4.04	.77	มาก
โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาวและบ้านขาม	3.88	.65	มาก
โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช้อยทุกเทศกาลสงกรานต์	3.92	.84	มาก
รวมโครงการ	4.02	.78	มาก
กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาจิตใจ	4.36	.62	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.08	.74	มาก
โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ	4.16	.61	มาก
โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน	4.12	.65	มาก
โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่	4.12	.81	มาก

ตาราง 62 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับ นักท่องเที่ยว	4.04	.66	มาก
รวมโครงการ	4.10	.69	มาก
กลยุทธ์ที่ 4.3 การปลูกจิตสำนึก	4.04	.34	มาก
โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี	3.92	.48	มาก
โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี	4.04	.44	มาก
โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์ แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.04	.53	มาก
โครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด	4.00	.49	มาก
รวมโครงการ	4.00	.49	มาก
รวมกลยุทธ์	4.24	.52	มากที่สุด

จากตาราง 62 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 4.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.36 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 โดยค่า S.D. เท่ากับ .81 และโครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 โดยค่า S.D. เท่ากับ .65 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และ

อันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 4.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.32 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภอกู่ทอง และอำเภอดอนเจดีย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 โดยค่า S.D. เท่ากับ .75 และโครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 โดยค่า S.D. เท่ากับ .69 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำท่าน้ำตลาดวัง วัดป่าพุกฤษ์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำท่าน้ำตลาดวัง วัดป่าพุกฤษ์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 4.3 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 โดยค่า S.D. เท่ากับ .53 และโครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 โดยค่า S.D. เท่ากับ .44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

มรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

บทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 63 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน

บทบาทในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ภาครัฐ			
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	4.24	.58	มากที่สุด
2. บทบาทในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	4.20	.75	มาก
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	4.44	.64	มากที่สุด
รวม	4.29	.66	มากที่สุด
ภาคเอกชน			
1. บทบาทในการมีส่วนร่วมลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	4.40	.63	มากที่สุด
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	4.44	.57	มากที่สุด
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว	4.40	.75	มากที่สุด
รวม	4.41	.65	มากที่สุด
ภาคประชาชน			
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น	4.48	.64	มากที่สุด
2. บทบาทในการร่วมลงทุนด้านสาธารณูปโภค	4.40	.80	มากที่สุด
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	4.40	.75	มากที่สุด
รวม	4.43	.73	มากที่สุด
ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน	4.38	.68	มากที่สุด

จากตาราง 63 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.38 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

ภาคเอกชนควรมีบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีมากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.41 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาอันดับ 2 คือ ภาคประชาชน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.43 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ ภาครัฐ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งการศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของความถี่และร้อยละ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตาราง 64 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	39	39.00
หญิง	61	61.00
รวม	100	100.00
2. อายุ		
17-24 ปี	26	26.00
25-34 ปี	42	42.00
35-44 ปี	9	9.00
45-54 ปี	17	17.00
55-64 ปี	5	5.00
65 ปีขึ้นไป	1	1.00
รวม	100	100.00

ตาราง 64 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. สถานภาพ		
โสด	71	71.00
สมรส	22	22.00
หม้าย	1	1.00
หย่าร้าง	6	6.00
รวม	100	100.00
4. การศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	2.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3	3.00
อนุปริญญา/ปวส.	20	20.00
ปริญญาตรี	61	61.00
ปริญญาโท	14	14.00
รวม	100	100.00
5. อาชีพ		
รับจ้าง	6	6.00
ตัวแทนขายสินค้า	12	12.00
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	7	7.00
นักเรียน/นักศึกษา	20	20.00
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	15	15.00
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท	22	22.00
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	18.00
รวม	100	100.00
6. รายได้/ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	9	9.00
5,001 – 10,000 บาท	18	18.00
10,001 – 15,000 บาท	6	6.00
15,001 – 20,000 บาท	26	26.00

ตาราง 64 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20,001 – 25,000 บาท	20	20.00
25,001 บาทขึ้นไป	21	21.00
รวม	100	100.00
7. ภูมิลำเนา		
กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	31	31.00
ภาคเหนือ	12	12.00
ภาคกลาง	37	37.00
ภาคตะวันออก	1	1.00
ภาคตะวันตก	6	6.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	4.00
ภาคใต้	9	9.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 64 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว เป็นชาย ร้อยละ 39.00 เป็นหญิง ร้อยละ 61.00 มีช่วงอายุระหว่าง 17-24 ปี ร้อยละ 26.00 ช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปี ร้อยละ 42.00 ช่วงอายุระหว่าง 35-44 ปี ร้อยละ 9.00 ช่วงอายุระหว่าง 45-54 ปี ร้อยละ 17.00 ช่วงอายุระหว่าง 55-64 ปี ร้อยละ 5.00 และอายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.00 โดยส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 71.00 สมรส ร้อยละ 22.00 หย่าร้าง ร้อยละ 6.00 และหม้าย ร้อยละ 1.00 กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 61.00 อันดับ 2 อนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 20.00 อันดับ 3 ปริญญาโท ร้อยละ 14.00 อันดับ 4 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 3.00 และอันดับ 5 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 2.00 กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 22.00 อันดับ 2 นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 20.00 อันดับ 3 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 18.00 คำขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 15.00 ตัวแทนขายสินค้า ร้อยละ 12.00 แม่บ้าน/พ่อบ้าน ร้อยละ 7.00 และอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 6.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 9.00 รายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 18.00 รายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 6.00 รายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 26.00 รายได้ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท ร้อย

ละ 20.00 และรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 21.00 กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนา
กรุงเทพ/ปริมณฑล ร้อยละ 31.00 ภาคเหนือ ร้อยละ 12.00 ภาคกลาง ร้อยละ 37.00 ภาค
ตะวันออก ร้อยละ 1.00 ภาคตะวันตก 6.00 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 4.00 และภาคใต้
ร้อยละ 9.00

ตอนที่ 2 ลักษณะการเดินทางและวัตถุประสงค์ของการเดินทาง การเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวทั่วไป

ตาราง 65 แสดงจำนวนร้อยละ ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยว

ความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 ครั้งต่อสัปดาห์	20	20.00
1 ครั้งต่อเดือน	23	23.00
1 ครั้งทุก 3 เดือน	18	18.00
1 ครั้งทุก 6 เดือน	17	17.00
1 - 4 ครั้งต่อปี	4	4.00
อื่นๆ	18	18.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 65 แสดงให้เห็นว่า ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง
นักท่องเที่ยว เดินทางท่องเที่ยว 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 20.00 เดินทางท่องเที่ยว 1 ครั้งต่อเดือน
ร้อยละ 23.00 เดินทางท่องเที่ยว 1 ครั้งทุก 3 เดือน ร้อยละ 18.00 เดินทางท่องเที่ยว 1 ครั้งทุก 6
เดือน ร้อยละ 17.00 เดินทางท่องเที่ยว 1-4 ครั้งต่อปี ร้อยละ 4.00 และอื่นๆ ร้อยละ 18.00

ตาราง 66 แสดงจำนวนของแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ

แหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	29	29.00
วารสาร/นิตยสาร/คู่มือเดินทาง	66	66.00
อินเทอร์เน็ต	75	75.00
สมาคมท่องเที่ยว	9	9.00

ตาราง 66 (ต่อ)

แหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อน/ญาติ	65	65.00
วิทยุ/โทรทัศน์	35	35.00
บริษัททัวร์	10	10.00
เอกสารแผ่นพับ/โบรชัวร์	44	44.00
ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว/ททท.	37	37.00

จากตาราง 66 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยวมากที่สุดอันดับหนึ่งจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 75.00 อันดับ 2 จากวารสาร/นิตยสาร/คู่มือเดินทาง ร้อยละ 66.00 อันดับ 3 จากเพื่อน/ญาติ ร้อยละ 65.00 รองลงมา คือ เอกสารแผ่นพับ/โบรชัวร์ ร้อยละ 44.00 ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว/ททท. ร้อยละ 37.00 วิทยุ/โทรทัศน์ ร้อยละ 35.00 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 29.00 บริษัททัวร์ ร้อยละ 10.00 และสมาคมท่องเที่ยว 9.00 ตามลำดับ

ตาราง 67 แสดงจำนวนของประเภทของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างสนใจ

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม	จำนวนกลุ่ม (คน)	ร้อยละ
ศึกษารวมชาติ/เดินป่า	40	40.00
เที่ยวน้ำตก	58	58.00
ดูนก/ส่องสัตว์/ดูดาว	13	13.00
เที่ยวสวนเกษตร	9	9.00
จักรยานเสือภูเขา	18	18.00
ปีนเขา	9	9.00
เที่ยวทะเล/ดำน้ำ	53	53.00
ล่องเรือ/ล่องเรือสำราญ	14	14.00
วัด/ไหว้พระ/ปฏิบัติธรรม	58	58.00
ชมพิพิธภัณฑ์	36	36.00
โบราณสถาน/ศิลปะวัฒนธรรมวิถี	22	22.00

ตาราง 67 (ต่อ)

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม	จำนวนกลุ่ม (คน)	ร้อยละ
ชมอุทยานประวัติศาสตร์	27	27.00
ชุมชนและพักโฮมสเตย์	26	26.00
ชมตัวเมืองเก่า	27	27.00
เทศกาลประเพณี	57	57.00
วิถีชีวิตชาวเขา	21	21.00
รับประทานอาหารพื้นเมือง	49	49.00
พักแรมด้วยเต็นท์	39	39.00
ชอปปิง/ซื้อสินค้าพื้นเมือง	38	38.00
นวดสมุนไพร	37	37.00
ประชุมสัมมนา	13	13.00
เที่ยวสถานบันเทิง/สวนสนุก	20	20.00
ชกมวย/บ้านจิมป์/เจสกี	10	10.00
งานแสดงสินค้า	31	31.00
อื่นๆ	4	4.00

จากตาราง 67 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว สนใจประเภทของแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรม มากที่สุดอันดับ 1 ได้แก่ เที่ยวน้ำตก และเข้าวัด/ไหว้พระ/ปฏิบัติธรรม ร้อยละ 58.00 อันดับ 2 ได้แก่ เทศกาลประเพณี ร้อยละ 57.00 อันดับ 3 ได้แก่ เที่ยวทะเล ดำน้ำ ร้อยละ 53 รองลงมา คือ รับประทานอาหารพื้นเมือง ร้อยละ 49.00 ศึกษาธรรมชาติ/เดินป่า ร้อยละ 40.00 พักแรมด้วยเต็นท์ ร้อยละ 39.00 ชอปปิง/ซื้อสินค้าพื้นเมือง ร้อยละ 38.00 นวดสมุนไพร ร้อยละ 37.00 ชมพิพิธภัณฑ์ ร้อยละ 36.00 งานแสดงสินค้า ร้อยละ 31.00 ชมอุทยานประวัติศาสตร์ ร้อยละ 27.00 ชุมชนและพักโฮมสเตย์ ร้อยละ 26.00 โบราณสถาน/ศิลปวัฒนธรรม/วิถีชีวิต ร้อยละ 22.00 วิถีชีวิตชาวเขา ร้อยละ 21.00 เที่ยวสถานบันเทิง/สวนสนุก ร้อยละ 20.00 ชี้อัจฉริยะ เลี้ยงหมู ร้อยละ 18.00 ล่องเรือ/ล่องเรือสำราญ ร้อยละ 14.00 ดูนก/ส่องสัตว์/ดูดาว ร้อยละ 13.00 ประชุมสัมมนา ร้อยละ 12.00 ชกมวย/บ้านจิมป์/เจสกี ร้อยละ 10.00 เที่ยวสวนเกษตร ร้อยละ 9.00 ปีนเขา ร้อยละ 9.00 และอื่นๆ ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ตาราง 68 แสดงจำนวนร้อยละของจำนวนครั้งที่นักท่องเที่ยวเดินทางมายังจังหวัดสุพรรณบุรี

จำนวนครั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 ครั้ง	8	8.00
2 ครั้ง	10	10.00
3 ครั้ง	21	21.00
มากกว่า 3 ครั้ง	61	61.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 68 พบว่า จำนวนครั้งการเดินทางของกลุ่มนักท่องเที่ยวมายังจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่เคยเดินทางมามากกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 61.00 เดินทางมา 3 ครั้ง ร้อยละ 21.00 เดินทางมา 2 ครั้ง ร้อยละ 10.00 และเดินทางมา 1 ครั้ง ร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตาราง 69 แสดงจำนวนร้อยละ วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์การเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักผ่อน/ท่องเที่ยว	48	48.00
เยี่ยมญาติ/เพื่อน	26	26.00
ทัศนศึกษา/แสวงหาความรู้	13	13.00
ประชุม/สัมมนา	4	4.00
ธุรกิจ	9	9.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 69 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางมาเพื่อพักผ่อน/ท่องเที่ยว ร้อยละ 48.00 เยี่ยมญาติ/เพื่อน ร้อยละ 26.00 ทัศนศึกษา/แสวงหาความรู้ ร้อยละ 13.00 ธุรกิจ ร้อยละ 9.00 และอื่นๆ ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ตาราง 70 แสดงจำนวนร้อยละของลักษณะการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ลักษณะการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนเดียว	4	4.00
ครอบครัว	39	39.00
กลุ่มเพื่อน	21	21.00
บริษัททัวร์	14	14.00
มาเที่ยวด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่	22	22.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 70 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางในลักษณะครอบครัว ร้อยละ 39.00 กลุ่มเพื่อน ร้อยละ 21.00 มาเที่ยวด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่ ร้อยละ 22.00 บริษัททัวร์ ร้อยละ 14.00 และคนเดียว ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ตาราง 71 แสดงจำนวนร้อยละของยานพาหนะของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ยานพาหนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	48	48.00
รถโดยสารประจำทาง	5	5.00
รถเช่า/รถตู้	30	30.00
รถจักรยานยนต์	4	4.00
รถบริษัทนำเที่ยว	13	13.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 71 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 48.00 รถเช่า/รถตู้ ร้อยละ 30.00 รถบริษัทนำเที่ยว ร้อยละ 13.00 รถโดยสารประจำทาง ร้อยละ 5.00 และรถจักรยานยนต์ ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ตาราง 72 แสดงจำนวนร้อยละของการพักค้างคืนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

การพักค้างคืน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักค้างคืน	38	38.00
ไม่พักค้างคืน	62	626.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 72 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว พักค้างคืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 38.00 และไม่พักค้างคืน ร้อยละ 62.00

ตาราง 73 แสดงจำนวนร้อยละประเภทของที่พักของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ประเภทสถานที่พักแรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงแรม	8	21.05
รีสอร์ท	12	31.58
บ้านญาติ/เพื่อน	14	36.84
โฮมสเตย์	4	10.53
รวม	38	100.00

จากตาราง 73 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวนิยมพักค้างคืนที่บ้านญาติ/เพื่อน มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 36.84 อันดับ 2 คือ รีสอร์ท ร้อยละ 31.58 อันดับ 3 คือ โรงแรม ร้อยละ 21.05 และโฮมสเตย์ ร้อยละ 10.53

ตาราง 74 แสดงจำนวนร้อยละของระยะเวลาในการพักค้างคืนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่พักค้างคืน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 คืน	21	55.26
2 คืน	13	34.21
3 คืน	3	7.90
มากกว่า 3 คืน	1	2.63
รวม	38	100.00

จากตาราง 74 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว นิยมพักค้างคืนที่จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 คืนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 55.26 รองลงมาคือ พัก 2 คืน ร้อยละ 34.21 พัก 3 คืน ร้อยละ 7.90 และมากกว่า 3 คืน ร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

ตาราง 75 แสดงจำนวนร้อยละของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวันในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	36	36.00
1,001 – 3,000 บาท	60	60.00
3,001 – 5,000 บาท	4	4.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 75 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหนึ่งวันในการท่องเที่ยวภายในจังหวัดสุพรรณบุรี ประมาณ 1,001-3,000 บาท ร้อยละ 60.00 ต่ำกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 36.00 และ 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ตาราง 76 แสดงจำนวนร้อยละ ฤดูกาลที่เดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ฤดูกาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฤดูร้อน	18	18.00
ฤดูฝน	10	10.00
ฤดูหนาว	72	72.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 76 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวในฤดูหนาว ร้อยละ 72.00 ฤดูร้อน ร้อยละ 18.00 และฤดูฝน ร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ตาราง 77 แสดงจำนวนร้อยละของการกลับท่องเที่ยวซ้ำในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

การมาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จะกลับมา	88	88.00
ไม่กลับมา	12	12.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 77 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีจะกลับมาเที่ยวซ้ำ ร้อยละ 88.00 และไม่กลับมา ร้อยละ 12.00

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวที่จังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 78 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านมีแรงจูงใจด้านการศึกษาธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม	4.15	.78	มาก
2. ท่านมีแรงจูงใจด้านท่องเที่ยวชมวัฒนธรรม โบราณสถาน	4.09	.71	มาก
3. ท่านมีแรงจูงใจด้านความคุ้มค่าเงิน	4.50	.59	มากที่สุด
4. ท่านมีแรงจูงใจด้านความเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีน้ำใจและมิตรไมตรี	4.39	.56	มากที่สุด
5. ท่านมีแรงจูงใจด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	4.47	.83	มากที่สุด
6. ท่านมีแรงจูงใจด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจ และพักผ่อนหย่อนใจ	4.19	.89	มาก
รวม	4.29	.42	มากที่สุด

จากตาราง 78 ผู้วิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่าแรงจูงใจด้านความคุ้มค่าเงินมีความสำคัญในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.50 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับที่ 2 คือ แรงจูงใจด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.47 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับที่ 3 แรงจูงใจด้าน

ความเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีน้ำใจและมิตรไมตรี โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.39 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 79 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว ในจังหวัดสุพรรณของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านมีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติและผจญภัยที่อุทยานแห่งชาติพุเตย น้ำตกตะเพินคี่ น้ำตกพุกระทิง	3.79	.93	มาก
2. ท่านมีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวชมวัฒนธรรม โบราณสถาน ประวัติศาสตร์เมืองยุทธหัตถี	3.86	.68	มาก
3. ท่านมีแรงจูงใจมาไหว้พระที่วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดไร่โรงวัว และให้อาหารปลา	4.21	.94	มากที่สุด
4. ท่านมีแรงจูงใจมาตั้งแคมป์/เช่าค่ายพักแรมและชมความงามของเขื่อนกระเสียว	3.49	1.44	มากที่สุด
5. ท่านมีแรงจูงใจท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	3.87	.96	มาก
6. ท่านมีแรงจูงใจเที่ยวชมอุโมงค์ใต้น้ำและสวนสัตว์ที่บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.21	.70	มากที่สุด
7. ท่านมีแรงจูงใจเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ต่างๆในจังหวัดสุพรรณบุรี	3.75	.91	มาก
8. ท่านมีแรงจูงใจเที่ยวชมอุทยานมังกรสวรรค์ ศึกษาความเป็นไปของคนไทยเชื้อสายจีน	4.15	.74	มาก
9. ท่านมีแรงจูงใจท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน และตลาดเก่า	4.31	.61	มากที่สุด
10. ท่านมีแรงจูงใจรับประทานอาหารพื้นเมือง ซื้อสินค้าพื้นเมืองและสินค้า OTOP	4.23	.66	มากที่สุด
11. ท่านมีแรงจูงใจศึกษาสภาพแวดล้อม/วิถีชีวิตริมแม่น้ำท่าจีน	3.76	.91	มาก
12. ท่านมีแรงจูงใจมาท่องเที่ยวงานอนุรักษ์ดอนเจดีย์/ประเพณีทิงกระจาด ตักบาตรกลางน้ำ/มหรหรรมาหาร	3.99	.68	มาก
รวม	3.96	.48	มาก

จากตาราง 79 ผู้วิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าแรงจูงใจท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน และตลาดเก่า มีความสำคัญในการ

เลือกเดินทางท่องเที่ยว มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.31 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับที่ 2 คือ แรงจูงใจรับประทานอาหารพื้นเมือง ซื้อสินค้าพื้นเมืองและสินค้า OTOP โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับที่ 3 คือ แรงจูงใจมาไหว้พระที่วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกว้าง วัดไผ่โรงวัว และให้อาหารปลา และแรงจูงใจเที่ยวชมอุโมงค์ไดโนเสาร์และสวนสัตว์ที่บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 4 ผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 80 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง	3.51	.82	มาก
2. น้ำตกพุม่วง น้ำตกพุกระทีน น้ำตกตะเพินคี เขื่อนกระเสียว	3.49	1.02	มาก
3. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.28	.75	มากที่สุด
4. อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วังมัจฉาวัดป่าฤกษ์ วังมัจฉาวัดพระลอย วังมัจฉาวัดบ้านกว้าง	4.10	.87	มาก
รวม	3.84	.58	มาก

จากตาราง 80 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 1 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วังมัจฉาวัดป่าฤกษ์ วังมัจฉาวัดพระลอย วังมัจฉาวัดบ้านกว้าง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.10 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.51 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 81 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่ม ตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ชวนาไทย พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอุทอง	3.90	.78	มาก
2. พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์	3.97	.88	มาก
3. วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกว้าง	4.06	.83	มาก
4. ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.92	.80	มาก
5. อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	4.09	.65	มาก
6. ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง	4.57	.65	มากที่สุด
7. วิถีชีวิตชาวไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่อุทอง และสองพี่น้อง	3.56	.79	มาก
รวม	4.01	.48	มาก

จากตาราง 81 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ จังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.01 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่สุด อันดับ 1 คือ ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.57 ซึ่งจัดอยู่ในระดับ มากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความ คิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระ ศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกว้าง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.06 ซึ่งจัดอยู่ ในระดับมาก

เทศกาล งานประเพณี และมหรหรรมาการท่องเทียวที่น่าท่องเทียวของจังหวัด
สุพรรณบุรี

ตาราง 82 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เทศกาล งานประเพณี และมหรหรรมาการท่องเทียวที่น่าท่องเทียวของจังหวัด
สุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ทรัพยากรด้านเทศกาล/ประเพณี	\bar{x}	SD	ระดับความ คิดเห็น
1. งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์	3.97	.85	มาก
2. งานปิดทองไหว้หลวงพ่โตวัดป่าเลไลยก์	4.00	.97	มาก
3. งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	3.49	1.06	มาก
4. ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพุกฤษ์	3.38	1.14	มาก
5. งานมหรหรรมาอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณ เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	3.92	.83	มาก
6. ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์	3.28	.92	ปานกลาง
รวม	3.67	.69	มาก

จากตาราง 82 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเทียวด้านมหรหรรมา
เทศกาล งานประเพณี ของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับ
ความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.67 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า งานมหรหรรมา
เทศกาล ประเพณีที่น่าท่องเทียวมากที่สุด อันดับ 1 คือ งานปิดทองไหว้หลวงพ่โตวัดป่าเลไลยก์
โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ งานอนุสรณ์
ดอนเจดีย์ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ
งานมหรหรรมาอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยมีค่าเฉลี่ย
ระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 83 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ไหว้พระเก้าวัดตั้งเมืองสุพรรณ	4.21	.75	มากที่สุด
2. การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	4.16	.74	มาก
3. ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน)	3.57	.78	มาก
4. ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว	3.33	.80	ปานกลาง
5. เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย	3.41	.95	มาก
6. ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข	3.57	1.01	มาก
7. ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ	3.48	.89	มาก
8. นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อุทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ	3.60	.82	มาก
รวม	3.66	.53	มาก

จากตาราง 83 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด อันดับ 1 คือ ไหว้พระเก้าวัดตั้งเมืองสุพรรณ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อุทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.60 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

การบริการการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 84 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่ม
ตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ	4.48	.64	มากที่สุด
2. มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม	4.33	.62	มากที่สุด
3. มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ ท่องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว	4.11	.72	มาก
4. ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม	3.79	.67	มาก
5. ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม	4.01	.65	มาก
6. ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP	4.08	.66	มาก
7. โรงพยาบาล สถานีอนามัย คลินิก บริการสปา	3.73	.81	มาก
8. ปั้มน้ำมัน ปั้มน้ำ ปั้มน้ำดื่ม ปั้มน้ำดื่ม ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	3.64	.93	มาก
9. ห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ	2.82	1.17	ปานกลาง
รวม	3.88	.45	มาก

จากตาราง 84 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า การบริการด้านการ

ท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมมากที่สุด อันดับ 1 คือ มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัด และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.48 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และ อันดับ 3 คือ มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมาย แหล่งท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 การความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรี

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 85 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

จุดแข็ง/ข้อดี	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์	4.08	.69	มาก
2. มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.16	.88	มาก
3. อำเภออู่ทองเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี	3.73	.86	มาก
4. มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.76	.78	มาก
5. จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุนหมิง	3.63	1.13	มาก
6. สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอร์ริดอร์ เพื่อท่องเที่ยวมะละแหม่ง สะหวันนะเขตเว้ ดานัง	3.51	1.13	มาก
7. มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี	4.42	.71	มากที่สุด
8. มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด	4.03	.70	มาก
รวม	3.91	.55	มาก

จากตาราง 85 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.91 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดแข็งเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มากที่สุด อันดับ 1 คือ มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.42 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 86 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

จุดอ่อน	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.47	.93	มาก
2. ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.46	1.08	มาก
3. ขาดการอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต	3.58	1.03	มาก
4. ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว	3.64	.83	มาก
5. ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น	3.60	1.20	มาก
6. มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร	3.72	1.03	มาก
7. ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล	3.88	.89	มาก
8. มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบต่อมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ	3.73	.96	มาก
9. ขาดองค์การจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	3.81	.76	มาก
รวม	3.65	.80	มาก

จากตาราง 86 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.65 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดอ่อนของการพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุด อันดับ 1 คือ ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือขาดองค์การจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.73 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 87 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

โอกาสในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวินิจฉัยอารยธรรมทวารวดี	4.05	.77	มาก
2. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก	4.14	.73	มาก
3. อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค	4.26	.74	มากที่สุด
4. วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน	3.79	.72	มาก
รวม	4.06	.61	มาก

จากตาราง 87 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวม

เท่ากับ 4.06 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า โอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มากที่สุด อันดับ 1 คือ อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค มีโอกาสพัฒนามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.26 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดี โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 88 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

อุปสรรคในการพัฒนา	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย	3.85	.86	มาก
2. ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน	3.60	1.08	มาก
3. ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน	3.85	.91	มาก
4. มีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางการท่องเที่ยว	3.88	1.17	มาก
5. ความไม่มั่นคงทางการเมือง	3.89	1.11	มาก
6. มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด	3.88	1.09	มาก
รวม	3.82	.71	มาก

จากตาราง 88 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.82 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า อุปสรรคด้านการพัฒนาท่องเที่ยวมากที่สุด อันดับ 1 คือ ความไม่มั่นคงทางการเมือง โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.89 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ มีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางการ

การท่องเที่ยว และมีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย และทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.85 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 89 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างประชาชน

วิสัยทัศน์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลาง การศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น	3.86	.89	มาก
2. จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.06	.74	มาก
3. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น	4.17	.71	มาก
4. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.26	.79	มากที่สุด
รวม	4.08	.67	มาก

จากตาราง 89 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า วิสัยทัศน์ที่เหมาะสมที่สุด อันดับ 1 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.26 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิชาลัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่นโดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.86 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 90 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.11	.81	มาก
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ	4.06	.95	มาก
3. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.23	.87	มากที่สุด
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก	4.15	.89	มาก
รวม	4.13	.77	มาก

จากตาราง 90 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.13 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมที่สุด อันดับ 1 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.15 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น

เท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.06 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 91 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม			
กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.27	.73	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.05	.62	มาก
โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.00	.94	มาก
โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนต์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง	3.88	.89	มาก
โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุ่มม่วง และสวนนกท่าเสด็จ	3.76	.98	มาก
โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหน่อพุทธางกูร	3.93	1.02	มาก
โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	3.89	.88	มาก
รวมโครงการ	3.92	.89	มาก
กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว	4.14	.60	มาก
โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs)	3.87	.69	มาก
โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์	3.77	.86	มาก

ตาราง 91 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก	4.01	.67	มาก
โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน	4.07	.60	มาก
โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.05	.77	มาก
โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย	4.07	.65	มาก
โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี	4.16	.83	มาก
โครงการที่ 8 ยกกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง	3.90	.78	มาก
โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา	3.83	.77	มาก
รวมโครงการ	3.97	.74	มาก
รวมกลยุทธ์	4.21	.67	มากที่สุด

จากตาราง 91 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 1.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหน่อพุทธางกูร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.93 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.89 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ

โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนต์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออุ้มทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง และสวนนกท่าเสด็จ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 1.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.14 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.07 โดยค่า S.D. เท่ากับ .65 และโครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ริมน้ำท่าจีน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.07 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยค่า S.D. เท่ากับ .60 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ริมน้ำท่าจีน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.01 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 8 ยกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.83 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 8 คือ โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.77 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 92 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ			
กลยุทธ์ที่ 2.1 การจัดการด้านการตลาด	4.19	.69	มาก
โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.28	.85	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก	4.15	.95	มาก
โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย	4.32	.82	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี	3.94	.90	มาก
โครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.23	.83	มากที่สุด
โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์ และเชิญสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี	4.10	.67	มาก
โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า	4.05	.70	มาก
รวมโครงการ	4.15	.81	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว	4.00	.89	มาก
โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล	4.24	.81	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.03	.79	มาก
โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยซึ่งที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม	4.07	.83	มาก
โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี	4.43	.72	มากที่สุด
โครงการที่ 5 ยกกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล	4.41	.68	มากที่สุด

ตาราง 92 (ต่อ)

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
โครงการที่ 6 ยกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก	4.08	.73	มาก
โครงการที่ 7 ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์	4.11	.76	มาก
โครงการที่ 8 ยกระดับการเดินทางศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ พุเตย	4.19	.82	มาก
โครงการที่ 9 ยกระดับการเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง มาตรฐานสากล	4.26	.64	มากที่สุด
โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว	4.37	.74	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.21	.75	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.09	.62	มาก
โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ	4.30	.70	มากที่สุด
โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.11	.86	มาก
โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด	4.36	.79	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	4.11	.91	มาก
โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด	4.30	.75	มากที่สุด
โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรบบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล	4.06	.82	มาก
โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.36	.62	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.22	.77	มากที่สุด
รวมกลยุทธ์	4.09	.73	มาก

จากตาราง 92 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 2.3 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.01 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.01 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.91 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.83 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 2.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.91 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 จัดทำสวนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.95 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการ

ท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูลู่พม่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์และเชิญสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.64 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 2.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 7 ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.01 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 6 ยกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยเชิงที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 ยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.95 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ โครงการที่ 8 ยกระดับการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.85 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 8 คือ โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.82 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 9 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยเชิงที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 10 คือ โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.68 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 93 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน			
กลยุทธ์ที่ 3.1 การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.17	.69	มาก
โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี	3.93	.68	มาก
โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง	4.16	.81	มาก
โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมืองและอำเภอสสามชุก	4.21	.78	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก และตลาดเก้าห้อง	4.02	.76	มาก
รวมโครงการ	4.08	.76	มาก
กลยุทธ์ที่ 3.2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น	4.15	.60	มาก
โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว	4.17	.76	มาก
โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน	4.02	.77	มาก
โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น	4.05	.75	มาก
โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.99	.79	มาก
โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	4.14	.68	มาก
โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	3.90	.73	มาก
โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว	3.87	.67	มาก
รวมโครงการ	4.00	.74	มาก
รวมกลยุทธ์	4.16	.65	มาก

จากตาราง 93 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 3.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมืองและอำเภอสามชูก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.93 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 3.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.15 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 94 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์และโครงการ	\bar{x}	SD	ระดับความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม พัฒนาจิตใจและปลูกจิตสำนึก			
กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว	4.25	.67	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุมาง	4.04	.77	มาก
โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภอคูทอง และอำเภอดอนเจดีย์	3.81	.82	มาก
โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	3.96	.87	มาก
โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำทำน้ำตลาตวังวัดป่าพุทธรักษ์	4.09	.65	มาก
โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์	4.02	.82	มาก
โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาวและบ้านขาม	3.87	.86	มาก
โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช้อยทุกเทศกาลสงกรานต์	4.05	.92	มาก
รวมโครงการ	3.98	.82	มาก
กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาจิตใจ	4.24	.66	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.18	.78	มาก
โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ	4.23	.69	มากที่สุด
โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน	4.10	.75	มาก
รวมโครงการ	4.24	.67	มากที่สุด
รวมกลยุทธ์	4.12	.74	มาก

จากตาราง 94 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีของยุทธศาสตร์ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า

กลยุทธ์ที่ 4.3 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.25 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 4 คือ โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.10 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 4.1 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.25 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำทำน้ำตลัดวัง วัดป่าพุกฤษ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช่อย ทุกเทศกาลสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.81 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาวและบ้านขาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง

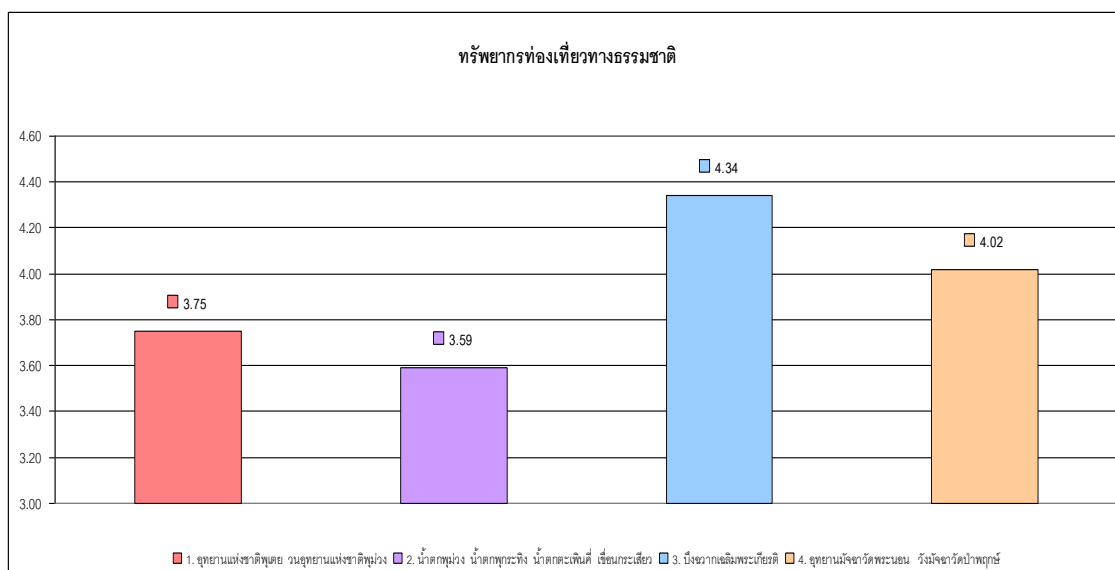
อำเภออุ้มถ้อง และอำเภอคอนเจดีย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 4.2 มีความเหมาะสมกับยุทธศาสตร์เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโครงการที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.10 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 5 คือ โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.98 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

5. ผลการศึกษาความคิดเห็นในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว ด้านแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี
 ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 95 แสดงแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดสุพรรณบุรี

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง	3.66	.92	มาก	4.05	.88	มาก	3.80	.85	มาก	3.51	.82	มาก	3.75	.86	มาก
2. น้ำตกพุ่มวง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี เขื่อนกระเสียว	3.54	.90	มาก	3.72	.92	มาก	3.64	.89	มาก	3.49	1.02	มาก	3.59	.93	มาก
3. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.35	.55	มากที่สุด	4.55	.50	มากที่สุด	4.20	.85	มาก	4.28	.75	มากที่สุด	4.34	.66	มากที่สุด
4. อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดมัจฉาวัดป่าพฤษ์ วัดมัจฉาวัดพระลอย วัดมัจฉาวัดบ้านกร่าง	3.91	.77	มาก	4.38	.69	มากที่สุด	3.72	.92	มาก	4.10	.87	มาก	4.02	.81	มาก
รวม	3.86	.52	มาก	4.17	.57	มาก	3.84	.61	มาก	3.84	.58	มาก	3.92	.57	มาก

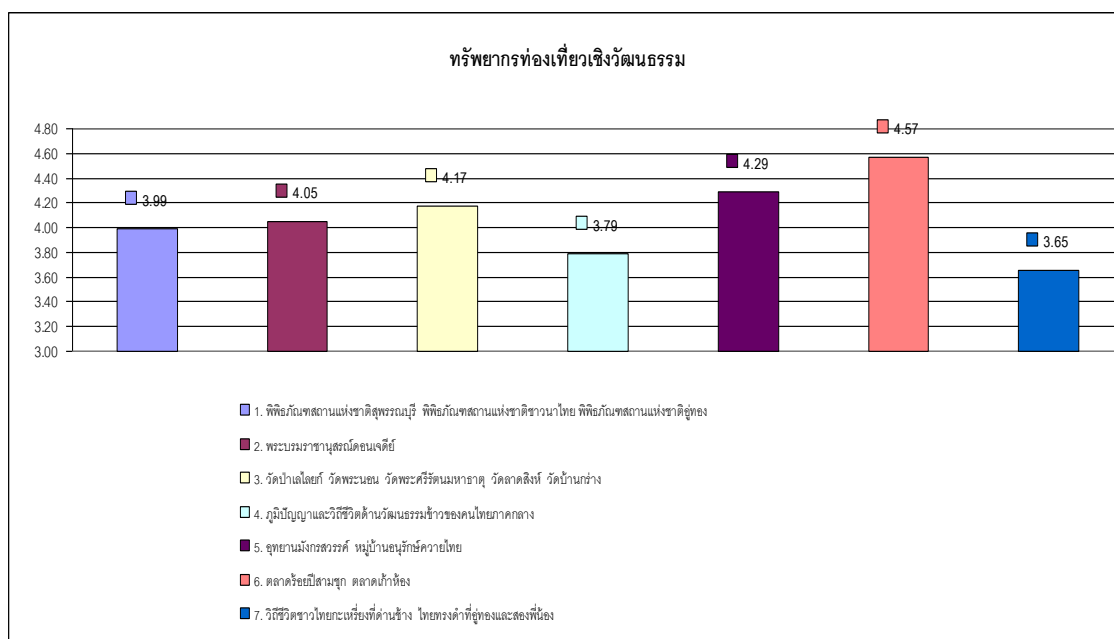
ภาพ 63 แสดงแผนภูมิทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 95 และภาพ 63 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความน่าสนใจเป็นอันดับ 1 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.34 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดมัจฉาวัดป่าพฤกษ์ วัดมัจฉาวัดพระลอย วัดมัจฉาวัดบ้านกว้าง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุมวง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.75 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ น้ำตกพุ่มวง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี เขื่อนกระเสียว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.59 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 96 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดสุพรรณบุรี

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติชวนาไทย พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอู่ทอง	4.03	.67	มาก	4.03	.79	มาก	4.00	.80	มาก	3.90	.78	มาก	3.99	.76	มาก
2. พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์	4.16	.76	มาก	4.21	.71	มากที่สุด	3.84	.92	มาก	3.97	.88	มาก	4.05	.82	มาก
3. วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกว้าง	4.44	.65	มากที่สุด	4.37	.76	มากที่สุด	3.80	.94	มาก	4.06	.83	มาก	4.17	.80	มาก
4. ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.71	.98	มาก	3.71	.97	มาก	3.80	.85	มาก	3.92	.80	มาก	3.79	.90	มาก
5. อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	4.35	.79	มากที่สุด	4.53	.50	มากที่สุด	4.20	.94	มาก	4.09	.65	มาก	4.29	.72	มากที่สุด
6. ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง	4.49	.62	มากที่สุด	4.76	.65	มากที่สุด	4.44	.75	มากที่สุด	4.57	.65	มากที่สุด	4.57	.67	มากที่สุด
7. วิถีชีวิตชาวไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่อู่ทอง และสองพี่น้อง	3.42	1.05	มาก	3.71	1.14	มาก	3.92	.80	มาก	3.56	.79	มาก	3.65	.95	มาก
รวม	4.08	.44	มาก	4.18	.39	มาก	4.00	.59	มาก	4.01	.48	มาก	4.07	.48	มาก

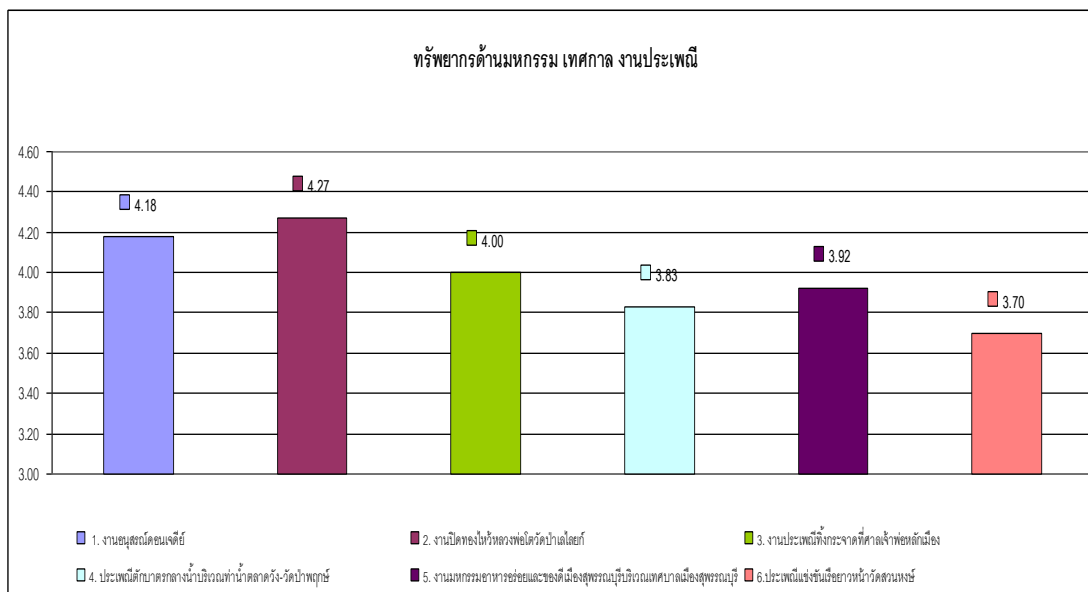
ภาพ 64 แสดงแผนภูมิทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 96 และภาพ 64 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.07 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีความน่าสนใจเป็นอันดับ 1 คือ ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.57 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกว้าง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชวนาไทย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.79 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ วิถีชีวิตไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่อู่ทองและสองพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.65 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านมหรรม เทศกาล งานประเพณี ที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 97 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านมหรรม เทศกาล งานประเพณี ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านมหรรม เทศกาล งานประเพณี	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. งานอนุรักษ์ดอนเจดีย์	4.19	.70	มาก	4.59	.57	มากที่สุด	3.96	.82	มาก	3.97	.85	มาก	4.18	.74	มาก
2. งานปิดทองไหว้หลวงพ่อดำวัดป่าเลไลยก์	4.52	.79	มากที่สุด	4.71	.45	มากที่สุด	3.84	1.05	มาก	4.00	.97	มาก	4.27	.82	มากที่สุด
3. งานประเพณีที่กระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	4.34	.81	มากที่สุด	4.58	.57	มากที่สุด	3.60	.94	มาก	3.49	1.06	มาก	4.00	.85	มาก
4. ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพุกษย์	4.08	.77	มาก	4.16	.80	มาก	3.68	.88	มาก	3.38	1.14	มาก	3.83	.90	มาก
5. งานมหรรมอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	3.74	.92	มาก	4.09	.76	มาก	3.92	.89	มาก	3.92	.83	มาก	3.92	.85	มาก
6. ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์	3.80	.69	มาก	3.97	.84	มาก	3.76	.99	มาก	3.28	.92	ปานกลาง	3.70	.86	มาก
รวม	4.11	.48	มาก	4.35	.45	มากที่สุด	3.79	.62	มาก	3.67	.69	มาก	3.98	.56	มาก

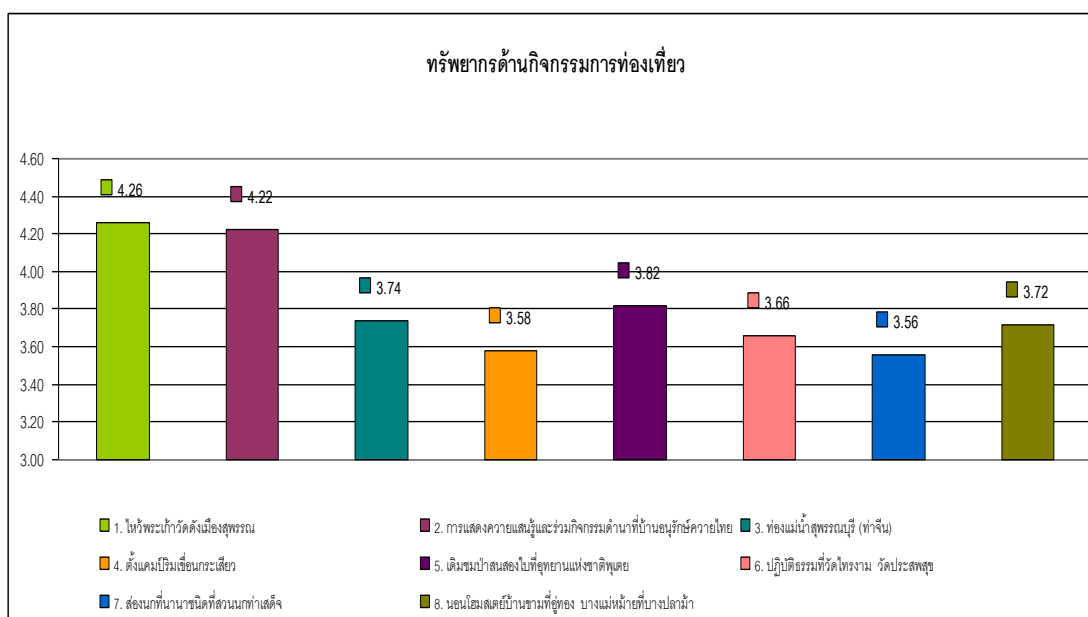
ภาพ 65 แสดงแผนภูมิทรัพยากรด้านมหรหรรรม เทศกาล งานประเพณีของจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 97 และภาพ 65 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านมหรหรรรม เทศกาล งานประเพณี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.98 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า ทรัพยากรด้านมหรหรรรม เทศกาล งานประเพณีที่มีความน่าสนใจเป็นอันดับ 1 คือ งานเปิดทองไห่วลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ งานอนุรักษ์ดอนเจดีย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ งานมหรหรรรมอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพุกฤษ์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.83 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.70 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 98 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ไหว้พระแก้ววัดดังเมืองสุพรรณ	4.37	.73	มากที่สุด	4.55	.57	มากที่สุด	3.92	.93	มาก	4.21	.75	มากที่สุด	4.26	.75	มากที่สุด
2. การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมด้านที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย	4.18	.78	มาก	4.50	.77	มาก	4.04	.92	มาก	4.16	.74	มาก	4.22	.80	มากที่สุด
3. ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน)	3.63	1.09	มาก	3.90	1.16	มาก	3.84	.83	มาก	3.57	.78	มาก	3.74	.97	มาก
4. ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว	3.58	1.10	มาก	3.89	1.08	มาก	3.52	.85	มาก	3.33	.80	ปานกลาง	3.58	.96	มาก
5. เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย	3.90	.82	มาก	4.05	.88	มาก	3.92	.80	มาก	3.41	.95	มาก	3.82	.86	มาก
6. ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข	3.43	1.03	มาก	3.91	1.04	มาก	3.72	.87	มาก	3.57	1.01	มาก	3.66	.99	มาก
7. ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ	3.35	1.05	ปานกลาง	3.81	.95	มาก	3.60	.85	มาก	3.48	.89	มาก	3.56	.94	มาก
8. นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อุทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาม้า	3.60	1.02	มาก	3.83	.89	มาก	3.85	.97	มาก	3.60	.82	มาก	3.72	.93	มาก
รวม	3.75	.61	มาก	4.05	.66	มาก	3.80	.56	มาก	3.66	.53	มาก	3.82	.59	มาก

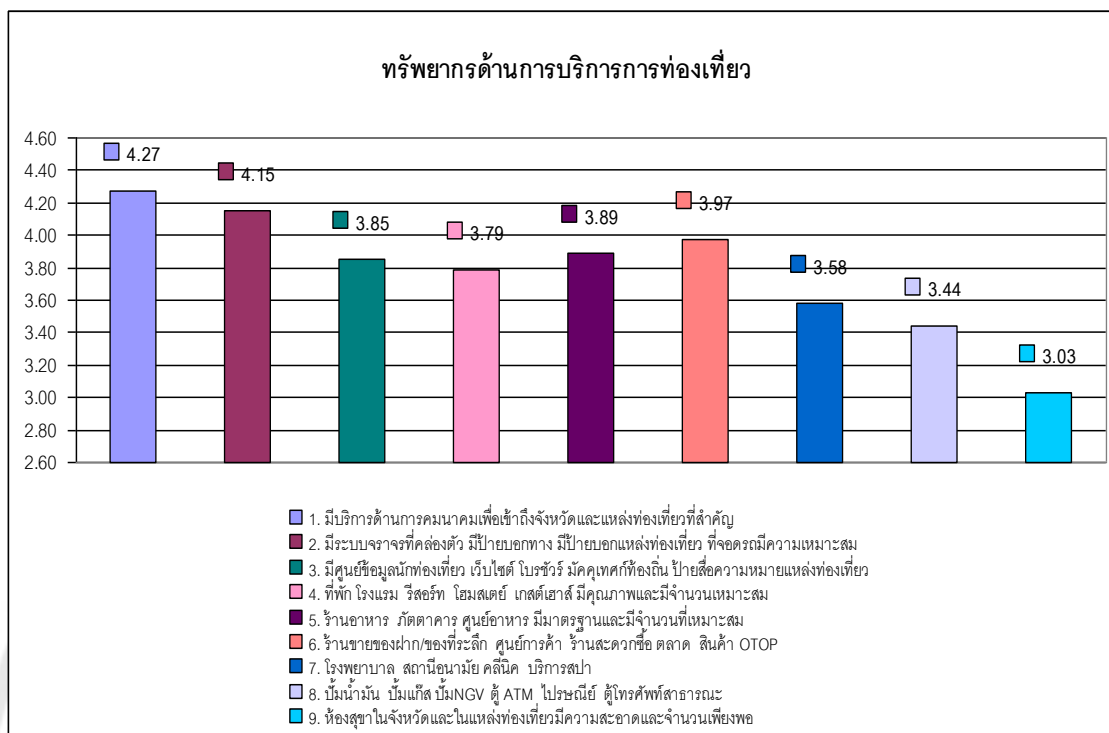
ภาพ 66 แสดงแผนภูมิทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 98 และภาพ 66 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.82 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจเป็นอันดับ 1 คือ พระแก้ววัดดงเมืองสุพรรณ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.26 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมด้านที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.82 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.74 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ นอนโฮมสเตย์บ้านชาวมอญที่อุ้มทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.58 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 8 คือ ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.56 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 99 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านการบริการการท่องเที่ยว	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ	4.21	.68	มากที่สุด	4.30	.61	มากที่สุด	4.08	.80	มาก	4.48	.64	มากที่สุด	4.27	.68	มากที่สุด
2. มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม	3.99	.85	มาก	4.24	.66	มากที่สุด	4.04	.84	มาก	4.33	.62	มากที่สุด	4.15	.74	มาก
3. มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว	3.79	1.00	มาก	3.80	.91	มาก	3.68	.73	มาก	4.11	.72	มาก	3.85	.84	มาก
4. ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม	3.73	.89	มาก	3.88	.83	มาก	3.77	.70	มาก	3.79	.67	มาก	3.79	.77	มาก
5. ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม	3.76	.87	มาก	3.88	.83	มาก	3.92	.80	มาก	4.01	.65	มาก	3.89	.79	มาก
6. ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสินค้า OTOP	3.77	.90	มาก	4.03	.84	มาก	4.00	.69	มาก	4.08	.66	มาก	3.97	.77	มาก
7. โรงพยาบาล สถานีอนามัย คลินิก บริการสปา	3.44	.92	มาก	3.49	1.15	มาก	3.64	.62	มาก	3.73	.81	มาก	3.58	.88	มาก
8. บัมน้ำมัน บัมแก๊ส บัมNGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	3.30	.85	ปานกลาง	3.13	1.30	ปานกลาง	3.68	.78	มาก	3.64	.93	มาก	3.44	.97	มาก
9. ห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ	3.35	1.30	ปานกลาง	2.96	1.23	ปานกลาง	3.00	1.10	ปานกลาง	2.82	1.17	ปานกลาง	3.03	1.20	ปานกลาง
รวม	3.70	.66	มาก	3.74	.68	มาก	3.75	.49	มาก	3.88	.45	มาก	3.77	.57	มาก

ภาพ 67 แสดงแผนภูมิทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 99 และภาพ 67 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.77 ซึ่งจัดอยู่ในระดับสูง โดยให้ความเห็นว่า ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจเป็นอันดับ 1 คือ มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.15 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.89 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.85 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.79 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ โรงพยาบาล สถานือนอนมัย คลินิก บริการสปา มีค่าเฉลี่ยของระดับความ

คิดเห็นเท่ากับ 3.58 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 8 คือ ป้มน้ำมัน ป้มแก๊ส ป้ม NGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 9 คือ ห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.03 ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง

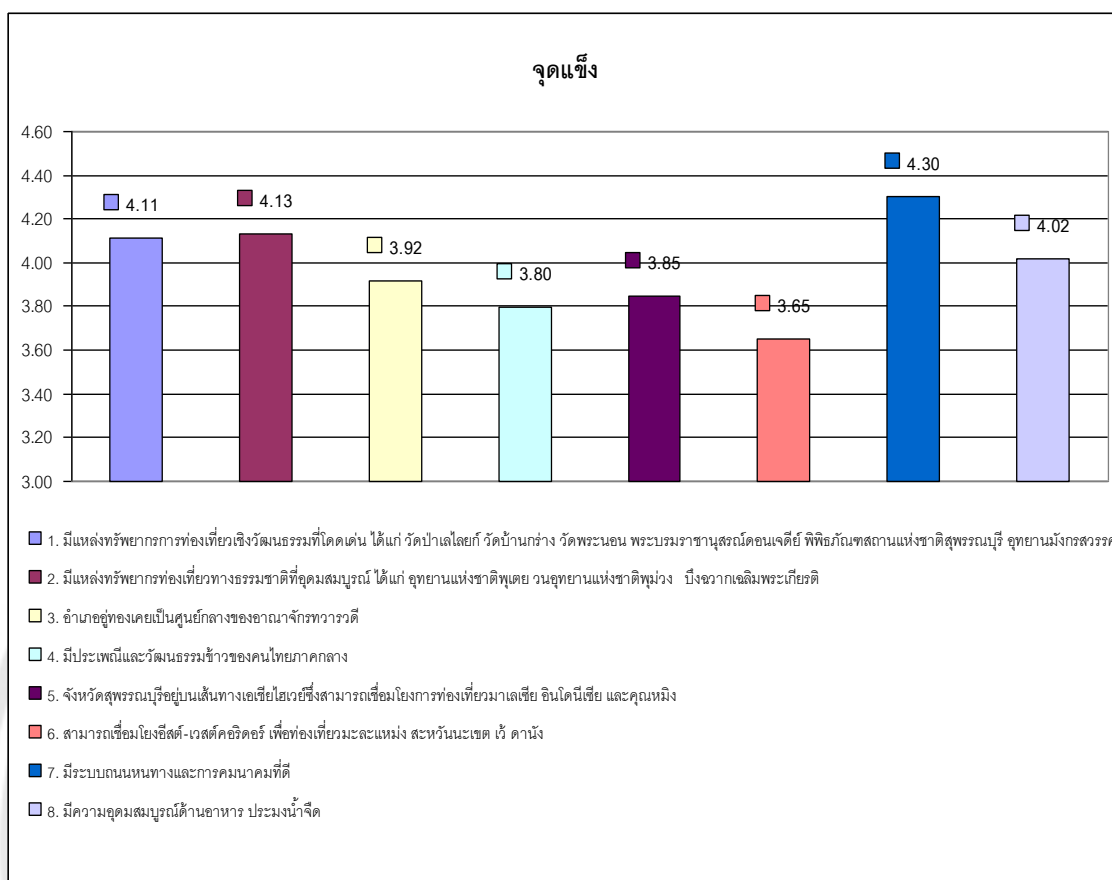

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรี

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 100 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี

จุดแข็ง	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์	4.17	.80	มาก	4.16	.82	มาก	4.04	.77	มาก	4.08	.69	มาก	4.11	.77	มาก
2. มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	4.20	.66	มาก	4.14	.77	มาก	4.00	.75	มาก	4.16	.88	มาก	4.13	.77	มาก
3. อำเภออู่ทองเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี	3.96	.81	มาก	4.13	.77	มาก	3.84	.83	มาก	3.73	.86	มาก	3.92	.82	มาก
4. มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	3.81	.89	มาก	3.93	.75	มาก	3.68	.67	มาก	3.76	.78	มาก	3.80	.77	มาก
5. จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุณหมิง	4.15	.83	มาก	4.29	.53	มากที่สุด	3.32	1.09	ปานกลาง	3.63	1.13	มาก	3.85	.90	มาก
6. สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอร์ริดอร์ เพื่อท่องเที่ยววงละแห่ง สะหวันนะเขต เว้ ดานัง	3.98	.73	มาก	4.12	.67	มาก	3.00	1.33	ปานกลาง	3.51	1.13	มาก	3.65	.97	มาก
7. มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี	4.12	.93	มาก	4.36	.57	มากที่สุด	4.28	.77	มากที่สุด	4.42	.71	มากที่สุด	4.30	.75	มากที่สุด
8. มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด	3.87	.91	มาก	4.27	.60	มากที่สุด	3.92	.84	มาก	4.03	.70	มาก	4.02	.76	มาก
รวม	4.03	.58	มาก	4.17	.36	มาก	3.76	.53	มาก	3.91	.55	มาก	3.97	.51	มาก

ภาพ 68 แสดงแผนภูมิแสดงจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 100 และภาพ 68 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.97 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดแข็งที่สุดของจังหวัดสุพรรณบุรีอันดับ 1 คือ มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดีมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.30 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.13 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ อำเภออุททองเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ จังหวัดสุพรรณบุรี

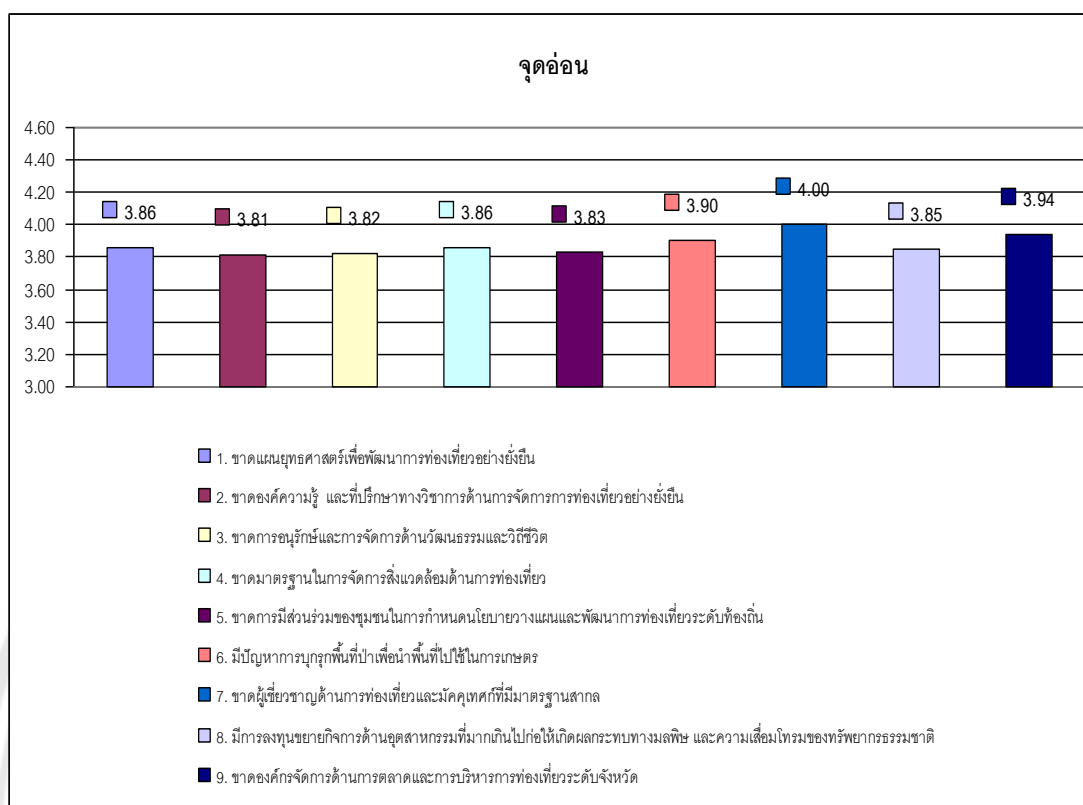
อยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุณหมิง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.85 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.80 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 8 คือ สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอร์ริดอร์ เพื่อท่องเที่ยวมะละแหม่ง สะหวันนะเขต เว้ ดานัง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.65 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 101 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี

จุดอ่อน	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.79	.94	มาก	4.38	.69	มากที่สุด	3.80	.69	มาก	3.47	.93	มาก	3.86	.81	มาก
2. ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.95	.95	มาก	4.26	.66	มากที่สุด	3.56	.85	มาก	3.46	1.08	มาก	3.81	.89	มาก
3. ขาดการอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต	3.78	.84	มาก	4.26	.77	มากที่สุด	3.64	.93	มาก	3.58	1.03	มาก	3.82	.89	มาก
4. ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว	3.95	.94	มาก	4.29	.67	มากที่สุด	3.56	.85	มาก	3.64	.83	มาก	3.86	.82	มาก
5. ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น	3.76	.88	มาก	4.30	.67	มากที่สุด	3.64	.84	มาก	3.60	1.20	มาก	3.83	.90	มาก
6. มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร	3.87	.87	มาก	4.29	.67	มากที่สุด	3.72	.96	มาก	3.72	1.03	มาก	3.90	.88	มาก
7. ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล	4.00	.89	มาก	4.38	.63	มากที่สุด	3.72	.82	มาก	3.88	.89	มาก	4.00	.81	มาก
8. มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบต่อมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ	3.82	1.06	มาก	4.25	.72	มากที่สุด	3.60	.94	มาก	3.73	.96	มาก	3.85	.92	มาก
9. ขาดองค์รจัดกรด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	3.91	.82	มาก	4.19	.80	มาก	3.84	.92	มาก	3.81	.76	มาก	3.94	.83	มาก
รวม	3.87	.72	มาก	4.28	.52	มากที่สุด	3.67	.62	มาก	3.65	.80	มาก	3.87	.67	มาก

ภาพ 69 แสดงแผนภูมิแสดงจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 101 และภาพ 69 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า จุดอ่อนที่สุดของจังหวัดสุพรรณบุรีอันดับ 1 คือ ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากลมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ขาดองค์กรจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.94 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.86 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.85 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.83 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ ขาด

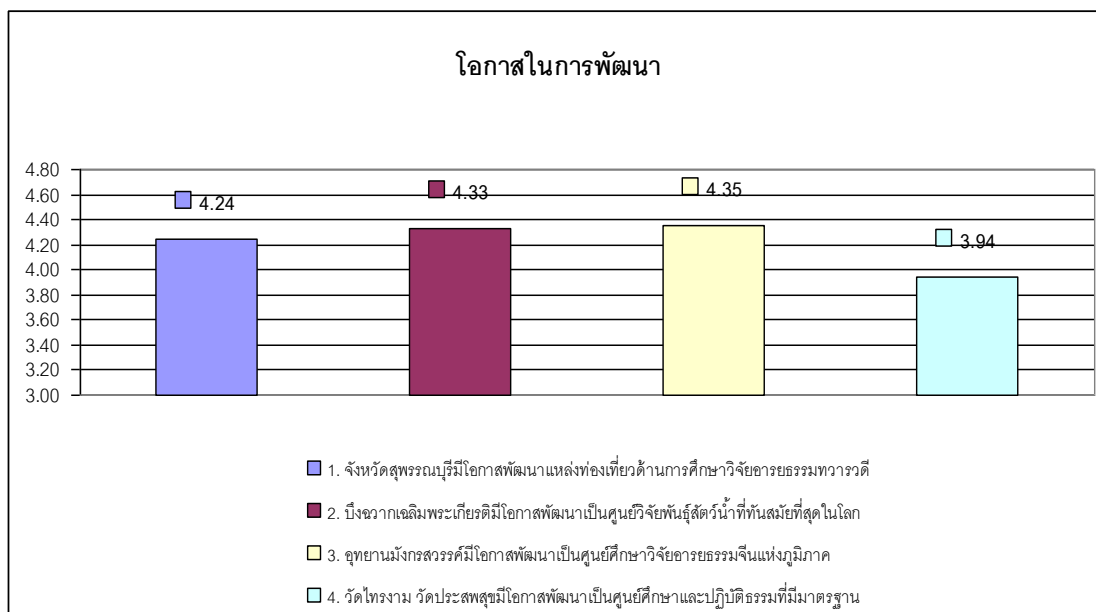
การอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.82 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 8 คือ ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 9 คือ ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.68 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 102 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

โอกาสในการพัฒนา	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดี	4.23	.72	มากที่สุด	4.60	.69	มากที่สุด	4.08	.74	มาก	4.05	.77	มาก	4.24	.73	มากที่สุด
2. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก	4.24	.90	มากที่สุด	4.76	.42	มากที่สุด	4.16	.67	มาก	4.14	.73	มาก	4.33	.68	มากที่สุด
3. อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค	4.24	.81	มากที่สุด	4.66	.57	มากที่สุด	4.24	.76	มากที่สุด	4.26	.74	มากที่สุด	4.35	.72	มากที่สุด
4. วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน	4.02	.79	มาก	3.92	1.10	มาก	4.04	.77	มาก	3.79	.72	มาก	3.94	.85	มาก
รวม	4.18	.56	มากที่สุด	4.48	.54	มากที่สุด	4.13	.50	มากที่สุด	4.06	.61	มากที่สุด	4.21	.55	มากที่สุด

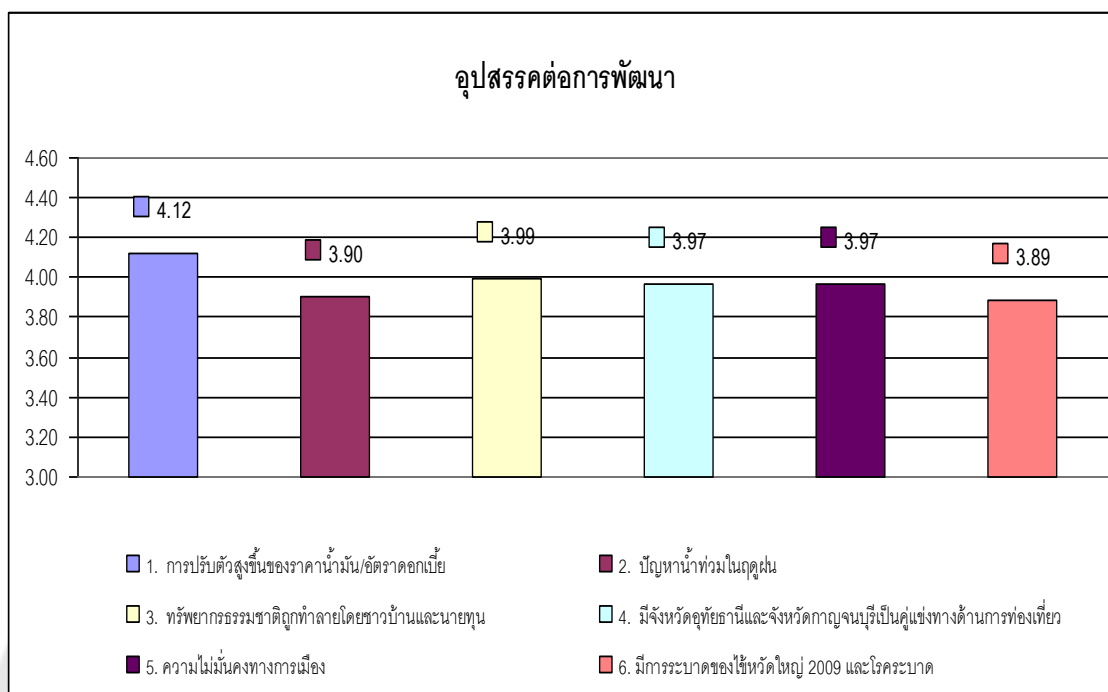
ภาพ 70 แสดงแผนภูมิแสดงโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 102 และภาพ 70 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่า โอกาสในการพัฒนามากที่สุด อันดับ 1 คือ อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 4 คือ วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.94 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 103 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

อุปสรรค	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย	3.90	.84	มาก	4.62	.56	มากที่สุด	4.12	.76	มาก	3.85	.86	มาก	4.12	.76	มาก
2. ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน	3.61	.94	มาก	4.66	.47	มากที่สุด	3.72	.77	มาก	3.60	1.08	มาก	3.90	.82	มาก
3. ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน	3.74	1.01	มาก	4.58	.49	มากที่สุด	3.80	.98	มาก	3.85	.91	มาก	3.99	.85	มาก
4. มีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางการท่องเที่ยว	3.86	.94	มาก	4.50	.64	มากที่สุด	3.64	.97	มาก	3.88	1.17	มาก	3.97	.93	มาก
5. ความไม่มั่นคงทางการเมือง	3.74	1.06	มาก	4.46	.64	มากที่สุด	3.80	1.06	มาก	3.89	1.11	มาก	3.97	.97	มาก
6. มีภาวะระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด	3.86	1.04	มาก	4.23	.94	มากที่สุด	3.60	1.13	มาก	3.88	1.09	มาก	3.89	1.05	มาก
รวม	3.78	.76	มาก	4.50	.39	มากที่สุด	3.78	.70	มาก	3.82	.71	มาก	3.97	.64	มาก

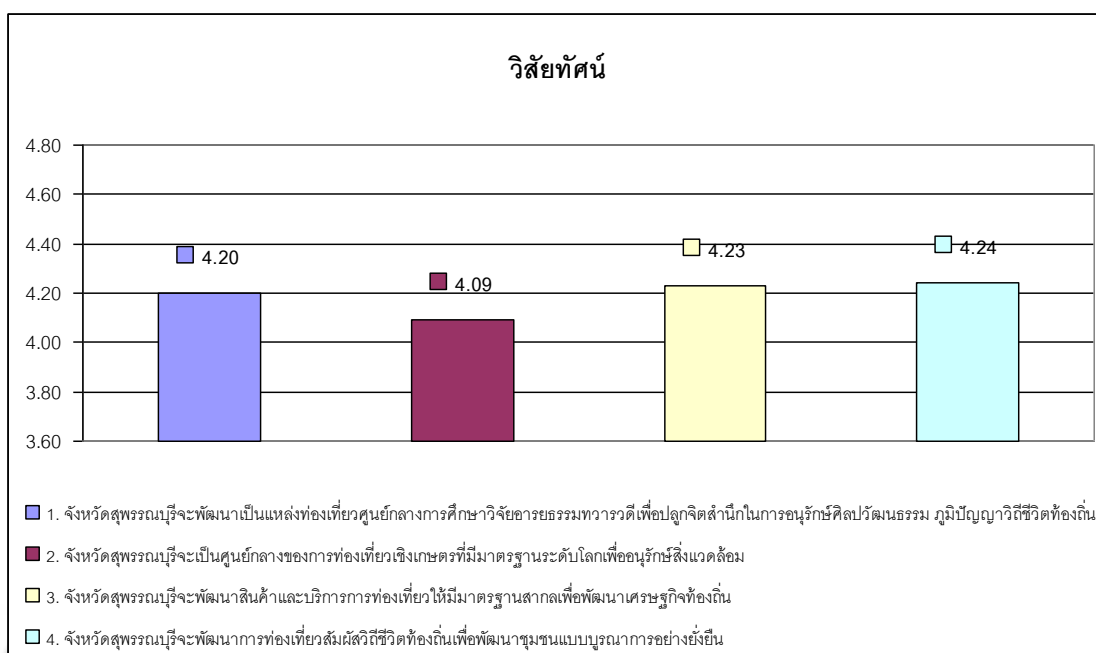
ภาพ 71 แสดงแผนภูมิแสดงอุปสรรคในการพัฒนาของจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 103 และภาพ 71 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.91 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า อุปสรรคต่อการพัฒนาที่สูงสุดอันดับ 1 คือ การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ ความไม่มั่นคงทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 โดยค่า S.D. เท่ากับ .97 และมีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 โดยค่า S.D. เท่ากับ .93 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 5 คือ มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.89 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 104 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

วิสัยทัศน์	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น	4.16	.74	มาก	4.67	.47	มากที่สุด	4.12	.91	มาก	3.86	.89	มาก	4.20	.75	มาก
2. จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.98	.69	มาก	4.48	.50	มากที่สุด	3.84	.78	มาก	4.06	.74	มาก	4.09	.68	มาก
3. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น	4.03	.70	มาก	4.55	.57	มากที่สุด	4.16	.67	มาก	4.17	.71	มาก	4.23	.66	มากที่สุด
4. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.12	.65	มาก	4.59	.49	มากที่สุด	4.00	.98	มาก	4.26	.79	มากที่สุด	4.24	.73	มากที่สุด
รวม	4.07	.57	มาก	4.57	.36	มากที่สุด	4.03	.66	มาก	4.08	.67	มาก	4.19	.57	มาก

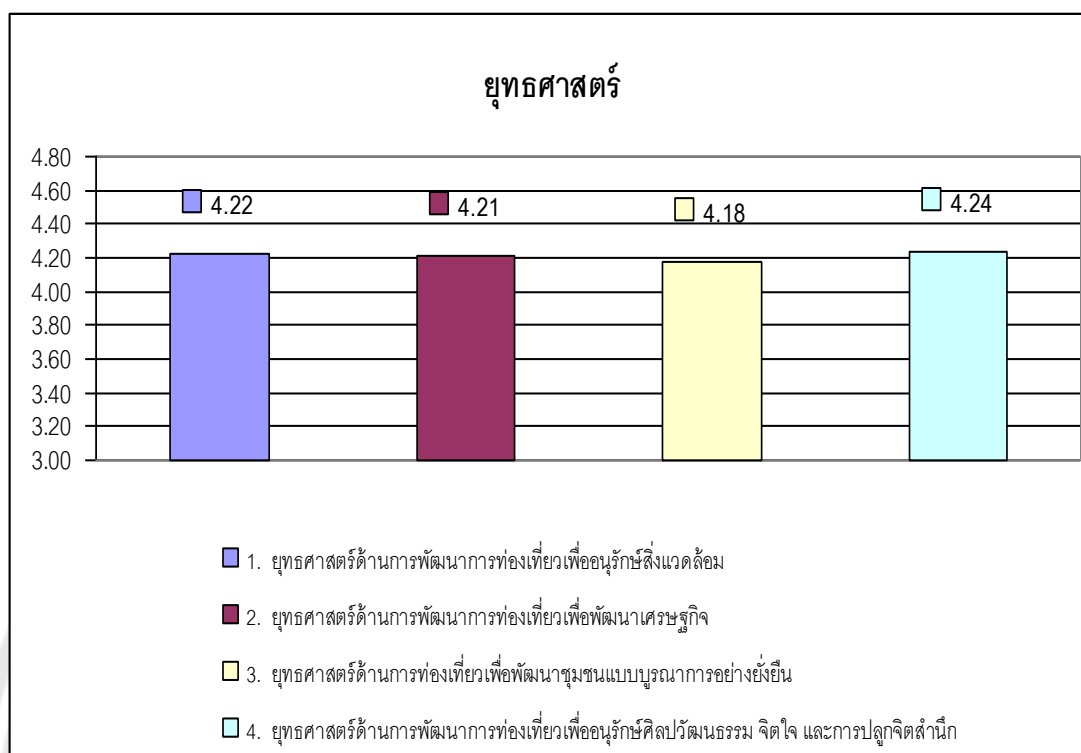
ภาพ 72 แสดงแผนภูมิแสดงวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 104 และภาพ 72 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า วิสัยทัศน์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 1 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 105 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ยุทธศาสตร์	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.12	.74	มาก	4.63	.69	มากที่สุด	4.00	.69	มาก	4.11	.81	มาก	4.22	.73	มากที่สุด
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ	4.22	.71	มากที่สุด	4.59	.49	มากที่สุด	3.96	.96	มาก	4.06	.95	มาก	4.21	.78	มากที่สุด
3. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	4.25	.71	มากที่สุด	4.43	.63	มากที่สุด	3.80	.80	มาก	4.23	.87	มากที่สุด	4.18	.75	มาก
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก	4.32	.70	มากที่สุด	4.54	.65	มากที่สุด	3.96	.87	มาก	4.15	.89	มาก	4.24	.78	มากที่สุด
รวม	4.22	.57	มากที่สุด	4.54	.45	มากที่สุด	3.93	.69	มาก	4.13	.77	มาก	4.21	.62	มากที่สุด

ภาพ 73 แสดงแผนภูมิยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

จากตาราง 105 และภาพ 73 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญอันดับ 1 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 4 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 106 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 1 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

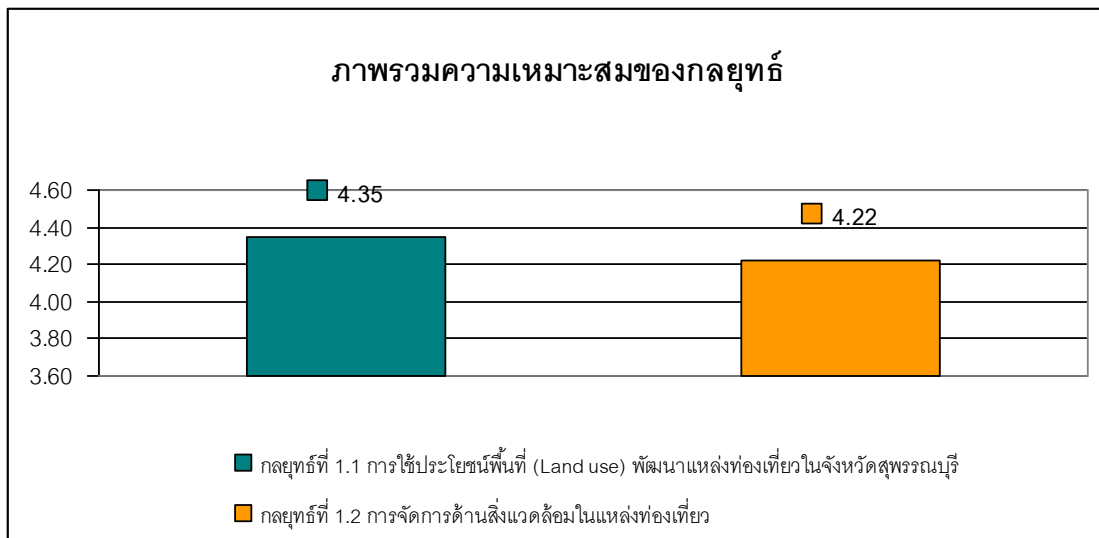
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม															
กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.43	.63	มากที่สุด	4.42	.63	มากที่สุด	4.28	.72	มากที่สุด	4.27	.73	มากที่สุด	4.35	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.14	.68	มาก	4.30	.68	มากที่สุด	4.24	.76	มากที่สุด	4.05	.62	มาก	4.18	.69	มาก
โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.02	.71	มาก	4.46	.50	มากที่สุด	4.20	.56	มากที่สุด	4.00	.94	มาก	4.17	.68	มาก
โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนด์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง	4.23	.72	มากที่สุด	4.43	.70	มากที่สุด	3.84	.73	มาก	3.88	.89	มาก	4.10	.76	มาก
โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง และสวนนกท่าเสด็จ	4.12	.87	มาก	4.39	.85	มากที่สุด	3.76	.58	มากที่สุด	3.76	.98	มาก	4.01	.82	มาก
โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหนองพุทธานุกร	4.24	.74	มากที่สุด	4.22	.82	มากที่สุด	3.60	.80	มากที่สุด	3.93	1.02	มากที่สุด	4.00	.85	มากที่สุด

ตาราง 106 (ต่อ)

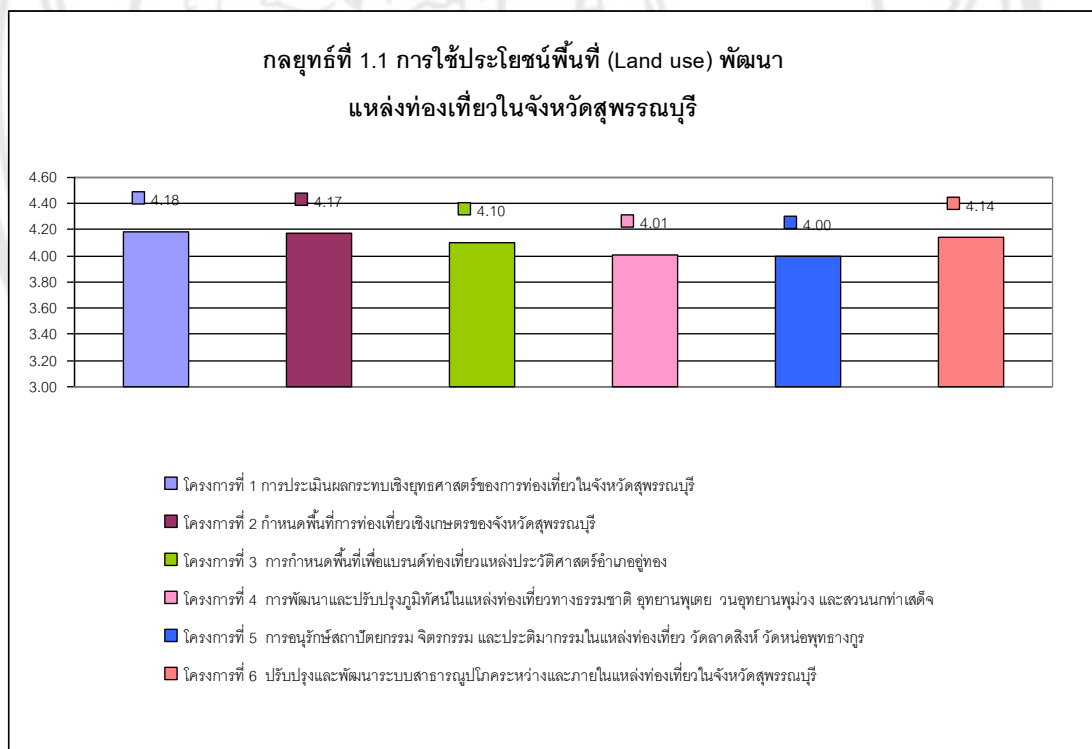
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.14	.65	มาก	4.47	.80	มากที่สุด	4.04	.87	มาก	3.89	.88	มาก	4.14	.80	มาก
รวมโครงการ	4.14	.72	มาก	4.38	.72	มากที่สุด	3.95	.72	มาก	3.96	.89	มาก	4.11	.76	มาก
กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว	4.13	.66	มาก	4.36	.84	มากที่สุด	4.24	.58	มากที่สุด	4.14	.60	มาก	4.22	.67	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs)	4.21	.80	มากที่สุด	4.47	.80	มากที่สุด	4.00	.69	มาก	3.87	.69	มาก	4.14	.75	มาก
โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์	4.11	.80	มาก	4.39	.98	มากที่สุด	3.88	.76	มาก	3.77	.86	มาก	4.04	.85	มาก
โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก	4.24	.85	มากที่สุด	4.43	.70	มากที่สุด	4.00	.80	มาก	4.01	.67	มาก	4.17	.76	มาก
โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน	4.17	.79	มาก	4.39	.89	มากที่สุด	3.92	.84	มาก	4.07	.60	มาก	4.14	.78	มาก
โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภาคการในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.22	.88	มากที่สุด	4.40	.89	มากที่สุด	4.20	.69	มาก	4.05	.77	มาก	4.22	.81	มากที่สุด
โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย	4.18	.82	มาก	4.43	.75	มากที่สุด	3.92	.80	มาก	4.07	.65	มาก	4.15	.76	มาก

ตาราง 106 (ต่อ)

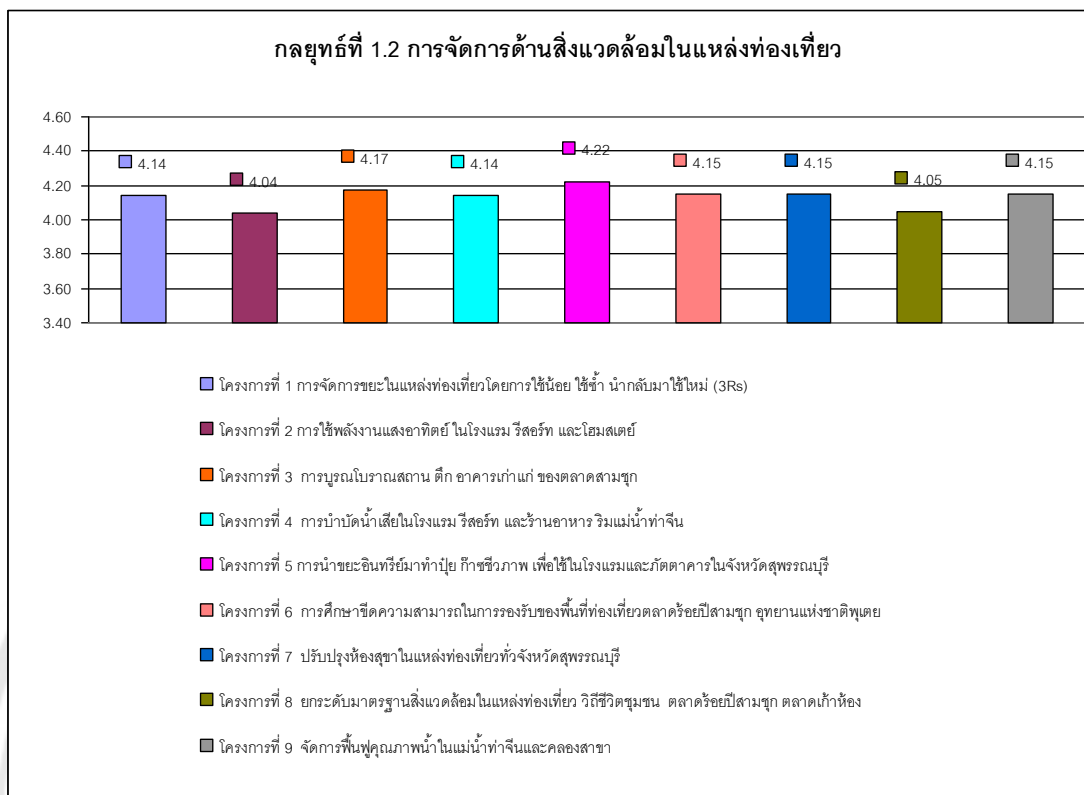
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี	4.26	.70	มากที่สุด	4.47	.75	มากที่สุด	3.72	1.08	มาก	4.16	.83	มาก	4.15	.84	มาก
โครงการที่ 8 ยกกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง	4.24	.69	มากที่สุด	4.43	.80	มากที่สุด	3.64	.74	มาก	3.90	.78	มาก	4.05	.75	มาก
โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา	4.23	.68	มากที่สุด	4.51	.75	มากที่สุด	4.02	.82	มาก	3.83	.77	มาก	4.15	.76	มาก
รวมโครงการ	4.20	.76	มากที่สุด	4.44	.81	มากที่สุด	3.92	.80	มาก	3.97	.74	มาก	4.13	.78	มาก
รวมกลยุทธ์	4.28	.64	มากที่สุด	4.39	.74	มากที่สุด	3.93	.76	มาก	4.21	.67	มากที่สุด	4.20	.70	มาก

ภาพ 74 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์
ที่ 1

ภาพ 75 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 1.1

ภาพ 76 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 1.2

จากตาราง 106 และภาพ 74 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมให้ความเห็นว่า

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 1 คือ กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก จากภาพ 75 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนต์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.10 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิ

ทัศนียภาพในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุ่มม่วง และสวนนกท่าเสด็จ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.01 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหน่อพุทธางกูร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 2 คือ กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.13 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก จากภาพ 76 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภัตตาคาร ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.15 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ .84 โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.15 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ .76 และโครงการ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.15 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ .76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ .78 และโครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ .75 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 8 ยกมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิธีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 107 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 2 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ															
กลยุทธ์ที่ 2.1 การจัดการด้านการตลาด	4.19	.69	มาก	4.51	.85	มากที่สุด	4.40	.63	มากที่สุด	3.91	.71	มาก	4.25	.72	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.28	.85	มากที่สุด	4.27	.96	มากที่สุด	4.12	.76	มาก	4.08	.50	มาก	4.19	.77	มาก
โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก	4.15	.95	มาก	4.26	.91	มากที่สุด	3.92	.69	มาก	3.97	.70	มาก	4.08	.81	มาก
โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย	4.32	.82	มากที่สุด	4.42	.75	มากที่สุด	3.72	.77	มาก	3.96	.54	มาก	4.11	.72	มาก
โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี	3.94	.90	มาก	4.49	.64	มากที่สุด	4.00	.75	มาก	3.64	.92	มาก	4.02	.80	มาก
โครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.23	.83	มากที่สุด	4.44	.64	มากที่สุด	4.00	.69	มาก	3.95	.74	มาก	4.16	.73	มาก
โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรงเว็บไซต์และเชิญสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี	4.10	.67	มาก	4.63	.63	มากที่สุด	4.04	.87	มาก	3.87	.84	มาก	4.16	.75	มาก
โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า	4.05	.70	มาก	4.47	.90	มากที่สุด	3.96	1.00	มาก	3.92	1.01	มาก	4.10	.90	มาก

ตาราง 107 (ต่อ)

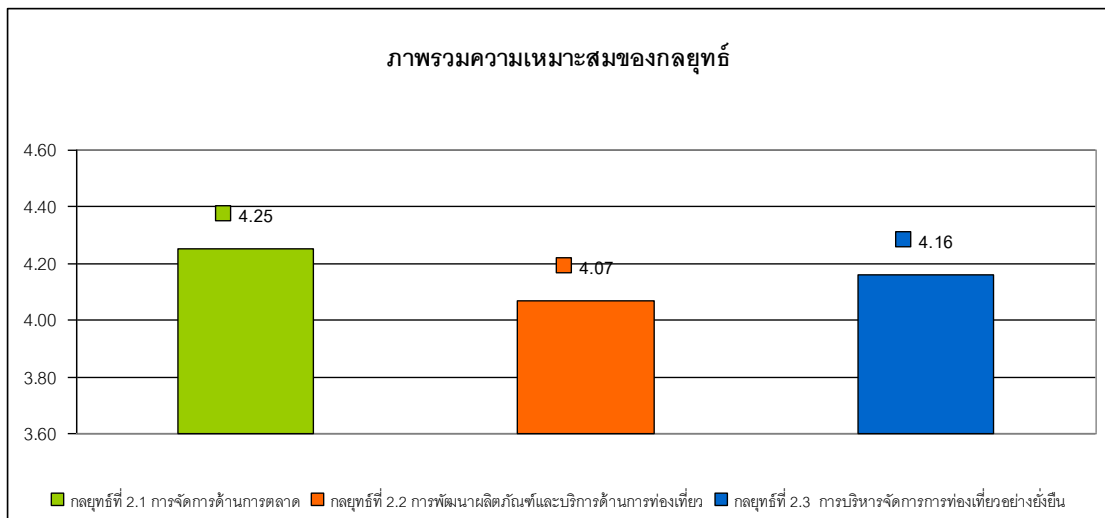
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
รวมโครงการ	4.15	.81	มาก	4.43	.78	มากที่สุด	3.97	.79	มาก	4.15	.81	มาก	4.18	.80	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว	4.00	.89	มาก	4.44	.57	มากที่สุด	3.96	.82	มาก	3.88	.84	มาก	4.07	.78	มาก
โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล	4.24	.81	มากที่สุด	4.34	.79	มากที่สุด	3.96	.87	มาก	3.68	.97	มาก	4.06	.86	มาก
โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.03	.79	มาก	4.60	.69	มากที่สุด	3.84	.54	มาก	3.90	.74	มาก	4.09	.69	มาก
โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยเชิงที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม	4.07	.83	มาก	4.47	.90	มากที่สุด	3.56	.70	มาก	3.81	.88	มาก	3.98	.83	มาก
โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี	4.43	.72	มากที่สุด	4.59	.69	มากที่สุด	3.52	.64	มาก	3.95	.78	มาก	4.12	.71	มาก
โครงการที่ 5 ยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล	4.41	.68	มากที่สุด	4.35	.74	มากที่สุด	4.00	.75	มาก	3.96	.63	มาก	4.18	.70	มาก
โครงการที่ 6 ยกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก	4.08	.73	มาก	4.72	.53	มากที่สุด	4.08	.69	มาก	4.00	.60	มาก	4.22	.64	มากที่สุด
โครงการที่ 7 ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑ โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์	4.11	.76	มาก	4.47	.64	มากที่สุด	4.08	.74	มาก	4.01	.77	มาก	4.17	.73	มาก
โครงการที่ 8 ยกระดับการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ พุเตย	4.19	.82	มาก	4.46	.75	มากที่สุด	4.16	.73	มาก	3.85	.96	มาก	4.17	.82	มาก

ตาราง 107 (ต่อ)

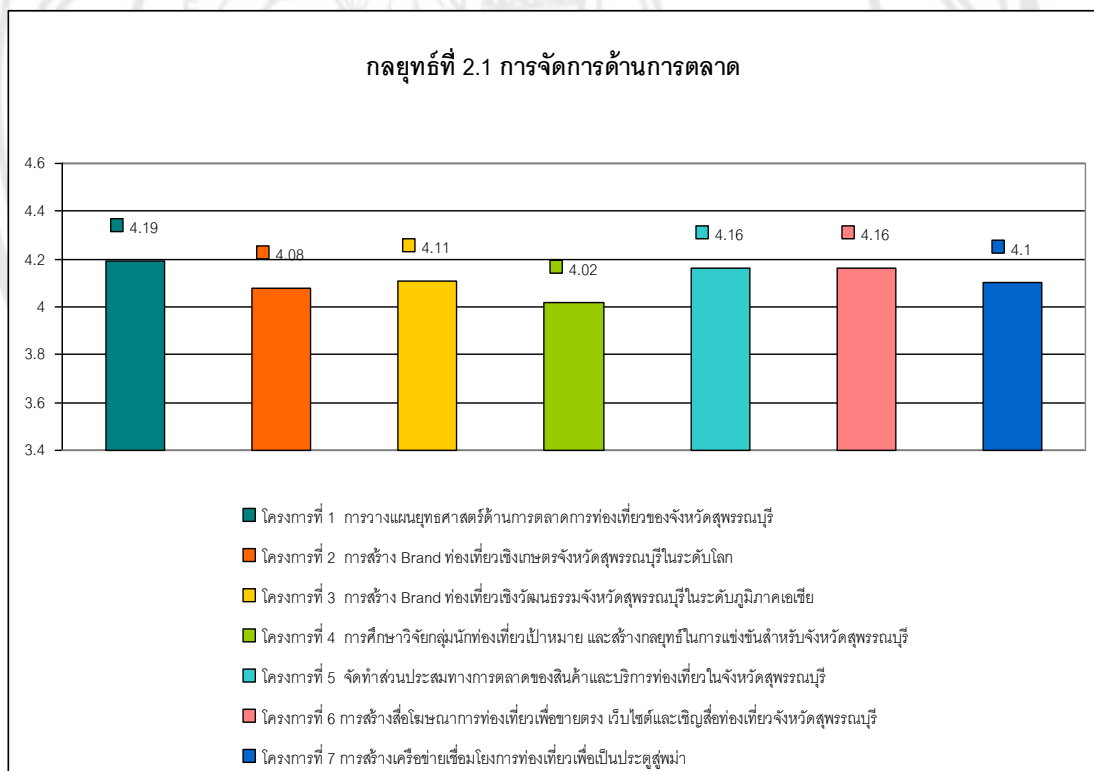
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
โครงการที่ 9 ยกกระตือรือร้นเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่มาตรฐานสากล	4.26	.64	มากที่สุด	4.46	.57	มากที่สุด	4.04	.77	มาก	3.99	.78	มาก	4.19	.69	มาก
โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้ มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว	4.37	.74	มากที่สุด	4.50	.50	มากที่สุด	3.76	.65	มาก	3.82	.93	มาก	4.11	.71	มาก
รวมโครงการ	4.21	.75	มากที่สุด	4.50	.68	มากที่สุด	3.90	.71	มาก	4.21	.75	มากที่สุด	4.21	.72	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 2.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.09	.62	มาก	4.34	.68	มากที่สุด	4.20	.63	มาก	4.01	.85	มาก	4.16	.70	มาก
โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์การกลางเพื่อบริหารจัดการการ ท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ	4.30	.70	มากที่สุด	4.30	.67	มากที่สุด	3.96	.87	มาก	4.22	.57	มากที่สุด	4.20	.70	มาก
โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบ บูรณาการอย่างยั่งยืน	4.11	.86	มาก	4.40	.69	มากที่สุด	4.12	.76	มาก	3.99	.75	มาก	4.16	.77	มาก
โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการการจัดการการท่องเที่ยว ระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด	4.36	.79	มากที่สุด	4.25	.59	มากที่สุด	3.88	.91	มาก	3.83	.86	มาก	4.08	.79	มาก
โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	4.11	.91	มาก	4.35	.79	มากที่สุด	3.92	.80	มาก	3.91	.71	มาก	4.07	.80	มาก
โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในจังหวัด	4.30	.75	มากที่สุด	4.29	.72	มากที่สุด	4.00	.75	มาก	3.97	.74	มาก	4.14	.74	มาก

ตาราง 107 (ต่อ)

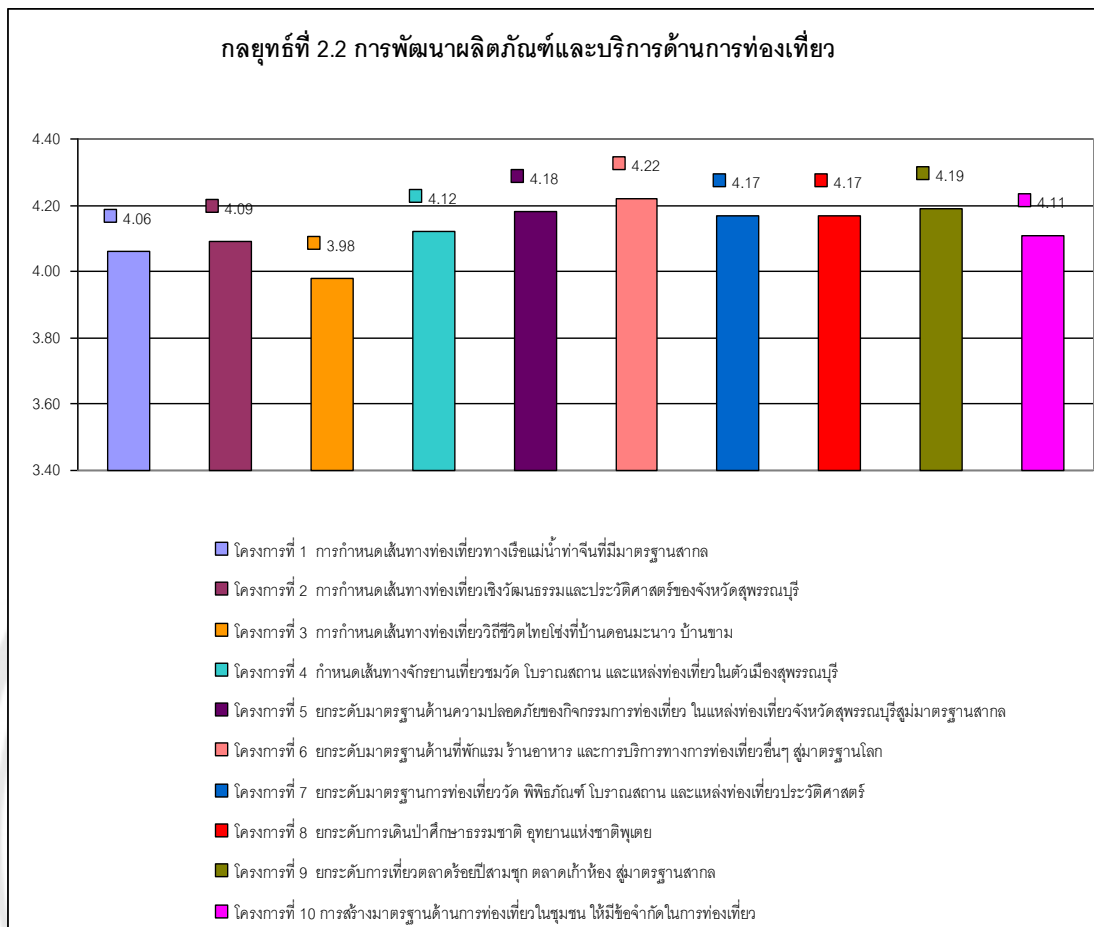
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล	4.06	.82	มาก	4.41	.57	มากที่สุด	4.20	.75	มาก	4.01	.88	มาก	4.17	.76	มาก
โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.36	.62	มากที่สุด	4.38	.74	มากที่สุด	4.08	.93	มาก	3.88	.80	มาก	4.18	.77	มาก
รวมโครงการ	4.22	.77	มากที่สุด	4.34	.68	มากที่สุด	4.02	.82	มาก	4.22	.77	มากที่สุด	4.20	.76	มาก
รวมกลยุทธ์	4.09	.73	มาก	4.43	.70	มากที่สุด	3.96	.77	มาก	4.09	.73	มาก	4.14	.73	มาก

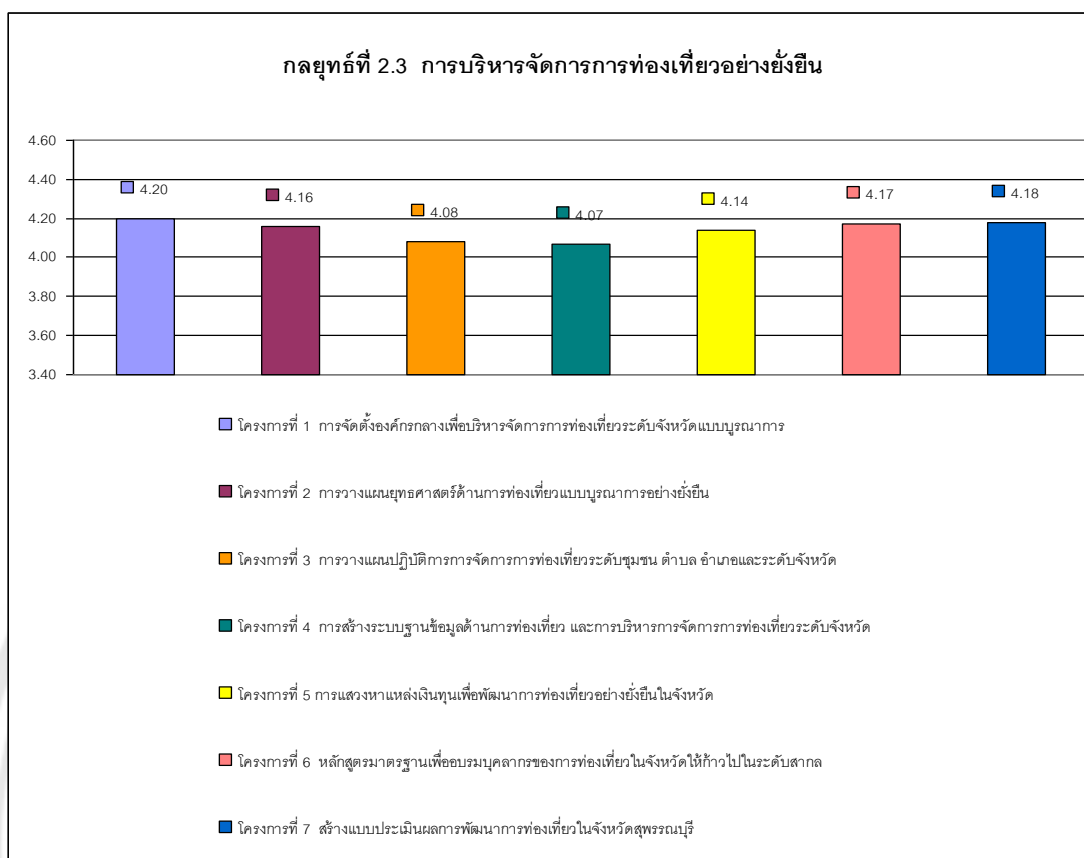
ภาพ 77 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์
ที่ 2

ภาพ 78 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 2.1

ภาพ 79 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 2.2

ภาพ 80 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 2.3

จากตาราง 107 และภาพ 77 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ โดยให้ความเห็นว่า กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดคือ

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 1 คือ กลยุทธ์ที่ 2.1 การจัดการด้านการตลาด มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.25 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก จากภาพ 78 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์ และเชิญสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ .75 และโครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 โดยมีค่า S.D. เท่ากับ .73 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 3 การ

สร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.10 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 2 คือ กลยุทธ์ที่ 2.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก มีค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก จากภาพ 80 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.07 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 3 คือ กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.07 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก มีค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด จากภาพ 79 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 6 ยกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 9 ยกระดับการท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่

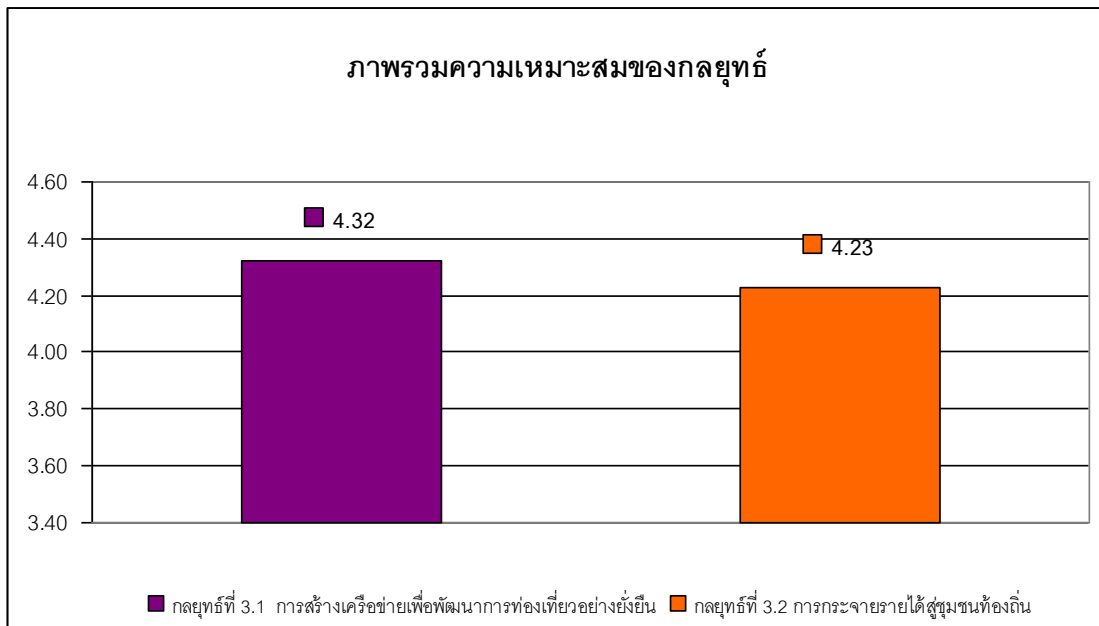
มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 5 ยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 8 ยกระดับการเดินทางศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 โดยค่า S.D. เท่ากับ .82 และโครงการที่ 7 ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 โดยค่า S.D. เท่ากับ .73 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 8 คือ โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.06 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 9 คือ โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยโห่งที่บ้านดอนมะนาว บ้านขามมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.98 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 108 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

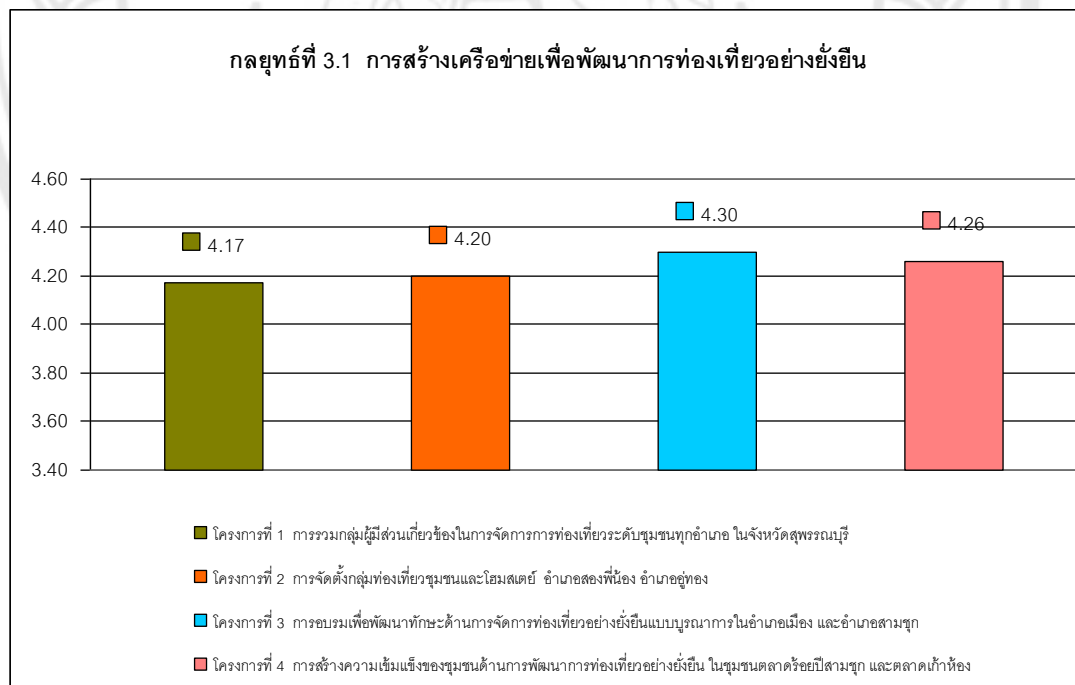
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน															
กลยุทธ์ที่ 3.1 การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4.30	.68	มากที่สุด	4.52	.57	มากที่สุด	4.28	.82	มากที่สุด	4.17	.69	มาก	4.32	.69	มากที่สุด
โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี	4.29	.80	มากที่สุด	4.36	.62	มากที่สุด	4.08	.84	มาก	3.93	.68	มาก	4.17	.74	มาก
โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภอดำรงวิทยะ	4.22	.82	มากที่สุด	4.39	.80	มากที่สุด	4.04	.82	มาก	4.16	.81	มาก	4.20	.81	มาก
โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมือง และอำเภอสองพี่น้อง	4.34	.69	มากที่สุด	4.43	.63	มากที่สุด	4.20	.89	มาก	4.21	.78	มากที่สุด	4.30	.75	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก และตลาดเก้าห้อง	4.14	.69	มาก	4.60	.56	มากที่สุด	4.28	.72	มากที่สุด	4.02	.76	มาก	4.26	.68	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.24	.75	มากที่สุด	4.45	.65	มากที่สุด	4.15	.82	มาก	4.08	.76	มาก	4.23	.75	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 3.2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น															
โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว	4.42	.65	มากที่สุด	4.62	.48	มากที่สุด	3.96	.77	มาก	4.17	.76	มาก	4.29	.67	มากที่สุด

ตาราง 108 (ต่อ)

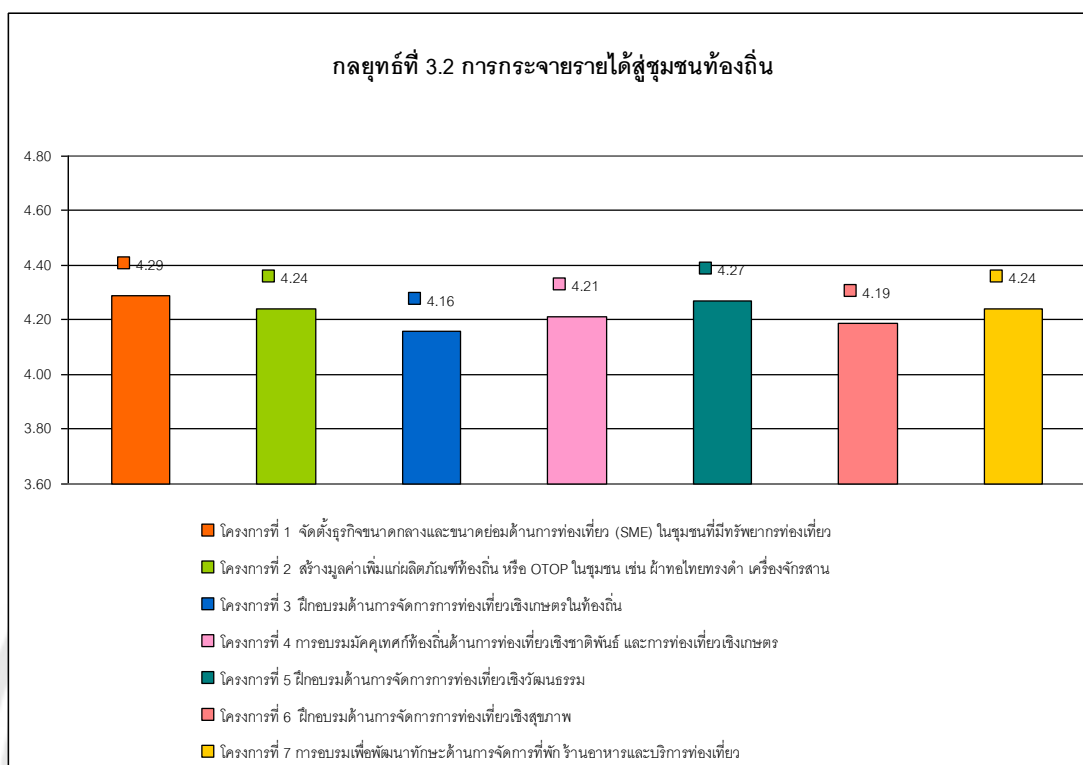
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นหรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน	4.31	.66	มากที่สุด	4.55	.57	มากที่สุด	4.08	.64	มาก	4.02	.77	มาก	4.24	.66	มากที่สุด
โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น	4.06	.74	มาก	4.58	.49	มากที่สุด	3.96	.60	มาก	4.05	.75	มาก	4.16	.65	มาก
โครงการที่ 4 การอบรมภาคีเครือข่ายท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4.43	.62	มากที่สุด	4.40	.69	มากที่สุด	4.00	.80	มาก	3.99	.79	มาก	4.21	.73	มากที่สุด
โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยววัฒนธรรม	4.31	.70	มากที่สุด	4.63	.56	มากที่สุด	4.00	.75	มาก	4.14	.68	มาก	4.27	.67	มากที่สุด
โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.30	.62	มากที่สุด	4.71	.53	มากที่สุด	3.84	.61	มาก	3.90	.73	มาก	4.19	.62	มาก
โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว	4.29	.78	มากที่สุด	4.67	.47	มากที่สุด	4.12	.71	มาก	3.87	.67	มาก	4.24	.66	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.30	.68	มากที่สุด	4.59	.54	มากที่สุด	3.99	.70	มาก	4.00	.74	มาก	4.22	.67	มากที่สุด
รวมกลยุทธ์	4.27	.68	มากที่สุด	4.52	.64	มากที่สุด	4.14	.75	มาก	4.16	.65	มาก	4.27	.68	มากที่สุด

ภาพ 81 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์ที่ 3

ภาพ 82 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 3.1

ภาพ 83 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 3.2

จากตาราง 108 และภาพ 81 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยให้ความเห็นว่า

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 1 คือ กลยุทธ์ที่ 3.1 การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.32 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด จากภาพ 82 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมือง และอำเภอสามชุก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.30 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปี สามชุก และตลาดเก้าห้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.26 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมือง และอำเภอสามชุก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 2 คือ กลยุทธ์ที่ 3.2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.22 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด จากภาพ 83 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.29 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 โดยค่า S.D. เท่ากับ .66 และโครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 โดยค่า S.D. เท่ากับ .66 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 5 คือ โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

ตาราง 109 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการที่เหมาะสมในยุทธศาสตร์ที่ 4 ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

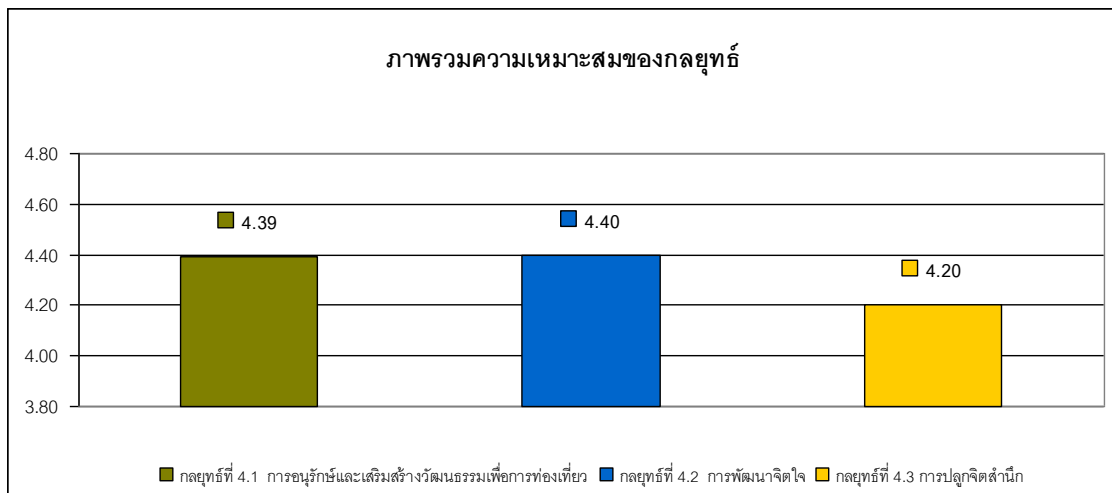
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม พัฒนาจิตใจและปลูกจิตสำนึก															
กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว	4.40	.65	มากที่สุด	4.59	.75	มากที่สุด	4.32	.61	มากที่สุด	4.25	.67	มากที่สุด	4.39	.67	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง อุทยานพุ่มวง	4.32	.60	มากที่สุด	4.39	.85	มากที่สุด	4.20	.69	มาก	4.04	.77	มาก	4.24	.73	มากที่สุด
โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภออู่ทอง และอำเภอดอนเจดีย์	4.19	.72	มาก	4.47	.64	มากที่สุด	4.20	.75	มาก	3.81	.82	มาก	4.17	.73	มาก
โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีที่กระจาตที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	4.29	.68	มากที่สุด	4.35	.84	มากที่สุด	3.84	.83	มาก	3.96	.87	มาก	4.11	.81	มาก
โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำพ่าน้ำตลาดวัง วัดป่าพฤษ์	4.33	.76	มากที่สุด	4.33	.68	มากที่สุด	4.08	.93	มาก	4.09	.65	มาก	4.21	.76	มากที่สุด
โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์	4.26	.84	มากที่สุด	4.42	.81	มากที่สุด	4.04	.77	มาก	4.02	.82	มาก	4.19	.81	มาก
โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาวและบ้านขาม	4.11	.77	มาก	4.46	.82	มากที่สุด	3.88	.65	มาก	3.87	.86	มาก	4.08	.78	มาก

ตาราง 109 (ต่อ)

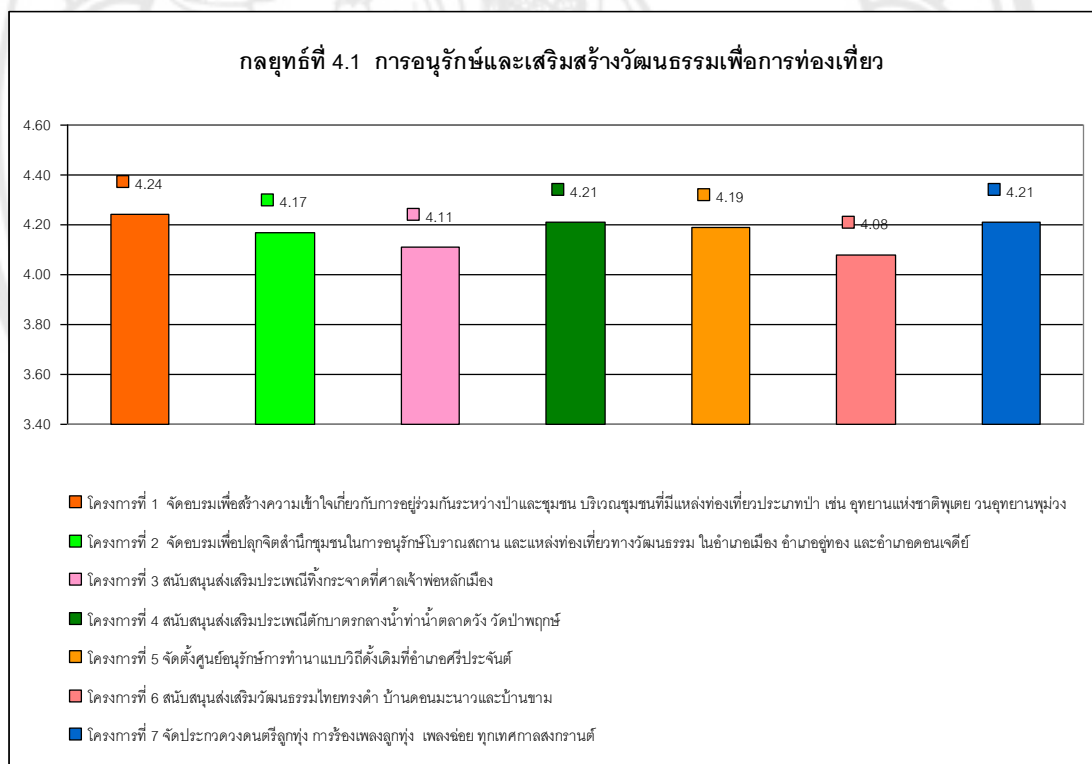
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลง น้อย ทุกเทศกาลสงกรานต์	4.38	.70	มากที่สุด	4.47	.75	มากที่สุด	3.92	.84	มาก	4.05	.92	มาก	4.21	.80	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.11	.77	มากที่สุด	4.41	.77	มากที่สุด	4.02	.78	มากที่สุด	3.98	.82	มากที่สุด	4.13	.79	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาจิตใจ	4.35	.67	มากที่สุด	4.63	.48	มากที่สุด	4.36	.62	มากที่สุด	4.24	.66	มากที่สุด	4.40	.61	มากที่สุด
โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนว พระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนใน จังหวัดสุพรรณบุรี	4.27	.77	มากที่สุด	4.76	.42	มากที่สุด	4.08	.74	มาก	4.18	.78	มาก	4.32	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ	4.46	.59	มากที่สุด	4.58	.49	มากที่สุด	4.16	.61	มาก	4.23	.69	มากที่สุด	4.36	.60	มากที่สุด
โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับ เยาวชน	4.23	.69	มากที่สุด	4.67	.47	มากที่สุด	4.12	.65	มาก	4.10	.75	มากที่สุด	4.28	.64	มากที่สุด
โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่	4.37	.61	มากที่สุด	4.71	.45	มากที่สุด	4.12	.81	มาก	4.19	.86	มากที่สุด	4.35	.68	มากที่สุด
โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับ นักท่องเที่ยว	4.09	.84	มากที่สุด	4.63	.48	มากที่สุด	4.04	.66	มากที่สุด	3.98	.71	มากที่สุด	4.19	.67	มากที่สุด
รวมโครงการ	4.28	.70	มากที่สุด	4.67	.46	มากที่สุด	4.10	.69	มากที่สุด	4.15	.74	มากที่สุด	4.30	.65	มากที่สุด

ตาราง 109 (ต่อ)

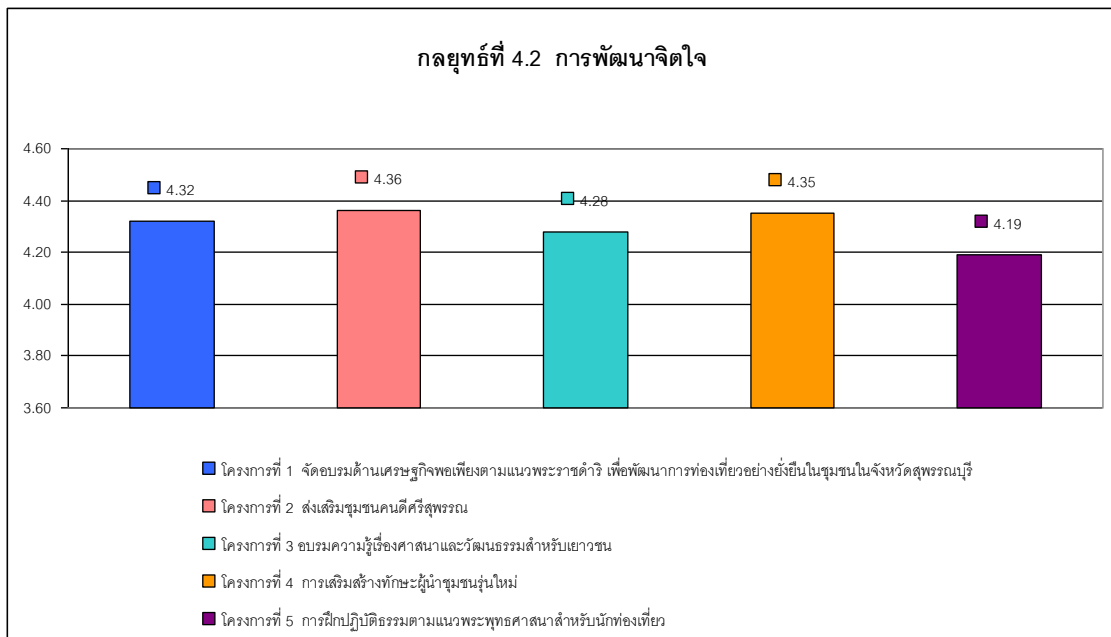
กลยุทธ์/โครงการ	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
กลยุทธ์ที่ 4.3 การปลูกจิตสำนึก	4.25	.74	มากที่สุด	4.16	.61	มาก	4.04	.34	มาก	4.35	.47	มากที่สุด	4.20	.54	มาก
โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี	4.04	.89	มาก	4.28	.45	มากที่สุด	3.92	.48	มาก	4.28	.68	มากที่สุด	4.13	.63	มาก
โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี	4.17	.84	มาก	4.37	.48	มากที่สุด	4.04	.44	มาก	4.10	.75	มาก	4.17	.63	มาก
โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี	4.14	.80	มาก	4.33	.55	มากที่สุด	4.04	.53	มาก	4.33	.63	มากที่สุด	4.21	.63	มากที่สุด
โครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด	4.17	.81	มาก	4.33	.68	มากที่สุด	4.00	.49	มาก	4.25	.60	มากที่สุด	4.19	.65	มาก
รวมโครงการ	4.13	.83	มาก	4.33	.54	มากที่สุด	4.00	.49	มาก	4.24	.67	มากที่สุด	4.18	.63	มาก
รวมกลยุทธ์	4.33	.68	มากที่สุด	4.46	.61	มากที่สุด	4.24	.52	มากที่สุด	4.12	.74	มาก	4.29	.64	มากที่สุด

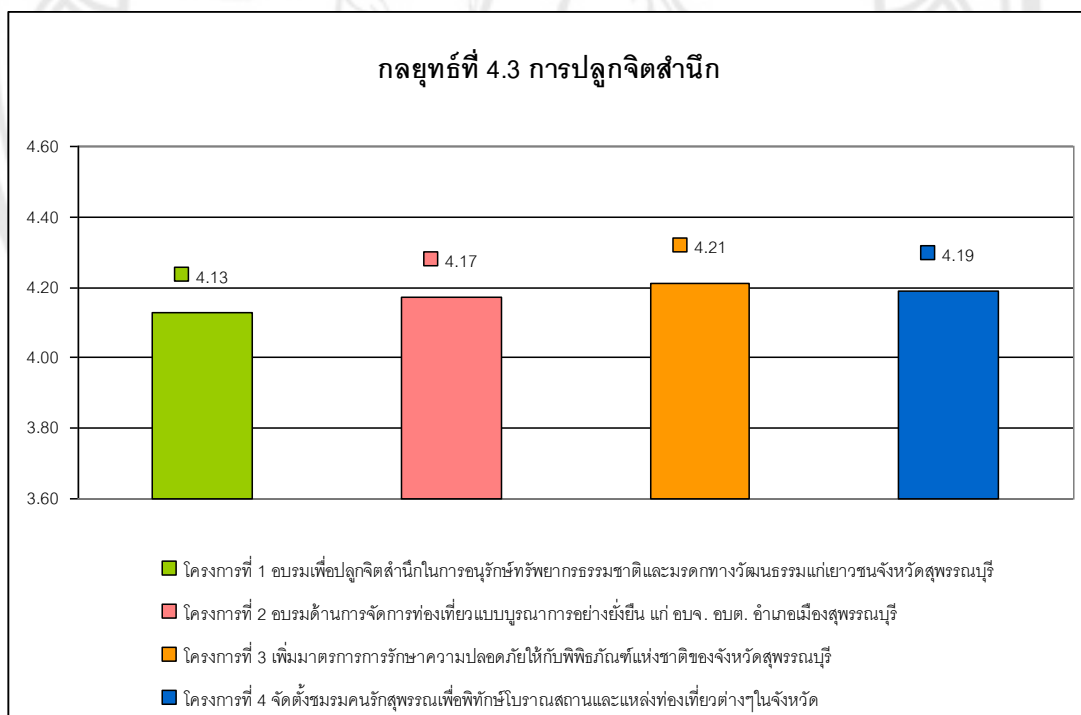
ภาพ 84 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์
ที่ 4

ภาพ 85 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 4.1

ภาพ 86 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 4.2

ภาพ 87 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของกลยุทธ์ที่ 4.3

จากตาราง 109 และภาพ 84 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม พัฒนาจิตใจและปลูกจิตสำนึก โดยให้ความเห็นว่า

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 1 คือ กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาจิตใจ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.40 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.30 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด จากภาพ 86 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.36 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.32 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 4 คือ โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 5 คือ โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 2 คือ กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.39 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.13 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก จากภาพ 85 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช่อย ทุกเทศกาลสงกรานต์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 โดยค่า S.D. เท่ากับ .80 และโครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำทำนํ้าตลัดวัง วัดป่าพุกฤษ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 โดยค่า S.D. เท่ากับ .76 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภออู่ทอง และอำเภอดอนเจดีย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ

โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาวและบ้านขาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดอันดับ 3 คือ กลยุทธ์ที่ 4.3 การปลูกจิตสำนึก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.20 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก ค่าความคิดเห็นโครงการโดยรวมเท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก จากภาพ 87 จะเห็นว่า โครงการที่เหมาะสมอันดับ 1 คือ โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ โครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.17 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.13 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก

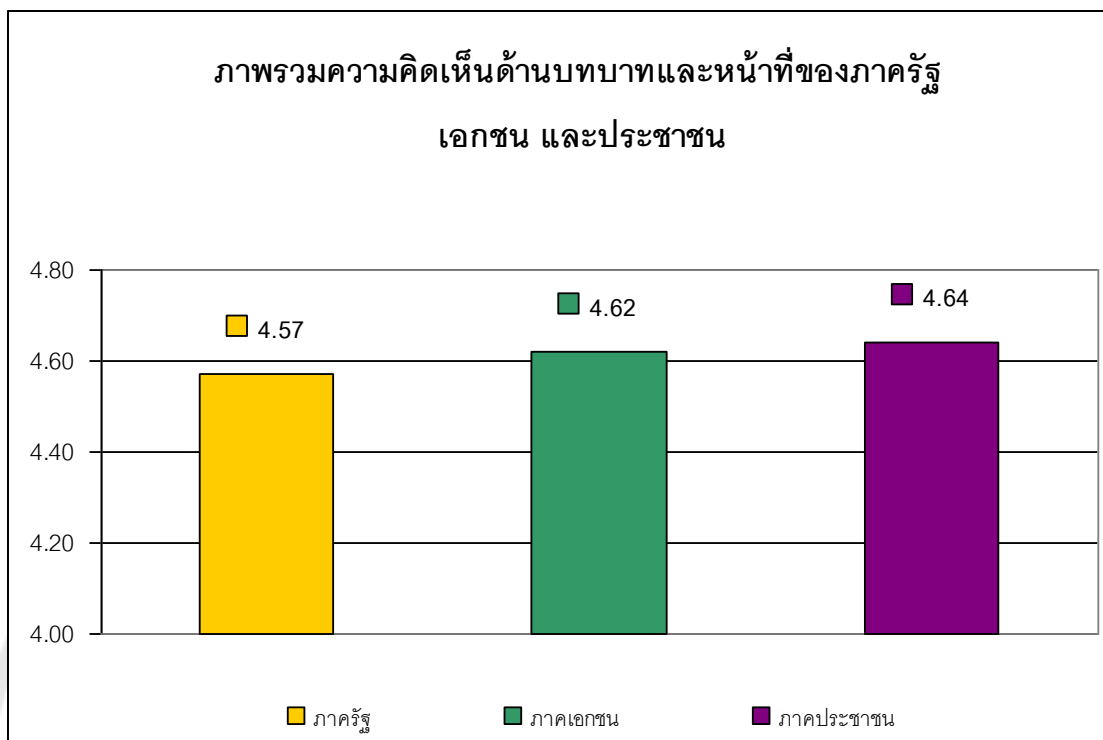
ความคิดเห็นในภาพรวมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในด้านบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

ตาราง 110 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

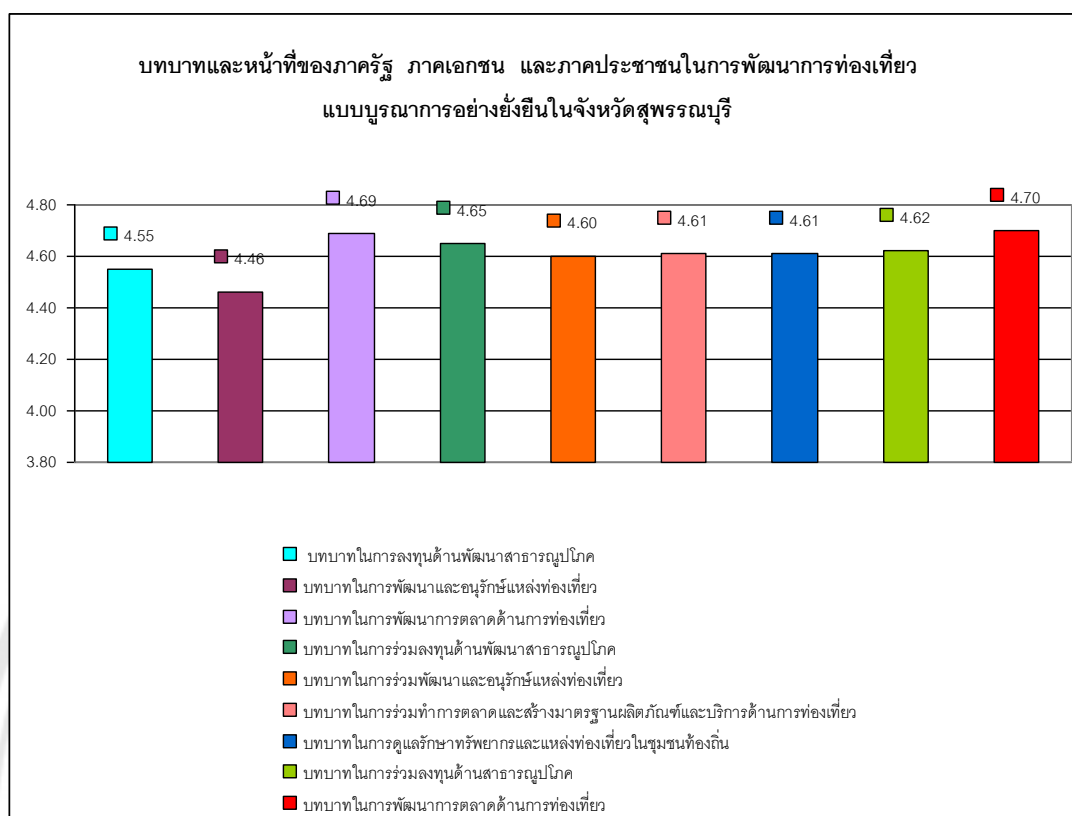
บทบาทและหน้าที่	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ภาครัฐ												
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	4.74	.54	มากที่สุด	4.67	.55	มากที่สุด	4.24	.58	มากที่สุด	4.55	.56	มากที่สุด
2. บทบาทในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	4.47	.88	มากที่สุด	4.70	.62	มากที่สุด	4.20	.75	มาก	4.46	.75	มากที่สุด
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	4.82	.43	มากที่สุด	4.82	.50	มากที่สุด	4.44	.64	มากที่สุด	4.69	.52	มากที่สุด
รวม	4.68	.62	มากที่สุด	4.75	.56	มากที่สุด	4.29	.66	มากที่สุด	4.57	.61	มากที่สุด
ภาคเอกชน												
1. บทบาทในการร่วมลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	4.68	.56	มากที่สุด	4.87	.44	มากที่สุด	4.40	.63	มากที่สุด	4.65	.56	มากที่สุด
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	4.58	.55	มากที่สุด	4.79	.49	มากที่สุด	4.44	.57	มากที่สุด	4.60	.56	มากที่สุด
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว	4.63	.58	มากที่สุด	4.79	.49	มากที่สุด	4.40	.75	มากที่สุด	4.61	.61	มากที่สุด
รวม	4.63	.56	มากที่สุด	4.82	.49	มากที่สุด	4.41	.65	มากที่สุด	4.62	.57	มากที่สุด

ตาราง 110 (ต่อ)

บทบาทและหน้าที่	ภาครัฐ			ภาคเอกชน			ภาคประชาชน			รวม		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ภาคประชาชน												
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น	4.57	.63	มากที่สุด	4.79	.40	มากที่สุด	4.48	.64	มากที่สุด	4.61	.56	มากที่สุด
2. บทบาทในการร่วมลงทุนด้านสาธารณูปโภค	4.67	.62	มากที่สุด	4.78	.46	มากที่สุด	4.40	.80	มากที่สุด	4.62	.63	มากที่สุด
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	4.75	.60	มากที่สุด	4.91	.28	มากที่สุด	4.44	.75	มากที่สุด	4.70	.54	มากที่สุด
รวม	4.66	.62	มากที่สุด	4.83	.39	มากที่สุด	4.43	.73	มากที่สุด	4.64	.58	มากที่สุด
รวมทั้ง 3 ด้าน	4.66	.60	มากที่สุด	4.80	.48	มากที่สุด	4.38	.68	มากที่สุด	4.61	.59	มากที่สุด

ภาพ 88 แสดงแผนภูมิแสดงภาพรวมระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

ภาพ 89 แสดงแผนภูมิแสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

จากตาราง 110 และภาพ 88, 89 ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.61 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมให้ความเห็นว่า

ภาคประชาชนควรมีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี มากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.64 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งบทบาทที่สำคัญที่สุดอันดับ 1 คือ บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.70 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ บทบาทในการร่วมลงทุนด้านสาธารณูปโภค มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.62 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่ง

ท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.61 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ภาคเอกชนควรมีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นอันดับ 2 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.62 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งบทบาทที่สำคัญที่สุดอันดับ 1 คือ บทบาทในการร่วมลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.65 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.61 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.60 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ภาครัฐควรมีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.57 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งบทบาทที่สำคัญที่สุดอันดับ 1 คือ บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.69 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.55 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ บทบาทในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.46 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลรวมข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง

ภาครัฐ เสนอแนะว่า

- ควรมีการจัดพื้นที่สำหรับจอดรถ พื้นที่ขายของ และทางเดินเท้า ให้เพียงพอแก่นักท่องเที่ยว เพื่อลดการเบียดเสียดกันในตลาดร้อยปีสามชุก
- การพัฒนาการท่องเที่ยวจากทรัพยากรที่แต่ละท้องถิ่นที่ตนเองมีอยู่แล้ว ถ้าแต่ละชุมชนเข้มแข็ง เป็นตัวของตนเอง การสืบทอดและการพัฒนาที่ยั่งยืนคนในท้องถิ่นจะทำได้ด้วยหากเห็นคุณค่าของชุมชนของตนเอง
 - ต้องการให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ ให้มากกว่านี้ เพื่อเศรษฐกิจของจังหวัดสุพรรณบุรี และการกระจายรายได้ของชุมชนต่างๆ
 - ควรเพิ่มสวนสาธารณะให้มากกว่านี้ เพื่อให้คนชุมชนได้พักผ่อนและออกกำลังกาย และเพิ่มความสวยงามให้กับแหล่งท่องเที่ยว
 - ควรนำแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดมาใช้แนวทาง

- เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนให้มาก บูรณาการให้กับการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน เน้นการพัฒนาวัฒนธรรมก่อน
- อยากให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และชาวบ้านในชุมชนสามัคคีกันให้เกิดความเข้มแข็ง เมืองสุพรรณบุรีจะได้น่าอยู่ และพัฒนาดีกว่านี้
- ให้จังหวัดสุพรรณบุรีจัดการท่องเที่ยวทางการเกษตรและพัฒนาเป็นศูนย์กลาง การศึกษาการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
 - ควรมีการฝึกทักษะการเป็นผู้นำชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
 - อยากให้สนับสนุนการอบรมภาษาต่างประเทศเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียน ประชาชน และบุคคลที่สนใจ เพื่อใช้ในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ด้านการต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
 - ควรนำเงินงบประมาณของจังหวัดมาพัฒนาการท่องเที่ยว ส่งเสริมชุมชน ให้มากกว่าทำถนนคอนกรีต
 - ควรให้ความรู้แก่ประชาชนของผลเสียจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและส่งเสริม การปลูกป่าให้มากกว่านี้
 - ควรสร้างสัมพันธ์ระหว่างชาวบ้านในชุมชนกับภาครัฐ ให้มีความสัมพันธ์ด้านบวก เพื่อความเข้มแข็งของจังหวัดเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป
 - อยากให้จังหวัดสุพรรณบุรีเติบโตด้านการท่องเที่ยวจากการร่วมมือของทุกคนในที่อยู่ ในจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่ใช่แต่ให้ภาครัฐเป็นผู้สร้างเพียงอย่างเดียว

ภาคเอกชน เสนอแนะว่า

- อยากให้มีการประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวจังหวัดให้มากกว่านี้
- ควรสนับสนุนการท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้มากขึ้น หยุดสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ แล้วหันไปบูรณะของดั้งเดิมให้ทรงคุณค่าและรักษาให้ลูกหลานได้เห็นความสำคัญ
- จังหวัดสุพรรณบุรีมีอุทยานแห่งชาติที่น่าท่องเที่ยว แต่ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี เลยทำให้ไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว
- ป้ายบอกสถานที่หรือระยะทางจากบางบัวทองถึงตลาดร้อยปีสามชุก มีน้อยเกินไป ไม่มีการจัดระเบียบยานพาหนะ
- ควรเพิ่มห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยว และควรรักษาความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ
- ภาครัฐควรรับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชนและประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วย ควรทำประชาพิจารณ์ก่อนที่สร้างสิ่งใดๆ

- ควรสร้างปฏิทินท่องเที่ยวให้เด่นชัด แจกเป็นปฏิทินปีใหม่แก่ทุกครัวเรือน แทนที่จะเป็นรูปผู้นำชุมชน อบต. หรือรูปนักการเมืองท้องถิ่น ควรเป็นแก่ประโยชน์ของจังหวัดมากกว่า คะแนนเสียงของตนเอง

- ควรเพิ่มการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชนไทยทรงดำ ลาวโซ่ง เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวและกลุ่มชนที่เข้มแข็ง เพียงแค่ภาครัฐให้การสนับสนุน

- ควรนำงบประมาณการสร้างถนนไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบขนส่ง ให้ดีขึ้นกว่านี้

- จัดทำแผนการท่องเที่ยวให้ชัดเจน

- ควรอนุรักษ์ทรัพยากรด้านวิถีชีวิต เทศกาล และงานประเพณีของท้องถิ่นให้ยั่งยืน

ภาคประชาชน เสนอแนะว่า

- ควรจัดทำป้ายบอกทางและป้ายโฆษณาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้มีคนสนใจท่องเที่ยวมากขึ้น

- ควรใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อโฆษณาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

- ควรสร้างความน่าสนใจของในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นเอกลักษณ์

- ควรดูแลรักษาความสะอาดแหล่งท่องเที่ยวให้มากกว่านี้

- ควรเพิ่มปริมาณห้องน้ำให้มากกว่านี้

- ภาครัฐควรส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน และช่องทางการจัดจำหน่ายให้แก่ชุมชน

- อยากให้จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่สร้างความสุขจากการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวให้มากที่สุด โดยการดูแลและการเป็นเจ้าบ้านที่ดีของคนทุกคนในจังหวัดสุพรรณบุรี ให้นักท่องเที่ยวรู้สึกอุ่นใจที่มาท่องเที่ยวยังจังหวัดนี้

- อยากให้นักการเมืองท้องถิ่นสนับสนุนการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เห็นความสำคัญต่อการกระจายรายได้แก่ชุมชน

- อยากให้หน่วยงานของภาครัฐให้ความสำคัญกับประชาชน ทำงานอย่างมีจริยธรรม และสร้างความสัมพันธ์กันคนในชุมชน เพื่อให้สุพรรณบุรีเป็นเมืองน่าอยู่

- อยากให้ภาครัฐเป็นผู้อำนวยความสะดวกและประคับประคองในส่วนที่ชุมชนร้องขออย่างมีเหตุจำเป็น ชุมชนจะเป็นผู้คิดเอง ทำเอง แก้ไขปัญหาเอง จากการมีส่วนร่วมของทุกคนในชุมชนเอง

นักท่องเที่ยว เสนอแนะว่า

- ควรให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกๆด้าน เพื่อสร้างความมั่นใจในการท่องเที่ยว

- ควรแบ่งพื้นที่เพื่อจอดรถให้เพียงพอต่อแหล่งท่องเที่ยว
- ควรเพิ่มปริมาณของห้องน้ำให้มากกว่านี้
- ควรสร้างห้องน้ำหญิงมากกว่าห้องน้ำชาย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สตรี เพราะเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย และใช้เวลาในใช้ห้องสุขาที่นานกว่า
- ควรฝึกหัดมัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อนักท่องเที่ยวจะได้รับสาระจากการท่องเที่ยว และเป็นรายได้แก่ชุมชนด้วย
- ควรสร้างจุดพักรถที่ไม่ใช่ปั้มน้ำมัน เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้จอดแวะพักตามเส้นทางหลวง
- ควรจัดระเบียบร้านค้าตามแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นระเบียบไม่ไปทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว
- สร้างคุณค่าให้แก่สิ่งดั้งเดิม โบราณสถานต่างๆ และประวัติความเป็นมาของจังหวัด ให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบมากกว่าเป็นจังหวัดที่มีถนนสวยงามและการคมนาคมสะดวก ซึ่งจุดนั้นเป็นเพียงแค่จุดเด่นด้านการบริการการท่องเที่ยว
- อยากให้ภาครัฐเห็นคุณค่าของกลุ่มชนไทยทรงดำของจังหวัด สนับสนุนกลุ่มเหล่านี้เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป
- อยากให้ชุมชนตลาดร้อยปีสามชุกรักษาความเป็นดั้งเดิมเอาไว้ ไม่อยากให้ปรับเปลี่ยนไปเพื่อความสวยงามแบบทันสมัย เพราะเสน่ห์ของสามชุกคือความดั้งเดิม

บทที่ 5

บทสรุป

ในการวิจัยเรื่อง การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษา ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี
3. เพื่อเสนอแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้วิจัยจะสามารถนำแผนยุทธศาสตร์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เสนอให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์มาปรับใช้ในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรีทุกท่าน เพื่อที่จะให้จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
 - 1.1 ภาครัฐ คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด สำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัด สำนักงานบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่พนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ภาคเอกชน คือ ผู้ประกอบการค้าด้านธุรกิจการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้องของจังหวัดสุพรรณบุรี หอการค้าจังหวัด องค์กรอิสระ ผู้ประกอบการขนส่ง
 - 1.3 ประชาชนในพื้นที่ คือ ประชากรในจังหวัดสุพรรณบุรี ที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

- วัดป่าเลไลยก์ สวนเฉลิมภัทรราชินี อุทยานมังกรสวรรค์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี

- ตลาดร้อยปีสามชุก อำเภอสามชุก
- หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย อำเภอศรีประจันต์
- บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเดิมบางนางบวช

1.4 นักท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 ภาค 2.1 ภาครัฐ ผู้วิจัยได้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่เกี่ยวข้องและมีข้อมูลการท่องเที่ยว โดยให้ครอบคลุมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 100 คน

1.1.2 ภาค 2.2 ภาคเอกชน ผู้วิจัยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้ประกอบการค้าด้านธุรกิจการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้องของจังหวัดสุพรรณบุรี หอการค้าจังหวัด องค์การอิสระ ผู้ประกอบการขนส่ง ภัตตาคาร และร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ผู้ประกอบการด้านที่พัก จำนวน 100 คน

1.1.3 ภาค 2.3 ประชาชน จำนวน 260,013 คน (ทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2552) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) จำนวน 100 คน โดยเทียบจากตารางของ Taro Yamane (ปัญญา ธีรวิทย์เลิศ, 2545) ที่ค่าความเชื่อมั่น 90 เปอร์เซ็นต์ ขนาดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ± 10 เปอร์เซ็นต์

1.1.4 ภาค 2.4 นักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1,149,130 คน (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2551) ผู้วิจัยจึงเลือกเก็บข้อมูลในอำเภอที่แหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น ได้แก่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสามชุก อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอเดิมบางนางบวช โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน โดยเทียบจากตารางของ Taro Yamane (ปัญญา ธีรวิทย์เลิศ, 2545) ที่ค่าความเชื่อมั่น 90 เปอร์เซ็นต์ ขนาดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ± 10 เปอร์เซ็นต์

3. ขอบเขตด้านสถานที่และระยะเวลา ผู้วิจัยได้แบ่งสถานที่เก็บแบบสอบถามออกเป็น 6 แห่ง ในอำเภอที่มีสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสามชุก อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอเดิมบางนางบวช

วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ รายการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว และแบบสอบถาม

1. แบบสำรวจทรัพยากรท่องเที่ยว (Resource Audit) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ทราบถึงข้อมูลทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านต่างๆ เพื่อที่จะให้เป็นฐานข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามต่อไป

2. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การตลาดท่องเที่ยว การวางแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด โดยใช้เครื่องมือเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการนำเสนอสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวท่องเที่ยว (Supply side) ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 6 ตอน

แบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยว โดยการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 6 ตอน

3. นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามนั้น

4. นำแบบสอบถามนั้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ราย จากกลุ่มตัวอย่างประชากร 4 กลุ่ม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ความหมาย เวลาที่ใช้ และการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ โดยดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น เก็บประวัติ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต การศึกษา การประกอบอาชีพ การคมนาคม สาธารณูปโภค หลังจากนั้นส่งหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยนเรศวร ในการขอข้อมูลและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว

ตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับ และเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนด

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลมาบันทึก เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Means) และการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผู้วิจัยได้นำไปทำการ Try Out หาค่าครอนบาคได้สัมประสิทธิ์ คือ 0.9 ซึ่งค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวสูงกว่าค่าความเชื่อมั่นที่ตั้งไว้คือ 0.83

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับแบบสอบถาม โดยมีผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม เทศกาลประเพณี กิจกรรมทางการท่องเที่ยว การบริการการท่องเที่ยว การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยนำค่าผลรวมสูงสุดของประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มาสร้างแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

สรุปผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลักที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดมัจฉาวัดป่าพฤกษ์ วัดมัจฉาวัดพระลอย วัดมัจฉาวัดบ้านกว้าง อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง น้ำตกพุม่วง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี ตามลำดับ

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกว้าง พระบรมราชานุสรณ์

ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชานนาไทย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุทอง ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาค วิถีชีวิต ไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่อุทองและสองพี่น้อง ตามลำดับ

ทรัพยากรด้านมหกรรม เทศกาล และงานประเพณีที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีชื่อเสียงโดดเด่น ได้แก่ งานปิดทองไหว้หลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์ งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง งานมหกรรมอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าหน้าตลาดวัง-วัดป่าพุทธฯ ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์ ตามลำดับ

ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ไหว้พระแก้ววัดดั่งเมืองสุพรรณ การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน) นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อุทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาม้า ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ ตามลำดับ

ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาดสินค้า OTOP ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม มีโรงพยาบาล สถานเอนามัย คลินิก บริการสปา มีค่าเฉลี่ยของระดับความ มีบ้มน้ำมัน บ้มน้ำดื่ม บ้มน้ำ NGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ มีห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ ตามลำดับ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาครัฐส่วนใหญ่เป็นหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี และส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ พนักงาน ลูกจ้างบริษัท ซึ่งมีรายได้ 25,0001 บาทขึ้นไป

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชนส่วนใหญ่เป็นหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 17 - 24 ปี และส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ นักเรียน นักศึกษา ซึ่งมีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นหญิง โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว คือ พนักงาน ลูกจ้างบริษัท ซึ่งมีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง และกรุงเทพฯ ปริมาณ

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยว 1 ครั้งต่อเดือน ได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต วารสาร นิตยสาร คู่มือเดินทาง และจากการบอกเล่าจากเพื่อนและญาติ นักท่องเที่ยวสนใจกิจกรรมประเภท เข้าวัด ไหว้พระ ปฏิบัติธรรม เที่ยวน้ำตก เที่ยวงานเทศกาล งานประเพณี เที่ยวทะเล ดำน้ำ

การศึกษาลักษณะการเดินทางและวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวเคยมาจังหวัดสุพรรณบุรีแล้วมากกว่า 3 ครั้ง เดินทางมาเพื่อพักผ่อนและท่องเที่ยว ส่วนมากเดินทางมาแบบครอบครัวด้วยรถยนต์ส่วนตัว ส่วนใหญ่ไม่พักค้างคืนในจังหวัดสุพรรณบุรี หากพักค้างคืนจะเลือกพักที่บ้านญาติ บ้านเพื่อน รองลงมาคือ รีสอร์ท เฉลี่ยแล้วพักค้างจำนวน 1 คืน มีค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อ 1 วันอยู่ที่ 1,000 - 3,000 บาท นักท่องเที่ยวมักชอบท่องเที่ยวในฤดูหนาว และมีโอกาสที่จะกลับมาท่องเที่ยวที่จังหวัดสุพรรณบุรีอีกครั้ง

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ เพื่อเที่ยวชมวัฒนธรรมโบราณสถาน เพื่อด้านการศึกษาธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และเพื่อการหลีกเลี่ยงความจำเจ และพักผ่อนหย่อนใจ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ เพื่อท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน และตลาดเก่า เพื่อรับประทานอาหารพื้นเมือง ซื้อสินค้าพื้นเมืองและสินค้า OTOP เพื่อมาไหว้พระที่วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดไร่โรงวัว และให้อาหารปลา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทรัพยากรด้านมหกรรม เทศกาล ประเพณี ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว ของกลุ่มประชากรทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี อันดับ 1 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดมัจฉาวัดป่าพฤกษ์ วัดมัจฉาวัดพระลอย วัดมัจฉาวัดบ้านกว้าง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ น้ำตกพุ่ม่วง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคีเขื่อนกระเสียว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอประเมินทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดสุพรรณบุรีว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง มีความโดดเด่นและมีอำนาจในการดึงดูดนักท่องเที่ยวในระดับสูง

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดสุพรรณบุรี อันดับ 1 คือ ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกว้าง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชาวนาไทย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 7 คือ วิถีชีวิตชาวไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่อู่ทองและสองพี่น้อง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอประเมินทรัพยากรด้านวัฒนธรรมของจังหวัดสุพรรณบุรีว่ามีคุณภาพระดับปานกลาง มีความโดดเด่นอำนาจในการดึงดูดระดับปานกลาง

ทรัพยากรด้านมหกรรม เทศกาล งานประเพณีของจังหวัดสุพรรณบุรี อันดับ 1 คือ งานปิดทองไหว้หลวงพ่อดำวัดป่าเลไลยก์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ งานมหกรรมอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมือง

สุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ ประเพณีตักบาตร กลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพฤษ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 6 คือ ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอประเมินทรัพยากรด้านมหรหรรรม เทศกาล งานประเพณีของจังหวัดสุพรรณบุรี ว่ามีคุณภาพระดับปานกลาง มีความโดดเด่นอำนาจในการดึงดูดระดับปานกลาง

ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี อันดับ 1 คือ ไหว้พระเก้าวัด ดั่งเมืองสุพรรณ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ การแสดงควาย แสนรู้และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษควายไทย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อยู่ทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 8 คือ ส่องนกที่นาขานนิตที่สวนนกท่าเสด็จ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอประเมินทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ว่ามีคุณภาพระดับปานกลาง มีความโดดเด่นอำนาจในการดึงดูดระดับปานกลาง

ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี อันดับ 1 คือ มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยวที่จอดรถมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ โรงพยาบาล สถานีอนามัย คลินิก บริการสปา มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 8 คือ ปั้มน้ำมัน ปั้มน้ำร้อน ปั้มน้ำ NGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้

โทรศัพท์สาธารณะ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 9 คือ ห้องสุขา ในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขอประเมินทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ว่ามีคุณภาพระดับสูง มีความโดดเด่นอำนาจในการดึงดูดระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรี ของกลุ่มประชากรทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า

จุดแข็งของจังหวัดสุพรรณบุรี อันดับ 1 คือ มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดีมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ อำเภออู่ทองเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุณหมิง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 8 คือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

จุดอ่อนของจังหวัดสุพรรณบุรี อันดับ 1 คือ ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากลมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ขาดองค์การด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 5 คือ มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 6 คือ ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 7 คือ ขาดการอนุรักษ์และการจัดการ

ด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 8 คือ ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 9 คือ ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

โอกาสในการพัฒนาของจังหวัดสุพรรณบุรี อันดับ 1 คือ อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 4 คือ วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

อุปสรรคในการพัฒนาของจังหวัดสุพรรณบุรี อันดับ 1 คือ การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 คือ ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 คือ ความไม่มั่นคงทางการเมือง และมีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 4 คือ ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 5 คือ มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรี ในรูปแบบตารางดังนี้

ตาราง 111 แสดงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรี

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี	1. ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและ
2. มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย	มัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล
วนอุทยานพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ	2. ขาดองค์การด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด

ตาราง 111 (ต่อ)

จุดแข็ง	จุดอ่อน
3. มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์	3. มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร 4. ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว 5. ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
4. มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด	6. มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไป ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทางมลพิษและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ
5. อำเภออุทงคเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี	7. ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผน และพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น
6. จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุณหมิง	8. ขาดการอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต
7. มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง	9. ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
8. สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอร์ริดอร์ เพื่อท่องเที่ยวมะละแหม่ง สะหวันนะเขต เว้ ดานัง	
โอกาส	อุปสรรค
1. อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค	1. การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย
2. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก	2. ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน
3. จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดี	3. มีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางด้านการท่องเที่ยว
4. วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน	4. ความไม่มั่นคงทางการเมือง 5. ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน 6. มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

วิสัยทัศน์ที่สำคัญที่สุดในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า อันดับ 1 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมาก

ยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุดในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญอันดับ 1 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 3 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 4 คือ ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับมาก

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 1.1 การพัฒนาจิตใจ ซึ่งมีโครงการสำคัญตามลำดับ ดังนี้
โครงการที่ 1 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ โครงการที่ 2 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่
โครงการที่ 3 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัด โครงการที่ 4 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน
โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1.2 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งมีโครงการสำคัญตามลำดับ ดังนี้
โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานแห่งชาติพุฒิม่วง โครงการที่ 2 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลง

น้อย ทุกเทศกาลสงกรานต์ โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำทำน้ำตลัด
วัง วัดป่าพฤกษ์ โครงการที่ 4 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์
โครงการที่ 5 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยว
ทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภออุ้มทอง และอำเภอดอนเจดีย์ โครงการที่ 6 สนับสนุน
ส่งเสริมประเพณีที่กระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง และโครงการที่ 7 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรม
ไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาว และบ้านขาม

กลยุทธ์ที่ 1.3 การปลูกจิตสำนึก ซึ่งมีโครงการสำคัญตามลำดับ ดังนี้
โครงการที่ 1 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติของจังหวัด
สุพรรณบุรี โครงการที่ 2 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยว
ต่างๆในจังหวัด โครงการที่ 3 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ.
อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี และโครงการที่ 4 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนจังหวัดสุพรรณบุรี

**ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม** ประกอบด้วย

**กลยุทธ์ที่ 2.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใน
จังหวัดสุพรรณบุรี** ซึ่งมีโครงการสำคัญตามลำดับ ดังนี้ โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิง
ยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิง
เกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี โครงการที่ 3 ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและ
ภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี โครงการที่ 4 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนด์ท่องเที่ยว
แหล่งประวัติศาสตร์อำเภออุ้มทอง โครงการที่ 5 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยว
ทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง และสวนนกท่าเสด็จ และโครงการที่ 6 การ
อนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหน่อ
พุทธางกูร

กลยุทธ์ที่ 2.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีโครงการ
สำคัญตามลำดับ ดังนี้ โครงการที่ 1 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรม
และภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี โครงการที่ 2 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของ
ตลาดสามชุก โครงการที่ 3 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี โครงการที่ 4
การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุ
เตย โครงการ 5 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา โครงการที่ 6 การบำบัด
น้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารริมแม่น้ำท่าจีน โครงการที่ 7 การจัดการขยะในแหล่ง

ท่องเที่ยวโดยการใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs) โครงการที่ 8 ยกกระดับมาตรฐาน สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิธีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง และโครงการที่ 9 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ
ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 3.1 การจัดการด้านการตลาด ซึ่งมีโครงการสำคัญตามลำดับ ดังนี้
โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี โครงการ
ที่ 2 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์และเทลิฟोनท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี
โครงการที่ 3 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี
โครงการที่ 4 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย
โครงการที่ 5 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตู โครงการที่ 6 การสร้าง
Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก และโครงการที่ 7 การศึกษาวิจัยกลุ่ม
นักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี

กลยุทธ์ที่ 3.2 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งมีโครงการ
สำคัญตามลำดับ ดังนี้ โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับ
จังหวัดแบบบูรณาการ โครงการที่ 2 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัด
สุพรรณบุรี โครงการที่ 3 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้
ก้าวไปในระดับสากล โครงการที่ 4 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
อย่างยั่งยืน โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด
โครงการที่ 6 การวางแผนปฏิบัติการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอ และ
ระดับจังหวัด และโครงการที่ 7 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารการ
จัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด

กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมี
โครงการสำคัญตามลำดับ ดังนี้ โครงการที่ 1 ยกกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และ
การบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก โครงการที่ 2 ยกกระดับการท่องเที่ยวตลาดร้อยปี
สามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่มาตรฐานสากล โครงการที่ 3 ยกกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัย
ของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล โครงการที่ 4
ยกกระดับการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย โครงการที่ 5 ยกกระดับมาตรฐานการ
ท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ โครงการที่ 6 กำหนด
เส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี โครงการที่

7 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว โครงการที่ 8 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี โครงการที่ 9 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล และโครงการที่ 10 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยซึ่งที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 4.1 การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งมีโครงการสำคัญตามลำดับ ดังนี้ โครงการที่ 1 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมือง และอำเภอสามชุก โครงการที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปี สามชุก และตลาดเก้าห้อง โครงการที่ 3 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง และโครงการที่ 4 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี

กลยุทธ์ที่ 4.2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีโครงการสำคัญตามลำดับดังนี้ โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว โครงการที่ 2 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โครงการที่ 3 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน โครงการที่ 4 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว โครงการที่ 5 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และโครงการที่ 7 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการ บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า

ภาคประชาชน ควรมีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรีมากที่สุด ซึ่งมีบทบาทตามลำดับดังนี้ บทบาทในการพัฒนาตลาดด้านการท่องเที่ยว บทบาทในการร่วมลงทุนด้านสาธารณูปโภค และบทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น

ภาคเอกชน ควรมีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีบทบาทตามลำดับดังนี้ บทบาทในการร่วมลงทุนด้านพัฒนา

สาธารณูปโภค บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว และบทบาทในการร่วม

ภาครัฐ ควรมีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีบทบาทตามลำดับดังนี้ บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค และบทบาทในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว

สรุปข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งได้รับมาจากภาคส่วนต่างๆ ผู้วิจัยขอสรุปในหัวข้อดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะด้านสิ่งแวดล้อมและแผนยุทธศาสตร์

1. จัดสรรพื้นที่สำหรับจอดรถ พื้นที่ขายของและทางเดินเท้า ให้เพียงพอแก่นักท่องเที่ยว เพื่อลดการเบียดเสียดในตลาดร้อยปีสามชุก
2. เพิ่มสวนสาธารณะ เพื่อให้คนชุมชนได้พักผ่อนและออกกำลังกาย และเพิ่มความสวยงามให้กับแหล่งท่องเที่ยว
3. นำแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดมาใช้แนวทาง
4. นำเงินงบประมาณของจังหวัดมาพัฒนาการท่องเที่ยว ส่งเสริมชุมชน ให้มากกว่าทำถนนคอนกรีต
5. ควรสนับสนุนการท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้มากขึ้น หยุดสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ แล้วหันไปบูรณะของดั้งเดิมให้ทรงคุณค่าและรักษาให้ลูกหลานได้เห็นความสำคัญ
6. ป้ายบอกสถานที่หรือระยะทางจากบางบัวทองถึงตลาดร้อยปีสามชุก มีน้อยเกินไป ไม่มีการจัดระเบียบยานพาหนะ
7. ควรเพิ่มห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยว และควรรักษาความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ
8. ควรนำงบประมาณการสร้างถนนไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบขนส่ง ให้ดีขึ้นกว่านี้
9. จัดทำแผนการท่องเที่ยวให้ชัดเจน
10. จัดทำป้ายบอกทางและป้ายโฆษณาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้มีคนสนใจท่องเที่ยวมากขึ้น
11. ควรดูแลรักษาความสะอาดแหล่งท่องเที่ยวให้มากกว่านี้
12. ควรให้ความสำคัญแก่นักท่องเที่ยวในทุกๆด้าน เพื่อสร้างความมั่นใจในการท่องเที่ยว

13. ควรสร้างห้องน้ำหญิงมากกว่าห้องน้ำชาย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สตรี เพราะเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย และใช้เวลาในใช้ห้องสุขาที่นานกว่า
14. ควรสร้างจุดพักรถที่ไม่ใช่ปั้มน้ำมัน เพื่อให้พนักงานท่องเที่ยวได้จอดแวะพักตามเส้นทางหลวง
15. ควรจัดระเบียบร้านค้าตามแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นระเบียบไม่ไปทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะด้านเศรษฐกิจ

1. เพิ่มการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ เพื่อเศรษฐกิจของจังหวัดสุพรรณบุรี และการกระจายรายได้ของชุมชนต่างๆ
2. จังหวัดสุพรรณบุรีมีอุทยานแห่งชาติที่น่าท่องเที่ยว แต่ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีเลยทำให้ไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว
3. ควรสร้างปฏิทินท่องเที่ยวให้เด่นชัด แจกเป็นปฏิทินปีใหม่แก่ทุกครัวเรือน แทนที่จะเป็นรูปผู้นำชุมชน อบต. หรือรูปนักรบเมืองทองถิ่น ควรเป็นแก่ประโยชน์ของจังหวัดมากกว่าคะแนนเสียงของตนเอง
4. ควรเพิ่มการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชนไทยทรงดำ ลาว ไช้ เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวและกลุ่มชนที่เข้มแข็ง เพียงแค่ภาครัฐให้การสนับสนุน
5. ประชาชนในตำบลหนองสาหร่ายอยากให้ทางจังหวัดและภาครัฐ สนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ตำบลหนองสาหร่าย
6. ควรฝึกหัดมัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวจะได้รับสาระจากการท่องเที่ยว และเป็นรายได้แก่ชุมชนด้วย
7. ขอให้ภาครัฐเห็นคุณค่าของกลุ่มชนไทยทรงดำของจังหวัด สนับสนุนกลุ่มเหล่านี้เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป
8. ขอให้จังหวัดสุพรรณบุรีนำวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน มาทำเส้นทางท่องเที่ยววิถีวรรณกรรม และให้ความสำคัญกับสถานที่ๆ ปรากฏอยู่ในวรรณคดี
9. สร้างแหล่งท่องเที่ยวสมรมมียุทธหัตถ์ โดยอาจจัดทำรถรางเพื่อการเที่ยวชม
10. เพิ่มกิจกรรมและประชาสัมพันธ์กิจกรรมเดินป่าสนสองใบและพักผ่อนที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ให้เป็นที่รู้จัก

ข้อเสนอแนะด้านพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวจากทรัพยากรที่แต่ละท้องถิ่นที่ตนเองมีอยู่แล้ว ถ้าแต่ละชุมชนเข้มแข็ง เป็นตัวของตนเอง การสืบทอดและการพัฒนาที่ยั่งยืนคนในท้องถิ่นจะทำได้ด้วย หากเห็นคุณค่าของชุมชนของตนเอง
2. เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนให้มาก บูรณาการให้กับการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน เน้นการพัฒนาวัฒนธรรม
3. ภาครัฐ ภาคเอกชน และชาวบ้านในชุมชนสามัคคีกันให้เกิดความเข้มแข็ง
4. จัดการท่องเที่ยวทางการเกษตรและพัฒนาเป็นศูนย์กลางการศึกษาการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
5. ควรมีการฝึกทักษะการเป็นผู้นำชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
6. สนับสนุนการอบรมภาษาต่างประเทศเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียน ประชาชน และบุคคลที่สนใจ เพื่อใช้ในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ด้านการต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
7. ควรให้ความรู้แก่ประชาชนของผลเสียจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและส่งเสริมการปลูกป่า
8. ควรสร้างสัมพันธระหว่างชาวบ้านในชุมชนกับภาครัฐ ให้มีความสัมพันธ์ด้านบวก เพื่อความเข้มแข็งของจังหวัดเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป
9. อยากให้จังหวัดสุพรรณบุรีเติบโตด้านการท่องเที่ยวจากการร่วมมือของทุกคนในที่อยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่ใช่แต่ให้ภาครัฐเป็นผู้สร้างเพียงอย่างเดียว
10. ภาครัฐควรรับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชนและประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วย ควรทำประชาพิจารณ์ก่อนที่สร้างสิ่งใดๆ
11. ภาครัฐควรส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน และช่องทางการจัดจำหน่ายให้แก่ชุมชน
12. อยากให้นักการเมืองท้องถิ่นสนับสนุนการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เห็นความสำคัญต่อการกระจายรายได้แก่ชุมชน
13. อยากให้ภาครัฐเป็นผู้อำนวยการความสะดวกและประทับใจในส่วนที่ชุมชนร้องขออย่างมีเหตุจำเป็น ชุมชนจะเป็นผู้คิดเอง ทำเอง แก้ไขปัญหาเอง จากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเอง
14. อยากให้ชุมชนตลาดร้อยปีสามชุกรักษาความเป็นดั้งเดิมเอาไว้ ไม่อยากให้ปรับเปลี่ยนไปเพื่อความสวยงามแบบทันสมัย เพราะเสน่ห์ของสามชุกคือความดั้งเดิม

ข้อเสนอแนะด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก

1. ควรอนุรักษ์ทรัพยากรด้านวิถีชีวิต เทศกาล และงานประเพณีของท้องถิ่นให้ยั่งยืน

2. ควรสร้างความน่าสนใจของในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นเอกลักษณ์
3. อยากให้จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่สร้างความสุขจากการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวให้มากที่สุด โดยการดูแลและการเป็นเจ้าบ้านที่ดีของคนทุกคนในจังหวัดสุพรรณบุรี ให้นักท่องเที่ยวรู้สึกอุ่นใจที่มาท่องเที่ยวยังจังหวัดนี้
4. อยากให้หน่วยงานของภาครัฐให้ความสำคัญกับประชาชน ทำงานอย่างมีจริยธรรมและสร้างความสัมพันธ์กันคนในชุมชน เพื่อให้สุพรรณบุรีเป็นเมืองน่าอยู่
5. สร้างคุณค่าให้แก่สิ่งดั้งเดิม โบราณสถานต่างๆและประวัติความเป็นมาของจังหวัด ให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบมากกว่าเป็นจังหวัดที่มีถนนสวยงามและการคมนาคมสะดวก ซึ่งจุดนั้นเป็นเพียงแค่จุดเด่นด้านการบริการการท่องเที่ยว
6. พื้นที่การเล่นเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน

อภิปรายผล

การวิจัยค้นคว้าเรื่อง การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยขออภิปรายผล ดังต่อไปนี้

การอภิปรายผลการตรวจสอบทรัพยากร ผู้วิจัยขออภิปรายผลเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีได้ดังนี้ (สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, 2548, หน้า 84-88)

ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีความโดดเด่นที่สุดจากผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในภาพรวม ได้แก่ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น ตลาดร้อยปีสามชุก และตลาดเก้าห้อง อุทยานมังกรสวรรค์ และหมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ ผลการตรวจสอบเป็นเช่นนี้เนื่องจากแนวโน้มทางการท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงไป นักท่องเที่ยวส่วนมากได้รับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ตกันมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนับสนุนการท่องเที่ยวตลาดและชุมชนกันมาก ทำให้เกิดการตื่นตัวกันมาก แหล่งท่องเที่ยวดั้งเดิมของจังหวัดสุพรรณบุรี จึงเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่เดิมที่จังหวัดสุพรรณบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวโดดเด่นคือวัด อนุสรณ์ดอนเจดีย์ แต่ปัจจุบันภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างแหล่งท่องเที่ยวขึ้นใหม่ และใช้สื่อในการทำการตลาดกันมากขึ้นจนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ นั้น ได้รับความนิยมจากคนทั่วไปและมีชื่อเสียงโด่งดัง จนกลายเป็น Landmark ของจังหวัดสุพรรณบุรีไป เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในระยะยาวเพื่อให้เข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เรื่องการสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้ความสำคัญกับการ

บริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็งด้วยการส่งเสริมการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน ตามแผนพัฒนาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 (สภาพัฒนาการเมือง, 2552, หน้า 3) ผลการตรวจสอบจะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวยังให้ความสำคัญกับประเพณีและเทศกาลที่มีมาแต่ดั้งเดิมของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งได้แก่ งานปิดทองไหว้หลวงพ่โตวัดป่าเลไลยก์ งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ และงานประเพณีทิ้งกระจาด ซึ่งนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังคงชอบเที่ยวชมประเพณีดั้งเดิมอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ในแผนยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างและพัฒนากองท่องเที่ยวและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีกลยุทธ์ในส่งเสริมกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวและการตลาด และกลยุทธ์เรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วม ตามยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2553-2556 (แผนยุทธศาสตร์จังหวัดสุพรรณบุรี, 2552, หน้า 1) ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบ ได้แก่ ไหว้พระแก้ววัดดังเมืองสุพรรณบุรี การแสดงควายแสนรู้ และร่วมกิจกรรมดำนาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย และเดินชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย ชาวสุพรรณบุรีและนักท่องเที่ยวให้ความเคารพสักการะหลวงพ่โตวัดป่าเลไลยก์มาก เพราะถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคูเมือง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขออภิปรายว่างานปิดทองไหว้หลวงพ่โตวัดป่าเลไลยก์ ทางวัดและคณะผู้จัดการ ควรมีแนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด ได้แก่ การดูแลเรื่องสถานที่จอดรถไม่ให้เกิดฝุ่น การจุดธูปเทียนที่จะก่อให้เกิดมลภาวะและทำให้องค์พระเสียหาย และควรมีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ Carrying Capacity (วรรณ วรชวณิช, 2539, หน้า 63-65) ทางกาย ทางสังคม ของบริเวณวัดป่าเลไลยก์ เมื่อจัดงานประเพณีปิดทองไหว้หลวงพ่โต ให้เกิดความพร้อมและพอดี นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่า ควรประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อในประเทศไทยและต่างประเทศ ให้มากขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ความเป็นประเพณีของชาวพุทธที่ยังศรัทธาและนับถือศาสนาพุทธ ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญๆ ได้ง่าย มีถนนที่ดี สะดวกสบาย มีการจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง ป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว มีที่จอดรถที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ ทัศนียภาพที่งดงาม และป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว ที่เพียงพอและเหมาะสม ซึ่งถ้าจะบอกว่าจังหวัดใดในประเทศไทยที่มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกและสวยที่สุดคงหนีไม่พ้นจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายว่า จังหวัดสุพรรณบุรีควรมีการพัฒนาและสนับสนุนภาคเอกชน

ในการลงทุนสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว และภาครัฐควรศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและผลักดันสิ่งที่ศึกษาให้เป็นจริง รวมถึงเร่งพัฒนาและส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด (สุวิมล แม้นจริง, 2546) ผู้ส่ายตาของนักท่องเที่ยว ถึงความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว นอกจากนั้น ควรพัฒนาระบบขนส่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยเร่งการสร้างเชื่อมโยงไปยังจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ การท่องเที่ยวข้ามจังหวัดไปยังจังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง อุทัยธานี และชัยนาท

ผู้วิจัยขออภิปรายด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาพรวมของจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้ การมีทรัพยากรที่โดดเด่นของจังหวัดทั้งอุทยานธรรมชาติ อาณาจักรสุพรรณภูมิ ในภาพรวมควรนำความโดดเด่นดังกล่าวทั้งหมดมาสร้าง Brand ท่องเที่ยวสุพรรณบุรี ได้แก่ การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีของโลก เป็นแหล่งท่องเที่ยวและวิจัยด้านวิถีชีวิตการประมงและพันธุ์ปลาน้ำจืดแห่งภูมิภาค เป็นแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์เกี่ยวกับการตั้งรกรากของคนจีนในพื้นที่ในสุพรรณบุรีและในประเทศไทย โดยตั้งพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับคนจีนในพื้นที่ในประเทศไทย เพื่อสนองนโยบายด้านกลยุทธ์ด้านสินค้าหลัก 7 หมวด โดยเป็นหมวดที่เกี่ยวกับการนำเสนอกลุ่มสินค้าด้านวัฒนธรรมไทยที่สร้างความภูมิใจในความเป็นชาติไทย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552, หน้า 2) ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต และธรรมชาติ เช่น บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ อุทยานมังกรสวรรค์ ตลาดร้อยปีสามชุก วัดเก่าแก่ที่สำคัญ แหล่งยุทธหัตถีดอนเจดีย์

การอภิปรายผลจากแบบสอบถาม

การอภิปรายผลเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

ผู้วิจัยขออภิปรายผลเกี่ยวกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งเป็นผู้ผลิตและนำเสนอสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ประชากรทั้ง 3 ภาคนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เป็นกลุ่มคนวัยทำงานที่มีรายได้ปานกลาง และมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป มีสถานภาพโสดและสมรสพอๆ กัน ผู้วิจัยขออภิปรายว่า ประชากรทั้ง 3 ภาคนี้ควรมีการทำงานร่วมกันและประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้ง 7 มิติ คือ การจัดการทรัพยากร ความต้องการทางเศรษฐกิจ การตอบสนองความต้องการทางสังคม คุณทริยภาพของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม กระบวนการและขอบเขตทางนิเวศวิทยา การรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ และการดำรงไว้ซึ่งระบบสนับสนุนชีวิต (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2541, หน้า 51)

การอภิปรายผลเรื่องข้อมูลทั่วไป ลักษณะการเดินทาง วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปัจจุบันกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งมีอายุระหว่าง 17-34 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ปานกลางซึ่งเป็นกลุ่มคนวัยทำงาน โดยนักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคกลาง กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นจังหวัดรอบๆ จังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัวด้วยรถยนต์ส่วนตัว และไม่พักค้างแรม โดยมีวัตถุประสงค์คือ เข้าวัด ไหว้พระ ปฏิบัติธรรม เทียน้ำตัก เทียนเทศกาลงานประเพณี และเที่ยวทะเล ดำน้ำ ภายในระยะเวลา 3 เดือน มีค่าใช้จ่ายต่อการท่องเที่ยวไม่เกิน 3,000 บาทในการท่องเที่ยว 1 วัน นักท่องเที่ยวมักเดินทางท่องเที่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง สื่อทางการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้รับมากที่สุด คือ สื่อทางอินเทอร์เน็ต วารสาร นิตยสาร คู่มือเดินทาง และการบอกเล่าจากเพื่อนหรือญาติ โดยวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดสุพรรณบุรี คือ ต้องการมาพักผ่อนและท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลว่า คนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีส่วนมากเป็นผู้มีรายได้ระดับปานกลาง เป็นวัยหนุ่มสาว ทำงาน ทำให้เราทราบถึงภาพรวมของกลุ่มลูกค้าหลัก กลุ่มลูกค้ารอง และกลุ่มลูกค้าในอนาคต ดังนั้นจังหวัดสุพรรณบุรีควรพัฒนาจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จังหวัดสุพรรณบุรีควรสร้างแผนกลยุทธ์ขยายตลาดกลุ่มคุณภาพเพื่อเพิ่มค่าใช้จ่ายทางการท่องเที่ยวโดยเริ่มจากตลาดบนซึ่งมีกำลังซื้อสูงและแสวงหาแนวทางเพื่อเข้าถึงกลุ่มที่มีรายได้สูงและกลุ่มที่มีความสนใจพิเศษทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ โดยใช้บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ อุทยานมังกรสวรรค์ซึ่งเป็นตัวดึงดูดที่สำคัญ นอกจากนั้น จังหวัดสุพรรณบุรีจำเป็นต้องเร่งวางแผนและพัฒนาระบบขนส่งมวลชน ที่สามารถนำนักท่องเที่ยวเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้สะดวก เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรถยนต์ส่วนตัวสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวและปฏิบัติได้สะดวกขึ้น นอกจากนี้จังหวัดสุพรรณบุรีควรวางแผนการตลาดในอีก 10-15 ปีข้างหน้าเพื่อที่จะรองรับนักท่องเที่ยวที่ในปัจจุบันคือวัยทำงาน ไปสู่อายุที่กลายเป็นวัยกลางคนและผู้สูงอายุตามลำดับ แนวโน้มทางการท่องเที่ยวของลูกค้ากลุ่มนี้จะเปลี่ยนไปจากเดิม ทางจังหวัดสุพรรณบุรีจำเป็นต้องหาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อให้จังหวัดยังคงรักษาสถานกลุ่มนี้เอาไว้

การอภิปรายสรุปผลทรัพยากรท่องเที่ยว

ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ในภาพรวมมองว่าทรัพยากรท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุด คือ ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง บึงฉวาก อุทยานมังกรสวรรค์ และหมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย ผู้วิจัยจึงขออภิปรายว่า แนวโน้มทางการท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงไป นักท่องเที่ยวส่วนมากได้รับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ตกันมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันการ

ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนับสนุนการท่องเที่ยวตลาดและชุมชนกันมาก ทำให้เกิดการตื่นตัวกันมาก แหล่งท่องเที่ยวดั้งเดิมของจังหวัดสุพรรณบุรี จึงเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่เดิมที่จังหวัดสุพรรณบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวโดดเด่นคือวัด อนุสรณ์ดอนเจดีย์ แต่ปัจจุบันภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างแหล่งท่องเที่ยวขึ้นใหม่ และใช้สื่อในการทำตลาดกันมากขึ้นจนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ นั้น ได้รับความนิยมจากคนทั่วไปและมีชื่อเสียงโด่งดัง จังหวัดสุพรรณบุรีควรจะต้องมีการวางแผนการท่องเที่ยวล่วงหน้า โดยต้องทำความเข้าใจถึงแนวโน้มทางการท่องเที่ยวในปัจจุบันและอนาคต ที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ดังนั้นเพื่อให้จังหวัดสุพรรณบุรีเกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระยะยาว เพื่อให้เข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เรื่องการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้ป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็งด้วยการส่งเสริมการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน (แผนพัฒนาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554) จังหวัดสุพรรณบุรีควรปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว โดยดึงเอาทรัพยากรทางวัฒนธรรม วรรณกรรมต่างๆ ที่มีชื่อเสียงเรื่องขุนช้างขุนแผน นำมาทำให้เกิดมีความสำคัญ ความแปลกใหม่ ควรค่าแก่การศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ในแผนยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างและพัฒนาการท่องเที่ยวและอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีกลยุทธ์ในส่งเสริมกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวและการตลาด และกลยุทธ์เรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วม (ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี, 2553-2556) โดยทำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยขุนช้างขุนแผน โดยจัดเข้าชมและท่องเที่ยวในสถานที่ๆ ปรากฏอยู่ในวรรณกรรม หรือสร้างเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช โดยจัดทำเรื่องเล่า เส้นทางท่องเที่ยวไปยังจุดที่มีหลักฐานแน่ชัดว่า สถานที่แห่งนั้นเคยมีการทำกรยุทธหัตถี มีการนำรถรางมาใช้ในการท่องเที่ยวยังสถานที่ต่างๆ แสง สี เสียง ประกอบการท่องเที่ยว และใช้สื่อทางอินเตอร์เน็ต โทรทัศน์ หนังสือท่องเที่ยวต่างๆ เป็นการช่วยการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัด

ทรัพยากรด้านมหรหรรรม เทศกาล และงานประเพณี ที่น่าสนใจ ได้แก่ งานปิดทองไหว้หลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์ งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ งานประเพณีทึงกระจาด ซึ่งชาวสุพรรณบุรีและนักท่องเที่ยวให้ความเคารพสักการะหลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์มาก เพราะถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขออภิปรายว่างานปิดทองไหว้หลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์ ทางวัดและ

คณะผู้จัดการ ควรชี้แจงแนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด ได้แก่ การดูแลเรื่องสถานที่จอดรถไม่ให้เกิดฝุ่น การจตุรปูเทียมที่จะก่อให้เกิดมลภาวะและทำให้องค์พระเสียหาย และควรมีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ Carrying Capacity (วรรณภา วงษ์วานิช, 2539, หน้า 63-65) ทางกาย ทางสังคม ของบริเวณวัดป่าเลไลยก์ เมื่อจัดงานประเพณีเปิดทองไหว้หลวงพ่อดโต ให้เกิดความพร้อมและพอดี นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่า ควรประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อในประเทศไทยและต่างประเทศ ให้มากขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ความเป็นประเพณีของชาวพุทธที่ศรัทธาและนับถือศาสนาพุทธ กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีที่โดดเด่น ได้แก่ ไหว้พระแก้ววัดตั้งเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดสุวรรณภูมิ วัดพระลอย วัดหน่อพุทธางกูร วัดพระนอน วัดไผ่โรงวัว วัดบ้านกร่าง และวัดแค วัดในจังหวัดสุพรรณบุรีมีมากมาย และในแต่ละวัดมีความสำคัญและเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์มากมาย ซึ่งถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศาสนสถาน ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและกิจกรรมต่างๆ ให้คงความงดงาม และคงคุณค่าเป็นทรัพยากรของประเทศชาติสืบต่อไป นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเล็งเห็นว่า ควรพัฒนากิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพราะจังหวัดสุพรรณบุรีมีพื้นที่การเกษตรมาก เป็นผู้นำด้านของคนภาคกลาง ควรจะจัดหากิจกรรมด้านการท่องเที่ยว เพิ่มเสริมสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้เกษตรกรได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งทางภาครัฐจำเป็นต้องให้ความรู้ ความเข้าใจ และการวางแผนเพื่อให้เจ้าของพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การบริการด้านการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีที่เหมาะสม คือ มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามปัญหาที่พบก็คือมีบริการปั้มน้ำมัน ปั้มแก๊ส ปั้ม NGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ และห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายว่า จังหวัดสุพรรณบุรีควรมีการพัฒนาและสนับสนุนภาคเอกชนในการลงทุนสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว และภาครัฐควรศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและผลักดันสิ่งที่ศึกษาให้เป็นจริง รวมถึงเร่งพัฒนาและส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด (สุวิมล แม้นจริง, 2546) สู่สายตาของนักท่องเที่ยว ถึงความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว นอกจากนั้นควรพัฒนาระบบขนส่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยเร่งการสร้างเชื่อมโยงไปยังจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ การท่องเที่ยวข้ามจังหวัดไปยังจังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง อุทัยธานี และชัยนาท

การอภิปรายผลเรื่องการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis)

ผู้วิจัยขออภิปรายเกี่ยวกับ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสุพรรณบุรีในภาพรวม มีความโดดเด่นอยู่สามประการ คือ มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์ และมีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง และบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ ในขณะเดียวกัน จังหวัดสุพรรณบุรีมีจุดอ่อนเรื่องการขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล และขาดองค์การบริหารจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด ดังนั้น จังหวัดสุพรรณบุรีควรมีโครงการอบรมเพื่อสร้างผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล เพราะในอนาคตหากจังหวัดสุพรรณบุรีสร้างเมืองเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวแล้วนั้น นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัด ทำให้จังหวัดสุพรรณบุรีจำเป็นต้องมีการวางแผนรองรับกับอนาคตดังกล่าว และจังหวัดสุพรรณบุรีควรสร้างองค์การบริหารจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด ให้องค์กรเหล่านี้เข้ามา มีบทบาทในการวางแผนด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวให้กับจังหวัด โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาดการท่องเที่ยวซึ่งจะเข้าใจในพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมากมาช่วยในการวางแผนการจัดการ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมันและอัตราดอกเบี้ย เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวทุกพื้นที่ ซึ่งนักท่องเที่ยวมีการปรับตัวและเลือกการเดินทางท่องเที่ยวในระยะทางที่ใกล้ขึ้น เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายด้านเชื้อเพลิง ดังนั้นจังหวัดสุพรรณบุรีควรให้การสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน ริเริ่มการนำพลังงานทดแทนมาใช้เพื่อลดต้นทุนการผลิต นอกจากนี้ สิ่งที่เป็นปัญหาต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอีกสิ่งหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรีคือ ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน ผู้วิจัยเห็นจังหวัดสุพรรณบุรีควรแก้ไขโดยเรื่องนี้อย่างเร่งด่วน เพราะมีผลกระทบต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยทำโครงการปลูกป่าเพื่อทดแทนป่าที่ถูกบุกรุกไป และให้ความรู้แก่ชุมชนในการที่ให้ชุมชนอยู่ร่วมกับป่า เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม

การอภิปรายผลความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์

ผู้วิจัยขอเสนอวิสัยทัศน์ในการพัฒนาของจังหวัดสุพรรณบุรี ในอนาคต 5-10 ปี ดังนี้

วิสัยทัศน์ประการแรก คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ซึ่งจัดเป็นแนวทางพัฒนาที่อยู่ภายใต้กรอบนโยบายระดับประเทศและกรอบนโยบายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550) การวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ ทั้งสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรท้องถิ่น เพื่อให้การจัดการการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน และจนถึงช่วงลูกช่อหลาน โดยจังหวัดสุพรรณบุรีควรให้ความสำคัญกับวิถีชีวิตของชาวไทยทรงดำบ้านดอนมะนาว ซึ่งบ้านดอนมะนาวเป็นชุมชนชาวไทยทรงดำหรือไทยโซ่งหรือลาวโซ่ง ที่อาศัยอยู่ ตำบลบ้านดอนมะนาว อำเภอสองพี่น้อง คนในชุมชนมีความเข้มแข็งและมีความคิดด้านบวกเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แต่ขาดงบประมาณในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และปรับปรุงภูมิทัศน์ของชุมชน ดังนั้น ผู้วิจัยขออภิปรายว่า ควรทำโครงการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์บ้านดอนมะนาวให้บังเกิดขึ้น โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม ทำกิจกรรมภายในชุมชน มีบ้านพักโฮมสเตย์เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตชาวไทยทรงดำ ทั้งนี้การทำกรท่องเที่ยวภายในชุมชนนั้น ชุมชนจะมีรายได้เพิ่มขึ้นรายได้ที่ได้จากการท่องเที่ยวก็จะกระจายสู่ทุกครัวเรือน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เรื่องการเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้นโยบายอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, 2550-2554)

วิสัยทัศน์ประการที่สอง คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ผู้วิจัยขออภิปรายว่า การท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาทั้งในเรื่องของเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ โดยให้สมาชิกในชุมชนร่วมตัวกันเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน โดยยึดหลักการพึ่งตนเองได้ (ปิยะ อุทาโย, 2543, หน้า 38) ฉะนั้นการร่วมมือหรือการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสำคัญมากในการพัฒนาการท่องเที่ยว (พยอม ธรรมบุตร, 2549) ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระยะ 5 ปี พ.ศ. 2550-2554 ซึ่งต้องการส่งเสริมให้มีการกระจายการท่องเที่ยวอย่างสมดุลทั้งในเชิงพื้นที่ เวลา กลุ่มตลาด และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง (แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550-2554) และแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างและพัฒนาการท่องเที่ยวการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีเป้าประสงค์เพื่อต้องการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น โดยเน้น

กลยุทธ์เรื่องการส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น (OTOP) และการอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี, 2553-2556)

วิสัยทัศน์ประการที่สาม คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลาง การศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น โดยจังหวัดสุพรรณบุรีจำเป็นต้องมีการพัฒนาจิตใจและการปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและธรรมชาติ โดยพัฒนาจิตใจควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกภาคส่วน โดยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และมีการจัดการองค์ความรู้ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้ใหม่ตั้งแต่ระดับชุมชนไปจนถึงระดับประเทศให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (Tourism Concern, 1992) โดยจัดทำโครงการท่องเที่ยวย้อนรอยอารยธรรมทวารวดี โดยมีการกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวขึ้น ให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาความเป็นมาของเมืองโบราณคู่มืออย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ยังต้องทำโครงการสร้างมรดกเทศกักระดับเยาวชน โดยให้นักเรียนระดับประถมหรือมัธยมที่สนใจให้เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี และนำเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอตนเองเพื่อเป็นการฝึกให้รักบ้านและเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายผู้ปกครอง

วิสัยทัศน์ประการที่สี่ คือ จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จังหวัดสุพรรณบุรีมีพื้นที่สำหรับทำการเกษตรมาก และอาชีพส่วนใหญ่ของชาวสุพรรณบุรีก็คืออาชีพเกษตรกร แถมยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการเกษตร เช่น หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย พิพิธภัณฑ์ชาวนาไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า จังหวัดสุพรรณบุรีเหมาะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเข้ามาเป็นจุดขายของจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวที่สนใจ ได้เรียนรู้ทางการทำเกษตรแบบต่างๆ ผู้วิจัยขออภิปรายว่า จังหวัดสุพรรณบุรีควรมีโครงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เที่ยวชมการเกษตรแบบดั้งเดิม และการเกษตรตามทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

ผู้วิจัยขออภิปรายสรุปเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้

จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น พัฒนาแหล่งจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น และจะ

พัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลก เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เพื่อให้วิสัยทัศน์ดังกล่าวมีแผนปฏิบัติการ อันจะนำไปสู่เป้าหมาย ผู้วิจัยใคร่ขออภิปรายเกี่ยวกับยุทธศาสตร์หรือแนวทาง ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ได้แก่ แนวทางในการดำเนินเงินเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ (ธงชัย สันติวงษ์, 2539, หน้า 51-52) ผู้วิจัยมีความเห็นว่ายุทธศาสตร์ทั้งสี่ด้านล้วนมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด เริ่มด้วยความจำเป็นในการมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นแกนนำไปสู่การกระตุ้น การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ซึ่งจะโยงไปยังยุทธศาสตร์ที่สอง ได้แก่ การใช้การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชน สังคม จิตใจ ทั้งนี้จะโยงไปยังยุทธศาสตร์ที่สาม ได้แก่ การใช้การพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งนำมาพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นตลอดจนความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์ที่สี่ ซึ่งจะเป็นการใช้การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างยั่งยืน จึงอาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวจะเป็นแกนกลางเพื่อบูรณาการการพัฒนาทั้งสี่ด้าน ได้แก่ การพัฒนาและอนุรักษ์ธรรมชาติ การพัฒนาวัฒนธรรม ประเพณี การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และการพัฒนาชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก ซึ่งมีกลยุทธ์ 3 ด้าน ได้แก่

กลยุทธ์การพัฒนาจิตใจ จะประกอบไปด้วย โครงการสำคัญ คือ โครงการส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ โครงการนี้เกิดจากการพัฒนาประเทศที่มีมาอย่างต่อเนื่อง ได้ส่งผลให้สภาพเศรษฐกิจ และสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะความเจริญเติบโตทางด้านวัตถุ มีอย่างมากมาย ในขณะที่สภาพทางสังคมกลับมีปัญหามากขึ้น คุณธรรม จริยธรรม และสิ่งดีงามต่าง ๆ ที่เคยมีอยู่คู่กับสังคมไทยก็สูญสลายไป เนื่องจากคนไทยในสังคมไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับความเจริญทางวัตถุ ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ซึ่งประกาศใช้ในสมัย ท่านบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี คนที่ 21 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แตกต่างไปจากรูปเดิม โดยเน้นให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนซึ่งถือเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสม เนื่องจากมีความพร้อม จึงเลือกให้เป็นพื้นที่ทดลอง ต้นแบบแห่งแรกของประเทศ ภายใต้ชื่อ โครงการเยาวชนคนดีศรีสุพรรณ โดยกำหนด วัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อสร้างพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนสุพรรณบุรีเป็นคนดี มีคุณลักษณะ 11 ประการ ดังนี้ เป้าหมายที่ 1 รักษาความสะอาดร่างกาย บ้านเรือน และชุมชน

เป้าหมายที่ 2 มีจิตสำนึกร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป้าหมายที่ 3 มีวิถีประชาธิปไตย เป้าหมายที่ 4 เป็นผู้ประหยัดอดออม และนิยมไทย เป้าหมายที่ 5 ปฏิบัติตามหลักเบญจศีล เบญจธรรม หรือหลักธรรมของศาสนาอื่นที่เด็กและเยาวชนนับถือ เป้าหมายที่ 6 เป็นผู้มีความรักแบบไทย เป้าหมายที่ 7 มีวินัยจราจร เป้าหมายที่ 8 เป็นคนตรงต่อเวลา เป้าหมายที่ 9 ปฏิบัติตนในการเข้าแถวเรียงลำดับก่อน-หลัง ในการรับบริการต่างๆ เป้าหมายที่ 10 ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนและกลุ่มโดยเคร่งครัด และเป้าหมายที่ 11 ไม่พัวพันยาเสพติด โครงการเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ ให้นำพาชาวบ้านไปสู่ทิศทางที่ดียิ่ง

กลยุทธ์ด้านการอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว จะประกอบไปด้วย โครงการสำคัญ คือ โครงการจัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่คนในชุมชน (บุญเลิศ จิตตั้งตรงวัฒนา, 2548, หน้า 79) และนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าให้อยู่อย่างยั่งยืน ให้ความรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศป่า

กลยุทธ์การปลูกจิตสำนึก จะประกอบไปด้วย โครงการสำคัญ คือ โครงการเพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งจังหวัดสุพรรณบุรีมีพิพิธภัณฑสถานหลายแห่งที่มีคุณค่าการศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และเรื่องราวต่างๆ ในอดีต และมีของสำคัญที่ทรงคุณค่าต่อคนรุ่นหลังจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ควรให้ความสำคัญปลอดภัยกับพิพิธภัณฑสถานเป็นพิเศษ เพื่อรักษาสิ่งของหายากให้คงไว้ เพราะเกิดการสูญหายไปจะไม่สามารถทำขึ้นมาใหม่ให้เหมือนเดิมได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งมีกลยุทธ์ 2 ด้าน ได้แก่

กลยุทธ์การใช้พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี จะประกอบไปด้วย โครงการสำคัญ คือ โครงการประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี กลยุทธ์ดังกล่าวตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนามนพื้นฐานของความหลากหลายของระบบนิเวศ เพื่อสร้างความมั่นคงทางทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และเพื่อรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์ที่ดินในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยขออภิปรายว่า จังหวัดสุพรรณบุรีควรมีโครงการประเมินผลกระทบการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกแห่ง รวมทั้งขีดความสามารถในการรองรับจำนวนรถที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวด้วย รวมทั้งขีดความสามารถในการรองรับของนักท่องเที่ยวในแต่ละแหล่ง โดยศึกษาด้าน

กายภาพ (Physical Carrying Capacity) ในพื้นที่ที่จะเอื้ออำนวยให้เป็นจุดในการท่องเที่ยว รวมถึงศึกษา (Social Carrying Capacity) ด้วย (วรรณภา วงษ์วานิช, 2539, หน้า 34-35)

กลยุทธ์การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว จะประกอบไปด้วย โครงการสำคัญ คือ โครงการนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภัตตาคารในจังหวัดสุพรรณบุรี ก๊าซชีวภาพ คือ ก๊าซที่เกิดจากการย่อยสลายสารอินทรีย์โดยแบคทีเรียชนิดไม่ใช้ออกซิเจนในสภาวะไร้อากาศ องค์ประกอบหลักของก๊าซชีวภาพ ได้แก่ ก๊าซมีเทน (CH₄) ประมาณ 60-70% ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ประมาณ 28-38 % ก๊าซอื่นๆ เช่น ไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H₂S) และไนโตรเจน (N₂) เป็นต้น ประมาณ 2 % คุณสมบัติและประโยชน์ของก๊าซชีวภาพ เนื่องจากก๊าซชีวภาพมีก๊าซมีเทนเป็นส่วนประกอบหลัก จึงทำให้มีคุณสมบัติจุดติดไฟได้ดีและสามารถนำไปใช้เป็นพลังงานทดแทนในรูปต่างๆ ได้ เช่น เผาเพื่อใช้ประโยชน์จากความร้อนโดยตรง เช่น ใช้กับเครื่องกลูกสุกร และหม้อต้มไอน้ำ (Steam Boiler) เป็นต้น เผาเพื่อให้ความร้อนและใช้ในการขับเคลื่อนเครื่องจักรกลต่างๆ เช่น ใช้กับเครื่องยนต์เบนซินและเครื่องยนต์ดีเซล เป็นต้น เผาเพื่อให้ความร้อนและใช้ในการผลิตพลังงานไฟฟ้า ดังนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากโรงแรมสามารถทำก๊าซชีวภาพไว้ใช้เองภายในโรงแรม จะช่วยลดค่าใช้จ่ายเชื้อเพลิงหุงต้มและลดภาวะเรือนกระจกด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งมีกลยุทธ์ 3 ด้าน ได้แก่

กลยุทธ์การจัดการด้านการตลาด จะประกอบไปด้วย โครงการสำคัญ คือ โครงการการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยขออภิปรายว่า จังหวัดสุพรรณบุรีควรมีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้แนวคิดด้านการตลาด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541, หน้า 44) ในการส่งเสริมการตลาด โดยจัดตั้งคณะผู้บริหารด้านการตลาด (Tourism Marketing Board) เพื่อบริหารและวางแผนการตลาด และทำการศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายเพื่อสร้างกลยุทธ์ในการพัฒนาภาพลักษณ์ตราสินค้าของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเน้น Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งจากการสำรวจพบว่า เป็นกลุ่มวัยทำงานมีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นวัยที่มีความสนใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทางด้านวัฒนธรรม และควรมีโครงการพัฒนาและสร้างเว็บไซต์ด้านข้อมูลการท่องเที่ยวแบบรวมของจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อขายตรง พัฒนาให้ระบบฐานข้อมูลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จะประกอบไปด้วยโครงการจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ โครงการสร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นการวางแผนภายใต้ความร่วมมือของทุกภาคส่วน (พยอม ธรรมบุตร, 2549, หน้า 42-43) ซึ่งจะส่งผลดีต่อทุกฝ่าย เนื่องจากกำหนดแผนยุทธศาสตร์ภายใต้ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งเป็นแผนที่ทุกฝ่ายให้การยอมรับมากกว่า ผู้วิจัยขออภิปรายเพิ่มเติมว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรมีโครงการรักษาและเสริมสร้างจุดแข็งของการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีการจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีแบบบูรณาการ และร่วมกันแสวงหาเงินทุนจากความร่วมมือขององค์กรและชาวบ้าน เพื่อการพัฒนาชุมชน เช่น ธนาคารเพื่อการพัฒนาอาเซียน (Asian Development Bank) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดและภูมิภาค และพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (Destination Management System) ทั้งข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ความน่าสนใจ การเดินทาง รวมทั้งการทำ E-Tourism เพื่อการขายตรง รวมทั้งสร้างระบบการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว จะประกอบไปด้วยโครงการสำคัญ คือ ยกกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และการบริการทางท่องเที่ยว อื่นๆสู่มาตรฐานโลก เนื่องจากจังหวัดสุพรรณบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ดังนั้นการบริการด้านการท่องเที่ยวดังกล่าว จำเป็นจะต้องมีเพิ่มขึ้นตามแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับปริมาณของนักท่องเที่ยวที่มากขึ้นทุกปี ทางจังหวัดจำเป็นต้องทำโครงการวางแผนการจัดการร้านอาหาร ที่พักแรม ให้ได้มาตรฐานโลก โดยเข้าไปตรวจสอบและให้คำแนะนำในเรื่องของมาตรฐานต่างๆ ให้กับโรงแรมและร้านอาหารทราบ เพื่อนำมาปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ซึ่งมีกลยุทธ์ 2 ด้าน ได้แก่

กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจคุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, 2550-2554) ผู้วิจัยขออภิปรายว่า การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรประกอบไปด้วยโครงการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมือง และอำเภอสามชุก เพื่อนำชุมชนไปสู่การ

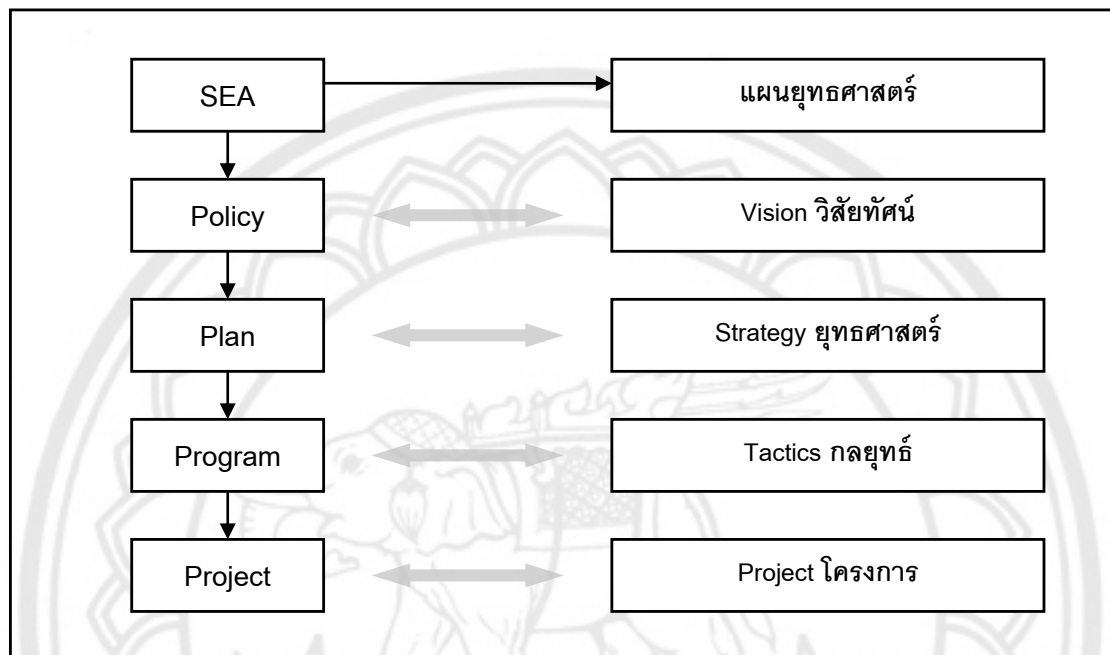
พัฒนาทรัพยากรต่างๆ อย่างยั่งยืนและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนของตนเองให้เกิดความเข้มแข็ง และการจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน และจัดตั้งสมาคมผู้ประกอบการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีและภูมิภาค เพื่อช่วยในการขยายเครือข่ายและสร้างความร่วมมือจนเกิดการถ่ายทอดความคิดและส่งเสริมการเรียนรู้ โดยการจัดให้ชุมชนได้มีการเสนอแนะแนวทางต่างๆรวมทั้งข้อคิดเห็นร่วมกันเพื่อเสนอเป็นแนวทาง พร้อมทั้งจัดให้มีการศึกษาดูงานเพื่อเสริมสร้างแนวคิดใหม่ๆ ในการนำมาปรับใช้กับชุมชนตนเองให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

การอภิปรายผลความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการจัดการการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยขออภิปรายว่า ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ควรมีบทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่ขัดต่อศีลธรรม เพื่อลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด และเสริมสร้างสุขภาพอนามัยที่ดี รวมทั้งสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลและเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด ทุกภาคส่วนควรร่วมกันพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว โรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารสู่ระดับมาตรฐาน มีส่วนร่วมในการสร้างภาพลักษณ์ และ Branding (Murray, O'Driscoll, 1996, p. 293 อ้างอิงใน สุวิมล แม้นจริง, 2546, หน้า 173-174) ของจังหวัดสุพรรณบุรีไปสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยว และทุกภาคส่วนควรร่วมกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และร่วมกันพัฒนาทักษะด้านการบริการทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

จากผลการวิจัย การสรุป การอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมทั้งหมด มานำเสนอเชิงบูรณาการ โดยเริ่มจากการกำหนดนโยบาย (Policy) ที่นำมาจากวิสัยทัศน์ซึ่งจะเป็นกรอบของการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งสอดคล้องกับ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, 2550-2554) โดยผู้วิจัยจะบูรณาการแผนยุทธศาสตร์ (Strategy) หรือแผนงานหลัก (Plan) จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น พัฒนาแหล่งจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น และจะพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะแผนลัดทั้ง 4

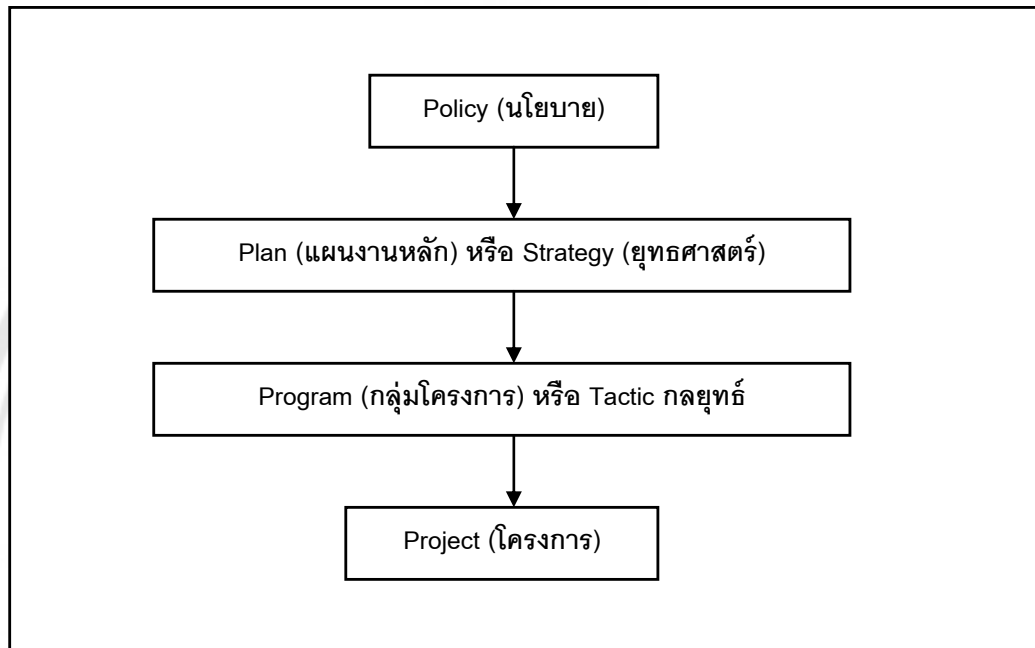
ประการจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้อง และให้ความสำคัญซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างสมดุลในการพัฒนายุทธศาสตร์ดังกล่าว จึงเป็นแผนงานลำดับที่ 2 อยู่ภายใต้กรอบของนโยบายอันจะทำให้วิสัยทัศน์ของจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจริง

ภาพ 90 แสดงแผนภูมิกรอบแนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์โดยการประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์

นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน จัดเป็นกรอบของการพัฒนาในระดับสูง (Top Level) ภายใต้แต่ละแผนงานหลักจะมีแผนปฏิบัติการระดับกลยุทธ์ (Tactics) หรือกลุ่มของโครงการ (Programs) ซึ่งจะอยู่ในลำดับที่ 3 ของแผนการพัฒนาในภาพรวม ซึ่งแต่ละยุทธศาสตร์จะมีจำนวนกลยุทธ์ตามความเหมาะสม ทั้งนี้กลยุทธ์ทั้งหมดจะมีผลกระทบและความสัมพันธ์ต่อกันและเมื่อมีการดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์แต่ละด้าน จะมีโครงการ (Project) ที่จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อให้กลยุทธ์เหล่านั้น บรรลุตามวัตถุประสงค์เป็นลำดับที่ 4 และโครงการทุกโครงการจะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับปฏิบัติการเช่นกัน การวางแผนระดับกลยุทธ์และโครงการนั้นจัดเป็นการวางแผนระดับล่าง (Down Level) ซึ่งก็คือ แผนในระดับปฏิบัติการซึ่งต้องอยู่ภายใต้แผนระดับบน ดังนั้นแผนพัฒนาอย่างยั่งยืนของจังหวัดสุพรรณบุรีจึงควรมีลักษณะการบูรณาการแผนทั้งเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการปลูกจิตสำนึก เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อจะทำให้เกิดความตระหนักถึงผลกระทบของแต่ละแผนที่จะมีผลต่อกัน ผู้วิจัยจึงขอ

เสนอแผนดังกล่าวในภาพรวมโดยใช้แนวทางการนำเสนอแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Plan) ของการประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment) ซึ่งนำเสนอแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเป็น 4 ขั้นตอนในรูปแบบ 4Ps ตามลำดับ ดังนี้

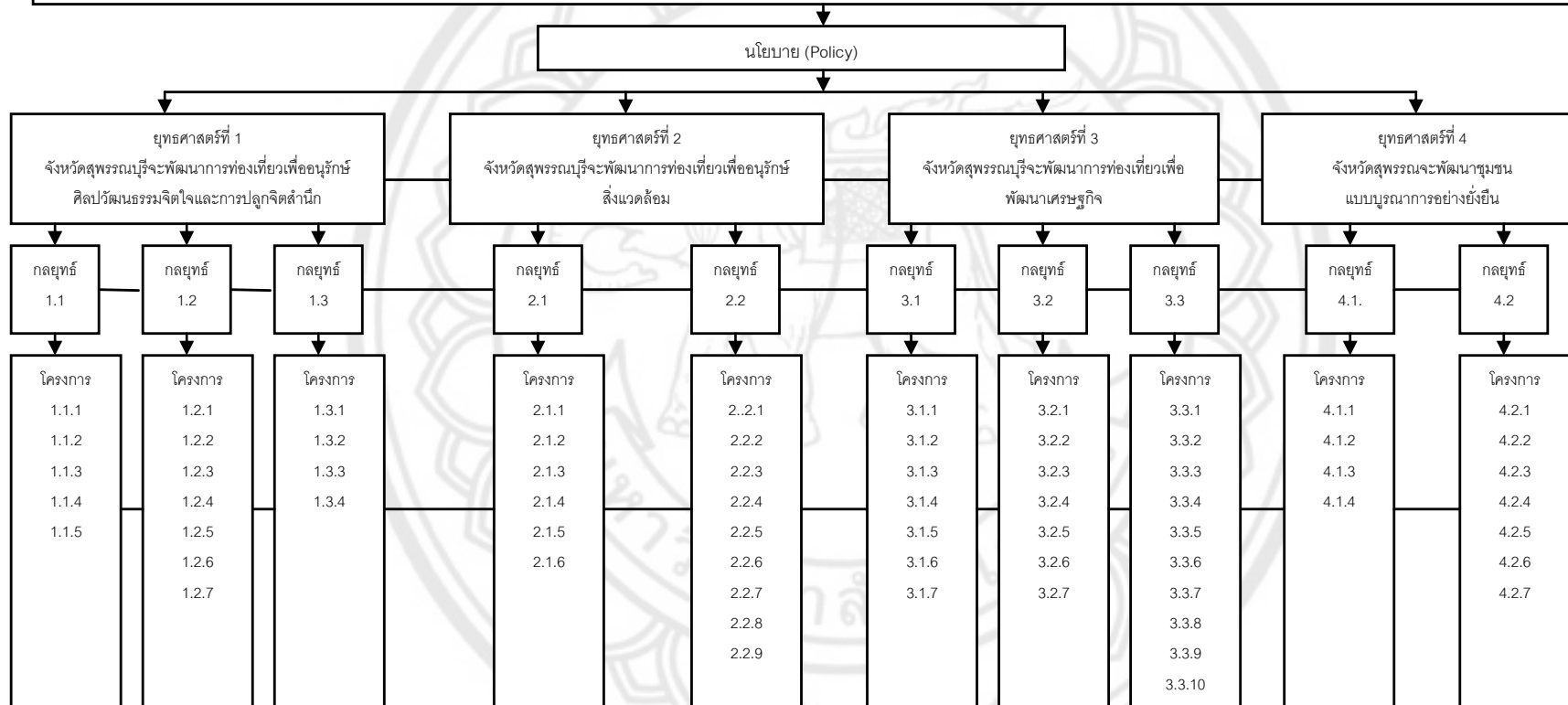

ภาพ 91 แสดงแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการ 4 ขั้นตอน

ผู้วิจัยขอเสนอ การแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ในรูปแบบของการประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) ดังต่อไปนี้

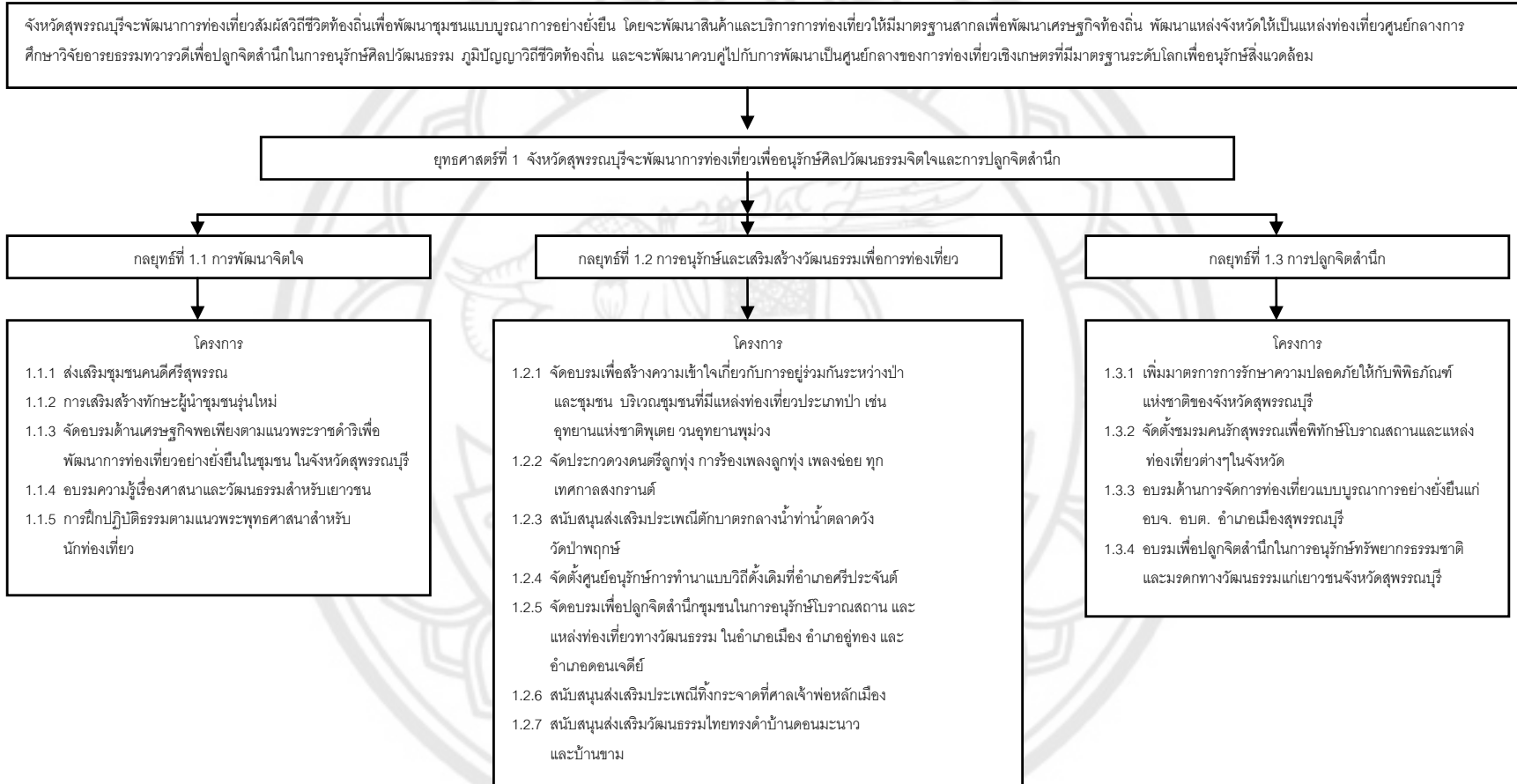
การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น พัฒนาแหล่งจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น และจะพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

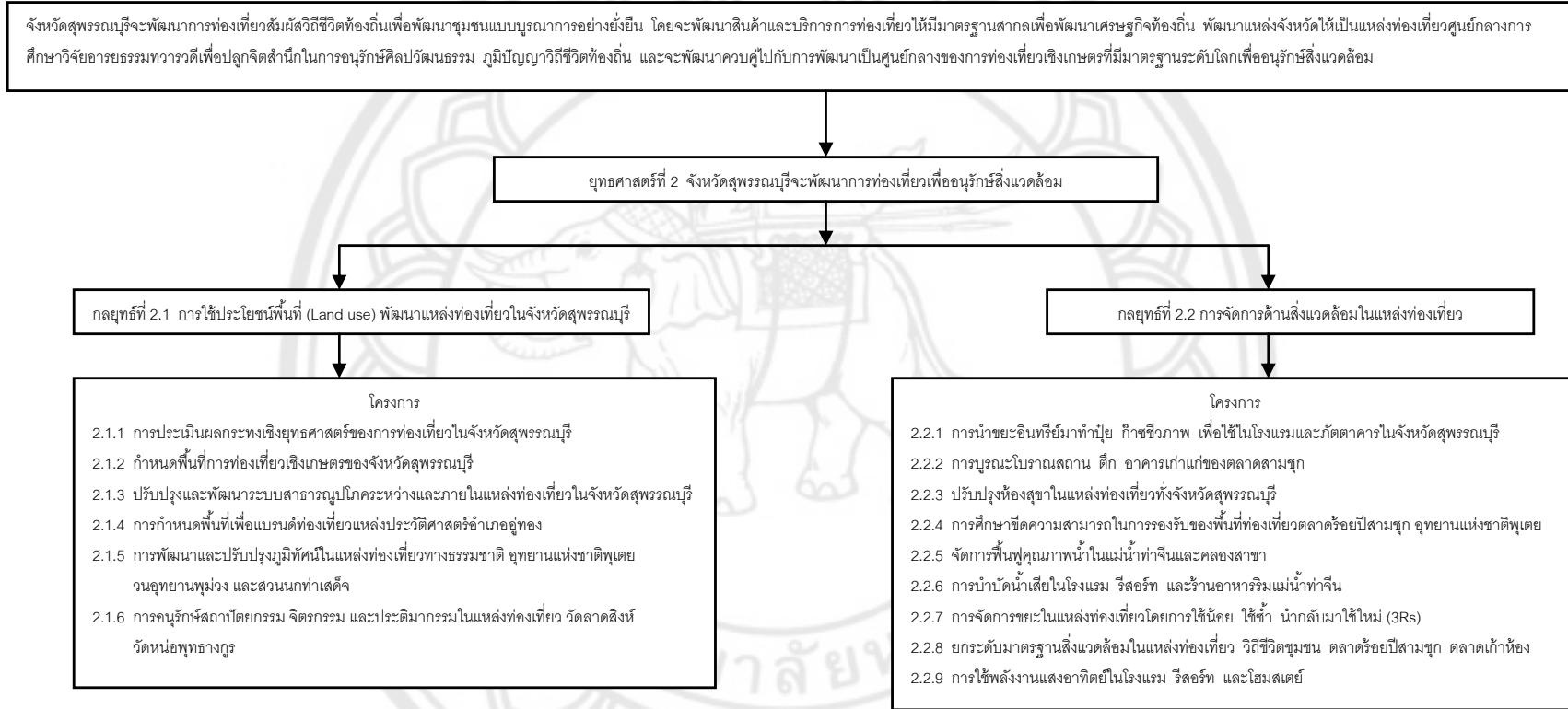
ภาพ 92 แสดงแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

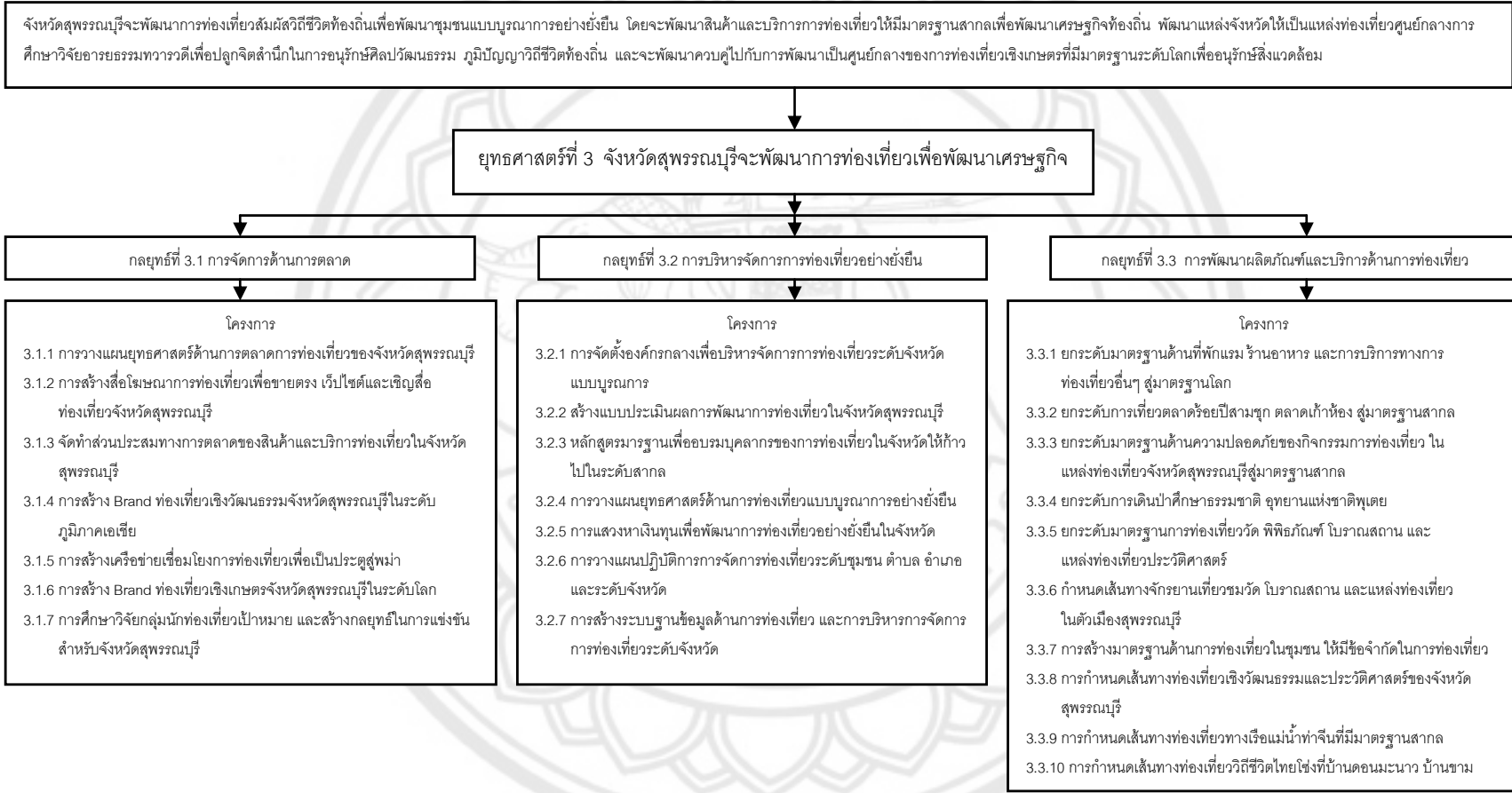
ภาพ 93 แสดงแผนยุทธศาสตร์ที่ 1 เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

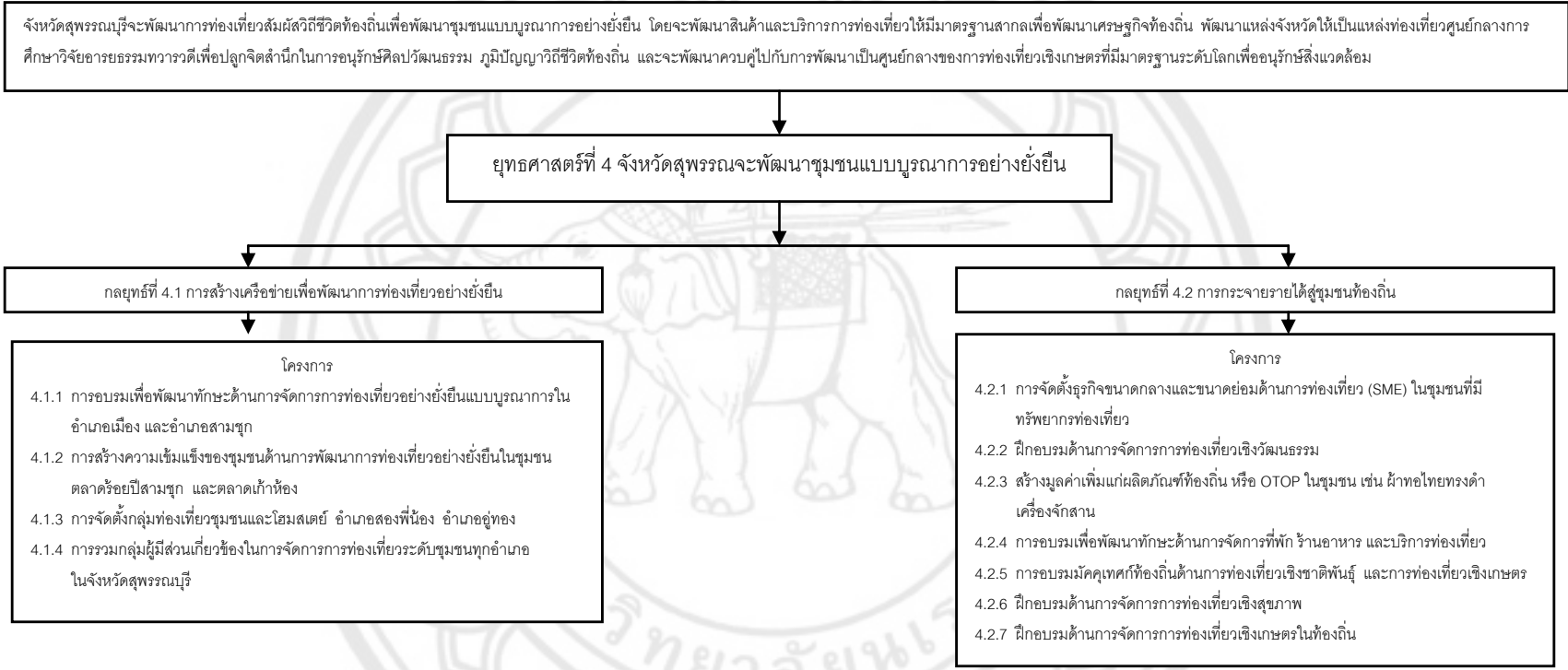
ภาพ 94 แสดงแผนยุทธศาสตร์ที่ 2 เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพ 95 แสดงแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพ 96 แสดงแผนยุทธศาสตร์ที่ 4 เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. งานวิจัยเรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ควรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนยุทธศาสตร์จังหวัดได้นำผลจากการวิจัยไปทดสอบกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อนนำแผนดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดและตรงกับความต้องการของทุกภาคส่วน
2. ในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดด้าน Balanced Scorecard และแผนที่ยุทธศาสตร์ มาประยุกต์ใช้โดยให้ความสำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีในทุกๆ ด้าน
3. ในการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี มีการนำเสนอจุดขาย การทำ Branding จังหวัดและการทำการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในระยะยาว และเข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการด้านการท่องเที่ยว ควรมีการวางแผนร่วมกันในการส่งเสริมการตลาดของจังหวัดสุพรรณบุรี และเร่งการประชาสัมพันธ์ให้จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นที่รู้จัก
5. ในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี ควรอาศัยความร่วมมือและการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อระดมสมองและกำหนดแผนยุทธศาสตร์ที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดต่อการนำมาปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีให้เป็นศูนย์เรียนรู้อารยธรรมทวารวดี เมืองโบราณคู่มือทอง
2. ควรมีการทำวิจัย เรื่องขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวที่ตลาดร้อยปีสามชุก เพราะเป็นพื้นที่ที่มีอัตรานักท่องเที่ยวสูง และทำให้เกิดการแออัด และแย่งกันใช้ทรัพยากรต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ส่งวัฒนา. (2534). **หลักการวางแผน**. สงขลา: คณะวิทยาการจัดการ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กองส่งเสริมและเผยแพร่. (2547). **ความรู้สิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2551). **ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (2550-2554)**. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยว.
- กฤตสร ฤทธิมนตรี. (2551). **การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในจังหวัดนครศรีธรรมราช**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, กรุงเทพฯ.
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด. (2551). **ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี 1. สุพรรณบุรี: ศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี**.
- กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ส่วนส่งเสริมวิสาหกิจเกษตรชุมชน สำนักพัฒนาเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร. (2550). **ท่องเที่ยวเชิงเกษตร**. สืบค้นเมื่อ 3 กันยายน 2552, จาก <http://agrotourism.doae.go.th>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). **แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2552). **แผนการตลาดด้านการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กิ่งพร ทองใบ. (2546). **กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2548). **หลักการมัดคุเทศก์**. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการวิชาการ.
- โกมุทพันธ์ ผลสินธุ์. (2542). **การจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: โปรแกรมิวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2548). **การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ชินินทร์ ชุณหพันธ์รักษ์. (2544). **นโยบายธุรกิจและการบริหารเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ: ศูนย์เอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- दनัย เทียนพุดม. (2540). **กลยุทธ์การพัฒนาคคน สิ่งท้าทายความสำเร็จของธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรง วัฒนา. (1 กรกฎาคม 2548). **คู่มือการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สำหรับหน่วยงานภาครัฐ**. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2552, จาก <http://www.ops.moc.go.th/pcni/Strategic%20manaul.htm>
- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). **การตลาดโลกาภิวัตน์**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธรรมบุญ ประจวบเหมาะ. (2533). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- นิคม จารุมณี. (2535). **การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548ก). **การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: เพรสแอนด์ดีไซน์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548ข). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: เพรสแอนด์ดีไซน์.
- ปกรณัม ปรียากกร. (2527). **แนวความคิดว่าด้วยการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเสริฐ วิทวารัฐ. (2530). **บทบาทของภูมิศาสตร์กับการพัฒนาการท่องเที่ยว**. กาญจนบุรี: สมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทยร่วมกับวิทยาลัยครูกาญจนบุรี.
- ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. (2551). **เศรษฐกิจพอเพียง**. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2552, จาก http://www.fsct.com/picture_bank/knowledge/1174061297prachya.pdf
- ปรีชา แดงโรจน์. (2544). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: ไฟว์ แอนด์ไฟว์ พรินติ้ง.
- ปิยวรรณ คงประเสริฐ. (2551). **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พยอม ธรรมบุตร. (2546). **หลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์**. กรุงเทพฯ: สถาบันการท่องเที่ยวอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พยอม ธรรมบุตร. (2549ก). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พยอม ธรรมบุตร. (2549ข). **องค์ประกอบของการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พยอม ธรรมบุตร. (2549ค). **การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2542). **การพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกมลคีมทอง.
- พสุ เดชะรินทร์. (2546). **เส้นทางจากกลยุทธ์สู่การปฏิบัติด้วย Balanced Scorecard และ Key Performance Indicators**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิบูล ทีปะपाल. (2546). **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์ กราฟฟิคอาร์ต.
- ไพรัช เดชะรินทร์. (2516). **ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติงานพัฒนาชุมชน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภัสสร คณโฑเงิน, ลัลลทีญา สุวรรณศรี, และสุภาภรณ์ ศุภพลกิจ. (2550). **การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนบนพื้นที่กรุงรัตนโกสินทร์**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, กรุงเทพฯ.
- มนัส สุวรรณ. (2545). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย**. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2543). **การจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ**. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มูลนิธิสิ่งแวดล้อมไทย. (2549). **แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2548-2552)**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสิ่งแวดล้อมไทย.
- รัชพร จันท์สว่าง. (2546). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว.
- จำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2543). **หลักการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา.
- รุ่งทิพ ว่องปฏิการ. (2545). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย**. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- วรรณภา วงษ์วานิช. (2539). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัลลีย์พันธุ์ สถิตยยุทธการ, สำอาง หิรัญบุรณะ, และพยอม ธรรมบุตร. (2538). **The Greening of Thai Hotel**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- วินิจ วีรยางกูร. (2532). **การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิริยาพร อ่ำพันธุ์. (2552). **การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดปทุมธานี**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, กรุงเทพฯ.
- วีรพล จินดามณี. (2550). **แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโครงการหลวงกรณีศึกษาโครงการหลวงดอยอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2546). **การจัดการเชิงกลยุทธ์และกรณีศึกษา**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. (2542). **กลยุทธ์การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. (2548). **การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2542). **โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ ตรัง สตูล และพัทลุง**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- สมยศ นาวิการ. (2539). **เศรษฐศาสตร์การบริหาร**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- สฤษฎ์ แสงอรัญญา. (2550). **นิยามและความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์**. สืบค้นเมื่อ 31 สิงหาคม 2552, จาก http://dnp.go.th/npo/html/Tour/Eco_Tour.html
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (1 กรกฎาคม 2549). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2550-2554)**. สืบค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2551, จาก <http://www.nesdb.go.th/plan10/index.html>

- สิทธิศักดิ์ พุทธิชัยปิติกุล. (2546). **การบริหารกลยุทธ์และผลสัมฤทธิ์ขององค์กรด้วยวิธี Balanced Scorecard**. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- เสรี วงษ์ไพจิตร. (2534). **จุดหักเหของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อนุชา เล็กสกุลดี. (2541). **แนวความคิด นโยบาย และแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- อภิรมย์ พรหมจรรยา. (2544). **การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต**. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- อัฉรา จันทร์ฉาย. (2546). **สู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจ คู่มือการวางแผนกลยุทธ์และการจัดทำ Balanced Scorecard (BSC)**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Ceballos-Lascurain, Hector. (1988). **Tourism Ecotourism and Protected Areas IUCN** Gland, Switzerland and Cambridge, UK. n.p.
- Gee, Chuck Y and Choy, J. L. (1989). **The Travel Industry**. New York: Van Nostrand.
- Gunn, Clare A. (1994). **Travel Tourism and Hospitality**. New York: John Wiley and Sons.
- Mcintosh, Robobert W. and Goeldner, Charles R. (1984). **Tourism: Principle, Practices, Philosophies**. Ohio: Grid.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

**แบบสอบถาม ความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน
เรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัด
สุพรรณบุรี**

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ตอนที่ 2 การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด
สุพรรณบุรี

ตอนที่ 4 วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด
สุพรรณบุรี

ตอนที่ 5 การมีส่วนร่วมในการจัดการ บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนในการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	
2. อายุ	☐ 17-24 ปี	☐ 25-34 ปี	☐ 35-44 ปี
	☐ 45-54 ปี	☐ 55-64 ปี	☐ 65 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ	☐ โสด	☐ สมรส	☐ หม้าย ☐ หย่าร้าง
4. การศึกษา	☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
	☐ อนุปริญญา/ปวส.	☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
	☐ ปริญญาเอก	☐ อื่นๆ	
5. อาชีพ	☐ เกษตรกร	☐ รับจ้าง	☐ ตัวแทนขายสินค้า
	☐ แม่บ้าน / พ่อบ้าน	☐ นักเรียน / นักศึกษา	☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
	☐ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ พนักงาน / ลูกจ้างบริษัท	
	☐ อื่นๆ		
6. รายได้/ต่อเดือน	☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 5,001-10,000 บาท	☐ 10,001-15,000 บาท
	☐ 15,001-20,000 บาท	☐ 20,001-25,000 บาท	☐ 25,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามทุกข้อ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2.1 ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่อไปนี้ เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับใด
ระดับความคิดเห็น 5=มากที่สุด 4=มาก 3=ปานกลาง 2=น้อย 1=น้อยที่สุด

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง					
2. น้ำตกพุม่วง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี เชื่อนกระเสียว					
3. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ					
4. อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดมัจฉาวัดป่าพุทธรักษ์ วัดมัจฉาวัดพระลอย วัดมัจฉาวัดบ้านกร่าง					

2.2 ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต่อไปนี้ เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับใด

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชวนาไทย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติคู่มือ					
2. พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์					
3. วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกร่าง					
4. ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง					
5. อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย					
6. ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง					
7. วิถีชีวิตชาวไทยพวนที่บางปลาม้า ไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่คูทองและสองพี่น้อง					

2.3 ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวด้านมหรหรรเทศกาล งานประเพณี การท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไปนี้มี
ความสามารถดึงดูดให้คนมาท่องเที่ยวได้ในระดับใด

ทรัพยากรด้านเทศกาล/งานประเพณี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์					
2. งานเปิดทองไห่วังหลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์					
3. งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง					
4. ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพุทธรักษ์					
5. ประเพณีกำฟ้าของชาวไทยพวนที่บางปลาม้า					
6. งานมหรหรรอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี					
7. ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์					

2.4 ท่านคิดว่าทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไปนี้ สามารถดึงดูดคนมาท่องเที่ยวได้ในระดับใด

ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ไหว้พระแก้ววัดดังเมืองสุพรรณ					
2. การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมด้านที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย					
3. ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน)					
4. ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว					
5. เติมนมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย					
6. ปฏิบัติธรรมที่วัดโทรงาม วัดประสพสุข					
7. ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ					
8. นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อยู่ทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ					

2.5 ท่านคิดว่าในภาพรวมการให้บริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ต่อไปนี้เป็นบริการที่มีความเหมาะสมในระดับใด

ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ					
2. มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม					
3. มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มีคู่มือที่ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว					
4. ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนที่เหมาะสม					
5. ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม					
6. ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP					
7. โรงพยาบาล สถานเอนกมัย คลินิก บริการสปา					
8. บัมน้ำมัน บัมแก๊ส บัมNGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ					
9. ห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ					

ตอนที่ 3 การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามทุกข้อ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

3.1 ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่อไปนี้เป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับ

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง					
2. น้ำตกพุม่วง น้ำตกพระทิง น้ำตกตะเพินคี เขื่อนกระเสียว					
3. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ					
4. อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดมัจฉาวัดป่าพุทธรักษ์ วัดมัจฉาวัดพระลอย วัดมัจฉาวัดบ้านกว้าง					

3.2 ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต่อไปนี้ เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับใด

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชาวนาไทย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง					
2. พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์					
3. วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกร่าง					
4. ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง					
5. อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย					
6. ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง					
7. วิถีชีวิตชาวไทยพวนที่บางปลาหมอ ไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่อู่ทองและสองพี่น้อง					

3.3 ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวด้านมหรหรรเทศกาล งานประเพณี การท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไปนี้มี ความสามารถดึงดูดให้คนมาท่องเที่ยวได้ในระดับใด

ทรัพยากรด้านเทศกาล/งานประเพณี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์					
2. งานเปิดทองไห่วังหลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์					
3. งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง					
4. ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพฤกษ์					
5. ประเพณีกำฟ้าของชาวไทยพวนที่บางปลาหมอ					
6. งานมหรหรรษาอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี					
7. ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์					

3.4 ท่านคิดว่าทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไป นี้ สามารถดึงดูดคนมาท่องเที่ยวได้ในระดับใด

ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ไหว้พระแก้ววัดดั่งเมืองสุพรรณ					
2. การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมคานาที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย					
3. ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน)					
4. ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว					
5. เดิมชมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย					
6. ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข					
7. ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ					
8. นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อู่ทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ					

3.5 ท่านคิดว่าในภาพรวมการให้บริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ต่อไปนี้เป็นบริการที่มีความเหมาะสมในระดับใด

ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ					
2. มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม					
3. มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว					
4. ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม					
5. ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม					
6. ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP					
7. โรงพยาบาล สถานเอนกานามัย คลินิก บริการสปา					
8. บัมน้ำมัน บัมแก๊ส บัมNGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ					
9. ห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ					

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี
คำชี้แจง โปรดตอบคำถามทุกข้อ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

4.1 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีจุดแข็งหรือข้อดีในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไปนี้ในระดับใด

จุดแข็ง	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์					
2. มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ					
3. อำเภออู่ทองเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี					
4. มีประเพณีและวัฒนธรรมชาวของคนไทยภาคกลาง					
5. จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุณหมิง					
6. สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอร์ริดอร์ เพื่อท่องเที่ยวมะละแหม่ง สะหวันนะเขต เว้ ดานัง					
7. มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี					
8. มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด					

4.2 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีจุดอ่อนหรือข้อด้อยในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไปนี้ในระดับใด

จุดอ่อน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
2. ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
3. ขาดการอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต					
4. ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว					
5. ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น					

จุดอ่อน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6. มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในเกษตร					
7. ชาวผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานสากล					
8. มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบต่อทางมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ					
9. ขาดองค์กรจัดการด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด					

4.3 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไปในระดับใด

โอกาส	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดี					
2. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก					
3. อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นยี่สิบศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค					
4. วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน					

4.4 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวต่อไปในระดับใด

อุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย					
2. ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน					
3. ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน					
4. มีจังหวัดอุทัยธานีและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางด้านการท่องเที่ยว					
5. ความไม่มั่นคงทางการเมือง					
6. มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด					

ตอนที่ 5 วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี
คำชี้แจง โปรดตอบคำถามทุกข้อ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5.1 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีควรมีวิสัยทัศน์ (ความใฝ่ฝันในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอีก 5-10 ปีข้างหน้า)
เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในข้อต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

วิสัยทัศน์	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกใน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น					
2. จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
3. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น					
4. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน					

5.2 ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้อควรมียุทธศาสตร์ (การแสวงหาแนวทางในการทำให้วิสัยทัศน์หรือความปรารถนาของจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจริง) เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอยู่ในระดับใด

ยุทธศาสตร์	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ					
3. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน					
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก					

5.3 ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้อควรมีเป็นกลยุทธ์และโครงการ (แผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามวิสัยทัศน์ภายใต้กรอบเวลาที่กำหนดไว้) ของแต่ละยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับใด

กลยุทธ์/โครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 3 กำหนดพื้นที่เพื่อแบรนด์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง					
โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพม่วง และสวนนกท่าเสด็จ					
โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหนองพุทรางกูร					

กลยุทธ์/โครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว					
โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้ให้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs)					
โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์					
โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก					
โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ริมน้ำท่าจีน					
โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภาคการในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย					
โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 8 ยกกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง					
โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา					
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ					
กลยุทธ์ที่ 2.1 การจัดการด้านการตลาด					
โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก					
โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย					
โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์และเหมือสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า					
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว					
โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล					
โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยไซ่งที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม					
โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 5 ยกกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล					
โครงการที่ 6 ยกกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก					

กลยุทธ์/โครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
โครงการที่ 7 ยกกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์					
โครงการที่ 8 ยกกระดับการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพิเศษ					
โครงการที่ 9 ยกกระดับการท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่มาตรฐานสากล					
โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว					
กลยุทธ์ที่ 2.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ					
โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน					
โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด					
โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด					
โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด					
โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล					
โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน					
กลยุทธ์ที่ 3.1 การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง					
โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมือง และอำเภอสามชุก					
โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปี สามชุก และตลาดเก้าห้อง					
กลยุทธ์ที่ 3.2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น					
โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว					
โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน					
โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น					
โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม					
โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ					
โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว					

กลยุทธ์/โครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม พัฒนาจิตใจและปลูกจิตสำนึก					
กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว					
โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุ่มม่วง					
โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภออุ้มผาง และอำเภอคอนเจดีย์					
โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีที่กระจุกตัวที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง					
โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำที่น้ำตาดวง วัดป่าพฤษ์					
โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์					
โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านคอนมะนาวและบ้านขาม					
โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช้อย ทุกเทศกาลสงกรานต์					
กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาจิตใจ					
โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ					
โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน					
โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่					
โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับนักท่องเที่ยว					
กลยุทธ์ที่ 4.3 การปลูกจิตสำนึก					
โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชน จังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด					

ตอนที่ 5 การมีส่วนร่วมในการจัดการ บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนใน
จังหวัด สุพรรณบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5.1 ท่านคิดว่า ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ควรมีบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด
สุพรรณบุรีในหัวข้อต่อไปนี้ในระดับใด

กลยุทธ์/โครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ภาครัฐ					
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค					
2. บทบาทในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว					
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว					
ภาคเอกชน					
1. บทบาทในการร่วมลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค					
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว					
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว					
ภาคประชาชน					
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น					
2. บทบาทในการร่วมลงทุนด้านสาธารณูปโภค					
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว					

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง โปรดเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

สิ่งที่ท่านต้องการให้จังหวัดสุพรรณบุรีดำเนินการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้
นางสาวเบญจพร เชื้อผึ้ง

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว
เรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัด
สุพรรณบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ลักษณะการเดินทางและวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวที่จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 3 การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด

สุพรรณบุรี

ตอนที่ 5 วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด
สุพรรณบุรี

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ลักษณะการเดินทางและวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	
2. อายุ	☐ 17-24 ปี	☐ 25-34 ปี	☐ 35-44 ปี
	☐ 45-54 ปี	☐ 55-64 ปี	☐ 65 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ	☐ โสด	☐ สมรส	☐ หม้าย
	☐ หย่าร้าง		
4. การศึกษา	☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาตอนต้น	
	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	☐ อนุปริญญา/ปวส.	☐ ปริญญาตรี
	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก	☐ อื่นๆ
5. อาชีพ	☐ เกษตรกร	☐ รับจ้าง	☐ ตัวแทนขายสินค้า
	☐ แม่บ้าน / พ่อบ้าน	☐ นักเรียน / นักศึกษา	☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
	☐ พนักงาน / ลูกจ้างบริษัท	☐ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ อื่นๆ
6. รายได้/ต่อเดือน	☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 5,001-10,000 บาท	☐ 10,001-15,000 บาท
	☐ 15,001-20,000 บาท	☐ 20,001-25,000 บาท	☐ 25,001 บาทขึ้นไป
7. ภูมิลำเนา	☐ กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	☐ ภาคเหนือ	☐ ภาคกลาง
	☐ ภาคตะวันออก	☐ ภาคตะวันตก	☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
	☐ ภาคใต้		
8. ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยวของท่านมีลักษณะใด	☐ 1 ครั้งต่อสัปดาห์	☐ 1 ครั้งต่อเดือน	☐ 1 ครั้งทุก 3 เดือน
	☐ 1 ครั้งทุก 6 เดือน	☐ 1 ครั้งทุก 1 ปี	☐ 1-4 ครั้งต่อปี
	☐ อื่นๆ		

9. ท่านหาข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจากแหล่งใด (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ หนังสือพิมพ์	☐ วารสาร/นิตยสาร/คู่มือเดินทาง	☐ อินเทอร์เน็ต
☐ สมาคมท่องเที่ยว	☐ เพื่อน/ญาติ	☐ วิทยุ/โทรทัศน์
☐ บริษัททัวร์	☐ เอกสารแผ่นพับ/โบรชัวร์	☐ ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว/ททท.

10. ท่านสนใจแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมประเภทใด (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ศึกษารวมชาติเดินป่า	☐ วัด/ไหว้พระ/ปฏิบัติธรรม	☐ รับประทานอาหารพื้นเมือง
☐ เทียน้ำตก	☐ ชมพิพิธภัณฑ์	☐ พักแรมด้วยเต็นท์
☐ ดูนก/ส่องสัตว์/ดูดาว	☐ โบราณสถาน/ศิลปวัฒนธรรมวิถี	☐ ชอปปิ้ง/ซื้อสินค้าพื้นเมือง
☐ เทียวสวนเกษตร	☐ ชมอุทยานประวัติศาสตร์	☐ นวดสมุนไพร
☐ จักรยานเสือภูเขา	☐ ชุมชนและพักโฮมสเตย์	☐ ประชุมสัมมนา
☐ ปีนเขา	☐ ชมตัวเมืองเก่า	☐ เทียวสถานบันเทิง, สวนสนุก
☐ เทียวทะเล/ดำน้ำ	☐ เทศกาลประเพณี	☐ ชกมวย, บันจี้เจ็พ, เจตกี
☐ ล่องเรือ/ล่องเรือสำราญ	☐ วิถีชีวิตชาวเขา	☐ งานแสดงสินค้า
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....		

11. ท่านเคยเดินทางมาที่จังหวัดสุพรรณบุรีกี่ครั้ง

☐ 1 ครั้ง	☐ 2 ครั้ง	☐ 3 ครั้ง	☐ มากกว่า 3 ครั้ง

12. วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาจังหวัดในครั้งนี้เป็น

☐ พักผ่อน/ท่องเที่ยว	☐ เยี่ยมญาติ/เพื่อน	☐ ทักษะศึกษา/แสวงหาความรู้
☐ พักฟื้น	☐ ประชุม/สัมมนา	☐ ธุรกิจ
☐ ปฏิบัติราชการ	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

13. ลักษณะการเดินทางมายังจังหวัด

☐ คนเดียว	☐ ครอบครัว	☐ กลุ่มเพื่อน
☐ บริษัททัวร์	☐ มาเที่ยวด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่	

14. ยานพาหนะในการเดินทาง

☐ รถยนต์ส่วนตัว	☐ รถโดยสารประจำทาง	☐ รถไฟ	☐ รถเช่า/รถตู้
☐ รถจักรยาน	☐ รถจักรยานยนต์	☐ รถบริษัทนำเที่ยว	

15. ท่านพักค้างคืนในการเดินทางครั้งนี้หรือไม่

☐ ไม่พักค้างคืน	☐ พักค้างคืน (ถ้าพักกรุณาตอบข้อ 16-18)

16. ถ้าท่านพักค้างคืน ท่านเข้าพักในที่พักประเภทใด

☐ โรงแรม	☐ รีสอร์ท	☐ กางเต็นท์	☐ บ้านญาติ/เพื่อ
☐ วัด/โรงเรียน	☐ โฮมสเตย์	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

17. ระยะเวลาการพักแรม

☐ 1 คืน	☐ 2 คืน	☐ 3 คืน	☐ มากกว่า 3 คืน

18. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวครั้งนี้เฉลี่ยต่อคนต่อวัน

☐ ต่ำกว่า 1,000 บาท	☐ 1,001-3,000 บาท	☐ 3,001-5,000 บาท	☐ มากกว่า 5,001 บาท

19. ท่านชอบท่องเที่ยวในจังหวัดในฤดูกาลใด

☐ ฤดูร้อน	☐ ฤดูฝน	☐ ฤดูหนาว

20. ท่านคิดว่า จะกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีอีกหรือไม่

☐ จะกลับมา	☐ ไม่กลับมา

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2.1 ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้ เป็นแรงจูงใจให้ท่านเดินทางท่องเที่ยวในระดับใด

ระดับความคิดเห็น 5=มากที่สุด 4=มาก 3=ปานกลาง 2=น้อย 1=น้อยที่สุด

แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ท่านมีแรงจูงใจด้านการศึกษาธรรมชาติและ ศิลปวัฒนธรรม					
2. ท่านมีแรงจูงใจด้านท่องเที่ยวชมวัฒนธรรม โบราณสถาน					
3. ท่านมีแรงจูงใจด้านความคุ้มค่าเงิน					
4. ท่านมีแรงจูงใจด้านความเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีน้ำใจและมิตรไมตรี					
5. ท่านมีแรงจูงใจด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
6. ท่านมีแรงจูงใจด้านการหลีกเลี่ยงความจำเจ และพักผ่อนหย่อนใจ					

2.2 ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้ เป็นแรงจูงใจให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับใด

แรงจูงใจที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ท่านมีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติและผจญภัยที่อุทยานแห่งชาติพุเตย น้ำตกตะเพินคี่ น้ำตกพุทราหึง					
2. ท่านมีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวชมวัฒนธรรม โบราณสถาน ประวัติศาสตร์เมืองยุทธหัตถี					
3. ท่านมีแรงจูงใจมาไหว้พระที่วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดไผ่โรงวัว และให้อาหารปลา					
4. ท่านมีแรงจูงใจมาตั้งแคมป์/เช่าค่ายพักแรมและชมความงามของเขื่อนกระเสียว					
5. ท่านมีแรงจูงใจท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย					
6. ท่านมีแรงจูงใจเที่ยวชมอุโมงค์ไดน้ำและสวนสัตว์ที่บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ					
7. ท่านมีแรงจูงใจเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ต่างๆในจังหวัดสุพรรณบุรี					
8. ท่านมีแรงจูงใจเที่ยวชมอุทยานมังกรสวรรค์ ศึกษาความเป็นไปของคนไทยเชื้อสายจีน					
9. ท่านมีแรงจูงใจท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน และตลาดเก่า					
10. ท่านมีแรงจูงใจรับประทานอาหารพื้นเมือง ซื้อสินค้าพื้นเมืองและสินค้า OTOP					
11. ท่านมีแรงจูงใจศึกษาสภาพแวดล้อม/วิถีชีวิตริมแม่น้ำท่าจีน					
12. ท่านมีแรงจูงใจมาท่องเที่ยวงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์/ประเพณีทิ้งกระจาด ตักบาตรกลางน้ำ/มหรหรรษาอาหาร					

ตอนที่ 3 การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามทุกข้อ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

3.1 ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่อไปนี้ เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับ

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง					
2. น้ำตกพุม่วง น้ำตกพุกระทิง น้ำตกตะเพินคี เชื่อนกระเสียว					
3. บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ					
4. อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดมัจฉาวัดป่าพุทธรักษ์ วัดมัจฉาวัดพระลอย วัดมัจฉาวัดบ้านกร่าง					

3.2 ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต่อไปนี้ เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับใด

ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชวนาไทย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติคูทอง					
2. พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์					
3. วัดป่าเลไลยก์ วัดพระนอน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดลาดสิงห์ วัดบ้านกร่าง					
4. ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง					
5. อุทยานมังกรสวรรค์ หมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย					
6. ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง					
7. วิถีชีวิตชาวไทยพวนที่บางปลาหมอ ไทยกะเหรี่ยงที่ด่านช้าง ไทยทรงดำที่คูทองและสองพี่น้อง					

3.3 ท่านคิดว่าทรัพยากรท่องเที่ยวด้านมหรหรรเทศกาล งานประเพณี การท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไปนี้มีความสามารถดึงดูดให้คนมาท่องเที่ยวได้ในระดับใด

ทรัพยากรด้านเทศกาล/งานประเพณี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. งานอนุสรณ์ดอนเจดีย์					
2. งานเปิดทองไห่วังหลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์					
3. งานประเพณีทิ้งกระจาดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง					
4. ประเพณีตักบาตรกลางน้ำบริเวณท่าน้ำตลาดวัง-วัดป่าพุทธรักษ์					
5. ประเพณีกำฟ้าของชาวไทยพวนที่บางปลาหมอ					
6. งานมหรหรรอาหารอร่อยและของดีเมืองสุพรรณบุรีบริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี					
7. ประเพณีแข่งขันเรือยาวหน้าวัดสวนหงษ์					

3.4 ท่านคิดว่าทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไปนี้ สามารถดึงดูดคนมาท่องเที่ยวได้ในระดับใด

ทรัพยากรด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ไหว้พระแก้ววัดดังเมืองสุพรรณ					
2. การแสดงควายแสนรู้และร่วมกิจกรรมด้านที่บ้านอนุรักษ์ควายไทย					
3. ท่องแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน)					
4. ตั้งแคมป์ริมเขื่อนกระเสียว					
5. เติมนมป่าสนสองใบที่อุทยานแห่งชาติพุเตย					
6. ปฏิบัติธรรมที่วัดไทรงาม วัดประสพสุข					
7. ส่องนกที่นานาชนิดที่สวนนกท่าเสด็จ					
8. นอนโฮมสเตย์บ้านขามที่อยู่ทอง บางแม่หม้ายที่บางปลาหมอ					

3.5 ท่านคิดว่าในภาพรวมการให้บริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ต่อไปนี้เป็นบริการที่มีความเหมาะสมในระดับใด

ทรัพยากรด้านการบริการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีบริการด้านการคมนาคมเพื่อเข้าถึงจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ					
2. มีระบบจราจรที่คล่องตัว มีป้ายบอกทาง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ที่จอดรถมีความเหมาะสม					
3. มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว เว็บไซต์ โบรชัวร์ มีคู่มือที่ท้องถิ่น ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว					
4. ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ เกสต์เฮาส์ มีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม					
5. ร้านอาหาร ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร มีมาตรฐานและมีจำนวนที่เหมาะสม					
6. ร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก ศูนย์การค้า ร้านสะดวกซื้อ ตลาด สินค้า OTOP					
7. โรงพยาบาล สถานีอนามัย คลินิก บริการสปา					
8. บัมบี้น้ำมัน บัมแก๊ส บัมNGV ตู้ ATM ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ					
9. ห้องสุขาในจังหวัดและในแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและจำนวนเพียงพอ					

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี
คำชี้แจง โปรดตอบคำถามทุกข้อ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

4.1 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีจุดแข็งหรือข้อดีในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

จุดแข็ง	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่โดดเด่น ได้แก่ วัดป่าเลไลยก์ วัดบ้านกร่าง วัดพระนอน พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี อุทยานมังกรสวรรค์					
2. มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุทม่วง บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ					
3. อำเภออู่ทองเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดี					
4. มีประเพณีและวัฒนธรรมข้าวของคนไทยภาคกลาง					

จุดแข็ง	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่บนเส้นทางเอเชียไฮเวย์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และคุณหมิง					
6. สามารถเชื่อมโยงอีสต์-เวสต์คอร์ริดอร์ เพื่อท่องเที่ยวมะละแหม่ง สะหวันนะเขต เว้ ดานัง					
7. มีระบบถนนหนทางและการคมนาคมที่ดี					
8. มีความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ประมงน้ำจืด					

4.2 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีจุดอ่อนหรือข้อด้อยในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

จุดอ่อน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
2. ขาดองค์ความรู้ และที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
3. ขาดการอนุรักษ์และการจัดการด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต					
4. ขาดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว					
5. ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น					
6. มีปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ในการเกษตร					
7. ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและภาคีที่มีมาตรฐานสากล					
8. มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่มากเกินไปก่อให้เกิดผลกระทบต่อทางมลพิษ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ					
9. ขาดองค์การด้านการตลาดและการบริหารการท่องเที่ยวระดับจังหวัด					

4.3 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

โอกาส	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จังหวัดสุพรรณบุรีมีโอกาสพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดี					
2. บึงจวากเฉลิมพระเกียรติมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่ทันสมัยที่สุดในโลก					
3. อุทยานมังกรสวรรค์มีโอกาสพัฒนาเป็นยี่สิบศึกษาวิจัยอารยธรรมจีนแห่งภูมิภาค					
4. วัดไทรงาม วัดประสพสุขมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่มีมาตรฐาน					

4.4 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

อุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน/อัตราดอกเบี้ย					
2. ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน					
3. ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายโดยชาวบ้านและนายทุน					
4. มีจังหวัดคู่แข่งและจังหวัดกาญจนบุรีเป็นคู่แข่งทางด้านการท่องเที่ยว					
5. ความไม่มั่นคงทางการเมือง					
6. มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 และโรคระบาด					

ตอนที่ 5 วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี
คำชี้แจง โปรดตอบคำถามทุกข้อ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5.1 ท่านคิดว่าจังหวัดสุพรรณบุรีควรมีวิสัยทัศน์ (ความใฝ่ฝันในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอีก 5-10 ปีข้างหน้า)
เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในข้อต่อไปนี้ในระดับใด

วิสัยทัศน์	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศูนย์กลางการศึกษาวิจัยอารยธรรมทวารวดีเพื่อปลูกจิตสำนึกใน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาวิถีชีวิตท้องถิ่น					
2. จังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
3. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น					
4. จังหวัดสุพรรณบุรีจะพัฒนาการท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน					

5.2 ท่านคิดว่าข้อใดต่อไปนี้มียุทธศาสตร์ (การแสวงหาแนวทางในการทำให้วิสัยทัศน์หรือความปรารถนาของจังหวัด
สุพรรณบุรีเป็นจริง) เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอยู่ในระดับใด

ยุทธศาสตร์	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ					
3. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน					
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จิตใจ และการปลูกจิตสำนึก					

5.3 ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นกลยุทธ์และโครงการ (แผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตาม
วิสัยทัศน์ภายใต้กรอบเวลาที่กำหนดไว้) ของแต่ละยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับใด

กลยุทธ์/โครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
กลยุทธ์ที่ 1.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 1 การประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 กำหนดพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 3 การกำหนดพื้นที่เพื่อแบรนด์ท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์อำเภออู่ทอง					
โครงการที่ 4 การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุม่วง และสวนนกท่าเสด็จ					
โครงการที่ 5 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และประติมากรรมในแหล่งท่องเที่ยว วัดลาดสิงห์ วัดหน้าพุทธางกูร					

กลยุทธ์/โครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
โครงการที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคระหว่างและภายในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว					
โครงการที่ 1 การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวโดยการใช้ให้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ (3Rs)					
โครงการที่ 2 การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในโรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์					
โครงการที่ 3 การบูรณโบราณสถาน ตึก อาคารเก่าแก่ ของตลาดสามชุก					
โครงการที่ 4 การบำบัดน้ำเสียในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร ริมน้ำท่าจีน					
โครงการที่ 5 การนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ย ก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ในโรงแรมและภาคการในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 6 การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก อุทยานแห่งชาติพุเตย					
โครงการที่ 7 ปรับปรุงห้องสุขาในแหล่งท่องเที่ยวทั่วจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 8 ยกกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก่าห้อง					
โครงการที่ 9 จัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขา					
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ					
กลยุทธ์ที่ 2.1 การจัดการด้านการตลาด					
โครงการที่ 1 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับโลก					
โครงการที่ 3 การสร้าง Brand ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีในระดับภูมิภาคเอเชีย					
โครงการที่ 4 การศึกษาวิจัยกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันสำหรับจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 5 จัดทำส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 6 การสร้างสื่อโฆษณาการท่องเที่ยวเพื่อขายตรง เว็บไซต์และเหมือสื่อท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 7 การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นประตูสู่พม่า					
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว					
โครงการที่ 1 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือแม่น้ำท่าจีนที่มีมาตรฐานสากล					
โครงการที่ 2 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 3 การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตไทยไซ่งที่บ้านดอนมะนาว บ้านขาม					
โครงการที่ 4 กำหนดเส้นทางจักรยานเที่ยวชมวัด โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวในตัวเมืองสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 5 ยกกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีสู่มาตรฐานสากล					
โครงการที่ 6 ยกกระดับมาตรฐานด้านที่พักแรม ร้านอาหาร และบริการทางการท่องเที่ยวอื่นๆ สู่มาตรฐานโลก					

กลยุทธ์/โครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
โครงการที่ 7 ยกกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยววัด พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์					
โครงการที่ 8 ยกกระดับการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติพิเศษ					
โครงการที่ 9 ยกกระดับเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก ตลาดเก้าห้อง สู่มาตรฐานสากล					
โครงการที่ 10 การสร้างมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีข้อจำกัดในการท่องเที่ยว					
กลยุทธ์ที่ 2.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
โครงการที่ 1 การจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแบบบูรณาการ					
โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน					
โครงการที่ 3 การวางแผนปฏิบัติการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชน ตำบล อำเภอและระดับจังหวัด					
โครงการที่ 4 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด					
โครงการที่ 5 การแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัด					
โครงการที่ 6 หลักสูตรมาตรฐานเพื่ออบรมบุคลากรของการท่องเที่ยวในจังหวัดให้ก้าวไปในระดับสากล					
โครงการที่ 7 สร้างแบบประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี					
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน					
กลยุทธ์ที่ 3.1 การสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
โครงการที่ 1 การรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวระดับชุมชนทุกอำเภอ ในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 การจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนและโฮมสเตย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง					
โครงการที่ 3 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการในอำเภอเมือง และอำเภอสามชุก					
โครงการที่ 4 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในชุมชนตลาดร้อยปี สามชุก และตลาดเก้าห้อง					
กลยุทธ์ที่ 3.2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น					
โครงการที่ 1 จัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SME) ในชุมชนที่มีทรัพยากรท่องเที่ยว					
โครงการที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หรือ OTOP ในชุมชน เช่น ผ้าทอไทยทรงดำ เครื่องจักรสาน					
โครงการที่ 3 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในท้องถิ่น					
โครงการที่ 4 การอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
โครงการที่ 5 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม					
โครงการที่ 6 ฝึกอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ					
โครงการที่ 7 การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยว					

กลยุทธ์/โครงการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม พัฒนาจิตใจและปลูกจิตสำนึก					
กลยุทธ์ที่ 4.1 การอนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว					
โครงการที่ 1 จัดอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันระหว่างป่าและชุมชน บริเวณชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า เช่น อุทยานแห่งชาติพุเตย วนอุทยานพุ่มม่วง					
โครงการที่ 2 จัดอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกชุมชนในการอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง อำเภออุทง และอำเภอตอนเจดีย์					
โครงการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีที่กระจาตที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง					
โครงการที่ 4 สนับสนุนส่งเสริมประเพณีตักบาตรกลางน้ำที่น้ำตลาดวัง วัดป่าพฤษ์					
โครงการที่ 5 จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์การทำนาแบบวิถีดั้งเดิมที่อำเภอศรีประจันต์					
โครงการที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนมะนาวและบ้านขาม					
โครงการที่ 7 จัดประกวดวงดนตรีลูกทุ่ง การร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงช้อย ทุกเทศกาลสงกรานต์					
กลยุทธ์ที่ 4.2 การพัฒนาจิตใจ					
โครงการที่ 1 จัดอบรมด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 ส่งเสริมชุมชนคนดีศรีสุพรรณ					
โครงการที่ 3 อบรมความรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน					
โครงการที่ 4 การเสริมสร้างทักษะผู้นำชุมชนรุ่นใหม่					
โครงการที่ 5 การฝึกปฏิบัติธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาสำหรับนักท่องเที่ยว					
กลยุทธ์ที่ 4.3 การปลูกจิตสำนึก					
โครงการที่ 1 อบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมแก่เยาวชน จังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 2 อบรมด้านการจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แก่ อบจ. อบต. อำเภอเมืองสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 3 เพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติของจังหวัดสุพรรณบุรี					
โครงการที่ 4 จัดตั้งชมรมคนรักสุพรรณเพื่อพิทักษ์โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัด					

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง โปรดเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

สิ่งที่ท่านต้องการให้จังหวัดสุพรรณบุรีดำเนินการเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้
นางสาวเบญจพร เชื้อผึ้ง

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ – ชื่อสกุล เบญจพร เตื้อผิ้ง
วัน เดือน ปีเกิด 21 สิงหาคม 2527
ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 111/410 หมู่ 5 ซอย 6 ตำบลบางเดื่อ
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
ที่ทำงานปัจจุบัน -
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน -
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2550 วท.บ. (อุตสาหกรรมอาหารและการบริการ)
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

